

Giới thiệu Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đâu

Truyện Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đâu của tác giả Khanh Linh Nhiều Chỉ Nhu là một câu chuyện:

Kể về một người mẹ dấn thân vào trong Vồng Du làm việc nuôi gia đình. Kể về một người đàn ông phúc hắc dụ dỗ bà xã. Kể về một thiên tài Manh Bảo vì hạnh phúc của mẹ mà tự mình làm bà mai.

Mẹ độc thân - Hạ Thiên Vũ, hai mươi ba tuổi, là người làm việc trong Vồng Du. Ngày nào đó, Manh Bảo hỏi mẹ: "Mẹ, con có thể đi tìm cha sao?" "Được!" Thiên Vũ vui vẻ trả lời. Vì vậy, (*)Lolita bắt đầu hành trình lên đường tìm cha. . . . Từ đó trở đi, Thiên Vũ bị nhiều người đàn ông vây quanh, nước mắt rơi đầy mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đâu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Đây là một câu chuyện:

Kể về một người mẹ dấn thân vào trong Vồng Du làm việc nuôi gia đình.

Kể về một người đàn ông phúc hắc dụ dỗ bà xã.

Kể về một thiên tài Manh Bảo vì hạnh phúc của mẹ mà tự mình làm bà mai.

*

Mẹ độc thân - Hạ Thiên Vũ, hai mươi ba tuổi, là người làm việc trong Vồng Du.

Ngày nào đó, Manh Bảo hỏi mẹ: "Mẹ, con có thể đi tìm cha sao?"

"Được!" Thiên Vũ vui vẻ trả lời.

Vì vậy, (*)Lolita bắt đầu hành trình lên đường tìm cha.

(*)Lolita: cô bé nhỏ tuổi

Từ đó trở đi, Thiên Vũ bị nhiều người đàn ông vây quanh, nước mắt rơi đầy mặt.

*

Khi cô ở bên trong vồng du, Thiên Vũ vì muốn rửa sạch nỗi oan của mình, cho nên cô đã dụ dỗ đại thần vào cuộc.

Nhưng cô không ngờ đến, người đó từng bước từng bước đi vào cuộc sống của cô.

Kết hôn từ trong vồng du kéo ra ngoài hiện thực, khiến cô kinh hãi* ——

(*)kinh hãi: kinh ngạc và sợ hãi

Đại thần – Ông xã của cô là bạn học thời đại học kiêm luôn chức "Bạn trai"!

Từ đó, cuộc sống của cô đầy màu sắc

◇*. ◆*. ◇*. ◆*. ◇*.

Đoạn ngắn một:

【Phản: Đại thần kết thành hận thù】

Trong chiến tranh quốc gia cướp tuồng thành, có một cô gái cầm nhầm một giọt máu nào đó bị đại thần giết chết trong nháy mắt rồi.

Hệ thống thông báo: Minh Chủ Thành Bất Dạ XXX bị XXX【độc tôn】giết chết!

Núi cao thì có núi cao hơn, Thiên Vũ bị bạn bè thân thiết của đại thần vây quanh nhìn chăm chăm như hổ rình mồi.

Thiên Vũ buồn bã: Đại thần, tôi tự sát được không?

Đại thần: Từ trên dốc núi này nhảy xuống, lại từ nơi sống lại quay trở về đây nhảy xuống tiếp, làm như thế một trăm lần.

Thiên Vũ học máu, buồn bã mở kênh quốc gia gõ chữ: Đại thần không phải là người!

Kết quả, nhất thời kích động, điểm kênh thế giới bị lỗi, vì vậy, toàn bộ server rối loạn.

*

Đoạn ngắn hai:

【Phản: Gặp lại bạn thân】

Trong sân bay, Thiên Vũ đang giờ tám biển có ghi dòng chữ phía trước đến đây du lịch là: “Ông Xã trong Vồng Du”.

“Này, đang suy nghĩ gì đó?” Giọng đàn ông dễ nghe vang lên bên tai.

Cô ngẩng đầu, ngây người, là người quen!

Nhất thời ngốc nghếch lên tiếng: “Tại sao anh ở đây?”

Tay của người nào đó kéo valy, đi mấy bước đến trước mặt cô, mỉm cười nói: “Thế nào? Không phải anh đã nói cho em biết trước đến đón anh sao?”

“À?” Cô ngây người: “Anh. Anh.”

Người nào đó cười yếu ớt, giờ tay búng lên trên trán cô một cái, nói: “Mấy năm không gặp, lại trở nên nói cà lăm rồi hả?”

Có ai đến nói cho cô biết, hai người làm cho cô động lòng thật sự lại cùng một người?

Người nào đó tình cảm nồng nàn: “Không phải anh đã nói, anh là bạn trai của em sao?”

.

*

Đoạn ngắn ba:

【Phản: Lolita kỳ lạ】

“Lão đại, tôi nhìn thấy chị dâu và một người đàn ông trong quán cà phê!” Một tên con trai mặt báo.

“Ừ, không có việc gì cúp trước.” Người nào đó cảm điện thoại di động không quan tâm chuyện đó chút nào.

“Lão đại! Anh không tức giận hả? Người đàn ông đó và chị dâu ngồi rất gần nhau.” Một tên con trai không sợ chết nói tiếp.

“Ừ, tôi cho phép.” Người nào đó vừa nói xong, Lolita* ngồi bên cạnh giờ ngón tay cái lên ra hiệu với anh.

(*)Lolita: cô bé nhỏ tuổi

“Lão đại, người đàn ông đó và bộ dáng vui vẻ của Tiểu Hoan Hoan rất giống nhau, nói không chừng là cha ruột của Tiểu Hoan Hoan đó!” Một tên con trai tiếp tục nói.

“Ừ, có thể là vậy!” Người nào đó nói rất tự nhiên.

Lolita đoạt lấy điện thoại di động nói: “Chú Triệu, bây giờ mẹ đang uống cà phê với ông ngoại. Có điều, mới vừa rồi con có nghe dì Vương nói, thật ra thì chú mới là cha ruột của con!”

“Cái gì?” Tên con trai bị đánh trở tay không kịp.

“Thật đó! Cha nghe cho rõ đi, dì Vương đến rồi!” Lolita nói nghiêm túc.

“Con.” Người nào đó nước mắt rơi đầy mặt, cửa bị đẩy ra, ánh mắt bà xã đại nhân nhìn chăm chăm.

◇*. ◆*. ◇*. ◆*. ◇*.

【 Một chọi một, sủng, nam nữ chính đều sạch, 50% Võng Du, 50% đô thị, không có chọi đùa Võng Du, cũng có thể nhìn thấy rõ. Mọi người nhanh đến đây chen đi! 】

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Chương 1 - Khắp trò chơi đều là thảm kịch

Edit: Sun520

A?

Cấp 1?

Không quốc gia?

Không bang phái?

.

Người nào đó dụi dụi mắt, nhìn kỹ lại một lần nữa, ID không sai!

Trong màn hình người mới có ID “Trong Mộng Tầm Hoan” mặc bộ đồ tiểu nhân oan ức đứng tại chỗ, cảm giác thật thê lương.

(*)tiểu nhân: kẻ ti tiện bỉ ổi

Phong cảnh của trò chơi này rất đẹp, hình ảnh lại tinh xảo, vô cùng duy mỹ.

Ủm ừm, đi xa vấn đề rồi.

Vấn đề bây giờ là, hơn mười ngày cô về với ông bà không có vào trò chơi, đến lúc trở lại trò chơi biến thành tình huống như thế này là sao?

Rõ ràng là cấp 81 hiệu cường lực kiếm tiên, tại sao lại biến thành cấp 1?

Rõ ràng là một trong năm đại tướng quân của nước Yên, tại sao bây giờ lại không quốc gia?

Rõ ràng là đội bảo vệ bang phái 【 Độc tôn 】 trưởng lão nước Yên, tại sao lại không có bang phái!

Trời, tại sao cô mới đi hơn mười ngày rồi cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đại não nhanh chóng hoạt động, ngược lại nhớ tới một chuyện.

Trước khi cô chuẩn bị đi, cô đã đưa số tài khoản của trò chơi cho Quốc Vương nước Yên bang chủ【 Độc tôn 】”Thiên Địa Không Tha” biết.

Hành động của đại tướng quân bản quốc, yêu cầu quốc gia có hành động lên tiếng triệu tập, kêu gọi con dân nước mình tham gia hoạt động.

ID của cô biến thành cấp 1, “Thiên Địa Không Tha” phải biết tình hình chứ?

Cô bình tĩnh lại, mở danh sách bạn tốt ra.

Ngay sau đó, cô cũng không bình tĩnh được nữa!

Ai làm!

Không có quốc gia không bang phái còn chưa tính, cô nhện, thậm chí danh sách bạn tốt của cô cũng bị xóa sạch sẽ?

Lúc này, trong lòng cô —— Hạ Thiên Vũ vô cùng bi thương phần nộ*, thậm chí bắt đầu đã có chút hối hận.

(*)bi thương phần nộ: đau khổ và tức giận

Lúc trước mọi người đề cho cô nói trên YY, thêm bạn vào QQ..., cô đều không chịu, cho tới hôm nay gặp gỡ tình huống bức bối này, cho nên ngay cả

một người bạn để cô có thể hỏi tình hình bên trong trò chơi cũng không có, sao mà bất hạnh!

Cô mở cái túi xách ra, phát hiện các loại vật phẩm trong túi xách cũng bị dọn dẹp sạch sẽ luôn rồi.

Được rồi! Tôi cũng không chịu nổi sự đả kích này rồi!

Muốn vào trong trò chơi phía chính phủ Thương Thành, nạp tiền nguyên bảo cũng vô ích.

Trong lòng của cô đột nhiên dâng lên một lúc bi thương, đây là tiết tấu bị trộm nick sao?

Nhưng mà, trộm nick này cũng quá bất hợp lý đi!

Trộm đồ còn chưa đủ, còn muốn ID trong trò chơi biến thành cấp 1, rốt cuộc cô có nợ nần gì với kẻ trộm nick này!

Tâm tình Hạ Thiên Vũ phiền muộn tiếp tục kiểm tra xem xét, bỗng dưng phát hiện còn có mười mấy khóa nguyên bảo như vậy, còn đủ mua mấy cái loa thể giới.

Nghĩ như thế, trong lòng cô nhất thời vui vẻ một lúc, đúng là trời không tuyệt đường người!

Cô vội vàng mua mấy cái loa, ngón tay gõ rất nhanh, đánh ra một hàng chữ: “Thiên địa không tha” có ở đó không? Có chuyện muốn hỏi!

【Hệ thống】Trước mặt ngài cấp bậc thấp hơn cấp 10, không được sử dụng kênh thể giới.

Hạ Thiên Vũ hoàn toàn rơi lệ rồi!

Hệ thống quả nhiên là thành thật nhất.

Tôi nói GM, người có thể không trêu chọc tôi không? Người thật là muốn dẫn tôi vào đường cùng!

Quá lâu không có dùng ID, Hạ Thiên Vũ đã quên, trước kia cấp 10 là không thể lên trên thể giới được, ngay cả quyền lợi nói chuyện riêng với người khác cũng không có!

Một loại ID, hoạt động tay một chút nhiệm vụ mới lên tới cấp 10 cũng đã là chuyện của 20 phút sau.

Nhưng.

Số ID của cô không phải bình thường, người mới làm nhiệm vụ tám trăm năm trước đã làm qua.

Một số người mới với hai bàn tay trắng, muốn nhanh sớm đến cấp 10, còn khó hơn so với lên trời.

Lúc này, Hạ Thiên Vũ thật sự muốn mắng người!

Rốt cuộc người nào thất đức như vậy, dám đâm sau lưng cô như vậy!

Chỉ là, cho dù có tức giận cũng phí công, không có cách nào thay đổi được cả.

Cô chơi một tài khoản trong trò chơi 《Bát Hoang》, căn cứ lúc tiểu thuyết hồng tiên hiệp sửa thành《Bí quyết Bát Hoang》, cũng do công ty Internet Thịnh Thế đứng đầu Vong Du phát ngôn, họa sĩ Lam Nhã nổi tiếng Trung Quốc tham dự chế luyện, còn có nhiều công ty nổi tiếng toàn lực đầu tư, mở ra Beta hai tháng tháng tới nay, server tổ bảy đông nghịt, quả nhiên là vô cùng nhiệt tình.

Hạ Thiên Vũ lựa chọn chơi trò chơi này, nguyên nhân chủ yếu là vì tác giả của《Bí Quyết Bát Hoang》này chính là bạn tốt của cô.

Hạ Thiên Vũ suy nghĩ một chút, trong trò chơi này, thật ra thì cô cũng không phải là người với hai bàn tay trắng(không có tài sản).

Cầm điện thoại di động lên, nhắn tin cho Thiển: Thiển, hơn mười ngày tôi không có ở đây, cậu có online không?

Như suy nghĩ, cô nhận được tin nhắn trả lời của cô ấy: Không có.

Hạ Thiên Vũ lặng yên rồi, cô ấy cũng biết!

Tuy nói cô gái Thiển này cũng hay vui đùa tự mình sửa đổi trò chơi trong tiểu thuyết, nhưng mà, cô ấy vẫn yêu thích sáng tác văn học hơn.

Cho nên, Hạ Thiên Vũ cô lúc không online, Thiển này thì càng không thể nào vào trong chơi trò chơi!

Chẳng lẽ cô sẽ không có cách nào đi thăm dò chuyện này?

Không, đối với Hạ Thiên vũ mà nói, muốn tra một chuyện tự nhiên có thiên vận loại phương pháp, chỉ là, xem cô chọn loại nào thôi.

Sửa lại một chút tất cả khả năng, cuối cùng Hạ Thiên Vũ lựa chọn cách thứ hai, cô sử dụng ID login vào kinh doanh.

ID: Quân Mạc Vũ

Cấp bậc: cấp 80

Nghề nghiệp: linh tinh

Quốc gia: không

Bang phái: không

Trò chơi Open Server hai tháng, phần lớn người chơi cũng bận việc.. Thắng cấp, trong quá trình Hạ Thiên Vũ thắng cấp, nhìn trúng mẩu chốt trong trò chơi buôn bán.

Mà cửa hiệu kinh doanh của “Quân Mạc Vũ”, là tấm biển nhà buôn, trong trò chơi đa số người chủ có cửa hàng riêng, cho dù cô không có online, cửa hàng của cô vẫn ở trạng thái kinh doanh như cũ.

Sau khi cô đăng ký, trước tiên cô tự mình đến cửa hàng trong xem xét, hơn mười ngày không online, các vật phẩm trong cửa hàng hoàn toàn đã bị cướp hết.

Cô mở menu cửa hàng ra, bên trong có hơn mười trang tin nhắn của khách hàng, nhiều quá rồi.

Cô trả lời tin nhắn, phần lớn cũng là đề cho cô bổ sung hàng hóa, cô còn chưa có nhắn tin trả lời lại, thì tin tức của bạn tốt đã gọi đến.

Bình thường trong cửa hàng của cô tiêu phí 5W Kim (tương đương RMB5000) người chơi, đều sẽ tự động thắng cấp thành danh sách bạn tốt của cô trong nhóm khách hàng bên trong là bạn tốt.

Cô hoàn toàn không thêm bạn tốt, cho nên lúc tin tức của bạn tốt gọi đến, cũng chỉ có thể là tin tức của khách hàng.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cô Quân, có thể là đang online, chờ Hoa nhi tôi cảm ơn.

Khí Vũ Hiên Ngang là khách hàng lớn của cô, một người chơi cường hào, tiêu phí trong cửa hàng của cô gần 20W Kim rồi, lần này thấy cô online, gấp tìm cô như vậy, đoán chừng là thiếu cái gì.

Vì vậy, Hạ Thiên Vũ nhấn bốn chữ trả lời anh ta: Cần mua cái gì?

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Tăng đá sinh mạng cấp 8, pháp công(phương pháp tấn công), mỗi vật tấn công là một nhóm.

Chắc chắn, cường hào đúng là cường hào, những tăng đá này một cái đã bán 100 Kim, một nhóm tương đương với 100 cái 1W Kim, ba nhóm chính là 3W Kim.

Cái gì cũng có thể bỏ qua được nhưng tiền thì không bỏ qua được, đúng không?

Đổi mặt cuộc làm ăn này, cô hoàn toàn ném chuyện của ID “Trong mộng Tâm Hoan” biến thành cấp 1 ra sau đầu, chuyên tâm buôn bán.

Quân Mạc Vũ: Chờ câu trả lời của tôi.

Tuy nói mọi người đều biết trong trò chơi này có một tấm biển Thương gia “Cô Quân”, nhưng mà, số ID này của cô chờ tin tức lại không có người biết được, ngay cả khách hàng thân quen của cô, bọn họ nhìn thấy nhưng mà cũng chỉ gọi “Chủ hiệu cô Quân”.

Phía chính phủ nói, vì bảo vệ cá nhân ** thương nhân phải làm như vậy, hơn nữa trong trò chơi này, bằng hiệu thương nhân cũng không chỉ một mình cô, chỉ là, cô là người đứng đầu mà thôi.

Cô đi vào trong kho hàng lấy ra tài liệu sản xuất đá quý, để nó tự động sản xuất, rồi đứng dậy rời đi máy vi tính đi ăn chút gì đó.

Cô - Hạ Thiên Vũ, hai mươi ba tuổi, là nghiên cứu sinh năm hai đại học X, nghiên cứu công trình máy vi tính.

Cô ở chung cư không xa đại học X, căn nhà có ba phòng hai sảnh, rất rộng rãi, cũng rất yên tĩnh.

Buổi sáng từ sân bay về nhà, việc đầu tiên cô làm là quét dọn vệ sinh sạch sẽ, sau đó nhanh chóng lấy laptop ra trò chơi, nào biết sẽ đổi mặt với cục diện rối rắm không rõ chân tướng như vậy, mặc dù, từ trước đến giờ cô cũng không quan tâm đến mấy chuyện khó hiểu này, nhưng mà, liên quan đến chính cô, cho nên cô rất muốn biết chân tướng mọi chuyện.

Sau khi com nước xong, đã là ba giờ chiều, cô bụng một ly sữa tươi, trở lại trước máy vi tính, di chuyển con chuột, màn ảnh sáng, không tẻ, đã kết thúc giai đoạn sản xuất đá quý.

Cô đưa đá quý để vào cửa hàng cần mặt mã mới có thể mua cổ định bên trong tủ trưng bày, sau đó nhắn tin cho cường hào: Định chế quầy, mặt mã

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thật sự! Cô Quân, vất vả rồi, yêu cô, này.

Hạ Thiên Vũ không trả lời.

Có thể không cần nhiệt tình như vậy hay không?

Nghĩ lại, Khí Vũ Hiên Ngang cùng với cô “Trong mộng Tầm Hoan” không có cùng một quốc gia ở đây, lúc trước chiến tranh cô và bọn họ quốc gia kết Lương Tử, từng bị quốc gia bọn họ đuổi giết tập thể, hôm nay, “Trong mộng Tầm Hoan” đã xảy ra chuyện gì, quốc gia bọn họ cũng có người khẳng định sẽ rất vui mừng một chút chứ? Vậy anh ta nhất định biết chuyện gì đã xảy ra?

Nghĩ như thế, nhưng cô không biết hỏi như thế nào?

Quân Mạc Vũ: Đúng rồi, cường hào, hỏi anh chuyện này.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Hả? Chuyện gì chuyện gì? Cô Quân cứ hỏi, nếu tôi biết sẽ nói cho cô!

Hạ Thiên Vũ đỏ mặt hời lạnh.

Cần phải kích động như thế sao?

Quân Mạc Vũ: “Trong mộng Tầm Hoan” xảy ra chuyện gì?

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Tại sao cô Quân lại quan tâm đến nhân yêu* đó thế?

(*)Nhân yêu: người chơi nữ chơi nick nam, hay người chơi nam chơi nick nữ

Hạ Thiên Vũ nổi giận!

Anh mới là nhân yêu, cả nhà anh mới là nhân yêu!

Nhưng, lúc này, cô nhất định phải thành công chia ra diễn hai vai.

Vì vậy, cô bình tĩnh gõ chữ: Cô ấy là khách hàng của tôi, không hiểu tại sao lại trở về cấp một rồi.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cô ấy là khách hàng của cô? Cô ấy cũng không phải là người tiêu hết được 5W Kim đúng không?

Trọng điểm không phải việc này chứ?

Lại nói. Chẳng lẽ nhìn cô giống như người nghèo lắm hả?

Hạ Thiên Vũ lại im lặng một lần nữa.

Quân Mạc Vũ:

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cái tên nhân yêu đó vô cùng bi ối, không ngờ cô ta là một người có tiền!

Cô đồng ý chiến thuật của cô chơi “Trong mộng Tầm Hoan” có chút bi ối, nhưng mà không thể bị người khác xem thường như vậy!

Không được, nếu để cho cường hào này nói còn không biết muốn nói đến đâu, vội vàng kéo anh ta quay lại chuyện chính.

Vì vậy, Hạ Thiên Vũ gõ ra một hàng chữ nhắc nhở.

Quân Mạc Vũ: Cường hào, anh nói xa quá rồi đó.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Được rồi, về chuyện tại sao cô ấy biến thành cấp 1 thật ra thì tôi cũng không rõ ràng cho lắm.

.

Anh hai, anh nói như vậy chẳng khác nào anh chưa nói gì sao?

Ai, tại sao cô lại có thể quên, cường hào này ngoại trừ có tiền, những thứ khác, tất cả không đáng tin cậy!

Quân Mạc Vũ: Không sao.

Bắt đầu dĩ cô trả lời một câu, bùng ly sữa lên, nghiêm túc uống sữa tươi.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thật ra thì, tất cả mọi người nói cô ấy là Tiểu Tam

Phốc.

Khi nhìn thấy câu này, cô hoa lệ phun sữa tươi đầy màn hình vi tính

----- Lòi ngoài mặt -----

Phần lớn nói Tiểu Tam cũng là chuyện trong trò chơi.

Nếu như mọi người xem không hiểu, có thể trực tiếp nhảy qua, trực tiếp từ Chương 4: Bắt đầu xem . .

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chương 2: Đại thần lừa bịp

Edit: Sun520

Tiểu Tam?

Tiểu Tam?

Tiểu Tam!

.

Trong đầu của cô chỉ còn sót mấy chữ này không ngừng quanh quẩn, rất căng đi!

Chờ phục hồi lại tinh thần, nhìn màn hình đầy sữa tươi, cô vội vàng để ly xuống, lấy khăn giấy lau.

Trong trò chơi, cường hào đó vẫn nói tiếp.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thứ hai tuần trước, có một đội mỹ nữ phản bội đất nước đến nước Yên, sau đó vào đội bảo vệ nước Yên.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thứ tư tuần trước, dù chết Nhân yêu vẫn mở đầu giết Thất Thái Áo Cưới, sau đó cãi nhau với Thiên Địa Không Tha.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thứ sáu tuần trước, thành chiến, Yên quốc thua nước Ân, thua, thật ra là có ma quỷ giả trò bên trong, trong lúc này tất cả mọi người nói ma quỷ ấy chính là Nhân yêu.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Thứ sáu tuần trước, quốc chiến, Nhân yêu này ở khu vực an toàn kéo cá nước cho đôi, không hiểu sao nhân dân cả nước đều nhận được lệnh triệu tập, lập tức tiền tuyến không còn ai nữa, trắng trợn tặng một tòa thành cấp ba cho nước Ninh.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cô Quân, cô còn ở đó không? Cô Quân. . . .

Quân Mạc Vũ:

Khi cô nhìn xong những dòng chữ mà cường hào viết, là im lặng triệt để rồi.

Cái gì mà chiến tranh này chiến tranh kia chứ, thứ hai tuần trước cô về quê, hôm nay cũng đã là thứ bảy, trong khoảng thời gian hơn mười ngày cô hoàn toàn không online, làm sao có thể sẽ làm ra những chuyện kia chứ?

Nói cách khác, trong khoảng thời gian này cô không có online, có người sử dụng ID của cô, dùng ID của cô làm những chuyện trời đất không tha rồi sao?

Theo lý thuyết, ID của cô chỉ có Thiên Địa Không Tha biết, nhưng mà, hình như Thiên Địa Không Tha không có bất kỳ lý do gì để đối phó với ID của cô? Cô đã từng đối xử không bạc bẽo với Thiên Địa Không Tha, cùng với cả nước Yên, tại sao họ lại đối với cô như vậy chứ?

Bên kia cường hào thấy cô một hàng im lặng tuyệt đối không có trả lời, nhưng biết cô còn ở đây, cho nên bắt đầu nói tiếp.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Chủ nhật, Thiên Địa Không Tha khiến Nhân yêu kia cho lời giải thích, Nhân yêu kia không nói hai lời, mở hồng, thấy người dân thì giết, tức thì Thiên Địa Không Tha hủy bỏ chức địa tướng quân của Nhân yêu kia.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiền Ngang: Thứ hai, người dân nước Yến đuổi giết Nhân yêu kia, ra bên ngoài nhân yêu lại gặp một nhóm người bảo vệ nước Yến, không biết trong đầu Nhân yêu có phải bị cửa kẹp hay không, mà lại đồng ý sống chết truy đuổi, kiên cường cho lắm rồi cũng bị giết thành cấp 1. Sau đó, Thiên Địa Không Tha đã đá cô ấy ra khỏi nước Yến rồi.

Cái gọi là sống chết truy đuổi, là trong Thương Thành bên phía chính phủ có bán một loại đạo cụ, sau khi hai bên mở ra sống chết truy đuổi, tiến hành PK công bằng, một lần chết là một lần rơi 1 cấp, với lại tự động tiếp nhận sống lại, không thể logout, không thể trốn đi, mãi cho đến khi trong đó một người buông tha đuổi giết hoặc là trong đó cấp bậc rơi xuống 1 cấp mới có thể kết thúc.

Cho nên, nguyên nhân ID của cô ID biến thành cấp 1 chính là đón nhận sống chết truy đuổi?

Người bí mật nào bôi đen danh hiệu của cô như thế chứ!

Ni Cô Mã! (Một câu chửi bên TQ)

Lúc này cô thật sự là muốn mắng chửi người.

Loại cảm giác này thật khó chịu, chẳng biết tại sao bị người gài bẫy, dĩ nhiên là vẫn chưa hỏi rõ ràng được chuyện gì, đổi lại ai cũng sẽ cảm thấy buồn bực.

Mà bên kia Khí Vũ Hiền Ngang nói không ngừng như cũ, chỉ là cô đều không tâm tư xem.

Chỉ là, từ khi Khí Vũ Hiền Ngang nói tất cả ở bên trong, cô nhớ hai từ: Tiểu Tam và nội gian.

Khí Vũ Hiền Ngang nói lung tung xong, tuy nhiên phải xác minh rõ hai chuyện: thứ nhất, Thiên Địa Không Tha và Thất Thái Áo Cưới yêu qua mạng, làm tổn hại Trong Mộng Tầm Hoan, tại sao gọi là Tiểu Tam; thứ hai, thời gian nước Yến và nước Ninh chiến tranh, Trong Mộng Tầm Hoan lộn xộn đòi hỏi kéo triệu tập dân chúng, bị phán định là nội gian.

Rốt cuộc là ai đã hủy hoại danh tiếng của cô?

Tiểu Tam Tiểu Tam, cả nhà các người mới là Tiểu Tam!

Hạ Thiên Vũ tức giận suy nghĩ, ắt phải điều tra manh mối của chuyện này.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiền Ngang: Cô Quân, tôi nói nhiều như vậy, cô có thể lên tiếng hay không?

Quân Mạc Vũ: Lên.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiền Ngang: Cô còn lạnh và hơn hài hước so với lão đại chúng ta!

Vừa nhắc tới lão đại bọn họ, Hạ Thiên Vũ lại tức giận!

Nếu không phải người của lão đại bọn họ gây sự, khiến cho một nhóm người vây xem, vây xung quanh cô, làm cô phiền lòng nên mới về nhà tránh đầu gió?

Còn dám nói lão đại bọn họ, nhắc lại lão đại của bọn họ, cô đều hận không được trực tiếp lấy tất cả vật phẩm đã bán cho anh ta lại!

Mà lúc đó tình hình ở sườn núi, là như thế này.

Đó là một ngày thứ năm, mở ra thành chiến, không khéo chính là Hạ Thiên Vũ của Yến quốc đối chiến với Khí Vũ Hiền Ngang của Thành Bát Dạ.

Trong trò chơi Hạ Thiên Vũ trước sau như một có hành động bị ồ ạt theo lộ tuyến, trong thành chiến đầu cô giết hết những người có ID nhỏ hơn, sau đó cô tạm ngừng hành động vì nước ở trạng thái nghỉ ngơi chỉ trong nháy mắt đã bị đại thần giết chết.

Trong thành chiến đầu, đối phương đề xuất tạm nghỉ ngơi, sau khi bên kia đồng ý, hai nước sẽ bị vây ở trạng thái không có máu.

Ở trạng thái nghỉ ngơi tạm thời thì hai bên chung sống hòa bình, mà Hạ Thiên Vũ không cẩn thận phá vỡ bố cục này, dẫn đến vốn là Thành Bát Dạ thắng nhưng lại thua, cho nên mất đi một tòa thành.

Sau khi mất thành chiến, đại thần rất bình tĩnh, bạn bè thân thích của đại thần cũng không bình tĩnh, tất cả đội hình, tất cả trận chiến, tất cả quãng thời gian, vây xung quanh Hạ Thiên Vũ.

Một ngày kia, trong trò chơi Hạ Thiên Vũ dụ dỗ bạn bè thân thích của đại thần đến đỉnh núi Ma Thiên dễ dàng đánh ngã người, thành công ngã chết không ít người, đang lúc cô muốn chạy thì chính là lúc.

Xung quanh nhân vật của cô xuất hiện một vòng ánh sáng, cuối cùng là bị quán chặt lấy.

Cái gọi là quán quanh, là trong trò chơi Thiên Tôn có một loại kỹ năng đặc biệt, người chơi bị quán chặt mười giây không thể động đậy bên trong, phép

thuật phòng ngự của bản thân sẽ giảm xuống, nhưng mà, sẽ không mất máu, sẽ không chết.

Cô vừa nhìn thấy, đại thần đứng ngay giao lộ.

ID: Đêm Diệt Hàn

Cấp bậc: 89

Quốc gia: Thành Bất Dạ

Bang phái: Thành Bất Dạ

Hạ Thiên Vũ rơi nước mắt, chạy trốn thể nhưng lại gặp phải kẻ địch lớn nhất.

Mất thấy mình bị đại thần quán quanh, nhưng mà đại thần cũng không có ý muốn giết cô.

Kênh trước mặt, bạn bè thân thích của đại thần đoàn tụ sôi nổi khác thường.

【 Trước mặt 】 Nước Biể Lượn Quanh Thanh Sơn: Oa oa oa, lão đại đến đây! Mau vây xem tiểu Nhân yêu này đi! (sắc mimi)

【 Trước mặt 】 Trong mộng Tầm Hoan: Giết tôi đi tiểu Lục thân ái. (đáng thương)

Hạ Thiên Vũ cực kỳ tức giận đánh chữ, hiện tại cô chỉ cầu vui vẻ nhanh một chút.

【 Trước mặt 】 Nước Biể Lượn Quanh Thanh Sơn: Éc. (chảy mồ hôi)

【 Trước mặt 】 Đêm Diệt Hàn: Ai cũng không cho phép giết.

Bỗng nhiên đại thần đánh chữ, Hạ Thiên Vũ nhìn, trong lòng dâng lên vui vẻ, đại thần thật có lương tâm, không giết cô, còn ra lệnh cho người khác không được giết cô, đại thần thật tốt!

Nhưng sau đó đại thần nói câu nói kia, tức thì nước mắt rơi đầy mặt Hạ Thiên Vũ.

【 Trước mặt 】 Đêm Diệt Hàn: Dừng quán quanh, đặc biệt chặt đứt!

Lúc này Hạ Thiên Vũ thật sự muốn mắng chửi người, không phải là đang lừa cô sao! Lòng dạ đại thần quá hiểm độc!

Quán quanh đúng là cá phụ nữ tốt kỹ năng, không chết được, nhưng mà vẫn không nhúc nhích được!

Đi em gái nguoi đại thần! Lúc này trong lòng Hạ Thiên Vũ vô cùng tức giận, chỉ muốn mắng chửi người!

Nhưng mà, người đã rơi vào trong tay đại thần rồi, nhưng không được cúi đầu! Vì vậy, cô suy nghĩ cách đến gần đại thần làm như thế nào, để cho anh ta tha cho mình trở về đi! Ai!

Nghĩ thật lâu, cô quyết định uất ức cầu xin, làm bộ đáng thương lên tiếng.

【 Trước mặt 】 Trong mộng Tầm Hoan: Đại thần tôi sai lầm rồi, anh tha cho tôi đi! (cầu xin tha thứ)

【 Trước mặt 】 Đêm Diệt Hàn: Lý do?

【 Trước mặt 】 Trong mộng Tầm Hoan: (khóc lớn) Thành chiến kia tôi cũng không phải cố ý, tôi nhìn thấy một nhóm người xông lại, tôi là muốn giết một thiếu một cá, nào biết người kia sao xui xẻo!

【 Trước mặt 】 Đêm Diệt Hàn: Nói như thế, là lỗi của tôi phải không?

Hạ Thiên Vũ im lặng.

Đại thần, không cần lạnh như thế có được không?

Rõ ràng giọng nói bình thản như vậy, tại sao cô đã gõ ra khỏi một dòng lại cảm thấy có mùi vị hồ ly phúc hắc?

【 Trước mặt 】 Lão Nạp Là Bản Tăng: Thật vui vẻ, nhìn da mặt lão đại đen rồi ! (cười trộm)

【 Trước mặt 】 Nước Biể Lượn Quanh Thanh Sơn: Ha ha, lão đại chính là lão đại, chiêu cũng ác như vậy! Tôi còn tưởng rằng anh nói không giết cô ấy là bởi vì có JQ với cô ấy chứ! Xem ra, là tôi đã nghĩ nhiều rồi! (cười to)

【 Trước mặt 】 Thanh Sơn Vòng Nước Biể: (cười to) Da của lão đại đen, đó không phải là một loại da bò!

Hạ Thiên Vũ bị thương tức giận, có người chơi như thế này sao?

Lão đại là người da đen, nhóm bạn bè thân thích vây xem, còn hỗ trợ?

Hạ Thiên Vũ cắn răng một cái, hôm nay chị gái nhận tội, tôi nhận thua được chưa!

Nghĩ như thế, ngón tay tự nhiên răng rắc ở bàn gỗ gỗ liền tiếp ký tự đi ra ngoài.

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: (khóc lớn) Đại thần thân ái, tiểu nhân thật sự biết sai rồi, anh nói đi, tôi phải làm sao để anh nguôi giận đây? Thấy tôi khóc đến thảm như vậy, anh tha cho tôi đi! Nếu anh không hả giận, tôi tự sát được không?

Đại thần vẫn không nhúc nhích, nhóm bạn bè thân thiết của đại thần không ngừng âm ỉ, Hạ Thiên Vũ yên lặng chờ, sau mấy phút, đại thần mới gõ ra một hàng chữ

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 3: Cường hào chúng ta kết bạn đi

Edit: Sun520

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Bao nhiêu người bị đánh ngã xuống vách núi đen rồi hả?

Những lời này của đại thần, là hỏi bạn bè thân thiết của anh ta.

【 Trước mặt 】 Nước Biếc Lượn Quanh Thanh Sơn: Vừa đúng 10 người.

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Được lắm.

Hạ Thiên Vũ sững sờ, đầu của thằng nhãi này bị cửa kẹp hay sao, người của mình té chết, anh ta còn nói được.

Nhưng Đêm đại thần lại nói tiếp một câu, Hạ Thiên Vũ lại không thể nào cười nổi nữa.

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Cô nhảy núi một trăm lần, hoàn trả gấp mười lần!

Đêm đại thần anh muốn lừa bịp như vậy? Luôn luôn làm cho người ta vui mừng vô ích một lúc!

Lúc này Hạ Thiên Vũ rất hận vị đại thần này!

Vậy mà, tiếp theo đó Đêm Diệc Hàn lại đánh một hàng chữ!

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Sau khi chết trở về thành, lại chạy đến đây, không cho dùng Truyền Tống Phù!

Lần này Hạ Thiên Vũ thật sự là nước mắt rơi đầy mặt, từ khi sống lại lại chạy đến đây không phải muốn chết sao, có người chơi như vậy sao?

Không được, phải nghĩ cách đối phó, dù sao âm ỉ với đại thần cũng được mà!

Vì vậy, cô lại vô liêm sỉ gõ chữ một lần nữa.

【 Trước mặt 】 Trong mộng Tầm Hoan: Đại thần, xem ra chúng ta phải PK mới phân thắng bại, anh tạm tha cho cô gái nhỏ này đi?

Nếu như ngay lập tức giết chết đại thần cũng coi là PK, vậy bọn họ đúng là đã PK.

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Cô còn nhớ rõ chúng ta đã PK sao?

Hạ Thiên Vũ lại im lặng một lần nữa rồi.

Giống như nếu nói PK chẳng qua chính là cô lấy chiến thuật bí ỏ không cẩn thận giết đại thần ở trạng thái tạm nghỉ ngơi.

Lập tức, vè mặt của cô đưa đám, tiếp theo đánh tiếp chữ.

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Nếu như tôi không nhảy xuống núi thì sao?

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Vậy thì cũng không biết cô sẽ bị vây xem bao nhiêu lần. . . .

Tôi XXX! Uy hiếp, đây là uy hiếp trần trụi!

Kênh trước mặt, đoàn người bạn bè thân thiết của đại thần tiếp tục sôi nổi.

【 Trước mặt 】 Nước Biể Lượn Quanh Thanh Sơn: Ha ha ha, cười đến đau bụng, tôi không được.

【 Trước mặt 】 Lộ Nhân Giáp: Tôi cũng không nhịn được muốn nói chuyện rồi, lão đại thật oai phong! (đỉnh)

【 Trước mặt 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cô quá kiêu ngạo, lão đại thay chúng ta báo thù, ha ha ha. (hài lòng)

Lúc ấy cường hào Khí Vũ Hiên Ngang ngã xuống vách núi, lúc này bỏ chạy tới, sau lưng còn mấy người đi theo.

Hạ Thiên Vũ nhìn trên đầu mình quần quanh vẫn không có tản đi, trong lòng rất buồn bực.

Không được, không thể ngồi chờ chết, không thể cho bọn họ ức hiếp như vậy, hay là đi gọi người giúp đỡ!

Cô vừa nghĩ tới, vừa bi thương phần nộ mở ra kênh quốc gia, tính toán tổ cáo đại thần.

【 Thế giới 】(yển) Trong Mộng Tầm Hoan: Đại thần không phải là người! (mắng)

Khi nhìn thấy mình đánh ra chữ đó thì Hạ Thiên Vũ chấn động, không phải là quốc gia sao? Tại sao lại là thế giới chứ!

Nhìn lại lần nữa, thật sự là kênh thế giới! Hóa ra mình quá kích động mở nhầm kênh thế giới!

Lần này chơi lớn rồi, tất cả mọi người trong server đều nhìn thấy cô tức giận và bi thương rồi.

【 Thế giới 】(yển) Điềm Điềm Mưa Bụi: Tiểu Hoan, bị động kinh hả? (kinh hãi)

【 Thế giới 】(yển) Đóa Bảo: Tiểu Hoan cô ở đâu? Tại sao lại mắng đại thần như vậy? Tại sao cô mắng đại thần như vậy? (buồn bực)

【 Thế giới 】(đêm) Khí Vũ Hiên Ngang: Tiểu Nhân yêu đang bị lão đại của chúng ta dạy dỗ ! (hài lòng)

Hạ Thiên Vũ vội mở kênh quốc gia ra, bi thương và phần nộ tổ cáo.

【 Quốc gia 】 Trong Mộng Tầm Hoan: (khổ sở) Tôi bị Nhất Dạ Thành bao vây ở dốc núi Ma Thiên Nhai, họ Đem ép tôi nhảy xuống núi.

【 Quốc gia 】 Điềm Điềm Mưa Bụi: Vậy thì nhảy đi! Nhảy xong trở về thành, không chơi với bọn họ là được!

【 Quốc gia 】 Trong Mộng Tầm Hoan: (phát điên) Sau khi trở về thành lại nhảy tiếp, một trăm lần. Ngày hôm nay nhảy không xong thì không có cách nào để vượt qua cuộc sống này.

【 Quốc gia 】 Đóa Bảo: (kinh hãi)

【 Quốc Gia 】 Say Tây Phong: (kinh hãi)

【 Quốc gia 】 Điềm Điềm Mưa Bụi: (kinh hãi)

【 Quốc gia 】 Đóa Bảo: Chúng tôi đi giúp cô, nhưng mà không có Chiếc Nhẫn ở đây, tôi theo Tây Phong và Tiểu Vũ đi giúp cô!

【 Quốc gia 】 Say Tây Phong: Thành lập đội.

【 Quốc gia 】 Điềm Điềm Mưa Bụi: Chờ tôi một chút, tôi cũng đi.

Chỉ là, được rồi, lúc cô cần giúp đỡ, hay là có người đến giúp cô, rất tốt, trong lòng cảm thấy ấm áp.

Vậy mà tâm tình vừa mới tốt hơn lúc một chút, chỉ thấy kênh trước mặt bay ra một câu nói của đại thần.

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Cô ở đây kêu người đến chịu chết chung hả?

Chợt Hạ Thiên Vũ cảm thấy sấm sét đánh tới, đại thần cứng rắn đập tắt hi vọng của cô một lần nữa.

Chợt cô cảm thấy uất ức, bất đắc dĩ cấp thiết đến kênh quốc gia ai oán viết chữ, khuyên bọn họ không nên đến.

Ai, cô gây ra chuyện lừa bịp này, một mình cô chết là đủ rồi, cũng không cần chôn sống cùng mọi người.

Nhưng mà đám người trên kênh trước mặt kích động lại không hiểu rõ ý của cô, cô vẫn bị quần quanh như cũ.

Hạ Thiên Vũ vô cùng buồn bực, thật muốn nhảy núi một trăm lần? Mới không cần, cô lại không có bệnh!

Nhưng mà, nhất định là muốn nói như vậy, nếu không thì đây vẫn bị quán quanh?

Có thể tránh nhất thời là nhất thời đi! Trước dự đồ tốt tôn đại thần này mới là trọng điểm!

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Chớ quán quanh, chị sẽ nhảy núi, chị nhảy là được chứ gì?

Tâm tình phiền não, lời nói ra tự nhiên cũng mang theo mấy phần phiền não.

【 Trước mặt 】 Nước Biếc Lượn Quanh Thanh Sơn: Phốc, đừng có không tình nguyện như vậy! (cười trộm)

【 Trước mặt 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Đồ Nhân yêu, nhanh đi nhảy nhanh đi nhảy!

Hạ Thiên Vũ mắt tròn trắng, đợi đến trên đầu không có trạng thái quán quanh nữa, lúc này mới bắt đầu đi đi tới bên cạnh vách núi.

Không phải nhảy núi sao? Nhảy là được!

Chỉ có điều nhảy mấy lần, chị tự mình quyết định!

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Ăn được uống được là tốt, chị không theo cùng, gặp lại! (báai bai)

Cô hà hê đánh chữ xong, tung người nhảy một cái.

Chỉ là, sau khi sống lại cô trực tiếp đi thủ đồ nước Yến, ai mà muốn đi nhảy núi một trăm lần chứ!

Sau đó, ngày ngày bạn bè thân thiết của cô bị đại thần vây quanh, tất cả rối rắm bắt đầu đi, mặc dù cô không tiếp tục gặp qua đại thần, nhưng mà, lại bởi vì đại thần mà cô liên tục nhận lấy đau khổ, vì vậy, cô đối với Đem đại thần, chỉ thêm hận mà thôi!

Đúng lúc, trong thời gian này trong lòng luôn phiền muộn, chị gái gọi một cuộc điện thoại đòi mạng tới, muốn cô lập tức về nhà! Cô định đến xin phép thầy hướng dẫn, về với ông bà hơn mười ngày, vừa đúng lúc buông thả chuyện trong trò chơi, đâu biết rằng lại xảy ra biến cố như vậy.

Không hiểu tại sao cô lại trở thành Tiểu Tam và nội gian, còn phải nuốt hình răng cưa vào trong bụng, tìm người biết chuyện đều tìm không thấy, thật buồn bực!

Không được, chuyện này cô nhất định phải điều tra ra manh mối!

Tại sao có thể khiến ID Trong Mộng Tầm Hoan bị chết không rõ ràng như thế?

Nhưng mà, bây giờ Trong Mộng Tầm Hoan không có gì cả, hoàn toàn không có nhà ở, có thể làm sao đây?

Có!

Trong Mộng Tầm Hoan không thể dùng, nhưng mà, Quân Mạc Vũ có thể sử dụng!

Chợt cô nhớ tới chuyện này, tâm tình chuyển biến tốt hơn, với lại, trước mắt không phải vừa vặn có thể lợi dụng một đối tượng sao!

Mặc dù Khí Vũ Hiên Ngang cường hào này không đáng tin, nhưng lão đại phúc hắc tương đối đáng tin, nếu như qua cường hào có thể làm quen với Đem đại thần, không phải là rửa sạch oan khúc trước mắt sao?

Nghĩ tới đây, vì vậy, Hạ Thiên Vũ nói một câu với cường hào như vậy.

Quân Mạc Vũ: Cường hào, chúng ta làm bạn đi!

Hình như Cường hào đoán chừng bị giật mình, mới vừa rồi vẫn còn thao thao bất tuyệt nói chuyện không ngừng, nhưng bây giờ lại không có phản ứng, cũng không nói được một chữ.

Hạ Thiên Vũ im lặng, cường hào này, cũng quá chịu không được mà bị hù dọa đi!

Đang lúc cô suy tính có nên biến thành người khác quyến rũ, thì cường hào yên lặng đánh chữ rồi.

【 Khách hàng 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Cô Quân nói thật sao? Muốn làm bạn với tôi? (sắc mini) oa oa oa, vậy sau này mua đồ có phải không cần dự tính hay không? Có phải đồ tốt gì cũng sẽ để lại cho tôi hay không?

Khóe miệng Hạ Thiên Vũ giật giật, được rồi, cô biết rõ câu trả lời sẽ như thế nào.

Quân Mạc Vũ: Coi như tôi chưa nói, thôi.

Sau khi cô vừa thoát khỏi ID “Quần Mắc Vỡ”, thì điện thoại di động vang lên.

Cô lấy di động, thuận thế dựa vào sau lưng trên ghế sa lon, nhấn nghe.

“Cậu về đến nhà chưa? Nhanh tới đây đưa Lolita của cậu về nhà đi, nóc nhà đều bị con nhóc làm vỡ tung rồi. . . .” Điện thoại di động vừa thông, đối phương đã liên tiếp trách móc, ngay sau đó là âm thanh lẫn qua lẫn lại của Lolita.

Hạ Thiên Vũ không nhịn được cười khê: “Là ai nói, cậu cứ về nhà đi, mình nuôi con gái giúp cậu. . . .”

“Mình sai rồi được không? Một tuần qua Lolita luôn hỏi mình mấy ngàn lần, tại sao mẹ còn chưa tới đón con. . . . Minh hoàn toàn bị con bé ghét bỏ. . . .” Đối phương bày tỏ bất đắc dĩ.

“Uổng công cậu chính là một Legally Blonde, thậm chí ngay cả con gái của mình cũng không chăm sóc được, làm sao mà cậu có thể chinh phục toàn thế giới được!” Hạ Thiên Vũ giống như than thở.

“Cậu gái hàng, nếu không thì. . . .” Lời nói đối phương còn chưa nói xong, chợt truyền đến tiếng thét chói tai của Lolita.

“À? Hoan Hoan thế nào. . . .” Hạ Thiên Vũ nhướn mày, vội vàng hỏi: “A lô? Y Y?”

Chỉ là, cô lại không có nghe được đoạn sau, chỉ nghe “Ầm” một tiếng, chợt cuộc trò chuyện bị cắt ngang.

Hạ Thiên Vũ nhất thời ruột gan rối bời, vội vàng đứng dậy, cầm cái chìa khóa, vội vàng ra cửa.

----- Lối ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Thiên tài Lolita là ngôi sao tai họa

Edit: Sun

Khi Hạ Thiên Vũ lấy tốc độ nhanh nhất chạy đến nhà Kiều Y, thì thấy vẻ mặt tức giận của Kiều Y và vẻ mặt uất ức của Lolita, ngoài ra còn có một người đàn ông chưa từng gặp.

Khi mới vào đại học X, thì Hạ Thiên tham gia vào đoàn thể xã hội COS CỔ, cùng với Kiều Y hệ chính trị và pháp luật, Thư Mỹ hệ tiếng Trung, và Li San khoa thể dục, ba người trở thành bạn tốt, sau khi tốt nghiệp đại học, Hạ Thiên Vũ học tiếp nghiên cứu, còn ba người lại lần lượt đi làm, họ đều làm việc trong thành phố X, cho nên mới qua lại cũng nhiều hơn.

“Đây là. . . .” Hạ Thiên Vũ đối mặt với Kiều Y, dè dặt hỏi.

Kiều Y ngồi trên ghế sa lon trong phòng khách, trên tóc dính một chút nước, bất đắc dĩ cúi đầu liếc mắt nhìn Lolita đứng bên cạnh, lại nhìn Hạ Thiên Vũ, nói: “Lolita của cậu lại gây chuyện rồi. . . .”

“Chuyện gì?” Khóe miệng Hạ Thiên Vũ giật giật, chuyển sang người đàn ông ngồi im lặng không lên tiếng ở một bên, nhưng đột nhiên nhìn thấy trên mặt người đàn ông đó in dấu một bàn tay rõ ràng, hình như trong lòng đã hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Lolita thấy Hạ Thiên Vũ đến, nên nhào tới bên người cô, ôm bấp đùi cô cọ cọ, cũng không dám nói chuyện.

Điều này rõ ràng chính là biểu hiện đã phạm sai lầm!

“Y Y thân mến, cậu có thể nói cho mình biết chuyện gì đã xảy ra hay không?” Hạ Thiên Vũ dắt Lolita, đi tới ngồi xuống bên cạnh Kiều Y, hỏi.

Kiều Y áp úng nói rõ mọi chuyện từ đầu đến cuối.

Khi Kiều Y gọi điện thoại cho Hạ Thiên Vũ, Lolita bùng một chậu nước nói muốn lau nhà, nên Kiều Y để cho con bé làm.

Khách hàng của Kiều Y gõ cửa, Lolita đi mở cửa, con bé nói đó là người xấu, cho nên hét to một tiếng.

Kiều Y nóng ruột, đi xem tình huống, không cẩn thận giẫm lên chậu nước này, cho nên người ngã ngửa đổ (như cảnh nhón nháo ở chiến trường), điện thoại di động cũng bị nước tưới lấm lấm.

Khách hàng này nhanh chóng đi đến đỡ Kiều Y, không chú ý nên liếc thấy cảnh xuân khi Kiều Y bị nước xối Vì vậy, dẫn tới một cái tát.

Rốt cuộc khách hàng này có bao nhiêu là oan ức!

Khi nghe xong tất cả, Hạ Thiên Vũ rất không phúc hậu cười ra tiếng.

“Cười em gái của cậu đó, không được cười!” Kiều Y nổi giận.

“Giữ chứ, mình sẽ đưa Hoan Hoan về nhà, cậu với khách hàng của cậu, từ từ mà trò chuyện ha.” Hạ Thiên Vũ đứng dậy, chuẩn bị đưa Lolita rời đi.

“Cậu dám rời đi?” Kiều Y bất mãn nói.

Hạ Thiên Vũ hi hi cười, nói: “Mình chỉ sợ quấy rầy đến công việc của cậu!”

Hơn nữa, cô lên nhìn trộm bộ dáng của người đàn ông xa lạ này rất đẹp mắt! Tiêu chuẩn người đàn ông có vẻ mặt phương Đông, nhìn sao cũng thấy rất có hương vị. Mà tính tình thì, cho dù bị tát một cái, vẫn bình tĩnh tự nhiên, tính tình tốt, hơn nữa vừa nhìn, rất xứng đôi với Kiều Y.

Vì vậy, cô quả quyết muốn đưa Lolita rời đi.

“Được rồi được rồi, cậu về đi! Lát nữa liên lạc lại.” Kiều Y đành chịu.

“Được, từ từ nói chuyện.” Hạ Thiên Vũ khẽ mỉm cười, nhìn Kiều Y một chút, nhìn lại người đàn ông xa lạ kia một chút, cô cầm túi xách của Lolita, đưa Lolita rời đi.

“Tạm biệt đi Y Y!” Vừa nghe muốn đi, Lolita uất ức lúc trước trở thành hư không, phát phát tay với Kiều Y.

Kiều Y đành phải cười theo, dịu dàng nói với Lolita: “Tạm biệt Hoan Hoan, hẹn gặp lại con lần sau!” Đưa mắt nhìn Hạ Thiên Vũ và Lolita rời đi, về mặt Kiều Y đoan chính, nói với người đàn ông trước mặt: “Vương tiên sinh, thật xin lỗi, khiến ngài đợi lâu, bây giờ, chúng ta có thể bắt đầu nói chuyện về tình hình vụ án tranh chấp kinh tế của chú ngài.”

.

Bảy năm trước, khi Hạ Thiên Vũ vẫn còn ở nước ngoài, bạn tốt chưa cưới đã sinh con, bởi vì thế lực của gia tộc, nên không dám phản kháng, lại không tìm được cha ruột của đứa bé, nên đành phải giao con gái cho Hạ Thiên Vũ.

Bất đắc dĩ, khi đó Hạ Thiên Vũ mới mười bảy tuổi đã đưa Hoan Hoan vừa sinh ra trở về nước, vừa đi học vừa nuôi dưỡng Hoan Hoan, tuy nói Hoan Hoan không phải con gái ruột thịt của cô, nhưng cô đã sớm coi Hoan Hoan là toàn bộ sinh mạng của mình rồi.

Hiện tại Lolita đã được tám tuổi, thông minh lanh lợi, có thể nói là đứa bé thiên tài, nhưng cũng vì vậy mà trong mắt giáo viên cô bé chính ngôi sao tai họa.

“Nói cho mẹ, tại sao nhìn thấy chú đó đến lại hét to hả?” Về đến nhà, Hạ Thiên Vũ hỏi.

Lolita chu cái miệng nhỏ nhắn, nói: “Cái chú xấu xa kia là thân thích của hiệu trưởng Vương, lúc ở trường học con thấy chú ấy, chú ấy thật hung dữ đấy! Hơn nữa, các bạn học đều nói hiệu trưởng Vương là người xấu, Nana khẳng định chú ấy cũng là người xấu!”

“Thế nào? Hiệu trưởng Vương là người xấu, người thân của ông ấy chính là người xấu?” Hạ Thiên Vũ kiên nhẫn hỏi.

“Đúng vậy, tất cả mọi người đều nói như vậy!” Lolita chớp chớp mắt nhìn, đó là chuyện đương nhiên rồi.

Hạ Thiên Vũ vô cùng mệt mỏi, đi tới trước salon trong phòng khách, nghiêng người dựa vào trên ghế sofa, im lặng khi nghe Lolita trả lời.

“Hoan Hoan, người thân chú ấy là người xấu, cũng không có nghĩa chú ấy là người xấu, sau này, cũng đừng kêu loạn chú ấy là người xấu, biết không?” Hạ Thiên Vũ yếu ớt nói.

“Dạ.” Lolita nửa hiểu nửa không gật đầu, đi tới, xoa bóp vai cho Hạ Thiên Vũ, giống như lấy lòng nói: “Mẹ, hôm nay mẹ vừa trở về, nhất định rất mệt mỏi! Hoan Hoan xoa bóp cho mẹ nghen!”

“Không cần.” Hạ Thiên Vũ cầm lấy bàn tay nhỏ bé đang làm loạn, cười híp mắt nói: “Ông ngoại và bà ngoại, cậu và dì hai đều có quà tặng cho con, hộp quà ở trong phòng, con đi xem đi!”

“Thật hả? Con đi xem một chút! Cảm ơn mẹ!” Lolita kích động không dứt, ôm cổ của Hạ Thiên Vũ, hôn trên gương mặt của cô, vui mừng chạy về phòng của mình xem quà tặng.

Hạ Thiên Vũ nhìn bộ dáng Lolita vui mừng như thế, cũng không thể không mỉm cười, tầm mắt rơi laptop trên bàn trà thủy tinh trong phòng khách.

Trước tiên phải logout ID “Quân Mạc Vũ”, nhưng lại không để ý đến ID “Trong Mộng Tầm Hoan”, vừa rồi Lolita nhảy nhót đụng phải con chuột, nhát

thời màn hình sáng lên.

Hạ Thiên Vũ đột nhiên phát hiện, ID “Trong Mộng Tầm Hoan” bị bảy tám người vây quanh.

Cô đi tới, di chuyển nhân vật, chạy về phía trước mấy bước, cách xa đám người này một chút.

Kỳ quái, nơi này là vùng ngoại ô, tại sao lại có nhiều người vây quanh cô như vậy chứ?

Ai ngờ, đang lúc cô buồn bực không dứt thì bảy tám người lúc nãy lại vây quanh cô một lần nữa, mà kênh trước mặt trong nháy mắt cũng nổ oanh.

【 Trước mặt 】Romeo Anh là của Tôi: Dù chết Nhân yêu cũng chuyển động, động ư!

【 Trước mặt 】Hoa Đào Cười Yêu Ót: Làm ra chuyện như thế mà cô lại còn dám online, có biết xấu hổ hay không! (nôn mửa)

【 Trước mặt 】Tên Chi Lầy Bảy Chữ: Đến đây, mọi người tới phỏng vấn một chút! Về mấy ngày nay cô không online! (cười to)

【 Trước mặt 】Bách Hiểu Sanh: Xin hỏi Nhân yêu cô nương, chuyện cô là Tiểu Tam đối với Thiên Địa Không Tha, cô cảm thấy thế nào?

【 Trước mặt 】Vạn Sự Thông: Tiểu Tam, Thiên Địa Không Tha là người đầu tiên giết cô giết thành cấp 1 nhỏ bé, cô cảm thấy là đáng đời sao?

【 Trước mặt 】Thiên Diện Lang: Nội gian, đối với thất bại thành chiến lần này, cô có ý kiến gì không?

Đối mặt trực tiếp với nhiều vấn đề, tâm tình của cô uất ức.

Bọn họ hỏi cô? Còn cô thì biết hỏi ai đây!

Cô do dự, có nên mở miệng nói chuyện hay không đây?

【 Trước mặt 】Ta Là Của Anh Romeo: Đồ Lesbian, cô đừng im lặng như thế! Nói một chút, tại sao cô phải làm ra chuyện như vậy, làm cho biết bao nhiều người chán ghét!

【 Trước mặt 】Bách Hiểu Sanh: Đúng vậy, cô không nói ra oan khuất, chúng tôi tiếp tục bắt quái như thế nào hả?

Trong trò chơi này Bách Hiểu Sanh, Vạn Sự Thông, Thiên Diện Lang là phóng viên có tiếng cũng có miếng bát quái, còn là phóng viên được phía chính phủ công bố trò chơi chứng nhận.

Một lúc lâu, rốt cuộc Hạ Thiên Vũ cũng đánh ra một hàng chữ.

【 Trước mặt 】Trong Mộng Tầm Hoan: Tôi đang muốn hỏi đã xảy ra chuyện gì đây!

【 Trước mặt 】Bách Hiểu Sanh: Có ý tứ gì? (nghi ngờ)

【 Trước mặt 】Tên Chi Lầy Bảy Chữ: Đồ Lesbian, cô đừng có giả bộ vô tội! Ngày trước uống công tôi sùng bái cô như vậy, không ngờ cô lại là một người như vậy, làm tôi thật sự rất thất vọng! Tôi cảm thấy hối hận vì tin tưởng và ngưỡng mộ cô! (hộc máu)

Hạ Thiên Vũ càng thêm buồn bực, đến nỗi như vậy sao, chuyện âm ỉ thành ra như vậy!

“Mẹ, đi hai tặng cho con một cái váy, thật là xinh đẹp!” Lolita nói to trong phòng.

“Ừ.” Hạ Thiên Vũ không nhận được mím cười, trả lời lại.

“Oa, thật là em bé xinh đẹp, đây là quà cậu tặng.” Lolita tiếp tục hoan hô nói: “Còn có bức tranh, là tự tay bà ngoại vẽ đấy, đẹp quá !”

“Con từ từ xem.” Hạ Thiên Vũ nghe giọng Lolita vui mừng như thế, tâm tình cũng không tốt hơn chút nào.

Trong trò chơi, lại đến mấy người khách không mời mà đến.

Thiên Địa Không Tha, Thất Thái Áo Cưới, ngoài ra còn có ID của ba Thất Thái Nữ.

A!

Thiên Địa Không Tha đưa tới cửa, cô đang muốn hỏi một chút !

Không đợi cô mở miệng, thì kênh trước mặt ID Thất Thái Nữ lại mở miệng trước.

【 Trước mặt 】Bảy Sắc Cầu Vòng: Tiện nhân kia lại còn mặt mũi online?

----- lời ngoài mặt -----

Vấn mới đăng truyện, xin mọi người ủng hộ.

Nếu mọi người thích, xin mời bỏ vào giá sách!

Nếu có chỗ nào xem không hiểu, cứ việc nhắn lại nói cho tôi biết, tôi sẽ tận lực sửa cho dễ hiểu, tranh thủ khiến cho mọi người không có chơi đùa với Võng Du mà chỉ nhìn là có thể hiểu.

Có đề nghị gì, cũng có thể nói ra!

Nhẹ nhàng sẽ cố gắng!

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đó là bạn gái của tôi

Edit: Sun520

Cô có nghe về đám phụ nữ Thất Thái này. Nghe nói, họ là bảy nữ sinh đại học, vào tháng trước, bảy nữ sinh này tung hình thật lên diễn đàn, bỗng chốc tên tuổi của họ nổi tiếng.

Cho tới bây giờ cô không thích đi dạo diễn đàn, đối với những chuyện không liên quan đến mình, cũng không có hỏi. Nhưng mà, cô lạnh nhạt như vậy, lại bị người ta làm thành quả hồng mềm mà nhéo.

Điều này thì không thể được, cô còn chưa kịp mở miệng hỏi, thì đám người Thất Thái này lại mở miệng nói xấu trước rồi.

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Thiên Địa Không Tha, anh nói ID của tôi cho ai biết hả?

Nghĩ tới nghĩ lui, cô nghĩ mình nên trực tiếp hỏi rõ ràng, cô cũng muốn biết, Thiên Địa Không Tha sẽ trả lời như thế nào.

Lúc mới vừa vào trò chơi, cô làm quen với Thiên Địa Không Tha, Say Tây Phong, Đóa Bảo, Diễm Diễm Mưa Bụi, Thượng Đế Chiếc Nhẫn, sáu người cùng nhau hợp thành đội luyện cấp, tiếp theo thành lập bang phái 【 Độc tôn 】, sau đó lại giành được vương vị nước Yên, trong lúc này tuy chỉ có bốn tháng ngắn ngủn, nhưng cũng đã trải qua tất cả mưa gió, nếu như có thể, cô hy vọng có thể quý trọng những tình của cách mạng cùng bọn họ.

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Tiểu Hoan, tôi chưa bao giờ nghĩ đến, cô lại là một người như vậy! Tôi rất thất vọng về cô!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Hà: Anh rể Thiên Địa, anh và tiện nhân đó có cái gì để nói chứ, làm chuyện độc ác như vậy, lại còn giả bộ vô tội, thật sự không biết xấu hổ!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Trong Mộng Tầm Hoan, cô phát thiệp(thông tin, bài viết) trên diễn đàn như vậy là có ý tứ gì? Tôi nay anh rể Thiên Địa muốn kết hôn với chị Áo Cưới, cô phát thiệp ra ngoài như vậy, làm Tiểu Tam còn muốn cướp hôn hay sao?

Diễn đàn? Thiệp?

Đây là cái gì cùng cái gì chứ ?

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Thiên Địa Không Tha, chỉ cần anh nói cho tôi biết, anh nói cho ai biết ID của tôi là được!

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Rất cuộc cô muốn như thế nào? Cô nói cô về nhà, nhưng tôi vừa online thì bị ID của cô đá xuống, không phải cô online còn có thể là ai? Cô hỏi chuyện này để chứng minh cái gì? Nói cô trong khoảng thời gian này không có ở đây, cô không phải là tôi? Tôi cũng muốn tin, nhưng mà, ngoại trừ cô ra, ai còn có thể quen thuộc chuyện giữa chúng ta như vậy? Cô nói đi! Tôi thật sự thất vọng về cô, cô biết không?

Hạ Thiên Vũ bắt đầu dī thờ dài, tại sao thấy giải thích càng nhiều, thì tâm tình của cô lại càng không thoải mái đây?

【 Trước mặt 】 Trong Mộng Tầm Hoan: Được rồi, chuyện khác không có gì đáng nói.

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Không có gì đáng nói? Làm ra chuyện như vậy, tại sao không có một lời giải thích? Cô không giải thích cho tôi, rốt cuộc nước Ninh cho cô lợi ích gì, cô phải làm như vậy?

Nước Ninh? Hình như cô và người của nước Ninh không quen.

Quốc vương Nước Ninh là Ngôi Sao Lãnh Tuyệt, hoàng hậu nước Ninh là Tử Sắc Phong Linh Vương, những người khác, cô thật sự không quen biết ai

cả.

Thôi, nếu bọn họ tin rằng cô là nội gian, cô có giải thích nhiều hơn nữa cũng vô ích, chẳng bằng đi tìm hiểu rõ ràng toàn bộ chuyện này.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Được rồi, chúng ta tới đánh BOSS, cũng không phải là tính nợ cũ, cần gì phải như thế chứ? Hơn nữa, người ta cũng biến thành cấp 1. Hòa thuận thôi!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chị Áo Cưới, chị đó, chính là lòng dạ thật sự quá tốt!

Không ngờ người xấu người tốt bọn họ cũng làm?

Trong lòng Hạ Thiên Vũ uất ức, rất uất ức!

Đột nhiên ở bên cạnh cô nhảy ra mấy phóng viên nhiều chuyện, khi bọn họ nói chuyện, mà chẳng có một người nào lên tiếng, thật đúng là kỳ lạ

Đang lúc cô suy nghĩ có nên logout hay không, vẫn là logout thì tốt hơn, nhưng mà lúc logout, chợt hiện lên một lời nói, nhìn lại một lần nữa, vậy mà BOSS lại xuất hiện.

Đám người kia mới vừa rồi vẫn còn nói ở bên cạnh cô, đã xông tới đánh BOSS rồi.

Cô đứng ở ngoài phạm vi tấn công BOSS, yên lặng nhìn lượng máu BOSS, muốn đợi sau khi BOSS chết thì đi lên giành ít đồ kia, dù sao loại BOSS đã ngoại này, rơi ra ngoài gì đó, ai cũng có thể cầm!

Nào có thể đoán được, lúc BOSS chỉ còn sót một chút xíu tí máu, bỗng nhiên lại lóe lên một lời thoại, cô nhìn lên lần nữa, BOSS ngã xuống đất rồi, hình như, mấy người Thiên Địa Không Tha cũng phơi thầy rồi.

Hạ Thiên Vũ sợ ngây người, vội xông tới vừa nhặt đồ, vừa tìm kiếm nguồn gốc, lại thấy Đại thần đứng ở đầu đường, phong thái mê người.

Đêm Diệt Hàn?!

Lần này Hạ Thiên Vũ kinh ngạc và sợ hãi luôn rồi, Đêm Diệt Hàn lại tập kích bất ngờ tiện thể giết nhóm người Thiên Địa Không Tha!

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Đêm Diệt Hàn, anh có bệnh!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Đêm đại thần, tại sao anh lại tập kích bất ngờ chúng tôi? Còn cướp BOSS của chúng tôi (khóc lớn)

【 Trước mặt 】 Bách Hiểu Sanh: Ôi mẹ nó! Đêm đại thần thoáng cái giết chết năm người, quá mạnh mẽ! (cúng bái)

【 Trước mặt 】 Vạn Sự Thông: Chẳng lẽ Đêm đại thần và nhân yêu này có JQ? (nghi ngờ)

【 Trước mặt 】 Thất Thái Hà: Đó là vật mà chúng ta đánh rơi, đồ Lesbian! Không cho cô nhặt!

Ha ha, càng không cho cô nhặt, cô lại càng muốn nhặt!

Nhìn xong câu nói của Thất Thái Hà, Hạ Thiên Vũ giành được vật phẩm của BOSS rơi xuống càng vui vẻ hơn, giống như, còn có lúc trước nhóm người đó vây xem cô.

Thật ra thì Hạ Thiên Vũ cũng không hiểu, tại sao đại thần lại muốn giết nhóm người Thiên Địa Không Tha?

Nhưng mà, Đêm đại thần từ đầu đến cuối chỉ là đứng ở nơi đó, không nói một lời.

.

Thành phố S.

Trong phòng khách rộng rãi mà sạch sẽ, tâm tình của Mỗ cường hào rất tốt đang thao tác nhân vật “Đêm Diệt Hàn”, nhìn kênh trước mặt nói vui vẻ, mọi người giành giật vui vẻ, chuẩn bị đánh chữ tới tranh công một phen.

Bỗng nhiên, sống lưng Mỗ cường hào chỉ cảm thấy lạnh lẽo một hồi, dừng một chút, ngẩng đầu nhìn lại sau lưng, chống lại cặp ánh mắt lợi hại kia, không khỏi cười cười xấu hổ, nói: “Lão đại, dù sao tôi cũng không có cứng rắn!” Sau đó, anh thu hồi móng vuốt, trong lòng vẫn còn sợ hãi đứng dậy, cười theo.

Người nào đó nhìn lướt qua màn hình máy vi tính, chỉ nói: “Lập tức tập kích bất ngờ năm giây, tâm tình của tôi rất tốt?”

Mỗ cường hào cười khan một tiếng, vội vàng lắc đầu nói: “Tôi thấy cậu tắm một lúc lâu mà không ra, thấy BOSS chết, cho nên tranh thủ giúp anh giành điểm! Nhưng điểm này bị bọn họ chiếm rồi, thuận tiện tôi giết bọn họ.”

Người nào đó đúng là mới vừa tắm xong, trên tóc vẫn còn ướt ướt, dính vào trên trán, luôn có mùi vị mê người như vậy, cũng may, trước mặt người nào

đó cũng là đàn ông

Giết cũng giết rồi, dù sao anh cũng không để ý đến việc có nhiều kẻ địch hơn.

Kênh trước mặt vẫn nói chuyện không ngừng, không ngừng chửi rủa, hỏi Đem đại thần tại sao lại tập kích bất ngờ bọn họ, vì vậy, người nào đó cầm laptop, dựa vào trên ghế sofa, đặt laptop trên đùi, tiện tay đánh ra một hàng chữ: Các người ngăn cản tầm mắt của tôi.

Nguy ý là, bởi vì các người cản trở ánh sáng của tôi, cho nên, giết các người, không có thương lượng.

Sau khi đánh xong hàng chữ này, anh ngừng đầu nhìn Mỗ cường hào, hỏi : “Đến làm gì?”

Mỗ cường hào vội nói: “ Không phải Vương Miếu đi thành phố X sao? Hôm nay, anh ta gọi điện thoại nói với tôi, có lẽ anh ta sẽ về trễ mấy ngày, vụ án của chú anh ta còn chưa có giải quyết xong, anh ta còn phải ở lại trường học đó tạm thay mặt hiệu trưởng mấy ngày!”

“Trong điện thoại anh ta nói cho tôi biết.” Người nào đó hỏi hột, tiện tay để laptop trên ghế sofa.

Mỗ cường hào ngồi ở một bên nghe, kích động nói: “Lão đại, anh biết không? Tôi gọi điện thoại cho Vương Miếu, anh ta nói cho tôi biết anh ta bị luật sư Kiều tát một cái! Tôi buồn cười muốn chết!”

“Bị Kiều Y đánh?” Người nào đó nhú mày, cảm thấy ngoài ý muốn.

Mỗ cường hào hưng phấn gật đầu, nói: “Đúng vậy đúng vậy! Nói là trong nhà luật sư Kiều có một Lolita, nhìn thấy anh ta đã kêu người xấu, làm hại Kiều luật sư gấp gáp, dẫm lên một chậu nước, khiến cả người ướt đầm, vừa lúc bị Vương Miếu nhìn thấy, vì vậy Vương Miếu bị ăn một cái tát, anh nói Vương Miếu có phải rất xui xẻo hay không?”

“Tiểu Hoan Hoan.” Ngược lại người nào đó ý vị sâu xa đọc ra tên Lolita.

“Ah? Tại sao anh biết này tên của Lolita?” Mỗ cường hào kinh ngạc.

Người nào đó cười khẽ, nói: “Cậu biết mẹ của cô bé là ai không? Đó là bạn gái của tôi.”

“À? Lão đại, anh có bạn gái lúc nào? Lại là một phụ nữ đã có chồng?” Mỗ cường hào vô cùng kinh ngạc.

“Hỏi nhiều như vậy làm gì?” Người nào đó không muốn giải thích.

Chỉ là, nhiều năm không gặp như vậy, không biết, không biết cô có khỏe hay không?

Đột nhiên, máy vi tính của anh phát ra âm thanh nhắc nhở.

Anh nhú mày ngưng lại, ôm laptop qua, lại thấy trò chơi vẫn online, nhưng trên màn ảnh xuất hiện một cửa sổ báo cáo sai.

“Trò chơi xuất hiện sai lầm, xin logout đăng ký lần nữa!” Mỗ cường hào lại gần, lẩm bẩm, sau đó buồn bực không dứt: “Ah? Chưa từng có xuất hiện qua tình huống như thế!”

Người nào đó nâng khóe môi lên mỉm cười, nói: “Có người điều tra số liệu trò chơi.”

“Điều tra số liệu?” Mỗ cường hào tỏ vẻ không hiểu.

“Đối thủ của chúng ta, hình như cũng là cao thủ máy vi tính.” Người nào đó cười khẽ, nhìn máy người trong trò chơi, ánh mắt trở nên sâu xa.

----- Lối ngoài mặt -----

Nam chính xuất hiện rồi

Thất Thái: Tại sao lại muốn tập kích bất ngờ chúng tôi?

Người nào đó: Cản trở tầm mắt của tôi. . .

Hồng hồng hồng, có phải rất giận người hay không

.

Mời mọi người ~

Mời nhấn lại ~

Các loại mời oa ~

Mọi người nhanh đến đây chén đi ~

(Một linh làm bộ đáng thương vùng khăn tay nhỏ)

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Mẹ của tôi, không dễ theo đuổi đâu.

Edit: Sun520

Khi Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Dạ đại thần đánh ra một câu như vậy, không thể nhịn được cười.

Ban đầu, cô cũng đã từng sốt, Dạ đại thần cũng không giống người biết tấn công sau lưng người khác, có thể không phải chính là bản thân người đó? Nhưng khi thấy một câu: “Các người cản trở tầm mắt của tôi.” Bay ra thì nhất thời cô tin, chỉ có Dạ đại thần mới có bản lãnh tức chết người không đền mạng này!

Nghĩ tới đây, tâm trạng cô rất tốt.

Cản trở tầm mắt, cho nên tiện tay giết?

Ha ha ha.

Chờ cười đủ rồi, cô suy nghĩ một chút, phải làm chuyện chính thôi.

Ở gần đó, nhóm người Thiên Địa Không Tha vẫn chưa đi, vẫn còn đang thảo luận để nói với Dạ đại thần, nhưng Dạ đại thần cũng không nói một lời nào.

Về phần trước đó nhảy ra mấy phóng viên nhiều chuyện, lần này lại bùng nổ tin đồn, nhất thời, kênh thế giới cũng náo nhiệt.

Nhưng mà, lúc này Hạ Thiên Vũ cũng không rồi rãnh chú ý đến náo nhiệt trong trò chơi.

Cô lần lượt lựa chọn đám người Thiên Địa không Tha, đưa đầy đủ thông tin bản chính của bọn họ xuống, sau đó, mở máy vi tính chạy chương trình, ghi lại thông tin rồi chuyển đi.

Ngón tay mảnh khảnh linh hoạt chạy trên bàn phím, trên màn ảnh xuất hiện một chuỗi dữ liệu tiếng anh.

Bình tĩnh và kiên trì, đây chính là lúc khắc họa vẻ đẹp hoàn mỹ của cô.

Đội kiểm tra số liệu trong trò chơi hoàn tất, môi cô bắt gặp mỉm cười tự tin.

Nếu cô muốn biết một chuyện, tự nhiên có trăm ngàn cách, chỉ là, xem cô chọn cách nào thôi!

Cho nên hỏi Thiên Địa Không Tha, chẳng qua là cảm thấy nên cho anh một cơ hội giải thích, nhưng người ta không quý trọng, vậy thì dễ thôi!

Hạ Thiên Vũ nghĩ, cô là sinh viên năm hai nghiên cứu kỹ thuật máy tính, tra mấy số liệu này làm sao có thể làm khó được cô?

Rất đơn giản, mười ngày gần đây, ID Trong Mộng Tầm Hoan đăng nhập ở ba nơi, một nơi là thành phố X, một nơi là thành phố A, và một nơi là thành phố B.

Thành phố X là cô, thành phố A là Thiên Địa Không Tha, duy chỉ có thêm thành phố B, cô mới vừa kiểm tra, chính là nơi ở của đám Thất Thái kia, không phải họ thì là ai chứ?

Cô đang suy nghĩ nên xử lý đám người kia như thế nào thì Lolita nhô đầu ra từ trong phòng, nói: “Mẹ ơi, con đói rồi!”

Được rồi! Con gái đói bụng, đây mới là quan trọng, trò chơi gì đó, cứ để đó trước đi!

Cô đặt laptop trên bàn trà làm bằng thủy tinh, đứng dậy đi về phía Lolita, nói: “Thay váy mà đi Hai tặng đi, tối nay chúng ta ăn bên ngoài.”

“Tốt quá, mẹ vạn tuế!” Lolita vui mừng nhảy lên cao.

Lúc này, cô không có chú ý tới, trên màn hình laptop của cô xuất hiện một cửa sổ: “Ngài đã logout, tài khoản của ngài đang đăng nhập ở nơi khác!”

.

Sau khi đợi các cô thay quần áo xong, đã là sáu giờ.

Lolita một thân váy công chúa màu trái chanh, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, mắt to xinh đẹp, rất đáng yêu.

Còn Hạ Thiên Vũ mặc áo sơ mi trắng với quần jeans màu xanh đậm, sạch sẽ và thoải mái.

Lúc chuẩn bị ra cửa, Hạ Thiên Vũ thuận tay cầm lên đôi kính lớn gọng màu đen, che khuất ánh mắt vốn trong suốt của mình, đó là thói quen của cô, không thích người khác thấy rõ đáng vẻ chân thật nhất của cô.

“Được rồi, đi thôi!” Hạ Thiên Vũ dẫn Lolita đến một nhà hàng kiểu phương Tây ở gần đó.

“Chào Hạ tiểu thư và Hoan Hoan!” Nữ nhân viên phục vụ ở nhà hàng nhiệt tình tiếp đón.

“Hôm nay, di thật là xinh đẹp nha!” Hoan Hoan ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, nói với nữ nhân viên phục vụ viên.

Nữ nhân viên phục vụ vừa nghe, cười đến mức càng thêm quyến rũ, vội nói: “Nào có nào có, Tiểu Hoan Hoan nhà chúng ta là xinh đẹp nhất!”

Bên này còn chưa có chào hỏi nữ nhân viên xong, bên kia lại truyền đến giọng nói: “Tiểu Vũ, Hoan Hoan!”

Cùng lúc Hạ Thiên Vũ và Hoan Hoan nhìn lại, thì thấy Kiều Y đứng dậy vẫy tay với họ cách đó không xa.

Lúc này Kiều Y đang ăn cơm cùng với khách hàng!

Vậy mà cũng có thể gặp mặt?

Hạ Thiên Vũ im lặng.

Vì vậy, khẽ mỉm cười với nữ nhân viên phục vụ, dẫn Hoan Hoan đi về phía Kiều Y.

Thấy các cô đi tới, khách hàng đứng dậy, thể hiện vẻ lịch sự.

“Đến rồi, ngồi đi!” Kiều Y nhiệt tình nói.

Hạ Thiên Vũ nhìn hai người, khẽ mỉm cười, nói: “Có được không? Các người còn có việc cần.”

“Không sao, gấp cũng gấp rồi! Hơn nữa, món ăn của chúng tôi cũng chưa đưa lên!” Kiều Y lơ đãng, chuyển sang nói với khách hàng: “AnhVương, anh không ngại, đứng không?”

Mỗ* khách hàng thân sĩ cười cười, làm tư thế mời, nói: “Tự nhiên không ngại, mời cô ngồi!”

(*) là chỉ một người có tên nhưng không nói ra.

Hoan Hoan nhìn Mỗ khách hàng, nắm chặt tay Hạ Thiên Vũ, mang theo mấy phần sợ hãi với Mỗ khách hàng.

Trước tiên, Hạ Thiên Vũ sắp xếp Hoan Hoan ngồi bên cạnh Kiều Y, còn mình thì ngồi bên cạnh Mỗ khách hàng.

“Hoan Hoan, hôm nay làm sao vậy? Sao không nói chuyện?” Kiều Y nhìn Hoan Hoan, lo lắng hỏi.

Hoan Hoan miễn cưỡng kéo ra một khuôn mặt tươi cười, nói: “Dì Y Y, người ta sợ đi tức giận chứ sao!”

Kiều Y vừa nghe nên vui vẻ, sờ sờ đầu của cô bé, nói: “Tiểu ngọc ngé, làm sao đi giận con chứ? A, hôm nay Hoan Hoan mặc váy thật là xinh đẹp, mới mua à?”

Hoan Hoan vội vui mừng gật đầu, nhất thời vui vẻ ra mặt, tự hào nói: “Đây là! Dì Y Y, váy này là dì Hai tự tay may, đẹp chứ?”

“Đẹp, đẹp!” Kiều Y cười híp mắt nói xong, lại xoa xoa đầu của cô bé.

Lúc này, nhân viên phục vụ đưa thực đơn, thuận tiện bụng tới hai ly cà phê cho Hạ Thiên Vũ và Hoan Hoan.

Hạ Thiên Vũ nhìn Mỗ khách hàng, nói: “Y Y, cậu còn chưa có giới thiệu khách hàng cho mình biết đó!”

Sau khi nghe xong, Kiều Y đưa tay vỗ vỗ trán của mình, nói: “Nhìn mình đi, sao lại quên như vậy chứ! Tiểu Vũ, anh ấy là Vương Miêu, là Dương Dịch giới thiệu anh ấy đến.”

“Dương Dịch?” Khi Hạ Thiên Vũ nghe cái tên này, hơi ngạc nhiên, trong mắt lóe lên nỗi buồn, nhưng cô che giấu rất nhanh.

“Đúng vậy, lại nói, cậu và Dương Dịch hẳn là rất quen thuộc mới đúng, bạn học cùng lớp mà!” Kiều Y cười hi hi nói, lại nhìn sang Vương Miêu, nói: “Anh

Vương, cô ấy là chị em tốt của tôi - Hạ Thiên Vũ, còn cô bé đáng yêu này, là con gái của cô ấy – Hoan Hoan.”

Vương Miểu khẽ mỉm cười, nói: “Tôi biết.”

“Anh biết? Tại sao anh biết?” Kiều Y ngạc nhiên hỏi.

“Trong lúc vô tình tôi nhìn thấy hình của cô Hạ trong nhà của Dương Dịch.” Vương Miểu bưng ly cà phê trước mặt lên, chậm rãi nhấp một ngụm.

“Khụ khụ.” Hạ Thiên Vũ đang uống cà phê nên bị sặc.

Kiều Y cảm thấy ngạc nhiên, chỉ vào Hạ Thiên Vũ, ngạc nhiên và nói: “Cậu và Dương Dịch.”

Hạ Thiên Vũ cầm khăn giấy lên lau khóe môi, đôi mắt hơi nháy, cười hi hi nói: “Nói vớ vẩn gì đâu, tôi là người đã có con gái!”

“Có mờ ám!” Kiều Y nhìn về mặt của cô, khẳng định nói.

Một bên yên lặng, Hoan Hoan nhìn chằm chằm Vương Miểu, hỏi: “Chú, người mà chú nói bao nhiêu tuổi, có tốt bụng không, có tiền hay không?”

“Hoan Hoan, con hỏi cái này làm gì?” Kiều Y buồn bực không dứt.

Hoan Hoan nhăn mũi, nói: “Không được lớn tuổi, không tốt bụng, không có tiền thì không được, mẹ của con cũng không dễ theo đuổi đâu!”

Kiều Y cười thật to.

Vương Miểu đầy mồ hôi lạnh!

Mặt Hạ Thiên Vũ đầy vạch đen!

“Hạ Hoan Hoan, ai dạy con những thứ này hả?” Khóe miệng Hạ Thiên Vũ giật giật, hỏi.

Hoan Hoan cúi đầu nhìn cái ly trước mặt, không nói.

Khi Hạ Thiên Vũ đang muốn dạy dỗ thì điện thoại di động vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Giọng hát hoàn hảo

“Tiểu Vũ, buổi tối có rảnh thì lên kênh YY, bài hát được chọn rồi.” Điện thoại di động vừa thông, giọng dịu dàng của Thiên Hề truyền vào trong tai của cô.

“Hả?” Trong phút chốc Hạ Thiên Vũ không kịp phản ứng, rầu rĩ trả lời lại Thiên Hề một đơn âm.

“Cậu quên tháng trước gọi bài hát đi dự thi rồi sao?” Thiên Hề bắt đầu đi hỏi.

“Ừ.”

Hình như là có một việc như thế.

Thật ra thì, Hạ Thiên Vũ còn yêu thích sáng tác, đặc biệt là sau khi quen biết với Thiên Hề - một người soạn lời bài hát, nên trở thành một đôi kết hợp mạnh mẽ. Tuy nhiên, hầu như họ chỉ viết bài hát cho tiểu thuyết của Thiên Hề, đôi khi, cũng sẽ viết một ca khúc phục cổ trên web, mặc dù không nổi tiếng nhưng cũng có rất nhiều người biết.

Sau khi xuất bản《Bát Hoang》thì trang web của Thịnh Thế thông báo thử giọng, chủ đề của bài hát cho bộ sưu tập trò chơi, Thiên Hề lại gọi bài hát mà Hạ Thiên Vũ viết vì《Bát Hoang Bí Quyết》, và bây giờ, không khí lắng xuống, và cuối cùng bài hát này đã được tuyển chọn.

“Buổi tối 8 giờ rưỡi lên YY520 thử giọng, đến lúc đó mình nhắc nhở cậu.”

“Ồ...”

Vì vậy, cô trò chuyện đang trả lời rồi. “Hả”, “Ừ”, “Ồ..” sau khi nói ba đơn âm đơn giản, kết thúc cuộc nói chuyện.

Sau khi cúp điện thoại, cô nhìn Kiều Y và Vương Miếu bên cạnh, khẽ mỉm cười, nói: “Tôi xin lỗi”.

Kiều Y nhìn Hoan Hoan, vội nói: “Chọn món trước đi, mình và Tiểu Hoan Hoan đói bụng lắm rồi.”

“Được.” Hạ Thiên Vũ gật đầu, chuyện khác nhất thời cũng ném ra sau đầu đi.

Đợi ăn xong cơm tối, cô và Kiều Y tạm biệt Vương Miếu, sau đó dẫn theo Hoan Hoan đi dạo quanh khu mua sắm, về đến nhà thì đã tám giờ.

“Hoan Hoan, con xem TV một chút, mẹ có việc cần phải giải quyết.” Vào phòng khách, cô thuận tay mở ti vi, sau đó, ôm laptop vào thư phòng.

Thư phòng của cô, được chia thành hai phòng nhỏ bên trong và bên ngoài.

Phòng ngoài đặt một dãy kệ sách và bàn làm việc, ngoài ra còn đặt một hàng máy tính để bàn.

Còn phòng bên trong được đặt thiết bị ghi âm độc lập của cô, gọi là “Phòng thu âm”, là cô đặc biệt dùng để biên khúc (sáng tác ca khúc) và sử dụng để thu âm bài hát.

Cô đi tới trước bàn làm việc, để điện thoại di động sang một bên, rồi cất laptop đi, sau đó di chuyển con chuột, làm lại nhiều lần màn hình mới sáng lên.

Đập vào mắt là một cửa sổ nhắc nhở.

“Bạn đã logout, tài khoản của bạn đang đăng nhập ở nơi khác!” Cô nói thầm, đột nhiên tức giận.

Sau đó kiểm tra lại thời gian logout, nhất thời làm cô càng thêm buồn bực.

Mẹ nó! Cái tên trộm nick này cũng quá kiêu ngạo rồi!

Cô mới vừa mới hoàn thành dữ liệu “Trong Mộng Tầm Hoan” đã bị cưỡng chế logout?

Logout thì logout đi, dù sao cô cũng chẳng muốn lên.

Chẳng qua là cô cảm thấy thật lạ, tại sao chỉ sau khi cô kiểm tra các dữ liệu, ID của cô đã bị cưỡng chế logout đây?

Lúc ấy có mấy người đứng ở xung quanh cô, ngoại trừ nhóm người Thiên Địa Không Tha và mấy phóng viên tin đồn, cũng chỉ có Dạ Diệc Hàn.

Dạ Diệc Hàn!

Cô nhớ lại lúc đó, đột nhiên cô cảm thấy thông suốt!

Chuyện Dạ Diệc Hàn đánh lén người cũng làm ra được, mà trước đây cô lại đắc tội với anh, có thể anh muốn phá ID của cô.

Hơn nữa, lúc ấy Dạ Diệc Hàn đứng ở nơi đó, nói một câu rồi im lặng, ai biết có phải anh đi trộm ID “Trong mộng Tầm Hoan” hay không?

Nghĩ tới đây, cô càng thêm khẳng định, Dạ Diệc Hàn chính là người hại ID “Trong mộng Tầm Hoan”.

Bây giờ, cô có thể quên, lúc ấy mấy phóng viên tin đồn làm cho kênh thể giới bốc lửa, cho nên ngoại trừ người ở đây, người khác cũng không biết tình huống lúc đó!

Cô đang suy nghĩ cách đối phó thì điện thoại di động sáng lên, là Thiên Hề gọi tới một cái tin nhắn: “Trên YY520.”

Cô không quan tâm đến chuyện trong game nữa, nên kết nối tai nghe, mở ký hiệu YY ra, đăng nhập vào YY.

Cô không bao giờ chơi các trò chơi trên YY, mà sự tồn tại của YY cũng chỉ để nói về một số hoạt động cùng với các hạng mục công việc của Thiên Hề, và mỗi lần đều là Thiên Hề đến nói chuyện, còn cô chỉ có trách nhiệm lắng nghe.

Mới vừa đăng nhập vào YY, Thiên Hề đã gọi lời mời, cô nhấn đồng ý ngay, sau đó vào chỗ Thiên Hề trên kênh YY.

Trong tai nghe truyền đến một tiếng nhạc du dương, sau đó là một giọng nam dịu dàng truyền vào trong tai nghe.

Cô hơi sửng sốt, cả người đều giống như lọt vào trong hồ nước, giây giũa không dậy nổi, chỉ vì giọng của người đàn ông này thật sự là có một lực hấp dẫn.

Cô nhìn người đàn ông mặc áo vest đang hát, phát hiện ca sĩ trên kênh tên là “Sun”.

Nhìn lần nữa, kênh này gọi là “Giải trí Thịnh Thế”, hình như là trang web của Thịnh Thế tên YY karaoke.

Được rồi, cô không ngờ giọng hát này lại khá hấp dẫn như vậy.

“Tiếp theo là đánh giá kênh! Mật khẩu 520!” Bên này, tin nhắn của Thiên Hề phát sáng lên, thúc giục.

Cô phục hồi tinh thần lại, có chút lưu luyến rời khỏi giọng nam hoàn hảo này, đến đánh giá kênh bên dưới.

Vừa vào kênh đánh giá, cũng nghe được tiếng hát của một người đàn ông.

Tuy nhiên, có lẽ là giọng của người đàn ông trước đó quá hay, cho nên để nghe lại một giọng hát khác, cảm thấy giọng hát này không hay cho lắm.

Cho đến khi người đàn ông đó kết thúc bài hát, chỉ nghe giọng của Thiên Hề truyền đến: “Người bạn này, tôi nghĩ thật sự đáng tiếc, giọng hát của anh quá mức đậm, nên không ăn khớp với bài hát của chúng tôi, thật xin lỗi.” Giọng của Thiên Hề là giọng của cô gái dịu dàng, ấm áp ngọt ngào, nghe rất thoải mái.

“A, không sao.” Người đàn ông đó mơ hồ thất vọng, rồi chỗ mạch tự.

“Người kế tiếp.”

Sau khi Thiên Hề nói xong, chỉ nghe giọng của cô gái nhỏ vang lên: “Xin chào Lão sư giám khảo, tôi là ca sĩ giải trí Mộng Ly của nước ta, tôi mang đến một bài hát để thử giọng là “Hương âm áp”, hi vọng có thể được mọi người chấp nhận.” Vì vậy, cô gái nhỏ bắt đầu hát.

Hạ Thiên Vũ thờ dài, gọi tin cho Thiên Hề: “Cậu có thể nói cho mình biết, cậu có nghe được giọng hát thích hợp hay không?”

“Không có! Cũng không có cảm giác! Mình cảm giác được sao, Tiểu Vũ, không bằng cậu tự mình lên ca bài hát này đi, cậu còn chưa ca bài hát mà cậu viết! Hơn nữa, đây là một bản nam nữ song ca, chúng ta nhất định phải chọn giọng nam hay nhất.” Thiên Hề đáp lại cho cô mấy câu.

“Nhưng cậu có cảm thấy, cậu thật sự có thể chọn được sao?” Hạ Thiên Vũ tỏ vẻ hoài nghi.

“Không có cách nào khác! Hay là để nghe thử xem!” Thiên Hề gọi về mặt rơi nước mắt.

Chợt Hạ Thiên Vũ nhớ lại giọng nam hoàn hảo mới vừa nghe được, nên vội gọi tin cho Thiên Hề: “Cô gái, giọng hát của Sun lúc nãy không tệ, có tới thử giọng chưa?”

Thiên Hề đáp lại cô là một vẻ mặt khóc lớn: “Sun không bao giờ nhận một bài hát, anh ta là một ca sĩ rất ít khi xuất hiện.”

Hạ Thiên Vũ đỏ mặt hơi lạnh, người này khó giải quyết như vậy sao?

Lúc hai người trao đổi, cô gái nhỏ đã kết thúc bài hát.

Không đợi Thiên Hề mở miệng, ngay lúc đó Hạ Thiên Vũ tập trung đánh chữ: “Em gái, giọng của em rất êm tai, nhưng mà quá nhỏ, không thích hợp bài hát này, xin lỗi!”

Cô gái nhỏ vừa nghe thì khó chịu, tức giận và nói: “Cô là ai? Cô là giám khảo sao? Tại sao cô lại đánh giá tôi như vậy?”

Thiên Hề ho nhẹ một tiếng, nói: “Em gái, ca khúc này là cô ấy sáng tác, cô ấy nói không thích hợp thì không thích hợp.”

Hiển nhiên giọng của cô gái nhỏ như ghen ngào, không nói gì nữa, chỉ im lặng rời khỏi mạch tự.

Như thế, lại nghe tiếp mấy giọng hát nữa, vốn là có mười mấy người đánh giá, nhưng sau khi nghe một tiếng đồng hồ, những người đang lắng nghe thử giọng vẫn không có ai làm cho họ hài lòng.

Ngay sau đó, vốn là kênh đã có hơn hai mươi người, chỉ còn lại có năm, ngoại trừ Hạ Thiên Vũ và Thiên Hề, còn lại là ba quản trị viên của Giải trí Thịnh Thế kênh YY.

【Thịnh Thế】A Trường: Thiên Hề, vẫn không hài lòng làm thế nào đây?

Trên màn hình công cộng, quản trị viên A Trường bức bối đánh chữ hỏi thăm.

【Thịnh Thế】Bạch Thiên: Còn mấy ngày nữa, đừng lo lắng.

Trong khi họ nói chuyện không có kết quả thì kênh trước mặt chợt nhiều hơn một người.

Hạ Thiên Vũ chăm chú nhìn vào, chính là giọng nam hoàn hảo mà cô đã nghe lúc trước: Sun.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Xin lỗi, tôi đi nhầm

Sun cũng là quản trị viên của kênh này.

Nhưng mà, không biết anh đi tới đánh giá kênh là vì cái gì, chẳng lẽ, anh cũng có ý muốn dự thi?

Nếu như giọng nam hoàn hảo này có thể tham gia thì cô rất vui mừng.

Trong khi suy đoán không dứt về anh thì giọng nam hoàn hảo lên tiếng, lại là một câu như thế này: “Thật xin lỗi, tôi đi nhầm rồi.”

Vì vậy, đôi lấy âm thanh thất vọng một lúc.

“Còn tưởng rằng anh đến để tham gia chứ, tôi đang vui mừng, kết quả lại bị anh làm cho thất vọng, trực tiếp làm cho chúng tôi thương tích đầy mình!” A Trường oán giận nói, giọng nói của anh tương đối trung hòa và không có quyền rũ, nhưng nghe qua lại cảm thấy rất thoải mái.

“Vâng, nhận ca mệt lắm.” Sun từ chối nhẹ nhàng, trong giọng nói lộ ra sự mệt mỏi.

Hạ Thiên Vũ nghe giọng nói, cảm thấy rất quen thuộc, nhưng lúc này lại nghĩ không ra.

Chẳng qua, nếu bị cô phát hiện giọng hát hoàn hảo như vậy, làm sao cô có thể dễ dàng để cho giọng hoàn hảo này chuồn mất chứ?

“Cũng đã đến rồi, không bằng thử một chút xem sao!” Hạ Thiên Vũ lên mạch tự, lần đầu tiên, cô mở miệng nói chuyện trên YY.

“Mẹ, mẹ đang nói chuyện với con phải không?” Hoan Hoan thò đầu vào, tò mò hỏi.

Mặt Hạ Thiên Vũ đầy vạch đen, sao lúc quan trọng con gái mình lại xuất hiện ở đây?

“Con xem TV đi!” Khóe miệng cô giật giật, nói.

“Dạ” Hoan Hoan rút đầu lại, ngoan ngoãn quay trở lại phòng khách.

Trong tai nghe, truyền đến tiếng cười khê của Thiên Hê: “Tiểu Vũ, cậu lại hung dữ với cô bé rồi!”

Hạ Thiên Vũ lúng túng, tiếng nói bên này cũng bị những người kia nghe đi.

“Oa, không ngờ giọng nữ hoàn hảo lại là người đã kết hôn nha!” Bạch Thiên không nhịn được thở dài nói.

“Sun, thật ra thì tôi cảm thấy giọng của anh hoàn hảo như thế, rất thích hợp với bài hát này. Tôi biết rõ anh rất bận, không có thời gian nhận ca, nhưng mà, bài hát này tôi chỉ có thể cho anh ba tháng, anh còn có nhiều thời gian từ từ phát huy.” Hạ Thiên Vũ kiên nhẫn giải thích, chỉ hi vọng có thể gây ấn tượng với ca sĩ Sun này.

Sau khi ca sĩ Sun nghe giọng nói của Hạ Thiên Vũ, cũng không có rời đi, lại càng không bình luận, còn mấy quản trị viên khác thì khen giọng của Hạ Thiên Vũ có vẻ dễ nghe.

Hạ Thiên Vũ cảm thấy bất đắc dĩ, ai, xem ra cô không đủ sức quyến rũ rồi, tự mình ra tay mà cũng không thể làm cho giọng nam hoàn hảo này cảm động.

Đang lúc cô cảm thấy thất vọng rất nhiều thì Sun lại lên tiếng: “Bài hát này, tôi có thể nhận, nhưng”

“Nhưng sao?” Hạ Thiên Vũ vội hỏi tới.

“Nhưng mà, nghe nói đây là bài hát nam nữ song ca, cho nên, muốn tôi nhận bài hát này với điều kiện, cô song ca với tôi.” Sun cười một tiếng, nói.

Đột nhiên Hạ Thiên Vũ đỏ mặt hời lạnh, có phải cô bị chọn trúng rồi không?

“Ừ, được rồi!” Suy nghĩ một chút, lấy đại cuộc làm trọng, vì giọng nam hoàn hảo này mà ngoại lệ một lần, và cũng có thể sẽ phá lệ một lần nữa.

Nhưng mà, cô vẫn cảm thấy, giọng nói này thật sự rất quen thuộc nha!

“Wow, Tiểu Vũ, cho tới bây giờ mới nghe được giọng hát của cậu, lúc này muốn đích thân ra tay ư!” Thiên Hê cười hi hi nói.

“Đó là! Mình không xuất mã thì làm sao có thể thu phục mọi người trong suy nghĩ nam thần chứ?” Hạ Thiên Vũ khá hả hê nói.

Sau đó mọi người tùy ý trò chuyện, Hạ Thiên Vũ và Sun thêm bạn tốt vào QQ, sau đó chia lời bài hát cho Sun, chuyện này có thể coi là đã kết thúc rồi.

Đợi xử lý xong chuyện này, cô lại cùng Thiên Hê thảo luận một chuyện, sau đó, tham gia vào trò chơi.

Chuyện khác có thể tạm buông, còn trò chơi thì không thể buông.

Mặc dù “Trong Mộng Tầm Hoan” gặp thảm họa như vậy, nhưng Mạc Quân Vũ vẫn sống trong đó! Hơn nữa, cô chơi trò chơi này, không phải chủ yếu dựa vào Mạc Quân Vũ ở trong đó kiếm tiền sao?

Thiên Hê từng nói: “Cậu là thần giữ cửa*, chơi trò chơi cũng có thể giỏi như vậy!”

(*) kẻ nô lệ của đồng tiền.

Vốn là, bản thân cô cũng không tin mình là thần giữ cửa, nhưng bây giờ, trải qua thử thách của trò chơi này, cô càng cảm thấy, hóa ra mình thật sự là thần giữ cửa.

Kể từ khi tập trung nghỉ ngơi lên người Dạ Diệc Hàn, trong lòng cô cảm thấy mục tiêu tiếp theo là: Bắt Dạ Diệc Hàn!

Đầu tiên là cô đi vào trang web chính thức sửa đổi mật khẩu của ID “Trong Mộng Tầm Hoan”, sau đó cũng không thèm quan tâm đến ID này nữa, rồi cô hết sức nâng cao tinh thần chuyên chú chơi ID “Mạc Quân Vũ”.

Trò chơi tổng cộng có mười một nghề nghiệp, “Mạc Quân Vũ” thuộc nghề nghiệp địa tinh, có rất ít người chơi. Bởi vì địa tinh là thuộc về hình nghề phối hợp, tấn công và phòng thủ, cũng bác sĩ lãnh nghề vậy, nhưng mà, mọi thứ vẫn còn dính rất ít như vậy.

Nói trắng ra là, nghề địa tinh chính là nghề nghiệp vô vị.

Ban đầu cô lựa chọn nghề địa tinh, chủ yếu là cảm thấy cái ID này rất đẹp mắt, hơn nữa làm biệt hiệu, may mắn là cô lại nhìn thấy giá trị của nó.

Giá trị may mắn: Mỗi lít số bay lên 10 cấp thì có thể được giá trị may mắn từ 1 đến 10 điểm, giá trị may mắn càng cao thì nhiệm vụ phó bản chậm rãi hoạt động, có thể đạt đến tỷ lệ phần thưởng cao hơn, yêu cầu học hỏi kỹ năng sống sẽ thấp hơn.

Mà địa tinh, bởi vì trong server vốn rất ít người chơi nghề này, vì vậy so sánh với giá trị may mắn mà nói, cao hơn so với những nghề khác. Vận khí của Hạ Thiên Vũ tốt, mà ID địa tinh này có giá trị may mắn 10 cấp đầy đủ.

Hôm nay “Trong Mộng Tầm Hoan” bị đá kích thành ra như vậy, cô cảm thấy người khác sẽ không đi theo con đường như vậy, người khác đều không đánh giá cao địa tinh nhưng cô càng muốn thực hiện thủ thuật này để tạo ra các dịch vụ hướng dẫn đầu tiên.

Đầu tiên là cô sản xuất một thiết bị đơn giản để mặc, sau đó, cô học toàn bộ kỹ năng địa tinh đến mức cao nhất, sau đó tỉ mỉ nghiên cứu cẩn thận các kỹ năng hướng dẫn địa tinh, lại ngạc nhiên phát hiện, hóa ra là, kỹ năng địa tinh cũng không vô dụng như vậy!

Chờ khi thấy kỹ năng không sai biệt lắm, cô nghĩ, nên tìm người thử tay nghề rồi.

Cô mở danh sách bạn tốt ra, nhìn trong danh sách bạn tốt chỉ có một khách hàng là bạn tốt, nhưng làm sao mà xuống tay đây!

Muốn hỏi cô tại sao không được, bởi vì bạn tốt duy nhất đó tên là Dạ Diệc Hàn!

Để cho cô đi gọi Dạ Diệc Hàn đến PK với cô sao? Cô cảm thấy, được! Nhưng mà, cô lại không muốn khách hàng của mình biết ID thật của cô, đây thật sự là khó xử mà!

Một ngày vào mấy tháng trước, ID địa tinh mới vào trò chơi, trên đường đi gặp Dạ đại thần, không biết thế nào Dạ đại thần lại chủ động thêm cô làm bạn tốt, lúc ấy cô cũng không có suy nghĩ nhiều, nên thêm vào, nhưng mà, cho dù là Dạ đại thần chủ động thêm cô, nhưng cũng chưa bao giờ tìm cô nói qua nửa câu!

Cho nên, đối với cô mà nói, danh sách bạn tốt trong này chỉ có một bạn tốt, chỉ là trang trí mà thôi.

Cô vừa lắc lư một chỗ nên làm cái gì cũng không biết, sau đó lại nghĩ, mục đích mà mình lấy ID địa tinh không phải là vì Dạ đại thần sao?

Lập tức, da mặt dày, chủ động gọi cho Dạ đại thần một tin nhắn: “Đại thần, có rảnh không?”

Vậy mà, rất lâu sau, cô cũng không có nhận được câu trả lời của đại thần.

Cô nghĩ, đoán chừng khi đại thần mở tin nhắn ra, nhìn thấy sẽ không biết là ai, sau đó sẽ bỏ qua như chưa xem.

Có bất hạnh như vậy hay không đây?

“Mẹ ơi, khuya lắm rồi, con muốn đi ngủ.” Hoan Hoan lại thò đầu lần nữa, nói với Hạ Thiên Vũ.

“Ừ, con ngủ trước đi, mẹ lập tức đến ngay.” Hạ Thiên Vũ lên tiếng trả lời.

“Dạ, mẹ ngủ ngon.” Hoan Hoan nói, sau đó xoay người lại đi ngủ.

Dù sao, cảm giác đối với ngủ chuyện đi ngủ trước này, cô bé sớm đã thành thói quen.

Hạ Thiên Vũ nhìn thời gian, đã 10 giờ rồi, khó trách Hoan Hoan lại buồn ngủ.

Lập tức, cô chuẩn bị logout đi ngủ.

Ngay lúc cô chuẩn bị thoát khỏi trò chơi thì tin nhắn của bạn tốt lại sáng lên...

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Bị PK trăm ngàn lần

Edit: Sun520

Dạ Diệc Hàn: ?

Hạ Thiên Vũ rơi nước mắt, lòng tràn đầy vui mừng chờ đại thần trả lời tin nhắn, mà đại thần lại gọi cho cô một dấu chấm hỏi!

Thôi, dù sao cũng đã nói, vậy thì da mặt dày tiến hành tới cùng đi!

Vì vậy, cô trả lời đại thần mấy chữ: Theo tôi PK.

Dạ Diệc Hàn:

Mạc Quân Vũ: Tôi muốn nghiên cứu tốt kỹ năng địa tinh (thuật sĩ), tranh thủ làm địa tinh hạng nhất.

Dạ Diệc Hàn: Cô đã là hạng nhất rồi.

Mạc Quân Vũ: . . . A, nếu như anh nói không rảnh thì thôi vậy.

Dạ Diệc Hàn: Vô đài, đến đây đi!

Dĩ nhiên, vô đài là nơi người chơi PK công bằng nhất.

Cô thấy Dạ Diệc Hàn trả lời, lập tức phì nước kiệu, từ bộ phận truyền tống nhanh chóng chuyển đến vô đài, đứng xa xa nhìn Thiên Tôn, đã thấy các nhân vật trong trò chơi, nhưng vẫn làm cho người ta có cảm giác dễ chịu.

Cô đi tới, chọn Dạ Diệc Hàn, nhìn thấy nhân vật này đeo mặt nạ màu bạc, che mắt và lỗ mũi, chỉ là, có vẻ như, khá đẹp, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng.

Kỳ lạ, lần trước khi bị đuổi giết làm sao lại không nhìn thấy chứ?

Khụ, dừng lại! Cô không nên đoán mò nữa, mời PK, sẽ đánh nhau với Dạ Diệc Hàn.

Sự thật lại chứng minh một lần nữa, quả nhiên kỹ năng địa tinh rất bị thương, phải nói rất nhiều kỹ năng, nhưng không có một cái nào dùng vào thực tế được, mà trong kỹ năng tấn công lại bị tổn thất rất nhiều, trong khi đó thiết bị của Dạ Diệc Hàn rất tốt, cho nên kỹ năng của cô đánh vào trên người anh, chẳng khác gì là gãy ngửa!

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Anh phải đánh trả chứ! Cuộc chiến này quá nhàm chán!

【 Trước mặt 】Dạ Diệc Hàn: Cô xác định cô là địa tinh?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Chẳng lẽ tôi không phải địa tinh?

【 Trước mặt 】Dạ Diệc Hàn: Tôi còn tưởng rằng cô là chiến sĩ.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: (+__+)~ Choáng váng quá!

Càng nhớ lại, khi cô vẫn còn làm địa tinh của ID “Trong mộng Tầm Hoan”, cũng đánh trực tiếp lên phía trước, thảo nào!

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Được rồi, chúng ta làm lại một lần nữa, anh không thể đứng im ở nơi đó.

【 Trước mặt 】Dạ Diệc Hàn: Được.

Cô thối lui đến khoảng cách rất xa phía sau, bắt đầu đối chiến chính thức với anh, cô vừa đánh anh, vừa tránh các cuộc tấn công của anh, anh đều là tấn công bình thường, mà cô sử dụng tất cả kỹ năng, anh không né tránh tấn công của cô, nhưng tới tới lui lui đánh mấy chục lần, cô ngạc nhiên vì không có thắng được một lần, Dạ Diệc Hàn tấn công bình thường chỉ cần đánh trúng cô, cô sẽ bị giết ngay lập tức!

Vốn là khiêu đại thần đến PK với cô, nhưng, kết quả là, cô bị đại thần PK hành hạ đến chết trăm ngàn lần!

Chẳng qua là trở về nhiều lần như vậy, cuối cùng cô cũng nắm giữ tất cả thuộc tính của kỹ năng rồi.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Ôi, tôi không đánh nữa, mệt chết đi được!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Vị trí của cô rất chuẩn.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Cũng không so được với anh, chẳng qua tôi sẽ tiếp tục lớn mạnh (cười to)

【 Trước mặt 】 Đêm Diệc Hàn: Được, tôi chờ cô khiêu chiến.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Thôi, đời này tôi đều không khiêu chiến với anh nữa.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Không có lòng tin?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Không phải, tôi cảm thấy tương lai tôi có thể trực tiếp giết anh trong lĩnh vực này!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Cô gái, cô quá kiêu ngạo rồi.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Có sao? Tôi chỉ là bày tỏ sự không hài lòng của tôi đối với anh mà thôi.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Tôi rất buồn ngủ, cô còn chưa thỏa mãn sao?

【 Trước mặt 】 Quân Mạc Vũ: Được, anh mau nghỉ ngơi đi..., bạn tốt, tôi rất hài lòng.

【 Dĩ nhiên 】 Dạ Diệc Hàn: Cô cũng logout, rồi ngủ đi!

Lần này cô trở nên nhốn nháo trong gió, người này nói chuyện cũng quá cứng rắn đi! Bọn họ rất quen thuộc sao? Lần đầu tiên nói chuyện tốt! Chảnh như vậy? Không tập trung suy nghĩ một chút, ừ, người ta là đại thần, phải có khí thế.

Cô vuốt vuốt tóc, logout, tắt máy, đi ngủ.

Hôm sau, là chủ nhật.

Ban ngày, cô dẫn Hoan Hoan đi khu vui chơi một ngày, chờ ăn xong cơm tối lúc trở lại, đã là bây giờ.

Vào trò chơi, nhiệm vụ đầu tiên là kiểm tra cửa hàng, bổ sung hàng ..., sau đó làm nội dung nhiệm vụ.

Tuy nói ID này không tính là cấp bậc thấp, nhưng thiết bị vẫn còn rất yếu thế.

Không phải là một cuộc chiến chống lại địa tinh, mà là vào phó bản chờ hoạt động tập thể khác, đoán chừng là cô không có hi vọng.

Trong trò chơi này, thiết bị được chia theo đẳng cấp, cao cấp nhất chính là thiết bị truyền thuyết cấp (màu sắc tự do), tiếp theo là thiết bị tuyệt thế (màu cam), tiếp nữa là thiết bị thần cấp (màu tím), đồ công sở chiến trường (màu đỏ), thiết bị hoàng kim (màu vàng), đồ công sở cấp bậc (màu xanh lá cây), thiết bị tốt nhất (màu xanh), thiết bị cao cấp (màu xanh dương), thiết bị bình thường (màu trắng), người bình thường mặc trên người thiết bị tốt nhất cũng đã rất giỏi rồi.

Truyền thuyết trang bị cấp là phải sử dụng từ cấp 100 trở lên, vật liệu rơi từ trên người BOSS phối hợp với thành phẩm tạo ra thiết bị tuyệt thế, thiết bị tuyệt thế là có tỷ lệ nhất định từ trên người BOSS rơi xuống, nhưng thuộc tính cần chỉnh mình tổng hợp, ghép vật liệu tổng hợp kỳ lạ; thiết bị thần cấp do FB rơi xuống khuôn đúc, hơn nữa hoàn thành chiến trường đồ công sở, hoàn thành thiết bị hoàng kim, hoàn thành chế luyện cấp bậc đồ công sở; chiến trường đồ công sở là mỗi thứ hai, tư, sáu tại chiến trường để kiểm điểm chuộc lại; thiết bị hoàng kim là BOSS rơi xuống khuôn đúc chế luyện mà thành; còn lại là cấp bậc đồ công sở làm nhiệm vụ đổi lấy danh vọng mà thành; thiết bị tốt nhất và thiết bị cao cấp là vật liệu từ trên người BOSS rơi xuống, cũng có thể sản xuất; bình thường cửa hàng có mua thiết bị, bình thường cũng sẽ giảm.

Trước mắt trong trò chơi, chẳng qua có mấy người tập hợp đầy đủ thiết bị thần cấp, thiết bị tuyệt thế cũng xuất ra một hai kiện, trước mắt cấp thiết bị truyền thuyết còn chưa có xuất hiện, trong trò chơi cũng không có người chơi có max level cấp 100.

Cô làm đơn giản một bộ thiết bị tốt nhất, lên tới thất tinh, cường hóa cấp bảy, khắc nửa chữ vào đồ vật cấp năm Vũ Hồn, đá quý, sau đó, cô lại dùng dệt vải sản xuất một bộ thời trang, tóm lại, một bộ thiết bị này cũng khá tốt.

Trong trò chơi, cũng chẳng có bao nhiêu người đi học cách dệt vải, hầu hết mọi người sẽ chọn mua trực tiếp ở trung tâm mua sắm thời trang, nếu không học được cách dệt cao cấp thì cấp thấp không sản xuất được trang phục một đẹp.

Cô làm ra một bộ trang phục mới được đặt tên là “Gặp nước theo hoa”, một thân áo trắng, lung lay sinh động trong gió, cô thờ dài nói nhân vật trong trò chơi này thật là đẹp. Cô cũng tỉ mỉ chế tạo nhân vật trong trò chơi của mình, mười phần mỹ nhân tuyệt thế.

Trò chơi này có người tinh tế đặt ra nhân vật, có thể tự động điều chỉnh tướng mạo, đây cũng là nguyên nhân cô thích trò chơi này.

Tuy nói nhân vật trong trò chơi cấp bậc rất cao, nhưng trước mỗi giai đoạn nhiệm vụ chính tuyến, nội dung nhiệm vụ cũng không làm, bây giờ cô chỉ có thể làm lại nhiệm vụ chính tuyến kiếm chút danh vọng, không đòi toàn bộ cấp bậc đồ công sở, làm sao làm thành thiết bị tuyệt thế chứ?

Nghĩ đi nghĩ lại, cô đã nhiệt tình đi làm nhiệm vụ rồi!

Nhưng mà, không phải có một câu nói là oan gia ngõ hẹp sao?

Vốn là cô không tin, nhưng, có trùng hợp như vậy đây, cấp 30 nhiệm vụ chính tuyến Bích Loa thôn, cô đã đụng phải đám người Thiên Địa Không Tha và Thất Thái Áo Cưới.

Khi cô nhìn thấy những người này, đầu tiên là dừng lại một chút, sau đó suy nghĩ, bây giờ mình là một ID địa tinh, sợ cái gì chứ?

Bên ngoài thôn, nhiệm vụ của cô là giết hết quái, sau đó đi qua đoàn người bên cạnh, rồi đi, thì đám người kia đánh chữ trên kênh trước mặt rồi.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Địa tinh kia, cô chờ chút!

Cô dừng một chút, quyết định không nhìn, vừa định tiếp tục đi, lại thấy ID Bảy Sắc Cầu Vòng Ảnh Mị cấp 83 ngăn cản đường đi của cô.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chúng tôi ở trước mặt cô, cô là người mù sao?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Hà: Lại không muốn ăn thịt người, cô chạy nhanh như vậy làm gì?

Thất Thái Hà là cấp 81 ma thuật, đồng hành còn có cấp 81 Hoa Yêu Thất Thái Miên, cấp 82 Kiếm Tiên Thất Thái Lộ Nhi, mà Thất Thái Áo Cưới là một bác sĩ cấp 83, Thiên Địa Không Tha là Ma Tôn cấp 85.

Trong trò chơi này, dã ngoại hợp thành đội đầy đủ nhân viên sáu người, quốc chiến cùng phó bản chờ hoạt động tập thể thì hợp thành đội cao nhất là mười người.

Sáu người, Thất Thái đã chiếm năm, còn có một nam cận bã.

Cô nhìn từng Thất Thái nói nhảm, cũng không muốn nói lời nào, lúc này, Thiên Địa Không Tha lại đánh chữ.

----- lời ngoài mặt -----

【 nghề nghiệp giải tích một 】

Phù thủy, nhân tộc, nghề nghiệp Pháp hệ, công kích từ xa, chủ động nguyên rủa cũng áp chế đối thủ, giỏi về dùng độc.

Bác sĩ, nhân tộc, nghề nghiệp Phụ Trợ Hệ, công kích từ xa, tăng hiệu quả.

Ma Tôn, Ma tộc, nghề nghiệp hệ vật lý, trung trình công kích, máu cùng phòng so Quý Vương ít, khống chế kỹ năng khá mạnh.

Ma kỵ, Ma tộc, nghề nghiệp hệ vật lý, công kích từ xa, hung mãnh đánh cực cao, gần người thì tương đối kém.

Xích yêu, Yêu Tộc, nghề nghiệp Pháp hệ, trung trình công kích, công cao vật phòng cao, đoàn đội yêu cầu cao.

Hoa Yêu, Yêu Tộc, nghề nghiệp Pháp hệ, công kích từ xa, phải có cho gọi Thần Thú bảo vệ mình cùng đồng đội có năng lực.

Quý Vương, Minh tộc, nghề nghiệp hệ vật lý, cận trình công kích, công kích giống như nhau, nhưng là huyết dày phòng thủ cao, thuộc về nghề nghiệp phòng thủ hình.

Ảnh mị, Minh tộc, nghề nghiệp hệ vật lý, cận trình công kích, có kỹ năng ẩn thân, am hiểu ám sát, cũng có gia nhanh chóng kỹ năng.

Kiểm tiên, Thần tộc, nghề nghiệp hệ vật lý, cận trình công kích, công kích khá cao, kỹ năng so sánh hoa lệ, PK khá mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Oan Gia Ngõ Hẹp

Edit: Sun520

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Xin chào, xin hỏi một chút, trang phục mới của cô đến từ đâu?

Ồ? Chẳng lẽ Thất Thái Áo Cưới coi trọng bộ “Gặp nước theo hoa này”? Nghĩ tới, cô đánh lời nói của mình.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Làm.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Nói dối! Dệt may mà mà làm được trang phục mới xấu như thế hả!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Lộ Nhi: Địa tinh, có phải cô cướp đoạt của người khác hay không? Nhanh giao ra đây đi!

Bỗng nhiên cô cảm thấy không nói nên lời, nhóm cô gái Thất Thái này đều là cực phẩm sao? Nghe nói, ban đầu họ là bảy nữ sinh cùng nhau chơi, chơi hơn một tháng, thì có hai cô gái bình thường rời đi, còn lại năm cô gái thiếu ẻo.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Thích tin hay không thì tùy.

Cô đánh xong chữ thì muốn rời đi, nhưng không ngờ Thất Thái Lộ Nhi lại di chuyển thân thể và gió thanh kiếm lên đánh về phía cô.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Mưa: Không giao sẽ dùng Loạn Hồn Ấn giết cô rồi đến cấp 1 mới thôi!

Trong trò chơi, ngoài việc truy đuổi cuộc sống và cái chết, còn có một loại đạo cụ có thể khiến cho người chơi rơi xuống cấp một, đó chính là Loạn Hồn Ấn.

Cái gọi là Loạn Hồn Ấn, người chơi có thể mạnh mẽ luân bạch nhau, không có cách nào trở về không cách nào tránh thoát, chỉ có thể cưỡng chế logout, nhưng khi online lần nữa, bui kiện sẽ bị mất tất cả vật phẩm quý giá, vì vậy nếu bị Loạn Hồn Ấn phong ấn thì người chơi cũng không muốn lựa chọn con đường cưỡng chế logout này, thứ nhất logout là tỏ rõ hèn nhát, thứ hai mất vật phẩm quý giá càng đau lòng hơn.

Cô thấy Thất Thái Miên động thủ, nhưng cũng không đánh trả, trong lòng cũng đang tính toán, vừa đúng lúc cần tìm người luyện tay một chút.

Ngoài Thiên Địa Không Tha, ngoại trừ Thất Thái Áo Cưới trong nhóm Thất Thái thì những người khác cũng không có đầy đủ cấp bậc đồ công sở, kỹ thuật PK lại xấu như vậy, cho nên bốn người cùng một chỗ cũng không phải là đối thủ của cô, Thất Thái Áo Cưới thì sao, một bộ trang bị Hoàng Kim năm sao, còn Thiên Địa Không Tha lại là nguyên bộ đồ công sở chiến trường Thất Tinh, cũng có mấy món trang bị Thần cấp tám sao, nếu như nói những người này là đối thủ, thì chỉ có Thiên Địa Không Tha cũng coi như là đối thủ.

Thất Thái Miên vẫn đánh cô, cô cũng không đánh trả, cứ yên lặng nhìn như vậy, còn người bên cạnh cũng yên lặng vậy xem, đợi đến khi máu của cô chỉ còn sót một ít thì bỗng nhiên cô dùng kỹ năng Hồi Phong Phát Liễu, làm cho đầy máu. Thất Thái Miên sửng sốt nửa giây, mà lúc này, cô động thủ, đầu tiên làm cho tình trạng Thất Thái Miên yếu đuối, sau đó ném qua một Tắt Sát Kỹ Phệ Hồn Linh Âm, khiến Thất Thái Miên cảm đầu xuống đất.

Chuyện cười! Cái ID nhỏ này trong trò chơi còn chưa có chết đâu đấy! Tại sao có thể bởi vì một bộ trang phục mà bị người giết chứ, huống chi là những cô gái thiếu ẻo, cô suy nghĩ một chút đều cảm thấy tuyệt đối không thể!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Lộ Nhi: Mẹ nó! Người hèn hạ, cô dám giết Mưa! Chúng ta đi lên luân bạch cô ấy!

Cô nhìn thấy Thất Thái Lộ Nhi, Bảy Sắc Cầu Vòng, Thất Thái Hà cùng nhau vọt tới, mà Thất Thái Áo Cưới chỉ đứng tăng máu cho họ ở bên cạnh.

Cô lắc đầu, thật là có đủ thái quá!

Bởi vì một bộ trang phục mà lại làm ầm ĩ như vậy, cô có thể tính là mở mang kiến thức khi thấy được cực phẩm hay không đây!

Cô thao tác ID Mạc Quân Vũ, vừa bảo vệ mình, vừa tìm cơ hội xuống tay.

Chợt, Bảy Sắc Cầu Vòng ẩn thân, yên lặng đến gần cô, cô tăng thêm cho mình một Thuần Giáp BUF, dựa vào vị trí chính xác để đi, đối phó với Thất Thái Hà trước mắt, đột nhiên, cô xoay người, nện một đòn như sét đánh xuống phía sau, cứ như vậy Bảy Sắc Cầu Vòng bị cường bạo hiện hình, không đợi phản ứng của Bảy Sắc Cầu Vòng, cô dùng kỹ năng Huyết Ma Chú, để nhìn thấy máu ma của Bảy Sắc Cầu Vòng tận đáy, và sau đó tấn công như bình thường, Bảy Sắc Cầu Vòng cũng ngã nhào xuống đất.

Lúc này cô mới phát hiện, mặc dù kỹ năng địa tinh là có chút yếu, nhưng mà hiệu quả của mỗi kỹ năng liên kích sẽ rất tốt, dĩ nhiên những kỹ năng liên kích này phải có trình độ thao tác tốt mới thực hiện được.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Anh rể, em cũng bị giết rồi, anh mau lại đây giúp một tay!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Không, Thiên Địa Không Tha cao hơn cô ta năm cấp, nếu đến giúp đỡ, chỉ sợ người khác cười nhạo nhóm người của ta thao tác kém, ngay cả một địa tinh yếu mà cũng không giải quyết được.

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Đừng đánh! Mạc Quân Vũ, cô đồng ý gia nhập vào nước Yên không?

Đánh không lại muốn thu cô vào nước Yên? Cô sẽ đồng ý mới là lạ đấy! Không nói quan hệ của bọn họ trước đó, chỉ là nhìn thấy mấy cô gái cực phẩm này thì cô mất hết khẩu vị rồi, còn muốn để cho cô gia nhập vào, muốn cho cô ăn không ngon sao?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Không.

Sau khi cô đánh chữ xong, Thiên Địa Không Tha cũng chạy đến, thật sự cô cũng không chuyển động, nhìn theo bọn họ đi lên chém cô, đợi đến khi máu rơi gần hết, chợt cô bổ sung máu cho mình, lên một chấn thương gấp đôi BUF, sau đó dùng chiêu Phong Ấn Chiêu Hồn, khiến mọi người hoa mắt chóng mặt tại chỗ, sau đó, cô quay về tấn công nhóm Thất Thái Áo Cưới bao gồm Thiên Địa Không Tha, Thất Thái Áo Cưới, Thất Thái Hà, Thất Thái Lộ Nhi ba người đồng thời ngã nhào xuống đất, mà máu của Thiên Địa Không Tha chỉ mới rút một phần năm.

Địa tinh của cô tấn công rất cao nhưng phòng ngự lại rất thấp, vì vậy cùng một lúc cô vừa bảo vệ mình, vừa muốn đánh nhanh thắng nhanh.

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Mạc Quân Vũ, cô quá kiêu ngạo rồi!

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Ô, nơi này thật náo nhiệt nha!

Nhìn kênh trước mặt xuất hiện thêm người mới, bỗng nhiên cô cảm thấy đầu đầy vạch đen.

Lan Nhược Tâm, Nữ Vu Sư cấp 86, xếp thứ 9 trên bảng xếp hạng Đăng Cấp, Đại Trưởng Lão nước Hoa, trong toàn bộ server khá là có nổi tiếng.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Lộ Nhi: Lan Nhược Tâm, tại sao cô đến đây?

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Ai quy định chỉ có các người mới có thể tới đây? Nơi này không phải để đánh BOSS sao!

Cô nhớ lại, mỗi thứ tư và tối chủ nhật, xung quanh thành phố và thị trấn sẽ xuất hiện BOSS, này sinh tổng cộng hai mươi điểm mới, người chơi thường sẽ đến địa điểm sớm để cướp.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Một mình cô tới cướp đoạt một đội người chúng tôi đánh BOSS?

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Không được sao? Chắc chắn, tôi nhìn thấy cái gì đấy! Một đội người giết không chết một địa tinh!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Lộ Nhi: Người này lợi hại, vậy cô giết cô ta đi! Tôi xem một chút, có phải cô có thể giết chết cô ta hay không!

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Vậy sao? Ôi, tiểu địa tinh MM, đến đây, để cho đi giết cho bọn họ nhìn một chút.

Hạ Thiên Vũ bắt đầu dĩ lạc đầu, đánh một hàng chữ đi ra ngoài.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Hoan Hoan nhớ người.

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Đây chính là ID của con?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Dạ!

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Mẹ nó, mới vừa rồi các người muốn giết bảo bối của chúng tôi? Muốn chết hả!

Không đợi mọi người suy nghĩ rõ ràng, Lan Nhược Tâm đã vội vã đánh về phía Thiên Địa Không Tha, thuận thực giải quyết Thiên Địa Không Tha.

Nguyên bộ thiết bị của Lan Nhược Tâm là thần cấp tám sao, cộng thêm phép thuật tấn công cao, vừa đúng không chỉ tấn công mà phòng ngự cũng rất tốt.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Lan Nhược Tâm cô có bệnh rồi!

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Lan Nhược Tâm cô là người ngốc X, cô giết lão từ để làm gì?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Lan Nhược Tâm - kẻ tiện nhân này, tại sao cô giết người lung tung!

【 Trước mặt 】 Lan Nhược Tâm: Lão nương muốn giết ai thì giết người đó, hơn nữa, lão nương giết đó là người sao?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Ngài thánh minh*, cũng không giết người! Tôi trốn thì tốt hơn.

(*) sáng suốt như thánh

Vừa mới dứt lời, BOSS đã xuất hiện, Lan Nhược Tâm vội vàng bỏ qua một nhóm xác chết trên mặt đất, đi đánh BOSS.

Cô nhàn nhã xem ở một bên, cho đến khi sáu người kia sống lại, rồi mới tính toán rồi đi, lúc này lại phát hiện trên kênh thể giới quét lên một câu nói thế này.

----- Lòi ngoài mặt -----

【Giải thích hai nghề nghiệp】

Thiên Tôn, Thần tộc, nghề nghiệp Pháp hệ, công kích từ xa, có sử dụng pháp thuật hệ công kích pháp thuật tu vi, công kích khá cao.

Tinh linh, Tiên Tộc, nghề nghiệp vật pháp Phụ Trợ Hệ hỗn hợp hình, có một ít khổng chế kỹ năng và tăng hiệu quả.

※

【Vũ khí】

Pháp thuật công kích: Pháp châu, ngân châm, ngắn, roi, pháp luân, pháp kiếm đạo.

Vật Lý Công Kích: Dao, kiếm, chùy, chùy thủ, phù, giản đạo.

Cái vũ khí khác: Linh Đang, cung nỏ.

【Đồ phòng ngự】

Trọng khải, giáp nhẹ, pháp bảo đạo.

Các nghề nghiệp cũng có đồ công sở, cũng có thiết bị truyền thuyết cấp chí cao vô thượng.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Mẹ cực phẩm

Edit: Sun520

【Thế giới】(Ân) Nhan Như Mỹ Quyển: Lan Nhựt Tâm, cô có ý gì? Tại sao giết muội muội Thất Thái Áo Cưới của tôi? Tại sao cướp BOSS của nước chúng tôi? Còn có Mạc Quân Vũ, nhân vật nhỏ như cô ở chính giữa khích bác cái gì?

Nhan Như Mỹ Quyển này là quốc chủ nước Ân, Hoa Yêu cấp 84, mấy cô gái Thất Thái kia vốn là người nước Ân, sau khi họ vào độc tôn, nước Ân và nước độc tôn trở thành đồng minh.

Cô không có cảm xúc đặc biệt gì đối với Nhan Như Mỹ Quyển, ngoại trừ nhớ rõ một chuyện, hình như Nhan Như Mỹ Quyển là fan hâm mộ của Dạ đại thần, nghe nói, trong thực tế đang theo đuổi Dạ đại thần, chỉ là, Dạ đại thần từ trò chơi đến hiện thực, hoàn toàn coi như không thấy cô ta.

Cô nhìn Lan Nhựt Tâm đang đánh BOSS, biết giờ phút này Lan Nhựt Tâm chắc chắn không rảnh nói chuyện trên kênh thế giới, suy nghĩ một chút, nên cô đánh chữ lên trên kênh thế giới lần nữa.

【Thế giới】(Không) Mạc Quân Vũ: Người là tôi giết đấy.

【Thế giới】(Ân) Nhan Như Mỹ Quyển: Được lắm! Vậy rốt cuộc cô nói xin lỗi hay không xin lỗi hả?

【Thế giới】(Không) Mạc Quân Vũ: ㄟ (ˊ _ ˋ) ㄟ Tôi không nghĩ rằng người nói xin lỗi là mình.

【Thế giới】(Ân) Nhan Như Mỹ Quyển: Được lắm! Tất cả phụ nữ trên toàn quốc đuổi giết Mạc Quân Vũ, bằng hình ảnh nhận lấy 100J một lần!

Có tiền sao! Trò chơi tiền vàng với nhân dân tệ thực tế tỷ lệ tương đương nhau, Nhan Như Mỹ Quyển này thật sự sẵn sàng chi tiền để giết một người không liên quan! Có vẻ như cháy sạch tiền mới hoảng sợ đây!

【Thế giới】(Dạ) Thần Mã Phù Vân: Mạc Quân Vũ và Lan Nhựt Tâm có quan hệ như thế nào?

【Thế giới】(Yên) Không Chỗ Không Phong Táo: Đồng hỏi.

【Thế giới】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ, nguyên rửa cô ra cửa bị xe đụng chết!

Ồ, đúng là một lời nguyên độc ác, nhưng mà, mình đã từng bị xe đụng một lần, nhưng không có chết !

【 Thế giới 】(Yến) Thất Thái Hà: Cực phẩm tiện nhân, về sau gặp một lần giết một lần!

Ha ha, hình như là gặp một lần tôi giết cô một lần mới đúng chứ? Hạ Thiên Vũ âm thầm suy nghĩ.

【 Thế giới 】(Yến) Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ kẻ tiện nhân này, thật là âm hồn không tan! Dựa vào thiết bị của mình, giết người chơi nữ chúng ta, nhất định là nhân yêu! Lòng dạ ác độc, làm người ta ghê tởm!

Cô nhìn thấy mấy chữ “làm người ta ghê tởm” Thất Thái Miên này, không nhịn được cười thành tiếng, may mà cô nghĩ ra, cô ta học thành ngữ như thế nào vậy.

Chỉ là cô nghĩ, cô phải kết lại Lương Tử với con gái của nước độc tôn ở đây thôi!

【 Thế giới 】(Hoa) Lan Nhược Tâm: Toàn bộ server giết người truy nã Mạc Quân Vũ, căn cứ vào những bức ảnh nhận lấy 1000J!

Lúc này, cô mới phát hiện Lan Nhược Tâm đã đánh BOSS xong!

【 Thế giới 】(Hoa) Sinh JQ khắp nơi trên đất: Mẹ kiếp, đây là thế giới gì! Lan đại thần, tại sao cô cũng xuất hiện rồi hả? Cô và Quân Mạc Vũ có quan hệ như thế nào? Tại sao cô giúp cô ấy hả? Tôi ao ước có một tin đồn lớn đây!

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Biết trước chuyện về sau như thế nào, xin nghe ngày mai giải thích!

【 Thế giới 】(Ân) Nhan Như Mỹ Quyên: Lan Nhược Tâm, cô có ý gì? Cô cũng muốn đối địch với con gái của nước chúng tôi sao?

【 Thế giới 】(Hoa) Lan Nhược Tâm: Không có ý gì, nhưng muốn động vào Mạc Quân Vũ, trước hết phải qua xác của tôi đây!

【 Thế giới 】(Dạ) Dạ Diệc Hàn: Mạc Quân Vũ, bất cứ lúc nào Thành Bất Dạ đều hoan nghênh cô gia nhập.

【 Thế giới 】(Yến) Sinh JQ khắp nơi trên đất: A a a, tôi phát hiện ra chuyện gì đây, Dạ đại thần thế nhưng vì Mạc Quân Vũ ra mặt à! Địa tinh MM, toàn bộ server đệ nhất địa tinh MM!

【 Thế giới 】(Hoa) Thanh Phong quét lá rụng: Ôi mẹ ơi, chỉ hơn một ngày, vậy mà lại xảy ra chuyện lớn như vậy! Đại thần và địa tinh MM không biết tên đã phát sinh tình cảm mãnh liệt nha mãnh liệt nha.

【 Thế giới 】(Dạ) Vũ Khí Hiên Ngang: Ngừng lại đi. Tôi có chị dâu nữa à?

【 Thế giới 】(Dạ) A Không: Lão đại! Khi nào thì anh cầu kết với người chơi tiểu MM rồi hả?

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Sự thật mới nhất được tiết lộ ở diễn đàn, địa tinh MM lấy một địch năm.

Bách Hiểu Sanh này thật sự thái quá, đây không phải là một cuộc chiến, chỉ là mới vừa rồi có đánh một trận, vậy mà anh ta đã có những tin tức để tiết lộ rồi.

Hạ Thiên Vũ lắc đầu, và nhìn vào diễn đàn.

Sau đó, cô im lặng, tất cả mọi việc xảy ra đã trở thành một đoạn video được tải lên diễn đàn rồi.

Hạ Thiên Vũ thấy thế, nói chuyện riêng với Lan Nhược Tâm: Mẹ ơi, tại sao mẹ lại ra mặt thay con?

Đúng vậy, Lan Nhược Tâm này chính là mẹ của Hạ Thiên Vũ!

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm: Con là bảo bối của mẹ, ai dám bắt nạt con! Còn có, chuyện gì xảy ra với Dạ Diệc Hàn?

【 Nói chuyện riêng 】 Bạn nói với Lan Nhược Tâm: Không biết.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm: Lừa gạt mẹ hả! Người ta không biết con mà lại ra mặt cho con?

【 Nói chuyện riêng 】 Bạn nói với Lan Nhược Tâm: Thật lòng không biết. Được rồi mẹ, con không nói chuyện này nữa....!

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm: Vậy chúng ta đổi đề tài nói đi, khi nào thì con đưa bạn trai về nhà?

【 Nói chuyện riêng 】 Bạn nói với Lan Nhược Tâm: Cứ như vậy mong đợi con kết hôn sao?

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm: Bảo bối! Sao con không học chị con chứ!

【 Nói chuyện riêng 】 Bạn nói với Lan Nhược Tâm: Hình như chị cũng đã 26 rồi!

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm: À! Con xem, anh cả con đã 27 còn chưa có bạn gái, chị con 26 còn chưa có bạn trai, đến bây giờ anh ba của con cũng không chịu về nhà, cũng không có bạn gái, anh tư con 24 cũng không có bạn gái! Mẹ không thuyết phục được bọn họ, cho nên chỉ có thể

xuống tay với con thôi! Nhanh đưa con về đi!

【 Nói chuyện riêng 】 Bạn nói với Lan Nhượng Tâm Không có việc gì thì tập trung vào bộ sưu tập của mẹ đi, hay đến công ty đi, không thì hẹn nhiều bạn gái dạo phố. . . . Con trốn trước đây!

Tính tình mẹ của mình, cô rõ ràng nhất. Nếu như tiếp tục bị mẹ hỏi tới, chỉ sợ chuyện gì cũng ngoan ngoãn đồng ý.

Vốn là cô cũng không biết Lan Nhượng Tâm hóa ra chính là mẹ của mình, lần trước về nhà trong lúc vô tình nhìn thấy mẹ đang chơi, cô lại không dám nói ID Trong Mơ Tầm Hoan cho mẹ nghe, nếu mẹ mà biết nhất định sẽ đánh cô. . . .

Bởi vì, cô chơi ID Trong Mơ Tầm Hoan gây họa hại không biết bao nhiêu người, dĩ nhiên, hình như cũng bao gồm cả mẹ.

Cô muốn nói, cô thật sự không phải cố ý!

Hôm nay, ID Trong Mơ Tầm Hoan bị hãm hại thành ra như vậy, chỉ sợ rằng ngoài việc chơi với mấy người bạn, nếu những người khác biết thì sẽ hưng phấn đến vỗ tay bảo hay thôi!

Ai! Tại sao lẫn lộn xấu như vậy chứ?

Nghĩ tới đây, Hạ Thiên Vũ bắt đầu phân tích sâu sắc.

Vào lúc này tin nhắn của bạn tốt sáng lên, rất dễ nhận thấy, tình hình trong cửa hàng của cô cung cấp toàn diện, chắc là sẽ không có khách hàng tới quấy rầy cô, người gọi cho cô tin nhắn cũng chỉ có thể là Dạ đại thần mà thôi.

Vừa mở ra nhìn, quả nhiên là Dạ đại thần, Dạ đại thần hỏi một câu như thế này: “Cô có suy nghĩ tới Thành Bất Dạ hay không?”

Ờ? Dạ đại thần cũng cảm thấy hứng thú đến địa tinh phế này của cô sao? Mặc dù, cô rất cấp bách muốn quyến rũ Dạ đại thần, nhưng, giả bộ cũng cần phải ra vẻ chứ!

“Có ích lợi gì không?” Cô dứt khoát trả lời lại một câu.

“” Dạ đại thần trả lời cô là một chuỗi im lặng tuyệt đối.

“Không có lợi ích tôi mới không đi !” Lên mặt tiếp tục trả lời.

Sau đó, cũng không có sau đó nữa.

Dạ đại thần không để ý tới cô rồi!

Hạ Thiên Vũ 囧, cũng không có chủ động nói gì nữa, ai, Dạ đại thần này thật sự không có thú vị! Nhàm chán!

Cô nhàm chán đi dạo khắp nơi, tiếp tục làm nhiệm vụ chính, theo tình hình này, đoán chừng phải hơn mười ngày nữa cô mới có thể hoàn thành những nhiệm vụ chính.

Và cô làm nhiệm vụ xong, lúc muốn ngủ thì Dạ đại thần lại gọi đến tin nhắn: “Muốn đi hồ băng hay không?”

Khỏe miệng Hạ Thiên Vũ không khỏi căng lên, cái gọi là hồ băng, chính là một phó bản cao cấp trong trò chơi, bên trong có thể tuôn ra một số tài liệu khá tuyệt vời, nhưng, yêu cầu rất cao đối với đội ngũ.

“Tôi là địa tinh!” Cô gọi lại tin nhắn, nhắc nhở đại thần lần nữa, cô muốn nói với đại thần, cô là địa tinh, cũng không có thể đánh, cũng không thể kháng cự, cũng không thể tăng máu. Đưa cô đi, chẳng lẽ đội ngũ đại thần cũng không muốn thuận lợi vượt qua cửa ải?

“Tôi biết.” Đại thần rất quả quyết trả lời cô một câu, nhưng, sau đó đại thần lại trả lời một câu để cho cô trực tiếp phủ phục rồi.

Câu mà đại thần nói là. . . .

----- Lời ngoài mặt -----

Tiếp tục cầu xin mọi người ủng hộ~

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Giả bộ đánh đấm

“Chúng tôi thiếu người giả bộ đánh đấm.”

.....

Hạ Thiên Vũ rơi nước mắt, đại thần, làm sao anh có thể trần trụi nhìn tôi đầy khinh bỉ như vậy hả?

Nếu người ta đã nói như vậy, nếu như cô nói không đi ... thì cô về như làm kiều quá, vì vậy, cô quả quyết trả lời một câu: “Tập hợp nhóm đi!”

Khi lần đầu tiên gia nhập đội ngũ, đồng loạt ân cần thăm hỏi —— trong nháy mắt như muốn giết cô ngay lập tức!

【Đội ngũ】A không: Chào chị dâu!

【Đội ngũ】Khí Vũ Hiên Ngang: Chào chị dâu!

【Đội ngũ】Đô rêmon: Chào chị dâu!

【Đội ngũ】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Chào người đẹp!

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ:

Cô thật sự rất, rất không biết nói gì, những người này đến tột cùng là muốn ồn ào à!

【Đội ngũ】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Người đẹp, có thể tiết lộ giới tính, số tuổi và ba vòng hay không.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Dừng sấm sét đánh tôi đi!

Cô thật sự là không biết nói gì, những người này thật là..!

【Đội ngũ】Khí Vũ Hiên Ngang: Chị dâu, chị với lão đại quen biết thế nào? Có lãng mạn hay không? Ân ái không rồi à?

Khóe miệng Hạ Thiên Vũ rụt rụt, cường hào này học thành ngữ rất thái quá?

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Tôi là bình nước tương, tôi tới giả bộ đánh đấm, các người có muốn xoay FB hay không?

【Đội ngũ】Dạ Diệc Hàn: Được rồi, đừng trêu cô ấy nữa, bắt đầu thôi!

Đại thần đánh ra một câu nói, trong nháy mắt những người khác đều im lặng một lúc, sau đó tập trung suy nghĩ tới xoay phó bản.

Cô thật sự là bất đắc dĩ, nếu không phải là có thể tiếp cận đại thần gần hơn một chút, tiếp theo điều tra rõ những chuyện lộn xộn kia, cô thật sự chẳng muốn tiếp xúc với những người này!

Dạ Diệc Hàn phân phó cho mọi người trong đội, mỗi một người đều lặng lẽ chơi, rõ ràng không có người nói chuyện, nhưng phối hợp lại thân mật chặt chẽ.

Từ đầu đến cuối Hạ Thiên Vũ đã cúi kính giả bộ đánh đấm theo ở phía sau, quả thật, cũng không có nơi nào cần cô.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Các người ăn ý quá thật tốt quá đi mất, phải không?

Cô thật sự rất tò mò, rõ ràng không có đánh chữ, nhưng tại sao bọn họ phối hợp hoàn hảo như thế?

【Đội ngũ】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Người đẹp, chúng ta nói ở trên YY, nói thuận tiện hơn so với đánh chữ.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ:

Đúng vậy, có YY mà, tại sao cô lại quên chứ?

Bây giờ người ta chơi trò chơi, ai mà không yêu cầu online YY? Ai, chỉ có cô luôn luôn không muốn đi lên YY mà thôi!

【Đội ngũ】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Người đẹp, cô cũng lên YY đi chứ? Để cho cô nghe giọng nói hoàn mỹ của lão đại chúng ta.

Cô nhất thời im lặng, còn giọng nói hoàn mỹ nữa chứ, cô không có tò mò đối với giọng nói của lão đại bọn họ một chút nào đâu!

Chỉ là, vừa nhắc tới giọng nói hoàn mỹ, cô không thể không nhớ tới giọng nam tên gọi là Sun

Được rồi, cô lại suy nghĩ nhiều.

【 Đội ngũ 】Mạc Quân Vũ: YY là công cụ cao cấp, lão nhân gia tôi đây không hiểu..., cho nên không lên được.

【 Đội ngũ 】Khí Vũ Hiên Ngang: Vậy thì cô không nghe được chúng ta nói chuyện rồi, cô không cảm thấy rất nhàm chán sao?

Ồ, cường hào này còn lo lắng về việc cô có nhàm chán hay không nữa đấy.

【 Đội ngũ 】Mạc Quân Vũ: Tôi nhàm chán mới đến giả bộ đánh đấm, còn có thể nhàm chán hơn ư!

【 Đội ngũ 】Dạ Diệc Hàn: BOSS đang đến, phiền toái nước tương cô nướng dùng kỹ năng áp chế ...

Lúc này, Dạ đại thần lên tiếng, sau khi cô nhìn thấy hơi sững sờ, kỹ năng áp chế sao?

Cô nhìn lướt qua, thì biết rõ đại thần nói là kỹ năng gì rồi !

Bên trong địa tinh có một kỹ năng, là một kỹ năng có thể phong ấn BOSS.

Trên đường băng trì tấn công BOSS sẽ có trạng thái bạo lực, một khi tiến vào trạng thái bạo lực, thì BOSS sẽ tấn công khiến thiệt hại của nhóm sẽ tăng lên gấp ba.

Nhưng nếu địa tinh có thể dùng kỹ năng phong ấn linh hồn, BOSS sẽ tạm thời lâm vào trạng thái hôn mê trong 30 giây, mà trạng thái giận dữ cũng vừa đúng là 30 giây, cho nên, cô phải đóng băng thời gian này, áp chế trạng thái bạo lực của BOSS.

Suy nghĩ chốc lát, cô nhiều lần gửi đi một chữ “Được” với đội ngũ.

Đội của bọn họ gồm sáu người, nhưng nghề nghiệp thì không cao ngang nhau, Dạ Diệc Hàn là nghề nghiệp tấn công cao, Đơrêmon trợ giúp bác sĩ, mấy người khác cũng là nghề nghiệp tấn công chiếm đóng, nếu như BOSS tiến vào con giận dữ, ngoại trừ A Không và Dạ Diệc Hàn, chỉ sợ những người khác không thể tấn công được BOSS.

Rất nhanh, bọn họ đã đến trước mặt BOSS.

Toàn thân con BOSS này là đá xanh, đáng người vạm vỡ, thân thể cao lớn đối mặt bọn họ, mặc dù là ở trong trò chơi, nhưng cũng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

【 Đội ngũ 】 Dạ Diệc Hàn: Sẵn sàng để chơi 1.

【 Đội ngũ 】Mạc Quân Vũ: 1

【 Đội ngũ 】 A không: 1

【 Đội ngũ 】 Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: 1

【 Đội ngũ 】 Đơrêmon: 1

【 Đội ngũ 】 Khí Vũ Hiên Ngang: 1

Ngay sau đó, A Không lao về phía trước, Đơrêmon đứng thêm máu cho A không ở phía sau, những người khác thì rải rác xa để tấn công BOSS.

Còn lại Hạ Thiên Vũ nhìn BOSS, và cẩn thận nhìn chăm chăm lượng máu BOSS.

Nói thật ra, cô cũng không muốn đến trên phó bản này, vì cô không biết khi nào thì BOSS sẽ có bạo lực, mà việc cô có thể làm, cũng chỉ là nhìn kỹ mà thôi.

Chợt, cô nhìn thấy BOSS có một hành động lạ, gần như là cùng một lúc, trên {kênh đội ngũ} Dạ Diệc Hàn đánh ra mấy chữ: Phong ấn.

Lúc Dạ Diệc Hàn đánh ra những lời đó, cô tiến hành phong ấn đối với BOSS, đột nhiên BOSS dừng lại tất cả hành động, mặc cho bọn họ chiến đấu.

Mặc dù kỹ năng phong ấn linh hồn này có thể tốt, nhưng mà, thời gian cold-down lại đến 3 phút, vì vậy, cô nhất định phải có một thẻ điểm tốt một chút, nếu không sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Thấy BOSS bị phong ấn lại rồi, cô thuận tiện ném mấy kỹ năng làm tổn thương BOSS sâu hơn, qua lại mấy lần như thế, lại phong ấn BOSS mấy lần, cuối cùng BOSS cũng bị nghiền chết.

【 Hệ thống 】 chúc mừng 【Thành Bất Dạ 】Đội ngũ Dạ Diệc Hàn thuận lợi qua cửa phó bản băng trì, lấy được thần chúc phúc!

Sau khi BOSS chết, trên đất đã tuôn ra một loạt các sản phẩm tốt nhất, mà kênh thế giới bởi vì【 Hệ thống 】thành thực mà quét ra những tin tức, sau đó náo nhiệt một lúc.

Gần như là cùng một thời gian, họ đã đưa ra một cái đầu màu trắng, đồng thời cũng thăng lên một cấp.

Khi chơi trò này đến cấp 80, thì sau một tuần lễ mới có thể thăng lên mức cơ bản, mà bọn họ, sau khi qua cửa ải phó bản này, lại trực tiếp thăng cấp, cho nên, đây là một điều tuyệt vời!

【Đội ngũ】Dạ Diệc Hàn: Cần gì, tôi sẽ chia.

Hạ Thiên Vũ chạy đến gần những vật phẩm rơi xuống đi lòng vòng, thì nhìn thấy một vật mà cô cần tìm: Hàn Vũ linh hồn.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Tôi chỉ muốn linh hồn kia.

【Đội ngũ】Khí Vũ Hiên Ngang: Lần này FB qua cửa chủ yếu dựa vào chị dâu, đừng nói linh hồn đó, cho cô những vật khác đều được! Nhiệm vụ chính của chúng tôi là nghĩ về điều này, lấy vật của nhiệm vụ mà thôi.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Không cần, tôi chỉ muốn linh hồn kia.

Cô có thể sử dụng để tổng hợp các linh hồn của sự vật, còn những thứ khác, cô có thể tạo ra cho bản thân mình, và những vật đó cũng không quan trọng đối với cô.

Con người không thể quá tham lam, cho nên, cô quả quyết định chọn linh hồn đó.

【Đội ngũ】Đội trưởng Dạ Diệc Hàn chia Hàn Vũ linh hồn cho đội viên Mạc Quân Vũ.

Ngay sau đó, Dạ Diệc Hàn chia mấy vật thích hợp cho mấy người trong nhóm, sau đó còn dư lại một số, anh tặng tất cả còn lại cho cô.

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Anh cho tôi nhiều như vậy làm gì? Anh không cần sao?

【Đội ngũ】Dạ Diệc Hàn: Cũng không thể để cho cô trở về mang theo bình nước tương vô ích chứ?

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ:

Hạ Thiên Vũ vô cùng bất lực, hình như đại thần cũng quá dễ nói chuyện đi! Nhưng mà nếu anh hào phóng như vậy, mình cũng nên hào phóng hơn.

Vì vậy, cô lật đi lật lại túi xách, nhìn thấy trong túi xách còn có một vật mà người khác không có, thì cười híp mắt ẩn hình cái đầu Dạ đại thần, chọn giao dịch.

----- Lòi ngoài mặt -----

Cầu xin nhấn lại, cầu xin nhấn lại~

Ô ô~

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Khách không mời mà đến

Edit: Sun520

Nhưng mà, đại thần dứt khoát từ chối giao dịch!

Hạ Thiên Vũ tức giận, đại thần xem thường người như vậy sao? Chẳng lẽ cho rằng cô sẽ trả lại tất cả những vật phẩm mà anh đã chia cho cô sao?

Sau đó, chỉ thấy đại thần gọi tin đến: “Tôi không cần những thứ đó, cho nên không cần giao dịch với tôi.”

Tất cả đều cho tôi rồi, làm sao tôi trả lại cho anh chứ? Làm sao có thể chứ! Hạ Thiên Vũ buồn bực nghĩ, gọi lại cho anh một câu: “Tôi tặng cho anh vật khác, chứ không phải là những vật vừa rồi!”

Đại thần vẫn không chấp nhận như cũ, tiếp tục gọi tin cho cô: “Không cần, cô đừng khách khí như thế!”

Khóe miệng Hạ Thiên Vũ gật gật, sau đó gọi tin nhắn đi: “Bảo anh nhận thì nhận đi, nói nhảm nhiều như vậy làm gì, nhanh lên!”

Sau khi nói xong, tiếp đó cô lại ẩn giao dịch, sau đó đại thần hình như dừng chốc lát, sau đó ẩn đồng ý.

Cô ném túi xách có “Quyển trục gia viên” vào thanh giao dịch, ấn tập trung, kết quả, đại thần lại hủy bỏ giao dịch một lần nữa.

“Toàn bộ server chỉ có mấy cuốn “Quyển trục gia viên”, cô nên giữ lại.” Đại thần uyển chuyển nói từ chối.

Hạ Thiên Vũ đỡ trán, đại thần à đại thần, tôi tặng đồ tốt cho anh mà anh lại để cho tôi rồi rầm đến nỗi nói không nên lời hay sao?

“Ngốc nghếch, tất cả “Quyển trục gia viên” trong server đều là tôi làm, tôi sẽ không biết sao?” Cô gào xon những lời này, bên kia đã im lặng.

【 Đội ngũ 】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Woa, đại thần và người đẹp nói cái gì ở đó thế? Tại sao hai người đều không động?

【 Đội ngũ 】Khí Vũ Hiên Ngang: Có JQ, tuyệt đối có JQ!

Hạ Thiên Vũ liếc mắt, đánh ra một hàng chữ gọi cho đội ngũ nhiều lần: “Các người mới vừa làm gì thì làm đi, đừng cản trở tôi nói chuyện với đại thần!”

【 Đội ngũ 】A Không: Chị dâu, lão đại, các người tiếp tục!

【 Đội ngũ 】Đô rêmon: Các người tiếp tục!

【 Đội ngũ 】Khí Vũ Hiên Ngang: Tiếp tục!

【 Đội ngũ 】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: !

Sau đó, vốn là năm người đang sôi nổi trong nháy mắt không còn hình bóng, chỉ còn lại hai người bọn họ, mắt to trừng mắt nhỏ.

Cuối cùng đại thần lại gọi tin đến: “Cô chính là cực phẩm thương gia cô Quân?”

“Đúng vậy, không phải tôi thì là ai!” Cuối cùng Hạ Thiên Vũ tự hào về việc làm của mình, ha ha, cảm giác không tệ khi được công nhận chuyện này!

Đại thần im lặng: “.”

Hạ Thiên Vũ trở lại chuyện chính, nói: “Nhanh lên một chút, tặng “Quyển trục gia viên” cho anh đây, hãy xây dựng tốt ngôi nhà của anh đi, sau đó tôi sẽ đến tham quan ha ha...!” Sau khi nói xong, cô lại ấn giao dịch lại một lần nữa, lần này đại thần không có từ chối.

Cái gọi là “Quyển trục gia viên”, tên cũng như nghĩa, chính là xây dựng nhà riêng cho mình. Có nhà, có vườn, có thể trồng rau, chăn nuôi tôm lại, giống như thực tế vậy, hệ thống đầy đủ hết, cách chơi đa dạng, rất được người chơi hoan nghênh. Chỉ là “Quyển trục gia viên” cũng là kỹ năng sinh hoạt đầy đủ đạt max level mới có thể chế tạo ra, thật đáng tiếc, toàn bộ server, chỉ có ID “Mạc Quân Vũ” may mắn có giá trị đầy đủ, và kỹ năng sinh hoạt cũng đầy đủ.

“Cám ơn.” Đại thần còn khách khí gọi tới một câu cảm ơn, nên Hạ Thiên Vũ trực tiếp im lặng.

“A, không còn sớm, tôi logout đây, bái bai.” Hạ Thiên Vũ nói xong, cũng không có rời đi FB, trực tiếp logout tại chỗ, hóa thành một màu trắng biến mất.

Lúc này, Dương Dịch ngồi trước mặt máy vi tính, khoe môi cong thành một nụ cười dịu dàng.

Nếu không phải hôm qua cô kiểm tra số liệu, anh tò mò đi theo dõi để chống trả, thì anh cũng không biết, hóa ra ID “Trong mộng Tầm Hoan” và “Mạc Quân Vũ” là cùng một người, cùng một người thì cũng thôi đi, quan trọng nhất người này lại là cô —— Hạ Thiên Vũ.

Ban đầu làm cô sợ hãi, và bây giờ, dĩ nhiên anh phải từ từ, từng bước từng bước dụ dỗ cô gái nhỏ này đến bên cạnh. ...!

Dĩ nhiên, Hạ Thiên Vũ không biết Dạ Diệc Hàn là ai, lại càng không thể nào biết tâm tư của Dương Dịch, chỉ là cô chơi mệt rồi, cho nên đi ngủ!

Ngày hôm sau, là thứ hai, lại bắt đầu một tuần lễ mới.

Sáng sớm, cô làm bữa sáng cho Hoan Hoan, sau khi ăn sáng với Hoan Hoan xong, thì đưa Hoan Hoan tới trường tiểu học, còn mình thì đến trường học.

Buổi sáng chỉ học hai tiết, sau khi học xong, mới 10 giờ, suy nghĩ cũng không có bận rộn chuyện gì, nên cô đi về nhà mình, lại bắt đầu lên trò chơi.

Thứ hai, hầu hết mọi người đều đi làm và đi học, trong trò chơi rất vắng vẻ.

Một mình cô cũng rất nhàm chán, cho nên bỏ sung hàng hóa cho cửa hàng, cô bận rộn kinh doanh trong trò chơi cũng đã lâu, nhìn lại thì cũng đã 12 giờ trưa rồi.

Buổi trưa Hoan Hoan đều ăn cơm ở trường học, cho nên, dĩ nhiên cô không cần lo lắng Hoan Hoan sẽ đói bụng, nhưng trước mắt, bản thân cô đói bụng.

Cô tùy tiện ăn mấy thứ, sau đó mềm nhũn tựa vào trên sofa nhàm chán xem tivi trong phòng khách, bắt tri bắt giác lại ngủ thiếp đi.

Không biết đã trải qua bao lâu, bỗng nhiên chuông cửa vang lên, cô bị đánh thức, vì vậy, cô dụi ánh mắt nhập nhèm, đi mở cửa, sau đó, cô đã ngây ngẩn

cả người!

Đứng trước cửa là một người đàn ông, chính xác mà nói, là một người đàn ông đẹp trai.

Hạ Thiên Vũ sững sốt chốc lát, sau đó lấp ba lấp bắp nói: “Học. Học trưởng, tại sao lại là anh?”

Người đàn ông này là học trưởng Lãnh Thần bạn thời đại học của cô, có một chút giao tình với cô, chỉ là, anh để lại những kỷ niệm xấu trong trí nhớ của cô.

“Hạ Thiên Vũ, không mời anh vào ngồi một chút sao?” Lãnh Thần mỉm cười, rất hấp dẫn.

Cô hơi lúng túng, vội dịch sang một bên, nhàn nhạt nói: “Học trưởng mời vào.”

Chờ Lãnh Thần vào phòng khách, lúc này tâm trạng cô mới bình tĩnh lại.

“Tùy tiện ngồi đi, em đi rót ly cà phê cho anh.” Cô lễ phép nói xong, xoay người đi vào bếp.

Sau đó, cô nhanh chóng ra khỏi bếp, đặt ly cà phê trên bàn ở trước mặt Lãnh Thần.

Ánh mắt Lãnh Thần nhìn chằm chằm Hạ Thiên Vũ, Hạ Thiên Vũ lúc này, tóc dài tùy ý buộc lên, khuôn mặt thanh tú, áo sơ mi trắng phối với quần dài màu đen, toàn thân làm cho người ta một loại rất cảm giác quyến rũ.

“Hạ Thiên Vũ, em vẫn như ngày trước vậy, chỉ là, anh thích nhìn dáng vẻ em lạnh nhạt hơn.” Lãnh Thần nhỏ giọng nói xong, giọng nói quyến rũ không thể tả được.

Trong lòng cô không ngừng kêu khổ, cô ngủ mơ mơ màng màng, hơn nữa bình thường ngoại trừ Kiều Y cũng sẽ không có người đến gặp cô!

“Học trưởng, không phải anh đi nước ngoài rồi sao?” Cô gượng gạo chuyển đề tài.

“Ừ! Anh đã đi nước ngoài, chỉ là mấy tháng trước đã trở lại, mới biết hóa ra là em vẫn còn học nghiên cứu ở đại học X! Bây giờ anh đã tiếp nhận tập đoàn LY, anh đã có năng lực có thể mang đến hạnh phúc cho em.” Lãnh Thần nói nghiêm túc.

Cô vội vàng cắt đứt: “Học trưởng! Có phải anh hiểu lầm cái gì hay không? Em không cần anh cho em hạnh phúc! Anh nên dành nhiều thời gian cho bạn gái Từ Hân Bình của anh đi.”

“Em quả nhiên vẫn còn để ý đến chuyện của Từ Hân Bình!” Lãnh Thần hơi buồn bã: “Anh biết rõ, lần đầu tiên chúng ta gặp mặt thì cô ấy xuất hiện làm cho em đau khổ, gây ra rắc rối, nhưng anh đã sớm chia tay với cô ấy! Khi đó em lại gạt anh nói Dương Dịch là bạn trai của em, mà sự thật thì không phải vậy, cậu ta đã sớm rời đi thành phố X, cậu ấy hoàn toàn không phải bạn trai của em”

Dương Dịch? Lúc nghe đến cái tên đó, cô vẫn cảm thấy trong lòng khẽ động, vốn tưởng rằng đã quên mất anh rồi, hóa ra là, anh vẫn luôn ở trong trái tim của mình sao?

“Em không có gạt anh, anh ấy thật sự là bạn trai của em” Cô bình tĩnh giải thích.

Nói đến hiểu lầm giữa cô và Lãnh Thần, thật sự là làm cho người ta buồn bực. Năm thứ nhất đại học, cô chơi trò chơi thì biết Lãnh Thần, sau đó biết học cùng một trường, nên bọn họ gặp nhau, bất ngờ, mới vừa gặp mặt, bạn gái của Lãnh Thần là Từ Hân Bình tức giận hung hăng xông lại mắng cô, làm cho cô buồn bực, nên cô không bao giờ chấp nhận lời mời của Lãnh Thần nữa.

“Nếu cậu ấy là bạn trai của em, tại sao cậu ấy lại để một mình em ở đây?” Lãnh Thần hỏi tới.

“Học trưởng, chuyện giữa em và Dương Dịch thì chúng em sẽ tự giải quyết, hơn nữa, em có Hoan Hoan, em là một phụ nữ, anh hiểu không?” Cô có chút bất đắc dĩ nói.

Lãnh Thần nhất quyết không tha, nói: “Hoan Hoan không thể nào là con gái của em! Em nói Dương Dịch là bạn trai của em, vậy tại sao các người không có liên lạc? Em giải thích cho anh đi!”

Cô nói không nên lời, sau đó vuốt vuốt tóc của mình, đi tới ngồi xuống một bên ghế sofa, lấy điện thoại di động ra, rồi trượt qua trượt lại, nhìn một dãy số không có tên, do dự có nên gọi đi hay không.

“Thế nào? Em không dám gọi điện thoại cho Dương Dịch?” Lãnh Thần khẽ cười.

Cô hạ quyết tâm, nhấn phím call, sau đó cô hối hận, lúc đầu Dương Dịch dùng số này khi còn học ở trường, bây giờ người đang ở thành phố S, mà đã trôi qua nhiều năm như vậy, làm sao có thể vẫn sử dụng số này đây?

Đang chuẩn bị ngắt thì lại kết nối được với bên kia. . . .

----- Lời ngoài mặt -----

Chương 15: Trai đẹp

Edit: Sun520

Một giọng nam dễ nghe nhận: “Alô!”

“Đương Dịch.” Cô cố gắng bình tĩnh nhịp tim của mình, gọi tên của anh.

“Ừ? Tiểu Vũ, Làm sao thế?” Anh dùng giọng điệu rất khẳng định gọi tên của Hạ Thiên Vũ.

“Học trưởng Lãnh Thần chạy đến tìm em, nói anh không phải là bạn trai của em.” Cô cực kỳ xoắn xít nói xong câu đó.

Nhưng lại nghe được tiếng cười khê của Dương Dịch, ngay sau đó, Dương Dịch nói: “Mở loa ngoài đi!”

“Được!” Cô trả lời, mở loa ngoài, cho nên Lãnh Thần cũng có thể nghe được giọng nói của Dương Dịch.

“Học trưởng Lãnh, sau này làm phiền anh không cần lại cho vấn đề khó khăn với bạn gái của tôi, cô ấy không biết từ chối người khác, nhưng tôi có thể khẳng định nói cho anh biết, cho dù tôi không có ở thành phố X, nhưng cô ấy luôn thừa nhận tôi là bạn trai của cô ấy.” Dương Dịch nói rất chắc chắn.

“Nếu cậu là bạn trai của cô ấy, vậy tại sao những năm qua cậu đều không ở bên cạnh cô ấy? Các người hoàn toàn cũng không có ở bên nhau! Vậy bây giờ cậu nói cho tôi biết cậu chăm sóc cô ấy như thế nào? Cậu nói cho tôi biết đi!” Lãnh Thần bất mãn nói.

Dương Dịch lại nhẹ nhàng cười và nói: “Làm sao anh biết chúng tôi chưa bao giờ ở chung một chỗ? Chẳng qua là, chúng tôi chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều mà thôi, nhưng tất cả những thứ này cũng không có ảnh hưởng tình cảm của chúng tôi.”

Dương Dịch nói lời này, không thể nghi ngờ khiến cô rất an lòng.

“Vậy sao? Chỉ cần các người còn chưa kết hôn, chúng ta hãy dựa vào bản lãnh của mình!” Lãnh Thần lại không thêm quan tâm nói.

Lần này Hạ Thiên Vũ thật sự im lặng, nhìn về phía Lãnh Thần nói: “Học trưởng, anh cần gì phải làm như vậy? Em thật sự không có hứng thú đối với anh, sau này làm phiền anh đừng tới tìm em nữa, anh không nên mang đến rắc rối cho em.”

“Hạ Thiên Vũ, anh đi về trước đây, anh sẽ thay em giải quyết những rắc rối này.” Lãnh Thần nói xong thì đứng dậy rời đi.

“Này!” Cô cảm thấy mình thật sự mệt mỏi, sau đó ánh mắt dừng lại trên điện thoại di động, ánh mắt lại dịu dàng hơn nhiều.

“Này, tôi đã giúp cậu chuyện lớn rồi đó!” Giọng nói của Dương Dịch truyền tới.

“Ừ, nghĩ muốn đền đáp cái gì đây?” Hạ Thiên Vũ rất bình thản hỏi.

Dương Dịch cười khê: “Muốn đền đáp cái gì cũng được phải không?”

“Dĩ nhiên! Chỉ cần tôi có!” Hạ Thiên Vũ nhẹ nhàng trả lời.

“Vậy tôi muốn cậu, cậu cảm thấy như thế nào?”

Hạ Thiên Vũ nghe xong lập tức im lặng, Dương Dịch đang nói đùa sao!

“Đùa với cậu thôi! Không ngờ cậu còn có thể nhớ số của tôi, tôi rất vui mừng.” Dương Dịch vui vẻ nói.

“Cám ơn cậu, Dương Dịch.” Cô rất chân thành nói cảm ơn.

“Là một người bạn trai, cậu không cảm thấy nói cảm ơn là rất dư thừa sao?” Dương Dịch cười khê.

“Được rồi, bạn trai, bây giờ cậu có khỏe hay không?” Cô cười hỏi.

Dương Dịch dùng chốc lát, sau đó nói: “Khỏe! Cậu và Hoan Hoan thì sao?”

“Hoan Hoan còn chưa có tan học.” Cô nói xong, chợt nhìn lên đồng hồ điện tử trên vách tường là buổi chiều 3 giờ rưỡi rồi, nên nói: “Ba giờ rưỡi rồi, còn một tiếng nữa là Hoan Hoan sẽ tan học, chờ một chút nữa tôi phải đi đón Hoan Hoan rồi.”

“Ừ, Tiểu Hoan Hoan khẳng định vô cùng đáng yêu.” Dương Dịch nói khẳng định xong.

“Con bé nha, là một đứa nhỏ nghịch ngợm.” Cô trả lời, trong giọng nói đều là cưng chiều.

Đang nói, chuông cửa lại vang lên một lần nữa.

“Cậu lại có khách, đi mở cửa đi!” Dương Dịch khẽ cười.

“Ừ, tôi đi mở cửa.” Trong lòng cô cảm thấy rất nghi ngờ, chẳng lẽ lại là Lãnh Thần?

Cô nghĩ tới, nên tắt loa ngoài trên điện thoại, rồi đặt điện thoại đi động trên ghế sofa, sau đó đi tới cửa và mở cửa ra.

A, được rồi! Lại là một anh chàng đẹp trai!

Cô vừa mở cửa ra đã thấy, bên ngoài là trai đẹp giang hai cánh tay tặng cho cô một ôm, cô vội vàng né tránh, lắc đầu một cái, khoe miệng kéo ra một nụ cười nhẹ.

“Nhìn thấy anh, kinh hãi hay không? Vui hay không vui? Kích động hay không kích động?” Trai đẹp kích động hỏi.

“Dè dặt! Dè dặt!” Hạ Thiên Vũ bắt đầu nói, đợi trai đẹp vào nhà, thuận tay đóng cửa lại.

“A, tôi đây ở thật xa chạy tới thăm em, mà em lại không vui mừng, anh thật sự đau lòng! Tiểu Hoan Hoan đâu?” Trai đẹp vô cùng uất ức.

Đầu Hạ Thiên Vũ đầy vạch đen, quyết định không nhìn anh, nên đi thẳng tới trong phòng khách, tự nhiên cầm laptop ở bên cạnh lên, nhẹ nhàng nói: “Nhà bếp có nước uống, chính mình tự tìm đi!”

“Tiểu Vũ, làm sao em có thể đối với anh như vậy hả? Dầu gì thì anh cũng là anh trai của em mà. . . .” Trai đẹp càng thêm uất ức.

Trai đẹp này không phải là ai khác, đó chính là Thiên Hành – anh tư của Hạ Thiên Vũ. Theo lời chị hai của Hạ Thiên Vũ, thì bộ dáng của Thiên Hành rất kỳ lạ, luôn làm ra chuyện mà người khác không biết nên khóc hay nên cười.

Hạ Thiên Vũ tiếp tục không nhìn anh, anh yếu ớt đến bên cạnh Hạ Thiên Vũ, nhìn nhân vật của cô trong trò chơi, không thể không hét lên: “Nha, Tiểu Vũ, em đang chơi cái này sao! Anh cũng chơi cái này, em chơi ở server nào?”

“Điện Vũ Lan Nhược.” Cô trả lời.

“A! Anh cũng chơi ở Điện Vũ Lan Nhược! Anh là Quốc vương nước Trung!” Thiên Hành rất tự hào nói.

“Em biết rồi.” Cô thật sự bình tĩnh nói.

“Làm sao em biết thế?” Thiên Hành không hiểu.

“Mẹ nói.” Cô tiếp tục bình tĩnh.

“A? Mẹ quá thiên vị! Tại sao mẹ không nói cho anh biết em chơi trò chơi này chứ? Thật là quá đáng!” Thiên Hành tức giận bất bình.

“Ừ, anh có thể lựa chọn gọi điện thoại cho mẹ tìm mắng! Rồi nhà trốn đi còn tìm đến nhà em mà nương tựa, không phải đứa bé ngoan!” Giọng điệu cô nhẹ nhàng chậm chạp, Thiên Hành đã uất ức không nói nên lời.

“Đừng!” Thiên Hành nói hết sức uất ức, sau đó ai oán nhìn Hạ Thiên Vũ, nói: “Tiểu Vũ, em đừng nói cho mẹ là anh ở nhà của em đó! Ngày ngày cha để cho anh đến công ty xem cái này xem cái kia, em biết đó, anh thấy được những thứ đó thì đã đau đầu, hơn nữa anh hai ngày ngày cũng nhìn chăm chăm anh!”

Hạ Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn anh trai mình, bắt đầu lắc đầu, nói: “Thật không biết những ánh mắt của cô gái coi trọng anh ra sao nữa! Chỉ là anh như vậy, một tiểu thụ, mà cũng có thể giành được sự cảm thông.”

“Cái gì? Anh nơi nào bị? Anh rõ ràng là công có được hay không!” Thiên Hành lập tức xù lông.

Hạ Thiên Vũ bật cười: “Được, anh là công anh anh là công, vậy thì anh đi tìm tiểu thụ đi!”

Thiên Hành ngẩn ngơ, lập tức biết mình rơi xuống hố rồi, tự nhiên làm thỏa mãn nguyện vọng của em gái mình, thừa nhận mình là BL rồi.

“Không chơi với những người như em.” Thiên Hành kháng nghị.

“Em muốn gọi điện thoại cho chị hai, nói cho chị ấy biết có một con mèo nhỏ đang ở chỗ của em, làm sao bây giờ, không nói ra trong lòng em sẽ rất không thoải mái.” Gương mặt Hạ Thiên Vũ như có điều suy nghĩ.

Mặt Thiên Hành đen thui, nói: “Tiểu Vũ, em quá độc ác!” Ngay sau đó, anh cười dịu dàng, trên nở nụ cười rực rỡ, lấy lòng nói: “Tiểu Vũ yêu quý, buổi tối em muốn ăn gì? Anh nấu đồ ăn ngon cho em nha? Hay là chúng ta ra bên ngoài ăn?”

“Anh có thể nấu ăn được ư?” Hạ Thiên Vũ giật giật khóe miệng, hỏi hột.

Thiên Hành chỉ cảm thấy tan nát cõi lòng, lập tức lòng tự trọng đều bị đá kích xong rồi, tương đối ai oán nhìn Hạ Thiên Vũ.

“Được rồi, thư phòng có máy vi tính, anh tự đi chơi đi!” Hạ Thiên Vũ bắt đầu nói.

“Được! Tiểu Vũ em tốt nhất! Anh vẫn là thích Tiểu Vũ nhất! Trò chơi, ta tới đây!” Thiên Hành nói xong, chạy như điên tới thư phòng.

Hạ Thiên Vũ lơ đãng mỉm cười và lắc đầu, đối xử với anh tư của mình như vậy, cô luôn là chút bất đắc dĩ.

Cô ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử, khẽ cười nói: “Này, anh trai, đến giờ Hoan Hoan tan học rồi, anh đi đón con bé đi!”

Thiên Hành mới vừa vào thư phòng, không thể không nhô đầu ra, về mặt đau khổ nói: “Tại sao muốn anh đi?”

“Trường tiểu học Ánh Dương ở phía nam trung tâm thành phố S, chìa khóa xe ở trên bàn, đi đi!” Hạ Thiên Vũ cúi đầu nói xong, xem như không có nghe câu hỏi của Thiên Hành.

“Được rồi, anh là cậu thì cũng nên tự mình đi đón cháu gái nhỏ mà.” Thiên Hành bắt đầu đi, sau đó cầm chìa khóa lên đi ra cửa.

Cô nhìn theo bóng lưng của Thiên Hành, nhìn không được cười lên một tiếng, sau đó cúi đầu nhìn lướt qua, nhìn thấy điện thoại di động trên ghế sofa, đột nhiên nhớ tới, hình như vẫn đang trò chuyện.

----- Lối ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Dương Dịch

Edit: Sun520

Cô vội cầm điện thoại di động lên, áp vào bên tai, nói: “Alô!”

“Ừ, Tiểu Vũ, tôi ở đây.”

“A, thật xin lỗi, anh Tư của tôi tới, khiến cậu chê cười rồi.”

“Anh Tư của cậu thật đáng yêu.” Lúc Dương Dịch nói, bên cạnh hình như có người vào nhà.

Hạ Thiên Vũ mơ hồ nghe có người gọi anh là tổng giám đốc ..., cho nên nói: “Dương Dịch, cậu có chuyện thì giải quyết trước đi, sẽ liên lạc lại sau!”

“Ừ, được.”

Cúp điện thoại, trong lòng cô mơ hồ vẫn còn có chút mất mát, nhưng lại có mấy phần vui vẻ.

Nhìn đồng hồ, bốn giờ đúng, còn chưa đến giờ Hoan Hoan tan học, chỉ sợ anh trai mình đến, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn chờ ngoài cổng trường học.

Vì vậy, cô ổn định lại tâm tình, sau đó làm nhiệm vụ chính trong trò chơi, chờ làm xong nhiệm vụ chính cấp bốn mươi, thì cô hơi mệt mỏi, cho nên thả nhân vật trong nội thành, rồi mở YY lên.

Cô không biết làm sao, lại ấn vào kênh giải trí Thịnh Thế, gọi vào trong tai, lại chính là tiếng hát của Sun, cô mất hồn trong nháy mắt, tại sao luôn bị giọng hát của anh mê hoặc chứ.

Anh hát bài 《Thiên sứ》, cô cảm thấy anh hát hay hơn so với ban đầu, chỉ nghe anh hát xong thì mạch tự còn có mười mấy giây, anh nhàn nhạt nói: “Bài hát này tặng cho những người ái mộ tôi, cảm ơn các bạn ủng hộ tôi cho tới nay!”

Giọng anh nói chuyện mang theo nhàn nhạt lạnh lạnh và lười biếng, chỉ có một giọng nói mà đã khiến cô ngẩn ngơ như vậy rồi!

“Tại sao lại không cẩn thận như vậy chứ?”

“Coi như là lần hẹn hò đầu tiên sao?”

“Cậu suy nghĩ gì mà băng qua đường như vậy hả?”

“Trán của cậu bầm tím rồi, có đau hay không?”

.....

Đột nhiên trong đầu hiện lên những hình ảnh kia, là Dương Dịch? Đây là trùng hợp sao? Thật sự là anh sao?

Khó trách cô luôn cảm thấy giọng hát của Sun quen tai, mới vừa rồi cô gọi điện thoại cho Dương Dịch, làm sao có thể sẽ nghe nhầm? Giọng hát của Sun, và giọng của Dương Dịch thật sự rất giống nhau.

Cô cầm điện thoại di động lên, viết tin nhắn.

“Cậu là Sun trên YY phải không?”

“Cậu biết hát bài “Thiên sứ” hay không?”

Cô không biết làm sao, nên viết rồi xóa, xóa rồi viết, nhưng cuối cùng vẫn không có gởi đi.

Dương Dịch, tại sao đối với cậu, tôi luôn cảm thấy không bỏ được như vậy?

Khi đó, đại học năm nhất, cô mười bảy tuổi, anh mười tám tuổi, bọn họ là bạn học cùng lớp, nhưng lại chưa bao giờ nói chuyện với nhau..

Bọn họ đều là những sinh viên học trong lớp đặc biệt, thành tích của anh luôn là thứ nhất, mà cô thì không kém hơn anh bao nhiêu, nhưng hai người chính là như vậy, chưa bao giờ dừng lại vì đối phương, có lẽ cũng không nhớ được dáng vẻ của đối phương như thế nào.

Lần đầu khi quen biết, là lúc Lãnh Thần dây dưa với cô, cô gặp bạn gái của Lãnh Thần thì quyết định rời đi trò chơi, cắt đứt tất cả liên quan với Lãnh Thần.

Cuối tháng mười hai, lúc trời rất lạnh, ngày đầu năm âm lịch, khi cô đứng xem triển lãm nghệ thuật ở phía trước cửa sổ thì Lãnh Thần tới.

Khi đó anh năm thứ tư đại học, lẽ ra anh nên đi thực tập, nhưng mà lúc này lại đứng ở bên người cô nhìn cô, cho đến cô quay đầu lại nhìn thấy anh.

“Hạ Thiên Vũ, thật xin lỗi, em cho anh một cơ hội có được hay không?” Lãnh Thần có chút mất mát nói.

Chỉ là cô lắc đầu, nói: “Học trưởng, đối với bạn gái anh tốt hơn một chút, không cần tới tìm em nữa.”

“Hạ Thiên Vũ, em phải biết rằng, anh thật lòng đối với em” Lãnh Thần có chút tự giễu cười cười.

“Học trưởng, em nghĩ anh thật sự hiểu lầm, em cho tới bây giờ cũng chưa có bất kỳ suy nghĩ gì đối với anh.” Cô vỗ trán của mình, rất rối rắm nói, cô cúi đầu xoay người, nên dựa vào trên người của Dương Dịch.

Dương Dịch đỡ cô, dịu dàng vuốt tóc trên trán cô, nói nhỏ: “Tại sao lại không cẩn thận như vậy hả?”

Cô nhìn thấy khuôn mặt của Dương Dịch, trong nháy mắt có chút mất hồn, rất nhanh nhớ lại anh là bạn học cùng lớp của mình.

Sau đó cô mỉm cười rạng rỡ, nói: “Ai nha, em quên mất, chúng ta đi ăn cơm thôi!”

“Được!” Dương Dịch ôm vai của cô, xoay người rời đi, tay phải vuốt vuốt tóc của cô, đáng vẻ đầy cung chịu.

Lãnh Thần ngắc nhiên, bước về phía trước mấy bước, ngăn ở trước mặt bọn họ, hỏi: “Hạ Thiên Vũ, cậu ấy là ai?”

Hạ Thiên Vũ không được tự nhiên, mỉm cười, nói: “Anh ấy là bạn học cùng lớp cũng là bạn trai ... của em.”

Dương Dịch thân sĩ tươi cười, nói: “Lãnh học trưởng, xin chào, tôi là Dương Dịch!”

Trong mắt Lãnh Thần không cam tâm, lại cũng chỉ có thể nhìn bóng dáng của hai người bọn họ đi về phía cổng trường.

Đến cửa trường học, Dương Dịch mới buông vai cô ra, nói: “Tốt rồi, không sao.”

Cô ngượng ngùng nhìn Dương Dịch, nói: “Cám ơn cậu, tôi mời cậu ăn cơm!”

“Coi như là lần hẹn hò đầu tiên sao?” Dương Dịch hài hước nói.

Trên mặt cô hiện lên một màu đỏ ửng, chỉ là cười cười, nói: “Tôi không muốn bị cậu đập loạn chết hoa đào!”

Dương Dịch chỉ là cười nhạt, lúc đó anh đang xem triển lãm tranh, lại nhìn thấy một bức ký tên họa sĩ “Lam Vũ”, anh biết đó là bút danh của cô, anh nhìn thấy ý cảnh trong bức tranh này, lập tức bị cuốn hút, anh có chút ảo giác, một cô gái vẽ ra một bức tranh như vậy tất nhiên là trong sáng, cũng giống như bên trong bức tranh vẽ vậy.

Bọn họ ăn cơm trong tiệm cơm nhỏ trước cổng trường học, vì thế mà dẫn tới một đoạn xì căng đan.

Anh yên lặng nhìn cô ăn cơm, dáng vẻ trông rất cứng chiu, nhưng sau đó cảm thấy sao mà lạnh lẽo.

Đôi mắt cô xuyên thấu qua mắt kiếng nhìn anh như muốn lây bệnh, cảm giác mình như người trong suốt, anh nhìn cô chăm chú, trong nháy mắt giống như sẽ bị lây bệnh ở đó vậy.

Chỉ là khi đó bọn họ thật còn quá nhỏ, cho nên, anh nghĩ rằng, anh sẽ quên cô.

Mà khi đó, trong mắt cô, anh chính là Dương Dịch đẹp trai, nhưng cô biết, cô còn nhỏ, cho nên đây chẳng qua là ấn tượng tốt đẹp, cô sẽ không động lòng. Nhưng, ánh mắt anh cứ như vậy, lại làm cho cô cảm thấy rất an lòng.

Sau lần gọi là hẹn hò đó, gần như bọn họ không tiếp tục giao tiếp khi ở chung một chỗ nữa, bình thường gặp mặt, chỉ là miễn cưỡng mỉm cười thân thiện, không khác với bạn học khác là bao.

Sau đó, ĐH năm 3 mới vừa khai giảng không lâu, có một lần Chủ nhật cô một thân một mình đi bộ ở trên đường phố, lúc băng qua đường không có ngã tư đèn đỏ, cho nên hoàn toàn không thấy đèn đỏ, đến khi xe hàng lái qua mặt thì cô mới ngẩng đầu nhìn thấy, mà lúc này đây, có một lực lượng lôi trở lại, người kia chính là Dương Dịch.

Hai người bọn họ cùng nhau ngã ở bên lề đường, cô đè trên cánh tay phải của anh, cái trán nhẹ nhàng đụng trên mặt đất phía bên trái.

Hai người bọn họ luống cuống tay chân bò dậy, thời tiết tháng Chín khá ẩm áp, anh mặc áo tay ngắn, cô nhìn lướt qua vết thương trên cánh tay của anh, trong lòng cảm thấy rất áy náy.

“Cậu suy nghĩ gì mà băng qua đường như vậy hả?” Dương Dịch có chút bất đắc dĩ nói.

“Xin lỗi, chúng ta đi bệnh viện đi, tay của cậu chắc chắn rất đau!” Cô rất lo lắng nói.

Dương Dịch chỉ cười, nụ cười kia khiến cô cũng không nhịn được bị cuốn hút rồi.

Anh tự tay vuốt vuốt cái trán của cô, tới gần thối thối, hơi thở của anh cách cô rất gần, cô có chút mê say.

“Hả? Trán của cậu bầm tím rồi, có đau hay không?” Giọng nói Dương Dịch dịu dàng hỏi.

Cô lắc đầu một cái, nói: “Tôi không đau, cậu có đau hay không? Tay cũng đã chảy máu rồi!”

“Làm ơn đi, tôi là đàn ông có được hay không!” Mặt Dương Dịch buông lỏng nói: “Chúng ta trở về đi thôi, tôi trở về túc xá rửa sạch vết thương là được, lần sau khi cậu băng qua đường chú ý đèn đỏ đó, cũng không được thất thận!”

Cô khéo léo gạt đầu một cái, nói: “Dương Dịch, cảm ơn cậu, tôi lại thiếu cậu lần nữa!”

“Được rồi, lần sau vẽ tranh vẽ tặng cho tôi đi!” Dương Dịch cười cười, nói: “Cậu vẽ không tệ, rất có phong cách của họa sĩ Lam, tôi rất thích vẽ tranh, nhưng ba của tôi không cho tôi hướng tới sự phát triển của hội họa!”

“Cậu thích họa sĩ Lam?” Cô hỏi.

“Ừ, rất yêu thích!” Dương Dịch khẽ mỉm cười, nói: “Tranh Lam tiểu thư vẽ rất có sức cuốn hút.”

Nghe anh nói như vậy, tự nhiên cô mỉm cười.

“Đi thôi, tôi dẫn cậu đến nhà tôi, buổi tối tôi nấu cơm cho cậu ăn.” Bỗng nhiên cô lôi kéo anh đi ngược lại hướng đi vừa rồi.

----- Lối ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Cậu xui xẻo

Ngày đó, cô đưa anh về nhà, lấy cái hòm thuốc, giúp anh rửa sạch vết thương và băng bó kỹ.

Khi đó, Hoan Hoan cũng ở đây, nhưng ban ngày con bé đang đi học, chỉ có một đi tới chăm sóc Hoan Hoan.

Dương Dịch nhìn thấy Hoan Hoan, rất thích, luôn trêu chọc Hoan Hoan.

“Tôi có thể làm cha nuôi của Hoan Hoan được không?” Dương Dịch cười nói.

“Đĩ nhiên, tôi là mẹ con bé, tôi quyết định được!” Hạ Thiên Vũ cười khê.

“Cậu là mẹ của con bé? Tại sao khuôn mặt của con bé không giống cậu?” Dương Dịch buồn bực.

Hạ Thiên Vũ bật cười, nói: “Dáng dấp không giống tôi cũng không sao cả, chỉ là đời này, nhất định tôi sẽ giành hết tình yêu Hoan Hoan.”

Dương Dịch dịu dàng cười cười, nhưng Hạ Thiên Vũ không biết, khi đó, trong lòng anh lại có một ước nguyện, đó chính là người cho bọn họ tình yêu nhiều nhất.

Com tối, là cô tự mình xuống bếp, anh có chút kinh ngạc, hóa ra tài nấu nướng của cô cũng là thật tốt.

Sau khi com nước xong, bọn họ đi bộ trong sân trường, lúc cùng nhau đi dạo sân trường, trong nháy mắt cô thật sự nghĩ rằng bọn họ giống như là người yêu vậy, nhưng mà có đôi người yêu nào mà không thân mật như vậy hay không, thật sự là rất mắc cười.

Chỉ là, chuyện này qua đi không có mấy ngày, Dương Dịch đã rời trường học, cuối cùng cũng không có tin tức nữa.

Cô dần dần quên mất anh, cô nghĩ rằng, lúc anh đi cũng không có nói cho cô biết, nên cô cũng chỉ là một bạn học bình thường mà thôi, có lẽ anh không có tâm tư khác với cô, cho nên, ngoại trừ thỉnh thoảng thờ dài, cũng không có gì phải suy nghĩ nữa.

Cứ như vậy, cô đặt anh ở sâu trong trí nhớ, không ai nói, cô cũng sẽ nhớ đến.

Nhưng, cô đã quên, trong lòng vẫn luôn nhớ, giống như khi gặp Lãnh Thần, người mà cô nhớ tới trước tiên chính là Dương Dịch, mà Dương Dịch thì giống như gió mùa xuân ấm dễ dàng thổi bay lo lắng trong lòng cô, anh thật sự là Sun sao? Thật sự là anh ấy sao?

Trong nháy mắt cô có chút si mê! Cô không xác định được Dương Dịch có thích cô hay không, dù sao quá khứ quá xa vời, cái gọi là kỷ niệm đã qua, nhưng mà cũng chỉ là tự mình chấp niệm thôi!

Lần trước cô khiến Sun nhận ca, đã thuận tiện tặng thêm một nhóm fan cho Sun, kết quả là, cô cũng không biết mình rút ngọn gió nào, cho nên mở QQ ra, còn thuận tiện mở ra nhóm fan của Sun, quả nhiên, đám người bên trong đã nổ tung rồi, Sun hát bài 《 Thiên sứ 》 khiến một nhóm fan cảm động đến nỗi không đi chuyển được.

Trong mắt cô lơ đãng nhuộm đầy nụ cười, cho dù như thế nào, Sun là một thần tượng rất tốt!

Đang định tắt thông báo của đám người này, thì có một tin nhắn thu hút sự chú ý của cô.

Sun Nhan Nhan: Sun, gọi cho tôi một ca khúc!

Sun Mỹ Mỹ: Hi, Nhan Nhan, hôm nay cậu rảnh rồi vậy sao!

Sun: Được.

Chính một chữ “Được” như vậy, khiến trong lòng cô khó chịu, Dương Dịch và Nhan Nhan có quan hệ thế nào chứ?

Ai, có cái gì tốt mà nghĩ chứ, không nhất định Sun chính là Dương Dịch ! Cô lắc đầu, không rồi rắm nữa.

Sun cũng chỉ tùy tiện ca bài hát, sau khi nghe xong cô cũng thoát khỏi YY.

Suy nghĩ lung tung thì Thiên Hành gọi điện thoại đến, nói đã đón được Tiểu Hoan Hoan rồi, buổi tối mời hai người đi ăn com.

Gần đại học X có nhà hàng nước Pháp không tệ, cô nói với Thiên Hành đưa Hoan Hoan đến đó chờ ở cửa.

Cô chạy tới cửa nhà hàng, thì thấy Thiên Hành duy trì nụ cười lịch lãm, thu hút được nhiều cô gái từ xa dừng lại nhìn anh.

Hạ Thiên Vũ im lặng, không ngờ người như anh Tư của mình hóa ra lại quyến rũ như vậy.

Chân mày cô nấn lại, đi tới bên cạnh Thiên Hành, nắm lấy tay Hoan Hoan.

Con với cậu đợi mẹ thật lâu, đều đã đói bụng rồi!” Hoan Hoan chu cái miệng nhỏ nhắn, tổ cáo nói.

Hạ Thiên Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, không trả lời, chỉ nhìn về phía Thiên Hành.

“Cười cái gì?” Thiên Hành nghiêng đầu nhìn thấy khoe miệng Hạ Thiên Vũ mỉm cười, không khỏi nhún mày.

“Không có việc gì, hóa ra anh Tư ở bên ngoài là yên tĩnh như vậy! Không tệ, khó trách trêu chọc cho những cô gái nhỏ yêu thích.”

Thiên Hành im lặng, dừng bước, thấy Hạ Thiên Vũ dắt Hoan Hoan trực tiếp vào nhà hàng, vội đi vào theo.

Hoàn cảnh nhà hàng này thanh lịch, ăn cơm ở đây tâm tình thật vui vẻ, cô nghĩ như vậy, nhưng không ngờ mới vừa ngồi xuống, thì phát hiện một ánh mắt quắc tới, cô nhìn qua, vừa đúng chạm phải ánh mắt của Lãnh Thần.

Nhất thời, cô không còn tâm trạng tốt để ăn nữa.

Lúc này Lãnh Thần và Tử Hân Bình cùng nhau dùng cơm, trong lòng Hạ Thiên Vũ oán trách, không phải nói chia tay rồi sao? Ai, đàn ông đều là, đều là tên lường gạt! Vừa nghĩ xong, cô lại nhớ tới Dương Dịch rồi, bây giờ anh đã có bạn gái hay chưa?

“Này, hoàn hồn hoàn hồn đi!” Thiên Hành quơ quơ tay trước mắt Hạ Thiên Vũ, ngồi thẳng đối diện với cô.

Hạ Thiên Vũ lấy lại tinh thần, nhìn về phía Thiên Hành: “Ăn cái gì đây?”

“Em chọn đi, hai người muốn ăn bao nhiêu cũng được, bữa này anh mời!” Thiên Hành nói rất hào phóng.

Hoan Hoan lơ đãng giật giật khoe miệng: “Điều đó khỏi cần phải nói? Chẳng lẽ muốn con và mẹ mời hay sao?”

Thiên Hành nằm sấp ở trên bàn, rất là uất ức nói: “Tiểu Hoan Hoan, con với mẹ làm chủ nhà cho nên phải mời cậu chứ?”

“Nhưng anh không phải là khách!” Hạ Thiên Vũ thoải mái nói xong: “Không nên nằm như vậy, rất không có hình tượng đó!”

“Có đấy, cậu già, cậu nhìn lại mình đi, dáng vẻ này không đẹp trai chút nào!” Hoan Hoan phụ họa nói.

Thiên Hành bĩu môi, nói: “Có phải Tiểu Vũ ở cùng với chị hai một thời gian dài, nên càng lúc càng giống cách sống của chị ấy rồi hay không!”

“A! Có người nói xấu đi Hai ở đây! Mẹ, con muốn gọi điện thoại cho đi Hai!” Hoan Hoan nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, nói thật.

Thiên Hành vẻ mặt đau khổ, nói: “Tiểu Hoan Hoan thân yêu, cậu sai rồi có được hay không?”

Hoan Hoan lườm anh, không thêm quan tâm.

Thiên Hành chỉnh chỉnh thân, nhìn về phía nhân viên phục vụ cách đó không xa, đưa tay lên vỗ phát ra tiếng, nói: “Phục vụ!”

Nào có thể đoán được, người nam nhân viên phục vụ còn chưa kịp phản ứng, thì một nữ nhân viên phục vụ đã vội vàng đi tới, mỉm cười đi về phía Thiên Hành nói: “Xin chào, thưa anh, xin hỏi cần cái gì?”

“Ừ” Thiên Hành nhìn nữ nhân viên phục vụ nhiệt tình, nhất thời im lặng, nhìn lại Hạ Thiên Vũ, chỉ thấy cô vân đạm phong khinh (gió nhẹ nước chảy), vẻ mặt không khác, đoán chừng là cảm thấy hoàn toàn không có cái gì đáng kinh ngạc, còn Hoan Hoan lại kinh ngạc vừa nhìn những nhân viên phục vụ viên vừa nhìn Thiên Hành.

Một nữ phục vụ khác cũng chạy vội tới, nhìn về phía Thiên Hành kích động nói: “Anh đẹp trai, anh có thể để lại thông tin liên lạc của anh được không?”

Khoe miệng Thiên Hành giật giật, không ngờ, hóa ra nữ sinh thành phố X chủ động như vậy!

“Khụ!” Thiên Hành háng giọng một cái, nói: “Hai cô gái xinh đẹp, rất cảm ơn sự nhiệt tình của các cô, nhưng mà, bạn gái của tôi sẽ không vui! Làm sao bây giờ?”

Ánh mắt hai nữ nhân viên phục vụ cùng nhau rơi trên người Hạ Thiên Vũ, lộ ra vô số oán hận cùng không cam lòng.

Hạ Thiên Vũ rất tao nhã lấy điện thoại di động ra, bấm một dãy số.

“Anh Cả, anh Tư đang ở nhà hàng RoMan gần đại học X, tới đưa anh ấy đi!” Hạ Thiên Vũ nhanh chóng nói.

Hoan Hoan bổ sung thêm một câu phía sau: “Cậu Cả, cậu Tư nói, cậu không tới thì cậu ấy không trở về nhà!”

“Cậu lập tức tới!” Người bên đầu điện thoại dừng chốc lát, sau đó nhanh chóng trả lời một cách bình tĩnh..

Thiên Hành choáng váng, tiếp theo là sững sờ, sau đó chỉ vào Hạ Thiên Vũ, vô cùng đau đớn, nói: “Em em em bán đứng anh! Làm sao em có thể bán đứng anh hả? Không phải anh chỉ nói cho vui sao! Tiểu Vũ, em làm tổn thương trái tim của anh quá rồi!”

Hạ Thiên Vũ không quan tâm, đứng dậy nhìn về phía hai nữ nhân viên phục vụ, khẽ nói: “Hai cô gái xinh đẹp, làm phiền các cô giúp tôi chăm sóc anh Tư của tôi một chút, anh Cả của tôi rất nhanh sẽ đến gặp anh ấy. À, đúng rồi, tâm trí anh Tư của tôi không trưởng thành, ngàn vạn lần mong các cô đừng cho anh ấy rời khỏi nhà hàng!”

“Còn nữa, hai chị gái, nếu cậu của con nói lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ các chị, ngàn vạn lần các chị không nên tin tưởng, bởi vì cậu ấy thích nhất là dỗ dành các cô gái nhỏ!” Hoan Hoan bỏ đá xuống giếng ở một bên.

Hai nữ nhân viên phục vụ đồng tình nhìn về phía Thiên Hành, nghiêm túc gật đầu một cái.

Thiên Hành khóc không ra nước mắt, rốt cuộc biết cái gọi là “Tự mình làm bậy thì không thể sống” rồi.

----- Lòi ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Con gái đánh người

【Thế giới】(Ninh) Từ Bối Xác: Toàn bộ F đuổi giết Mạc Quân Vũ, bằng hình ảnh 100J một lần!

Khóe miệng cô giật giật, tại sao cô luôn không hiểu người kết làm Lương Từ đây? Rốt cuộc là có quá nhiều người phụ nữ cực phẩm, hay là nói giống như cô có quá ít người tốt?

Cô mặc kệ, trực tiếp đi dốc núi Ma Thiên hái thuốc.

Mới vừa rồi xảy ra những chuyện gì, cô không thêm suy nghĩ nữa.

Vốn là không có việc gì, muốn làm gì thì làm, đã có người cố tình theo dõi chuyện như vậy, cùng lúc đó trên kênh thế giới nói chuyện không ngừng.

【Thế giới】(Nữ) Bảy Sắc Cầu Vòng: Chị Bối Xác, tôi nhìn thấy một Địa tinh ở dốc núi Ma Thiên đó...! Mau tới giết cô ta đi! (cười trộm)

【Thế giới】(Trung) Thương nhân chợ đêm: Thật vậy sao? Chẳng lẽ lại có náo nhiệt để xem? (kinh ngạc)

.....

Có bệnh! Trên kênh thế giới thật hỗn loạn, đây là suy nghĩ duy nhất của Hạ Thiên Vũ.

Thật ra thì, thực tế Hạ Thiên Vũ là một cô gái có tính tình lạnh nhạt, cô không thích náo nhiệt, chỉ thích yên tĩnh.

Nhưng trong trò chơi, dáng vẻ của cô lại hoàn toàn khác, phức tạp, bí ẩn, quấy rối, không có đạo đức, dù sao chỉ cần là nói chuyện xa vời, cô đều có thể làm được.

Thỉnh thoảng, trong trò chơi cô cũng sẽ khôi phục bản tính, chẳng hạn như bây giờ, trên kênh thế giới đang náo loạn sôi nổi, còn cô bình tĩnh coi như không thấy.

Lại là Thất Thái? Chắc chắn, thật nhiều chuyện! Về sau nhìn thấy cô ta, giết nhiều thêm mấy lần!

Trong lòng suy nghĩ, tiếp tục hái thuốc.

Nghĩ lại một chút, không đúng, làm sao Bảy Sắc Cầu Vòng biết mình ở núi Ma Thiên? Chẳng lẽ cô ta cũng ở gần đây?

Nghĩ tới đây, Hạ Thiên Vũ không khỏi đắc chí, dễ dàng xử lý ở đây, và cô đi ngay bây giờ!

Vì vậy, cô dọc theo đầu đường đi xuống, chỉ chốc lát sau, thật sự nhìn thấy Bảy Sắc Cầu Vòng.

Người phụ nữ nhiều chuyện, sau đó sẽ để cho cô thấy cái kết quả của sự nhiều chuyện!

Sau khi suy nghĩ, cô chậm rãi tới gần Bảy Sắc Cầu Vòng.

.

Lúc này điện thoại di động lại vang lên.

“Alô, xin chào!”

“Alô, là cô Hạ phải không?” Một giọng đàn ông có vẻ quen tai.

“Là tôi, anh là.”

“Cô Hạ, tôi là Vương Miếu, là hiệu trưởng trường tiểu học thành phố.”

“Cái gì? Anh Vương? A, hiệu trưởng ông khỏe chứ, có chuyện gì sao?”

“Cô Hạ, làm phiền cô tới trường học một chuyến, con gái của cô.”

“À? Hoan Hoan thế nào?” Vừa nghe thấy về chuyện của Hoan Hoan, cô không quan tâm đến chuyện trong game nữa, trực tiếp thuận tay tắt máy vì tính, nóng nảy hơn.

Hạ Thiên Vũ vừa cầm điện thoại di động nghe Vương Miếu thao thao bất tuyệt, đi ra phòng khách lấy mất kiếng và túi xách của mình, khóa chặt cửa, chạy đến nhà trẻ.

Vương Miếu gọi điện thoại cho cô, là vì nói cho cô biết một chuyện: Hoan Hoan đánh nhau với bạn học trong trường.

Nghe tin này, Hạ Thiên Vũ cũng không có ngạc nhiên.

Bởi vì chuyện Hoan Hoan đánh nhau với bạn học, cô đã đến trường học không dưới năm lần rồi.

Chỉ là trước kia người gọi điện thoại cho cô là cô giáo của Hoan Hoan, lần này, đổi lại hiệu trưởng tự mình gọi điện thoại, xem ra, chuyện nghiêm trọng rồi.

Trường của Hoan Hoan cũng rất gần, chẳng qua đi bộ mất mười phút.

Hạ Thiên Vũ đến trường học, được mời thẳng vào phòng làm việc của hiệu trưởng.

Hoan Hoan và một cậu bé đứng dọc theo bức tường ở hành lang bên ngoài phòng làm việc hiệu trưởng.

Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoan Hoan vốn là uất ức lập tức trở nên căng thẳng, thỉnh thoảng liếc trộm Hạ Thiên vũ.

Toàn thân Hạ Thiên Vũ áo sơ mi trắng đơn giản hợp với quần jean màu xanh dương nhạt, tóc dài được buộc lại, đeo một đôi mắt kính gọng đen, cả người nhìn qua hết sức già dặn, rất thoải mái.

Cô đi vào phòng làm việc, đi thẳng tới trước bàn làm việc của Vương Miếu.

Anh ngừng đầu quan sát, Vương Miếu nhìn người trước mắt và người gặp mấy lần trước dường như khác nhau, tóc ngắn gọn gàng, nét mặt cương quyết, trong ánh mắt lộ ra một loại sắc bén, cảm giác đó làm người ta không tự chủ có chút lạnh lẽo.

Hạ Thiên Vũ dừng lại, lạnh nhạt mở miệng: “Hiệu trưởng, thật xin lỗi, làm phiền đến anh rồi.”

Vương Miếu ngồi trên ghế của sếp, rất tự nhiên xoay tròn, quan sát Hạ Thiên Vũ, neho mắt, lạnh lạnh mở miệng: “Mời cô Hạ ngồi, trong điện thoại tôi đã nói qua chuyện với cô, cô thấy thế nào?”

“Anh Vương, xin hỏi cô giáo của con gái ở đâu?” Hạ Thiên Vũ hỏi rõ ràng.

Vương Miếu buông tay, nói: “Bị con gái bảo bối của cô làm tức đến khóc rồi, nên tôi cho cô ấy về nhà trước!”

Khóe miệng Hạ Thiên Vũ giật giật, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa, nói: “Hoan Hoan, con vào đi!”

Hoan Hoan nghe Hạ Thiên Vũ gọi, đi tới cửa phòng làm việc, với dáng vẻ uất ức nhìn Hạ Thiên Vũ.

“Tới đây!” Hạ Thiên Vũ lạnh giọng nói xong.

Hoan Hoan bĩu môi, cúi đầu yên lặng đi đến gần Hạ Thiên Vũ.

“Nói cho mẹ, tại sao đánh người?” Hạ Thiên Vũ nhẹ giọng hỏi.

Hoan Hoan ngẩng đầu lên, nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, khuôn mặt nhỏ nhắn lại như bánh bao, uất ức nói: “Mẹ, con không muốn đi học, các bạn học luôn cười nhạo con không có cha!”

“Cho nên con đánh người?” Hạ Thiên Vũ hỏi.

Hoan Hoan nghe xong càng uất ức hơn, hốc mắt rất nhanh đã đỏ, nói: “Cậu ấy xé bức tranh của con, bức tranh đó là bà ngoại vẽ cho con đấy.”

Hạ Thiên Vũ đưa tay ôm Hoan Hoan, lấy khăn giấy ra lau nước mắt cho cô bé, nhẹ giọng nói: “Bà ngoại là họa sĩ, có thể vẽ rất nhiều bức tranh tặng cho con, nhưng bạn học khác thì không có may mắn như vậy! Cho nên, cho dù có lý do gì, con đánh người là không đúng, biết phải làm sao rồi chứ?”

Hoan Hoan gật đầu một cái, xoay người nói với Vương Miểu: “Hiệu trưởng, con sai lầm rồi! Con không nên mạnh miệng với người, không nên không nghe lời của người.”

Dĩ nhiên là Vương Miểu sững sờ, mới vừa rồi anh nghĩ tất cả biện pháp muốn cô bé này nói xin lỗi, kết quả cô bé cũng không nói một lời nào, anh chỉ có thể phạt bọn họ đứng ở hành lang, bây giờ, Hạ Thiên Vũ vừa tới, cô bé đã nhanh nhận sai rồi?

Vương Miểu ôn hòa cười một tiếng, nói: “Biết sai có thể sửa là đứa bé ngoan, về sau phải nghe lời của cô giáo.”

Hoan Hoan gật đầu, lại nói xin lỗi với người bạn nhỏ bị đánh, sau đó ngoan ngoãn đi theo sau lưng Hạ Thiên Vũ.

“Thật xin lỗi, đứa bé nghịch ngợm, làm phiền anh rồi!” Đợi đến lúc chuyện không sai biệt lắm, Hạ Thiên Vũ lễ phép nói xin lỗi với Vương Miểu.

Vương Miểu vẫn chưa có phục hồi tinh thần lại, anh thật sự tò mò, làm sao cô có thể khiến cho cô bé này ngoan ngoãn nghe lời như vậy?

“Ha ha, cô Hạ nói quá lời, chăm sóc đứa bé, là trách nhiệm của tôi.” Vương Miểu mỉm cười trả lời.

Hạ Thiên Vũ gật đầu một cái, nói: “Cảm ơn, vậy tôi đưa Hoan Hoan về trước!”

Vương Miểu không thể làm gì khác hơn là gật đầu, cho dù muốn nói cái gì, cũng không có bất kỳ cơ hội và lập trường gì để nói nữa.

Không phải anh muốn cô bé đó nhận sai hay sao? Bây giờ đã nhận sai, đã không sao, còn có thể làm gì?

Chỉ là, theo ý anh, Hạ Thiên Vũ thú vị hơn cô bé này nhiều.

Dĩ nhiên, những chuyện này Hạ Thiên Vũ sẽ không biết, bởi vì cô đã dẫn Hoan Hoan chạy như bay về nhà.

Về đến trong nhà Hoan Hoan rất lạnh trí, yên lặng đến phòng khách xem tivi.

Cô đang suy nghĩ nên nói cái gì, lúc cảm thấy chán nản thì điện thoại di động vang lên, vừa nhìn màn ảnh, là nhà mẹ.

Xem ra, anh Tư của mình đã đến nhà rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Ai đùa giỡn ai

Edit: Sun520

“Bảo bối, mẹ nhớ con, con có nhớ mẹ không hả!” Câu đầu tiên tiếp điện thoại của mẹ nhà mình là muốn buồn nôn, chắc chắn không có chuyện gì tốt. . .

Hạ Thiên Vũ nghĩ, vội cười híp mắt đáp lại: “Mẹ, không phải con mới trở về có mấy ngày thôi sao, mẹ nhớ thật sự nhanh nha!”

“Con nằm mơ đi, có phải con nói không nhớ tới mẹ một chút nào hay không?” Giọng nói trách cứ của mẹ nhà mình, nhưng cô biết mẹ đang giả vờ, có thể bà đang đứng ở trước TV không mở âm thanh đấy chứ!

“Nhớ mà, lúc nào con cũng nhớ đến mẹ già đấy!”

“Bảo bối, lâu rồi con không gặp mẹ, cho nên ngứa da rồi phải không?” Giọng của mẹ già giống Tiểu Diện Hồ (con hồ biết cười), khiến cho cô không rét mà run.

“Không có không có không có, con biết mẹ trẻ tuổi lại xinh đẹp, người ta nói có thể sánh với Tây Thi, hoa gặp hoa nở, người gặp người thích, lúc trước người theo đuổi mẹ đều xếp hàng đến nỗi ông trời cũng bất mãn.” Một chuỗi ca ngợi liền mạch trôi chảy.

“Được, được, được, tốt lắm, chớ ba hoa, mỗi một người đều làm mẹ không bớt lo lắng, mỗi một người đều không chịu tìm bạn trai, bạn gái, quá đáng hơn là còn có người bỏ nhà đi?”

Hạ Thiên Vũ bĩu môi, muốn lăm mồm cũng là do mẹ ép đấy chứ! Con cũng không muốn lăm mồm đâu! Mẹ có quan tâm sao? Ngày ngày ở đó chơi

game, cho dù mình không chơi game thì cũng đừng ngược đãi cấp dưới giúp bản thân chơi game chứ, đến khi chúng con trở về thì mẹ mới nhớ đến đây chứ.

“Dạ dạ dạ, mẹ, bây giờ con bắt được anh Tư thì có phần thưởng gì hay không?” Quả quyết, nói sang chuyện khác.

“Thôi đi, phần thưởng gì chứ, anh Tư con còn làm âm ỉ ở đây đây, biết anh Tư con nói gì không?”

“Anh ấy nói gì ạ? Có liên quan đến con không?” Ủ, nhất định không có liên quan!

“Đúng vậy, không liên quan.” Nói đến đây mẹ đặc biệt dừng lại, khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy hẳn là không có đoạn sau đi!

Nhưng mẹ già lại chuyển đề tài, nói: “Anh Tư con nói, con có bạn trai? Bảo bố nói đi, chuyện khi nào vậy? Sao không nói cho mẹ, biết rõ ràng mẹ mong đợi con có bạn trai đã lâu, con lại dám không đưa về nhà gặp mặt? Nói cho mẹ, cậu ấy trông như thế nào?”

Bạn trai? Hạ Thiên Vũ rõ ràng cảm thấy khoe miệng mình giật giật, nói cả buổi lại trở về đề tài bạn trai, tôi XXX!

Hạ Thiên Vũ cười khan một tiếng, nói: “Mẹ, làm sao tin lời của anh Tư chứ? Mẹ cần phải trông coi anh ấy đây, không chừng bây giờ anh ấy phân tán lực chú ý của mọi người thừa cơ trốn đi đây!”

Hừ, anh Tư thú, em không phải là người hại anh bị anh Hai tóm nha, có cần phải nói dối quân tình với mẹ hay không! Chờ đây, nhất định lần sau khiến anh thảm hại hơn so với lần này!

“Bảo bố, con thật sự không có kết giao với bạn trai?” Mẹ có chút nửa tin nửa ngờ, tuy nhiên Thiên Hành có thể sẽ trả thù, nhưng cũng không loại bỏ khả năng bảo bố thật sự có bạn trai, nếu là sự thật thì tốt rồi. Bà vừa nói, vừa ảo tưởng, chắc chắn bạn trai bảo bố rất đẹp trai, oa, suy nghĩ một chút cũng rất tốt!

“Thật sự không có, mẹ, làm sao mẹ có thể không tin tưởng con gái của mẹ như vậy, thật sự làm cho trái tim con tổn thương, mẹ cũng có thể hiểu rõ tính tình anh Tư, rõ ràng là anh ấy trả thù mà, vậy mà mẹ lại vẫn tin tưởng anh ấy! Có muốn con tìm Hoan Hoan đối chứng với mẹ hay không?” Hạ Thiên Vũ quyết định giả bộ uất ức!

“Được rồi, mẹ tin con, mẹ sai rồi, chuyện này con tìm anh Tư con báo thù đi!”

“Được, tạm biệt mẹ.” Hạ Thiên Vũ cúp điện thoại, thật may là mẹ tin, cũng thật may là anh Tư vốn là người không có nhân phẩm, nếu không thì khó có thể mà thoát khỏi chuyện này.

Tiện tay quảng điện thoại di động sang một bên, hừ, bạn trai, có bạn trai để làm gì? Mới không cần!

Cô nhìn Hoan Hoan còn đang xem ti vi ở bên kia, nên mở máy vi tính lên, đăng nhập vào game.

Tiếp tục làm xong nhiệm vụ giao nộp trước, thì nhìn thấy trên kênh thể giới đã náo nhiệt lên.

【 Thế giới 】(Yển) Hoa roi như lòng đứt đoạn: Gọi Tử Bối Xác, Mạc Quân Vũ ở đây, đến đây nhanh lên.

【 Thế giới 】(Yển) Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ, cô có bản lĩnh thì đứng ở đó bên đường động, lại dám giết Tử Bối Xác.

【 Thế giới 】(Yển) Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ, cô là tiểu nhân gian trá, hôm nay nhất định chúng ta phải giết cô đến cấp một mới thôi.

【 Thế giới 】(Không) Vạn Sự Thông: Ở đâu ở đâu, Mạc Quân Vũ ở đâu, tôi muốn đến đó sớm một chút, có trò hay để xem, tôi cảm thấy nơi nào có Quân Mạc Vũ thì không tệ nhạt nha, Mạc Quân Vũ tôi yêu cô.

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Tôi biết, Mạc Quân Vũ ở chỗ của tôi, tôi nhìn thấy cô ấy rồi.

【 Thế giới 】(Không) Thiên Diện Lang: Bách Hiểu Sanh chia tọa độ cho tôi nhanh đi, trò hay thì phải chia sẻ với mọi người mới đúng chứ.

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Đừng nói tôi không chia sẻ cho các người, tôi nhìn thấy Tử Bối Xác dẫn đến một đám người.

.

Hạ Thiên Vũ nhìn về phía đó, muốn bỏ chạy, đã thấy Tử Bối Xác dẫn theo đám người Thất Thái đến gần.

【 Trước mặt 】 Tử Bối Xác: Ha ha, Mạc Quân Vũ không nghĩ cô lại nghe lời như vậy, ngoan ngoãn chờ chết ở đây, đến lúc đó nhớ tên nha, thấy cô có giác ngộ như vậy, tôi sẽ lưu lại cho cô mấy cấp.

Trong lòng cô gằm thét nhìn màn ảnh, tôi đây không phải đang đợi chết, ai lại ngốc biết rõ có đám người tới giết mình mà còn có thể ở lại đây chứ, tại vì các người đến quá nhanh có được hay không?

Mặc dù cô rất tự hào kỹ thuật PK hạng nhất, nhưng mà. Khi địch nhiều ta ít, tất nhiên là phải chạy trốn!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ, muốn trách cũng chỉ có thể trách cô không tốt, thế nhưng giết nhiều người như vậy, hôm nay chúng ta thù mới hận cũ cùng tính một lượt!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Ủ, đến đây!

Quả thật, thù mới hận cũ nha! Nhất định phải báo thù cho ID “Trong mộng Tầm Hoan”!

Dĩ nhiên Hạ Thiên Vũ không có dừng cảm nói như vậy, bởi vì cô chỉ có một người, còn đối với phương không chỉ là một người, mà là mấy chục người của mấy nước, cô mới không có ngốc đi chịu chết như vậy, cho nên khi cô nói xong câu “Ủ, đến đi”, sau đó lập tức điều khiển nhân vật chạy vào trong rừng rậm âm u.

Trong rừng rậm âm u không có ánh sáng, hơn nữa có nhiều cây cối ngăn cản, cho nên rừng rậm âm u yêu cầu kỹ năng điều khiển cũng rất cao, nếu không rất có thể đi vào nhưng không ra được, chỉ có dựa vào kỹ năng trở về thành mới có thể ra ngoài.

Đối với một câu nói bất thành linh của Mạc Quân Vũ, mọi người đứng là có chút không thể tin được Quân Mạc Vũ lại có can đảm một mình đấu với một nhóm người như vậy, chỉ là chờ tất cả mọi người phản ứng kịp, thì Mạc Quân Vũ đã chạy mất.

Hạ Thiên Vũ không nghĩ tới, tình hình bây giờ là mình bị bao vây, người xem náo nhiệt thật sự là quá nhiều, muốn tìm cách ra ngoài cũng cần phải mất một lúc, nếu dùng kỹ năng trở về thành thì cũng không kịp, trở mắt nhìn nhóm người kia tới đây, mà chung quanh người xem náo nhiệt tự động nhường ra một lối đi.

【 Trước mặt 】 Từ Bối Xác: Được, Mạc Quân Vũ, tôi nói cô lúc nào thì có can đảm như vậy, không ngờ cô lại chạy mất.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Hà: Rốt cuộc Mạc Quân Vũ cô cũng biết sợ, lúc trước khi giết người mất cô cũng không nháy!

Hạ Thiên Vũ cảm thấy đầu óc Thất Thái Hà thật là chập mạch, trong trò chơi nhân vật có thể nháy mắt sao?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ, hôm nay tôi sẽ giết chết cô!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Không phải Từ Bối Xác nói, lưu lại cho tôi mấy cấp sao?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Hà: Cô ta là cô ta, chúng tôi là chúng tôi, cô ta nói muốn lưu lại, còn chúng tôi thì không.

【 Trước mặt 】 Từ Bối Xác: Thất Thái, các cô có ý gì hả? Tôi mới chính là lão đại, tôi quyết định.

Hiển nhiên là Từ Bối Xác quen ngang ngược, có người không phục mình, trong lòng đã bắt đầu khó chịu, một mình cô cũng có thể ứng phó với Mạc Quân Vũ, hoàn toàn không cần đến bọn họ.

Chỉ là Từ Bối Xác hiển nhiên quên mất, lúc trước là ai bị Mạc Quân Vũ giết.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Lúc nào thì tôi nói cô quyết định vậy! Chúng tôi chỉ nói cùng cô đi tìm Mạc Quân Vũ tính sổ mà thôi, tôi không có nói chúng tôi đều phải nghe lời cô.

A, a, khi Hạ Thiên Vũ nhìn thấy ID này thì mỉm cười, cũng có lúc Thất Thái Áo Cưới dễ nổi nóng nha, lúc trước bị giết, nhưng cô ta vẫn rất bình tĩnh, đóng vai phản diện rất tốt! Hôm nay, đối mặt với Từ Bối Xác ngang ngược, cô ta không có ý định tiếp tục giả vờ làm người tốt?

【 Trước mặt 】 Từ Bối Xác: Các người có ý gì hả? Tôi cũng không có mời các người đến, đã đến thì phải nghe theo lời của tôi.

Quả nhiên, Từ Bối Xác nổi giận!

Ngay sau đó, hai bên giao chiến nước miếng, trong lúc nhất thời, trên kênh trước mặt, kênh thời gian, rất náo nhiệt!

Mà lúc mọi người tập trung lực chú ý đến trong mấy người đang tranh chấp nội bộ, thì Hạ Thiên Vũ đã điều khiển Mạc Quân Vũ ra khỏi đám người.

Bên kia, phóng viên Bách Hiểu Sanh đã nhìn thấy cô chạy trốn, chỉ là, Bách Hiểu Sanh nghĩ, có trò hay để xem là đủ rồi, nếu Mạc Quân Vũ bị luân bạch thì đến lúc đó tìm ai diễn trò tốt hơn đây, khó có được một ngày nghỉ ngơi như vậy, cho nên để Mạc Quân Vũ sống thêm mấy ngày nữa đi! Quả nhiên nhiều chuyện là vô địch.

Hạ Thiên Vũ vốn đang chơi game thì bị đám người Từ Bối Xác làm cho tâm trạng mệt mỏi, nên quyết định đi Hồ Kính ngắm phong cảnh, phải thư giãn tâm trạng mới được.

Đi tới Hồ Kính, không nghĩ đến lại gặp được một người xuất hiện tại nơi này ——

Được rồi, đó chính là bạn tốt được tặng thêm ở Hồ Kính Hồ—— Đại thần!

Vì vậy, không chút nghĩ ngợi, đứng sau lưng đại thần cách đó không xa, đánh ra một hàng chữ trên kênh trước mặt: Đại thần, anh cũng đến đây ngắm phong cảnh?

Trong game đại thần quay đầu lại, khiến Hạ Thiên Vũ không khỏi nghĩ tới “Ngoái đầu nhìn lại cười một tiếng”, chỉ là đại thần sinh ra đã đẹp trai, mà không phải bách mị sinh.

Hấp ta hấp tấp chạy bên cạnh đại thần, tìm vị trí tốt ngồi xuống, con chuột xoay tròn đến một góc độ thích hợp.

Đại thần cũng đã đánh ra chữ: “Ừ.”

“Đại thần, anh thật không có thú vị!” Quả thật không thú vị nha!

“Vậy như thế nào mới xem là thú vị hả?”

Nghe được đại thần hỏi như thế, trong khoảng thời gian ngắn Hạ Thiên Vũ thật sự không nghĩ ra được.

“Ặc, được rồi, tôi sai rồi.”

“Ngoan (vuốt ve)”

Khóc không ra nước mắt nhìn mình bị xem thành đứa bé, không được nhất định phải hòa nhau.

“Đại thần, tại sao đến bây giờ anh vẫn còn độc thân, phải biết người chơi trong game chờ anh cưới đứng thành một hàng thật dài đấy!”

“Vậy. Cô đồng ý gả cho tôi?”

Nhìn thấy đại thần nói như vậy, Hạ Thiên Vũ cho là đại thần rút cuộc thông suốt, hiểu được hải hươc, quả quyết, đùa giỡn đại thần!

“Mới không cần ——”

“Chỉ là, nếu anh chịu để cho tôi cưới, tôi hoàn toàn đồng ý!” Hạ Thiên Vũ cố ý nói như vậy, thật ra thì, cưới đại thần là một ý tưởng thật sự hay sao!

Đại thần lặng yên, lại trả lời một chữ: Được.

Hạ Thiên Vũ còn chưa có phản ứng kịp hỏi đại thần đây là ý gì, chẳng lẽ đại thần đồng ý gả cho cô? Ai nha ai nha, đây là chuyện thật tốt nha!

Đáng tiếc, cô còn chưa có tiêu hóa tin này thì lại thấy trên kênh thể giới xoạt lên một câu nói:

【 Thế giới 】(Dạ) Dạ Diệc Hân: Tám giờ đúng tối thứ sáu, tôi và Mạc Quân Vũ kết hôn, hoan nghênh mọi người đến tham dự hôn lễ!

----- Lòi ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Bà xã quan trọng nhất

Edit: Sun520

【 Thế giới 】(Không) Thiên Diện Lang: Oa oa oa, lúc nào thì Mạc Quân Vũ và đại thần có JQ rồi hả? Tại sao tôi lại không biết? Phát triển nhanh nha, đã muốn kết hôn, ôi trời, đây chính là đại thần, đại thần, anh bỏ Mạc Quân Vũ lấy tôi đi! Tôi sẵn sàng vì anh, hóa thành bướm, hóa thành phụ nữ.

【 Thế giới 】(Không) Vạn Sự Thông: Chết bà mầy đi, làm sao đại thần có thể cưới hình dạng này của anh chứ, cho dù có biến thành phụ nữ cũng không có người muốn anh, nhưng lúc nào đại thần và Quân Mạc Vũ kết giao thế, làm sao tôi lại bỏ lỡ tin tức lớn như vậy, rất xin lỗi một đời anh danh của tôi rồi.

【 Thế giới 】(Ninh) Từ Bối Xác: Dạ Diệc Hân, mắt anh mù à, tại sao có thể kết hôn với Mạc Quân Vũ chứ!

Từ Bối Xác đã bị tin tức này làm cho tức giận nên bắt đầu mắng đại thần, cảm thấy tin tức này của đại thần rất oanh động, cho nên tin tức này truyền đi rất nhanh.

【 Thế giới 】(Trung) Thanh Phong quét lá rụng: Chúc mừng đại thần, chẳng những tốc độ của đại thần nhanh, mà ngay cả kết hôn cũng nhanh chóng thế kia, quả nhiên là mạnh mẽ vang dội!

【 Thế giới 】(Yển) Thất Thái Áo Cưới: Đại thần, chúc mừng anh tìm được một bà xã như vậy.

Bên trong tuyệt đối im lặng, bởi vì ai cũng có thể nhìn ra ý nghĩa trong đó, nhưng không ai nói ra, nếu người nào nói ra thì chính là lỗi của người đó.

【Thế giới】(Yến) Thất Thái Miên: Đại thần, Mạc Quân Vũ đến tột cùng có điểm nào tốt, đó là tiểu nhân thích đánh lén người, cô ta hoàn toàn cũng không đáng giá để anh lấy, lấy cô ta hoàn toàn là si nhục thân phận của anh.

【Thế giới】(Ninh) Xinh đẹp như hoa: Đại thần, làm sao anh có thể kết hôn mà cô dâu không phải là tôi, vào đêm ngày ấy người ta nỗ lực đuổi theo anh, đại thần. Phốc (học máu), anh. thật. tàn nhẫn.

.

“Yếu ớt hời một chút, đại thần, anh tuyên bố ra ngoài như vậy có thích hợp không?” Hạ Thiên Vũ nhìn kênh thế giới gây ra náo động, có chút không phản ứng kịp.

“Không được sao?” Đại thần trả lời khiến cô rất không nói nên lời.

Chẳng qua là khi nhìn thấy một tin tức ngay sau đó, khiến cho cô có cảm giác muốn học máu: “Không phải rất tốt!”

“Đại thần, anh sẽ không sợ tôi đào hôn?” Sau khi Hạ Thiên Vũ gởi đi câu này, cảm giác mình có chút đút gân não, đào hôn và chạy cưới, tại sao lại nhắc nhở anh chứ? Vì muốn xoay chuyển tình hình bất lợi nên vội vàng nói lần nữa: “Không phải. Đại thần, rõ ràng tôi nói là tôi lấy anh, tại sao bây giờ là anh lấy tôi!”

“Nếu ngày hôm đó cô có chuyện gì thì cô có thể đưa ID cho tôi, tôi đến kết hôn là được!”

Phốc, nói sang chuyện khác có chút thất bại, có phải phản ứng của đại thần có nhanh quá hay không, không phải đại thần có nhiều người theo đuổi sao, tại sao bây giờ cảm thấy đại thần hoàn toàn giống như là không có ai theo đuổi vậy, một câu đùa giỡn cũng có thể kiên định như vậy.

“Đúng vậy, cô lấy tôi, tôi lấy cô, kết quả không phải là chúng ta kết hôn sao! Bây giờ chúng ta đang làm gì vậy?”

“Kết hôn +——” Trong lúc nhất thời, Hạ Thiên Vũ không phản ứng kịp, sững sờ trả lời đoạn sau câu hỏi của đại thần, trả lời xong, cô hận không thể tát mình một cái, không đúng, đây là đại thần trộm đổi khái niệm!

“Đúng vậy, đây không phải tính toán kết hôn sao!”

Được rồi, đại thần anh thắng, ai bảo anh là đại thần, đánh đi, đánh không lại, đùa giỡn đi, hình như vẫn bị thua thiệt, trốn đi, bước chân hình như so ra kém miệng của anh, đại thần anh muốn bức tôi đến đường cùng à!

Kênh nói chuyện riêng vang lên, Hạ Thiên Vũ nhìn sang, là mẹ, lần này thăm, bắt đầu nói lời khách sáo của ma quỷ rồi——

Suy nghĩ một chút, sau đó chấp nhận mở ra kênh nói chuyện riêng.

【Nói chuyện riêng】Lan Nhược Tâm: Con nhóc chết tiệt kia, nói, lúc nào thì quyền rũ đại thần hả, tin tức lớn đều không sớm nói cho mẹ biết, đó chính là đại thần, bao nhiêu người cũng không quyền rũ được, thành thực khai báo rốt cuộc con quyền rũ như thế nào hả?

【Nói chuyện riêng】Con nói với Lan Nhược Tâm Mẹ, oan uổng quá, con không có quyền rũ đại thần, con còn oan hơn cả Đậu Nga đấy! (khóc thút thít)

【Nói chuyện riêng】Lan Nhược Tâm: Con còn nói oan uổng, con không cần so với Đậu Nga, ngộ nhờ Đậu Nga từ trong mộ ra ngoài tìm mẹ tính sổ thì biết làm sao.

【Nói chuyện riêng】Con nói với Lan Nhược Tâm: Mẹ yêu, làm sao mẹ có thể không tin tưởng con gái bảo bối của mẹ chứ, con thật sự oan uổng, như tháng sáu có tuyết rồi vậy đó!

【Nói chuyện riêng】Lan Nhược Tâm: Con oan uổng, đại thần nói muốn kết hôn với con là thật đi!

【Nói chuyện riêng】Con nói với Lan Nhược Tâm Dạ, nhưng con thật sự không có quyền rũ đại thần.

Hạ Thiên Vũ yếu ớt nói.

【Nói chuyện riêng】Lan Nhược Tâm: Con không có quyền rũ, đã xảy ra chuyện gì?

【Nói chuyện riêng】Con nói với Lan Nhược Tâm: Thật ra thì, thật ra thì, nhưng thật ra là...

【Nói chuyện riêng】Lan Nhược Tâm: Đừng có kéo dài thời gian, con nói thật đi, bình thường cũng không thấy đáng về này của con.

【Nói chuyện riêng】Con nói với Lan Nhược Tâm: Thật ra thì con chỉ không cần thận đùa giỡn anh ấy, nào biết bị đùa giỡn lại.

Nói xong câu đó, Hạ Thiên Vũ nhắm mắt lại, biết mẹ nhất định sẽ cười nhạo mình, chỉ là ngay sau đó lại nhìn vào màn hình.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm (kinh ngạc) Bảo bối, không hổ là mẹ sinh nha, đùa giỡn đại thần mà đã tóm đại thần vào tay rồi, không tệ không tệ (thoả mãn mà gật đầu) tốt lắm, con gái bảo bối không quấy rầy con và đại thần nữa, các con bồi dưỡng tình cảm cho tốt, mẹ tránh trước đây.

Hạ Thiên Vũ muốn gào thét, rốt cuộc thần kinh của mẹ nhà mình dày bao nhiêu, đó là đại thần đùa giỡn con gái bảo bối của mẹ, vậy mà mọi người ném đá vào rồi, mẹ không sợ không thấy hài cốt của con gái mẹ nữa à?

“Vẫn còn ở đây chứ?” Nhìn thấy tin nhắn đại thần gửi tới, cô thật sự rất muốn khóc!

Trái tim nhỏ của cô run rẩy mang theo hi vọng cuối cùng: “Ồ đây, đại thần thật ra là anh gạt tôi đúng không! Anh chỉ nói đùa đúng không, đúng không đúng không?”

“Tôi giống như là đang nói đùa sao? Có muốn bây giờ tôi đi mua pháo bông bày tỏ một chút hay không?”

“Không cần không cần, tôi biết rồi còn không được sao! (như đùa đám)” hi vọng cuối cùng cũng bị phá vỡ, nhất thời Hạ Thiên Vũ khóc không ra nước mắt, đây là chuyện gì vậy hả!

—— Cảnh tượng cắt ——

Trong lòng Dương Dịch vui vẻ nhìn vào màn hình máy vi tính, không ngờ bà xã lại tự đưa đến cửa, tại sao lại đồng ý chứ!

Khóe miệng nâng lên đường cong, cho thấy lúc này tâm tình của anh đặc biệt tốt.

Sau lưng Vương Miểu nhìn đại thần đùa giỡn Mạc Quân Vũ, trong lòng không ngừng hâm mộ, lão đại thật lợi hại, hai ba lần đã tóm được chị dâu, kết hôn thần tốc, lúc nào thì mình có thể có năng lực như lão đại đây.

“Lão đại, xem ra chị dâu cũng không đấu lại cậu nha! Ngày hôm qua tôi còn ở trường học của Lolita, Lolita phạm sai lầm, tôi cũng không cách nào, cuối cùng chị dâu chỉ nói mấy câu đã thu phục ngay, không ngờ chị dâu lại lợi hại như vậy, mà khi gặp lão đại cũng ngoan ngoãn đầu hàng chắc chắn.”

Vương Miểu tự nhiên nói xong, hoàn toàn không có chú ý tới mình đã khơi mào hứng thú của Dương Dịch.

“Hả? Nói rõ chi tiết!” Đối với chuyện của Hạ Thiên Vũ, Dương Dịch tràn đầy hứng thú.

Vương Miểu nhìn anh, sau đó nói đến thành phố X mới biết được Thiên Vũ và Lolita.

Vương Miểu nói xong lời cuối cùng, vẫn không quên buồn bã nói với đại thần: “Lão đại, tôi chính là vì giúp cậu hỏi thăm chuyện của chị dâu, còn đưa tới cửa cho luật sư Kiều tát một cái, món nợ này cậu có thể đòi lại cho tôi ha...!”

Đại thần nhú mày, nói: “Có thể, nhưng mà.”

“Nhưng mà làm sao?” Vương Miểu vội hỏi.

Đại thần nói chậm rãi: “Bà xã tôi quan trọng nhất.”

Vương Miểu im lặng.

Ý nói, không cho anh tìm Kiều Y và Hạ Thiên Vũ phiền toái, mối thù một cái tát nhất định không báo được rồi...!

Ánh mắt Dương Dịch chuyển trở lại trò chơi một lần nữa——

“Đại thần, lúc đầu tôi nói là tôi lấy anh, tại sao bây giờ lại là anh lấy tôi, đại thần anh nói mà không giữ lời.” Hạ Thiên Vũ vẫn như cũ kiên nhẫn nghĩ cách.

Đại thần nhú mày, thật đến bên miệng cũng sẽ không để cho nó bay dễ dàng như vậy, nếu không thì không có cơ hội nào nữa đâu.

“Không có việc gì, lúc chúng ta kết hôn tôi sẽ nói rõ là cô lấy tôi.”

“Anh.”

Có khác nhau sao? Nhưng lúc chúng ta kết hôn, rõ ràng chính là anh lấy tôi!

Hạ Thiên Vũ khổ sở kêu rên, làm thế nào đây, làm thế nào đây?

Chợt cô nhớ đến, a, có rồi!

----- Lời ngoài mặt -----

Thời gian đổi mới tạm định vì mỗi đêm 8: 55——

Xin mọi người tiếp tục ủng hộ ha,

Nếu có ý kiến gì, cứ việc nhắn lại nói cho tôi biết nha!

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Ai đùa giỡn ai (2)

Edit: - Sun520

“Nhưng mà, tôi đã kết hôn rồi, hơn nữa đã có con gái! (uyển chuyển)” Hạ Thiên Vũ cũng muốn xem lần này đại thần còn gì để nói, ha ha, mình thật sự thông minh.

“.....”

Đại thần im lặng, hoan hô, chiến thắng.

Nhưng không ngờ, sau đó đại thần lại xoay chuyển tình thế trả lời: “Tôi không ngại, trong trò chơi tôi đuổi theo tình yêu và kết hôn là tốt rồi! (thành khăn gặt đầu).”

Không phải đâu, đại thần anh không thể cố chấp như vậy, không thể được!

Cô oán giận nhìn màn hình máy vi tính: “Đại thần, anh... anh lại đùa giỡn tôi, anh biết là không dễ chơi đâu đấy?”

“Không dễ chơi sao?” Những lời này để cho cô cảm thấy được áp lực, một lần nữa tuyên bố thất bại, đại thần, người ta thật sự không muốn kết hôn, không nghĩ anh lại bức hôn như vậy, đại thần anh quá lừa bịp rồi.

Làm sao bây giờ mới tốt, a a a a, trước đây những gì tôi nói là không tốt, tự nhiên lại đi nói chuyện kết hôn, làm như vậy, đúng rồi, còn có mẹ nha.

Hào hứng mở kênh nói chuyện riêng ra, ngay sau đó động tác trong tay hơi dừng lại, mẹ thật sự đáng tin sao?

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm (kinh ngạc) Bảo bối, không hổ là mẹ sinh nha, đùa giỡn đại thần mà đã tóm đại thần vào tay rồi, không tệ không tệ (thoải mái mà gặt đầu) tốt lắm, con gái bảo bối không quá rầy con và đại thần nữa, các con bồi dưỡng tình cảm cho tốt, mẹ tránh trước đây.

Nghĩ đến câu nói sau cùng của mẹ, mẹ thật sự có thể đáng tin sao? Thôi, mặc kệ, thử một chút xem sao.

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhượng Tâm Mẹ xinh đẹp và yêu mến.

Gởi xong những lời này, Hạ Thiên Vũ không khỏi cảm thấy mình nổi hết da gà và rơi xuống đầy đất.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm A, con gái bảo bối, khi nào thì miệng học được ngọt như vậy à?

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhượng Tâm Thật tốt quá, mẹ vẫn còn ở đây (ôm), mẹ, có một chuyện cầu xin mẹ giúp một tay có được hay không?

Tâm tình đại thần hình như không tệ, sau đó không thấy cô trả lời, lại hỏi một câu: “Không có vấn đề rồi hả?”

“Có! Anh chờ chút!” Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình đáp những lời này đặc biệt có tố chất của học sinh tiểu học dốt lừa thuê.

Để cho đại thần chờ, gọi tin cho mẹ nhà mình trước!

Bên này, mẹ nhà mình đã gọi tin nhắn tới đây ——

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm Mẹ nói miệng con đột nhiên ngọt như vậy, muốn mẹ giúp chuyện gì? Nói nghe một chút.

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhượng Tâm Mẹ, mẹ đồng ý với con trước đi, có

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm Rốt cuộc là có chuyện gì hả? Thần thần bí bí!

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhượng Tâm Mẹ, mẹ đồng ý với con đi, mẹ đồng ý con sẽ nói, có được hay không, có được hay không, có được hay không, có được hay không.....

Nhìn cô nhìn sẵn sàng làm theo nhịp điệu, mẹ nhà mình trực tiếp đầu hàng trước.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm Được, được, được, con nói mau, đồng ý!

Hài lòng lấy được mẹ đáp án, lúc này Hạ Thiên Vũ mới dám gọi tin cho đại thần: “Đại thần, trước khi kết hôn anh phải hỏi qua mẹ tôi, cho nên anh đi tìm mẹ tôi đi, bà đồng ý tôi sẽ gả.”

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhược Tâm (hôn) Biết mẹ tốt nhất, nhưng thật ra là như thế này, không phải đại thần muốn kết hôn với con nha, con nói chỉ cần anh ta đáp ứng con sẽ gả, cho nên bây giờ con khiến đại thần đi tìm mẹ, nhưng nhất định mẹ không được đồng ý nha.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm Tại sao không đồng ý! Con đùa giỡn người ta, không phải con chịu trách nhiệm với người ta hay sao?

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhược Tâm: Mẹ, mẹ đồng ý với con rồi mà, mẹ cũng không thể đổi ý!

Thấy thái độ của mẹ, cô hoảng sợ toát mồ hôi, thật may là trước đó đã cam kết.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm Được được được, mẹ không lật lọng, mẹ nhất định hết sức giúp con, nhưng tại sao con không muốn gả cho đại thần?

“Mẹ vợ ở đâu?” Bên này đại thần lại gọi tin tới đây, còn chưa kết hôn đó, gọi cũng đã gọi trước một bước rồi.

Đại thần, tại sao mẹ của tôi thành mẹ của anh rồi hả? Anh thật là tự nhiên! Hạ Thiên Vũ liếc mắt, bày tỏ không nói nên lời!

【 Nói chuyện riêng 】 Con với Lan Nhược Tâm Việc này. Thật ra thì. . . . Con biết con người thật của đại thần, thật ra anh ấy thích đàn ông, bởi vì trong trò chơi không thể kết hôn với đàn ông, nhưng đại thần lại không đòi phò được những ong bướm kia, cho nên quyết định uy hiếp con, đúng, chính là như vậy.

Cô bội phục trình độ bịa đặt của mình, ha ha.

【 Nói chuyện riêng 】 Con nói với Lan Nhược Tâm Mẹ, mẹ cũng không muốn con gả mẹ như dê vào miệng cọp đi, cho nên mẹ nhất định phải từ chối.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm A, thật đáng tiếc, khó trách Nhan Như Mỹ Quyển theo đuổi lâu cũng như vậy mà vẫn không theo đuổi được. . . .
. . . Chắc chắc, giao cho mẹ!

Tiếc rằng người ta là đại thần, chỉ có thể thành thật nói rõ với mẹ vợ, chỉ là tôi đã làm tốt công tác tư tưởng mẹ bên kia rồi, ha ha, vì vậy, trong lòng cô vui sướng đánh lên ba chữ “Lan Nhược Tâm” cho đại thần!

Lần này xem anh có chết hay không? Vớ vẩn, đấu với tôi, trở về tu luyện mấy trăm năm nữa đi!

—— Ta là đường phân tuyến đáng ghét ——

Lam Nhược mới vừa tắt kênh nói chuyện riêng với con gái bảo bối, đã nhìn thấy đại thần thêm bạn tốt, tiếp đó ấn xác nhận, sau đó nói chuyện với bạn tốt trên kênh, tin nhắn của đại thần đến liên tiếp.

Đại thần đi thẳng vào vấn đề ——

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân, xin mẹ gả Tiểu Vũ cho con!

Không ngờ đại thần đúng là đại thần, ngay cả xưng hô cũng thay đổi, mẹ vợ đại thần đấy, nghĩ tới đây, Lam Nhược đã có chút buồn cười rồi, chỉ là nhớ đến lời của con gái nói với mình, ừ, nhất định phải khảo nghiệm đại thần!

Lan Nhược Tâm: Cậu muốn kết hôn với con gái của tôi?

Dạ Diệc Hàn: Dạ, đúng vậy! Mẹ vợ đại nhân đồng ý không? Con chân thành muốn kết hôn với con gái của mẹ.

Lan Nhược Tâm: Nếu cậu cưới bảo bối của tôi cậu sẽ bảo vệ con bé sao?

Lam Nhược cũng không vội vàng từ chối, từ từ thôi.

Dạ Diệc Hàn: Đây là dĩ nhiên, mẹ vợ đại nhân, Tiểu Vũ là bà xã của con, con nhất định sẽ bảo vệ cô ấy! Nếu mẹ vợ đại nhân có chuyện gì phiền toái thì có thể đến tìm con.

Thích nghe những lời này nha, cưới con dâu không có quên mẹ vợ nha! Lam Nhược hí hí mắt, nhìn đáng đáp cũng không tệ lắm, chỉ là không được, phải tiếp tục hỏi!

Lan Nhược Tâm: Ừ.

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân, mẹ đồng ý gả con gái cho con sao?

Đại thần đối với cha mẹ vợ vẫn có chút đắn đo, đối với Hạ Thiên Vũ thật sự có thể nói dễ dàng, chỉ là mẹ vợ hình như có chút khó đối phó!

Lan Nhượng Tâm: Không đồng ý!

Dạ Diệc Hàn: Tại sao? Mẹ vợ đại nhân, có phải con có chỗ nào không tốt hay không?

Lan Nhượng Tâm: Rất tốt!

Đùa giỡn nghiêm, sau đó lại đùa giỡn! Lam Nhượng cười đến mặt mày cong cong.

Dạ Diệc Hàn: Vậy tại sao?

Lan Nhượng Tâm: Có người nói, cậu là đồng tính luyến ái.

Lam Nhượng càng nhìn con rể càng thích, không nhịn được, Lam Nhượng vẫn tính toán xác nhận một chút, con rể như vậy, không bỏ qua được, đáng đáp đại thần rất đẹp trai.

Dạ Diệc Hàn: Ai nói, chỉ là bịa đặt, mẹ vợ đại nhân, mẹ không thể tin tưởng (đáng thương).

Đại thần đối với mẹ vợ thật sự là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, ngay cả giả bộ đáng thương đều dùng hết.

Lan Nhượng Tâm: Con gái của tôi nói, con rể còn nói đây là nó tận mắt nhìn thấy.

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân, đây tuyệt đối là Tiểu Vũ cố ý nói, con thật sự thích cô ấy, cho dù thực tế hay là trò chơi, chỉ thích một mình cô ấy.

Đại thần không ngờ Hạ Thiên Vũ để không gả cho mình thế nhưng lại nói lời như vậy, sắc mặt một mảnh xanh đen, chỉ là không dùng động tác trên kênh nói chuyện riêng.

Hài lòng nhìn đại thần giải thích, dĩ nhiên Lam Nhượng đặc biệt vui mừng, bà nghĩ, hình như trên thực tế đại thần đã biết Thiên Vũ, Thiên Vũ nhất định không biết, bà có nên tác thành hay không đây? Mặc kệ, trước tiếp tục kiểm tra cái đã, để xem tiếp theo đại thần còn có chiêu gì.

Lan Nhượng Tâm: Thật sao? Tôi đã nói rồi, con rể đẹp trai như vậy, tại sao có thể là đồng tính luyến ái.

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân là đã đồng ý sao?

Lan Nhượng Tâm: Không đồng ý.

Đại thần không nói nên lời, nói nhiều như vậy, mẹ vợ cũng không đồng ý? Lòng của mẹ vợ khó dò nha! Không được, không ngừng cố gắng, đợi chút, có lẽ có cách có thể được!

----- Lời ngoài mặt -----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Bán con gái

Edit: Sun520

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân, con tên Dương Dịch, là bạn đại học của Thiên Vũ, từ lần đầu tiên con nhìn thấy cô ấy đã thích cô ấy, chỉ là, khi đó chúng con tuổi còn rất trẻ, con muốn xông ra ngoài một lần, đợi đến khi mình có một sự nghiệp mới dám nói ra muốn bảo vệ cô ấy và Hoan Hoan ... Bây giờ, con cảm thấy con đã có khả năng, cho nên từ trò chơi bắt đầu theo đuổi Thiên Vũ, kính xin mẹ vợ nhân tác thành!

Lam Nhượng nhìn thấy một đoạn văn như vậy, dĩ nhiên là giật mình không thôi. Không nhìn ra, con rể này lại si tình như vậy!

Vẫn phải xác nhận một chút nữa!

Suy nghĩ một chút, Lam Nhượng gọi tin nhắn cho Thiên Vũ: Bảo bối, con biết Dương Dịch không?

Bên này Hạ Thiên Vũ đã rất im lặng, nhìn thấy mẹ nhà mình hỏi một câu như vậy, cô càng thêm không hiểu ra sao, cho nên gọi tin nhắn trả lời: “Bạn học của con, sao thế? Làm sao mẹ biết tên của cậu ấy?”

Lam Nhượng hiểu rõ, nha, đây quả nhiên là bạn học, bà suy nghĩ một chút, con gái mình nhớ tên bạn học không nhiều lắm, phản ứng của con gái đối với

Dương Dịch rất lớn, có mờ ám nha, nhất định là có mờ ám!

Vì vậy Lam Nhược gọi tin nhắn lại: “Anh Tư con nói, nói con nhắc đến tên này, nó ở ngay bên cạnh của mẹ đấy!”

Hạ Thiên Vũ ngẩn người, khi nào thì cô nói với anh Tư về Dương Dịch? Mặc dù trong lòng nghi hoặc không thôi, nhưng cô vẫn trả lời một câu: “A, các người tiếp tục, con logout, đến giờ Hoan Hoan ngủ rồi.”

“Tốt.” Lam Nhược làm yên lòng con gái rồi lại tiếp tục nói với đại thần.

Dạ Diệc Hàn: Mẹ vợ đại nhân còn ở đây không?

Lam Nhược liếc thấy, vội trả lời tin nhắn: “Vẫn còn ở đây, ai nha, con rề, tôi đây phải đi xác định xem Tiểu Vũ thật sự có biết cậu hay không?”

Dạ Diệc Hàn: Cô ấy nhất định sẽ nói: Bạn học của con, sao thế? Làm sao mẹ biết tên của cậu ấy?

Lam Nhược kinh ngạc, đứa nhỏ này hiểu rõ Tiểu Vũ nhà bọn họ nha! Ngay cả Tiểu Vũ nói cái gì cũng biết rõ ràng!

Lam Nhược Tâm: Tôi quyết định, gả con gái cho cậu!

Dạ Diệc Hàn vừa nghe, vội vàng trả lời lại: “Cảm ơn mẹ vợ đại nhân tác thành!”

Lam Nhược Tâm: Lưu lại số điện thoại di động, lưu lại địa chỉ gia đình!

Lam Nhược quyết định, chỉ còn chưa hỏi toàn bộ tất cả người trong nhà thôi! Trong lòng không ngừng cầu nguyện: Bảo bối à, tha thứ cho mẹ, không phải mẹ cố ý muốn bán con đâu, thật sự là đối tượng quá tốt! Cho phép mẹ thay con chọn lựa bạn trai một lần đi!

—— Ta là đường phân cách đáng ghét ——

Dương Dịch nhìn phản ứng mẹ vợ mình, không khỏi vui vẻ, ngoan ngoãn nói ra số di động của mình và địa chỉ gia đình, chỉ là, cho dù như thế nào, anh nhất định sẽ kết hôn với Thiên Vũ.

Nhìn lại kênh bạn tốt, cô gái nhỏ này thì đã logout rồi.

“Hon chín giờ, chúng ta đi ra ngoài ăn bữa khuya chứ?” Vương Miểu giơ cổ tay lên nhìn đồng hồ, híp híp mắt, mỉm cười nói với Dương Dịch.

Dương Dịch phục hồi tinh thần lại, quay đầu nhìn về phía Vương Miểu: “Tôi thật sự quên mất, hôm nay cậu mới vừa chạy về, lại chờ tôi lâu như vậy, thật là xin lỗi, đợi tôi thêm một chút!”

“Thật sự nhìn không ra, mẹ chị dâu thế nhưng lại chơi game!” Vương Miểu một mực yên lặng bên cạnh nhìn đại thần nói chuyện phiếm với Lam Nhược Tâm, không hề phát ra cảm thán.

Ngón tay Dương Dịch dừng lại, nhưng anh không cảm thấy tò mò.

Thiên Vũ độc lập cuộc sống, yêu người nhà rất sâu sắc, anh còn nhớ rõ, hình như Thiên Vũ đã từng nói, cô có ba người anh trai, một chị gái, anh Cả chừng chạc, chị Hai mạnh mẽ, anh Ba phản nghịch, anh Tư đáng yêu, và mẹ cô chính là một Lão Ngoan Đồng.

Chỉ cần từ cuộc nói chuyện vừa rồi với mẹ vợ, anh đã gần như khẳng định tính tình của mẹ vợ, ở một mặt nào đó Thiên Vũ thật sự rất giống mẹ.

Dĩ nhiên, Dương Dịch không biết, Thiên Vũ và Lam Nhược giống nhau, ngoài mặt đều là người lạnh tanh, nhưng trong xương đều sẽ gây chuyện, anh cũng không biết, thì ra mẹ Thiên Vũ chính là họa sĩ mà mình luôn luôn ngưỡng mộ —— Lam Nhược!

Dương Dịch thay một bộ quần áo thoải mái, cùng Vương Miểu đi ra ngoài.

Thành phố S, dù là đêm tối, nằm ở trung tâm thành phố sầm uất, xa hoa trụy lạc, chiếu rọi ra các kiểu ánh sáng khác nhau.

Bọn họ đi đến phố thức ăn nhẹ, chọn một số món, sau đó ăn vui vẻ.

“Lão đại, khi nào thì cậu đi thành phố X chăm sóc chị dâu?” Vương Miểu uống bia, mỉm cười hỏi.

“Rất nhanh thôi.” Dương Dịch trả lời những lời này thì điện thoại di động lại vang lên.

Ban đầu anh tới thành phố S thì đã đổi mã số của thành phố S, nhưng vẫn không bỏ mã số của thành phố X, anh chỉ sợ lúc Thiên Vũ cần anh thì sẽ không tìm được anh, nên có một lần Thiên Vũ gọi điện thoại cho anh thì anh đã biết mình thành công rồi!

Nhắc tới mấy năm qua, tại sao anh không chủ động liên lạc với Thiên Vũ, thật ra thì, anh chỉ sợ một khi liên lạc với cô, sẽ mãi mãi không ngừng nhớ nhưng, anh không muốn làm cho cô dần dần mất đi sự kiên nhẫn trong chờ đợi, cho nên bản thân anh tình nguyện, đợi đến khi mình có khả năng, anh cũng không sợ bảo vệ không tốt Thiên Vũ và Hoan Hoan, bây giờ, cuối cùng anh đã đợi đến lúc này.

Nếu như không xảy ra ngoài ý muốn, tháng sau anh sẽ đến thành phố X, quang minh chánh đại đưa cô và Hoan Hoan trở về, nhưng, trước đó, anh phải giải quyết xong vấn đề bên cạnh mình.

Trên điện thoại di động hiện lên là một số xa lạ của thành phố X, anh quyết định nghe.

“Alô, xin chào!” Anh trả lời một cách lịch sự.

“Dương Dịch?” Người nói là một giọng nam.

“Vâng, anh là?” Dương Dịch nhú nhú mày, giọng nói này, anh không có ấn tượng cho lắm!

“Dương Dịch, tôi là An Tông Thành.” Bên kia hơi dừng lại, tự giới thiệu: “Là Triệu Vũ cho tôi số của cậu, cậu còn nhớ tôi không?”

Dương Dịch sáng tỏ, nên trả lời: “ Dĩ nhiên nhớ, lớp trưởng!”

An Tông Thành là lớp trưởng đại học, khi đó, lớp máy tính của bọn họ có ba mươi bảy người, chỉ có một mình Thiên Vũ là cô gái.

Ban đầu, Thiên Vũ ở trong ấn tượng bạn học, là lãnh lạnh cao quý, từ trên xuống dưới luôn treo bốn chữ: Người lạ chớ tới gần! Âm thầm, thính thoảng bạn học sẽ thảo luận về Thiên Vũ, nói muốn tiếp cận Hạ Thiên Vũ, nhưng không người nào dám tiến lên đến gần.

An Tông Thành nghe Dương Dịch nói nhớ anh ta, nên cười cười ha ha nói: “Là như thế này, ngày 10 tháng sau chúng ta tụ họp ở thành phố X, tôi đang thông báo cho các bạn học tham dự, dĩ nhiên là không thể thiếu cậu!”

Dương Dịch nhú mày, ngày 10 tháng 6? Nghe không tệ nha! Anh tính toán vừa đúng tháng sau đi thành phố X, đây không phải là cơ hội sao!

“Được, đến lúc đó gọi địa điểm cho tôi, tôi sẽ đến.” Dương Dịch quả quyết đáp một tiếng.

An Tông Thành vội nói: “Tốt, cậu có thể tới thì thật là tốt! Đúng rồi, Dương Dịch, cậu có liên lạc với Hạ Thiên Vũ không? Cậu có cách nào liên lạc với cô ấy không?”

Dương Dịch nhú mày, anh cũng không đồng ý nói cách liên lạc với Thiên cho người khác biết, nên nói: “Tôi không có số liên lạc với cô ấy, nhưng mà giao cho tôi chuyện này đi, tôi sẽ đưa cô ấy đi.”

“Được, vậy làm phiền cậu! Tôi còn phải thông báo cho các bạn học khác, cứ như vậy nha, sẽ liên lạc lại sau!” An Tông Thành hài lòng cúp điện thoại.

Khóe môi Dương Dịch nâng lên nụ cười nhàn nhạt, sau đó lấy ra một cái điện thoại di động khác, do dự có nên gọi cho Thiên Vũ hay không.

“Nếu cũng lấy ra rồi, thì gọi cho cô ấy đi!” Vương Miểu nhìn, không nhịn được trêu ghẹo nói.

Dương Dịch suy nghĩ một chút, sau đó nhấn xuống số của Thiên Vũ, gọi đi.

Không biết, cô ấy nhìn thấy mình gọi điện thoại đến, có vui vẻ hay không đây ——

----- Lời ngoài mặt -----

Chương sau ——

Thiên Vũ giật mình bị chính mình mẹ bán ——

Hai mắt đều là nước mắt. .

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Mẹ ơi, mẹ thất đức quá.

Edit: Sun520

Hạ Thiên Vũ để cho Hoan Hoan nằm ngủ, còn mình thì không thấy buồn ngủ chút nào, nên mở ti vi lên, sau đó cầm điều khiển từ xa không ngừng chuyển kênh.

Đột nhiên điện thoại vang lên, Hạ Thiên Vũ cũng không nghĩ tới đã trễ như thế lại có người gọi điện thoại đến, cho nên cũng không tắt chuông điện thoại di động, vội vàng cầm điện thoại lên, Dương Dịch? Tại sao anh lại gọi đến? Không có thời gian nghĩ nhiều, nếu vang lên liên tiếp ngộ nhờ âm ỉ đến Hoan

Hoan thì làm thế nào, ấn nút nghe, giọng Dương Dịch vang lên bên tai.

“Tiểu Vũ, đã ngủ chưa?”

“Chưa, nhưng mà Hoan Hoan ngủ rồi.” Ánh mắt Hạ Thiên Vũ nhìn về phía phòng của Hoan Hoan, bên tai cũng không nghe thấy gì, lúc này mới yên tâm.

“Đã trễ thế này gọi điện thoại tới có chuyện gì sao?” Cô cố tình nói nhẹ nhàng.

“Cậu còn nhớ An Tông Thành không? Lớp trưởng đại học của chúng ta.”

“Ừ, nhớ, trí nhớ của tôi cũng không kém như vậy.”

“Đúng vậy, đúng vậy, dĩ nhiên tôi biết trí nhớ của Tiểu Vũ không kém! Mới vừa rồi tôi nhận được điện thoại của lớp trưởng, nói rằng ngày 10 tháng sau tổ chức tụ họp ở chỗ các cậu, tôi sẽ đi, cậu cũng đến chứ?” Dương Dịch hào phóng một chút, sau đó chuyển đề tài.

Vừa nghe đến tụ họp, trong đầu Hạ Thiên Vũ không khỏi nhớ tới chuyện thời đại học trước kia, bây giờ hình như có chút hoài niệm lúc đại học, cũng không biết bạn học lúc đó bây giờ ra sao rồi, phải nói thời gian là vũ khí sắc bén thay đổi người tốt nhất.

Dương Dịch nói anh cũng sẽ đi, có nghĩa là hi vọng mình cũng đi sao? Ý nghĩ này làm cho cô có một chút khẩn trương, nhưng ngay sau đó an ủi mình, chỉ là nói mà thôi mình cũng không phải là anh ấy, như vậy sẽ biết, có lẽ anh chỉ thuận miệng nói thôi.

Dương Dịch có chút khẩn trương chờ đợi câu trả lời của cô, chỉ thấy đầu điện thoại bên kia im lặng một lúc lâu cũng không có trả lời: “Tiểu Vũ, cậu sẽ đến chứ?”

“Ừ, tốt.” Chỉ là Hạ Thiên Vũ cảm thấy giống như có chỗ nào đó là lạ.

“Ngày đến lúc đó tôi gọi địa chỉ cho cậu.” Nghe được cô đồng ý, Dương Dịch vội vàng tiếp nhận, chỉ sợ cô đổi ý rồi.

“Ừ, tại sao trưởng lớp lại không đến nói với tôi, trở thành cậu cho tôi biết vậy?” Rốt cuộc Hạ Thiên Vũ ý thức được vấn đề chỗ ở nào.

Câu hỏi của Hạ Thiên Vũ không làm cho Dương Dịch kinh hoàng, anh rất là bình tĩnh đáp lại: “Cậu cũng biết lớp trưởng rất bận rộn, cả lớp có hơn ba mươi người, còn lớp trưởng chỉ có một, làm sao cậu ta một lần thông báo nhiều người như vậy, dĩ nhiên là có thể thông báo ít hơn một người cũng tốt.”

Nếu là lớp trưởng biết Dương Dịch nói như vậy, nhất định là sẽ khóc chết, Dương Dịch cậu hủy hình tượng của tôi.

Nghe được Dương Dịch giải thích rất có lý, Hạ Thiên Vũ cũng không còn suy nghĩ nhiều.

“Được rồi, giờ cũng đã muộn, tôi ngủ đây, Dương Dịch cậu cũng đi ngủ sớm một chút.”

“Ừ, cậu đi ngủ đi, tôi biết rồi, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Dập điện thoại, Hạ Thiên Vũ tắt TV, sau đó đi ngủ.

Mà bên kia sau khi Dương Dịch dập điện thoại, nụ cười trên mặt càng rõ ràng hơn.

“Lão đại, bây giờ nhìn đáng vẻ cậu rất hạnh phúc, khiến em trai nhỏ này thật ghen tỵ à, nếu không hôm nay cậu mời bữa ăn khuya này đi, để cho em trai nhỏ hưởng chút không khí vui vẻ đi.”

Dương Dịch nhíu mày, nhìn Vương Miểu, lúc Vương Miểu thấy ánh mắt của đại thần thì nộ vũ khí đầu hàng, Dương Dịch lại nói ra một chữ “Được” vốn chính là tôi mời, nhưng mà cậu đã lên tiếng thì cũng không có lý do gì mà không trả lời cậu.

Đáng tiếc Vương Miểu không biết tâm tư của Dương Dịch, cũng không biết mình bị oan uổng khi phải chịu ánh mắt dâm dục của anh (Dương Dịch), nếu không anh chắc chắn hối hận muốn chết.

--- ----- Ta là thời gian phân cách tuyến đáng ghét----- ---

Sau khi đưa Hoan Hoan đi học, Hạ Thiên Vũ về nhà vội vàng mở máy vi tính ra, cô vẫn nhớ rõ chuyện hôn ước với đại thần.

Bên trong, hình cái đầu của bạn tốt đang sáng, Hạ Thiên Vũ thấy mà lòng sôi sùng sục, bây giờ cô cảm thấy không có điều gì tuyệt vời hơn khi đại thần online.

“Đại thần, như vậy, có phải mẹ tôi rất rất không bỏ được con gái bảo bối của bà hay không!” Tăng thêm chữ ‘Rất’, có chút lầy le muốn nhìn thấy vẻ mặt của đại thần bại hoàn toàn,

Đại thần cũng không nói thẳng, hình như muốn cho Hạ Thiên Vũ vui vẻ thêm một chút: “Đúng vậy, mẹ vợ đại nhân hận không bỏ được Tiểu Vũ đâu (than thở)”

“Làm sao anh còn gọi mẹ vợ, nên thay đổi cách gọi đi.” Nụ cười trên mặt cô như hoa nở, quả nhiên mẹ không để cho mình thất vọng, thật tốt quá, ha ha, tôi đã nói anh còn kém tôi mấy trăm năm đạo hạnh mà.

“Ừ, nhất định thay đổi, mẹ của chúng ta còn nói tôi thật sự là người tốt nha!”

Nhất thời biểu tình trên mặt cô cứng đờ, mẹ của chúng ta, mẹ của chúng ta, tại sao là mẹ của chúng ta?

“Mẹ của chúng ta là sao? Đó là mẹ tôi, không phải mẹ anh!”

“Nhưng rất nhanh sẽ là mẹ của chúng ta thôi! Chẳng lẽ tôi lấy cô không nên gọi mẹ vợ là mẹ sao? (kinh ngạc)”

Đại thần đây là cố ý, anh chắc chắn cố ý muốn chọc giận chết tôi, nhưng Hạ Thiên Vũ vẫn chưa từ bỏ ý định, mặc dù đã có thể mơ hồ đoán được kết quả, nhưng người ta là đồng tính luyến ái, tại sao mẹ lại có thể đồng ý chứ?

“Mẹ tôi đồng ý, để cho tôi gả cho anh sao?”

“Đúng vậy, Tiểu Vũ yên tâm, sau này tôi nhất định sẽ bảo vệ cô thật tốt, nếu có ai ức hiếp cô, cô nói với tôi, nhất định tôi giúp cô báo thù.”

Giờ phút này Hạ Thiên Vũ chỉ cảm thấy cả người mình như có một luồng nhiệt xông vào đầu, a, mẹ già mẹ là tên khốn kiếp, không có người mẹ nào bán con gái cả.

Giận đùng đùng mở kênh nói chuyện riêng ra, nhưng lại thấy ID Lan Nhược Tâm màu xám, vì vậy mà cô muốn nổi giận cũng không có chỗ nào phát tiết, mà trước mắt chỉ có đại thần ở đây, được rồi đây cũng là đầu sỏ gây nên chuyện.

“Anh nói, anh nói cái gì để cho mẹ tôi đồng ý hả?”

Đại thần không cần đánh bất kỳ bản nháp nào đã đánh ra như thế này, bây giờ anh có thể tưởng tượng ở phía bên kia máy vi tính bà xã có bao nhiêu tức giận: “(vô tội) Tôi không nói gì hết! Chỉ tùy ý nói chuyện với mẹ, sau đó mẹ đồng ý!”

Hạ Thiên Vũ thật sự muốn nói tục nha, cái rắm, tùy tiện nói chuyện có thể khiến mẹ tôi gả tôi cho anh sao, tùy tiện nói chuyện có thể thu phục mẹ tôi sao, làm sao tôi tùy tiện nói chuyện mà không giải quyết được anh, tùy tiện nói chuyện!

“Anh nói đi, anh cho mẹ tôi lợi ích gì!”

“Không có! Mẹ hỏi địa chỉ của tôi, sau đó đồng ý.” Chuyện này đại thần không có lừa gạt cô, chỉ là số điện thoại di động cô ý bị đại thần mơ hồ hóa.

Đột nhiên nhìn tới cái từ ‘Mẹ của chúng ta’ Hạ Thiên Vũ cảm thấy rất chướng mắt: “Anh gọi mẹ vợ đi, đừng có gọi mẹ của chúng ta!”

Chỉ là đại thần trả lời khiến Hạ Thiên Vũ kích động muốn đập đầu vào tường: “Này Tiểu Vũ đây là thừa nhận muốn kết hôn với tôi!”

Đại thần không có cho cô cơ hội trả lời, bởi vì câu này hoàn toàn không phải là câu hỏi.

“Tiểu Vũ yên tâm, tôi sẽ chuẩn bị hôn lễ thật lớn, thuận lợi vui vẻ cưới cô!”

Lúc này Hạ Thiên Vũ thật sự ý thức được, nổi giận với đại thần hoàn toàn là tự mình chuốc lấy khổ, chỉ biết đổ thêm dầu vào lửa hoàn toàn là không có tác dụng hạ hỏa, lần này tốt lắm, hoàn toàn ném mình đi rồi, rốt cuộc con có phải là con ruột của mẹ hay không đây, tùy tiện đã bán mất con, mẹ xấu xa quá đây.

Cũng không trả lời lại đại thần, bởi vì nếu trả lời lại, cô không biết mình có thể bị đại thần làm cho tức điên hay không.

Đối với Hạ Thiên Vũ không tiếp tục trả lời lại, đại thần cũng không cảm thấy kỳ lạ, đoán chừng bây giờ là đang hôn đống đấy.

Chuông cửa đột nhiên vang lên, dời đi sự chú ý của Hạ Thiên Vũ, cau mày, lúc này ai sẽ tới à?

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Có người tìm tới cửa

Edit: Sun520

Kinh nghiệm lần trước mở cửa nhìn thấy Lãnh Thần, cho nên lần này, cô không vội vàng mở cửa, đầu tiên là cầm mắt kính trên bàn trà đeo lên, sau đó đi

mở cửa.

Một lần nữa, cô nghĩ là Kiều Y một trong số bạn bè của cô, nào có thể đoán được khi đẩy cánh cửa ra, lại là một đôi đôi vợ chồng trung niên và một phụ nữ trẻ tuổi đeo kính râm.

Cô ngạc nhiên, hỏi: “Xin hỏi các người muốn tìm ai?”

“Cô chính là Hạ Thiên Vũ?” Người phụ nữ trung niên hỏi.

“Vâng, tôi là Hạ Thiên Vũ, các người?” Hạ Thiên Vũ có chút kinh ngạc hỏi.

“Hạ Thiên Vũ, tôi là Từ Hân Bình, hai người này là cha mẹ của Lãnh Thần, thế nào? Cô không mời tôi và bác trai bác gái vào nhà ngồi một chút sao?” Người phụ nữ trẻ tháo kính mắt xuống, ánh mắt khiêu khích nhìn cô nói.

Lãnh Thần? Bây giờ thì cô hiểu, Từ Hân Bình chính là bạn gái của Lãnh Thần, bọn họ lại muốn diễn trò gì đây?

“Mời vào!” Ngay lập tức cô tức phản ứng và mời bọn họ vào nhà.

Cô mời bọn họ vào phòng khách, sau đó chuẩn bị lấy nước trà cho bọn họ, nhưng người đàn ông trung niên lại khoát tay, ý nói: “Không cần đâu, cô Hạ, chúng ta tới nói mấy câu thôi, sẽ không làm mất bao nhiêu thời gian của cô!”

Nghĩ tới những người này nhất định là xấu bụng, cô cũng không cần thiết giả bộ nhiệt tình, nên lạnh nhạt nói: “Có chuyện gì thì các người nói thẳng vào vấn đề đi, tôi cảm thấy chúng ta không có chuyện gì đáng nói đâu!”

“Cô Hạ, tôi yêu cầu cô cách xa con trai tôi một chút!” Mắt người phụ nữ trung niên nhìn chăm chăm vào cô nói.

Thật là buồn cười, thật sự là cô muốn Lãnh Thần cách xa cô đấy, cha mẹ Lãnh Thần lại nói một câu như vậy.

“Ông bà Lãnh, tôi nghĩ các người đã hiểu lầm, tôi không có quan hệ gì với Lãnh Thần!” Cô bình tĩnh phủi sạch quan hệ.

“Không quan hệ sao?” Từ Hân Bình cười ha hả nói: “Sáu năm trước, cô cũng nói với tôi như vậy, cuối cùng thì sao, sáu năm qua Lãnh Thần vẫn nhớ cô, vậy mà hôm nay tại sao cô lại xuất hiện ở trước mặt anh ấy? Không có quan hệ? Buổi tối mấy ngày trước ở trên đường các người lờ lờ kéo kéo nói gì? Không có quan hệ? Tại sao anh ấy vẫn không thể quên được cô? Hạ Thiên Vũ, cô thật đúng là đê tiện!”

Gần đây bị người mắng hơi nhiều, cô nghĩ rằng mình đã tê liệt rồi, nên lạnh nhạt nói: “Tôi nghĩ, chúng ta không có gì để nói, mời trở về đi!”

Đột nhiên người đàn ông trung niên giận dữ: “Cô Hạ, thái độ của cô là sao, chúng ta tới nói chuyện với cô, chỉ hi vọng cô không nên dây dưa với con tôi nữa! Chúng tôi đã điều tra lai lịch của cô, nhưng không biết gì về cô cả, tôi nghĩ cô là đứa trẻ mồ côi! Hơn nữa, cô còn có con riêng! Như vậy đi, muốn bao nhiêu tiền, cô mới bằng lòng buông tha cho con tôi, tôi lập tức đưa cho cô!”

Người đàn ông trung niên nói xong, sau đó lấy chi phiếu và bút từ trong cặp công văn ra, chuẩn bị ký tên.

Hạ Thiên Vũ đoạt lấy bút cùng chi phiếu của người đàn ông trung niên, cười lạnh nói: “Tôi không thiếu tiền, cầm tiền của các người ra khỏi nhà tôi đi, tôi không muốn ảm ỉ, Từ Hân Bình, quản tốt người đàn ông của cô là được, không phải lúc nào cũng tìm tôi!”

“Ý của cô là gì! Hạ Thiên Vũ! Cô thật là quá đáng!” Từ Hân Bình giận dữ nói.

Người phụ nữ trung niên thấy Hạ Thiên Vũ hung hãn như vậy, vươn tay tát một cái nhưng bị Hạ Thiên Vũ ngăn cản, tay con lại cô nhét chi phiếu và bút nhét vào trong tay người phụ nữ đó, nói: “Tôi nghĩ các người làm rồi, đây là nhà tôi, trong nhà tôi đánh tôi, các người thật sự là có tiền đồ, ba người ức hiếp một cô gái yếu đuối, các người thật sự là mẫu người tốt.”

Lúc này, cửa được mở ra, Lê San tiến vào, nhìn thấy tình trạng này, vội vàng chạy tới.

“Thiên Vũ, sao vậy?” Lê San vội hỏi: “Từ Hân Bình, làm sao cô biết chỗ này?”

“San San, gọi bảo vệ lên đi!” Hạ Thiên Vũ lạnh nhạt nói.

Người phụ nữ trung niên rút tay về, tức giận nói: “Cô Hạ, tôi sẽ khiến cô hối hận chuyện làm hôm nay!”

“Tôi làm cái gì? Các người muốn tôi cách xa con trai các người, nhưng sự thật tôi không quen thuộc con trai của các người, chẳng qua anh ta là học trường mà thôi! Các người muốn cho tôi ở chỗ này không tìm được việc làm? Không vấn đề gì, tôi hoàn toàn không muốn làm việc ở thành phố này, nhưng nếu như các người dây dưa không ngừng như vậy, đừng trách tôi vô tình!” Thái độ Hạ Thiên Vũ rất không tốt, cha mẹ mà biết người khác nói như vậy, sẽ nói cô sống thật thất bại nha, lại bị một phụ nữ nắm mũi dẫn đi.

“Cô được! Cô nhất định sẽ trả giá thật lớn!” Người đàn ông trung niên nhìn thấy có người khác đi vào, cũng không nói thêm lời vô nghĩa nữa, đã có người không biết phân biệt vậy cũng không cần lãng phí nước miếng của mình nữa: “Chúng ta đi!”

An ninh lên tới, ba người bọn họ tức giận bắt bình rồi khỏi, trước khi đi Từ Hân Bình nhìn lướt qua trò chơi của cô, sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng

tâm bất cam tình bất nguyện rời đi nơi này.

Hạ Thiên Vũ nhìn bọn họ rời đi, khoe miệng mỉm cười đùa giỡn, dường như đã xúc phạm vào điểm mấu chốt của cô.

Muốn chơi, cô không ngại chơi tới cùng với bọn họ.

So tiền, bọn họ có thể có nhiều tiền hơn cô sao? Thật là cười chết người mà!

Lê San thấy mấy người đó rời đi, liền đóng cửa, đi tới phòng khách, an ủi mấy câu.

Sau khi Lê San là kết thúc một vụ án, lãnh đạo cho cô nghỉ nửa ngày, nghĩ tới thật lâu chưa gặp Hạ Thiên Vũ, nên vội vàng chạy tới xem một chút, không ngờ lại nhìn thấy một màn kịch như vậy, đây không thể nói là tới sớm không bằng tới đúng dịp, may mà cô đến, nếu không thì ba người kia muốn nói thể nào cũng được.

“San San, cũng đã lâu rồi cậu không đến đây, kết quả hôm nay đến Hoan Hoan lại đi học, nếu không Hoan Hoan nhìn thấy cậu chắc chắn sẽ rất vui mừng.” Hạ Thiên Vũ nói sang chuyện khác, San San rất vất vả mới đến được đây nói không thất vọng là sai.

“Đúng vậy, cô gái nhỏ kia không dễ nuôi nha! Gần đây có gây rắc rối gì hay không?” Mặc dù ngoài miệng Lê San nói như vậy, nhưng trên mặt lại là nụ cười sùng bái, hoàn toàn làm cho người ta không tin cô sẽ trách cứ.

“Rất không khéo, mấy ngày trước thật sự có đấy, hiệu trưởng còn gọi điện thoại đến đây!” Ánh mắt Hạ Thiên Vũ tiếc nuối, hình như muốn nói đều là cô quản, mà bây giờ đã gây họa rồi phải không?

“Không thể nào, mình nhớ Hoan Hoan không phải rất nghe lời cậu sao? Có chuyện như vậy à?” Không nghĩ lời nói nỏ của mình vậy mà lại nói trúng, Lê San thật là có chút hối hận, cũng sẽ không xảy ra chuyện lớn gì đi!

“Tốt lắm, thật sự không chịu nổi cậu, chẳng qua là âm ỉ nhỏ không phải như bộ dạng trời sập xuống đâu. Hoan Hoan cũng không ở nhà, đúng lúc, chúng ta đi ra ngoài đi dạo phố nha! Thuận tiện giải sầu.”

Cộng thêm câu nói kế tiếp, Lê San không muốn đi cũng phải đi, giải sầu, không phải là tan bót tức giận trong lòng mới vừa rồi sao, Từ Hân Bình cũng rất có năng lực, thật sự hồ đồ chạy đến nhà Thiên Vũ, có phải đầu óc có chút vấn đề hay không! Lần đầu tiên cảm thấy cha mẹ Lãnh Thần thật sự có chỉ số IQ thấp, chuyện của hai tiểu bối, mà hai trưởng bối cũng muốn can thiệp.

Hạ Thiên Vũ thay xong quần áo, cầm túi xách lên hai người đi ra ngoài, đi dạo phố, tục ngữ nói không sai phụ nữ là động vật thích chung diện nhất, cho nên thời gian hai cô gái cùng nhau đi dạo phố chắc chắn sẽ không ít, sắp đến giờ Hoan Hoan tan học rồi, lúc này hai người mới mỗi người đi mỗi ngã, một về nhà, một đón con gái về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Nhiệm vụ ẩn tàng

Edit: Sun520

Về đến nhà Hoan Hoan làm bài tập, Hạ Thiên Vũ ngồi bên cạnh máy tính, mỉm cười nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Hoan Hoan, lúc này mới mở máy vi tính lên đăng nhập vào trò chơi. Hôm nay có chút không muốn thăng cấp, chỉ muốn đi ngắm phong cảnh, cô đưa nhân vật chạy đến Kỳ hoa viên trong trò chơi, nhìn cả vườn hoa, tâm trạng hình như đặc biệt tốt.

Trò chơi này chính là nội dung chính của quyển thứ tư, ở trong nguyên tác, Kỳ hoa viên là thế giới thứ tư của nam chính và nữ chính gặp nhau yêu nhau, cô thường bị cảm động bởi đoạn này, nếu như không có nhiều tai nạn như vậy, không có nhiều thân phận như vậy, bọn họ đơn thuần vẫn sống ở đây, tốt đẹp biết bao nhiêu!

Kỳ hoa viên trong trò chơi, trăm hoa đua nở, hấp dẫn nhất là ao sen, cô không khỏi cảm thán, rất đẹp!

Cô đang đứng bên ao sen, tâm tư không biết bay đến nơi nào, đến nỗi Dạ Diệc Hàn đến lúc nào, cô cũng không biết.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Cẩn thận chớ chết đuối đấy!

Cô gần như vấp ngã, bắt đắc dĩ gọi tin nhắn đi: Không có việc gì, anh sẽ cứu tôi.

Đối với việc kết hôn với Dạ Diệc Hàn, bây giờ Hạ Thiên Vũ gần như đã thỏa hiệp, coi như đây là một sự kiện quạ đen vậy, hơn nữa kết hôn với đại thần có rất nhiều điều tốt, nghĩ như vậy, trong lòng ít mâu thuẫn hơn.

Đại thần sùng sốt mấy giây, hình như là không ngờ Hạ Thiên Vũ sẽ phản ứng như vậy.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Không hẳn, nói không chừng tôi sẽ chết vì tình.

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ:

Khóe miệng cô giật giật, sau đó di chuyển con chuột, Dạ Diệc Hàn thật sự biết nói đùa à!

Cô đang nói chuyện, lại không cẩn thận rơi xuống ao sen, trong lòng mờ mờ lạnh, thật sự bị lời nói quạ đen của Dạ Diệc Hàn nói trúng rồi!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Cô thật sự ngã xuống rồi!

Cô bắt đầu đi, đến bên bờ hồ sen cạnh một đóa Bạch Liên (sen trắng) tìm cách đi lên, lại bắt đi ra một hộp thoại.

Bạch Liên: Vui mình trong lòng đất, sao lại quên hết tất cả ký ức?

Mạc Quân Vũ: Cô là ai?

Bạch Liên: Ha ha, tôi cũng muốn biết tôi là ai, nhưng mà, tôi thật sự không nhớ.

Mạc Quân Vũ: Muốn tôi giúp cô không?

Lại thấy một luồng khói nhẹ thổi qua, Bạch Liên phát ra ánh sáng màu trắng, chờ ánh sáng tan hết, một cô gái áo trắng che mặt xuất hiện trước mặt bọn họ. Hình ảnh NPC thật sự là quá đẹp, cô nhìn thấy trong lòng không khỏi ngửa ngáy.

Cô gái áo trắng: Cô có thể giúp tôi tìm ký ức của tôi sao?

Mạc Quân Vũ: Cô có tin vật gì không?

Cô gái áo trắng: Có một miếng ngọc bội.

Mạc Quân Vũ: Được, đưa cho tôi, tôi giúp cô tìm manh mối.

Cô gái áo trắng: Cảm ơn.

【 Hệ thống 】 Bạn đón nhận nhiệm vụ “Tìm kiếm ký ức”, lấy được ngọc bội không biết tên, xin vui lòng tổ hợp với một người chơi khác phải để hoàn thành nhiệm vụ.

Mạc Quân Vũ vô lực thờ dài, không ngờ lúc này mình không làm nhiệm vụ, lại khiến nhiệm vụ đưa tới cửa, nếu đã đưa tới cửa, thì cũng không thể không đồng ý, vừa từ trong nước đi lên trên, vừa gọi lời mời cho tổ đội Dạ Diệc Hàn, trong lúc chờ Dạ Diệc Hàn đồng ý, cô lại đánh chữ trong tổ đội.

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Có nhiệm vụ chưa?

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Có.

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Vậy đi làm đi!

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Có gợi ý gì không?

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Nhiệm vụ: Tìm kiếm cô gái áo trắng mất ký ức, chi tiết công việc: Không có.

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Nhiệm vụ có vật phẩm không?

Hạ Thiên Vũ liền mở túi ra, nhìn một chút khối ngọc bội không biết tên, vừa buông con chuột ra, đã nhìn thấy một câu nói: Có lẽ Mẫu Đơn biết.

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Có lẽ Mẫu Đơn biết. Mẫu Đơn là ai ?

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Cô không phải là người ủng hộ trung thành của cuốn tiểu thuyết này sao?

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Tôi biết tiền từ Mẫu Đơn, cô ấy ở Kỳ hoa viên, nhưng nơi đó không có một người, cho nên tôi mới hỏi anh!

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Đi thành Lạc Dương.

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Tại sao?

【 Tổ đội 】 Dạ Diệc Hàn: Nghe qua chuyện xưa Vũ hậu trực xuất Mẫu Đơn chưa?

【 Tổ đội 】 Mạc Quân Vũ: Đã hiểu.

Đại thần nhìn màn hình, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, thông minh, không hổ là bà xã nhà mình!

Bọn họ dùng Truyền Tống Phù đến thành Lạc Dương, NPC bắt đầu một cuộc tìm kiếm khá dài, cuối cùng cũng tìm thấy Mẫu Đơn ở rừng rậm hoang dã.

Mẫu Đơn: Các người là người phương nào?

Mạc Quân Vũ: Cô biết vật này?

Nhìn trong máy vi tính đối thoại đơn giản, mặc dù cuộc đối thoại rất đơn giản, nhưng lại không có nghĩa là nó rất ngắn gọn, chấp nhận cuộc đối thoại, từng cái từng cái xuất hiện ở trong máy vi tính.

Mẫu Đơn: Hoa yêu ngọc bội, cô từ đâu đến?

Mạc Quân Vũ: Kỳ hoa viên Bạch Liên biến ảo(biến hóa huyền ảo) mà thành cô gái áo trắng, cô ấy quên mất mình là ai.

Mẫu Đơn: Thật sao? Ha ha, thật ra thì, quên cũng tốt, cần gì phải nhớ chứ?

Quân Mạc Vũ: Nhưng cô ấy muốn nhớ rõ.

Mẫu Đơn: Cô đi tìm Thiên Phi đi, cô ấy chắc chắn biết nên lựa chọn như thế nào.

Quân Mạc Vũ: Đi đâu tìm cô ấy?

Mẫu Đơn: Đánh bại tất cả hồ ly trong động Tuyết Hồ, cô có thể gặp cô ấy.

Mạc Quân Vũ: Cảm ơn cô đã nói cho tôi biết, chúng tôi phải đi ngay.

【Tổ đội】Mạc Quân Vũ: Hai chúng ta đi động Tuyết Hồ lặc lư đi!

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn: Động Tuyết Hồ, rất khó khăn.

【Tổ đội】Mạc Quân Vũ: Vậy chúng ta đi chịu chết đi!

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn:

Động Tuyết Hồ là một phó bản cao cấp, bên trong quái rất cao cấp, tấn công cao, có rất ít người có thể còn sống khi đến đó, có một số cao cấp đến mấy lần, nhưng gần như không có điều gì tốt, vì vậy người đi càng ngày càng ít, nhưng mà bây giờ mình đi với đại thần, có gì phải sợ chứ.

Đến động Tuyết Hồ, hồ ly đầy đất, cứ như vậy bọn họ đánh một đám, đánh xong một con hồ ly cuối cùng thì hồ ly này hóa thành ánh sáng trắng, biến thành một cô gái đẹp, cô ấy mặc một bộ quần áo màu củ sen, khuôn mặt được trang điểm rất đẹp, rất xinh đẹp.

Thiên Phi: Ai đến quấy nhiễu giấc ngủ của tôi?

Mạc Quân Vũ: Cô biết Hoa yêu không?

Thiên Phi: Hoa yêu? Cô ấy ở đâu?

Mạc Quân Vũ: Cô ấy mất đi ký ức, đang ở Kỳ hoa viên.

Thiên Phi: Bây giờ chỉ sợ cô ấy chỉ là một linh hồn không nơi nương tựa đi!

Mạc Quân Vũ: Cô ấy muốn nhóm chúng tôi giúp cô ấy tìm ký ức của mình.

Thiên Phi: Không nên tìm ký ức về cho cô ấy, cô ấy sẽ đau lòng hơn bây, chuyện này các người không cần xen vào nữa.

Mạc Quân Vũ: Nhưng Nhưng mà, cô ấy vẫn chờ chúng tôi trở về!

Thiên Phi: Vậy các người trở về trả lời cho cô ấy đi! Nói cho cô ấy biết, quá khứ của cô ấy chỉ có vui vẻ hạnh phúc, không có đau buồn.

【Hệ thống】Bạn tiếp nhận nhiệm vụ “Trở lại Hoa yêu”.

【Hệ thống】Bạn đã hoàn thành nhiệm vụ “Tìm kiếm ký ức”, lấy được phần thưởng: cách điều chế đồ công sở tuyệt thể và cách điều chế đồ công sở mộng ảo, đồng đội lấy được phần thưởng: Huyền Linh thú.

Cô mở ra hai tờ cách điều chế ra, hệ thống thông báo cô học được kỹ năng đồ công sở mộng ảo và đồ công sở tuyệt thể, sau đó cô mở menu sản xuất ra, mới phát hiện thứ này lại có thể là trọn bộ trang thiết bị, các nghề nghiệp đều có, cô nghĩ một khi sản xuất ra đồ công sở tuyệt thể, chắc chắn sẽ làm cho tất cả server điên cuồng. Mà nhìn lại đồ công sở mộng ảo, thuộc tính lại càng điên cuồng hơn, hơn nữa không có nghề nghiệp hạn chế, đồ công sở

kèm theo kỹ năng và thêm thuộc tính, có thể nói là biến thái.

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn: Huyền Linh thú, muốn không?

【Tổ đội】Mạc Quân Vũ: Không cần, là các chức nghiệp cũng có thể mang bảo bảo, có thể mang đi PK! Anh mang theo không tệ!

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn: Cô đã gặp Thiên Tôn với đứa bé rồi sao?

【Tổ đội】Mạc Quân Vũ: Không có, anh là người đầu tiên.

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn: Ngày mai tiếp tục đi, 2 giờ sáng rồi, ngủ đi!

【Tổ đội】Mạc Quân Vũ: Được, ngủ ngon.

【Tổ đội】Dạ Diệc Hàn: Ngủ ngon!

Cô nhìn trang bị chế luyện tài liệu mộng ảo, phát hiện hình như hầu hết trong số họ cũng có, vì vậy hài lòng đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Ngăn chặn tin đồn rất khó

Edit: Sun520

Sáng sớm nhận được bản ghi âm Sun gọi đến, Hạ Thiên Vũ đặt mọi thứ trong tay xuống, vội vàng vào phòng thu âm bắt đầu phần hậu kỳ, giọng của Sun thật sự rất êm tai, cũng rất phù hợp với tiếng nói trong lòng mình, đối với những gì mình yêu thích, cô nhất định nghiêm túc đối đãi, sau khi hoàn thành hiệu quả phần hậu kỳ thì đã mất hết một buổi sáng, nhưng cuối cùng kết quả làm cho người vừa lòng.

Trong lòng đột nhiên có ý nghĩ muốn lên YY xem một chút, mở ra YY, những âm thanh của dàn nhạc thiên nhiên dội vào tai, vừa đúng lúc, Sun đang ca, xem ra mình và Sun thật sự là có duyên nha! Hiếm khi xuất hiện mấy lần, nhưng mà lần nào cũng đụng phải anh trên kênh YY.

Chỉ là anh có phải là Dương Dịch hay không? Cái vấn đề này Hạ Thiên Vũ đã bắt đầu nghi ngờ từ lâu, chỉ là sau đó có quá nhiều chuyện nên đã quên mất, bây giờ nghe Sun ca lần nữa, khiến Hạ Thiên Vũ sinh ra nghi ngờ một lần nữa.

Cô không khỏi lẳng lẳng lắng nghe, mãi cho đến khi Sun ca xong, trong đầu vang vọng tiếng hát này, quả nhiên có sự khác nhau giữa ca khúc đang hát và bản ghi âm, mặc dù cô không biết đến cùng là khác nhau chỗ nào, có lẽ là bởi vì Sun hát ở bên kia, mà ghi âm là chết, cũng có lẽ là bởi vì không khí khác nhau.

Đóng YY, đến phòng bếp uống một ly nước, lúc này chuông cửa lại vang lên, để ly nước xuống, rồi đi ra cửa.

Lúc này sẽ là ai? Chẳng lẽ là Y Y? Sẽ không phải là Từ Hân Bình chứ? Nghĩ tới đây lông mày Hạ Thiên Vũ nhíu chặt, nhưng sau đó nghĩ lại người ta tìm đến mình đã là chuyện ngày hôm qua, ngày hôm sau không thể đến một lần nữa, hơn nữa đáng về lúc bọn họ đi cũng không cam lòng, khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy bọn họ sẽ âm thầm đưa bốn âm chiều đất lừa thuê, không biết khi nào sẽ trở lại.

Mở cửa, nhìn thấy chính là một người mặc quần áo của nhân viên chuyển phát bưu phẩm.

“Xin hỏi, cô là Hạ Thiên Vũ phải không? Cô có bưu phẩm.”

“Là tôi.”

Nhân viên chuyển phát lấy tập giấy ký tên người nhận ra: “Ký tên ở đây là được.”

Sau khi ký tên, nhân viên chuyển phát rời đi, dường như là đi chuyển bưu phẩm ở nơi khác, nhìn bưu phẩm mà không nghĩ ra ai lại gọi riêng cho cô, cho đến khi nhìn thấy tên của Thiên Hê ở phía trên, thì Hạ Thiên Vũ mới biết bên trong là cái gì.

Không khách khí xé rách vỏ bọc bên ngoài, lấy đồ vật bên trong ra, là một quyển tiểu thuyết, tên tác giả trên bìa sách chính là Thiên Hê, có lẽ là Hê sợ cô gần đây không đi tiệm sách!

Hình như để khẳng định ý nghĩ của Hạ Thiên Vũ, chuông điện thoại di động vang lên ngay sau đó, tên người gọi đến chính là Thiên Hê.

Nghe điện thoại, truyền đến giọng nói dịu dàng quen thuộc.

“Tiểu Vũ, mình đã gửi sách cho cậu rồi đó, đó là sách xuất bản mới nhất của mình, cậu là người đầu tiên nhận được quyển sách này sau khi xuất bản đây.” Trong giọng nói của Thiên Hề mang theo chút vui sướng rõ ràng, nhưng không có kích động, dù sao quyển sách này đã được chuyển thể thành game, dĩ nhiên xuất bản sách cũng không ít.

“Ừ, biết cậu đối với mình tốt nhất, sách vừa đến nơi là cậu gọi điện thoại tới, có phải cậu liên tục gọi cho nhân viên chuyển phát?”

“Tiểu Vũ, chẳng lẽ cậu không nghĩ đột nhiên mình có năng lực, hoặc là mình thông minh biết tính toán, cho nên biết khi nào thì chuyển tới nhà sao?” Giọng nói dịu dàng đầy oán giận của Thiên Hề theo đầu điện thoại bên kia truyền đến.

“Thôi đi, mình nghĩ cậu viết tiểu thuyết quá nhiều, nhìn trong trang đầu này đi, sự việc cũng bắt đầu trên trang này rồi, cậu có ý nghĩ quá kỳ lạ đi! Được rồi được rồi, chúc mừng cậu nha, lại xuất bản một quyển nữa.” Nụ cười trên mặt Hạ Thiên Vũ là rõ ràng nhất, cười vì Thiên Hề.

“Đó là, cũng không nhìn vào khả năng của mình.” Vì vậy Thiên Hề lại bắt đầu tự hào về nó một lần nữa.

“Vâng vâng, cậu có thể chịu đựng tương đối mạnh, mình chịu thua.” Lúc này Hạ Thiên Vũ cũng không có đá kích cô, mà là nói tiếp lời của cô, dù sao hôm nay cũng là ngày đáng giá ăn mừng!

“Hi hi, có người đã chịu thua rồi, chúng ta đi ngắm phong cảnh trong trò chơi đi! Mình thật sự là muốn chơi Bát Hoang. Hôm nay, tâm trạng ai gia tốt, cậu làm hướng dẫn viên du lịch cho ai gia là được.”

“Vâng, mời Phật gia!” Hạ Thiên Vũ nén cười, cố ý tính lược chữ ‘lão’.

“Ừ... Tiểu Vũ từ, ai gia còn chưa có thăng thiên, mới đó mà trở thành Phật rồi sao?” Vốn là đồng ý thật tốt, ngay sau đó Thiên Hề mới phát hiện, Hạ Thiên Vũ tính lược một chữ ‘lão’, vì vậy không chỉ tăng lên một hai tuổi.

“Ha ha ha, Thiên Hề không ngờ cậu phản ứng vẫn khá nhanh nha! Không tệ không tệ có tiến bộ.” Thấy Thiên Hề đã phát hiện, Hạ Thiên Vũ cũng không nén cười nữa, mà cười thành tiếng.

“Hừ, nhanh lên một chút vào trò chơi, tâm trạng ai gia khó mà có được, cũng không nên làm mất hứng, nếu không cho cậu chịu.”

“Được được được, em biết sai rồi, phải đi ngay, chị già ra lệnh cho em làm sao dám làm trái chứ.”

“Vây thì tốt.”

Hai người trò chuyện một lần nữa, vừa đăng nhập vào trò chơi, Hạ Thiên Vũ mời Thiên Hề hợp thành đội, sau đó hai người rất nhanh hợp thành đội, tụ tập lại với nhau, đi về phía trước, nơi này phong cảnh rất đẹp.

Đi dạo thật lâu, hai người hầu như đều lười phải đi tiếp, cho nên tìm chỗ ngồi xuống ở Thần Tiên cốc, bắt đầu nói chuyện phiếm.

Nghe nói Thần Tiên cốc trước đây có một đôi Thần Tiên Quyển Lữ làm cho người ta hâm mộ, ngày ngày hai người không tranh sự đời, chỉ là đột nhiên có một ngày người chồng có một chút ngoài ý muốn, cho nên mất sớm, để lại người vợ trên trần gian, vì vậy người chồng nghĩ hết cách phải trở lại trần gian tìm vợ, nhưng khi người chồng nỗ lực vô hạn trở lại trần gian, lại phát hiện vợ mình đã chết, chỉ có phong cảnh trong cốc không thay đổi mà thôi, sau khi người chồng biết, cho nên đến Địa phủ cùng người vợ chuyển thể đầu thai.

Tình yêu của bọn họ đẹp như Thần Tiên Quyển Lữ, mà phong cảnh ở đó có một không hai trên toàn bộ server, cho nên nơi này được gọi là Thần Tiên cốc, mặc dù không có nhiệm vụ gì ở đây, chỉ là ngắm phong cảnh ở nơi này dĩ nhiên là lựa chọn tốt nhất.

“Tiểu Vũ, mau nhìn trên kênh thế giới.” Đột nhiên Thiên Hề đánh ra một câu nói như vậy, nên Hạ Thiên Vũ vội vàng nhìn lên trên kênh thế giới.

【Thế giới】(Trung) Hoa gả sa: Mọi người mau tới, tôi nhìn thấy Mạc Quân Vũ rồi, đang ở Thần Tiên cốc.

【Thế giới】(Yến) Em gái: Oa, cuối cùng Mạc Quân Vũ cũng xuất hiện rồi, Mạc Quân Vũ có thể để cho tôi chụp ảnh chung với đại thần hay không, cô cũng nhanh trở thành bà xã đại thần rồi, về sau đại thần(khóc thút thít)

【Thế giới】(Yến) Anh trai: Em gái, không cần đau lòng, còn có anh trai cùng với em!

【Thế giới】(Hoa) Thương nhân lòng dạ hiểm độc: Mạc Quân Vũ đợi đến ngày cô và đại thần kết hôn, nhất định phải phát tiền mừng thật nhiều, như vậy chúng tôi mới sẽ không có ý kiến khi cô cướp đại thần.

【Thế giới】(Không) Thiên diện lang: Xin hỏi, Mạc Quân Vũ cô có cảm nghĩ gì khi mình trở thành bà xã của đại thần?

【Thế giới】(Không) Vạn Sự Thông: Lão Lang, cậu không thể hỏi như thế, Mạc Quân Vũ có thể đồng ý phỏng vấn hay không, chúng ta có thể làm một bài phỏng vấn ‘Nhảy lên đầu cành’, tin tưởng có rất nhiều người nhất định muốn xem.

.....

“Tiểu Vũ mới một khoảng thời gian không thấy, cô đã quyến rũ đại thần nữa à! Còn tốt chứ, nếu là đại thần khẳng định rất có tiền, hơn nữa đáng đáp cũng khá tốt đi, Tiểu Vũ cô có ảnh của đại thần hay không?”

Hạ Thiên Vũ nhìn trên kênh thể giới náo nhiệt không dứt, cảm thấy buồn rồi, tại sao chỉ có hơn mấy ngày, lại nhiệt tình như vậy, là ai nói thời gian là cách quên lãng tất cả, được rồi, mặc dù thời gian này ít hơn một chút.

“Thiên Hề, mình rất đau lòng!”

Lời nói của Hạ Thiên Vũ làm cho người ta không hiểu, khiến Thiên Hề có chút không hiểu, tại sao đột nhiên đã đau lòng rồi, không phải trước đó còn tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Đại thần, tôi hận anh

Edit: Sun520

“Làm sao thế? Ai bắt nạt cậu vậy?”

“Đúng vậy, Thiên Hề, mình bị người ta bắt nạt rồi, cậu cần phải trả thù cho mình, người đó rất đáng ghét.”

Vốn là Thiên Hề chỉ nói tùy tiện một chút, bởi vì cô không tin Hạ Thiên Vũ bị người khác bắt nạt, chỉ là không ngờ câu trả lời của Hạ Thiên Vũ lại là có người bắt nạt cô, thật là làm cho Thiên Hề cảm thấy thật tò mò đối với người bắt nạt đó.

“Ai vậy ai vậy? Thế nhưng to gan bắt nạt Tiểu Vũ của nhà chúng ta, xem ra là chán sống rồi sao!”

“Thiên Hề cậu là người tốt, vậy mà mẹ mình cũng giúp anh ấy bắt nạt mình, khuỷu tay mẹ mình rẽ ra ngoài rồi, hừ.” Bấy giờ nhớ lại, Hạ Thiên Vũ vẫn bị bắt nạt, thuận tiện mở danh sách bạn tốt ra, kết quả mẹ của mình vẫn là trạng thái logout như cũ, xem ra là không thể nào tính sổ được rồi, chỉ sợ mẹ nghĩ rằng mình sẽ tìm bà, cho nên mấy ngày nay đều không có online.

“Tiểu Vũ, mẹ của cậu giúp người ngoài bắt nạt cậu?” Khi Thiên Hề nghe được Lam Nhượng giúp người ngoài, càng thêm kiên định suy đoán của mình, chỉ sợ việc bắt nạt này phải thêm dấu ngoặc kép! Trong lòng càng thêm nghi ngờ, và dâng lên tò mò.

“Đúng vậy, đúng vậy, Thiên Hề, chính là đại thần, chẳng qua là mình đùa giỡn anh ấy một chút, kết quả anh ấy buộc mình phải gả cho anh ấy, quá đáng ghét, vốn là mình tìm mẹ đến giúp đỡ, kết quả, mẹ không giúp mà lại ném mình vào tay anh ấy luôn.” Lúc nói lời này Hạ Thiên Vũ rất thất vọng, rõ ràng trước đó là chữa ngựa chết thành ngựa sống mà, nhưng lúc này mẹ mình hoàn toàn là một con ngựa đã chết, bây giờ hối hận hình như đã trễ.

“Ha ha ha ha, Tiểu Vũ, kết hôn với đại thần có gì không tốt, đến lúc đó cậu nhất định có thể thăng cấp nhanh hơn, hơn nữa còn có rất nhiều người ghen tị, rất có thể đại thần là một người giàu có đẹp trai, đến lúc đó cậu được lợi trở mình rồi.” Thiên Hề nói như vậy, cũng cảm thấy đại thần là một người có tiền chắc chắn là không có vấn đề, mà mặc dù nói không biết tương mạo, nhưng kết hợp với suy nghĩ, so sánh với cũng có thể không tìm được.

“Thiên Hề, rốt cuộc cậu là đang giúp ai vậy, chẳng lẽ cậu cũng rẽ ra ngoài rồi hả?” Nghe được Thiên Hề cũng nói như vậy, Hạ Thiên Vũ cảm thấy lúc này nếu Thiên Hề ở trước mặt mình, nhất định phải bóp cổ đe dọa cô, tất cả đều yêu thích đại thần, thế giới này chẳng lẽ thành thế giới đại thần rồi sao?

“Đầu có, khuỷu tay của mình là rẽ bên sườn, cho nên mình chỉ luận sự mà thôi.” Nghe được giọng nói tức giận của cô nên Thiên Hề lập tức phui sạch hai bên, phải biết rằng nếu nói tay rẽ bên trong sườn, đến lúc đó cũng không nói được lời tốt cho đại thần, giấu ở trong lòng nhiều cũng rất khó chịu!

“Cậu ... hừ.”

“Được rồi được rồi, dù sao cậu cũng sẽ kết hôn với đại thần đều sớm trở thành sự thật, hơn nữa cậu kết hôn lại không có gì nguy hiểm, đến lúc đó ra sức lườm gạt đại thần là tốt, bảo anh ấy nghe lời cậu.”

“Được rồi được rồi, không tán gẫu đề tài này nữa, gần đây mình bị đại thần phá hư tâm trạng.”

Hạ Thiên Vũ vừa nhìn lên màn hình, được rồi, lúc này Thần Tiên cốc vẫn còn vắng vẻ, nhưng trong lúc hai người nói chuyện, thì đã chật kín người, trận chiến này, chỉ có hơn chứ không kém so với sự xuất hiện của mình tính.

“Tiểu Vũ, đây là cuộc chiến gì vậy? Mới mấy phút, đã chật kín người rồi? Chẳng lẽ nơi này mới ra nhiệm vụ cướp đoạt thú?”

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Mặc Quân Vũ không phải là vui mừng ngắt xiu chứ? Có thể kết hôn với đại thần chính là mơ ước đơn giản, đáng tiếc nhân vật của tôi là một người đàn ông, tại sao trong trò chơi làm sao đàn ông không thể kết hôn với đàn ông chứ!

【 Thế giới 】(Không) Thiên Diện Lang: Thôi đi, nếu cậu là phụ nữ, đại thần cũng không tới phiên cậu, không nhìn thấy phía sau đại thần có rất nhiều người xếp hàng chờ đợi sao?

【 Thế giới 】(Trung) Thanh Phong quét lá rụng: Mạc Quân Vũ, tôi ủng hộ cô, chụp hình chung với tôi đi, và tôi có thể đi khoe một chút, nói cho bọn họ biết tôi đã nhìn thấy bà xã của đại thần, ha ha.

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Lão Lang, cậu không thể để cho tôi ảo tưởng một chút à. Thật là mất hứng, Mạc Quân Vũ cô còn ở đây không vậy!

【 Thế giới 】(Yên) Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ, tôi khuyên cô nên giải trừ hôn ước với đại thần, nếu không về sau tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho cô, đại thần là của Nhan Như Mỹ Quyển, cô chính là một Tiểu Tam không biết xấu hổ.

Hôm nay trong đám Thất Thái, hình như cũng chỉ có một mình Thất Thái Miên, cho nên cô ta không dám động thủ, chỉ kêu gào ở một bên, nhưng đã sớm nhanh chóng lặn đáy xuống.

【 Thế giới 】(Yên) Hoa Tích Nguyệt: Mạc Quân Vũ nổi giận đi, chúng tôi thật sự rất chờ mong bà xã của đại thần nổi giận như thế nào.

【 Thế giới 】(Trung) Lão Lư: Đúng đúng đúng, nổi giận đi, nổi giận đi, Mạc Quân Vũ nổi giận nhanh lên đi.

.....

“Thiên Hề, chúng ta nên quay trở lại thành đi, nơi này hoàn toàn không có nhiệm vụ mới, đám người kia đã biến thành vua tin đồn rồi.”

Hiển nhiên Thiên Hề cũng đã ý thức được tại sao lại có cảnh tượng như vậy, không ngờ kết hôn với đại thần lại lập tức trở thành nhân vật nóng như vậy.

“Ừ.”

Hai người đều dùng Hồi Thành Phù, trở lại bên trong thành, hiển nhiên là không có tâm trạng đi dạo phong cảnh nữa, Mạc Quân Vũ cũng không hy vọng mỗi lần đi dạo đến một chỗ không tới mấy phút đã chật kín người, cho nên hai người quả quyết kết thúc hành trình đi dạo phong cảnh lần này, trong game người chơi hết sức nhiệt tình với tin đồn, đặc biệt là đối với tin đồn mới chưa xuất hiện, trong game Mạc Quân Vũ cũng chỉ có thể là một bi kịch, cũng không biết là quá lâu chưa từng xuất hiện tin đồn mới rồi, nên đám người kia nhiệt tình cũng đều dùng ở lĩnh vực này.

“Tiểu Vũ đừng đau lòng, bây giờ cậu ở trong game còn nổi tiếng hơn cả đại thần, đây là chuyện vui, được rồi, thời gian không còn sớm, logout trước đây!”

“Đi đi!” Không có Thiên Hề âm ỉ, đầu đầu xoa xoa thái dương, nhìn màn hình máy vi tính đã tắt trò chơi, đây là muốn tới khi nào mới dừng lại đây, đại thần, tôi hận anh, đừng để cho tôi biết anh là ai, nếu không, để cho anh nhận được tin nhắn khủng bố mỗi ngày? Và mỗi khi anh ra ngoài sẽ gặp xui xẻo!

Được rồi, đến lúc đó hãy nói.

Trong đầu Hạ Thiên Vũ tưởng tượng cảnh đại thần bị mình trả thù, cuối cùng tâm trạng không bức bối nữa, buông đôi tay xuống.

Im lặng một lúc, Hạ Thiên Vũ vẫn cảm thấy trong lòng không thoải mái, cầm điện thoại gọi cho Kiều Y.

“Alô, Tiểu Vũ?”

“Y Y, bây giờ có cậu có rảnh không?”

“Có, sao thế •••” Kiều Y nói còn chưa hết lời, Hạ Thiên Vũ đã ngắt lời cô.

“Chúng ta đi dạo phố đi!” Quả quyết nói ra.

“Được, tại sao đột nhiên lại muốn đi dạo phố thế?”

“Đây không phải là rất lâu không có nhìn thấy cậu, nên nhớ cậu sao!”

“Tiểu Vũ, không cần ăn dấm mình như thế, cậu xem da gà rơi đầy đất rồi kìa.” Kiều Y nói như có chuyện lạ.

“Ồ đâu ở đâu, cậu nhặt lên đến trước mặt mình, cho mình xem nổi da gà như thế nào.” Hạ Thiên Vũ hình như cũng rất là ngạc nhiên muốn nhìn hình dáng của nổi da gà.

“Được rồi được rồi, mình thua cậu, đi ra ngoài nhanh lên, mình đợi cậu ở quán cà phê Lam Ngạn.”

“Được” hải lòng đáp lại, cuối cùng buồn bức ở trong lòng đã biến mất trong miệng mình và Kiều Y.

“Ừ, ra ngoài nhanh lên, đừng để cho mình đợi quá lâu.” Cuối cùng Kiều Y còn đặc biệt nhắc nhở.

“Yên tâm yên tâm, cậu có thấy mình đến trễ lần nào chưa.”

Suy nghĩ một chút, Tiểu Vũ hình như là không có đến trễ, mỗi lần đều đúng giờ, mà mình thì mỗi lần đều đến sớm hơn cô ấy, khế cắn răng, không có nói

nữa, được rồi là tại mình nôn nóng.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Tom Jerry

Edit: Sun520

Ban đêm đầu mùa hè có chút lạnh, trên đường phố nhộn nhịp hai người nhàn nhã mua sắm, xung quanh tập nập người đến và đi, và thời gian dần trôi qua.

“Tiểu Vũ, chúng ta vào cửa hàng này xem một chút đi, nhìn xem tất cả trong cửa hàng này màu sắc rất đẹp, nhưng không biết có quần áo hợp với chúng ta không.”

“Vây chúng ta vào xem một chút đi!” Hai người đi vào cửa hàng, cửa hàng được thiết kế rất sang trọng, nhưng không có quá mức, màu sắc thích hợp, khiến cho trong mắt người ta rất thoải mái.

Kiều Y bước vào cửa hàng, ngay lập tức đi đến tìm ‘con mồi’ của mình, còn cô thì chậm rãi tìm kiếm trong các dãy treo quần áo, có thể sẽ có quần áo thích hợp với mình.

“Cô gái xinh đẹp, bộ này thì sao?” Sau khi nhân viên bán hàng giới thiệu quần áo với Kiều Y, nhìn lại Hạ Thiên Vũ vẫn còn chậm rãi lựa chọn ở bên kia, sau đó cầm lên một chiếc váy phổ biến, giới thiệu với Hạ Thiên Vũ.

Cô mỉm cười và nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó tiếp tục tìm kiếm.

Cô vẫn luôn ăn mặc rất đơn giản, bốn năm đại học bao gồm hiện tại, cô không bao giờ mặc váy, không phải vì tự ti nên không dám mặc, mà chẳng qua là cảm thấy không cần thiết.

Thật ra thì cô rất đẹp, hơn nữa lại là người làm cho người ta nhìn thấy như thế nào cũng cảm thấy hấp dẫn.

Nhưng đó là khi ở bên cạnh cha mẹ và các anh trai, cô mới có thể là thật sự là chính mình, ở bên ngoài, cô sẽ che giấu vẻ đẹp của mình.

Ngay sau đó, Kiều Y đã chọn được mấy bộ quần áo, có thể nói lần này Kiều Y thắng lợi trở về, mà Hạ Thiên Vũ vẫn không lựa chọn được bộ quần áo nào, vốn là ra ngoài đi dạo phố chính là vì thay đổi tâm trạng, đối với quần áo, chỉ khi nhìn thật sự thuận mắt, Hạ Thiên Vũ mới có thể mua, mà muốn nhìn thuận mắt một bộ quần áo, là rất khó.

Cho nên cô trừ phi là cần thiết, nếu không cần thiết thì sẽ không mua quần áo.

Giúp đỡ Kiều Y xách bao lớn bao nhỏ, lúc chuẩn bị đi trở về thì sau lưng lại truyền đến giọng nói của Lãnh Thần: “Hạ Thiên Vũ!”

Lãnh Thần nghe giọng nói của Hạ Thiên Vũ, dưới tình thế cấp bách, nên gọi cả họ lẫn tên.

Hạ Thiên Vũ nghĩ không ra, mình chỉ ra ngoài một lần, vậy mà cũng gặp được Lãnh Thần, đây là có nhiều xui xẻo phải không? Thậm chí ngay cả một phần trăm cơ hội mà cô cũng gặp phải, ngày hôm qua cha mẹ anh ta vừa đến ẩm i, hôm nay lại gặp nhân vật chính rồi, có phải ông trời nhìn cô rất khó chịu hay không! Cô không muốn quay đầu lại, nhưng vẫn phải quay đầu lại, nhìn sang.

Dưới ánh đèn neon Lãnh Thần rất đẹp, nhưng cho dù là đẹp nhất cũng không thể khắc sâu vào trong lòng cô.

Ngược lại Kiều Y có chút sững sờ, sau đó khẽ mỉm cười, nói: “Thiên Vũ, có người gọi cậu kìa! Anh ta là ai vậy?”

Nhìn thấy Lãnh Thần, trong đầu hình như rồi một nùi, hoàn toàn không để ý tới lời nói của Kiều Y, thấy Lãnh Thần đi tới trước mặt cô, cô càng cảm thấy hoảng sợ hơn.

“Tại sao gặp anh lại sợ như vậy?”

Lãnh Thần có chút tức giận, nhưng cố gắng giữ cho mình bình tĩnh. Anh từ nước ngoài trở về thành phố X tiếp nhận tập đoàn LS, chẳng qua là muốn tìm cô một lần nữa, anh biết cô cũng không có bạn trai, chẳng qua ban đầu cùng Dương Dịch là lừa anh thôi.

Anh chỉ muốn bảo vệ cô, không muốn làm cho cô bị tổn thương mà thôi, tại sao cô phải quay đi?

“Học trường, tôi cũng không phải là con chuột, thấy mèo thì sợ!” Cô nhàn nhạt nói xong, giọng nói lạnh lùng không có cảm xúc của một câu chuyện đùa, nhưng lại làm cho trái tim của Lãnh Thần càng lạnh hơn.

Người ở xung quanh đã tụ tập tốp năm tốp ba, nhìn chuyện đã xảy ra ở đây, chẳng qua là khoảng cách rất xa nhưng cũng không có tụ tập lại, chỉ là lúc này đều nhìn về phía hai người, mà hai người trong cuộc lại phối hợp không có chú ý tới.

“Tom & Jerry sao?” Lãnh Thần mỉm cười tự giễu. Đúng vậy, quan hệ của chúng ta không phải Tom & Jerry, chẳng qua anh muốn gặp cô mỗi ngày mà thôi, nhưng hình như cô không chịu cho anh một cơ hội nào.

Nhìn thấy vẻ mặt Lãnh Thần như thế, thái độ Hạ Thiên Vũ có chút không giả bộ được nữa, tự giễu, làm thế nào đây? Chẳng lẽ anh giống như trong phim truyền hình, vì tôi trả giá rất nhiều sao?

Cô cười gượng và nói: “Chúng ta vốn là không nên cùng xuất hiện, không phải sao? Y Y, chúng ta đi thôi!”

Sau khi nghe xong, Kiều Y không nói lời nào mà chỉ gật đầu, đồng thời xoay người cùng Hạ Thiên Vũ chuẩn bị rời đi.

“Thiên Vũ anh hỏi em, em thật sự chưa bao giờ động lòng đối với anh sao?” Giọng Lãnh Thần vang lên sau lưng cô.

Bước chân dừng lại, xoay người lại, Y Y cũng theo hành động của Hạ Thiên Vũ mà dừng bước lại, cô không muốn trả lời, thật ra thì cũng có động lòng, chẳng qua là chút động lòng đó đã chết khi bạn gái anh xuất hiện, cho dù khi đó còn chưa chết hoàn toàn, nhưng theo thời gian, hi vọng cuối cùng cũng có thể để cho mình từ từ bóp chết.

Mình có nên gọi điện thoại cho Dương Dịch hay không nhỉ? Lần trước chính là gọi Dương Dịch, mới giải quyết được Lãnh Thần, lần này không nên dùng lại cách tương tự?

“Thiên Vũ, em không nói, nhưng thật ra là có đúng không, chúng ta hòa hảo đi! Anh thật sự yêu em.”

Thôi, mỗi lần gặp rắc rối lại gọi Dương Dịch, làm sao anh có thể sẽ có nhiều thời gian như vậy, để giải quyết chuyện của cô.

Thu hồi suy nghĩ muốn Dương Dịch giúp một tay, không có nói bất kỳ lời nói nào, chỉ nhìn Lãnh Thần.

Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ im lặng, khiến Lãnh Thần thấy được hi vọng.

Cô chỉ nhìn Lãnh Thần, không có nói bất kỳ từ nào, dáng vẻ này rất lâu rất lâu, lâu đến nỗi thấy trong ánh mắt là sự đau khổ, có lẽ thời gian rất ngắn, nhưng Lãnh Thần lại cảm thấy rất dài, hi vọng trong lòng, một chút xú cũng biến mất.

Nếu Hạ Thiên Vũ nói chuyện, Lãnh Thần có thể sẽ nói tiếp, nhưng bởi vì trong mắt cô bình thân không có sóng, làm cho anh cảm thấy mình giống như là một chú hề đang diễn một vai kịch.

Nhìn thấy dáng vẻ thất vọng của Lãnh Thần, Hạ Thiên Vũ không để ý tới anh nữa, bước chân di chuyển lần nữa, mặc dù trong lòng có chút áy náy, nhưng khi nhớ đến người bạn gái trước đây của anh, không còn một chút.

Lãnh Thần nhìn bóng lưng chậm chạp của Hạ Thiên Vũ, thật sự không có một chút nào sao?

“Tiểu Vũ, người đó là ai vậy? Kiều Y thận trọng hỏi, tò mò trong lòng đã nảy mầm.

“Y Y, ngày hôm nay thật xấu, tại sao trong cuộc sống của mình lại gặp hai ôn thần trong cùng một ngày vậy? Lời nói của Hạ Thiên Vũ mang theo nghịch ngợm, xẹt qua vấn đề của Kiều Y, rồi đi Lãnh Thần, tâm trạng của Hạ Thiên Vũ trước đó đã bay mất, quả nhiên hôm nay tâm trạng thật sự không tốt, ai.

“Hai ôn thần?” Trước người đó là ai? Ngay sau đó, Hạ Thiên Vũ cũng đã bắt đầu giải thích cho cô.

“Đúng vậy, trước đó tính là một, dĩ nhiên là đại thần.”

“Tiểu Vũ, cậu thật sự đang ở trong phúc mà không biết, có thể coi đại thần như là ôn thần, đại thần phải là phúc tinh mới đúng.” Phản bác lời của Hạ Thiên Vũ, nhưng trong lòng hiểu, có lẽ Tiểu Vũ không muốn lại nhắc đến người đó đi!

Chỉ là người đó chẳng lẽ là bạn trai trước của Tiểu Vũ? Mặc dù lúc đó Kiều Y có gốc đến đâu, nhưng lời nói của bọn họ, tại Kiều Y cũng đã nghe được, chỉ nói có mấy câu không nhiều lắm, nhưng Kiều Y có thể đoán ra một ít.

“Chắc chắn, nếu không mình tặng đại thần cho cậu cho khỏe.”

“Tiểu Vũ, cậu nằm mơ giữa ban ngày đấy hả? Vậy mà đại thần lại đồng ý chứ!” Nhìn ánh mắt ngốc của cô, khiến Hạ Thiên Vũ cảm giác mình nói lời này thật sự là rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Ba đi đâu?

Edit: Sun520

Thời gian trôi qua rất nhanh, bầu trời đêm đã che lấp ánh nắng ấm áp ban ngày, chỉ còn lại ít ánh sáng, mà trong thành phố không biết bao nhiêu đèn lóe lên đầu tiên, trong nháy mắt đó làm cho người ta chói mắt nhưng lại cảm thấy rất là đẹp mắt, nhưng trong đó cũng có người không có cảm giác như thế, có lẽ chính là đẹp nhưng lại không được hoàn mỹ như định nghĩa của nó.

“Mẹ” Dáng vẻ Hoan Hoan nhỏ bé chạy đến trước mặt Hạ Thiên Vũ đang xem TV, thuận tiện chặn lại tầm mắt của Hạ Thiên Vũ.

“Hoan Hoan, làm sao thế? Bài tập viết xong chưa.” Sau đó tự nhiên ôm Hoan Hoan lên ghế sa lon và tiếp tục xem TV của mình, nhưng sự chú ý đúng là muốn phân tán một chút.

“Dĩ nhiên con ... vẫn viết chưa xong.” Vốn là Hoan Hoan muốn nói dĩ nhiên là mình đã viết xong, nhưng khi nhìn Hạ Thiên Vũ, không biết nghĩ đến điều gì, mà thay đổi lời nói vốn là cần nói ra, con người đang không ngừng chuyển động, nếu lúc này Hạ Thiên Vũ chú ý tới lời nói, sẽ biết chắc chắn lời nói tiếp theo của Hoan Hoan sẽ không êm tai.

“Vậy làm sao lại không viết hả?” Lực chú ý chuyển lên người Hoan Hoan, khó có được một ngày không có vào game, nhưng không nghĩ Hoan Hoan lại đến đây, bình thường lúc này Hoan Hoan chắc vẫn còn đọc sách.

“Mẹ, còn có một bài văn, nhưng con nghĩ thế nào cũng viết không được.” Hoan Hoan chu cái miệng nhỏ nhắn, hình như có chút bất mãn với bài văn này.

“Bài văn ra sao mà làm Hoan Hoan thông minh của chúng ta bối rối rồi hả, nói cho mẹ nghe một chút.”

“Nhưng trước hết mẹ phải đồng ý với con một điều kiện?” Nghe Hoan Hoan nói như vậy, Hạ Thiên Vũ có cảm giác giống như khi mình nói chuyện với mẹ già vậy, trước tiên khiến mẹ từ chối đại thần, cũng là tiền trạm hậu tẩu, nhưng cuối cùng mẹ cũng không giữ lời hứa, đáng ghét, xem ra lần sau nhất định phải lấy giấy bảo đảm trước mới được.

“Hoan Hoan, tại sao một bài văn viết lại bí mật như vậy?” Trong lòng Hạ Thiên Vũ rất tò mò, bài văn này như công việc bí mật vậy?

“Mẹ, trước hết mẹ đồng ý với con đi!” Hoan Hoan ôm tay Hạ Thiên Vũ làm nũng, nhưng không chịu nói bài văn này là gì.

“Vậy con nói điều kiện trước đi, nếu mẹ không đồng ý, thì ngày mai nếu cô giáo có hỏi, mẹ sẽ nói Hoan Hoan không muốn viết, mẹ cũng không biết bình thường Hoan Hoan vâng lời thế nào, kết quả hôm nay lại không chịu viết văn rồi.” Hạ Thiên Vũ cố tình đe dọa nói, lần đó thua thiệt với mẹ già cho nên lúc này cho dù là chuyện đơn giản, cũng phải cẩn thận.

Hoan Hoan tuyệt đối không ngờ bình thường mẹ rất dễ nói chuyện, trừ phi có chuyện nghiêm trọng Hạ Thiên Vũ mới có thể buông miệng, lúc này lời khó nói như vậy, cũng không nghĩ ra tại sao Hạ Thiên Vũ có tâm nhìn xa như vậy, cho nên Hoan Hoan chỉ có thể thở dài chủ đề này đã tới chậm một bước.

Vốn là điều kiện thay đổi, xem ra cũng chỉ có thể thay đổi chiến lược.

“Mẹ ơi, nếu mẹ nghe cũng không được tức giận.” Được rồi, mẹ quá khó khăn, nên không thể làm gì khác hơn là nói bóng nói gió đề thay đổi chiến lược.

“Nếu là một bài văn viết, mẹ sẽ không tức giận.” Bài văn thế nào kéo cũng tìm không ra manh mối gì đi!

“Thật ra thì đề bài của bài văn này là ‘Ba ở đâu’, đây là sự thật, tại sao lúc này lại vui mừng, tại sao lại ra đề bài này. Mẹ, đến bây giờ Hoan Hoan cũng không có ba, con nghĩ như thế nào cũng nghĩ không ra được, bài văn này viết như thế nào, lúc nào thì mẹ cho Hoan Hoan tìm ba?”

Được rồi, lừa dối mẹ là Hoan Hoan sai, nhưng mẹ luôn không cho Hoan Hoan tìm ba, mọi người đều nói ba rất tuyệt vời.

Thật ra thì nhắc tới lời này là bởi vì hôm nay trong trường học Hoan Hoan, những đứa trẻ trò chuyện với nhau một chút đã nói đến chuyện về ba, kết quả cuối cùng vốn là Hoan Hoan nói không có mong đợi đối với ba, nhưng trong lòng lại có chút nhớ ba.

Đột nhiên Hoan Hoan lại nói đến chuyện này, trong khoảng thời gian ngắn khiến Hạ Thiên Vũ không biết đáp lại như thế nào, trong lòng có ý kiến đối với giáo viên trường học.

“Vâng, Hoan Hoan, bài tập này” Cô bối rối, tha thứ cho cô, đây mới thật sự làm không tốt! Làm thế nào, làm thế nào mới có thể giải quyết, rõ ràng cũng chỉ là một bài văn viết, mà đã bay lên cao muốn tìm bạn trai rồi, bước nhảy vọt này lớn quá rồi đó?

“Làm sao bây giờ hả mẹ?” Hoan Hoan đáng thương nhìn Hạ Thiên Vũ, hình như thật sự là không biết trả lời ra sao là tốt.

“Này ... nếu không ... con nghĩ mẹ là ba mà viết đi, sau đó mẹ sẽ mua cho con quyển bách khoa toàn thư tìm một chút tài liệu, được không?” Hạ Thiên Vũ nói mình có thể sao chép lại, chẳng qua là, tại sao bây giờ giáo viên lại như vậy, được rồi, không trách giáo viên được, mỗi trường học đều có thể làm một bài văn như vậy.

Mặc dù biết điều này là sai, nó không nên xảy ra, nhưng tha thứ cho cô thật sự không tìm được cách nào tốt hơn cách này, chẳng lẽ muốn cô tìm bạn trai ngay bây giờ, xin lỗi, đó là chuyện không thể.

“.....” Mẹ có thể thông minh một chút không? Cách như vậy mà mẹ cũng có thể nghĩ ra, không trách được tục ngữ có câu nói ‘Gừng càng già càng cay’.

Hoan Hoan thật sự bội phục mẹ của mình, lại nghĩ ra cách như thế, nhưng không biết lúc này đầu Hạ Thiên Vũ rất đau, Hạ Thiên Vũ vẫn luôn không có nghĩ tới chuyện này, thậm chí Hạ Thiên Vũ rất muốn từ chối chuyện kết hôn với đại thần trong game, lúc đó thật sự muốn thoát ra, thử hỏi, có khả năng sao?

Hạ Thiên Vũ nhìn biểu hiện im lặng của Hoan Hoan, giọng nói không chắc chắn: “Nếu không, con... thôi, Hoan Hoan con tùy tiện viết bài văn này đi!”

Vô cùng hao tổn tâm trí, bài văn này thật đúng là một “kẻ thù”, cô chịu thua.

“Được rồi!” Hoan Hoan cảm thấy nếu mình không lên tiếng, đoán chừng mẹ lại tìm cách khác, đề tài đã lệch khỏi quỹ đạo rồi phải không?

Yên lặng rời khỏi người Hạ Thiên Vũ, trong lòng hờ hết, ba ba đã đi đâu rồi hả? Sau đó khẳng định “Giáo viên” ra đề bài này, mặc dù rất miễn cưỡng, nhưng lúc này Hoan Hoan không nghĩ ra cách nào tốt hơn, hôm nay cũng đã thất bại lần sau cần phải suy nghĩ nhiều cách hơn, nhất định mẹ phải đồng ý.

Ánh mắt Hạ Thiên Vũ trở lại trên ti vi, vừa đúng TV hình như cũng muốn đối nghịch với cô vậy, quảng cáo cũng cảnh người một nhà hoà thuận vui vẻ, chẳng lẽ phải đi quan tâm rốt cuộc quảng cáo là gì sao, nên tắt TV cho hả giận.

Khi ra ngoài mình đã không xem hoàng lịch, tại sao ở nhà cũng không thuận lợi vậy, có phải nắm mốc đại thần đang ở bên cạnh mình hay không?

Ánh mắt trong lúc lơ đãng thấy máy vi tính, mới nhớ tới hình như chính mình đã một ngày không có vào game rồi, hay là đi lên xem một chút đi, thuận tiện bổ sung hàng hóa, tiền bạc, không thể để cho nó trôi đi được.

Mở máy vi tính lên, vào game, việc đầu tiên chính là đi cửa hàng bổ sung hàng hóa.

Mới một ngày, trong cửa hàng buôn bán rất tốt, đã bán một nửa hàng, nhìn tiền bên trong tài khoản, khiến trên mặt Hạ Thiên Vũ xuất hiện nụ cười, nếu vẫn luôn buôn bán như vậy thì tốt, vậy là cô đã có thể trở mình.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hôn lễ long trọng

Chẳng qua là ngay sau đó sự chú ý của Hạ Thiên Vũ đã bị kênh thể giới hấp dẫn rồi.

【Thế giới】(Không) Bách Hiểu Sanh: Hơn nữa cách thời gian làm lễ còn sớm, nhưng người đến thật sự là khá nhiều nha!

【Thế giới】(Không) Thiên Diện Lang: Đó là dĩ nhiên..., hôn lễ dĩ nhiên là phải có nhiều náo nhiệt chứ.

【Thế giới】(Không) Vạn Sự Thông: Nói chính xác là, hôn lễ của đại thần không náo nhiệt thì có chuyện gì náo nhiệt hơn đây. Ủa, tại sao đến bây giờ vẫn không thấy Quân Mạc Vũ vậy?

【Thế giới】Bảo bối không khóc: Vạn Sự Thông vừa nhắc đến tôi mới nhớ, bóng dáng đại thần đã ở đây từ sớm, nhưng Mạc Quân Vũ vẫn chưa xuất hiện?

【Thế giới】(Yến) JQ sinh khắp nơi trên đất: Không phải còn sớm sao! Có biết bao nhiêu người mơ ước gả cho đại thần, chắc chắn Quân Mạc Vũ sẽ đến.

Nhìn thấy dòng chữ này, Hạ Thiên Vũ lật xem lịch ngày, phát hiện hôm nay đúng là thứ bảy, là ngày kết hôn của mình với đại thần. Vốn là giả chết không có ý định đi lên, không ngờ hôm nay cô lại quên mất.

Sững sờ nhìn sắp đến giờ, thật là có chút không biết rõ làm sao mới phải.

Lúc này trong lòng hình như có tiếng nói chung với đại thần, cho nên lên kênh nói chuyện riêng.

“Mau đến miếu Nguyệt Lão.” Chỉ là ngắn ngủn năm chữ, nhưng khiến Hạ Thiên Vũ có chút buồn bực, tại sao lại muốn kết hôn chứ?

Buổi tối sau 7 giờ rưỡi, người đến miếu Nguyệt Lão tham dự nhiều đến nỗi một giọt nước cũng chảy không lọt, lần đầu tiên cô biết game này hóa ra là có nhiều người chơi như vậy.

【Thế giới】Tuyệt Nhiễm khuyên thành: Mời mọi người lên YY: 52XXXX tham dự hôn lễ của đại thần Dạ Diệc Hàn và cô gái xinh đẹp Mạc Quân Vũ,

chúng ta hãy tặng cho anh ấy một bữa tiệc ca nhạc nào (vỗ tay).

【Tuyệt Nhiễm khuyên thành】này là con át chủ bài của phía chính phủ, có quan hệ khá tốt với Thiên Hề và Hạ Thiên Vũ, lúc trước Thiên Hề mang lời bài hát đến, và nhân tiện dẫn theo Hạ Thiên Vũ gia nhập nhóm nhạc Tuyệt Nhiễm gốc là 【 Lạc Anh thủy tạ 】, bởi vì đây là hôn lễ của đại thần, cho nên cô đặc biệt dẫn đôi tác tốt của【Tuyệt Linh khuyên thành】chạy đến hiện trường.

【 Thế giới 】(Yển) JQ sinh khắp nơi trên đất: Lập tức đến ngay lập tức đến ngay, đã sớm nghe nói thanh tuyến hai đại Bang chủ Lạc Anh ngọt ngào, làm thế nào cũng muốn đi nghe, đại thần, bà xã đại thần, chúc mừng chúc mừng, sớm sinh quý tử!

【 Thế giới 】(Dạ) Khí Vũ Hiên Ngang: Sớm sinh quý tử +1

【 Thế giới 】(Dạ) A Không: Sớm sinh quý tử +2

【 Thế giới 】(Dạ) Vương giả phong độ: Sớm sinh quý tử +3

【 Thế giới 】(Dạ) Đôrêmon: Sớm sinh quý tử +4

【 Thế giới 】(Dạ) Thần Mã Đô Thị Phù Vân: Wow KAO, đại thần vĩ đại xuất hiện, cầu xin chụp ảnh chung.

.

Thế giới vỗ tay hoan hô, hoàn toàn đều là chúc mừng bọn họ, bắt gặp cô mỉm cười, mở YY lên.

Tuyệt Linh là người thành lập Lạc Anh thủy tạ của kênh YY, bọn họ là vest chủ trì phía chính phủ hoàn toàn đều lấy biệt hiệu là trái cây, vest Tuyệt Nhiễm là (【 Lạc Anh 】anh đào ỉ nhiêm), vest Tuyệt Linh là (【 Lạc Anh 】dâu tây ỉ tình thần), những người khác là 【 Lạc Anh 】 cộng thêm tên trái cây hoặc là tên thức ăn, Tuyệt Linh là chủ sở hữu kênh, Tuyệt Nhiễm, Lam Vũ, Việt Quất là tổng quản lý kênh vest cam, và một số quản lý kênh đầy đủ vest màu vàng, các nữ sinh hoạt động thường xuyên là: cam ngọt, chanh, mật ong, hạt tiêu, dâu, vải; nam sinh là: khế, mít táo, bồ đề, bánh bao, liên sương, quả nho, Muggle và vân vân.

Không ai nghĩ số người trên kênh YY là gần năm trăm người, đại thần YY mới vừa đi vào, Tuyệt Linh cho anh một chiếc áo vest màu vàng.

Mở ra mạch tự, vị thứ nhất là Tuyệt Nhiễm, đầu tiên mọi người nghe giọng nói của Tuyệt Nhiễm, Hạ Thiên Vũ vẫn cảm thấy, giọng nói Tuyệt Nhiễm và Tuyệt Linh rất hay, giọng Tuyệt Nhiễm tương đối mềm mại, còn giọng Tuyệt Linh tương đối rõ ràng, thật sự nghe rất êm tai.

“Chào mừng mọi người đến với 【 Lạc Anh thủy tạ 】, trong thời gian chờ đợi buổi lễ kết hôn lúc 8 giờ trước tiên ca sĩ của chúng tôi sẽ mang đến cho mọi người mấy bài hát, cho mời ca sĩ đầu tiên của chúng ta, ca sĩ Thanh Phong tiêu Bò Đề.”

Trước khi Bò Đề tới Lạc Anh gọi là Thanh Phong, giọng ca của anh không tệ, Hạ Thiên Vũ đặc biệt nhắm vào giọng nói của anh mà sáng tác bài hát, rất thành công.

Sau Bò Đề là cam ngọt, giọng của cam chủ trì rất chuyên nghiệp, những bài hát mà cô ca chủ yếu là bài hát rap sau năm 90, là đại diện chính thức của nhà Lạc Anh.

Sau cam ngọt là quả khế, giọng nam đặc sắc, âm điệu tương đối cao, giọng ca tương đối chuẩn.

Sau quả khế là hạt tiêu, những bài hát mà hạt tiêu ca rất kỳ lạ, rất cao, rất xa.

Sau hạt tiêu là mật ong, mật ong luôn ca những bài hát rất ấm áp, nữ tính không kẻ xiết, trong lời ca cất giấu một chút buồn bã.

Sau khi năm người hát xong, đến mạch tự Tuyệt Linh, vừa đứng tám giờ, Tuyệt Linh mỉm cười nói chuyện trong kênh, sau đó nói một câu: “Nhiễm, anh đến đây đi, tôi chủ trì có vẻ không tốt. Tôi không muốn làm cho Dạ ghi hận tôi!”

Sau đó Tuyệt Nhiễm tiếp mạch: “Bà xã em xấu hổ sao! Được rồi, vậy thì tôi tôi đi! Mời mọi người đứng ngay ngắn trong miếu Nguyệt Lão, nam trái nữ phải, Nhân yêu đứng ở cửa, nhường lại trung tâm thâm đồ cho.”

Chỉ thấy trong game, số lượng nam và nữ rất tự giác đứng ở hai bên, ngược lại vị trí ở cửa. Trông không

“Cho mời cô dâu chú rể vào hi đường!”

Chỉ thấy trong trò chơi, từ cửa miếu Nguyệt Lão, Dạ Diệc Hàn và Mạc Quân Vũ xuất hiện, bọn họ mặc lễ phục màu đỏ, cảm thấy rất đẹp, hai người đi cạnh nhau từng bước một đi tới hi đường của miếu Nguyệt Lão.

Tuyệt Nhiễm khuyên thành đứng ở vị trí người chủ hôn, thấy bọn họ đến trước mặt, đứng phía bên dưới tượng thần Nguyệt Lão, vừa nói trên kênh YY vừa đánh chữ trên thế giới: Nhất bái Thiên Địa!

Nhân vật trong trò chơi xoay người ra ngoài, nhìn về phía bên ngoài cửa, lạy một cái.

【 Thế giới 】Khuyên thành tuyệt nhiễm: Nhị bái Nguyệt Lão!

Trong trò chơi nhân vật xoay người đối diện với tượng thần Nguyệt Lão, lạy một cái.

【Thế giới】Tuyệt Nhiễm khuynh thành: Phu Thê giao bái!

Chỉ thấy sau đó hai nhân vật xoay người đối diện nhau, lạy một cái.

【Thế giới】Tuyệt Nhiễm khuynh thành: Kết thúc buổi lễ, đưa vào động phòng! Tung hoa!

Sau đó kênh trước mặt và kênh thế giới không ngừng xoay ra những lời chúc phúc ... Ánh mắt cô luôn nhìn lời nói đó, hình ảnh đó, đóa hoa đẹp rực rỡ, giống như là chúc phúc vậy, từ trên bầu trời rơi xuống, mang theo màu sắc vui mừng, khẳng định rất đẹp, quả nhiên cho dù là ở trong game hay là trong thực tế, trong ngày cưới người phụ nữ là đẹp nhất, giờ phút này, trong lòng cô rất cảm động!

Bọn họ chuyển đến một căn phòng nhỏ, nếu nói đến động phòng hoa chúc, và cô cảm thấy hình ảnh ấy rất giống trong phim cổ trang, chủ rể vén khăn voan của cô dâu lên, sau đó hai bên nhìn nhau, nhìn nhân vật Dạ Diệc Hàn tiến lên một bước, giống như vừa đứng hôn cái trán của Mạc Quân Vũ, khi đó, trên thực tế trên mặt cô có chút nóng lên.

Trong khoảng thời gian ngắn tâm trí thật sự là không minh mẫn, cứ như vậy mình đã kết hôn? Được rồi chính xác mà nói là kết hôn trong game, nhưng vẫn cảm thấy chuyện này rất tế nhị nha!

【Trước mặt】Dạ Diệc Hàn: Bà xã, anh yêu em.

Nhìn thấy đại thần đột nhiên đánh ra một câu nói như vậy, trong khoảnh khắc đó khiến Hạ Thiên Vũ ảo tưởng đến trên thực tế, nếu khi mình thật sự kết hôn, một nửa kia khẳng định cũng sẽ nói với mình như vậy, trong lòng tràn đầy ngọt ngào, chỉ vì năm chữ này.

【Trước mặt】Mạc Quân Vũ:

Bởi vì bọn họ lựa chọn hình thức hôn lễ đặc biệt xa hoa, nên có thể nghĩ hôn lễ này có long trọng cỡ nào, mà khách bên ngoài thì, trước 8 giờ rưỡi đều có được kinh nghiệm, không cần đánh quái vật mà có thể đạt được rất nhiều kinh nghiệm, có thể hạnh phúc hơn nhiều so với hai người bọn họ kết hôn, chỉ là đến tốt cùng ai hạnh phúc hơn ai điểm này không thể nói được.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đáp lễ khó khăn

Edit: Sun520

Theo quy định, bọn họ nhất định phải ở trong phòng nhỏ chờ đủ mười lăm phút mới tính hoàn thành kết hôn, hệ thống mới có thể xoay ra hoàn thành kết hôn, cho nên, bọn họ sẽ treo sổ chờ ở bên trong, nhưng sau câu nói đó, ai cũng không có mở miệng nói chuyện.

Trên kênh YY rất náo nhiệt, Tiểu Nhiễm nói: “Kết thúc buổi lễ kết hôn, cô dâu chú rể động phòng hoa chúc, mọi người có muốn anh ấy đến đây phát biểu cảm nghĩ hay không, muốn xoay lên kênh thế giới nha.”

Tiểu Nhiễm cười thật ngọt ngào, không thể nghĩ ngờ chính giọng nói này bắt nguồn làm cho mọi người vui vẻ, nhìn kênh thế giới xoay không ngừng, Tiểu Nhiễm kéo mạch tự của Dạ Diệc Hàn lên.

“Tự nhiên, tôi lại ôm mạch tự của anh ấy, chớ ghen nha, phía dưới cho mời chú rể Dạ Diệc Hàn tiên sinh đến kể lại một đoạn tỏ tình, kể cả cách anh quen biết cô dâu và tại sao lại yêu cô dâu, được rồi, mạch tự giao cho anh, Dạ đại thần!”

Tiểu Nhiễm nói xong đi xuống mạch tự, sau đó đến Dạ Diệc Hàn.

Trên kênh YY im lặng một lúc, im lặng nửa phút, sau đó Dạ Diệc Hàn mới tự nhiên mở miệng: “Tại sao phải biết quá trình yêu nhau, có thể bỏ qua hay không?”

“Nói đến đoạn tỏ tình đi?” Tuyệt Nhiễm nói.

“Các người cảm thấy tôi cần phải tỏ tình sao?” Anh hỏi ngược lại.

“Vậy anh cứ đi xuống như vậy, làm sao dập tắt tin đồn như ngọn lửa cháy hừng hực trong lòng của mọi người đây?” Tuyệt Nhiễm nói.

“Không nên làm tôi khó xử chứ!” Anh có chút bất đắc dĩ nói.

Nghe giọng nói của anh, cô đã bị cuốn hút, nhiều hơn mấy phần thành thực chừng chặc so với ngày trước, nhưng vẫn dễ nghe như cũ, trong nháy mắt làm cho cô có chút an lòng, người đàn ông dùng giọng nói bắt lấy trái tim của cô, trên đời này chắc chỉ có một người là anh!

Cô nói chuyện riêng với Tuyết Nhiễm: “Đừng làm khó dễ anh ấy.”

Hạ Thiên Vũ nhìn ở phía trên lời của Dạ Diệc Hàn, cũng cảm thấy Tiểu Nhiễm có chút không phúc hậu, cho nên lên kênh nói chuyện riêng cầu cạnh Tuyết Nhiễm, chỉ là cảm thấy giọng nói trên YY hình như có chút quen thuộc.

Thật ra thì Hạ Thiên Vũ không biết, Dương Dịch đặc biệt điều chỉnh card biến âm thay đổi giọng nói của mình, nhưng cho dù giọng nói có thay đổi thế nào thì cũng sẽ tương tự với giọng nói ngày thường mà thôi.

“Được rồi, xem cô dâu xin tha cho anh, tôi sẽ bỏ qua cho anh, nhưng mà anh phải hát một bài!” Tuyết Nhiễm nói.

Anh im lặng, chẳng qua là ca hát dễ dàng hơn nhiều so với tỏ tình.

Tự nhiên âm nhạc vang lên, một bài hát tiếng Anh khúc 《On—lylove》xướng vào trong lòng của cô, cô mỉm cười.

“Đại đại thần, không ngờ anh ca hay như vậy! Có muốn suy tính gia nhập với tổ đội của chúng tôi hay không!” Tuyết Nhiễm hưng phấn nói.

“Việc này phải bàn lại.” Anh có chút chống đỡ không được rồi, cho dù điều chỉnh card biến âm, làm cho giọng mình khó nghe hơn, nhưng cũng không có nghĩa là dở.

“Đại thần, anh thật sự không có một chút tế bào hài hước!” Tuyết Nhiễm kêu rên: “Bà xã!”

“Đến!” Tuyết Linh ngoan ngoãn trả lời, sau đó cẩn thận trọng hỏi: “Nhiễm, gọi em làm gì đây?”

“Tặng cho họ bài hát《Chúc mừng tân hôn 》!” Tuyết Nhiễm nói.

“Nhưng mà Nhiễm, đây là bài hát nam nữ song ca!” Tuyết Linh có chút tiểu uất ức nói.

“Không có việc gì, hai ta song ca thôi!” Tuyết Nhiễm nói xong, vì vậy cùng Tuyết Linh liền mạch.

Âm nhạc vang lên có chút buồn lại có chút vui vẻ, hai người bọn họ thân mật hợp tác hết một bài 《 Chúc mừng tân hôn 》，nếu như nói mới vừa Dạ đại thần ca làm mê đảo hàng ngàn cô gái, thì bài hát này của các cô lại làm mê đảo hàng ngàn chàng trai.

Trên màn ảnh cùng trên thế giới hoa tươi roi không ngừng, không khí buổi hôn lễ này đi vào lúc cao trào.

Giọng của Tuyết Nhiễm và Tuyết Linh kết hợp lại với nhau chính là một điều kỳ diệu, sướng được kỳ cục, mọi người trong Lạc Anh thủy tạ cũng chỉ có hai người bọn họ nghe qua giọng của Hạ Thiên Vũ, giọng của Hạ Thiên Vũ lạnh lạnh, nhưng giữa thanh tuyến lại có một loại không thể bỏ qua sự hấp dẫn, hiệu quả nhất là lúc làm phần hậu kỳ, ca khúc ôn tồn bình thường đều là giọng Hạ Thiên Vũ, họ sáng tác Cổ Phong hết sức hài hòa.

【 Hệ thống 】 Chúc mừng Dạ Diệc Hàn và Mạc Quân Vũ hoàn thành hôn lễ, kết làm vợ chồng!

Ngay sau đó, thế giới một mảnh xôn xao, có chúc phúc, có hâm mộ, nhưng có một số từ cô không thích, chỉ là hôm nay tâm trạng cô tốt, cho nên không quan tâm đến những người so đo đó, thuận theo tự nhiên là tốt rồi đi!

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Con gái? Tại sao lại lập gia đình? (kinh ngạc)

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Mẹ, mẹ. Cuối cùng chịu xuất hiện rồi, không phải mẹ rõ ràng chuyện con kết hôn nhất— —!

Bây giờ đối với chuyện mẹ bán cô, Hạ Thiên Vũ đã bình thường trở lại.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Hi hi, mẹ đây không phải là vì muốn tốt cho con sao, khẳng định đại thần đẹp trai lại có tiền, con gả cho đại thần lại không lỗ lã.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Hừ, nếu không mẹ kết hôn với đại thần đi? Dù sao cũng không mất mát gì.

Mặc dù Hạ Thiên Vũ bình thường trở lại, nhưng vẫn muốn dạy dỗ mẹ, nếu không lần sau bà lại làm ra chuyện như vậy, cô đi đâu để khóc lóc kể lể đây.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Không nên, bây giờ bát tự của con và đại thần cũng đã quăng lên rồi, cho nên mẹ cũng không nhúng vào nữa.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Hừ, còn có lần sau?

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Không nên, con yêu à, mẹ sai lầm rồi, về sau mẹ cũng không dám nữa, con xem lúc này chuyện cũng đã rồi, mẹ muốn cứu vẫn cũng không cứu vẫn được!

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Hừ, nhớ không được phép có lần nữa đấy, lần này sẽ bỏ qua cho mẹ.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhược Tâm Vâng vâng vâng, mẹ còn có chuyện, đi trước đây.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhược Tâm: Được rồi.

Một người mẹ, tại sao tôi lại sinh ra một đứa con gái như thế.

Một đứa con gái, tại sao tôi lại có một người mẹ như vậy.

Cô vừa định đi làm việc, lại thấy email sáng lên, mở ra, Dạ Diệc Hàn gửi cho cô trang phục mới, thuộc tính thời trang sở hữu, một bộ quần áo lụa mỏng màu trắng thoạt nhìn rất có một loại mộng ảo tiên khí cùng vật trang sức trên đầu đơn giản nhưng không mất đi vẻ đẹp, đẹp không sao tả xiết, Hạ Thiên Vũ nhìn một cái cũng biết vật trang sức không mất đi vẻ đẹp, huống chi đây chính là xuất từ trong tay của đại thần, cho nên mức độ căng trân quý không thể nào là vật kiện giá rẻ được.

Hạ Thiên Vũ tin rằng nếu mặc vào bộ trang phục này, nhất định cô rất nổi tiếng, đáng tiếc là trên thực tế không có trang phục như vậy, cho dù có cũng không thể làm quần áo mặc thường xuyên được, nếu không sẽ có khả năng bị ngộ nhận là “Bệnh thần kinh”.

Chỉ là phía trên còn ghi chú rõ hai chữ: Sính lễ.

Cô hóa đá một lần nữa, sính lễ không phải nên đưa trước khi kết hôn sao? Tại sao bây giờ trở thành sau khi kết hôn mới đưa sính lễ chứ?

Vậy. Cô không phải cũng nên chuẩn bị quà đáp lễ lại chứ, nếu không thì cô quá chiếm tiện nghi rồi sao?

Trong lòng Hạ Thiên Vũ không ngừng rối rắm, tự nhiên đưa đồ đến quá nhiên sẽ làm cho người ta đau đầu, đầu năm nay thu lễ cũng trở thành một vấn đề.

Được rồi! Sự thật chứng minh Dạ đại thần chậm rãi theo đuổi vợ như vậy, không biết đuổi theo đến chân trời góc biển ra sao, mới có thể đuổi kịp cô vợ nhỏ.

Nhớ lại xem anh ấy cần gì, ai, cô rất bất đắc dĩ!

Xem ra đáp lễ không phải là khó khăn nhất, mà khó khăn nhất chính là tặng quà đáp lễ cho đại thần, đại thần không có cái gì chứ?

Nghĩ đến đây, khiến Hạ Thiên Vũ không khỏi có chút đau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đại thần cũng kiêu ngạo

Edit: Sun520

Tìm kiếm trong kho hàng và ba lô không biết bao nhiêu lần, nếu không phải là đại thần chắc chắn có, nếu không đủ quý trọng, làm sao không thể tìm được một vật có thể tặng đáp lễ cho đại thần chứ, a, khó quá, không phải chỉ là tặng quà đáp lễ thôi sao, tại sao lại khó khăn như vậy chứ! Nếu trong thực tế thì cô sẽ tặng nào bạch kim, không phải nói đáp lễ sẽ tặng nào bạch kim thôi sao, dễ dàng hơn nhiều, thậm chí cũng tiết kiệm được thời gian.

Nếu Hạ Thiên Vũ thật sự tặng nào bạch kim thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì!

“Đại thần” run run rẩy rẩy mở ra kênh nói chuyện riêng, và chờ đợi đại thần đáp lại.

Nhìn thấy Quân Mạc Vũ nói chuyện riêng, trong vòng một phút đại thần đã gọi một câu trả lời, chỉ là nhìn thấy câu nói kia, vốn là lòng mảy đã buông lỏng hơi nhú lên: “Hả?”

Nhìn thấy đại thần trả lời, Hạ Thiên Vũ vừa vui mừng lại lo lắng, đang muốn đánh chữ, kết quả tiếp theo đại thần lại gọi đến một câu nữa.

“Gọi anh là gì? (nhú mảy)”

Hạ Thiên Vũ nhìn hai câu này, trong lòng mơ hồ cảm thấy có một áp lực mờ nhạt, may mà đại thần tách ra hai câu, nếu hai câu này kết hợp với nhau, trong lòng Hạ Thiên Vũ cảm thấy áp lực hơn.

Trong lòng càng thêm run rẩy, này, đại thần có ý gì chứ! Tôi nên gọi anh là gì? Đại thần không phải là đại thần sao?

“Cái đó, tôi ••• phải gọi gì?” Nói ra những lời này Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình đang tìm cách chết sớm, nhưng thật sự không biết phải gọi đại thần phải là gì mà!

“Em...” Đại thần nhìn Mạc Quân Vũ trả lời, bỗng nhiên trong lòng có một ngọn lửa không tên, cô vợ nhỏ của mình ngốc nghếch hay là muốn trêu chọc mình đây? Chuyện này lại muốn anh phải nhắc nhở.

Nếu lúc này Hạ Thiên Vũ ở bên cạnh đại thần chắc chắn nhất định phải gặp họa, chỉ là lúc này Hạ Thiên Vũ không có ở đây, hơn nữa hôm nay mới vừa kết hôn, đại thần suy nghĩ một chút hay là thôi đi, từ từ dạy.

“Hôm nay chúng ta kết hôn, cho nên em biết phải gọi anh là gì, đúng không?”

Hạ Thiên Vũ nghe đại thần nhắc nhở rõ ràng như vậy, nếu không biết gọi là gì thì người đó chính là một kẻ ngốc.

“Nhưng, anh vốn chính là đại thần nha!” Tính toán tranh thủ phúc lợi cho mình, thế nào cũng không thể bị đại thần nắm trong lòng bàn tay, hơn nữa mình vẫn có chút không tự nhiên cho lắm.

“Bà xã, nhớ là từ hôm nay trở đi gọi đại thần chỉ là một bản sao vô dụng mà thôi, đã có một người lớn thay thế rồi. (mỉm cười)”

Cuối cùng cũng nhìn thấy vẻ mặt mỉm cười của đại thần, Hạ Thiên Vũ cảm cảm thấy đây là một hoa hồng có gai, xem ra nếu mà hôm nay không thuận theo ý của đại thần, dường như chính mình sẽ chết rất thê thảm! Trong lòng càng thêm run rẩy, hôm nay mình tìm đến đại thần có thể chính là một sai lầm hay không đây, lại nhớ tới chuyện mình muốn nói, Hạ Thiên Vũ không thể làm gì khác hơn là chịu thua.

“Lão công” công, một chữ cuối cùng Hạ Thiên Vũ chỉ dám hét trong lòng, nếu thật sự hét to, rất có thể đại thần sẽ hóa tốc tìm cô tính sổ!

Hừ, Lão Công Công, để cho anh giày vò tôi!

Nghĩ như vậy nhất thời trong lòng không còn tức giận như vừa rồi, cả người cũng thoải mái hơn.

“(Gật đầu)” Hải lòng lấy được lời mình muốn nghe.

Đối với nét mặt của đại thần, trong lòng Hạ Thiên Vũ mỉm cười xấu xa, chỉ là phải nhìn Hoan Hoan bên cạnh, cho nên cô liên tục nén tiếng cười, không thể hù dọa Hoan Hoan được.

“Ông xã, anh tặng sinh lễ cho em, em không phải nên tặng quà đáp lễ cho anh à?”

“Em muốn tặng?”

Nhìn thấy một câu đúng ba chữ, Hạ Thiên Vũ thật sự muốn nói, là muốn tặng, nhưng có thể tặng vật gì mà anh không có đây!

“Tiền!”

Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ trả lời như vậy, điều này rõ ràng chính là vì suy nghĩ khó xử, nhưng mà nghĩ đến cô vợ nhỏ của mình vừa rồi đáng vẻ ngoan như vậy nên tâm tình hết sức vui vẻ, cũng không muốn làm chuyện gì khó đối với cho cô, hơn nữa mình muốn cái gì cũng không cần cô tặng.

“Không cần, chồng em cái gì cũng có.”

“.....” nghe giọng điệu, khiến Hạ Thiên Vũ rõ ràng cảm thấy đại thần đang kiêu ngạo.

“Dạ dạ, cái gì ông xã cũng có, ông xã là đại thần! Dĩ nhiên cái gì cũng có.” Thuận tiện nịnh nọt, được rồi Hạ Thiên Vũ nhìn đại thần kiêu ngạo có chút đồng ý rồi, vì vậy hai bên tâm tình cũng vui vẻ, và đây là lần đầu tiên từ trước tới nay.

“Nếu không cần, thời gian cũng không sớm, tôi thoát trước đây!”

“Ừ” đại thần sáng khoái đồng ý, hôm nay tâm tình rất tốt, nhất định là bởi vì kết hôn, nếu là kết hôn thật sự thì khẳng định tâm tình của anh còn tốt hơn so với bây giờ, chỉ là lúc này không thể gấp, qua ít ngày nữa là có thể nhìn thấy bà xã.

Hạ Thiên Vũ thoát khỏi trò chơi, đã nhìn thấy Hoan Hoan vẫn còn ngồi mê mê đồ vật ở bên kia, cũng không có chú ý khi cô đến gần.

“Hoan Hoan khuya lắm rồi, đi ngủ thôi!”

“A, lập tức đi ngủ đây.”

Nghe cô gọi như vậy, dọa Hoan Hoan giật mình nên vội vàng giấu vật gì đó trong tay, vốn là cô cũng không có đặc biệt chú ý, nhưng lúc này hành động Hoan Hoan rất khác thường, cho nên cô thật sự có nổi lên lòng tò mò, có chút hối hận mới vừa rồi tại sao không ở sau lưng Hoan Hoan nhìn một chút rồi mới lên tiếng chứ, được rồi! Chuyện này là sai.

“Hoan Hoan, con giấu cái gì đó, nói với mẹ đi.” Đi tới trước mặt Hoan Hoan, có ý định nhìn về phía sau xem.

“Mẹ ơi, buồn ngủ quá à, chúng ta đi ngủ đi!” Hoan Hoan gấp một cái, tay nhỏ bé mềm mại dụi dụi mắt, đáng vẻ như muốn ngủ, chỉ là Hạ Thiên Vũ không có chú ý tới một con mắt mở ra cẩn thận nhìn Hạ Thiên Vũ đang làm gì.

“Trước cũng không thấy con kêu ngủ, nói đi, giấu ‘bí mật gì không thể nói?’” Buông tha đi tìm, muốn trước mắt cô bé giao phó chi tiết ra ngoài, chỉ tiếc Hoan Hoan cũng biết chiều nói sang chuyện khác.

“Không có, mẹ vừa nhắc đến, con thật sự buồn ngủ, mẹ không muốn con ngủ à?” Tay nhỏ bé duỗi về phía sau, bắt được mới vừa rồi mình loay hoay gì đó.

“Thật sao?” Hoài nghi nhìn Hoan Hoan, khiến Hoan Hoan cảm thấy bí mật của mình sắp lộ.

“Vây đi ngủ đi, mặc dù ngày mai không đi học, nhưng cũng nên ngủ sớm một chút.”

“Dạ, dạ biết rõ.” Hoan Hoan dùng sức gật đầu một cái, sau đó nhanh chóng chạy về phòng.

Hạ Thiên Vũ nhìn tờ giấy trắng trong tay Hoan Hoan, thật là Hoan Hoan cũng bắt đầu có bí mật, có chút tức giận, nhưng trên mặt của cô lại mang theo nụ cười, thu dọn đồ, mình cũng rời đi phòng khách, trở về phòng ngủ.

Hoan Hoan đóng cửa lại, ngăn mẹ ở bên ngoài, tay nhỏ bé vỗ vỗ trước ngực, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Hô, may quá, mẹ không có cố chấp muốn xem, thiếu chút nữa đã bị phát hiện, nguy hiểm thật, lúc mẹ xuất hiện thật sự không có tiếng động.

Thật ra thì đó là bởi vì cô quá nhập tâm, không thể nào Hạ Thiên Vũ thật sự xuất hiện không có tiếng động được.

Trong tay Hoan Hoan là một tờ giấy, nhưng trên giấy dán chính là tấm ảnh người đàn ông đẹp trai, cả người đứng dưới ánh mặt trời, trên mặt mỉm cười dịu dàng, mang theo vô hạn sự thân thiết, mặc trên người quần áo thể thao, sau lưng cánh tượng hiền nhiên là chụp trong công viên, bên cạnh còn viết:

Đẹp trai 8 điểm

Dịu dàng 9 điểm

Cao lớn 7 điểm

Có tiền không biết

.....

“Thầy giáo chính là thầy rồi, cuối cùng Hoan Hoan sắp có ba, ha ha, đúng rồi mới vừa chạy trốn nên quên nói về thầy giáo với mẹ, mình thật sự ngốc nghếch.” Nói xong, tay nhỏ bé nắm thành nắm đấm gõ đầu mình một cái.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Giết thêm lần nữa

Edit: Sun520

Login lần nữa, bắt đầu từ hôm nay thân phận của cô chính là bà xã của đại thần, vẫn có một chút cũng không thể tin được, nhưng đây chính là sự thật.

Hắc Phong Động là phó bản cao cấp, ngày trước cô luôn nghĩ khi nào thì một mình cô đầu hạ BOSS này, dù sao tỷ lệ BOSS cấp 100 này tuôn ra trang bị hợp thành tài liệu sau này chính là truyền thuyết cấp, mặc dù cách đường đi đến cấp 100 còn rất xa, nhưng mà trước đó cũng nên chuẩn bị chút cũng tốt hơn!

Cô vừa đến Hắc Phong Động, và nhìn thấy một nhóm người đã đến, nhìn kỹ lại, hóa ra là Thiên Địa Không Tha dẫn đầu nhóm người.

Sáu người đó là Thiên Địa Không Tha, Thất Thái Áo Cưới, Hoa Tương Tích, Gặp Nước Chiều Ảnh, Bảy Sắc Cầu Vòng, Mộ Phong Hoa, và thấy đất nước của họ là ba người nước Yên, ba người nước Ân, ID của Hạ Thiên Vũ vẫn đứng ở nơi đó, không đi chuyển.

【 Trước mặt 】 Mộ Phong Hoa: A, đây không phải là người phụ nữ của Dạ Diệc Hàn sao!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Cũng có thể là nhân yêu, tôi nghĩ Dạ Diệc Hàn chắc chắn là bị cô ta lừa rồi, còn coi cô ta như một bảo vật vậy, thật là! (Khinh)

【 Trước mặt 】 Hoa Tương Tích: Có một số phụ nữ, thích quyến rũ đàn ông, Cầu Vòng, cô quan tâm người ta làm gì!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Các người đừng nói mò nữa, là người hay yêu đó cũng là chuyện của Dạ Diệc Hàn!

Cô thừa nhận, Thất Thái Áo Cưới nói những lời đó rất đúng, bọn họ vốn là không có tư cách quan tâm.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chị Áo Cưới, chị chính là quá thiện lương, bằng không ban đầu làm sao Trong Mộng Tầm Hoan lại bắt nạt đến trên đầu chị chứ! Mặc dù con tiện nhân kia biến mất, nhưng vẫn xuất hiện rất nhiều tiện nhân!

Hạ Thiên Vũ thấy lời này, trên mặt nở nụ cười châm chọc, họ thật sự có thể nha! Không ngờ ID Trong mộng Tầm Hoan cư nhiên không được yêu thích, chặc chặc chặc, thật sự không biết nói cái gì cho phải.

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Các người có đủ tư cách đánh giá sao?

【 Trước mặt 】 Mộ Phong Hoa: Hóa ra là người à, ai, sao thế, không nhìn nổi rồi hả? (Cười trộm)

【 Trước mặt 】 Hoa Tương Tích: Đó là! Tiện nhân, nhanh leo lên người Dạ Diệc Hàn đi! (Ói)

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Thiên Địa Không Tha, đây chính là những vật mà anh nuôi sao?

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Mạc Quân Vũ, miệng cô sạch sẽ một chút đi!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Trước khi nói tôi, có phải trước đó các người phải quản tốt chính các người hay không?

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chúng ta sáu người, một mình cô, cô còn dám lớn lối như vậy, có tin là chúng ta thay phiên nhau luân bạch cô hay không? Vừa đúng, thù mới hận cũ cùng tính một lượt, lần trước cô giết chúng tôi, lần này xem chúng tôi giết cô như thế nào!

Nhìn thấy Bảy Sắc Cầu Vòng kêu gào, trong mắt cô thoáng qua một chút lạnh lẽo, giết cô? Bọn họ nằm mơ đi!

【 Trước mặt 】 Hoa Tương Tích: Lúc này đúng lúc không có Dạ Diệc Hàn ở đây, nhanh thay phiên luân bạch cô ta đi!

Những người ra tay trước lại làm rớt trang bị! Cô nhẹ nhàng cười một tiếng, chỉ chờ bọn họ tiến lên đây.

【 Trước mặt 】 Mộ Phong Hoa: Lên!

Chỉ thấy Kiếm Tiên Mộ Phong Hoa cấp 92 dẫn đầu tiến lên, dùng kỹ năng ngắt xù, định trụ cô, tiếp là Ma Tôn Thiên Địa Không Tha cấp 94 cũng lên phía trước chém cô, tiếp theo là bác sĩ Thất Thái Áo Cưới cấp 92 tiến lên cho cô một kỹ năng trời buộc, sau đó là Hoa Yêu Hoa Tương Tích cấp 91 gọi Bảo Bảo đến cắn xé cô, và cuối cùng là Ảnh Mị Bảy Sắc Cầu Vòng cấp 91 ấn thân tiến lên cộng thêm máu làm tổn thương cô, ngược lại Thiên Tôn Gặp Nước Chiều Ảnh cấp 94 vẫn không động, từ lúc vừa mới bắt đầu cũng không lên tiếng, càng về sau cũng không tham gia hành động giết cô.

Bọn họ mỗi người chém bảy tám lần, máu của Địa Tinh chỉ còn sót 10, sau đó khi máu Địa Tinh còn rất ít, đột nhiên Địa Tinh di chuyển, đầu tiên là một kỹ năng tăng máu, trong nháy mắt máu đã đầy, sau đó dùng kỹ năng Thiên Địa Đồng Thọ, làm cho mọi người ngắt xù tại chỗ, cô bắt đầu tấn công nhóm Thất Thái Áo Cưới, Thất Thái Áo Cưới, Bảy Sắc Cầu Vòng, Mộ Phong Hoa và Bảo Bảo của Hoa Tương Tích đã bỏ nhào xuống đất.

Tại sao những người này lại ngốc thế chứ, lần trước cũng đánh cô như vậy, mà cô dùng các kỹ năng giống như lần trước, vậy mà họ lại vẫn có thể chết trong những kỹ năng tương tự, thật sự là rất bất đắc dĩ.

Cô cũng biết mấy người này, duy chỉ có trang bị của Thiên Địa Không Tha tốt một chút, mấy trang bị khác cũng chỉ là đồ bỏ đi, không kháng được cô mấy cái, cho nên, cô lựa chọn dùng kỹ năng cao nhất trực tiếp giết họ. Nhìn trang bị và vật phẩm trên người của bọn họ rơi ra ngoài, cô bình tĩnh nhặt lên, tiếp theo nhìn về phía Hoa Tương Tích cũng ra một kỹ năng, sau đó Hoa Tương Tích cũng bỏ nhào xuống đất.

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Mạc Quân Vũ, cô quá kiêu ngạo đấy!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Anh rề Thiên Địa, anh mau giết cô ta báo thù cho chúng em đi! (khóc lớn)

【 Trước mặt 】 Gặp Nước Chiều Ảnh: Ai, nói các người không nên manh động lại không nghe, nhìn thấy đi! (chảy mồ hôi)

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Tiện nhân, đồ Nhân yêu!

【 Trước mặt 】 Hoa Tương Tích: Cô thật sự là có bản lĩnh! Không biết Dạ Diệc Hàn thích cô những điểm nào? (Ói)

【 Trước mặt 】 Mộ Phong Hoa: Có lẽ là thích cô ta phóng đảng và nhiệt tình ở trên giường đi! (Cười to)

Ngay sau đó, một Ma Kỵ cấp 95 đi về phía này, vừa đúng đã nhìn thấy bọn họ nói mấy câu nói kia.

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Ai da, sao nhiều thi thể như vậy chứ! (Kinh ngạc)

【 Trước mặt 】 Hoa Tương Tích: Anh trai Đi Đường Khó Khăn, giúp chúng tôi giết Mạc Quân Vũ đi!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ:

【 Trước mặt 】Đi Đường Khó Khăn: Ai là anh của cô, chứ kêu bậy!

Đi Đường Khó Khăn chính là Quốc vương nước Trung, cũng là anh trai Thiên Hành của cô.

Hạ Thiên Vũ đang ngây ngẩn, lại thấy Đi Đường Khó Khăn gọi đến một yêu cầu kết bạn, cô dứt khoát từ chối.

Đi Đường Khó Khăn đi xung quanh Hạ Thiên Vũ mấy vòng, nhưng không có ý ra tay một chút nào.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Đi Đường Khó Khăn, Mạc Quân Vũ là người nước Yên truy nã, anh muốn giúp cô ta sao?

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Tôi vui, tôi thích đấy!

Hạ Thiên Vũ lười phải rồi rầm, đang muốn rời đi, Đi Đường Khó Khăn vội đuổi theo mấy bước, tiếp tục đánh chữ trên màn hình.

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Tiểu Vũ yêu mến, không phải em nên giải thích với anh về Dạ Diệc Hàn sao?

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Anh cũng muốn trở thành xác chết sao?

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Em gái, bạo lực là không ai thêm lấy đó

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Em nghĩ rằng anh thiếu dạy dỗ rồi.

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Trình độ bạo lực của em đã sắp đuổi kịp nữ vương rồi ! Như vậy không được à... Không được à...!

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Hóa ra các người là một nhóm!

Không đợi Hạ Thiên Vũ phản ứng, Đi Đường Khó Khăn đã xông lên phía trước đánh Thiên Địa Không Tha ngã trên mặt đất!

【 Trước mặt 】 Thiên Địa Không Tha: Đi Đường Khó Khăn anh giết tôi làm gì?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Đi Đường Khó Khăn anh tại sao giết người lung tung!

【 Trước mặt 】 Đi Đường Khó Khăn: Tôi vui, tôi thích đấy!

Thiên Hành lại nói một câu như vậy, Hạ Thiên Vũ hoàn toàn không nhìn nổi nữa, xoay người rời đi Hắc Phong Động đến nơi gần đó. phụ cận.

Kênh nói chuyện riêng, Thiên Hành tiếp tục đặt ra câu hỏi ——

【 Nói chuyện riêng 】 Đi Đường Khó Khăn: Tiểu Vũ, em mau nói cho anh biết, Dạ Diệc Hàn là ai? Tại sao mẹ để cho em kết hôn với Dạ Diệc Hàn? Tại sao em lại bị mẹ bán?

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Đi Đường Khó Khăn: Anh có một trăm ngàn lý do tại sao hả?

【 Nói chuyện riêng 】 Đi Đường Khó Khăn: Vớ vẩn, còn gạt anh, vậy thì anh đi tìm Dạ Diệc Hàn hỏi đi.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Di Đường Khó Khăn: Người nào đó vừa mua một chiếc xe thể thao mới, thật tốt, chị gái lại có đồ phá hủy rồi.

Thiên Hành cắn răng một cái, con nhóc này quá độc ác! Biết rõ chị gái xuống tay rất đen, luôn thích hủy đi đồ mà anh thích, cô uy hiếp anh như vậy, anh chỉ có thể thỏa hiệp.

【 Nói chuyện riêng 】 Đi Đường Khó Khăn: Em điên rồi, anh login, login ngay lập tức!

Cùng lúc đó, kênh thế giới lại một lần nữa sôi trào lên ——

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lệnh truy nã vô cùng khoa trương

Edit: Sun520

【 Thế giới 】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Toàn bộ server giết chết Mạc Quân Vũ, chỉ cần có thể giết chết Mạc Quân Vũ, tôi sẽ tặng một bộ trang bị

Hoàng Kim cộng thêm 100000 Kim

【 Thế giới 】(Không) Vạn Sự Thông: Mọi người mau đến đây, có vẻ như Mạc Quân Vũ cũng có JQ với Đi Đường Khó Khăn, đầu năm nay thật sự náo nhiệt nha.

【 Thế giới 】(Trung) Lầu canh: Wow, Bảy Sắc Cầu Vòng muốn dốc hết vốn liếng à!

【 Thế giới 】(Yên) Thất Thái Miên: Bảy Sắc Cầu Vòng làm rất tốt, Mạc Quân Vũ tôi không tin cô còn kiêu ngạo được bao lâu.

【 Thế giới 】(Yên) Thất Thái Áo Cưới: Cầu Vòng, có phải chúng ta quá độc ác hay không? Mặc dù Mạc Quân Vũ rất quá đáng, nhưng mà ...

【 Thế giới 】(Dạ) Mật Hoa: Wow, không ngờ Mạc Quân Vũ có rất nhiều JQ nha, hơn nữa đều là đại thần, tôi ngưỡng mộ cô, Bảy Sắc Cầu Vòng bản thân cô đánh không lại Quân Mạc Vũ đâu, lại còn phải tốn tiền thuê người hành hung, quá đáng ghét.

【 Thế giới 】(Yên) Hoa Tương Tích: Chị Áo Cưới, chị không cần quá tốt bụng, Mạc Quân Vũ hoàn toàn chính là nhân yêu, tính tình hư hỏng lại còn rêu rao bên ngoài, cũng chỉ có chị tốt bụng như vậy, cho dù bị người bắt nạt vẫn không đánh trả, chị Áo Cưới chị đừng quan tâm đến chuyện này, nếu không dạy dỗ nhân yêu này chắc chắn nó sẽ bò lên trên đầu đấy.

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Wow wow wow, tôi nhìn thấy cái gì, Bảy Sắc Cầu Vòng không tiếc bỏ ra vốn liếng, chỉ vì muốn giết Mạc Quân Vũ, chắc chắn đây là phần thưởng lớn nhất mà tôi thấy, lấy trang bị Hoàng Kim, không phải tôi có thể làm được, ai, thực lực của tôi thật sự là không được rồi, nếu không tôi cũng có thể mặc bộ đồ công sở Hoàng Kim một chút.

【 Thế giới 】(Yên) Thanh Phong quét lá rụng: Ai, tôi chỉ là nhân vật nhỏ bé, có chuyện tốt chuyện cũng không đến phiên tôi nha.

【 Thế giới 】(Dạ) Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: A... ..., nhưng mà Mạc Quân Vũ là bà xã của đại thần chúng ta, muốn nổi loạn phải không?

【 Thế giới 】(Dạ) Khí Vũ Hiên Ngang: Chắc chắn, Thất Thái có lá gan thật lớn nha, đại thần mới kết hôn được hai ngày các người lại gây rắc rối, đây không phải là tìm chết thì còn là gì?

【 Thế giới 】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Kết hôn với đại thần thì sao, quan tâm đến chuyện đại thần kết hôn làm gì, kết hôn với đại thần làm gì cũng đúng hay sao, ai biết rốt cuộc Mạc Quân Vũ quyến rũ đại thần như thế nào chứ! Chỉ có cô ta mới như vậy, trong trò chơi có rất nhiều người tốt hơn cô ta, tại sao đại thần lại quyết định chọn cô ta, nhất định là cô ta dùng cách không đứng đắn rồi, buộc đại thần phải cưới cô ta.

【 Thế giới 】(Yên) Thiên Địa Không Tha: Đi Đường Khó Khăn anh ra đây cho bố mày, có bản lĩnh thì đấu với một mình bố mày, bố mày là chủ một nước cũng không tin đánh không lại anh, không phải là thừa dịp bố mày không chú ý mới ra tay mạnh sao, có bản lĩnh thì anh và bố mày đường đường chính chính đánh một trận đi!

.....

Hạ Thiên Vũ nhìn lời nói trên kênh thế giới, thật sự không biết phải nói gì, mỗi người đều có chủ đề khác nhau, ai cũng không biết đứng về phía bên nào, không thể nói rằng tất cả đứng về một bên, hơn nữa Thất Thái thật sự không lo lắng, lần trước đã truy nã một lần rồi, không ngờ ngay cả lúc này cũng vậy, thật sự là có tiền mà nói không nên lời sao?

【 Thế giới 】(Không) Mạc Quân Vũ: A, không ngờ nha, đây là muốn đấu tập thể sao, ai, Thất Thái các cô thật sự muốn dốc hết vốn liếng à, xem ra mạng của tôi thật sự là rất đáng giá nha! Được, tôi sẽ cho cô cơ hội đánh tôi, bây giờ muốn PK với tôi thì hãy đến Hoa Cảnh Ma Giới, hôm nay chỉ cần các người có thể giết tôi, tôi sẽ nhường lại vị trí sánh đôi với đại thần cho các cô.

Trước màn ảnh máy vi tính, trong mắt Hạ Thiên Vũ mang theo vẻ hưng phấn, lần đầu tiên mình nói ra lời phản kích như vậy, đây chỉ là một chữ, thật sự sáng khoái nha!

【 Thế giới 】(Không) Bách Hiểu Sanh: Woa, có phải đầu Mạc Quân Vũ cô bị sốt rồi hay không, một mình cô dám tấn công nhiều người như vậy à?

【 Thế giới 】(Không) Vạn Sự Thông: Tôi nhìn không giống, không phải cô ấy có vũ khí bí mật gì chứ?

【 Thế giới 】(Trung) Thương nhân lòng dạ hiểm độc: Mạc Quân Vũ này không phải là giận quá hóa điên rồi chứ?

【 Thế giới 】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Đồ nhân yêu đây chính là cô nói, đến lúc đó cũng đừng khóc tìm đại thần khóc lóc kể lể! Lại chết sống không chịu nhường chỗ.

【 Thế giới 】(Yên) Thất Thái Miên: Tôi nghĩ não của nhân yêu này bị người ta giẫm rồi, cho nên mới ngốc nghếch đưa đến cửa.

【 Thế giới 】(Không) Mạc Quân Vũ: Yên tâm, các người chết sạch tôi vẫn sống rất tốt, đừng nói nhảm, không mau chạy tới cũng đừng trách tôi không cho cơ hội.

Mặc dù mọi người nghi ngờ thái độ của Hạ Thiên Vũ, nhưng mà những lời này không thể nghi ngờ là sẽ kích thích người.

【 Thế giới 】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ đợi xem cô còn kiêu ngạo nữa không, đến lúc đó cũng đừng bị dọa sợ mà tè ra quần đấy.

【 Thế giới 】(Yên) Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ cận bã sẽ chết, bởi vì hôm nay tôi nhất định phải giết chết cô.

.....

Hạ Thiên Vũ sờ mũi một cái, không để ý đến lời nhục mạ trên kênh thế giới, điều khiển nhân vật đi tới bên cạnh sườn núi Hoa Cảnh Ma Giới, ở đây mắt có thể nhìn thấy rõ ràng Hoa Cảnh Ma Giới, vì vậy mà ngồi xuống.

Người trong Hoa Cảnh Ma Giới càng lúc càng nhiều, xem náo nhiệt, vì vậy trong lúc nhất thời Hoa Cảnh Ma giới đầy ắp đầu người, không thể nào đếm hết được.

Hạ Thiên Vũ nhìn một đám người ngóe dưới vách núi, trên mặt mỉm cười, thật sự cho rằng một mình tôi đi đánh với đám người đó, tôi chỉ nói là cho các người cơ hội đánh, cũng không nói với các người là người mà các người đánh chính là tôi.

—— Quay lại tình tiết trên tuyến ——

Khi trên kênh thế giới xuất hiện lệnh truy sát của Bảy Sắc Cầu Vòng, đột nhiên trên kênh nói chuyện riêng của Hạ Thiên Vũ xuất hiện một người.

“Bà xã, có chuyện như vậy sao? Cần giúp một tay không?” ID của đại thần nhấp nháy trên kênh nói chuyện riêng, câu thứ nhất chính là muốn giúp Hạ Thiên Vũ trút giận, trong nháy mắt khiến Hạ Thiên Vũ có hảo cảm đối với đại thần.

Những người này cũng thật là, xem ra không cho bọn họ biết tay thì thật sự không biết tại sao bùng nổ nhỏ lại đỏ như vậy, rất là sáng khoái đồng ý với đại thần: “Được! Tôi dẫn bọn họ đến Hoa Cảnh Ma Giới! Đến lúc đó đại thần quyết định là được.”

“Bà xã (đáng thương)”

Đột nhiên, đại thần trả lời khiến Hạ Thiên Vũ khó hiểu, chẳng lẽ đầu năm nay về ngoài của đại thần cũng bắt đầu yếu ớt như vậy sao?

“Chỉ vậy thôi sao? (nghi ngờ)”

Đại thần ủy khuất bày tỏ sự bất mãn của mình, rõ ràng tối hôm qua khi mình đặc biệt sửa đúng, tại sao hôm nay đã thay đổi trở lại rồi!

“Xung hô.”

Hạ Thiên Vũ dở khóc dở cười nhìn câu này, thật sự không biết trong đầu đại thần chứa những thứ gì.

Chỉ là bây giờ khi đại thần giúp mình hả giận, tại sao lại không thuận theo ý của đại thần chứ, nếu không thì có vẻ như là vong ân phụ nghĩa, đúng không!

“Ông xã, bây giờ em sẽ đi gọi những thứ kia ngu ngốc kia được rồi phải không?”

“Ừ, bà xã cố lên!” Nghe được lời mình muốn, trong lòng đại thần như được quét mặt đường vậy, rất là vui vẻ, nên mình cũng thuận tiện tập hợp một số anh em, lần đầu tiên lấy thân phận ông xã của cô xuất hiện trước mặt người khác, hay là muốn giúp đỡ bà xã giải quyết mọi chuyện, dù sao cũng phải xuất hiện có khí thế một chút, khiến bà xã tự hào à!

Nghĩ thế nên đại thần cũng có chút nhiệt huyết sôi trào, đại thần không bảo vệ người khác, nhưng phải bảo vệ cô vợ nhỏ của mình chứ, đây là lần đầu tiên đường đường chính chính xuất hiện với danh nghĩa ông xã chứ.

Mà lúc này Hạ Thiên Vũ và đại thần chung một tâm trạng, kích động nha, nhiều năm như vậy rốt cuộc đã có một người không phải người của mình ra mặt giúp mình rồi, hơn nữa người ta lại là đại thần, nói ra đều có khí thế.

Chỉ là nếu đại thần biết suy nghĩ của Hạ Thiên Vũ, chắc chắn đại thần sẽ bị tức chết, cái gì gọi là “không phải người của mình” chứ, dù sao bây giờ trên danh nghĩa anh cũng là ông xã danh chính ngôn thuận nha!

—— Quay lại tình tiết tuyến ——

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Kêu gào không ngừng

Edit: Sun520

Nhân vật trong Hoa Cảnh Ma Giới càng lúc càng nhiều, thậm chí những người ở phía sau cũng không vào được, điều này cũng đủ để nhìn thấy người xem náo nhiệt trận chiến này là nhiều biết bao nhiêu.

【 Trước mặt 】 Hi Vọng: Mạc Quân Vũ đâu rồi, không phải cô ta khiến chúng ta đến đây sao? Bây giờ chúng ta cũng không nhìn thấy bóng dáng là sao đây?

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chẳng lẽ Mạc Quân Vũ sợ cái chết ập lên đầu à, nếu bây giờ cô quỳ xuống đất cầu xin tha thứ sớm một chút, sau đó ngoan ngoãn ly hôn với đại thần, về sau nhìn thấy chúng ta cảm thấy nên đi đường vòng, tôi sẽ tha cho cái mạng nhỏ của cô.

【 Trước mặt 】 Lại một thôn: Mạc Quân Vũ nhanh chóng đến đây đi, chúng ta vẫn chờ xem kịch vui đấy, không thể làm con rùa đen rụt đầu như thế được!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Tôi nghĩ Mạc Quân Vũ không muốn đến rồi, hay là chúng ta thôi đi! Chắc chắn cô ta nhìn thấy trận chiến này của chúng ta nên rút lui rồi, hay là tha cho cô ta là đi.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Chuyện này thì không thể được, chị Áo Cưới, chị không thể tốt bụng như vậy, tiện nhân không biết xấu hổ như vậy, chị không cho cô ta biết tay thì không được, chị quá tốt bụng để cho người bắt nạt đều không đánh trả, nếu không ngày nào đó chắc chắn cô ta sẽ leo lên trên đầu chị đấy!

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Đúng vậy, chuyện này tuyệt đối không thể tính như vậy được, nhất định phải dạy dỗ Mạc Quân Vũ một chút.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Nhưng mà.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Không có nhưng gì hết, thứ người cận kề như thế nhất định phải đuổi cô ta ra ngoài mới được, nếu không chúng ta cũng sẽ bị cô ta làm âm ỉ đến chết, cũng không thấy người không biết xấu hổ như vậy.

【 Trước mặt 】 Bách Hiểu Sanh: Mạc Quân Vũ rút cuộc có tới hay không đây, đã lâu như vậy còn chưa tới à, tôi rất coi trọng lời nói của cô ta, cũng không thể chưa mở màn mà đã giải tán.

【 Trước mặt 】 Sư huynh: Ủng hộ, Mạc Quân Vũ cô nhất định phải đến đấy!

【 Trước mặt 】 Sư muội: Sư phụ của tôi và tất cả chúng tôi sẽ giúp đỡ, rất lâu không có có xem náo nhiệt rồi.

【 Trước mặt 】 Sư huynh: Sư muội, sư huynh bảo vệ em, chờ sau khi mở đầu thì đứng xa một chút, nếu không sẽ bị tai họa đấy.

【 Trước mặt 】 Hoa tâm quý: Đây là muốn đầu tập thể sao, ở đâu vậy, lâu nay tôi không có đến đây, vậy mà lần này lại thấy cảnh tượng vui vẻ như thế chứ!

【 Trước mặt 】 Hoa tâm quý: Hu hu hu, tại sao không vào trong được, người nào đi ra cho lão tử một chỗ, xin thương xót đi!

Vô số người kêu gào, chỉ là nhân vật chính vẫn không đến, để cho mọi người nghĩ rằng mới vừa rồi Mạc Quân Vũ kêu gào là nhất thời tức giận, bây giờ đổi ý rồi, dù sao đến nơi này cũng lâu rồi, nhưng không có gặp được nhân vật chính, cho dù không có suy nghĩ này cũng sẽ sinh ra ý nghĩ như thế.

【 Trước mặt 】 Khí Vũ Hiền Ngang: A a a, có vẻ như tất cả mọi người đến đông đủ nha!

Khí Vũ Hiền Ngang nói xong câu đó, trong đám người tự chủ có người nhường chỗ, trước đó người đứng chật kín mà bây giờ lại nhích ra khe hở, lúc phóng tầm mắt nhìn qua khe hở chính là sự xuất hiện của đại thần Dạ Diệc Hàn.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Đây là muốn đầu tập thể sao, đầu tập thể hay là bà xã tôi (nhử mày)

Hạ Thiên Vũ nhìn cảnh tượng này, trong lòng không khỏi cảm thán đối xử với đại thần có khác, ngay cả không cần chen đường đi, chúng ta không thể so sánh với khí thế mạnh mẽ này được!

【 Trước mặt 】 Hoa Yêu nhiều: A a a, không ngờ vẫn có thể nhìn thấy đại thần ở đây nha, thật hạnh phúc!

【 Trước mặt 】 Bách Hiểu Sanh: Không ngờ đại thần lại đến, tại sao đại thần đến mà Mạc Quân Vũ vẫn đến à, đây là tìm đến giúp đỡ sao?

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Dạ Diệc Hàn, sao anh lại đến đây?

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Tại sao tôi lại không thể tới? Bà xã tôi sẽ bị các người đánh, chẳng lẽ tôi sẽ muốn khoanh tay đứng nhìn sao? Hôm nay dĩ nhiên là tôi đến đối phó các người rồi, muốn đánh thì cứ việc lên, không đánh thì đi sang một bên.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Dạ Diệc Hàn chúng ta muốn đánh với Mạc Quân Vũ, anh là đại thần, đánh với chúng tôi có ý nghĩa gì?

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Dạ Diệc Hàn thực lực anh cao như vậy, làm sao có thể sẽ có người là đối thủ của anh chứ, dù là bà xã của anh, anh cũng không thể ức hiếp người được.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Tôi cũng chưa nói các người bắt nạt bà xã của tôi đâu đấy, hôm nay một mình tôi đối phó với nhiều người như vậy chẳng lẽ là tôi bắt nạt các người sao? Bà xã của tôi bị người khác bắt nạt dĩ nhiên tôi muốn đòi lại rồi.

Lời nói của đại thần khiến nhóm Thất Thái trong lúc nhất thời bị nghẹn nói không nên lời, một nhóm người quần áo đầu dù là đại thần cũng không nhất định có thể chống đỡ, vậy làm sao nhìn đều không phải là chuyện nhóm người này bị bắt nạt, mà giống như là đại thần bị bắt nạt rồi.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Rõ ràng là Mạc Quân Vũ nói muốn tính sổ với tôi, tại sao bây giờ lại kéo Dạ Diệc Hàn đến, điều này rõ ràng là tìm người giúp đỡ nha! Căn bản là nói không giữ lời nha!

Đối với sự xuất hiện của Dạ Diệc Hàn, nhóm người Thất Thái nói chuyện cũng sẽ hơi khiêm tốn một chút, sẽ không đặc biệt khó nghe.

【 Thế giới 】(Không) Mạc Quân Vũ: Tôi cũng không nói không tìm người giúp đỡ, tôi cũng không nói một mình tôi đấu với đám người các người, không nên nói như vậy.

Chợt thế giới xuất hiện một câu nói như vậy, khiến nhóm người Thất Thái trong nháy mắt bắt đầu tức giận, nụ cười trên mặt Hạ Thiên Vũ cũng chưa có dùng lại, đùa bốn người rất thoải mái nha, còn làm cho người ta giận mà không dám nói gì.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ cô quá dễ tiện rồi, có bản lĩnh đến đây cho tôi, không cần làm con rùa đen rút đầu.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Miên: Mạc Quân Vũ cô quá là hèn hạ rồi.

【 Trước mặt 】 Thất Thái Áo Cưới: Mạc Quân Vũ, tại sao đại thần ở đây, mà sao cô không đến chứ!

Những lời này của Thất Thái Áo Cưới đơn thuần hay là muốn bôi móc ly gián, có thể hạ thấp giá trị của Mạc Quân Vũ.

Ngoại trừ một câu nói mới vừa rồi của Hạ Thiên Vũ, cô không nói lời nào nữa, chỉ là xem tình hình, mặc cho bọn họ mắng, dù sao các người mắng cũng không làm tổn thương tôi gì cả, tôi cũng không có tổn thất gì cũng không cần cần thiết tức giận với các người, xem ra đùa giỡn rất vui.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Thật sự coi tôi như người tàng hình hay sao? Trước mặt tôi lại mắng bà xã của tôi.

Những lời này của đại thần rất rõ ràng đang bảo vệ Mạc Quân Vũ, mang theo mười phần khí thế, trong lúc nhất thời kênh trước mặt xuất hiện trạng thái bất động, không có tiếng nói của người.

【 Trước mặt 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Đây không phải là muốn đánh nhau sao? Tôi đã sớm chuẩn bị xong, tại sao lại không bắt đầu chứ!

Những lời này của Khí Vũ Hiên Ngang trong nháy mắt đó cũng làm cho đại thần muốn nhanh chóng kết thúc cuộc chiến này.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Không phải muốn đánh sao? Muốn đánh cũng nhanh lên một chút!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Được, Dạ Diệc Hàn đây chính là anh nói, chỉ là chuyện tính sổ với Mạc Quân Vũ vẫn chưa kết thúc đâu, về sau đừng để cho tôi nhìn thấy cô.

Cô nhìn Bảy Sắc Cầu Vòng gần chết đến nơi vẫn không quên uy hiếp mình, thật là làm hết phận sự giúp đỡ nha!

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Dạ Diệc Hàn hôm nay anh muốn ra mặt thay Mạc Quân Vũ không thành vấn đề, nhưng trước tiên nói với anh thù này không liên quan đến anh.

Bây giờ Hạ Thiên Vũ mới phát hiện Bảy Sắc Cầu Vòng vẫn có chút thông minh, nếu không về sau đại thần nhìn thấy cô sẽ tức giận, đến lúc đó tìm ai khóc đây!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Muốn đánh thì nhanh lên một chút.

Đầu tiên Dạ Diệc Hàn phóng ra một kỹ năng tấn công tập thể, anh mất hết kiên nhẫn khi nói chuyện với mấy người đó, nếu thật sự biến thành Mạc Quân Vũ thì đại thần sẽ kéo dài sự kiên nhẫn này, chỉ tiếc Bảy Sắc Cầu Vòng không có cái phúc phận này.

【 Trước mặt 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Dạ Diệc Hàn anh ... là người độc ác.

Thấy những lời này khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy lúc trước IQ cao của Bảy Sắc Cầu Vòng trong nháy mắt giảm xuống, không phải trước đó đại thần đã thông báo một tiếng rồi sao, vậy cũng coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi, nhưng cô ta lại ngu ngốc nói ra những lời như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Trái tim nhỏ bé của Hoan Hoan

【 Nói chuyện riêng 】Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: Ông xã, anh không thể khiêm tốn một chút sao? Có đại thần nào mà không khiêm tốn như anh không hả? Đi ra ngoài cũng đừng nói anh là ông xã của em.

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: Bà xã, anh rất đau lòng, em nói như vậy mà được à, nếu ông xã của em không lợi hại thì làm sao bảo vệ được em đây!

【 Nói chuyện riêng 】Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: Được rồi, ông xã lợi hại nhất, cảm ơn ông xã đã trút giận cho em! (hôn môi)

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: (Hôn môi) Lần đầu tiên phát hiện hóa ra bà xã nhà mình lại nhiệt tình như vậy nha!

Trong mắt Hạ Thiên Vũ tỏa ra sự nguy hiểm, Dạ Diệc Hàn được tiện nghi lại còn khoe mẽ à! Tâm trạng tôi hiem khi tốt thế này, cho nên cho nhiều sắc mặt tốt lại nhìn thấy đại thần không biết xấu hổ như vậy.

【 Nói chuyện riêng 】Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: Hừ, ai nhiệt tình, anh mới nhiệt tình, cho anh chút ánh mặt trời đã sáng rực rồi.

Dạ Diệc Hàn thật sự không biết tại sao bà xã nhỏ lại tức giận như vậy, nhưng mà bình đến tướng chán thôi.

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: Cũng chỉ có bà xã cho anh ánh mặt trời mới sáng rực nha, người khác cho anh anh bảo đảm là trời đầy mây.

【 Nói chuyện riêng 】Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: đi tìm chết!

Nói xong, cô đóng kênh nói chuyện riêng lại, nhớ tới hành động vĩ đại của Dạ Diệc Hàn vì mình mà khiêu chiến với nhiều người như vậy, cô không thể khép nụ cười trên môi lại được, trong nháy mắt không còn tức giận như lúc trước nữa, thật ra thì Dạ Diệc Hàn cũng không phải làm người ta chán ghét như vậy.

“Mẹ ơi, có một thầy giáo đẹp trai mới đến trường học của con đấy, đáng đáp rất hấp dẫn, Hoan Hoan rất thích nha!”

Hoan Hoan chạy đến bên cạnh Hạ Thiên Vũ, cô nhanh chóng tắt trò chơi, nhưng không ngờ vẫn bị Hoan Hoan nhìn thấy.

“Mẹ, mẹ chơi cái gì ở đây vậy? Có phải là trò chơi thú vị hay không, mẹ đều không để cho Hoan Hoan chơi.” Hoan Hoan không cho Hạ Thiên Vũ trả lời mà đã kết luận, chu miệng lên để bày tỏ sự bất mãn của mình.

Nhìn hành động của cô nhóc Hoan Hoan làm cho cô có chút bất đắc dĩ, mình quả thật là chơi game, làm sao con bé lại thông minh như vậy chứ, một mắt nhìn lại có thể xác định.

“Hoan Hoan, mẹ không phải chơi game, cái này ... mẹ kiếm tiền, có nói con cũng không hiểu đâu.”

“Hoan Hoan rất thông minh, con sẽ không hiểu chỗ nào chứ, mẹ chính là người phân biệt đối xử, hừ.” Thân thể nho nhỏ của Hoan Hoan xoay qua chỗ khác, một bộ dáng không muốn để ý đến Hạ Thiên Vũ.

Hạ Thiên Vũ bất đắc dĩ nhìn Hoan Hoan tức giận, cô lại bị Hoan Hoan chộp được nhược điểm một lần nữa, tại sao cô có cảm giác gần đây đều nói dối chứ, tôi đây làm mẹ dễ dàng sao?

Chuyển tới trước mặt của Hoan Hoan, lại nhìn thấy Hoan Hoan quay mặt, không nhìn mình.

“Hoan Hoan, mẹ không phải là người không phân biệt đối xử, mẹ đây là vì muốn con mạnh khỏe nha, không phải bây giờ trong đầu con đều là kiến thức học được ở trường sao?” Trên tay làm rất nhiều đáng vẽ, bởi vì muốn làm cho Hoan Hoan có thể tin tưởng lời nói của mình.

Con người nho nhỏ của Hoan Hoan héch lên nhìn Hạ Thiên Vũ, nhưng không mở miệng nói gì, đáng vẽ tôi đây rất tức giận.

“Nghĩ đi, nếu mẹ nói những điều này cho con biết, trong đầu của Hoan Hoan sẽ nhiều rất nhiều rất nhiều thứ, ngộ nhờ trong đầu Hoan Hoan không dung nạp được thì đầu sẽ nổ tung coi như hồngбет, mẹ đây chính là vì muốn tốt cho con.” Thần ơi, tha thứ cho con đi, cuộc sống đều sẽ có mấy lần nói dối, không trách con được, nếu không Hoan Hoan cũng muốn chơi game này không phải là dạy hư đứa bé sao!

Nhìn thấy Hoan Hoan đã lộ vẻ xúc động, Hạ Thiên Vũ không ngừng cố gắng: “Không phải giáo viên trong trường học đã nói, học cái gì cũng phải từ từ tiêu hóa mới được sao, việc này Hoan Hoan không thể tiêu hóa được.”

Hoan Hoan quay đầu lại, chỉ là trong mắt vẫn còn tức giận: “Mẹ gạt người, mẹ đều có thể chơi, tại sao con không thể chơi.”

“Hoan Hoan, nghe lời, mẹ tiêu hóa tương đối nhanh, Hoan Hoan tiêu hóa vẫn còn rất chậm, cho nên phải đợi đến sau này lớn lên mới có thể chơi.”

Hạ Thiên Vũ cũng không có ý thức được mình chui vào trong bẫy của Hoan Hoan, trước đó nói mình không có chơi game, lúc này tốt lắm, rõ ràng chính là thừa nhận mình chơi game rồi.

Hừ, mẹ Đại Phôi Đản, cũng biết lừa gạt Hoan Hoan, hừ.

“Được rồi, Hoan Hoan cũng không cần biết, mẹ sắp đến ngày 1 tháng 6 rồi đó, Hoan Hoan muốn quà tặng, mẹ cũng không thể quên nha.”

Hoan Hoan nhắc tới, lúc này Hạ Thiên Vũ mới nhớ tới ngày quốc tế thiếu nhi sắp tới, có chút chột dạ liếc nhìn Hoan Hoan, không biết vì sao gần đây cô có tính hay quên, quên mất chuyện kết hôn trong trò chơi, bây giờ lại quên mất ngày quốc tế thiếu nhi.

Hoan Hoan nhìn Hạ Thiên Vũ không có lập tức trả lời cũng biết mẹ đã quên mất, trong lòng lại tức giận lần nữa, chỉ là nhớ tới kế hoạch của mình, lừa giận trong lòng tiêu mất, trên mặt lại có nụ cười.

Chỉ là biểu hiện của Hoan Hoan cũng như trong lòng Hạ Thiên Vũ cảm thấy có lỗi cho nên hoàn toàn cũng không có quá chú ý tới hành động này của Hoan Hoan.

“Hoan Hoan, mẹ chắc chắn là nhớ ngày quốc tế thiếu nhi, Hoan Hoan muốn quà tặng gì?” Ôm lấy Hoan Hoan ngồi ở trên đùi của mình.

“Mẹ, lâu rồi Hoan Hoan không có đi chơi, ngày 1 tháng 6, mẹ đưa Hoan Hoan và bạn của Hoan Hoan đi khu vui chơi được không?” Tay nhỏ bé của Hoan Hoan ôm cổ Hạ Thiên Vũ làm nũng.

Nghe được còn phải đưa Hoan Hoan và bạn đi chơi, dĩ nhiên Hạ Thiên Vũ nghĩ rằng đó là các bạn học ở trường của Hoan Hoan, nên sẵn sàng đồng ý, cũng không có hỏi là ai.

“Tốt, Hoan Hoan vui là tốt rồi, mẹ chắc chắn sẽ đưa Hoan Hoan đi khu vui chơi vui về.”

Nghe được mẹ đồng ý, trên khuôn mặt nhỏ nhắn Hoan Hoan cười nở hoa, “Nhé” vui mừng hôn gò má của Hạ Thiên Vũ một cái.

“Ừ, Hoan Hoan sẽ chờ đến lúc đó chơi vui về, học tập rất vất vả nha!” Hoan Hoan ngẩng đầu lên, bày tỏ mình rất vất vả.

“Vâng vâng, Hoan Hoan rất vất vả, đến lúc đó mẹ thưởng thật nhiều cho Hoan Hoan, khiến Hoan Hoan buồn lòng một chút.” Cái tay còn lại vịn sau lưng của Hoan Hoan, chỉ sợ Hoan Hoan ngã xuống, ngoài miệng nói với Hoan Hoan, chỉ là trong lòng không nghĩ như vậy, kiến thức tiểu học không tính là khó khăn!

“Vâng, con biết ngay mẹ tốt nhất, Hoan Hoan đi làm bài tập trước đây, mẹ chơi vui về đi.”

Hạ Thiên vũ gật đầu một cái, mới vừa để Hoan Hoan xuống, cô bé vội chạy đi ra ngoài.

“Cẩn thận một chút, chạy coi chừng té!”

Nghe được lời quan tâm Hạ Thiên Vũ, bước chân Hoan Hoan dừng lại, xoay người: “Mẹ, mẹ chính là xem thường con, Hoan Hoan học môn thể dục rất giỏi, thầy giáo cũng khen con.”

“Vâng vâng, Hoan Hoan rất lợi hại! Sẽ không ngã xuống, mẹ cũng không sánh nổi.”

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy trên mặt Hoan Hoan tràn đầy nụ cười vui mừng nên cô cũng bị lây.

“Quả nhiên vẫn là cô gái nhỏ!”

Chỉ là Hạ Thiên Vũ tuyệt đối không ngờ rằng đứa bé này lại tính toán trên người mình.

Thời gian trôi qua ở bên trong, cuối cùng Sun cũng hát xong điệp khúc của bài hát, Hạ Thiên Vũ đã nghe bài hát nhiều lần, và cô rất thích bài hát này, nhưng cô nghe bao nhiêu lần cũng không cảm thấy chán, cũng không biết rốt cuộc là bởi vì lần đầu tiên mình ca hay là bởi vì giọng của Sun thật sự nghe quá hay, dù sao Hạ Thiên Vũ cảm thấy rất thích, ngay cả Hoan Hoan cũng thỉnh thoảng nghe, đều nói rất êm tai.

Mỗi lần Hoan Hoan đến đều sẽ tìm bài hát này để nghe, điều này cũng tăng tỷ lệ người nghe của ca khúc mà Hạ Thiên Vũ sáng tác, sau đó thỉnh thoảng Hoan Hoan và Hạ Thiên Vũ sẽ ca đôi câu.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đình Doãn Di

Edit: Sun520

“Mẹ, mẹ nhanh lên một chút đi!” Hoan Hoan thấy Hạ Thiên Vũ cầm túi xách thì mở miệng thúc giục.

“Biết rồi biết rồi, Hoan Hoan bạn của con đâu, có muốn mẹ đi đón bạn hay không?” Hạ Thiên Vũ nhìn cảnh tượng kẹt xe bên ngoài, cô thật sự có chút bức bối, ngày quốc tế thiếu nhi có rất nhiều người nha! Xem ra đều là ra ngoài chơi, nhất là đường đi đến khu vui chơi trở nên tắc nghẽn hơn.

“Mẹ, không cần, bạn ấy sẽ đợi chúng ta ở khu vui chơi, mẹ yên tâm đi.” Miệng mỉm cười vui vẻ trả lời, Hoan Hoan sợ bị Hạ Thiên Vũ thấy, nên lấy tay che miệng.

Hạ Thiên Vũ cũng không chú ý đến Hoan Hoan, dù sao khi kẹt xe thì phải duy trì độ cảnh giác cao, nếu không thì sẽ dẫn đến tai nạn xe cộ.

“A, Hoan Hoan không nên lo lắng, sắp tới rồi, con nhìn xem có chỗ nào đỗ xe không vậy.” Hạ Thiên Vũ nghĩ rằng ngày quốc tế thiếu nhi chắc chắn xe buýt sẽ chật kín, vì vậy mà mạo hiểm lái xe ra ngoài, dù sao thì lái xe ra ngoài cũng tốt hơn so với đi đón xe buýt.

“Mẹ, nơi này đều là xe, giống như không có chỗ trống!” Hoan Hoan nhìn xung quanh thì thấy những nơi có thể đậu xe đều đã chật kín, hoàn toàn cũng không có chỗ trống rồi.

“A” ngồi bất động nhìn tình hình xe cộ, Hạ Thiên Vũ nhìn lướt qua một lần cũng không nhìn thấy bất kỳ chỗ đậu xe có thể dừng, quả nhiên ngày lễ ở trong nhà là tốt nhất.

“Thôi, hãy chạy lên phía trước thử xem sao!” Sau khi chạy chậm mấy chục phút, cuối cùng Hạ Thiên Vũ đã tới cổng của khu vui chơi, may mắn là khi đậu xe gặp một người có việc gấp về nhà, cho nên chiếc xe kia cũng có chỗ đỗ rất tốt.

“Mẹ, con nhìn thấy bạn ấy đang ở cổng khu vui chơi, chúng ta đi nhanh đi!” Hoan Hoan vui mừng vẫy vẫy tay về phía cổng khu vui chơi.

Hạ Thiên Vũ nhìn sang, nhưng không thấy người bạn nhỏ nào vẫy tay chào Hoan Hoan, trong lòng cảm thấy kỳ lạ, nhưng Hoan Hoan đã nói nhìn thấy bạn, nên cô cũng không có suy nghĩ gì nhiều, bị Hoan Hoan kéo đến cổng của khu vui chơi.

Đứng trước mọi người, là một người đàn ông không cầu kỳ nhưng mặc một thân quần áo rất phù hợp, là một bộ quần áo màu đen nhưng không làm cho người ta có cảm giác cứng nhắc.

“Thầy giáo Đình, thầy đến sớm nha!”

“Hoan Hoan đến từ rất sớm nha, hình như thầy thấy bộ đáng bị kẹt ở bên ngoài.” Đình Doãn Dị cúi người xuống nói chuyện với Hoan Hoan.

“Vâng ạ, bị kẹt rất lâu đấy, con và mẹ bị kẹt thật là lâu, tại sao thầy giáo Đình đến sớm hơn con chứ?” Hoan Hoan nghi ngờ, rõ ràng mình nói với mẹ đến trước thời gian hẹn, nhưng không có nói với thầy giáo Đình đến sớm nha.

“Ha ha, trước đó thầy có chuyện ở gần đây, cho nên sau khi làm xong thấy cũng gần đến giờ hẹn, cho nên đến trước, nhưng mà nếu so với Hoan Hoan thì thầy ít bị kẹt xe hơn nha!”

“A, thầy giáo Đình đây là mẹ của em, mẹ em xinh đẹp nhỉ!” Hoan Hoan giới thiệu Hạ Thiên Vũ giống như khoe với Đình Doãn Dị, cũng làm cho Hạ Thiên Vũ từng sờ rớt cuộc đã phản ứng rồi.

Lúc nào thì Hoan Hoan và thầy giáo tốt như vậy, hơn nữa thầy giáo này giống như không có gặp ở trường học nha!

Hạ Thiên Vũ lại không biết, bởi vì thầy giáo này rất đẹp trai, cho nên Hoan Hoan mới có thể có quan hệ tốt với anh ta như vậy, nếu thầy giáo này không đẹp trai, không trẻ tuổi, chắc chắn Hoan Hoan không thêm quan tâm đến.

“Hoan Hoan, thầy giáo Đình là?”

“Mẹ, mẹ quên rồi sao, Hoan Hoan không phải có nói qua trường học của chúng con đến một thầy giáo đẹp trai, chính là thầy giáo Đình nha!” Hoan Hoan bắt mắt nhìn Hạ Thiên Vũ, trong mắt tràn đầy chỉ trích, nhìn Hạ Thiên Vũ chột dạ không dứt.

“Ha ha, mẹ sai rồi, Hoan Hoan tha thứ cho mẹ đi, mẹ nhớ Hoan Hoan đã đề cập tới một lần, cho nên mẹ không nhớ kỹ mà! Thật thật xin lỗi nha! Thầy giáo.”

Hoan Hoan vui mừng nhìn hai người, quả nhiên ta cố ý nói ra một câu, chắc chắn mẹ cũng sẽ không có nghĩ đến hôm nay người xuất hiện ở nơi này sẽ là thầy giáo Đình, ha ha.

Đình Doãn Dị nhìn thấy dáng vẻ của Hạ Thiên Vũ, trong lòng có chút sững sờ, không nghĩ rằng cô còn đẹp hơn trong ảnh, chỉ là nghe lời cô nói biết giáo viên mới trong trường học thì chân mày hơi nhíu lại, xem ra người này không có quan tâm đứa bé chút nào.

“Xin chào, tôi tên là Đình Doãn Dị, là giáo viên mới đến dạy ở trường học của Hoan Hoan.” Thái độ nhàn nhạt, trong lòng chưa từng xuất hiện sự không hài lòng.

“Xin chào, tôi tên là Hạ Thiên Vũ, là mẹ của Hạ Hoan Hoan, anh có thể gọi tôi là Tiểu Vũ, hoặc là Thiên Vũ, đều có thể. Hoan Hoan ở trường học không có gây rắc rối gì cho thầy chứ ạ?” Dĩ nhiên Hạ Thiên Vũ biết tính tình Hoan Hoan nhà mình, ở nhà thì ngoan ngoãn, nhưng mà ở trường học có đôi khi cũng không thể nào giám việc rắc rối nha.

“Tốt lắm tốt lắm, chúng ta vào đi thôi! Chúng ta đứng yên rất lâu ở tại cổng ra vào đấy!” Bất mãn nhìn mẹ không có quý trọng cơ hội mình sáng tạo chút nào, cũng biết hỏi mình chuyện tình, không có chút nào tự giác, con đây rất rất vất vả và nha.

“Được rồi, mẹ phải đi ngay mua vé đây!”

“Không cần, tôi đã mua vé rồi!” Đinh Doãn Dị lấy ra ba tờ phiếu trong tay mình.

“Oa, thầy giáo Đinh thật tốt!” Hoan Hoan vui mừng nắm tay Đinh Doãn Dị, thầy giáo Đinh biết tâm tư của Hoan Hoan, ha ha.

“Thầy giáo Đinh tốn kém rồi!” Nếu Đinh Doãn Dị đã mua vé vào cổng rồi, Hạ Thiên Vũ cũng không thể từ chối nghiêm chỉnh cứ như vậy, dù sao đổi vé một ngày này để vào trong chơi là vô dụng, đây không phải là lãng phí sao!

Đinh Doãn Dị nhìn về mặt Hoan Hoan vui vẻ không dứt, lại nhớ tới lời nói Hoan Hoan nói với anh trước đó, tại sao bây giờ cô bé vui mừng như vậy rất dễ dàng là có thể biết, có chút dờ khóc dờ cười nhìn Hoan Hoan.

“Không có việc gì, chỉ là chút tiền lẻ mà thôi, không cần khách khí như thế.”

Hoan Hoan chủ động nắm tay Đinh Ý Dị và Hạ Thiên Vũ, mà hai người cũng chỉ có thể bắt đầu đi theo Hoan Hoan, dù sao cũng phải cấp mặt mũi cho Hoan Hoan chứ.

Đứng xếp hàng tiến vào khu vui chơi, đã có rất nhiều người bạn nhỏ và cha mẹ cùng nhau chơi đùa mở ra.

“Mẹ, thầy giáo Đinh, chúng ta đi chơi tàu lượn được không?” Hoan Hoan nhìn cô số người tàu lượn thét chói tai ở trên cao, khơi dậy hứng thú vô cùng của cô, nếu như mẹ sợ đi tàu lượn vậy cũng tốt, đến lúc đó có thầy giáo Đinh để an ủi mẹ, khi đó thì có ba rơi xuống rồi, ha ha, Hoan Hoan thật là thông minh.

Ánh mắt Hạ Thiên Vũ nhìn về phía tàu lượn có nhiều người như vậy.”Hoan Hoan, con chắc chắn sẽ không sợ sao?”

“Mẹ, nếu mẹ còn xem thường con thì con sẽ không quan tâm đến mẹ nữa.” Người còn như vậy xem thường ta ta liền không để ý tới người.” Hoan Hoan buông tay Hạ Thiên Vũ ra, chuyển sang một bên, bày tỏ sự tức giận của bản thân lần này. Hạ Thiên Vũ nhìn thấy định đồng ý dịch nhìn sang, có chút ngưng ngưng đối với hần cười cười: “Hoan Hoan, mẹ không có xem thường con! Mẹ chỉ là nhìn phía trên người lớn đều sợ, xem một chút chúng ta Hoan Hoan có hay không can đảm kia.”

Hạ Thiên Vũ ngồi xổm người xuống dụ dỗ Hoan Hoan, mà Hoan Hoan khoảng cách và Đinh Doãn Dị rất gần, Hạ Thiên Vũ nhích tới gần Hoan Hoan thì rất gần với Đinh Doãn Dị, khiến Đinh Doãn Dị có thể nhìn thấy rõ khuôn mặt đẹp của Hạ Thiên Vũ, cho dù khoảng cách gần mà cũng nhìn không ra một chút tỷ vết nào, không thể không thừa nhận Hạ Thiên Vũ rất đẹp, chỉ là đến gần mới biết người con gái này đẹp thế nào, mới nhìn một chút mà Đinh Doãn Dị ngây ngẩn trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Bản thân bị tính kế

“Mẹ, con muốn ngồi ở phía bên kia.”

“Hoan Hoan, chọn chỗ ngồi đặc biệt à?” Buồn cười nhìn Hoan Hoan không muốn ngồi giữa mình và thầy giáo Đinh, làm sao Hạ Thiên Vũ có thể lại không biết con bé này đang suy nghĩ gì, chẳng qua là mấy ngày gần đây, con bé này thật sự biết lợi dụng cơ hội nha!

“Đĩ nhiên rồi, nói không chừng ngồi như vậy con mới sẽ không sợ nha! Thầy giáo Đinh, thầy nói có đúng hay không!” Hoan Hoan nhìn về phía Đinh Doãn Dị nháy mắt, tỏ ý muốn phối hợp mình.

“Ừ, Hoan Hoan nói rất đúng, như vậy mới có thể mang lại sức mạnh cho Hoan.” Đinh Doãn Dị rất cho Hoan Hoan mặt mũi, chỉ là trong lòng cảm thấy buồn cười đối ý nghĩ của cô bé này.

“Xem đi, mẹ ơi, thầy giáo Đinh nói con nói đúng mà.” Hoan Hoan khoe khoang nhìn Hạ Thiên Vũ.

“Được rồi, Hoan Hoan nói gì cũng đúng hết, hôm nay ngày quốc tế thiếu nhi Hoan Hoan là lớn nhất, được chưa!” Không có vạch trần tâm tư nhỏ Hoan Hoan, Hạ Thiên Vũ cũng không cảm thấy Hoan Hoan có thể giờ trò gì, cho dù có ngồi gần thì có thể như thế nào đây?

Hạ Thiên Vũ đổi chỗ với Hoan Hoan, thời gian tàu lượn khởi động cũng không còn nhiều, sau đó rất nhanh vang lên âm thanh máy móc khởi động, nhắc nhở mọi người tàu lượn bắt đầu chuyển động, Hoan Hoan len lén nhìn mẹ mình và Đinh Doãn Dị, trong lòng là rất mong đợi hai người có thể phát triển ra chút gì, chỉ là nhìn dáng vẻ hai người vẫn là không có tình cảm mãnh liệt, trong lòng có chút thất vọng.

Không có việc gì không có việc gì, đợi chuyển động, mẹ nhất định sẽ rất sợ, đến lúc đó chính là cơ hội tốt nhất cho thầy giáo Đinh phát huy, hi hi, mình thật sự là thông minh nha, đến lúc đó ba mới nhất sẽ định cho mình phần thưởng.

“Hoan Hoan ngồi xuống, không nên lộn xộn.” Hạ Thiên Vũ thấy Hoan Hoan vẫn còn lộn xộn, không khỏi lên tiếng cảnh cáo, thuận tiện giúp Hoan Hoan kiểm tra dây nịt an toàn buộc lại có tốt hay không.

“Được, được.” Hoan Hoan rất nghe lời, chỉ là trong đầu nhỏ một phút cũng không có ngừng suy nghĩ.

Đinh Doãn Dịch nhìn đáng vẻ quan tâm của Hạ Thiên Vũ, cho nên đã thay đổi cách nhìn trước đó khi thấy Hạ Thiên Vũ thật sự quan tâm đến Hoan Hoan, nếu Hạ Thiên Vũ không quan tâm đứa bé, thì làm sao có thể sẽ cẩn thận kiểm tra dây nịt an toàn có buộc lại hay không lần nữa, nhìn hành động này cũng không giống như làm bộ, lại nghĩ đến trước đó hình như Hoan Hoan đã từng nói thật ra thì con bé không phải là con ruột của Hạ Thiên Vũ, lúc nghe được Đinh Doãn Dịch còn nghĩ rằng đứa bé này nói lung tung, bây giờ khi nhìn đến Hạ Thiên Vũ, Đinh Doãn Dịch mới tin tưởng thật sự có chuyện này.

Cô gái này rốt cuộc là người như thế nào, dù là bạn thân đi nữa cũng không thể giúp đỡ người khác nuôi đứa bé như thế, thế nhưng cô gái này lại làm được, hơn nữa nhìn cô hình như rất quan tâm Hoan Hoan, không hề giống đáng vẻ của người diễn trò.

Trong lúc Đinh Doãn Dịch suy tư, tàu lượn đã bắt đầu chuyển động, Đinh Doãn Dịch rất ít khi ngồi tàu lượn, bởi vì tốc độ này khi nào cũng có cảm giác ngã xuống rất là kích thích.

Một tay Đinh Doãn Dịch nắm thật chặt tay vịn, trong lòng không tự chủ muốn nhìn về mặt Hạ Thiên Vũ có phải thật sự quan tâm Hoan Hoan hay không, cho nên anh quay đầu nhìn Hạ Thiên Vũ, lại nhìn thấy đáng vẻ cô không có bất kỳ một chút sợ hãi nào, chỉ là lo lắng nhìn Hoan Hoan bên cạnh, nghĩ ngờ nhìn về phía Hoan Hoan, cũng không nhìn thấy Hoan Hoan có gì khác thường!

Chỉ là ngay sau đó Đinh Doãn Dịch nhìn ra được ánh mắt của Hoan Hoan nhìn phía trước mặt, không có kêu lên cũng không có vẻ mặt sợ hãi, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Chỉ cần quan sát một chút, trở lại bên tàu lượn hơi xa một chút, sau đó tốc độ tàu lượn từ từ hạ xuống.

Hạ Thiên Vũ nhanh chóng cởi dây nịt an toàn ra, sau đó cởi dây nịt an toàn Hoan Hoan: “Hoan Hoan, không sao chứ!”

Cũng không quan tâm đến Đinh Doãn Dịch, Hạ Thiên Vũ dắt Hoan Hoan đi đến nơi bên cạnh tàu lượn nghỉ ngơi, đôi tay không ngừng xoa nhẹ lưng Hoan Hoan, để xoa dịu sự sợ hãi của Hoan Hoan, một lúc sau Hoan Hoan cũng không nói gì.

“Không có việc gì, mẹ, tàu lượn thật là khủng khiếp, sau này Hoan Hoan không bao giờ ngồi nữa.” Trong giọng của Hoan Hoan còn mang theo một chút tiếng khóc, cô bé lại nghĩ đến đáng vẻ của mấy đứa bé khác yêu thích tàu lượn như vậy, tại sao khi mình ngồi thế nhưng khó chịu như vậy, vùi ở trong ngực Hạ Thiên Vũ, tâm trạng dần dần bình tĩnh lại.

Lúc này Đinh Doãn Dịch mới phát hiện ra Hoan Hoan quả nhiên không thoải mái, người hiểu Hoan Hoan nhất chính là Hạ Thiên Vũ, ngay cả ở phía trên tàu lượn Hạ Thiên Vũ phát hiện Hoan Hoan không thoải mái trước nhất, điểm này không thể không khiến Đinh Doãn Dịch biết được Hạ Thiên Vũ rất yêu Hoan Hoan, cũng không thể so với với mình, thật không nghĩ tới trước đó vì sao mình lại nhận xét bừa bãi về Hạ Thiên Vũ không quan tâm đến Hoan Hoan như vậy!

“Mẹ, chúng ta tiếp tục đi chơi đi!” Bị sợ một lần, bình tĩnh ngồi lại Hoan Hoan mới phát hiện người nên sợ hãi thì không sợ, ngược lại mình bị hù sợ, quá mất mặt nha!

Hoan Hoan vậy mà nhất gan hơn mẹ đấy, hu hu hu, không sống được nữa rồi!

“Hoan Hoan, nếu không lần sau trở lại chơi đi!” Đinh Doãn Dịch không đành lòng mở miệng đề nghị, nhìn đáng vẻ Hoan Hoan vẫn còn muốn tác hợp mình với Hạ Thiên Vũ, thật là, ánh mắt không tự chủ nhìn về phía Hạ Thiên Vũ.

Hạ Thiên Vũ lấy nước trong túi xách ra cẩn thận vuốt cho Hoan Hoan: “Hoan Hoan, thầy giáo Đinh nói rất đúng, lúc nào chơi cũng được, hôm nay hay là thôi đi, con xem hôm nay ngày quốc tế thiếu nhi mỗi lần chơi chúng ta đều phải xếp hàng thật lâu nha! Chẳng lẽ Hoan Hoan muốn lãng phí thời gian xếp hàng phía trên sao?”

Đúng thế, khi xếp hàng cô rất là khó chịu, hơn nữa đầu còn có chút đau, nếu lại chơi tiếp, mạng nhỏ Hoan Hoan không chuẩn thật muốn chơi xong rồi.

“Này ••• vâng, chỉ là chúng ta nói hay lắm, sau này nhất định phải đi ra ngoài chơi lần nữa, không thể nói rồi không giữ lời, ngoan tay đi.” Có thể lý do là bị sợ, lúc Hoan Hoan nói thì cũng không có vui vẻ như trước, bây giờ Đinh Doãn Dịch và Hạ Thiên Vũ chỉ muốn đưa Hoan Hoan về nhanh lên một chút, cho nên rất là sáng khoái đồng ý yêu cầu của Hoan Hoan, ngoan tay với Hoan Hoan.

“Ng ngoan tay treo ngược một trăm năm không được phép thay đổi!” Hoan Hoan lần lượt ngoan tay của hai người xong, lúc này mới chịu bỏ qua.

“Tốt lắm, Hoan Hoan và mẹ em về nhà đi, thầy giáo cũng về nhà đây!”

“Không được, thầy giáo không tiễn Hoan Hoan và mẹ về nhà sao?” Nghe được thầy giáo Đinh phải đi, Hoan Hoan vẫn còn có chút không thuận theo, mặc dù đã tranh thủ đến thời gian hai người gặp lại sau này, nhưng có thể nhiều một chút, không thể không dùng cơ hội tốt như vậy.

“Hoan Hoan, chúng ta lái xe tới, một mình thầy giáo đi bộ đến, nếu thầy giáo đi theo chúng ta về nhà, thì làm sao thầy giáo trở về nhà của thầy được chứ?” Hạ Thiên Vũ áy náy nhìn Đinh Doãn Dịch, Đinh Doãn Dịch khẽ lắc đầu, tỏ vẻ không sao.

“Này ••• được rồi!” Hoan Hoan bĩu môi có chút thất vọng.

“Ừ, Hoan Hoan thật biết nghe lời, lát nữa mẹ mua thức ăn ngon cho Hoan Hoan được không?”

“Tốt tốt!” Nghe đến có ăn ngon, vẻ mặt Hoan Hoan tràn đầy vui vẻ, hoàn toàn đã không có thất vọng như trước.

Đình Doãn Dị thấy vẻ mặt này của Hoan Hoan không nhịn được nở nụ cười, thật đúng là đứa bé.

“Tốt lắm, chúng ta đi thôi!”

Ba người cùng đi đến công khu vui chơi cửa mới chia tay nhau, Hạ Thiên Vũ đưa Hoan Hoan đi mua rất nhiều đồ ăn vặt, sau đó Hoan Hoan mới vui vẻ trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Đại thần bị luân bạch

Lúc về đến nhà thì thời gian còn sớm.

“Mẹ, Hoan Hoan muốn ăn rất nhiều rất nhiều món ăn ngon. Thật vui vẻ, mẹ luôn không cho con ăn đồ ăn vặt, hừ.” Hoan Hoan nhìn Hạ Thiên Vũ trách móc, nhưng vẻ mặt vui vẻ cũng không chứng tỏ điều gì.

“Hoan Hoan, đến đây uống nước, sau này không được ăn những đồ ăn vặt này nhen chưa?” Rót nước ra ly thủy tinh đưa cho Hoan Hoan, Hạ Thiên Vũ lấy đồ ăn vặt trong tay Hoan Hoan, mặc dù Hoan Hoan vẫn có chút kháng cự, nhưng bây giờ Hoan Hoan cũng không thể ăn ngay lập tức, dù sao cảm giác trên tàu lượn rất đau, Hoan Hoan vẫn còn khó chịu.

Cô cất kỹ đồ ăn vặt xong, sau đó nhìn thấy Hoan Hoan uống hết nước, nên thu hồi ly nước.

“Đến đây, bây giờ Hoan Hoan đi ngủ một giấc trước có được hay không, khi tỉnh lại Hoan Hoan có thể tùy tiện xử lý những đồ ăn vặt này!”

“Vâng, đây chính là mẹ nói nha, đến lúc đó mẹ cũng không thể cướp đồ ăn vặt của con đâu đấy!”

“Ừ, Hoan Hoan nhanh đi nghỉ ngơi nha!” Cô dùng sức gạt đầu, Hoan Hoan đứng lên, cô dìu Hoan Hoan về trong phòng ngủ, nhìn thấy Hoan Hoan nằm ngủ cô mới đến trước máy vi tính.

Bây giờ Hoan Hoan chắc chắn không thoải mái, hi vọng tỉnh ngủ có thể tốt hơn nhiều.

Hạ Thiên Vũ vào trò chơi, mở ra bạn tốt, thì thấy Dạ Diệc Hàn đang online, chợt cô có linh cảm có chuyện không hay, sau đó cô gọi khuôn mặt tươi cười qua, Dạ Diệc Hàn chỉ trả lời lại một nụ cười.

Cô cảm thấy có cái gì đó không đúng, cảm giác này không thể nói đến tốt cùng là vì cái gì, dù sao cái cảm giác này, nhưng ID của cô là không bang không phải, muốn nghe tin đồn, hoàn toàn không có khả năng.

Cô có chút buồn chán nên kiểm tra thuộc tính của anh, lại ngạc nhiên phát hiện đại thần vốn là nguyên bản miễn cấp sao tự nhiên chỉ là cấp 1, cô không dám tin nên đưa tay mềm xoa xoa mắt, lại không thấy có gì thay đổi, cô làm liên tục mấy lần nhưng vẫn là cấp 1.

Mạc Quân Vũ: Tại sao là cấp 1?

Dạ Diệc Hàn: Không nói đến cũng được.

Mạc Quân Vũ: Ai làm đấy?

Dạ Diệc Hàn: Được rồi, bắt đầu làm lại từ đầu là được mà.

Cái gì gọi là “Bắt đầu làm lại từ đầu” chứ, hừ, đã bị giết chết nhưng không thể làm lại nhanh như vậy.

Hạ Thiên Vũ biết cái cảm giác khi bị giết là như thế nào, lúc đầu ID Trong Mộng Tầm Hoan chính là như vậy, một lần nữa xuất hiện tình trạng này khiến trong đầu Hạ Thiên Vũ nhớ lại sự việc kia, mặc dù thời gian đã qua thật lâu, nhưng lần nữa xuất hiện tình trạng như vậy khiến Hạ Thiên Vũ rất là tức giận, bây giờ Dạ Diệc Hàn là ông xã của cô, lại dám đánh về phía cô đến hai lần, cho dù là người nào tội nhất định sẽ không buông tha cho người đó.

Hạ Thiên Vũ mở ra kênh thể giới, nhìn tin tức xoạt tới xoạt đi, trong lòng cô đã cảm thấy chuyện này tuyệt đối có liên quan đến cô, dù sao lần trước Dạ Diệc Hàn vì giúp mình dạy dỗ bọn họ, cho nên bọn họ chắc chắn sẽ không cam lòng.

Cô nhìn thấy bạn tốt trên YY, nhìn thấy Diễm Diễm Mưa Bụi đang online, lúc trước cô đã từng ở trên YY Độc Tôn, chỉ là vẫn không mở miệng nói chuyện mà thôi, nhưng lại có thêm bạn tốt là Diễm Diễm Mưa Bụi.

Cô gửi tin nhắn cho Diễm Diễm Mưa Bụi: Mưa.

Diễm Diễm Mưa Bụi: A a a! Tiểu Hoan cậu đã trở lại? Lâu rồi không có gặp cậu nha, làm sao cậu có thể vẫn luôn không liên lạc với mình ! Cậu tệ lắm đó (nổi giận)

Hạ Thiên Vũ: Mưa, là lỗi của mình, được rồi được rồi, cậu không nên tức giận, dù sao mình cũng bị giết chết rồi, trong game ID cấp 1 hoàn toàn khó có thể thăng cấp mà.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Được rồi được rồi, Tiểu Hoan đừng nói vậy, mình sai rồi! Nói đi, hôm nay đến tìm mình có chuyện gì à?

Hạ Thiên Vũ: Hi hi, quả nhiên vẫn là Mưa quan tâm mình nhất, nói mới nhớ, tại sao Dạ Diệc Hàn trở thành cấp 1?

Diễm Diễm Mưa Bụi: Bị luân bạch đấy! Là Nhan Như Mỹ Quyển, Từ Bối Xác, Thiên Địa Không Tha, Thất Thái Áo Cưới dẫn một đám người hèn hạ đến cửa làm điều đó.

Hạ Thiên vũ: Tại sao có thể như vậy?

Diễm Diễm Mưa Bụi: Lãnh Nguyệt Tinh và Dạ Diệc Hàn đang PK ở ngoại ô, Nhan Như Mỹ Quyển gọi cho Dạ Diệc Hàn, sau khi Dạ Diệc Hàn ngừng chiến với Lãnh Nguyệt Tinh, cũng không có rời đi ngoại ô, chỉ là trước đó Dạ Diệc Hàn rời đi mấy vi tính, khi anh ấy trở lại thì cũng đã bị giết chết rồi!

Hạ Thiên vũ: Ủ, được rồi, cảm ơn cậu.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Tiểu Hoan, cậu không biết chuyện này sao? Đúng rồi, cậu hỏi chuyện này làm gì?

Hạ Thiên Vũ: Mưa, lần sau mình sẽ nói rõ ràng với cậu.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Tiểu Hoan, cậu không phải là không chơi sao?

Hạ Thiên Vũ: Mình là Mạc Quân Vũ. Mình logout trước đây, lần sau sẽ nói.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Cái gì? Cậu là Mạc Quân Vũ, được rồi! Lần sau cậu nhất định phải giải thích rõ ràng với mình đấy.

Cô thoát YY, chuyển sang trò chơi, trong lòng từ từ tức giận, không nhanh không chậm đánh chữ trên thế giới:

【 Thế giới 】(Không) Mạc Quân Vũ: Lãnh Nguyệt Tinh, Thất Thái Áo Cưới, Nhan Như Mỹ Quyển, các người lại dám làm như vậy, tôi sẽ khiến các người trả giá thật lớn!

【 Thế giới 】(Yên) Thần Mã Đô Thị Phù Vân: Dạ phu nhân nổi giận rồi! Đoán chừng đại thần sẽ cảm động muốn chết đây! Có tình yêu thật sự tốt nha!

【 Thế giới 】(Ân) Nhan Như Mỹ Quyển: Hừ! Dạ Diệc Hàn bị luân bạch rồi, đầu sỏ gây nên chính là tiện nhân này!

【 Thế giới 】(Yên) Bảy Sắc Cầu Vòng: Đáng đời, tiện nhân cũng đáng đời! Chỉ có thể trách ánh mắt của đại thần bị mù, nên bị tiện nhân liên lụy như vậy!

【 Thế giới 】(Trung) Trăng khuyết: Woa, vừa đúng lúc xem kịch vui, vừa đúng tôi đây tương đối rảnh rồi mấy ngày, vừa lúc có thể nhìn xem kịch vui, đáng tiếc lúc trước tôi bỏ lỡ mấy lần, nhưng tôi chắc chắn sẽ không bỏ lỡ lần này.

【 Thế giới 】(Ân) Hoa Hạ Yên: Ai nha, ai nha, tôi rất lâu không có đến, vừa đúng lúc có kịch vui để xem nha, ông trời thật sự chiều cố tôi à!

.....

Cô bỏ qua kênh thế giới, gửi tin nhắn cho Dạ Diệc Hàn: Thật xin lỗi.

Dạ Diệc Hàn: Đứa ngốc! Chuyện không liên quan đến em!

Mạc Quân Vũ: Anh càng nói em sẽ càng cảm thấy xấu hổ.

Dạ Diệc Hàn: Sắp tới anh đến thành phố X công tác, không ngại làm người hướng dẫn cho anh chứ?

Mạc Quân Vũ: Làm sao anh biết em ở thành phố X?

Dạ Diệc Hàn: Hình như trước kia em ở Độc Tôn có nói em học đại học ở thành phố X.

Mạc Quân Vũ: Anh cũng có ID nhỏ ở Độc Tôn sao?

Dạ Diệc Hàn: Trước kia Đóa Bảo và Tây Phong ở Độc Tôn.

Mạc Quân Vũ: Được rồi, số điện thoại của anh?

Dạ Diệc Hàn: Đến lúc đó rồi hãy nói.

Mạc Quân Vũ: Số điện thoại của em 159XXXXXXX.

Dạ Diệc Hàn: Được, anh logout trước đây, ngày mai gặp.

Dạ Diệc Hàn nói xong cũng logout, cô bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó lại hậu tri hậu giác đồng ý một chuyện: Tự nhiên đồng ý gặp bạn trên mạng, không phải đâu, thật huyền hoặc? Mặc dù sớm hơn, nhưng Ai! Rốt cuộc Dạ Diệc Hàn đã trêu chọc cô nơi nào nhưng sao cô cảm thấy không chán ghét chứ? Chẳng lẽ là bởi vì anh ấy là ông xã của mình sao?

Cô nhìn vào trò chơi, sau đó bắt đầu chế luyện trang bị Mộng Ảo, vật liệu trong túi xách của cô vừa đúng đủ làm một cái, sau khi làm xong cô xem thuộc, tâm trạng rất vui vẻ, mỗi một món trang bị đó đều là trên cực phẩm, mà thuộc tính đồ công sở càng biến thái hơn. Ân thân, hung mãnh đánh, phong ấn và từ từ tổn thương sâu hơn, cô càng xem càng sợ hãi, trang bị cấp 88 có thể mặc, nếu như Dạ Diệc Hàn mặc vào cái này, đây chẳng phải là vô địch sao?

Cô không thể không mỉm cười, bây giờ cấp bậc của Dạ Diệc Hàn chỉ là cấp 1 mà thôi nhưng chỉ có một cấp thì sao, đợi ngày mai Dạ Diệc Hàn login, cô có thể khoe một chút, ha ha!

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Hoa tươi thần bí

Edit: Sun520

“Cốc cốc cốc”

Hạ Thiên Vũ đang nấu cơm tối thì nghe tiếng gõ cửa, cô vội chạy ra mở cửa.

“Xin hỏi cô là Hạ Thiên Vũ phải không?”

“Đúng vậy, xin hỏi anh là?”

Rõ ràng là cô không biết người này, Hạ Thiên Vũ thật sự đoán không ra được, vì sao lại đến đây, hơn nữa trong tay người này còn đang cầm một bó hoa hồng tươi!

“Đây là hoa tươi của cô, mời cô ký nhận!” Nhân viên giao hoa đặt bó hoa hồng vào trong tay Hạ Thiên Vũ.

“Hoa tươi? Tôi không có đặt hoa tươi à? Anh đưa sai người rồi, phải không?” Nói xong cô chuẩn bị nhét bó hoa vào trong ngực của người đó.

“Cô không phải Hạ Thiên Vũ sao?” Nhân viên giao hoa lui về phía sau hai bước, để cho cô không thuận lợi trả lại bó hoa.

“Đúng vậy, nhưng hoa không phải của tôi đâu!” Thấy nhân viên giao hoa cũng không có nhận lại, cô đành phải ôm bó hoa tươi.

“Vậy thì không sai, là một người đàn ông bảo tôi gửi tới cho cô, mời cô ký tên chỗ này đi!” Trên mặt nhân viên giao hoa vẫn mỉm cười, chỉ là thái độ kiên quyết không nhận lại bó hoa này.

“Này, xin hỏi tên của người đàn ông tặng hoa là gì?”

“Thật xin lỗi, người đàn ông đó cũng không có nói tên họ.” Mỉm cười xin lỗi, người giao hoa đưa biên lai về phía trước, ý bảo cô ký tên.

Rốt cuộc là ai muốn tặng hoa tươi cho cô đây! Nếu anh không biết thì tôi không cần phải biết tên của người đó sao? Nhưng nếu anh cố tình!

Nhân viên giao hoa thấy Hạ Thiên Vũ im lặng, nên nhắc nhở lần nữa.

“Mời ký tên ở đây, để tôi báo cáo kết quả làm việc!”

Nhân viên giao hoa không chịu được nên thúc giục, Hạ Thiên Vũ vẫn nhận hoa tươi, đóng cửa lại, bên trong bó hoa tươi cũng không có thiệp chúc mừng gì cả, cho nên hoàn toàn cũng không có manh mối gì, nghĩ không ra đến tột cùng là người nào tặng bó hoa tươi này đây, lấy điện thoại di động ra, gọi cho

một số bạn bè nhưng luôn nghe câu trả lời là không phải là người gửi hoa, thật sự là không nghĩ ra được đến tột cùng là người nào, Hạ Thiên Vũ không thể làm gì khác hơn là để bó hoa tươi này sang một bên.

“Mẹ, rốt cuộc là ai tặng hoa tươi vậy ạ!” Về mặt Hoan Hoan xảo quyết, không ngờ thầy giáo Đinh hành động nhanh như vậy, thật không uống phí công mình dạy nha!

Dĩ nhiên là Hoan Hoan kết luận việc làm này lên trên đầu Đinh Doãn Dị rồi, dù sao gần đây Hạ Thiên Vũ không quen biết ai khác, người tặng hoa chắc chắn chính là thầy giáo Đinh rồi.

“Không biết nữa! Không quan tâm, đến lúc đó người kia nhảy ra sẽ biết! Hoan Hoan ngoan nhanh đi chơi trước đi, chờ mẹ làm xong cơm tối.” Đôi tay khoác lên bả vai nhỏ của Hoan Hoan, thấy Hoan Hoan giống như rất thích chơi với hoa.

Thật là, rốt cuộc là ai chứ, chuyện này như một nhạc đệm trôi qua thật nhanh.

“Dạ, con biết rồi ạ, mẹ nhanh đi làm cơm đi!”

Cô đứng lên, đi vào bếp nấu cơm, Hoan Hoan tiếp tục chơi trong phòng khách, sau khi hai người ăn cơm tối xong, cô rửa chén xong, sau đó cô trở lại trước máy vi tính, đăng nhập vào trò chơi lần nữa.

Dạ Diệc Hàn còn chưa online, mà trong lòng cô khao khát nhớ nhưng càng ngày càng nhiều, là áy náy, chỉ là áy náy sao?

Cô đùa giỡn nói muốn kết hôn với anh, cuối cùng không thể nghĩ đến biến thành một cuộc hôn nhân ép buộc, mặc dù cũng không phải là cuộc hôn nhân ép buộc trong ý nghĩa thực tế, nhưng sau khi kết hôn không muốn anh trở thành mục tiêu cho nhiều người như vậy, vậy mà cuối cùng anh lại bị luân bạch! Tình cảm đó không ai có thể làm ra được đâu.

Đang suy nghĩ, kênh nói chuyện riêng sáng lên, cô mở ra thì nhìn thấy Lan Nhượng Tâm gọi tin đến.

Chỉ là Hạ Thiên Vũ không nhận ra Hoan Hoan đang phía sau cô lén lút đi đến trước máy vi tính, chú ý cô đang làm gì.

Bước chân Hoan Hoan nhẹ nhàng, không quấy rầy cô, chỉ là trong lòng âm thầm ghi nhớ tên của trò chơi này.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Bảo bối, sao online trễ như thế, tâm tình không tốt à?

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Không có nha, chẳng qua là cảm thấy có chút áy náy về chuyện Dạ Diệc Hàn bị luân bạch.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Đừng lo lắng, không phải lỗi của con.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Nhưng đó là rắc rối của con, nếu như không phải là con, anh ấy sẽ không bị đám người điên đó để mất tới.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: Một trò chơi mà thôi, quan tâm quá mức sẽ mất đi bản thân mình đấy con gái.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Được rồi, con không muốn nói về những người đó nữa, thật làm cho người ta phiền não.

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: À, chị Hai nói con đi nộp đơn, khi phỏng vấn lại trực tiếp bỏ chạy!

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Lan Nhượng Tâm: Hi hi, khi con không có công việc, mẹ cũng sẽ nuôi con thôi! (*^__^*)

【 Nói chuyện riêng 】 Lan Nhượng Tâm: (Quý gối bái phục)

Cô mở ra hộp thoại bạn tốt, nhìn hình cái đầu Dạ Diệc Hàn màu xám tro, không biết phải nói gì, viết mấy chữ xóa mấy chữ, giằng co 20', trong hộp thoại cũng chỉ có ba chữ không có gởi đi: Thật xin lỗi.

Cô thất vọng gãi đầu, một mình ngồi im lặng, sao lại thế này chứ!

Đang suy nghĩ, đột nhiên hình cái đầu của Dạ Diệc Hàn sáng lên, đột nhiên cô lên tinh thần, vội xóa ba chữ kia, đánh ba chữ khác “Anh đã đến rồi” gởi đi.

Ước chừng mười mấy giây, Dạ Diệc Hàn gọi tin trả lời lại: Ừ, hôm nay làm thêm giờ, cho nên hơi trễ một chút.

Cô vội trả lời lại: Không có việc gì không có việc gì, đến là tốt rồi. Thật xin lỗi, đều là em hại anh.

Dạ Diệc Hàn: Thật sự không có việc gì mà, làm lại từ đầu là tốt rồi. Hơn nữa, hệ thống sẽ sớm mở hệ thống tái sinh, anh vào hệ thống tái sinh, đó là chuyện tốt!

Mạc Quân Vũ: Nhưng Ai được rồi, cô không nói lời xin lỗi nữa, anh ở đâu, em có đồ tặng cho anh.

Dạ Diệc Hàn: Nơi gặp nhau lần đầu tiên.

Hạ Thiên Vũ lập tức hiểu, nơi bọn họ gặp lần đầu tiên là hồ Phụng Minh, ngắm phong cảnh nơi đó.

Cô vội điều khiển nhân vật trong trò chơi, chạy như bay đến hồ Phụng Minh, nhìn thấy này bóng dáng màu trắng, mặc dù là trò chơi, mặc dù Dạ Diệc Hàn đã không có cấp bậc cao, cũng không có trang bị tốt, nhưng cô vẫn cảm thấy vai diễn của anh vui tai vui mắt.

Cô đứng song song bên người Dạ Diệc Hàn, sau đó chỉ điểm giao dịch trên đầu của anh.

Dạ Diệc Hàn: Đây là vật gì?

Mạc Quân Vũ: Coi như là lễ vật em tặng cho anh! Anh nhất định phải nhận, em sẽ đỡ áy náy hơn.

Không có nói thẳng ra cái gì, bởi vì cô sợ Dạ Diệc Hàn không chịu nhận, chỉ có sau khi hoàn thành giao dịch, cho dù Dạ Diệc Hàn muốn trả lại cũng không thể rồi.

Dạ Diệc Hàn không tiếp tục hỏi, ấn tiếp nhận, sau đó một lúc, anh không nói gì nữa.

Trong trò chơi này, tất cả quà tặng có thể được đóng gói thành hộp quà, để được cài đặt trong các hộp quà, người chơi không thể nhìn thấy mọi thứ trong hộp quà đó, chỉ sau khi mở hộp ra mới biết trong hộp có cái gì, mà sau khi đóng gói hộp quà, các vật phẩm sẽ kết hợp với linh hồn của người chơi, cho dù là đã ngoại hôn chiến hay là PK, cũng sẽ không thoát ra được.

Nhưng mà, chi phí đóng gói quà tặng rất tốn kém và không có nhiều ý nghĩa thiết thực, vì vậy cách này hầu hết mọi người không hài lòng.

Mà trong hộp quà tặng đó chính là bộ đồ công sở tuyệt thế Hạ Thiên Vũ tặng cho Dạ Diệc, nhất thời không thể dư71ra được, hai là sợ Dạ Diệc Hàn sẽ trả cho mình, cho nên một lần vất vả thì suốt đời nhàn nhã thôi.

Sau đó rất lâu, Dạ Diệc Hàn mới gọi tin nhắn đến đây: Em có biết bộ trang bị này vô giá hay không?

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ngoài dự đoán

Edit: Sun520 - ĐBLQĐ

Mạc Quân Vũ: Cái này? Dĩ nhiên em biết chứ, em chơi game lâu rồi mà ngốc đến nỗi còn không biết cái này sao? Hơn nữa em chính là Cô Quân, nếu em còn không biết thì em mua trang bị làm gì chứ!

Dạ Diệc Hàn: Vậy tại sao em tặng cho anh? Lại tặng theo cách như vậy!

Mạc Quân Vũ: Em thích, anh chỉ cần vui vẻ nhận là được rồi.

Dạ Diệc Hàn: Nhưng mà thật quá quý giá, em có biết hay không, một khi ra mắt bộ trang bị này, nhất định mọi người sẽ tranh đoạt cực phẩm, em phải giữ lại chính mình để sử dụng, hơn nữa bây giờ anh chỉ là cấp một.

Mạc Quân Vũ: Mặc dù em ở trong trò chơi này kiếm tiền, nhưng mà, em không thiếu tiền, cho nên bộ trang bị này anh phải vui vẻ nhận, cho dù người khác muốn cướp cũng cướp không được.

Sau một lúc im lặng, Dạ Diệc Hàn mới tiếp tục gọi tin đến.

Dạ Diệc Hàn: Cảm ơn em.

Mạc Quân Vũ: Em là bà xã của anh, sao anh lại khách sáo với em như thế? Anh mở quyền trục trong hộp quà ra, truyền tống đến hệ thống gia đình, bên trong luyện cấp bảo địa mười sẽ theo cấp bậc này sinh cái mới, trong ba ngày anh không cần xuất hiện, có thể lên tới cấp 90.

Dạ Diệc Hàn nhìn thấy câu này, trên mặt mỉm cười vui vẻ, lần này hy sinh thật sự đáng giá nha! Không ngờ cô vợ nhỏ nhà mình lại quan tâm đến mình như vậy.

Dạ Diệc Hàn: Rốt cuộc em có bao nhiêu điều mà anh không biết?

Mạc Quân Vũ: Rất nhiều, không vội, về sau có rất nhiều cơ hội để khám phá, mau đi đi!

Dạ Diệc Hàn: Ừm! Cũng không được hỏi hạn tặng vật phẩm cho anh đấy.!

Mạc Quân Vũ: Anh nghĩ em giống loại người sẽ phải hối hận sao?

Dạ Diệc Hàn: Ha ha, dĩ nhiên không giống nha!

Mạc Quân Vũ: Được rồi được rồi, mau đi đi!

Dạ Diệc Hàn: Ừ.

Nói xong, Hạ Thiên Vũ tắt kênh nói chuyện riêng, chỉ là Hạ Thiên Vũ không biết là cùng lúc đó, trên kênh nói chuyện riêng Lãnh Nguyệt Tinh gọi đến tài khoản trên cho Dạ Diệc Hàn.

Xem ra đã đến lúc cô nên đi tính sổ rồi, nụ cười trên mặt cô tiêu tán, sau đó nhìn trò chơi trên màn hình, tôi nói rồi, tôi sẽ không bỏ qua cho các người.

【 Thế giới 】Mạc Quân Vũ: Bảy Sắc Cầu Vòng, Thất Thái Áo Cưới, Nhan Như Mỹ Quyển, ai online có thể cung cấp vị trí của mấy người này không?

Cô còn chưa nói ra phần thưởng cho việc cung cấp vị trí thì người trên kênh thế giới đã bắt đầu xoạt rồi.

【 Thế giới 】Hải hoa tặc: Tôi biết rõ vị trí của Bảy Sắc Cầu Vòng, ở Hoa Tiên Cô đấy!

【 Thế giới 】Bách Hiểu Sanh: Woa, Dạ phu nhân đây là muốn báo thù cho đại thần à! Tốt quá, hôm nay tôi login quả nhiên là đúng.

【 Thế giới 】Bảy Sắc Cầu Vòng: Tiện nhân Mạc Quân Vũ, cô có ý gì hả?

【 Thế giới 】Hoa nhi Đóa Đóa: Tôi thấy Nhan Như Mỹ Quyển ở trên sườn núi.

【 Thế giới 】Hoa nở hoa tàn: Dạ phu nhân nói cho chúng ta biết cô muốn tìm ai báo thù trước đây! (mắt lấp lánh)

.....

Nhìn trên thế giới tuôn ra từng địa điểm, không thể không khiến cô cảm thán, bây giờ ai cũng thật sự nhiều chuyện nha! Nhưng mà cô lại tiết kiệm được phần thưởng của mình nha!

Thay xong trang bị bảo vệ mạnh nhất, cầm theo thuốc cầm máu tốt nhất, nếu mấy người này bất nghĩa thì thật sự xấu hổ nếu cô để cho bọn họ tiếp tục sinh sống trong trò chơi này, hôm nay tôi nhất định như các người mong muốn, để cho các người biến thành “Những bức tường trắng.”

Có chút do dự mở cửa hàng, cuối cùng vẫn là mua một vật phẩm tổn thương linh hồn.

Đau lòng nhìn tiền của mình mất đi, Hạ Thiên Vũ có cảm giác như đang cắt thịt của mình, bởi vì mình nên Dạ Diệc Hàn mới bị luân bạch, cho nên cô có nghĩa vụ báo thù cho anh, nhắm mắt lại, đợi đến sau khi tâm trạng bình tĩnh, Hạ Thiên Vũ bắt đầu tìm kiếm vị trí của Bảy Sắc Cầu Vòng.

Bản thân Bảy Sắc Cầu Vòng bị Thất Thái Áo Cưới sử dụng như con cò mà cũng không biết, nếu cô ta là người hung ác nhất, thì cô phải bắt cô ta đến giết trước thôi.

Cô không khách sáo sử dụng tổn thương linh hồn đối với Bảy Sắc Cầu Vòng, nếu cô đã mua thì dĩ nhiên không thể không nở sử dụng, hơn nữa tổn thương linh hồn còn rất nhiều, cho nên đối với việc này tương đối nhỏ, chiêu giết gà dọa khỉ thì chắc chắn phải dùng đến tổn thương linh hồn rồi.

Cô không thèm quan tâm người khác vậy xem, cũng không quan tâm đến Bảy Sắc Cầu Vòng, chỉ là cô hết sức chém giết Bảy Sắc Cầu Vòng, thật ra thì trong lòng cô vẫn còn có chút miễn cưỡng, nhưng đây là lần đầu tiên sử dụng cho nên phải giết chết cô ta.

Bảy Sắc Cầu Vòng tấn công Mạc Quân Vũ nhưng ít gây thương tổn cho Mạc Quân Vũ, thứ nhất bởi vì bây giờ Quân Mạc Vũ mặc bộ bảo vệ tốt nhất, thứ hai chính là vị trí của Quân Mạc Vũ rất tốt, luôn sẽ giảm thương tổn đến ít nhất, thứ ba là trước đó Bảy Sắc Cầu Vòng cũng không biết Mạc Quân Vũ sẽ đến giết mình, cho nên không có chuẩn bị.

Những điểm này chính là nguyên nhân mà Bảy Sắc Cầu Vòng liều mạng không hơn gì Mạc Quân Vũ, cho dù sau đó có một đám người giúp đỡ, nhưng quân đoàn của đại thần đến giúp Mạc Quân Vũ rất nhiều, cùng nhau chống lại, cho nên cuối cùng Bảy Sắc Cầu Vòng hoàn toàn bị biến thành “Bức tường trắng.”

【 Trước mặt 】Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ cô chờ đó, chị Áo Cưới sẽ trả thù cho tôi.

Quảng những lời này, Bảy Sắc Cầu Vòng đã logout.

【 Thế giới 】Mạc Quân Vũ: Còn có ai nhìn thấy bọn người Thất Thái Áo Cưới, Nhan Như Mỹ Quyển ở đâu không?

【 Thế giới 】Thiên Diện Lang: Woa, Dạ phu nhân đây là đẳng cấp cao nha, may mắn là tôi không có bỏ lỡ nha, chẳng qua hình như tôi cũng không có nhìn thấy bọn họ.

【 Thế giới 】Hoa hoa công tử: Tôi cũng không nhìn thấy.

【 Thế giới 】 Khí Vũ Hiền Ngang: Chị dâu, em nghĩ là bọn họ sợ, cho nên không dám login.

【 Thế giới 】 A không: Chị dâu, chị giết Bảy Sắc Cầu Vòng đã lâu, những người này chị giải quyết không xong trong vòng một ngày đâu.

.....

Một lần nữa xoay thế giới, không có để ý lời nói độc ác của Bảy Sắc Cầu Vòng, sau đó ai cũng sẽ nói, hơn nữa Hạ Thiên Vũ cũng không thèm quan tâm, hành động mới có thể chứng minh tất cả.

Chỉ là cô có ý để yên cho Lãnh Nguyệt Tinh đến phút cuối cùng, cô không muốn tiếp xúc với anh ta, nhưng mà phát sinh chuyện gì đều có anh ta ở đây.

【 Thế giới 】 Hoa không hỏi tiếc: Tôi vừa nhìn thấy Dạ Diệc Hàn đang PK với Lãnh Nguyệt Tinh.

Trên thế giới đột nhiên xuất hiện một câu nói như vậy, khiến cho mọi bùng nổ không rõ.

【 Thế giới 】 Hoa hoa công tử: Không phải đâu? Đại thần không phải cấp một sao?

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: Woa, Lãnh Nguyệt Tinh cũng ức hiếp người sao, đại thần cấp một còn có gì tốt mà PK chứ.

【 Thế giới 】 Mạc Quân Vũ: Cái gì? Hoa không hỏi tiếc nói Lãnh Nguyệt Tinh ở đâu thế?

【 Thế giới 】 Sur muội: Không phải đâu, ở đâu ở đâu?

【 Thế giới 】 Hoa không hỏi tiếc: Dạ Diệc Hàn thua, hu hu hu, đại thần trong cảm nhận của tôi, thế nhưng lại thua.

【 Thế giới 】 Khí vũ hiền ngang: Cái gì, Lãnh Nguyệt Tinh, cậu lại dám một mình đấu với lão đại của chúng ta, điều này rõ ràng chính là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn nha, người này đúng là tiểu nhân mà.

【 Thế giới 】 Hoa nghìn lần: Lãnh Nguyệt Tinh cũng quá thất đức rồi.

【 Thế giới 】 Cô đơn: Ở đâu vậy?

【 Thế giới 】 Hoa không hỏi tiếc: Ở Ma giới hoa cảnh.

.....

Nhìn đến đây, Hạ Thiên Vũ nhanh chóng thao tác nhân vật chạy đến.

Lãnh Thần không ngờ anh lại là người như thế, lúc đầu mắt tôi thật sự bị mù, thế nhưng nhìn trúng người như anh, anh thật sự làm cho tôi thất vọng, tôi sẽ không bỏ qua cho anh, cho dù ... cho dù anh là bạn trai cũ của tôi, hành động của anh thật sự quá tiểu nhân rồi.

Trên mặt cô không khỏi cười lạnh thành tiếng: “Thật sự không có nghĩ đến, anh lại tìm người cấp một khiêu chiến, sao anh có thể làm chuyện như vậy được chứ, Lãnh Thần, tôi thật sự không biết trong đầu anh rốt cuộc là nghĩ gì nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Cường hào lộ thân phận

Edit: Sun520

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Dạ Diệc Hàn, tại sao anh đồng ý PK với người điên Lãnh Nguyệt Tinh hả, chẳng lẽ anh ta ngớ ngẩn anh cũng ngớ ngẩn theo hả?

Lời nói của Hạ Thiên Vũ đầy tức giận, cho dù trước đó áy náy với đại thần nhưng thay vào đó chính là sự tức giận.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Không sao, dù sao anh chỉ là cấp một, cho dù anh ta muốn giết cũng không biết làm thế nào, mà muốn giết cũng giết không được!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Anh.....

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Bà xã không nên tức giận, mấy ngày nữa ông xã của em sẽ là một anh hùng.

Nhìn lời nói của Dạ Diệc Hàn thật sự buồn cười, cuối cùng trên mặt của cô cũng hết tức giận, thật sự không biết đại thần còn có một mặt như đứa bé như vậy, trong lòng lại đầy ngọt ngào, bởi vì một cuộc gọi, nhưng cô lại không có quan tâm đến.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Em thấy anh trở thành anh hùng sau mấy năm nữa, mấy ngày nữa anh trở thành anh hùng thì cũng quá ung dung tự tại rồi.

Không nhịn được nên cô bắt đầu trêu chọc Dạ Diệc Hàn, hai người không coi ai ra gì bắt đầu thể hiện tình cảm, trong lúc nhất thời mọi người vây xem đầy ghen tỵ, mà hai người trong cuộc cũng không biết.

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Bà xã, em đánh giá khả năng của ông xã nhà em cũng quá thấp đấy! Mấy ngày nữa anh trở thành một anh hùng giàu có rồi nha.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Chưa từng thấy qua người nào tự cao như vậy!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: Bà xã, ông xã em gọi là tự tin chứ không phải là tự cao.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: (nâng trán) Ôi trời, anh không có thuốc nào cứu được rồi, hay là anh nhanh trở lại bụng mẹ để được trùng tạo* lần nữa để tốt hơn đi.

Trùng tạo*: giống như là được sinh ra lần nữa vậy

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: (Sợ hãi) Bà xã, không có ác như vậy chứ, anh là ông xã của em đó, trùng tạo anh còn có thể là ông xã của em sao?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Ngạch~

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Tốt lắm, anh ghi nhớ bây giờ cấp bậc của anh như thế cho nên không được khiêu chiến với người khác đấy, anh cảm thấy bản thân chết còn chưa đủ à!

【 Trước mặt 】 Dạ Diệc Hàn: (Buông tay) Người ta đưa tới cửa nhà!

Đợi không bao lâu, đang lúc cô chuẩn bị rời đi, Dạ Diệc Hàn lại gọi tin trên kênh nói chuyện riêng.

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: Ngày mai anh sẽ đi công tác ở thành phố X, bà xã đến đón anh nha!

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: Được!

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: Ừ.

Hạ Thiên Vũ vui vẻ đồng ý, chỉ là trong đầu mơ hồ cảm thấy ngày mai hình như là có chuyện gì đó phải làm, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thật sự nghĩ không ra, mà trên mặt Dạ Diệc Hàn cũng là lộ ra nụ cười xảo quyết, hi hi, có phải bà xã quên mất cái gì hay không nhỉ!

【 Nói chuyện riêng 】 Dạ Diệc Hàn: Đến lúc đó anh sẽ nói thời gian cho em.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Dạ Diệc Hàn: Được.

“Đúng rồi, ngày mai em nhớ hình như là có bạn học muốn tham gia hội gặp mặt. Ôi trời ơi!!! Tại sao có thể như vậy, tại sao hai người này lại đến cùng một ngày như thế!” Trong nháy mắt cô có chút hối hận, tại sao vừa rồi mình vui vẻ đồng ý như vậy, chỉ là Dạ Diệc Hàn thật sự đối xử tốt với mình, vì mình mà bị giết chết, cho nên không thể để người ta đến thành phố X mà lại không quan tâm đến người ta được!

Nhưng ngày đó có buổi gặp mặt bạn học, Dương Dịch cũng đến nữa!

Trong lòng cô không biết nên nghiêng về bên nào cho tốt, trên mặt dần dần xuất hiện vẻ mặt đấu tranh, chỉ là cuối cùng chiếm ưu thế chính là cô đi đón Dạ Diệc Hàn, dù sao nếu Dạ Diệc Hàn muốn thăng cấp, sau đó còn rất nhiều thời gian, hơn nữa đại thần vốn có cấp bậc cao như vậy, nhưng trong một đêm biến thành cấp một, cho dù là ai cũng không thể dễ chịu khi gặp chuyện như vậy, hơn nữa trong lúc này Lãnh Nguyệt Tinh lại vẫn khiêu chiến với anh, nghĩ tới đây, cô lại càng áy náy nhiều hơn với đại thần.

“Thôi, đến lúc đó nói với Dương Dịch là được, mình không đi được.” Lâm bầm lâu bầu xong, Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình kết thúc sự lựa chọn dễ dàng hơn rất nhiều.

Ánh mắt rơi vào trên màn ảnh lần nữa, đúng lúc nhìn thấy cường hào cũng ở đây.

【 Trước mặt 】 Khí vũ hiện ngang: Chị dâu, chúng ta đang định đi tới bản sao, chị có muốn cùng đi hay không?

【 Trước mặt 】 A Không: Chị dâu, nhanh lên đi, chúng tôi không ngại khi chị là bình nước tương.

【 Trước mặt 】 Vương giả phong độ: Chị dâu, đến nhanh đi!

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: (khuôn mặt tươi cười) Được rồi! Trước tiên tôi muốn nói là, tôi thật sự làm bình nước tương sao!

【 Trước mặt 】 Khí vũ hiên ngang: Không phải đâu chị dâu, chị cũng không thể là toàn bộ bình nước tương nha, nếu không chúng ta rất vất vả đấy!

【 Trước mặt 】 Quân Mạc Vũ: Ha ha ha, được rồi, vậy tôi sẽ đánh nửa bình nước tương.

【 Trước mặt 】 A không: Được, chúng ta đi nhanh nào!

Hạ Thiên Vũ nhận tin tức, đưa nhân vật đi theo, trong đội ngũ, Vũ Sĩ cấp 95 (A không), Kiếm hiệp cấp 95 (Vương giả phong độ), Bác sĩ cấp 95 (Khí vũ hiên ngang), Phù thủy cấp 95 (Đô rêmon), cô vừa vào đội, trong đội ngũ đám người kia giống như cùng hẹn nhau đánh chữ: Chào chị dâu!

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: (lòi) Đánh tôi chết đi!

【 Đội ngũ 】 Dạ Diệc Hàn: Tiểu Vũ, bọn họ là bạn của tôi, sau này chị cần gì thì cứ việc tìm vị trí của họ, mấy ngày nữa tôi không login, cho nên giới thiệu chị với bọn họ.

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: Được.

【 Đội ngũ 】 Dạ Diệc Hàn đã logout!

【 Đội ngũ 】 Khí vũ hiên ngang: Chị dâu, lão đại là ông chủ và cũng là bạn học của tôi đấy.

【 Đội ngũ 】 A không: Chào chị dâu! Tôi là đồ chơi của lão đại! (cười gian)

【 Đội ngũ 】 Vương giả phong độ: Tôi là quan hệ hợp tác với lão đại.

【 Đội ngũ 】 Đô rêmon: A, cái đó. Tôi là, tôi là cấp dưới của lão đại, chào chị dâu!

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: Tôi không phải là chị dâu thật sự của các người! Các người tự giới thiệu mình làm gì? (suy)

【 Đội ngũ 】 A Không: Chị dâu, chị không cần phải tự giới thiệu mình, ha ha, chúng tôi hỏi chị trả lời là được rồi! (cười gian)

【 Đội ngũ 】 Vương Giả Phong Phạm: Chị dâu, bây giờ chị đang ở thành phố nào vậy?

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: Thành phố X, lặp lại lần nữa: Tôi không phải là chị dâu của các người! Cần thận bạn gái của lão đại các người ghen đấy.

Lần đầu tiên Hạ Thiên Vũ nghe nhiều người cùng nhau gọi cô là “Chị dâu” như vậy, bình thường một hai người gọi thì vẫn có thể chấp nhận được, nhưng bây giờ nhiều người như vậy, trong khoảng thời gian ngắn Hạ Thiên Vũ thật sự không thể chấp nhận nổi.

【 Đội ngũ 】 Khí vũ hiên ngang: Thật à! (nước miếng) Tôi và lão đại học ngành máy tính chuyên nghiệp ở đại học X, chị dâu yên tâm, trên thực tế lão đại không có bạn gái, tôi sẽ giúp chị trông chừng lão đại.

Những người này và cô cùng với Dạ Diệc Hàn là bạn bè tốt trong game! Cho dù kết hôn trong game, cũng coi như là rất thuần khiết rồi!

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: Tôi cũng là —_—|||, không cần nhìn lão đại nhà các người, cần thận lão đại nhà các người đánh các người làm trò ngại anh ta và bạn trai.

【 Đội ngũ 】 Khí vũ hiên ngang: Trùng hợp như thế? Người kia cùng giới hay sao? Không có chuyện đó đâu, lão đại nhất định là thích chị dâu, cho nên chị dâu không cần ghen làm gì.

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: 06

Im lặng nhìn cường hào phát triển trí tưởng tượng không giới hạn, cô thật sự không biết phải nói gì nữa.

【 Đội ngũ 】 Khí vũ hiên ngang: Aa a a a chị dâu chị là Băng Sơn Mỹ Nhân Hạ Thiên Vũ?

【 Đội ngũ 】 Đô rêmon: Tại sao là Băng Sơn Mỹ Nhân? (nghi vấn)

【 Đội ngũ 】 A không: Tại sao chắc chắn là Băng Sơn Mỹ Nhân? (nghi vấn)

【 Đội ngũ 】 Khí vũ hiên ngang: (lòi) Trước kia thành viên của hai lớp khoa học máy tính có một cô gái, trong bốn năm đại học tôi không có nói với cô gái một câu nào, bởi vì cô ấy luôn từ chối người ngoài gần gũi. Chị dâu. Chị dâu à!

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: (Lòi) Không được gọi tôi là. Không phải chị dâu của cậu, không đúng không đúng!

【 Đội ngũ 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Tôi là Triệu Vũ.

【 Đội ngũ 】 Mạc Quân Vũ: Triệu Vũ, tôi thật sự không có ấn tượng.

Chương 43: Làm bạn gái của anh đi!

Edit: Sun520

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: (khóc lớn) Chị dâu, chị làm tôi đau lòng quá!

【Đội ngũ】Đôrêmon: Lần đầu tiên gặp chuyện vui như vậy đấy ha ha ha!

【Đội ngũ】Vương giả phong độ: Nhanh, A Vũ, cậu nhanh nói cho tôi nghe chuyện khi đó như thế nào

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: Trái tim của tôi tan nát rồi, hoàn toàn vỡ nát rồi! Lúc ấy, chị dâu chúng ta là một cô gái mạnh mẽ nhất, tôi nhớ rõ cho tới bây giờ bởi vì chị dâu luôn là người cuối cùng đi vào lớp học, tiếp đó là ngồi nhất ngoan ngoãn nghe giảng bài ở phía trước, sau khi tan học là chị dâu cầm sách lên tránh người, và không bao giờ nhìn thấy cô ấy ở góc nào trong trường học cả.

【Đội ngũ】A Không: Chị dâu có nhiều sắc thái truyền kỳ như vậy sao? Còn có chuyện gì khác hay không?

【Đội ngũ】Đôrêmon: Thật là, khiến người ta nhiều chuyện hơn Nói tiếp đi.

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: Tôi nhớ chị dâu luôn phối áo thun với quần jean màu đen, và vóc người đặc biệt tốt! Tóc của chị ấy luôn thẳng mượt, luôn cố ý che hơn nửa gương mặt, và luôn luôn đeo đôi kính gọng đen rất lớn, nhưng làn da non mềm như là đậu hũ, truyền thuyết ở ký túc xá là có một cô gái khác hệ khi thấy rõ gương mặt thật của chị dâu, sau đó đã điên cuồng theo đuổi chị dâu, gây nên sự kiện điên cuồng trong trường học của chúng ta

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Tại sao tôi cảm thấy anh nói giống phim ma vậy? ——||| Còn nữa, đừng gọi loạn. . Tôi buồn chết!

【Đội ngũ】Vương giả phong độ: Hóa ra là chị dâu thật lợi hại như vậy sao?

【Đội ngũ】Quân Mạc Vũ: Triệu Vũ, cậu không cần nhắc lại quá khứ của tôi, cẩn thận tôi đánh cậu đấy! ——

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: Ặc, chị dâu, chị bạo lực như vậy rồi hả? (nghi vấn)

Cô nghĩ thẳng nhóc này chắc chắn thiếu dạy dỗ rồi, nên buông tha đi theo, đi tới bên cạnh Khí vũ hiên ngang, thật may là bây giờ còn đang trên đường chưa có vào bản, nên cô điểm tên của cậu, nhấn PK, Khí vũ hiên ngang vô cùng hưng phấn nhấn đồng ý.

Sau đó —— cậu ngỗng ngang trong gió rồi, cậu hoàn toàn đồng ý khi bị cô giết chết.

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: Chị dâu, chị ức hiếp tôi! (khóc lớn)

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: Một đại lão gia như cậu mà cũng khóc ư! (') lòi

【Đội ngũ】A Không: Yên tâm đi! Về sau tất cả mọi người đều gọi chị là chị dâu, ha ha! Tới bang phái chúng ta sao?

【Đội ngũ】Mạc Quân Vũ: . . . Chị dâu ư! Có thể thương lượng hay không, khi có nhiều người thì không được gọi tôi là chị dâu, tôi sẽ cảm thấy Thiên Lôi cuộn cuộn.

【Đội ngũ】Khí vũ hiên ngang: Nhưng chị vốn là chị dâu nha, không gọi chị dâu, nếu lão đại nhìn thấy thì tôi sẽ bị ức hiếp rất thảm đó (đáng thương)

【Đội ngũ】A Không: Đúng vậy, đúng vậy, nếu lão đại nhìn thấy, chúng tôi sẽ rất thê thảm, cho nên chúng tôi nhất định phải gọi chị dâu.

Cô cảm thấy không nên nói nên lời, tự nhiên gặp được bạn học, hơn nữa cô lại không nhớ rõ bạn học đó.

Cô và đám người Triệu Vũ tùy ý nói chuyện, thỉnh thoảng khi đang đánh boss lại phóng ra hai kỹ năng, tiếp theo sau đó là làm bình nước tương ở bên cạnh.

Đội đến xoạt hết một bản, nhìn xem thời gian đã không còn sớm, nên nói tạm biệt với mấy người đó, sau đó rời khỏi đội ngũ, và cô bắt đầu tìm kiếm tài liệu có ích khắp nơi.

【Trước mặt】Đồng Lại Tâm: Cô làm gì ở đây?

Đột nhiên kênh trước mặt xuất hiện những lời này, cô nhìn thấy trong màn hình bên cạnh Quân Mạc Vũ xuất hiện một người đàn ông, áo trắng nhẹ nhàng,

tóc dài đen như mực không giống với các nhân vật nam khác, nếu nhìn qua loa thì có thể thấy được màu mực này chính là màu tím, nhưng nhìn kỹ lại thì màu tóc này lại là màu đen.

Công tử Như Ngọc, nói không chừng chính là người trước mắt người này, nhưng Hạ Thiên Vũ cảm thấy lạ là chẳng lẽ người này không nhìn thấy mình đang tiềm kiếm tài liệu sao?

【 Trước mặt 】 Quân Mạc Vũ: Tôi đang tìm kiếm Thất Tinh Thảo.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: A, tôi có thể tìm kiếm với cô được không, tôi có thể tìm kiếm giúp cô, tôi mới đến trò chơi này, không biết chơi như thế nào.

Cô dừng lại mở ra dữ liệu của Đông Lại Tâm, lại phát hiện anh có cấp 88, cấp bậc cao như vậy nếu không chơi thì làm sao mà cao thế, mới vừa tới trò chơi này, chẳng lẽ là mua ID?

Cô mở trang bị của Đông Lại Tâm lần nữa, phát hiện trang bị của anh đúng là rất tốt, vẫn còn có chút giá trị, cẩn thận quan sát nhân vật trước mắt này, tất cả mọi thứ của nhân vật này cũng có thể nói là thuộc về loại tốt nhất, không tính là đặc biệt tốt, nhưng tuyệt đối là không rách nát.

Trong lòng kết luận người trước mắt mua ID.【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Có thể! Cảm ơn nhiều!

Hạ Thiên Vũ thêm người trước mắt làm bạn tốt, chẳng mấy chốc đôi phương đã đồng ý.

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Nếu anh không biết chơi thế nào, tại sao lại muốn đến trò chơi này vậy?

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Tôi cũng không muốn, nhưng có một người bạn nhỏ, yêu cầu tôi đến, hoàn toàn là bắt buộc dĩ, cho nên tôi đã đến đây, (bắt buộc dĩ cười)

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Vậy người bạn nhỏ của anh đâu?

Cô tự động so sánh người bạn nhỏ với Đông Lại Tâm, dù sao người bạn nhỏ cũng không phải là người đặc biệt nhỏ tuổi.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Cậu ấy hả, cậu ấy đưa tôi đến đây rồi bỏ chạy rồi, ai.

Hạ Thiên Vũ giống như nhìn thấy Đông Lại Tâm bắt buộc dĩ than thở bên đầu kia, trên mặt không nhìn được mỉm cười.

【 Trước mặt 】 Quân Mạc Vũ: Anh bao nhiêu tuổi rồi? Còn bị người lừa gạt!

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Tôi 23 rồi, tôi không có cách nào đấu lại tên kia.

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Có vẻ như người đó thật sự có bản lĩnh nha, ngay cả một người đàn ông cũng đấu không lại (cười to)

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Ha ha, người bạn nhỏ này thật sự có bản lĩnh, vậy mà tôi lại hết cách với cậu ấy, cho nên bản thân chỉ có thể từ từ buồn bã thôi.

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: (vuốt ve) Không có việc gì không có việc gì, sau này tôi sẽ dẫn anh đi!

Sau khi cô nói xong câu đó, im lặng một lúc lâu, Đông Lại Tâm mới trả lời lại.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Được!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: (bắt tay) Sau này có gì không biết thì cứ đến tìm tôi...tôi online thường xuyên.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Cảm ơn cô!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Chúng ta coi là bạn tốt, cũng không cần khách khí như thế.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Được! Vậy sau này tôi không có chuyện gì cũng có thể tìm cô được không!

【 Trước mặt 】 Mạc Quân Vũ: Ôi chào, ai, ôi, anh cũng không thể quá không khách khí thế chứ!

Biết Quân Mạc Vũ là đang trêu ghẹo mình.

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: Ha ha, nhân vật của cô kết hôn rồi hả?

【 Trước mặt 】 Quân Mạc Vũ: Đúng vậy! Đó chính là đại thần trong game, nhưng gần đây họa vô đơn chí, đại thần nhà tôi chắc chắn là bị sét đánh rồi, bị “Tẩy trắng” rồi !

【 Trước mặt 】 Đông Lại Tâm: “Tẩy trắng” là sao?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Có vẻ như anh không có chơi game này rồi! “Tây trắng” chính là bị người khác giết thành cấp 1.

【 Trước mặt 】Đông Lại Tâm: A, thật là họa vô đơn chí à! Cô và chồng cô là có quen biết nhau sao?

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Không biết nha!

【 Trước mặt 】Đông Lại Tâm: Tôi còn tưởng rằng các người trên thực tế biết nhau chứ, trên thực tế bây giờ có rất nhiều người quen nhau, sau đó lại kết hôn với nhau trong game.

【 Trước mặt 】Mạc Quân Vũ: Chuyện này cũng là có rất nhiều.

.....

Hai người cùng nhau nhặt tài liệu xung quanh thật lâu, Đông Lại Tâm giao tài liệu lại cho Hạ Thiên Vũ, sau đó logout.

Nhìn thấy Đông Lại Tâm logout, cô thấy tài liệu cũng thu thập được thật nhiều rồi, cũng logout, chợt suy nghĩ một chút, hình như quên hỏi Triệu Vũ Dạ Diệc Hàn là ai rồi, không biết có phải cũng là bạn học thời đại học của cô hay không đây! Không sao không sao, ngày mai hỏi cũng được mà, dù sao còn nhiều cơ hội. Ánh mặt trời chiếu vào bên trong phòng, mang theo âm áp sáng sớm nhưng nhiệt độ lại không nóng mà rất là thoải mái.

Một hồi chuông điện thoại di động vang lên, phá vỡ sự yên tĩnh trong phòng, chỉ là thời gian rất ngắn đã ngừng lại, chắc là có tin nhắn gọi đến đây.

Hạ Thiên Vũ buồn ngủ mơ hồ tìm kiếm điện thoại để ở một bên trên tủ, dùng sức nhắm mắt lại, sau đó mở ra, sương mù trong mắt mới tan đi không ít, nhưng trong nháy mắt đã xua tan cơn buồn ngủ.

Dạ Diệc Hàng gọi tin nhắn đến, cô nhìn thấy nên cảm giác đã xua tan cơn buồn ngủ.

Đúng rồi, hôm nay Dạ Diệc Hàn sẽ đến đây, cô vừa nhìn thời gian, tám giờ, nhất thời tỉnh, vội vàng rời giường, bằng tốc độ nhanh nhất sửa sang xong mình, thay một bộ quần áo đơn giản, không quan tâm đến thời tiết bên ngoài như thế nào, cũng không thể để cho một người phải chờ đợi thật lâu ở sân bay được.

Sau khi làm xong bữa ăn sáng.

“Hoan Hoan, con thức dậy chưa?” Hôm nay là chủ nhật đúng lúc Hoan Hoan ở nhà, Hạ Thiên Vũ không thể không đánh thức Hoan Hoan, nếu không bữa ăn sáng đã làm xong này sẽ nguội mất.

“Ừm, mẹ ơi, có chuyện gì vậy ạ? Hoan Hoan còn muốn ngủ mà.” Giọng nói Hoan Hoan đáp lại rất miễn cưỡng.

“Hoan Hoan, mau dậy đi, mẹ làm bữa ăn sáng cho con đó, không được ngủ nướng nữa, mẹ còn phải đi ra ngoài.”

“Ồ!” Hoan Hoan trả lời xong câu này, cũng không nói gì nữa, nếu là đổi thành lúc tỉnh táo, Hoan Hoan tuyệt đối sẽ hỏi lung tung này kia, cho đến khi nào bé hài lòng mới thôi.

Sau khi Hạ Thiên Vũ nghe Hoan Hoan đồng ý, cũng không quan tâm đến Hoan Hoan nữa, cho nên cô ăn trước.

Sau khi ăn xong Hoan Hoan vẫn vẫn không có ra ngoài, cô biết Hoan Hoan nhất định đã ngủ, nên không gọi Hoan Hoan nữa, sau đó đặt phần bữa ăn sáng của Hoan Hoan vào bên trong nồi cơm điện để giữ ấm, khi tỉnh dậy Hoan Hoan nhất định sẽ tìm bữa ăn sáng để ăn, sau đó cầm theo đồ, chạy thẳng đến sân bay.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Làm bạn gái của anh nhé! 2

Edit: Sun520

Đứng ở nơi đón người nhìn một đám người đi qua, được người khác đón đi, Hạ Thiên Vũ mới nhớ tới mình hoàn toàn cũng không biết dáng vẻ của Dạ Diệc Hàn thế nào, làm sao đón người được đây chứ?

Cô không quan tâm đến từng gương mặt, mà thật sự nghiêm túc suy nghĩ về dáng vẻ của Dạ Diệc Hàn sau đó cúi đầu thở dài, là bạn học của Triệu Vũ, cũng có thể là bạn học của cô nha, nhưng ngộ nhờ Triệu Vũ nói là bạn học trung học thì sao? Ai, cho dù là bạn học thời đại học, cô cũng không nhớ được, ngoại trừ Dương Dịch, gần như là cô không có ấn tượng gì với ai cả! Thật sự không biết mình đang làm gì, tại sao lại có thể nghĩ đến người đàn ông trên mạng đó chứ!

Lấy điện thoại di động ra gọi tin nhắn đi: “Tôi đến rồi, anh đang ở đâu?”

Sau đó rất nhanh điện thoại di động nhận được tin nhắn: “Anh đã đến, anh nhìn thấy em rồi!”

Nhìn thấy, theo tính phản xạ cô ngẩng đầu lên, người xuất hiện trước mắt lại là Dương Dịch.

“Tiểu Vũ.”

Cô ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn lên, sững sờ chốc lát, sau đó nói cả lăm: “Dương Dương Dịch, tại sao anh ở đây? Hôm nay vừa đến sao?”

Trong nháy mắt đó cô không thể quên được nụ cười trong trí nhớ giống với nụ cười của người trước mắt này, anh vẫn giống như trước kia, vẫn đẹp trai như ánh mặt trời như trước, và nụ cười cũng ấm áp như trước vậy, chỉ là, bây giờ nhiều hơn mấy phần lạnh lùng, nhưng khi nhìn cô thì vẫn cười dịu dàng như trước kia.

Dương Dịch một tay kéo rương hành lý, bước mấy bước đến trước mặt cô.

“Đúng vậy! Anh thật sự vừa đến thành phố X, nếu không phải là quá bận rộn, anh nhất định sẽ đến sớm hơn một chút, buổi tụ hội bạn học là ngày hôm nay nha! Đúng rồi, anh không có nói địa chỉ với em!” Mặc dù lời này khiến Hạ Thiên Vũ ngây như người ngốc, nhưng Dương Dịch vẫn tốt bụng trả lời câu hỏi của cô.

“Thật là trùng hợp nha! Buổi tụ hội bạn học, tôi có chuyện riêng, có vẻ như, không đi được.” Đang muốn thương lượng với Dương Dịch, không nghĩ đến lại gặp anh ở đây.

“Vi sao không đi được, buổi tụ hội bạn học chúng ta thật lâu mới tổ chức một lần, đến gặp mặt bạn học cũ rất cần thiết. Được rồi, chúng ta đi thôi!” Nói đến câu này, nụ cười trên môi Dương Dịch rõ ràng càng trở nên vui vẻ hơn.

“A, thật xin lỗi, tôi đang đợi người ở đây! Hạ Thiên Vũ không quan tâm đến câu nói trước của Dương Dịch nhưng câu tiếp theo lại làm Hạ Thiên Vũ chú ý đến nhiều hơn.

Không phải Dạ Diệc Hàn nói anh nhìn thấy mình sao? Tại sao bây giờ còn không xuất hiện vậy!

“Em, không phải đang đợi Dạ Diệc Hàn sao?”

Nghe được Dương Dịch nói ra mình chờ đợi ai, trên mặt của cô tràn đầy vẻ mặt kinh ngạc, đột nhiên nhận ra rằng mới vừa rồi Dạ Diệc Hàn nói anh nhìn thấy mình rồi, điều này rõ ràng chính là Dạ Diệc Hàn biết mình, nếu không thì tại sao anh có thể nhìn thấy mình chứ!

“Dương Dịch, có phải anh đã sớm biết tôi là Mạc Quân Vũ hay không?” Sau khi kinh ngạc cô ngẩng đầu lên nhìn thấy Dương Dịch vẫn không có thu lại nụ cười xấu xa, trong lòng tức giận, điều này rõ ràng chính là lừa chọc mình mà! Nhưng trong lòng lại có một cảm giác hạnh phúc, đang lan tràn trong lòng.

“Ha ha, Tiểu Vũ, anh không phải cố ý đâu! Anh có tư liệu đăng ký của ID Trong mộng Tầm Hoan.” Dương Dịch thuận thế ôm chầm vai của cô, cùng rời đi.

“Làm sao anh lấy được? Anh sẽ không đặc biệt đi kiểm tra tôi chứ?” Cô tiếp tục kháng nghị.

“Một người bạn trong Thịnh Thế tò mò không biết cao thủ PK Trong mộng Tầm Hoan là người hay yêu, cho nên điều tra một chút, cậu ấy biết anh thích Hạ Thiên Vũ, cho nên lấy thông tin đăng ký, gọi cho anh trước tiên. Lúc anh biết rõ, thì đúng lúc em xóa nick. Về phần Mạc Quân Vũ, anh tự đoán đấy! Hơn nữa lúc em gọi điện thoại cho anh, anh trai em nói!” Dương Dịch kiên nhẫn giải thích.

Cô nghe mà ngạc nhiên, giống như anh vừa nói rằng anh thích cô.

Mà trên mặt Dương Dịch vẫn mang theo nụ cười như trước, nhìn Hạ Thiên Vũ uốn éo tức giận.

“Tốt lắm tốt lắm, anh đây là muốn làm cho em vui mừng nha!” Nắm lấy tay của cô không để cho cô tiếp tục rời xa mình, lần nữa anh nhìn thấy Tiểu Vũ, không ngờ cô không thay đổi một chút nào.

“Hừ, lần sau còn dám như vậy.” Đang lúc Hạ Thiên Vũ muốn nói lời ác độc thì Dương Dịch kịp thời cản lại nửa câu nói phía sau của Hạ Thiên Vũ.

“Không có lần sau, không có lần sau.” Lúc nói lời này, đã không thấy nụ cười trên mặt Dương Dịch nữa, thay vào đó chính là thái độ thừa nhận sai là rất tốt.

“Đi thôi!” Nghe Dương Dịch nói như vậy, trong lòng cô giảm bớt không ít sự tức giận, hừ, cô nhìn anh có thái độ nhận sai là rất tốt, hơn nữa anh đã cứu tôi ở trong game, lần này tôi sẽ tha thứ cho anh.

Nghe được Hạ Thiên Vũ nói như vậy, Dương Dịch biết Hạ Thiên Vũ không tức giận, nụ cười trên mặt trở lại, thỉnh thoảng ánh mắt nhìn chăm chú vào Hạ Thiên Vũ.

Anh muốn nhìn cô sống trong mấy năm trở lại đây có tốt hay không.

“Tiểu Vũ, sau khi tốt nghiệp em làm gì?”

“Không có làm gì cả! Anh cũng thấy đấy, thật ra thì tôi rất lười, cho nên ở trong game buôn bán trang thiết bị, trên thực tế tôi chính là một con sâu gạo, mẹ tôi cũng ghét bỏ chết tôi rồi.”

“Ha ha, Tiểu Vũ không cần nói như vậy! Trong trò chơi, anh thấy em kiếm được cũng không ít tiền nha! Sao có thể tính là sâu gạo chứ!”

“Vậy còn anh? Anh đang làm gì?”

“Anh, thành lập một công ty nhỏ, kiếm tiền, không như em sống thoải mái như vậy!”

“Anh đã mở công ty nhỏ, lợi hại hơn tôi nhiều!”

“Ha ha, chỉ là một doanh nghiệp nhỏ, đúng rồi, Hoan Hoan như thế nào?”

“Hoan Hoan, con bé nghịch ngợm đó, còn không phải là đáng về kia, cả ngày chỉ biết gây sự, trước đây không lâu lại đánh nhau trong trường học, thật sự không bớt lo lắng được.”

“Đưa bé nha, cũng rất bướng bỉnh, đợi trưởng thành sẽ tốt.”

Hai người vừa đi vừa nói chuyện mãi cho đến nhà mới dừng lại, vừa mới mở ra cửa, Hoan Hoan đã chạy đến.

“Mẹ, mẹ đã về à! Đi ra ngoài cũng không đưa con theo cùng!” Nói xong Hoan Hoan mân mê cái miệng nhỏ nhắn.

“Hoan Hoan, lúc mẹ gọi con, là ai nằm trên giường không chịu dậy đây hả?”

Hoan Hoan nghe được câu này, miệng cũng không vênh lên nữa, vội vàng chuyển sang chuyện khác, vừa lúc cô bé nhìn thấy Dương Dịch sau lưng Hạ Thiên Vũ.

“Mẹ, anh chàng đẹp trai này là ai vậy ạ?”

“Hoan Hoan, ngay cả chú mà cũng không nhận ra sao? Con bé này, có phải quá vọng ân phụ nghĩa rồi hay không hả?” Không đợi Hạ Thiên Vũ mở miệng, Dương Dịch đã ngồi xổm người xuống trách Hoan Hoan rồi.

“A, con nhớ ra rồi, hóa ra là chú Dương à, đã lâu con không có gặp chú, mà chú cũng không đến gặp Hoan Hoan nha.”

“Vâng vâng, là lỗi của chú, con xem, chú mang quà gì tặng cho con đây, coi như là bồi tội với Hoan Hoan có được hay không?”

“Được ạ được ạ!” Vừa nghe đến có quà tặng, lập tức trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoan Hoan cười nở như hoa.

“Vậy con chờ ở trong này, chú ra ngoài lấy cho con.”

Hạ Thiên Vũ nhìn hai người nói chuyện, trên mặt cười cười, đi vào bếp lấy nước, còn Dương Dịch nói chuyện với Hoan Hoan ở trong phòng khách.

Không ngờ Hoan Hoan vẫn rất thích Dương Dịch! Nhưng mà nếu Dạ Diệc Hàn là Dương Dịch, xem ra hôm nay buổi tụ hội bạn học là chắc chắn phải đi rồi, hộp mặt không tệ.

Cô cũng không có phát hiện, mặc dù Dương Dịch đang nói chuyện với Hoan Hoan, nhưng ánh mắt của anh luôn nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của cô, lúc ở thành phố S anh luôn nhớ cô, lại theo thói quen che giấu trong đáy lòng mình, chỉ là, thật sự đến trước mặt cô, anh mới phát hiện hóa ra trong lòng mình vẫn luôn không quên được cô, khó nén xúc động, mặc dù bọn họ ít gặp nhau, nhưng anh thật sự không thể quên được cô.

“Đến đây, ăn chút trái cây đi! Hoan Hoan, con ăn sáng xong chưa?” Hạ Thiên Vũ để trái cây trong tay xuống, ngồi ở trên ghế sofa nhìn Dương Dịch đưa đồ chơi cho Hoan Hoan.

“Yên tâm mẹ, Hoan Hoan đã ăn bữa sáng không còn dư lại một chút nào, chú, tại sao chú lại nhìn mẹ già như thế ạ? Có phải chú thích mẹ hay không?” Ủ, chú này có vẻ rất đẹp trai, còn có thể tặng quà cho Hoan Hoan, quà tặng này có vẻ không tệ, khẳng định rất có tiền, hơn nữa chú có vẻ là người rất tốt, nếu làm ba của Hoan Hoan chắc chắn sẽ đối xử rất tốt với mẹ.

Lúc này sau khi Hoan Hoan nhìn thấy Dương Dịch, dứt khoát vứt thầy giáo đến nơi xa xôi nào rồi.

“Tốt! Hoan Hoan thật là lợi hại, vậy mà nhìn ra được chú thích mẹ của con nha.” Dương Dịch cũng không có phản đối, ngược lại thân nhiên nói ra mình thích Hạ Thiên Vũ.

Cô buồn bực nhìn về phía Dương Dịch, lặp lại những lời này, một lúc lâu mới hậu tri hậu giác đã hiểu, vì vậy, sắc mặt trở nên hồng: “Dương Dịch, anh yêu thích tôi à?”

“Đúng vậy, anh thích em, thích đã nhiều năm.” Dương Dịch cười cười, thừa nhận.

“Vậy sao lúc ấy anh ra đi không nói lời tạm biệt là có ý gì?” Cô nhàn nhạt hỏi.

“Anh sợ mình không đủ khả năng để cho em hạnh phúc, cho nên ra ngoài liều mạng dựng nên sự nghiệp.” Anh trả lời thành thật, lại nhíu nháu mày, hỏi: “Hạ Thiên Vũ, bây giờ em có bạn trai chưa?”

Nghe Dương Dịch hỏi những lời này, cô có chút kinh ngạc, gần như là bật thốt lên: “Không có.”

Dương Dịch khẽ mỉm cười, nói: “Vậy thì thật là tốt, anh cũng không có bạn gái, hai chúng ta kết thành một đôi nha!”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hoan Hoan quỷ quái

Edit: Sun520

Có thể chấp nhận chuyện như vậy sao? Đầu cô giống như bị đập mạch, nhưng mà lúc anh nói lời này, cô giống như là rất vui vẻ.

“Vậy chúng ta thử ở chung một chỗ đi!” Cô nhàn nhạt mỉm cười, ngẩng đầu nhìn anh, nói.

“Thật sao?” Anh lập tức thụ sủng nhược kinh(được yêu thương mà lo sợ).

“Thật ra thì, em cũng thích anh! Chỉ là, anh còn chưa có nghe em nói thì đã rời đi xa như vậy rồi.” Cô cười tự giễu.

“Sau này chắc chắn sẽ không như vậy nữa.” Anh nói chắc chắn.

Cô cười đến dịu dàng, trước mặt người khác, cô luôn luôn có vẻ lạnh lùng và máu lạnh, nhưng trước mặt anh, cô lại cười rất dịu dàng.

Hoan Hoan nhìn dáng vẻ hai người thâm tình, lấy tay che mắt: “Mẹ, con không có nhìn lên nha!”

Nghe được lời nói của Hoan Hoan, lúc này cô cảm thấy rất ngượng ngùng, may mà Dương Dịch mở miệng giải quyết Hoan Hoan.

“Hoan Hoan có thích quà chú tặng hay không vậy!” Anh cười khi thấy cô ngượng ngùng, nhưng anh cũng không nhẫn tâm làm cô quá xấu hổ.

“Thích”

“Vậy, Hoan Hoan có muốn trở về phòng nghiên cứu hay không!” Đôi mắt Hoan Hoan đảo qua đảo lại giữa Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch lúc này mới mở miệng lần nữa: “Được ạ! Mẹ ơi, chú, con đi trước.”

“Ừ, Hoan Hoan đi đi!” Anh vỗ nhẹ vào vai nhỏ của Hoan Hoan, đưa món đồ chơi trên bàn cho Hoan Hoan.

“Đúng là quỷ quái!”

“Đúng vậy, gần đây Hoan Hoan càng ngày càng quỷ quái, thật sự nên dạy dỗ tốt mới được, nếu không lại muốn gây rắc rối cho em nữa!” Nhìn bóng dáng nhỏ bé của Hoan Hoan vui sướng chạy đi, Hạ Thiên Vũ không khỏi bật cười, chỉ vì một món đồ chơi nhỏ mà đã bị mua chuộc.

“Không sao, đứa bé chính là ham chơi, trưởng thành sẽ tốt hơn, đứa bé như vậy mới vui vẻ nha! Em phải để cho tuổi thơ của Hoan Hoan vui vẻ chứ đừng biến thành tuổi thơ đau thương!” Trêu ghẹo nhìn cô, trong lòng tràn đầy vui mừng khi cô đồng ý làm bạn gái của mình.

“Đâu có, anh không sợ sau này con bé trưởng thành sẽ bùng binh chết ả!”

“Vậy sau này anh đến dạy, là tốt.” Trên mặt của cô xuất hiện mây hồng lần nữa, đây là nói sau này muốn làm ba của Hoan Hoan sao?

“Anh ... anh chắc chắn có thể dạy được không?” Chắc chắn đó không phải là ý nghĩ của cô, không nên suy nghĩ quá nhiều.

“Chỉ cần em chịu để cho anh dạy, anh chắc chắn sẽ dạy Hoan Hoan ngoan ngoãn, không gây rắc rối cho em!” Dương Dịch chậm rãi đến gần Hạ Thiên Vũ, nhìn Hạ Thiên Vũ đỏ mặt trong nháy mắt, giống như táo đỏ xinh đẹp vậy, thật sự muốn hôn một cái.

Nhìn thấy mặt Dương Dịch càng ngày càng gần, gương mặt cô vốn đỏ trong nháy mắt cảm thấy nhiệt độ lên cao, còn vượt nhanh hơn trứng gà vừa mới ra lò.

Một khoảng yên lặng, cô cảm thấy tràn ngập không khí mập mờ trong phòng, khi mặt Dương Dịch cách mặt cô một khoảng thì từ từ ngừng lại.

Nhìn như vậy, vậy mà không nhìn ra trên mặt Tiểu Vũ có một chút tỳ vết nào, không phải đều nói khi khoảng cách gần thì tất cả khiếm khuyết sẽ bại lộ ra sao? Tại sao anh lại cảm thấy Tiểu Vũ càng xinh đẹp hơn chứ!

Đôi mắt của cô trong khoảng thời gian ngắn không biết đến tận cùng là nên đặt ở nơi nào, lúc im lặng đối diện với đôi mắt của Dương Dịch khiến cô không dời mắt được, đôi mắt kia lại giống như dòng nước xoáy sâu, muốn làm cho người ta chết chìm ở trong đó, dù là chỉ có một mắt, cũng có thể bị hấp dẫn thật sâu, cô không biết rốt cuộc là Dương Dịch thâm tình hấp dẫn cô, hay là Dương Dịch dùng đôi mắt hấp dẫn cô nữa, lúc này cái gì cô cũng đều không thể nhìn thấy, chỉ có đôi mắt kia.

“Mẹ, Hoan Hoan muốn ăn trái cây!” Giọng Hoan Hoan trong nháy mắt phá vỡ không khí mập mờ của hai người trong phòng khách, cũng làm cho khoảng cách giữa hai tách ra người trong nháy mắt, trên mặt Hạ Thiên Vũ vẫn hồng như cũ, chỉ là trên mặt nhất thời có chút hốt hoảng, nhưng khi nhìn thấy Hoan Hoan đi ra, trong lòng đã bình tĩnh rất nhiều.

“Được, Hoan Hoan đợi chút sẽ có trái cây ăn! Mẹ đi gọt trái cây ngay đây.” Sau khi lớn tiếng trả lời Hoan Hoan, cô nhìn về phía Dương Dịch, cũng không có chờ Dương Dịch đồng ý, Hạ Thiên Vũ đã đi nhanh vào bếp.

Đợi đến khi Hạ Thiên Vũ đưa trái cây cho Hoan Hoan xong, lúc cô trở lại đối mặt Dương Dịch lần nữa, bầu không khí lúng túng giữa hai người đã biến mất không còn dấu vết.

Bọn họ ở phòng khách ngây ngô một lúc, sau đó cùng đi thư phòng mở hai máy vi tính gần nhau. Đợi bọn họ đều online, cô nhìn dáng vẻ cấp 80 của Dạ Diệc Hàn, trong lòng không khỏi đau xót, Dương Dịch đưa tay vuốt vuốt tóc của cô, mỉm cười nói: “Nghĩ gì thế? Chuyện này cũng không thể trách em được, em không cần phải ôm trách nhiệm vào mình!”

Cô đưa tay nắm tay anh, dịu dàng cười một tiếng: “Anh luyện cấp trước đi, đúng rồi, em không biết thiết bị chiến đấu làm bằng bảo thạch gì, em giúp anh làm bảo thạch cấp mười.”

“Em có thể làm bảo thạch cấp mười sao?” Anh càng ngạc nhiên hơn.

Cô gật đầu, mỉm cười, nói: “Đúng vậy! Cuộc sống và kỹ năng sản xuất của em cũng max level rồi, chỉ có anh không nghĩ đến, không có gì mà em không làm được cả.”

“Em quả nhiên có quá nhiều bất ngờ, có vẻ như anh vẫn chưa hoàn toàn biết hết khả năng của em nha!” Anh khẽ mỉm cười.

“Đúng vậy, nếu anh khám phá hết rồi thì em sẽ không có bí mật gì nữa!” Cô dí dõm làm mặt quỷ nhìn về phía anh, sau đó trở lại bắt đầu làm bảo thạch cấp mười.

Trên mặt anh mỉm cười, ngoan ngoãn đi thẳng cấp nhưng trong lòng lại suy nghĩ, có nên nói cho cô biết sự thật hay không!

“Tiểu Vũ!”

“Hả? Sao thế?” Nghi hoặc nhìn anh, chỉ là động tác trong tay của cô vẫn không ngừng như trước.

Nhìn dáng vẻ cô nghiêm túc, anh vẫn cảm thấy đợi thêm rồi sẽ nói cho cô thì tốt hơn, nếu không cô sẽ bị phân tâm, những tài liệu kia có thể rất có khả năng sẽ bị hỏng, đến lúc đó thu thập tài liệu phải mất thời gian dài lần nữa!

“Em cần phải giúp anh làm tốt một chút, nếu bảo thạch cấp mười này không tốt, xem anh xử lý em như thế nào!”

“Yên tâm, cho dù bảo thạch cấp mười có kém cũng tốt hơn mấy chục lần so với bình thường, anh nên cảm ơn em, lại vẫn muốn xử lý em, cẩn thận em nghi việc đó!” Ánh mắt Hạ Thiên Vũ vẫn ở trên máy tính như trước, ngoài miệng cũng nói lời không nặng không nhẹ.

“Được rồi được rồi, là lỗi của anh, làm tốt đi.”

“Ừ, điều này cũng không còn sai biệt lắm.”

Khi Hạ Thiên Vũ làm xong bảo thạch cấp mười, thì đã đến buổi trưa rồi.

Dương Dịch cảm giác thời gian ngồi quá lâu, đứng dậy di chuyển, nhìn thấy phòng thu âm của cô, không khỏi tò mò hỏi: “Phòng thu âm của em hả?”

“Ừ, làm phần hậu kỳ.” Cô nhàn nhạt giải thích.

“Ban nhạc Lạc Anh Thủy Tạ, Vũ Hề là hậu kỳ.” Anh cười nói.

“Làm sao anh biết?” Cô kinh ngạc hỏi.

“Làm ơn, lắng nghe hòa âm sẽ cảm nhận được thôi, anh sẽ không nghe lầm giọng của em.” Anh mỉm cười.

“Anh là Sun trong ban nhạc thiên nhiên phải không?” Cô đổi đề tài, hỏi.

“Là anh, hóa ra em cũng có thể nghe được.” Anh càng cười to hơn.

Cô đứng dậy, vừa lúc nhìn thấy một viên kẹo mà Hoan Hoan để bên máy tính, nói: “Được rồi, thưởng cho anh.”

“Em...” Dờ khóc dờ cười cầm kẹo lên, ngay sau đó ném sang một bên.

Anh tự tay ôm eo của cô, để cho cô cách mình rất gần, tiếp tục cười nhạt, nói: “Sau này đi thành phố S được không? Công ty của anh ở bên đó?”

“Được rồi, chờ đến khi em lăn lộn ngoài đời không nổi thì em sẽ đi nương nhờ anh.” Tai cô ửng đỏ, chớp mắt.

“Được, hoan nghênh đi nương nhờ!” Anh cười dịu dàng.

“Đúng rồi, anh đến thành phố X làm gì? Đừng nói với em là đặc biệt đến gặp em đây, không tin.” Cô bĩu môi.

“Tôi nay tụ hội bạn học, đi chung chứ!” Dương Dịch mỉm cười, nói.

“Tụ hội bạn học, chỉ vì một buổi tụ hội bạn học mà anh đặc biệt chạy trở về à? Thật chịu khó.” Về mặt cô giả vờ khinh thường.

“Dĩ nhiên, ngoài buổi tụ hội bạn học, không phải còn muốn gặp em sao!”

“Anh, miệng lưỡi thật là ngọt, lúc nào thì biến thành như vậy?” Cô thẹn quá hóa giận.

“Dĩ nhiên miệng lưỡi anh ngọt chỉ với một người tên Tiểu Vũ thôi!! Người khác không có cơ hội đâu.” Anh xem thường, nói.

“Nhưng mà, em hoàn toàn không nhận ra bạn học cùng lớp. Hơn nữa, lớp chúng ta chỉ một mình em là nữ sinh, ài!” Mặt cô phiền muộn, bây giờ mới nhớ tới, tối hôm nay hình như mình sẽ cô đơn một mình.

“Em chỉ cần đứng ở bên cạnh anh là được rồi!” Dương Dịch cười khê, giọng nói mang theo trấn an lòng người, khiến sự không bình tĩnh trong lòng cô biến mất không còn dấu vết, để lại một chút ngọt ngào.

“Được rồi, không nói với anh nữa, em đi nấu cơm đây.”

Nói xong, cô đi phòng bếp bận bịu, cô chính là phụ nữ lên được phòng khách, xuống được phòng bếp.

Lúc ăn cơm, Dương Dịch luôn lặng lẽ nhìn chăm chú vào cô, vì vậy anh có một cảm giác muốn thời gian dừng lại lúc này.

“Tại sao anh luôn nhìn em? Em cũng không phải là bữa trưa của anh!” Cô lẩm bẩm.

Dương Dịch không khỏi cười: “Nhưng, anh muốn biến em thành bữa ăn chính cả đời.”

Cô buồn bực nhìn về phía Dương Dịch, lặp lại những lời này, một lúc lâu mới hậu tri hậu giác hiểu ra, vì vậy, sắc mặt trở nên hồng: “Dương Dịch.”

Cẩn thận nhìn Hoan Hoan bên cạnh, cô bé vẫn nghiêm túc ăn cơm ở đó, trong lòng lúc này mới yên tâm, ánh mắt cũng là cảnh cáo cắt Dương Dịch một cái, Dương Dịch rất là thức thời ngậm miệng lại.

Cũng là lòng anh quá nhanh, thế nhưng quên mất còn có Hoan Hoan ở đây, nếu Hoan Hoan không có ở đây thì tốt biết mấy.

Hoan Hoan giả vờ như nghiêm túc ăn cơm, chỉ là trong lòng cũng sớm đã so sánh hai người Đinh Doãn Dị và Dương Dịch, cuối cùng kết luận, vẫn là chú Dương Dịch tốt hơn, nếu mẹ có thể gả cho chú, nhất định có thể hưởng phúc, vì vậy Hoan Hoan rất nghiêm túc giả vờ là người trong suốt.

Nhưng lại quên mất, rốt cuộc là ai ở một bên nhảy lên khiến cho Đinh Doãn Dị vào trong game đến gần Hạ Thiên Vũ, là ai luôn nói với Đinh Doãn Dị là Hạ Thiên Vũ tốt như thế nào, là ai ép Đinh Doãn Dị và Hạ Thiên Vũ đến gần bồi dưỡng tình cảm, nhưng sau khi nhìn thấy Dương Dịch thì tất cả mọi thứ đó, đều bị Hoan Hoan vứt ra sau đầu.

Một bữa cơm ăn yên lặng, sau khi dọn dẹp xong, hai người bắt đầu trò chơi lần nữa.

Đôi khi suy nghĩ, cảm thấy thế giới này thật kỳ lạ. Rõ ràng thích lẫn nhau, rõ ràng có thể ở bên nhau, nhưng không có ai nói ra điều đó, đợi cho đến thời gian rất lâu sau đó, ngay cả có nhiều ngoài ý muốn như vậy, và một lần nữa gắn lại với nhau.

Hạ Thiên Vũ thao tác nhân vật trong game, có chút ngáy ngẩn.

Dạ Diệc Hàn = Sun = Dương Dịch, cũng giống như cô đang nằm mơ vậy.

Cô cười tự giễu, quay đầu lại, lắng nghe tiếng nói bên ngoài cửa.

“Thoát khỏi game đi, còn hai tiếng nữa bắt đầu buổi tụ hội đấy.” Giọng Dương Dịch truyền đến.

“Đến đây.” Cô trả lời, logout khỏi trò chơi rồi tắt máy vi tính, sau đó mở cửa, đi ra ngoài.

Dương Dịch tựa vào trên ghế sa lon, đáng vẻ lười biếng, thấy Hạ Thiên Vũ ra, lúc này mới đứng dậy.

“Thay quần áo đi!” Dương Dịch đi tới, vòng quanh cô quay một vòng, lúc này mới từ từ mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Tự hội bạn học

Edit: Sun520

Cô nhìn lại mình, có chút bất đắc dĩ cười cười, nói: “Nhưng, em chỉ có quần áo bình thường thôi!”

Dương Dịch lắc đầu, không nhận được mỉm cười, đưa tay vuốt nhẹ tóc cô, nói: “Em nha, ngoại trang mình rất tốt, cũng là lúc nên để mọi người nhìn thấy rồi.”

Chỉ có những người nghiêm túc nhìn cô thì mới biết đáng vẻ cô đẹp hế nào, chẳng qua là bình thường đều không biết cách ăn mặc, cho nên khi so sánh cô với các cô gái khác, sẽ thua kém rất nhiều, nhưng khi cô trang điểm nhàn nhạt sẽ có cảm giác ngược lại.

“Thật sao? Được rồi, nhìn buổi tự hội bạn học hôm nay, vì anh em sẽ phá lệ, em sẽ trang điểm một lần!” Cô dịu dàng cười dí dỏm, tiến lên vài bước, cầm điện thoại di động trên bàn thủy tinh lên, gọi cho chị gái của mình.

“A, thật kỳ lạ, sao hôm nay nhớ gọi điện thoại cho chị thế?”

“Chị, chị ở đâu trong thành phố S?” Hạ Thiên Vũ cười khanh khách hỏi.

“Đường trung tâm số 88. Sao thế, em hỏi chuyện này làm gì?”

“Em cần một bộ váy, nhưng, bây giờ em chỉ có hai tiếng đồng hồ, nếu bây giờ từ từ đi thử thì không kịp nữa.”

“Dễ dàng thôi, em chờ đó.” Không ngờ tính tình chị Hai nóng như vậy, cô vẫn chưa nói hết lời mà đã ngắt điện thoại di động rồi.

“Nhưng. Này, Này!” Hạ Thiên Vũ bất đắc dĩ nhìn điện thoại di động, lại ném ánh mắt bất đắc dĩ cho Dương Dịch, đối với chị gái nhà mình, cô vẫn bó tay như trước.

Dương Dịch nhìn vẻ mặt của Hạ Thiên Vũ, cảm thấy rất vui, mỉm cười, nói: “Cảm thấy đáng vẻ của em trước mặt người nhà rất khác.”

“Đáng vẻ gì?” Hạ Thiên Vũ xoay điện thoại di động, nhàn nhạt hỏi.

“Đáng yêu, biết làm nũng.” Dương Dịch hơi mỉm cười nói, hóa ra cô cũng là cô gái được chiều chuộng có tính chất đặc biệt.

Hạ Thiên Vũ gật gật khoe miệng, nói: “Anh không biết, chị Hai của em là một Hồn Thế đại ma nữ, khi em ở trước mặt chị ấy, vĩnh viễn là con cừ non. Không chỉ có em . . . anh Ba anh Tư thấy chị ấy đều giống như chuột thấy mèo, ngay cả anh Hai cũng sợ chị ấy.”

“Em có rất nhiều anh chị em à!” Dương Dịch ngạc nhiên về chuyện này.

Hạ Thiên Vũ ý thức được mình không nên nói chuyện này, vội mỉm cười, nói: “Ha ha, chuyện trong nhà nói không rõ, chờ sau này anh nhìn thấy ba mẹ em, anh sẽ hiểu. Em đi tắm rửa trước, anh xem TV đi!” Nói xong cô vội đi vào phòng tắm.

Mới vừa tắm xong, lúc Dương Dịch giúp cô sấy tóc, chuông cửa vang lên, cô đứng dậy, đi ra, mở cửa.

Ngoài cửa là ba thanh niên xa lạ đến mang theo túi xách lớn nhỏ, bọn họ vừa thấy Hạ Thiên Vũ, người đứng đầu tiên mở miệng: “Xin hỏi cô là Hạ Thiên Vũ sao?”

“Vâng, các anh là?” Hạ Thiên Vũ rất là buồn bực.

Thanh niên xa lạ vội nói: “Chào cô Hạ! Lão bản phái chúng tôi đến đưa quần áo cho cô.”

“Lão bản của các anh là ai?” Hạ Thiên Vũ càng thêm không hiểu ra sao.

“Vâng, chúng tôi làm việc ở cửa hàng X.” Thanh niên xa lạ mỉm cười nói.

“A. Mời vào!” Lúc này Hạ Thiên mới kịp phản ứng, là nhân viên của chị gái! Nghĩ đến đây, cô vội nhường ra một lối đi, để ba người kia vào nhà.

Ba người kia đặt túi lớn túi nhỏ trên ghế sa lon, rất là lễ phép, thấy Hạ Thiên Vũ im lặng, lúc này, điện thoại di động của cô lại nhận được tin nhắn: Ái khanh, mấy bộ quần áo đó bằng mấy phương pháp nấu ăn của các nước, thức ăn ngon miệng, không cần nhớ thương chị, tạm biệt . .

Hạ Thiên Vũ không nhịn được vuốt vuốt tóc, chị gái nhà mình vẫn luôn bóc lột giá trị thặng dư của em gái như vậy.

Chờ mấy người xa lạ rồi đi, Dương Dịch nhìn một đồng túi lớn túi nhỏ đựng quần áo đẹp trên ghế sa lon, nhìn về phía Hạ Thiên Vũ nói: “Chị của em phải người đưa tới? Xem ra, chị của em là người tốt!”

Hạ Thiên Vũ cười cười phụ họa, tiện tay cầm lên một bộ túi xách lên, nói: “Còn dư lại anh giúp em mang vào trong phòng, em đi thay đây.”

Dương Dịch nhìn túi xách trong tay cô, nói: “Em không cần xem chiếc váy mà đã tùy tiện thử một bộ sao?”

Hạ Thiên Vũ giơ cái hộp trong tay lên, nói: “Ánh mắt của chị nhìn rất độc, không thích hợp với em, chị ấy sẽ không để cho người đưa đến.”

Dương Dịch khẽ lắc đầu, sau đó cúi người giúp Hạ Thiên Vũ cầm những túi xách vào phòng.

Chờ Hạ Thiên Vũ từ phòng thay đồ ra ngoài, Dương Dịch thật sự cảm thấy mình bị hoa mắt.

Áo đầm màu xanh lam, như sắc hoa nở rộ trên người rất đẹp. Lần đầu tiên anh cảm thấy, hóa ra là một bộ váy mà có thể mặc đẹp như thế. Bộ váy kia giống như là may riêng cho Hạ Thiên Vũ vậy, mặc trên người cô, không tìm được bất kỳ chỗ thiếu sót nào.

“Hóa ra chị của em thật sự có hiểu rõ em như vậy.” Bây giờ Dương Dịch chỉ có tán thưởng.

Hạ Thiên Vũ cười khẽ, nhún mày, nói: “Muốn khen em xinh đẹp thì nói rõ đi!”

Cô đưa ngón tay trở nắm cầm của anh trên ghẹo: “Trai đẹp, tôi có đẹp hay không hả?”

Dương Dịch sừng sốt chốc lát, xuất hiện nụ cười ấm áp cười trên mặt, nói: “Chúng ta đi thôi, thời gian không còn sớm nữa.”

“Được rồi! Đi thôi!” Thích hú nhìn Dương Dịch một cái, thu hồi động tác lảng lơ, Hạ Thiên Vũ đi tới, khoát cánh tay Dương Dịch rất tự nhiên.

Điều này làm cho hơi thở Dương Dịch thả lỏng hơn, nhưng tốt hơn nhiều so với mới vừa rồi, nhìn lướt qua căn phòng kia, giống như dòi đi chú ý lực, nói: “Anh nhớ lần đầu tiên đến đây, em có ba người bạn cùng phòng mà!”

“Họ đều có công việc ổn định, chỉ có em, ngày ngày đánh đám già bộ thôi.” Hạ Thiên Vũ giải thích.

Dương Dịch bị giọng nói của cô chọc cười, tại sao trước kia anh không phát hiện, hóa ra cô còn có một mặt đáng yêu như vậy!

Khách sạn Thanh Bình Lạc.

Lớp bọn họ đặt phòng tên là hoa sen mới nở, nghe Dương Dịch nói, lớp bọn họ tụ hội ở nơi này đã là lần thứ ba rồi, nhưng Thiên Vũ cũng chưa đến một lần nào, có lẽ bởi vì trong lớp chỉ có cô là nữ sinh, cho nên cô luôn cảm thấy mình không thích hợp với lớp học này, lúc mới bắt đầu thông báo thì cô từ chối hết, sau đó cô lại bị mất điện thoại di động, cho nên dứt khoát không liên lạc nữa, lúc này khiến lớp trưởng bọn họ không tìm được cách liên lạc với mình.

Đến bên ngoài cửa phòng, Hạ Thiên Vũ nhìn Dương Dịch một cái, cô không chịu được nên nắm tay anh thật chặt, rõ ràng là bạn học cùng lớp, tại sao cô cảm thấy khẩn trương vậy chứ?

Dương Dịch cho cô một nụ cười nhàn nhạt, nói: “Không có chuyện gì!”

Cửa được mở ra, nhìn thấy một thanh niên đẹp trai cầm một ly nước chanh vừa thấy Dương Dịch đã vui vẻ nói to: “Lão đại, anh đã đến!” Sau đó ánh mắt của anh ta rơi vào trên người Hạ Thiên Vũ, nụ cười lập tức ngưng lại rồi, ngay sau đó thay vẻ mặt phấn khích, nói: “Ồi lão đại, đây là ai vậy!”

Tiếp đó là thanh niên đẹp trai mặc áo ca rô đi đến, nhìn Dương Dịch, sau đó khẽ cười nói: “Dương Dịch ơi, cậu phạm quy rồi, chúng ta đã nói là tụ hội bạn học trước, sau đó đi ca hát mới có thể mang theo người đẹp! Mặc dù người này rất đẹp.”

Hạ Thiên Vũ quay đầu nhìn về phía Dương Dịch, sau đó nhìn về phía hai thanh niên trước mặt, khẽ mỉm cười, nói: “Tôi là Hạ Thiên Vũ, các anh đều không nhớ tôi sao?”

Độ nhiên, hai người thanh niên trước mặt, thanh niên đến trước nhẹ buông tay, cả ly nước chanh rơi xuống đất, trong khi vẻ mặt người thanh niên kia vẫn sừng sốt, rầu rĩ nhìn Hạ Thiên Vũ. Sau một lúc, mới lẩm bầm nói: “Hạ. bạn học Thiên Vũ, tốt quá. Đã lâu không gặp.”

Hạ Thiên Vũ có chút buồn cười nhìn phản ứng của anh ta, đúng lúc bên trong truyền tới một giọng nam: “Các cậu làm cái gì, hai người mở cửa mà cũng không về được a!”

Thanh niên làm rơi ly nước chanh kịp phản ứng, nhìn Dương Dịch nói: “Lão đại, hóa ra anh đến thành phố X trước chúng tôi là đến tìm đại tầu hải, vậy mà

hôm nay tôi còn muốn đến nói cho cậu biết tin giật gân Mạc Quân Vũ chính là Hạ Thiên Vũ đấy, hóa ra cậu đã sớm biết!”

Dương Dịch cười nhạt, không để ý đến hai người trước mặt, nói nhỏ bên tai Hạ Thiên Vũ: “Triệu Vũ, và Ninh Bình.”

Hạ Thiên Vũ khẽ gật đầu, Triệu Vũ vội nhường ra một lối đi, nói: “Ồi lão đại, chị dâu, hai người nhanh vào đi!”

Dương Dịch gật đầu đi qua lối đi Triệu Vũ dịch ra, nắm tay Hạ Thiên Vũ đi vào trong phòng.

Trong phòng có hai bàn tròn lớn, cô đi vào nhìn lướt qua, khoảng chừng ba mươi người, cô nhớ trong lớp tổng cộng có ba mươi ba người mà thôi. Nói cách khác, bạn học của bọn họ tụ hội, hầu như ai cũng đến đông đủ, thật sự là hiếm thấy.

Bọn họ đi vào, vốn là trong phòng đang hò hét âm ỉ yên tĩnh ngay lập tức, một số ánh mắt của người nhìn chăm chăm trên người Hạ Thiên Vũ.

Triệu Vũ vội vàng kích động nói: “Mọi người có biết, người đẹp này là ai không!”

“Cho dù là ai, Dương Dịch, cậu phá hư quy củ rồi! Muốn phạt rượu đấy à!” Nói chuyện là một thanh niên mặc bộ tây trang, Hạ Thiên Vũ theo tiếng nói nhìn lại, cảm thấy giọng nói này có chút quen tai, rồi lại không nghĩ ra cô đã nghe ở nơi nào.

Triệu Vũ cười ha ha, nói: “Lớp trưởng, lúc này lão đại của chúng ta thật sự không có phá hư quy củ! Người đẹp này cũng là bạn học của chúng ta đấy!”

Mọi người lại kinh ngạc một lần nữa, có người yếu ớt thoát lên một câu: “Người đẹp lạnh lùng Hạ Thiên Vũ?”

Triệu Vũ vui mừng nói: “Câu trả lời chính xác! Chính là Hạ Thiên Vũ! Nhưng mà bây giờ chúng ta phải gọi là chị dâu nha! Mọi người nhìn xem, chị dâu rất đẹp nha! Chỉ là không cho nhóm các người có chủ ý xấu đó!”

Bất giác lớp trưởng khẽ cười, ánh mắt nhìn về phía Hạ Thiên Vũ nhiều hơn mấy phần ảm áp, cảm giác trên người cô gái này có chút hấp dẫn mình, cho nên liếc mắt nhìn qua, cảm thấy trên người cô có một sự hấp dẫn làm cho trong lòng người ta sợ hãi.

“Đừng đứng đây nữa, mau ngồi vào chỗ đi! Có lẽ Hạ Thiên Vũ cũng không nhớ tên tôi đâu nhỉ!” Lớp trưởng vội nói.

Hạ Thiên Vũ mỉm cười lịch sự, lắc đầu, nhưng trong đầu cô lại đang tìm kiếm trí nhớ có liên quan đến lớp trưởng, cuối cùng nghĩ tới, tên lớp trưởng là An Tông Thành.

Sau khi bọn họ ngồi vào chỗ, An Tông Thành vội gọi nhân viên phục vụ đưa thức ăn lên, bắt đầu bữa tối.

Tất cả thanh niên đều thích uống rượu, cũng có người muốn uống với Hạ Thiên Vũ..., Hạ Thiên Vũ chỉ lấy nước uống thay rượu, Dương Dịch cũng không được phép uống thay cô..., cô thật sự ghét rượu.

Khi mọi người cùng nhau chơi đùa ở bên trong, lúc ăn xong cơm tối, An Tông Thành nói: “Sau bữa tối, mọi người cùng nhau đi hội sở Thanh Bình Lạc ca hát đi! Tôi đã đặt trước một phòng bao lớn rồi, tất cả mọi người đi đều được!”

“Một đám đàn ông hát cái gì chứ!” Có người phản đối.

“Không phải, có người đẹp nữa chứ! Hôm nay tôi có trò chơi hợp mặt gia đình thực sự, nói cơm nước xong sẽ cùng đi hát Karaoke.” An Tông Thành nói.

“Ài, cho dù có đẹp thì cũng kém hơn người đẹp của chúng ta nha!” Có người mượn rượu, nói: “Thật ra thì lúc đại học tôi chỉ muốn làm quen với người đẹp Hạ Thiên, nhưng Hạ Thiên Vũ chưa bao giờ cho chúng ta cơ hội, hôm nay sau khi gặp lại, đã là bà xã của người khác rồi, đau lòng quá!”

Hạ Thiên Vũ có chút buồn bực nhìn về phía Dương Dịch, Dương Dịch không khỏi nắm tay của cô thật chặt.

An Tông Thành cười hòa giải nói: “Dương Dịch, cậu cần phải nắm chặt tay Hạ Thiên Vũ, có không ít người nhớ thương cô ấy đâu!”

“Yên tâm, nhất định!”

An Tông Thành nói với mọi người: “Mọi người không nên nản chí! Hôm nay tôi tổ chức trò chơi hợp mặt gia đình sẽ có mười mấy người đẹp đến đây, ai cũng xinh đẹp cả, còn có bảy người đẹp là sinh viên! Mọi người cùng nhau đi chơi một chút chứ!”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Mắng người ghen tị

Thất thái? Bỗng nhiên Hạ Thiên Vũ hiểu được, tại sao giọng nói của anh ta quen tai rồi, hóa ra là như vậy!

Triệu Vũ vội hỏi: “A, lớp trưởng, cậu chơi game gì vậy?”

“Bát Hoang!”

Bỗng nhiên Triệu Vũ im lặng, nhìn Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ, Dương Dịch lắc đầu một cái, sau đó Triệu Vũ gật đầu.

“Sao thế?”

“Không có gì, không có gì.” Triệu Vũ vội vàng đứng sang một bên.

“Tôi về nhà đây, bà xã đang ở nhà!” Một người trong đó nói.

“Tôi cũng về nhà! Uống nhiều rượu quá, không có hứng hát!” Người còn lại nói.

“Tôi cũng không đi ca hát, bởi vì giọng hát của tôi sẽ dọa sợ người đẹp đó!”

“Nhiều người không đi như vậy, tôi cũng không muốn đi!”

“Đã uống nhiều như vậy, hay là thôi đi, tôi cũng sẽ không đi đâu.”

.

Một trận ẩm ỉ, đã về hơn hai mươi người, chỉ còn lại Dương Dịch, Hạ Thiên Vũ, Triệu Vũ, Trữ Bình và ba bạn học không quen khác.

“Lớp trưởng, tôi cũng không đi đâu, các người chơi vui về nhé!” Hạ Thiên Vũ nói.

“Không được! Hạ Thiên Vũ cậu nhất định phải đi đấy! Dù sao cậu đi cùng với Dương Dịch cho nên sẽ không lo lắng về vấn đề an toàn!” An Tông Thành nói, mắt thấy người muốn đi hết, An Tông Thành không muốn mấy người cuối cùng cũng đi như vậy.

“Nhưng.” Hạ Thiên Vũ vừa định phản bác, nhưng cảm thấy không tìm được lý do gì để phản bác lại, cô thật sự muốn nói, tôi sợ làm hỏng bữa tiệc tốt theo kế hoạch của anh.

Dương Dịch nhỏ giọng nói: “Vậy thì hãy đi đi, yên tâm, có anh ở đây!”

Hạ Thiên Vũ gật đầu, hoặc là nói, đối với những người không quan trọng kia, cô vẫn có chút tò mò, tò mò bọn họ rốt cuộc là có khả năng gì mà gây nhiều chuyện như thế, rốt cuộc bọn họ có đáng về thế nào.

Hội sở Thanh Bình Lạc rất gần với khách sạn Thanh Bình Lạc, cũng chỉ là tòa nhà gần nhau mà thôi.

An Tông Thành dẫn Dương Dịch, Hạ Thiên Vũ, Triệu Vũ, Trữ Bình và mấy bạn học cùng đi hội sở, đến cửa phòng, An Tông Thành trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Đây đúng là một phòng bao lớn sang trọng, bên trong không gian rất lớn, Hạ Thiên Vũ lảng lảng nhìn lướt qua, chỉ thấy có rất nhiều nam nữ, đang ca chính là một cô gái có giọng ca ngọt ngào, ngoại hình rất đẹp làm động lòng người, bên cạnh là một đám đông nhiệt tình vỗ tay khen hay.

Thấy An Tông Thành đến, cô gái vội vàng tạm dừng phát hình, sau đó cười khanh khách đi về phía bọn họ.

“Thiên Địa, anh đến rồi!” Giọng của cô gái ngọt ngào, ngọt ngào đến chết người.

An Tông Thành mỉm cười dịu dàng, sau đó nói: “Giới thiệu với mọi người, đây là bạn thời đại học của tôi.”

“Woa, rất đẹp trai!”

“Woa, người đẹp nha!”

“Thật là xinh đẹp nha!”

“Lần đầu tiên nhìn thấy cô gái xinh đẹp như vậy, nếu là bạn gái của tôi thì tốt biết!”

“Thôi đi, cậu không nhìn thấy bên cạnh người ta còn có một anh đẹp trai à!”

.

Mọi người phát ra tiếng kinh ngạc, mặc dù giống nhau, nhưng lời nói của mỗi người không giống nhau.

Hạ Thiên Vũ cảm thấy một số ánh mắt không quen, những ánh mắt này bao hàm quá nhiều, để cho cô có chút cảm thấy chán ghét, nhưng khiến cho cô chú ý nhất chính là mấy cô gái ngồi trên ghế sa lon.

“Thật sự xinh đẹp sao?” Một giọng nữ nhàn nhạt mĩa mai truyền đến.

Hạ Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn lại, nói chuyện là một cô gái mặt tròn có chút đáng yêu. Cô ta đang vui đầu uống ly bia, có vẻ chẳng thèm quan tâm. Mà xung quanh cô ta còn có bốn cô gái khác, mấy người đều dùng ánh mắt khinh thường liếc Hạ Thiên Vũ một cái.

“Đúng vậy nha, có đẹp hơn Áo Cưới nhà chúng ta hay không?” Một giọng nói nhàn nhạt trong nhóm cô gái đó.

Hạ Thiên Vũ chỉ là nhàn nhạt nhìn, cũng không phản bác, Triệu Vũ ở phía sau vừa nghe cũng không vui lòng rồi, nói: “Nói người khác cũng không soi gương trước nhìn xem đức hạnh của bản thân thế nào!”

Lập tức về mặt của bốn cô gái đều khó coi, cô gái bên cạnh An Tông Thành thấy thế, vội hoà giải, nói: “Ồi, họ chỉ là nói giỡn thôi mà! Hôm nay mọi người ra ngoài chơi, không cần bởi vì một lời nói đùa mà không vui!”

Sau đó cô ta chuyển sang Hạ Thiên Vũ nói: “Xin chào, tôi tên Lê Sa, rất hân hạnh được quen biết cô!”

Hạ Thiên Vũ không nói gì, chỉ lễ phép mỉm cười, những người này sợ là ghen tỵ, nhìn thấy người xinh đẹp hơn mình đã khó chịu rồi.

An Tông Thành vội nói: “Được rồi, mọi người đừng đứng đây nữa, đều ngồi xuống đi, tiếp tục ca hát thôi!”

“Vâng!” Lê Sa vội vàng vui mừng xoay người, bắt đầu tiếp tục hát bài hát mà cô chưa hát xong.

Dương Dịch kéo Hạ Thiên Vũ đi đến ngồi xuống một góc nhỏ, mà tay của anh cũng vẫn nắm chặt tay của cô, bây giờ anh biết cô chắc chắn là muốn rời đi lập tức.

Bên kia vẫn hát say sưa, hai người bọn họ lại chỉ nhỏ giọng trao đổi, thỉnh thoảng hai người lại cười, nhìn rất vui vẻ.

Mấy cô gái ngồi bên cạnh Lê Sa không yên, ra sức hát nghĩ rằng sẽ khiến trai đẹp chú ý đến mình, kết quả trai đẹp hoàn toàn không thèm quan tâm đến các cô, mà chỉ toàn tâm nói chuyện phiếm với mấy bạn học đi cùng.

“Chúng tôi mời Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ đến hát một bài có được hay không?” Chợt, An Tông Thành nói vào micro.

“Được đấy! Hát đi, hát đi. . . .” Mọi người vội ồn ào lên, cao giọng trầm trồ khen ngợi, nhìn trai đẹp gái đẹp là vui mắt rồi, cho nên lên tiếng đồng ý hoan nghênh rất nhiều.

Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ bị gọi tên, không khỏi giật mình, hai người liếc mắt nhìn nhau, khó hiểu.

“Dương Dịch, ca một bài đi! Tôi nghe nói cậu ca rất hay!” An Tông Thành nói.

Dương Dịch có chút xấu hổ cười cười, nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, nói: “Cùng ca được không?”

Hạ Thiên Vũ gật đầu bất đắc dĩ, nói: “Em rất ít khi hát!”

“Vậy em chọn bài đi!” Dương Dịch khẽ cười nói.

“Vậy thì chọn bài hát trong trò chơi có tên là ‘Bay’ đi!” Hạ Thiên Vũ nói.

“Được, lớp trưởng, chọn bài 《 Bay 》 đi!” Dương Dịch nói với An Tông Thành.

“Ừm! Nhưng, có bài hát này ở đây sao?” An Tông Thành nói: “Đây là bài hát trong game mà!”

Lúc này Lê Sa mới nói: “A, thật sự có bài hát này sao, vậy mà tôi không biết!”

Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch liếc mắt nhìn nhau, nhỏ giọng nói: “Em viết bài hát này, lời hát mở đầu là vui vẻ và sướt mướt.”

Dương Dịch khẽ gật đầu, nhỏ giọng trả lời: “Anh biết, hòa âm cũng là em.”

Đang nói, âm nhạc đã bắt đầu.

Đây vốn là một bài hát nam nữ song ca, nhưng chủ yếu đều là giọng nam đơn ca, phần lên cao nam nữ mới phải hợp ca, mà nữ chỉ đơn ca ở đoạn cuối, đối với người bình thường mà nói, yêu cầu thanh tuyến rất cao, độ khó vẫn là khá lớn.

Lúc Dương Dịch bắt đầu hát, xung quanh đều yên lặng, rõ ràng bài hát cổ xưa không được hoan nghênh, mà anh lại hát thể hiện một sự quyến rũ khó nói nên lời, anh biểu hiện tốt toàn bộ niềm vui và nỗi buồn trong bài hát, khiến người ta vô tình cảm thấy mình bị hòa tan vào đó.

Lúc đến đoạn hợp ca, Dương Dịch hát chính, giọng Hạ Thiên Vũ càng giống như là có sức hấp dẫn vậy, xen lẫn trong giọng của anh, không thể tách rời, giọng hát hai người xen lẫn với nhau, biểu hiện tất cả đều hoàn hảo, làm cho người ta không thể không cảm thấy, bọn họ mới là ca sĩ thật sự.

Chờ đến mấy câu cuối cùng, mọi người mới thật sự nghe rõ ràng giọng của Hạ Thiên Vũ, vừa quyến rũ vừa dịu dàng thật sự là quá hoàn mỹ.

Kết thúc bài hát, ngoài mấy cô gái kia, những người khác không thể không cao giọng trầm trồ khen ngợi.

“Chỉ sợ ca sĩ chuyên nghiệp cũng không có ai hát được như thế này đâu. Thật lợi hại!” Trữ Bình không nhịn được thở dài nói.

An Tông Thành cũng bị rung động, Lê Sa có chút buồn bực nhìn về phía bọn họ, nói: “Có phải hai người cũng chơi game Bát Hoang đúng không?”

Dương Dịch vừa định nói không chơi, Hạ Thiên Vũ cười một tiếng, nói: “Đúng vậy, chúng tôi chơi Bát Hoang.”

“Thật sao? Ở khu nào vậy?” Lê Sa vội hỏi tới.

“Đẹp Vũ Lan Nhược.” Hạ Thiên Vũ tiếp tục không mặn không nhạt nói.

“Có thật không? Vậy chúng ta ở cùng một khu nha! Trong trò chơi cô tên là gì? Tôi tên là Thất Thái Áo Cưới.” Lê Sa có vẻ vui mừng nói.

“Tôi? Trong game ID của tôi là Trong mộng Tầm Hoan, cũng là Mạc Quân Vũ.” Hạ Thiên Vũ nhẹ nhàng nói.

Về mặt Lê Sa thay đổi ngay lập tức, những người khác cũng bị kinh hãi, về mặt phức tạp nhất chính là An Tông Thành.

“Hóa ra cô chính là kẻ tiện nhân đó!” Một cô gái ở giữa nhóm người Lê Sa nhảy ra mắng.

“Nói ai đấy! Muốn mất mặt phải không!” Triệu Vũ vội cực kỳ tức giận mắng.

Hạ Thiên Vũ gờ tay lên, ý bảo Triệu Vũ không cần tranh cãi với bọn họ, còn mình thì cười càng nhạt nhẽo nhìn về phía cô gái vừa mắng người, nói: “Sao thế? Ở trong trò chơi mở miệng ngậm miệng là tiện nhân, trong hiện thực cũng không đổi được sao? Không biết cha mẹ các cô rốt cuộc là nuôi dạy như thế nào?”

“Chúng tôi như thế nào, không đến lượt kẻ tiện nhân như cô nói!” Một cô gái khác cũng nhảy ra nói.

“Ha ha!” Hạ Thiên Vũ nhẹ cười nói: “Đừng làm mất mặt như thế chứ, tôi không có hứng thú đâu nha.”

“Chúng ta trở về đi thôi!” Dương Dịch biết cô cũng không có hăng hái gây gổ với những người đó, vội nói.

“Được! Vốn là không muốn đến!” Hạ Thiên Vũ mỉm cười với Dương Dịch.

“Tiện nhân, vừa mắng xong mà đã muốn chạy rồi à! Hóa ra cô ở thành phố X, tôi cho cô biết, nếu cô không nói xin lỗi với chị Lê Sa, tôi sẽ khiến cô không hề ở thành phố X này được nữa! Cô có biết ba của tôi là ai không hả?” Cô gái đó tiếp tục nói thật to.

“Chẳng lẽ ba của cô cũng là Lý Cương sao?” Hạ Thiên Vũ hơi hột lạnh nhạt mà nói.

Mọi người không nhịn được cười trộm, cô gái kia vừa nghe cũng không vui, nói: “Cô không cần quá lên mặt như vậy, nói cho cô biết, tôi sẽ khiến cô trả giá thật lớn.”

“Tôi trả cho cô những lời giống như vậy, nếu như cô không tin, cứ việc đến xem thử.” Hạ Thiên Vũ tao nhã nói.

Lê Sa vội nói: “Ôi, Tiểu Hồng, làm sao em xúc động như vậy chứ!”

“Em nuốt không trôi giọng điệu này!” Cô gái kia rất là uất ức nói: “Chị Lê Sa, chị nhìn đi, cô ta không coi chị ra gì, cũng không để chúng ta vào mắt, không dạy dỗ cô ta, trong lòng em rất tức giận! Trong trò chơi cô ta ba lần bốn lượt khiêu khích chị, chị Lê Sa không thể bỏ qua cho cô ta như thế!”

Hạ Thiên Vũ lắc đầu một cái, nói: “Cô gái nhỏ, hành động theo cảm tính không tốt với cô bé đâu nha.”

“Tiện nhân, ai là cô gái nhỏ chứ, cho dù là cô gái nhỏ thì cô cũng không gọi được, cô không nên quá đắc ý, tôi sẽ không bỏ qua cho cô đâu! Cô lại dám tự mình tìm đến trước mặt chúng tôi, cô chờ đó cho tôi!”

Hạ Thiên Vũ nhún vai một cái, không nhìn nhóm người Thất Thái ồn ào, nói với Dương Dịch nói: “Em mệt quá, chúng ta trở về đi thôi!”

“Được.” Dương Dịch nói xong vội dẫn cô ra khỏi phòng.

Sau đó Triệu Vũ vội vàng đi theo, vừa nói: “Lão đại, chị dâu chờ tôi một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Phiên toái tìm tới cửa

Edit: Sun520

Bầu trời đêm thành phố rất đẹp, mặc dù bầu trời sao tươi sáng chịu ảnh hưởng của thành phố phồn hoa, nhưng vẫn làm cho người ta cảm thấy bầu trời đây sao còn đẹp hơn những ánh đèn kia, đứng ở chỗ cao, cô có thể đặt tất cả phiền não của mình sang một bên, chỉ mỉm cười dịu dàng.

“Không nhìn ra được, hóa ra em lại mạnh mẽ như vậy nha!” Dương Dịch khẽ cười nói.

“Người khác tàn nhẫn đối với em, em không thể nhẫn nhịn!”

“Nhưng mà em nên chờ đợi cho mình đi! Cha của cô gái kia là Tổng giám tập đoàn X đấy.”

“Tập đoàn X?” Hạ Thiên Vũ bật cười, nói: “Cho nên, cô ta rất kiêu căng sao! Em không quan tâm, nếu như cô ta dẫm lên đất của em, cho dù cô ta là ai, cũng sẽ xui xẻo!”

“Em tự tin như vậy sao?”

“Dĩ nhiên em tự tin rồi, nhưng mà, quyền lực, tiền tài đều là của gia đình, không đến lúc cần thiết, em không muốn dùng đến.”

Đang nói, điện thoại di động của cô vang lên, cô cầm lên vừa thấy, không khỏi nhú mày, là chị Hai!

“Alô, chị!”

“Ừ, đang làm gì thế?”

“Chị gọi điện thoại cho em chỉ hỏi em đang làm gì thế thôi sao?” Cô quyết định sẽ không nói mình đang ở cùng với Dương Dịch, nếu không chị Hai tuyệt đối không kết thúc cuộc gọi này.

“Tháng sau chị có buổi trình diễn thời trang, em trở về nhà sớm đấy!”

“À? Buổi trình diễn thời trang của chị, em về nhà làm gì?”

“Chết tiệt, em không phải đảm nhận vai người mẫu chính của chị sao, muốn chết à!” Chị Hai vốn không có nóng tính nhưng lúc này giọng nói nhanh chóng tức giận, tốc độ nhanh làm người ta phải khiếp sợ.

“Chị, em không đạt tới tiêu chuẩn chuyên nghiệp, hơn nữa chiều cao cũng không đủ có được hay không?” Cô dịu dàng giải thích với chị Hai, mắt nhìn thấy Dương Dịch bên cạnh, trong mắt mang theo ý xin lỗi, Dương Dịch chỉ mỉm cười dịu dàng.

“Không sao cả, phải về! Cả ngày ngày ngốc ở thành phố đó, em cảm thấy em chạy thoát sao?”

“À? Anh Tư có đồng ý không?”

“Không đồng ý được sao? Nếu em không quay trở lại, đừng trách chị dùng phi tiêu xuống tay với em đấy!”

“Chị, chỉ cần chị nói một tiếng, thì sẽ có rất nhiều người muốn làm người mẫu thời trang cho chị có thể xếp hàng dài đến Thái Bình Dương đi, tại sao chị lại muốn bóc lột chúng em thế!”

“Ngốc nghếch, các em chính là ý tưởng thiết kế của chị, không tìm các em, chị dựa vào ai chứ. Nói tóm lại, có đến hay không?”

“Đến chứ! Chị không nên gây tai họa cho anh Cả nha, coi như là vì anh Cả em sẽ đi!”

“Con nhỏ không có lương tâm này, không lấy phi tiêu hù dọa em thì em cũng không trở lại đúng không!”

“Không có không có, thề với trời, tuyệt đối không có! Nữ vương bệ hạ xin bớt giận!”

“Này không còn sai biệt lắm, cúp nha! Ở bên ngoài tự chăm sóc mình cho tốt, nếu lần sau về nhà em gầy thì em sẽ biết tay!”

“Tại sao chị Hai có thể như vậy, chỉ vì công bố buổi trình diễn thời trang, chị lại muốn kiểm soát cơ thể tự do của em.”

“Chị không quan tâm, lúc đó em mà gầy thì tự chịu trách nhiệm, được rồi, chị còn có chuyện, cúp trước nha.”

“A, tạm biệt chị Hai!”

Hạ Thiên Vũ cúp điện thoại, rất bất đắc dĩ nhìn Dương Dịch, cười cười xấu hổ, nói: “Chị Hai của em lại có ý tưởng mới rồi.”

“Anh nghe được, người nhà em đều làm việc cho chị của em”

“Không phải vậy đâu, cũng không thể không nghe lời! Nếu tâm tình chị em không tốt, cho dù là máy chơi game bảo bối của anh Tư hay tài liệu của anh Cả, chị muốn hủy thì hủy, muốn xé thì xé, ai mà chịu được hành hạ như thế chứ!” Hạ Thiên Vũ thờ dài nói, có một chị gái như vậy, thật sự là bất đắc dĩ, không biết tính tình có thể sửa lại được hay không.

“Nghe em nói anh cảm thấy rất thú vị, còn anh Ba của em đâu?”

Bỗng nhiên vẻ mặt của Hạ Thiên Vũ có chút khó coi, ngay sau đó lắc đầu, nói: “Không nói chuyện này, lần sau nói cho anh biết. Khuya lắm rồi, chúng ta về nhà đi!”

“Em chắc chắn đưa anh về nhà?” Dương Dịch trêu ghẹo.

Hạ Thiên Vũ lườm anh, nói: “Nhà em có nhiều phòng nha, để cho anh ở một đêm, miễn cưỡng có thể được!”

Dương Dịch không khỏi cười nhạt, Hạ Thiên Vũ ơi Hạ Thiên Vũ, rốt cuộc là em có bao nhiêu điều mà anh không biết. Ngày hôm sau, Dương Dịch đã trở lại thành phố S, còn Hạ Thiên Vũ, lại bắt đầu một cuộc sống nhàm chán.

Lớp học của cô sắp kết thúc rồi, kỳ nghỉ sớm hơn, học kỳ sau chủ yếu là thực tập, cô có ý định về nhà, nhưng bởi vì Dương Dịch cho nên mới trì hoãn, chờ hết bận rộn thì đi tham gia buổi trình diễn thời trang của chị Hai.

Sáng sớm, cô thức dậy rất sớm, lâu rồi cô không thức dậy sớm như vậy, bình thường cô đều ngủ nướng, quả nhiên buổi sáng mà ngủ nướng thật sự là một ngày tuyệt vời.

Cô pha một ly cà phê, đứng trước ban công nhìn về phương xa, có lẽ bởi vì Dương Dịch, cho nên đột nhiên cô cảm thấy tất cả cũng có chút sức sống rồi.

Sau khi ăn sáng, cô ôm laptop trong phòng ra ngoài, chơi trên ghế sofa trong phòng khách.

Đăng nhập vào game, đột nhiên cảm thấy vẫn là cảnh vật đó, mở ra danh sách bạn tốt, Dạ Diệc Hàn không có online, nhưng lúc này anh đã là cấp 90, khiến cho tâm tình cô càng thêm vui vẻ.

Dương Dịch có nói thật ra là anh cố tình để người khác giết thành cấp 1, dù sao bọn Thất Thái kia thật sự không phải là đèn đã cạn dầu, lần này để cho bọn họ được như ý, thật ra thì bọn họ không biết anh đang dùng chiêu bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sáo.

Lúc Dạ Diệc Hàn pk với đám người Thiên Địa Không Tha, vừa đúng lúc Nhan Như Mỹ Quyển gọi điện thoại tới phân tán lực chú ý của Dương Dịch, ngay lúc đó để cho một người ám sát ở bên cạnh đại thần khi không có người thao tác nhân vật, cho nên những người đó dễ dàng chiến thắng, nhưng thủ đoạn thật sự hèn hạ, mà đường truyền trên web là sự thật, nhưng lại không biết Dương Dịch đã biết kế hoạch của đám người Nhan Như Mỹ Quyển, để cho bọn họ được như ý cũng là bởi vì trước đó Dương Dịch nhận được nhiệm vụ Niết Bàn của công ty Võng Du, nói một tuần sau hệ thống sẽ xuất hiện hệ thống sống lại, mà lúc này lại vô tình biết âm mưu của bọn Nhan Như Mỹ Quyển.

Vừa đúng lúc cũng đỡ phải xuất hiện trong game khiến người khiếp sợ khi thấy cảnh đại thần tự sát như vậy, nếu thật sự có nói như vậy, đoán chừng những đôi mắt của đám người này sẽ bị mù hết, nghĩ rằng đại thần đây là điên rồi.

Mà chắc hẳn đám người Nhan Như Mỹ Quyển hoàn toàn bất ngờ, kẻ được lợi phía sau chuyện này chính là người được cho là người bị hại, không thể không nói Dương Dịch rất gian trá.

Mặc dù Hạ Thiên Vũ biết sự thật, nhưng muốn nhìn thấy đáng về cấp 1 của đại thần, vẫn sẽ có chút áy náy, dù sao cũng còn có chút áy náy, dù sao cấp bậc đó bởi vì cô mà rơi xuống như vậy, vốn là ân oán cá nhân của bản thân, bây giờ lại biến thành hai người, rốt cuộc vẫn còn bản khoản, bây giờ nhìn thấy cấp bậc Dương Dịch rốt cuộc không còn là cấp một, trong lòng cô tốt hơn rất nhiều.

Nhiệm vụ mỗi ngày rất là buồn tẻ vô vị, chỉ là công việc đơn giản hàng ngày, nhiệm vụ bang phái, nhiệm vụ chính, trải qua nhiệm vụ nguy hiểm cùng với nhiệm vụ khiêu chiến. Cô đã hoàn thành xong, nhiệm vụ bang phái, rõ ràng hết nhiệm vụ chính, sau đó cô đi đến vườn hoa trên trang trại.

Có vẻ người chơi như cô thật sự ít, trang bị không tính là kém, kỹ năng sống cũng là khá cao, bình thường trong trò chơi này tuôn ra tài liệu cao cấp, nếu cô làm không thể làm được đồ vật này, chỉ sợ là người khác cũng không làm được.

Cô xoay người chán nản, thuận tay mở kênh thế giới, sau đó đã nhìn thấy một đám người cô không thích.

【 Thế giới 】 Thất Thái Áo Cưới: Ôi, thật nhàm chán, nhàm chán quá!

【 Thế giới 】 Biển không ngủ được: A, Áo Cưới MM, Thiên Địa nhà các cô đâu? Tại sao Thiên Địa không ở cùng với cô?

【 Thế giới 】 Thất Thái Áo Cưới: Cô ghen tỵ với tôi phải không? Không biết buổi tụ hội tối hôm qua chúng tôi mới phát hiện ra sao! Hơn nữa buổi tụ hội của chúng tôi bị Mạc Quân Vũ và Dạ Diệc Hàn làm hỏng rồi! Nghĩ lại đã tức muốn chết!

【 Thế giới 】 Đóa Bảo: Nghe A Vũ nói Mạc Quân Vũ là một cô gái xinh đẹp! Thất Thái, các cô cũng không sánh nổi đi!

【 Thế giới 】 Bảy Sắc Cầu Vòng: Mạc Quân Vũ cô ta chỉ là sợi tóc! Chờ xem đi, mấy ngày này cô ta sẽ khóc đi cầu xin tôi thôi!

【 Thế giới 】 Say Tây Phong: Đám Thất Thái các cô không biết khiêm tốn sao? Cả ngày không lúc nào mà yên tĩnh!

【 Thế giới 】 Từ Bối Xác: Mạc Quân Vũ vốn chính là kẻ tiện nhân, còn cần các cô nói sao? Trong thực tế đã đoạt người đàn ông của tôi, bây giờ lại cướp Dạ Diệc Hân của Nhan Như Mỹ Quyển, tiện nhân giống như vậy, vốn là nên bị mắng đấy!

Xem ra Từ Bối Xác cũng biết cô là Hạ Thiên Vũ nha, ai, thật sự là nhầm chán mà! Tất cả mọi chuyện đã xuất hiện rồi, đây là muốn kết thúc nhịp điệu sao?

【 Thế giới 】 Đầm Đầm Mưa Bụi: Tại sao các cô không trách bản thân không có sức hấp dẫn? Già vờ 13!

【 Thế giới 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Đối địch với chị dâu chúng tôi chính là đối địch với Thành Bất Dạ!

【 Thế giới 】 A Không: +1

【 Thế giới 】 Đơrêmon: +2

【 Thế giới 】 Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: +3

【 Thế giới 】 Thanh Sơn ánh nước biếc: +4

【 Thế giới 】 Hoa roi đuổi ảnh: +5

.....

Thế giới lập tức sôi trào, tất cả đại thần của thành Bất Dạ đều đã xuất hiện rồi.

Khóe miệng Hạ Thiên Vũ giật giật, đánh một hàng chữ trên kênh thế giới:

【 Thế giới 】 Mạc Quân Vũ: Kỹ năng sống, toàn bộ kỹ năng sản xuất, nếu thành Bất Dạ có nhu cầu sẽ làm miễn phí.

【 Thế giới 】 Thần Mã Đô Thị Phù Vân: Tôi KAO không phải đâu! Cô Mạc cô thật sự có đầy đủ mười cấp sao?

【 Thế giới 】 Ánh mắt phát hiện JQ: Dạ đại thần, Lãnh đại đều là mây trời, Cô Mạc mới là vương đạo à!

【 Thế giới 】 Khí Vũ Hiên Ngang: Chị dâu, tôi hẹn trước. . .

【 Thế giới 】 Đơrêmon: Hẹn trước +1

【 Thế giới 】 Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Hẹn trước +2

【 Thế giới 】 Đóa Bảo: Hẹn trước +3. . . PS: Tiểu Vũ à, cô phải làm trước cho tôi đấy!

【 Thế giới 】 Thượng Đế chiếc nhẫn: Hẹn trước +4. . . PS: Tiểu Vũ còn có tôi, cô không được quên đấy. . .

【 Thế giới 】 Hoa nhĩ quá thơm: Cô Mạc đây là muốn xây dựng sức mạnh của nhịp điệu chiến tranh sao? Ngẫu nhiên có phần hay không đây?

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: A A, tin tức giạt gân nha, hóa ra cô Mạc chính là Mạc Quân Vũ sao! Đầu năm nay thật sự là ngòi lê đôi mách mà, năm nay đặc biệt nhiều!

.....

Nhìn đám đông, khóe miệng cô không nhịn được giờ lên, đúng lúc này, điện thoại di động vang lên, cô không có nhìn màn hình điện thoại di động đã ấn nút nghe.

“Alô, xin chào!”

“Hạ Thiên Vũ, tôi là giáo sư Tiền, em đến khoa một chuyến đi.”

“A, giáo sư, không phải hôm nay không có tiết sao?”

“Hạ Thiên Vũ, em đến văn phòng khoa rồi nói, chuyện rất nghiêm trọng.”

“Vâng, em đến ngay lập tức.”

Hạ Thiên Vũ cúp điện thoại, trong đầu là một hàng dấu chấm hỏi, giáo sư gọi điện thoại cho cô có thể có nhiều chuyện nghiêm trọng đây?

Cô trang điểm đơn giản xong, vội đi trường học. Nơi ở của cô cách trường học rất gần, đi bộ chỉ mất hai mươi phút, nhưng hôm nay cô vừa đến trong sân trường, cô cảm thấy nhiều ánh mắt rất lạ từ chung quanh, làm cho cô cảm thấy nói không nên lời.

Đến văn phòng của khoa, cô nói đã đến nơi, giáo sư Tiền là một phụ nữ trung niên nhìn cô, sắc mặt có chút tái nhợt, mà bên cạnh giáo sư Tiền, cô nhìn thấy một người đàn ông trung niên, hình như là hiệu trưởng.

“Giáo sư, cô gọi em đến là có chuyện gì phải không ạ?” Cô yếu ớt mở miệng hỏi.

“Hạ Thiên Vũ, em còn không biết là chuyện gì xảy ra sao?” Giọng giáo sư Tiền đầy ý sâu xa.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Đó không phải là chứng cứ thật sự.

Edit: Sun520

Hạ Thiên Vũ chần chờ lắc đầu, cô không làm bất cứ chuyện gì, tại sao lại trêu chọc đến những người này, tại sao về mặt cả một đám đều đen như vậy.

Hiệu trưởng đập bàn một cái, Hạ Thiên Vũ bị sợ đến thân thể run lên, không đợi Hạ Thiên Vũ phản ứng kịp, hiệu trưởng vút một phong bì lên trên bàn, rơi ra một xấp ảnh.

Hạ Thiên Vũ hiểu mấy phần, xem ra lại có rắc rối tới cửa, cô đi mấy bước đến cầm những tấm ảnh kia lên, xem rất kỹ.

Trong hình cô cùng với bốn người đàn ông khác nhau ở những nơi khác nhau, hơn nữa kỹ thuật của nhiếp ảnh gia rất tốt, luôn luôn có thể rất lướt qua dáng vẻ của những người đàn ông kia, mà lại làm cho người ta nhìn ra được những đàn ông này đều khác nhau.

“Em vốn là nghiên cứu sinh, mà em lại làm gái hồng lâu(gái đẹp chuyên đi tiếp khách) ở bên ngoài, tôi thật sự nhìn không ra!” Hiệu trưởng rất tức giận, chỉ sự là bởi vì danh dự của trường học mà phải cho sinh viên thôi học.

Hạ Thiên Vũ chỉ di chuyển mấy tấm ảnh, sau đó cô sắp xếp lại các tấm ảnh, chia làm năm nhóm, chỉ vào từng tấm ảnh nói: “Chỉ dựa vào những tấm hình này, mà có thể lên án em là gái hồng lâu sao? Thật sự là quá buồn cười!”

“Đây là chủ tịch tập đoàn X gọi tôi còn có thể giả sao? Một cô gái nhỏ như em, tập đoàn X của bọn họ có thể hãm hại em sao? Em chỉ là một sinh viên nhỏ, người ta chính là tổng giám đốc của một tập đoàn, tại sao có thể không duyên cớ hãm hại em! Cũng may bọn họ đã nói, chỉ cần em nghỉ học, bọn họ sẽ áp xuống chuyện này, không làm ảnh hưởng đến danh dự của trường học.” Hiệu trưởng lòng đầy căm phẫn nói.

“Em ... sau này nhớ làm người tốt.” Ánh mắt giáo sư Tiền vô cùng buồn bã, nhìn Hạ Thiên Vũ.

Hạ Thiên Vũ giương nhẹ khóe miệng: “Thật sự là đại tiểu thư không biết trời cao đất rộng! Không ngờ đường đường là Tổng giám đốc tập đoàn X mà lại đi theo âm ỉ, thật đúng là ngoài dự liệu của em mà!”

“Em, nói lời này là có ý gì? Em còn cười được!” Thấy dáng vẻ cô không biết sai, hiệu trưởng đã tức giận không chịu nổi.

Hạ Thiên Vũ lấy điện thoại di động ra, bấm một dãy số, nói: “Giúp tôi tiếp thông số di động của CEO ngân hàng XX.”

“Vâng, xin chờ một chút.” Bên kia dừng lại một chút, lập tức trả lời.

Nhất thời hiệu trưởng và giáo sư Tiền ngây người, bọn họ quả thật không thể tin được, Hạ Thiên Vũ vậy mà lại gọi điện thoại cho CEO của ngân hàng XX, cô và ông ta có quan hệ như thế nào?

“Alô, chú Tàn ạ.”

“Tiểu Vũ à, có chuyện gì gọi cho chú vậy, có chuyện gì à?”

“Chú Tàn, chú phụ trách việc vay vốn của tập đoàn X phải không ạ?”

“Đúng vậy, sao thế con?”

“Chú Tàn, chú điều tra đại học X đại sẽ biết! Đại tiểu thư tập đoàn X sử dụng sức mạnh công ty của bọn họ gây áp lực với trường học của con, yêu cầu

con nghỉ học.”

“Lại có chuyện như vậy? Con đừng có gấp, chú lập tức giúp con điều tra một chút.”

“Dạ, cảm ơn chú Tần!”

“Còn có chuyện gì nữa không? Nếu không có, cứ như vậy đi, chú sẽ đi điều tra chuyện này ngay bây giờ.”

“Không có, chú Tần hẹn gặp lại!”

Sau khi cô cúp điện thoại, lại thấy hiệu trưởng và giáo sư Tiền đang lâm vào trạng thái hóa đá nhìn cô, cuộc điện thoại mới vừa rồi rất rõ ràng đã nói lên cô có quen biết với CEO của ngân hàng XX, chẳng lẽ cô cũng là con em cháu cha.

Mặt cô buông lỏng nói: “Hiệu trưởng, nếu như thầy kiên trì muốn em nghỉ học, thì đối với trường học chỉ có chỗ xấu hơn.”

“Hạ Thiên Vũ, em quen với CEO ngân hàng XX?” Giáo sư Tiền hỏi.

“Chú ấy là bạn tốt của ba em trên phương diện làm ăn, nhưng mà vẫn có thể nhờ chú ấy giúp chút việc nhỏ.” Hạ Thiên Vũ nhàn nhạt giải thích.

“A, hoá ra là như vậy!” Hiệu trưởng lên tiếng nói: “Hạ Thiên Vũ, vậy em đi về trước đi! Thầy tin tưởng chúng ta sẽ giải quyết tốt chuyện này, cũng tin tưởng tập đoàn X sẽ cho chúng ta một cái công đạo.”

“Hiệu trưởng?” Cho dù Hạ Thiên Vũ biết CEO của ngân hàng XX thì thế nào. Giáo sư Tiền rất thông minh không nói ra lời nói tiếp theo, chỉ là nghi hoặc nhìn hiệu trưởng.

Hạ Thiên Vũ khẽ gật đầu, xoay người rời khỏi văn phòng khoa.

“Chẳng lẽ cô còn nhìn không ra sao? Tổng giám đốc tập đoàn X vốn định tặng lá cờ cho chúng ta, người ta đường đường Tổng giám đốc làm sao lại có thể đặc biệt chú ý đến chuyện của sinh viên, rõ ràng Hạ Thiên Vũ đã đắc tội với người nào đó.” Nhìn thấy bóng dáng Hạ Thiên Vũ, hiệu trưởng mới bắt đầu nói.

“Chỉ là không ngờ thực lực sau lưng Hạ Thiên Vũ cũng không nhỏ, đúng không?” Hiệu trưởng nói xong, rốt cuộc trên mặt giáo sư Tiền cũng không có đau lòng nữa, nếu thật sự có chuyện này mà nói, thật ra thì chính mình cũng rất có lỗi, mặc dù bây giờ kéo đến Tổng giám đốc của tập đoàn X đang giờ trò, nhưng thật sự cũng tốt hơn chuyện này, dù sao giấy không gói được lửa lâu.

“Cũng may, em ấy cũng không trách chúng ta.” Hiệu trưởng nói tới đây, không khỏi hù dọa ra một người mồ hôi lạnh, phải biết ngân hàng luôn có thể cứu gấp khi gặp khó khăn, nhất là sự nghiệp càng lớn, thay vì lúc giao thiệp thì càng nhiều.

Hạ Thiên Vũ nhìn cảnh vật trước mắt, không khỏi sinh lòng cảm thán.

Đạo này, hiệu trưởng là người luôn xoay theo chiều gió, nếu mình chỉ là người bình thường, hôm nay sợ là đánh nát hàm răng nuốt vào bụng rồi.

Thôi thôi, ai kêu chúng ta không phải người bình thường! Những người nhỏ mọn đó chắc chắn sẽ xui xẻo.

Về đến nhà, máy vi tính còn đặt ở phòng khách, trò chơi còn treo ở nơi đó, cô nhìn vào game, trên kênh thể giới đều đang thảo luận về chuyện cô làm gái hồng lâu, cô nhìn không khỏi cười lạnh mấy phần, không ngờ chỉ không online một lúc đã truyền khắp nơi rồi, thật đúng là không kịp chờ đợi đã muốn giết người!

Đang suy nghĩ, điện thoại di động vang lên, là Dương Dịch.

“Alô, bà xã em không sao chứ?”

“Em không sao.”

“Mới vừa nghe A Vũ nói đang thảo luận chuyện trong game, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?”

“Chuyện gần như là giải quyết xong, yên tâm đi! Mới vừa rồi em đến văn phòng khoa, mới biết, hóa ra là bọn Thất Thái làm ra chuyện đó, động tác của họ thật nhanh.”

“Cô ta? Cô ta thật sự vẫn dám làm loạn!”

“Cô ta đối với em thế nào, chỉ sợ bản thân cô ta càng thâm hiểm hơn thôi!”

“Sao thế? Em đã có chiêu?”

“Rất không khéo, tập đoàn X vay ngân hàng XX mà CEO là bạn của ba em trên phương diện làm ăn, giữa tập đoàn X và ba của em, chắc chắn là ngân hàng X sẽ chọn ba của em. Mặc dù ở thành phố X, em không có một người quen biết, Thất Thái cũng không thể làm gì được em đâu.”

“Mỗi lần nghe em nói người nhà của em, anh lại thấy rất áp lực.”

“Sao thế?”

“Sợ điều kiện gia đình em quá tốt, anh không xứng với em!”

“Nếu không thì anh ở rể rất tốt!”

“Như vậy sao được! Nếu anh không cưới nổi em, anh còn coi là đàn ông sao?”

“Được rồi, được rồi, đùa với anh thôi, em lập gia đình, không phải điều kiện gia đình em lập gia đình.”

“Nói cũng phải, em không có việc gì là tốt.”

“Vâng, em rất khỏe, mỗi ngày ngoại trừ đi học chính là cuộc sống sâu gạo, cho nên anh không cần phải quan tâm, lo chuyên tâm làm việc đi! Như vậy mới có thể cưới được em à!”

“Ha ha, được, buổi tối nói chuyện tiếp nha. Một mình nhớ ăn cơm đầy.”

“Vâng, anh cũng muốn nhớ nha! Tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Cúp điện thoại, ánh mắt của cô có chút trở nên lạnh lẽo.

Thất thái, làm sao cô không hiểu chứ? Lần trước đã nói với cô, không được chạm đến ranh giới cuối cùng của tôi, nếu không cô chắc chắn sẽ hối hận, không ngờ cô không ngoan như vậy, không cho cô biết tay điểm màu sắc nhìn một chút thật đúng là xem con cọp làm mèo.

Vừa chú ý vào trong game, điện thoại di động lại vang lên, lúc này cô đặc biệt nhìn màn hình, lại là mẹ, vì vậy cô vội vàng nhận.

“Alô, mẹ ạ.”

“Bảo bối, con không sao chứ!”

“Con không sao, rất tốt! Mẹ tin tức chính là linh thông.”

“Ôi, xảy ra chuyện lớn như vậy con cũng không nói cho mẹ, nếu không phải là Tiểu Đình giúp mẹ chơi game nhìn thấy cuộc nói chuyện trên kênh thể giới, thì mẹ cũng không biết! Cái tập đoàn X thật sự quá đáng, mẹ sẽ gọi điện thoại cho ba của con, cho tập đoàn X đó đó biết tay.”

“Không cần ba ra mặt, chú Tần đã bắt tay vào làm rồi.”

“Thật sao? Vậy có chú Tần ở đây, chuyện này cũng giải quyết tốt, những người này cũng thật là phiền phức, ài!”

“Ài, mẹ nói đúng, có mấy người sống quá thoải mái nên nhiều chuyện, nhất định lôi ra một ít chuyện. Mẹ, con không sao. Con chỉ buồn bực, làm sao họ lấy được những tấm ảnh thật lâu trước kia.”

“Loại hoa tuyệt thế này, bây giờ cũng không nhiều lắm, bảo bối là những tấm ảnh gì?”

“Con nhìn thấy, đều là con cùng ba, anh Cả, anh Ba, anh Tư chụp ảnh chung, chủ yếu nhất là bọn họ chỉ chụp con, hoàn toàn không thấy được bọn họ, con nghĩ, có phải con bị bọn họ theo dõi hay không? Có lẽ người cung cấp những tấm ảnh đó biết thân phận của con!”

“Biết thì biết! Cùng lắm thì đến lúc đó chúng ta sẽ công khai thân phận của con!”

“Không được! Công khai thân phận đến lúc đó vừa ra khỏi cửa thì có một đồng người chờ, coi chừng, nhiều phiền phức lắm! Mẹ, tha cho con đi! Con quen với cuộc của người bình thường, không muốn nhiều người vây quanh như vậy.”

“Được rồi, đều tùy con. Con không có việc gì là tốt, có chuyện gì hoặc là chịu uất ức thì nói cho mẹ ngay lập tức, mẹ chắc chắn sẽ giúp con giải quyết thỏa đáng, biết không?”

“Dạ, biết, mẹ hãy yên tâm đi!”

“Ừ, cứ như vậy đi.”

“Mẹ gặp lại sau!”

Sau khi Hạ Thiên Vũ cúp điện thoại cuối cùng thờ phào nhẹ nhõm, đều do Thất thái, thật không có việc gì làm nên ra ngoài làm nhiều chuyện như vậy? Hại tất cả mọi người rất lo lắng, thật sự làm cho người ta tức giận, quá ghê tởm.

Còn chưa có nghi ngại được chút nào, thì trên kênh nói chuyện riêng lại truyền đến tin tức.

【 Nói chuyện riêng 】 Đồng Lại Tâm: Hạ Thiên Vũ cô làm sao vậy? Tôi thấy khắp nơi trên kênh thế giới đều đang bàn tán . . .

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Đồng Lại Tâm: (nâng trán) Không có việc gì, đều là một số người quá nhàm chán làm ra, thật không biết đầu của bọn họ được cấu tạo như thế nào nữa.

【 Nói chuyện riêng 】 Đồng Lại Tâm: Ha ha, hoá ra là như vậy! Cô thật sự vất vả rồi, cuộc sống khó tránh khỏi gặp gỡ mấy người xấu, nhưng chỉ cần kết quả không có chuyện gì là tốt, tốt nhất là đập những người xấu này ra thật xa.

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Đồng Lại Tâm: Dĩ nhiên rồi, tôi chắc chắn sẽ dọn dẹp những người xấu này, để cho bọn họ không gây rắc rối cho người khác, cô tỉnh đến gây rắc rối cho tôi. (quạ đấm)

【 Nói chuyện riêng 】 Đồng Lại Tâm: Ủ, cố gắng lên, có gì cần tôi giúp đỡ, hãy nói, không nên khách khí (khuôn mặt tươi cười)

【 Nói chuyện riêng 】 Tôi nói với Đồng Lại Tâm: Ủ, được.

Nói xong cô vội thoát khỏi game.

Mấy ngày liên tục cô luôn cảm thấy bên cạnh mình có gì đó mà cô không thể nói được, luôn cảm thấy trong lòng thiếu hụt cái gì đó, cũng không muốn chơi game, mỗi lần đăng nhập vào game, chỉ có một ý nghĩ buông tha kích động.

Dường như Dương Dịch rất bận, bận đến nỗi cũng không vào game, mỗi ngày luôn gác máy, nhưng mỗi ngày đều sẽ gọi điện cho cô, anh chỉ nói cho cô biết, anh rất cố gắng, nỗ lực muốn mở ra tương lai thuộc về bọn họ, sau này cũng có thể bảo vệ cô.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Chương 50.1 - Diễn đàn Phong Vân

Edit: Sun520

Có lẽ Dương Dịch bị sức mạnh của gia đình cô kích thích, cho nên lúc này anh càng bận rộn hơn trước kia.

Trong trò chơi không thấy Bảy Sắc Cầu Vòng, gần như là trong nháy mắt, mấy ngày nay cho dù là tờ báo hay là TV hoặc Internet ở thành phố X, trang đầu đều có liên quan đến chuyện tập đoàn X phá sản, mà nhằm vào lời đồn đãi có liên quan đến tập đoàn X, cũng không có nửa đoạn sau, giống như tảng đá ném xuống biển không có tung tích.

Cô đứng ở trên ban công, đón lấy ánh mặt trời, tao nhã nhảm nhí cả phê, thời tiết tốt hơn thì phải.

Cô cũng có lúc yếu đuối, nhưng điểm yếu của cô không ai có thể nhìn thấy, cô cười nhẹ, lúc nào thì cô đã bắt đầu biết đau lòng rồi.

Trong trò chơi, Thất Thái Áo Cưới mừng cô không tốt, rốt cuộc không phải là đáng về tốt bụng nữa, xem ra bởi vì chuyện của Bảy Sắc Cầu Vòng, cô ta bị kích thích không nhỏ.

Nói cô là gái hồng lâu, còn nói bởi vì tập đoàn X tiết lộ diện mạo thật của cô, cho nên cô then quá hóa giận khiến tập đoàn X phá sản, nói hành động của cô đáng hận đáng xấu hổ nói những lời sai sự thật, nhưng cô chỉ mỉm cười, tranh cãi quá nhiều sẽ giống như diễn một tuồng kịch cho kẻ khác xem thật lãng phí, sau khi tắm màn rơi xuống thì sẽ không có ai chú ý đến mình nữa.

Hạ Thiên Vũ nhìn sóng gió cuối cùng yên lặng lại lần nữa, rốt cuộc là trên kênh thế giới giảm đi biết bao nhiêu ồn ào, khiến cô cảm thấy trong lòng yên ổn rất nhiều.

Lần đầu tiên cô nhận được tin của Diễm Diễm Mưa Bụi trên kênh nói chuyện riêng: Tiểu Vũ, lâu rồi không có nhìn thấy cậu, cậu xui xẻo như tờ giấy trắng vậy, tại sao cậu luôn xuất hiện trên đầu sóng ngọn gió chứ?

Cô kinh ngạc, nhấn tin trả lời lại: Lại làm sao vậy?

Diễm Diễm Mưa Bụi bắt đầu đã trả lời cô: Thân (Hôn), xem trên diễn đàn.

Ai, lúc này trên game này còn có diễn đàn nữa sao, chuyện gì cũng sẽ đưa lên diễn đàn sao.

Cô tiện tay mở ra diễn đàn, không nhìn thì không biết, vừa nhìn đã giật mình: Mấy tấm ảnh trong tay hiệu trưởng ngày đó mà bây giờ lại xuất hiện trên diễn đàn.

Cô dùng sức xoa xoa đầu, rất bối rối, rất khó khăn, đám người kia muốn ép cô điên hay sao?

Tấm ảnh trên diễn đàn đều đã được xử lý, phần lớn là các bộ phận trên khuôn mặt đều được làm mờ, như là bảo vệ nhân vật chính vậy, nhưng đã tung ra những bức ảnh này thì chắc chắn là không bảo vệ nhân vật chính rồi.

Cô càng xem lại càng tức giận, nhưng trong lý trí lại cảm thấy không nên tức giận với bọn tôm tép nhãi nhép đó.

Nhưng cô đều bỏ qua những lời nói trực tiếp trên kênh thể giới trong game, cô mới không muốn nhìn kéo bản hai mắt của mình! Phản ứng này chứng tỏ rằng cô không thêm quan tâm! Chẳng lẽ họ cũng không biết thu tay lại ư, khi họ gặp khó khăn nhất lại đã kích không còn đường đi mới được sao?

Cô đang suy nghĩ, lại nghe tiếng chuông điện thoại di động vang lên, cô vừa nhìn thì thấy một dãy số lạ ở một thành phố khác.

Cô nhíu nhíu mày, đoán chừng là đám người Li San, nên nhấn nút nghe.

“Alo, xin chào.” Cô lễ phép nói.

Người bên kia đầu điện thoại người trầm mặc chốc lát, mới mở miệng nói với cô: “Hạ Thiên Vũ.”

“A, học trưởng.” Cô nghe được giọng nói của Lãnh Thần, không thể làm gì khác hơn là gượng gạo nói một tiếng.

“Tiểu Vũ, anh biết chuyện trên diễn đàn rồi, anh sẽ giúp em.” Lãnh Thần nói.

Cô khôi phục bình tĩnh, nhẹ giọng cười một tiếng: “Học trưởng anh quá lo lắng rồi, chuyện đơn giản như vậy tôi không thể xử lý được sao? Với lại, bọn họ không nói tôi là gái hồng lâu sao? Làm một gái hồng lâu thành công, chẳng lẽ tôi lại thật sự mặc cho bọn họ gây khó dễ sao?”

Lãnh Thần vội vàng nói: “Tiểu Vũ em không cần như vậy, bọn họ nói anh không tin chút nào, anh chỉ tin em, em hiểu không?”

“Học trưởng, tôi không cần anh tin tưởng, anh nên tin tưởng Từ Hân Bình.” Cô lạnh nhạt nói.

“Ha ha, em vẫn quan tâm đến Từ Hân Bình. Anh nói, anh với cô ấy chỉ là thanh mai trúc mã, cho tới bây giờ anh cũng không nghĩ đến chuyện ở chung một chỗ với cô ấy. Người duy nhất anh yêu chính là em.” Lãnh Thần giải thích với Hạ Thiên Vũ về chuyện Từ Hân Bình, lúc này Lãnh Thần cảm thấy là cô đang ghen.

“Đó là chuyện của các người, không có liên quan đến tôi? Không cần giả vờ lấy cớ nói yêu tôi, tôi sẽ cảm thấy rất phiền não.” Cô bật cười, sau đó mang theo châm chọc.

“Học trưởng, hơn nữa, tôi có Dương Dịch rồi, anh ấy cũng sẽ giúp tôi giải quyết tất cả, cho dù như thế nào, anh cũng không có lập trường tôi giúp tôi, anh không phải là người nào của tôi, muốn giúp đỡ cũng không đến phiên anh nhúng tay, còn nữa lần trước tôi còn chưa tính sổ với anh! May mà anh vẫn còn có ý tốt thì thấy tôi gặp nguy.”

“Dương Dịch? Anh ta chính là Dạ Diệc Hân sao? Lúc đó, anh chỉ nhất thời tức giận “ Lãnh Thần có chút mất mát không thôi, chẳng lẽ em không có một chút tình cảm gì với anh sao? Em chỉ tức giận có đúng hay không? Trong lòng Lãnh Thần rất hi vọng cô có thể có tình cảm với mình, như vậy thì anh vẫn còn một ít hy vọng.

“Được rồi, anh không cần phải giải thích nữa, cũng không thay đổi được sự thật. Đúng, là anh ấy, bạn trai của tôi bây giờ. Bây giờ, tương lai cũng vậy.” Cô nói đến chuyện này cũng là cười đến dịu dàng, trong giọng nói là tràn đầy kiên định.

“Anh biết, nhưng anh sẽ không buông tay.” Lãnh Thần lại kiên định lạ thường, “Trong tương lai, anh chắc chắn có thể có tư cách đứng trước mặt em hơn anh ta.”

“Nên nói tôi cũng nói rồi, học trưởng, hẹn gặp lại.” Cô cúp điện thoại đầy buồn bực, nghĩ tới mấy lần nói mới vừa rồi của Lãnh Thần, rất nhức đầu, tại sao sau khi chia tay mới biết hối hận, cần gì phải dây dưa chứ!

Rối rắm nghĩ rốt cuộc nên xử lý như thế nào, Hạ Thiên Vũ không tự chủ mở ra diễn đàn lần nữa, ngạc nhiên khi nhìn thấy, vốn là mấy tấm ảnh kia nhưng giờ thế vào đó chính là tin xin lỗi.

Tôi ở đây nói lời xin lỗi đến Mạc Quân Vũ, những bức ảnh này đều là P ra, muốn xem thử có thành công hay không, cho nên muốn tìm một chỗ kiểm tra, vậy mà đã tạo ra đau khổ đối với Mạc Quân Vũ, thật sự xin lỗi, tôi ở đây chân thành nói lời xin lỗi, hi vọng Mạc Quân Vũ có thể không tính toán, nhưng tại vì lòng tôi quá nhanh tùy tiện tìm một cái tên đăng lên, không có suy nghĩ kỹ nên gây tổn thương với cô ấy.

Hi vọng Mạc Quân Vũ có thể tha thứ cho sai lầm của tôi, những tấm ảnh kia tôi đã xóa hết rồi, bản thân gây ảnh hưởng xấu nên thành thật xin lỗi, tôi đã nói rằng mình không nên tự ý làm mất uy tín của mình, hi vọng mọi người không chửi bới, cảm ơn mọi người quan tâm.

Không phải là mình chưa có xử lý sao? Tại sao lại nhận sai nhanh như vậy? Bọn họ có thể tự mình hiểu ra sao?

Cô không thể tin được kéo xuống, Hạ Thiên Vũ làm thế nào cũng không tìm thấy những tấm ảnh trước đó, nhưng mấy tấm ảnh đó đúng là ở phòng khoa, vậy thì nhất định là Thất thái làm, bọn họ không dễ dàng nhận sai nhanh như vậy nhưng bây giờ diễn đàn thay đổi rồi, đây là chuyện gì xảy ra chứ?

Trong lòng cô rất nghi ngờ, chẳng lẽ là Dương Dịch làm? Nghĩ vậy nên cô lấy điện thoại di động bấm dãy số, không bao lâu đã có người nhận.

“Bà xã? Làm sao vậy?” Nghe được giọng nghi ngờ của Dương Dịch, Hạ Thiên Vũ cũng biết này chuyện không phải Dương Dịch làm, nếu không anh chắc chắn sẽ giải thích trước với cô, chứ không phải là bộ dáng này.

“Mới vừa rồi trên diễn đàn tung ra mấy tấm ảnh, chính là những tấm ảnh mà hiệu trưởng khiển trách em, sau đó không biết làm cách nào đã thay bằng một tin xin lỗi, em nghĩ là anh làm chứ!”

“Anh không có, anh còn không biết chuyện như vậy ! Gần đây anh cũng không có vào game. Nhưng anh không nghĩ rằng đó là tin xin lỗi xuất phát từ bọn Thất thái, nhất định là có ai đó đang giúp em!”

“Ai đang giúp em chứ? Mẹ cùng với anh trai em bọn họ bình thường đều không đi dạo diễn đàn, nếu muốn làm như vậy thì phải học công nghệ thông tin, nhưng theo em học công nghệ thông tin! Bên cạnh em giống như không có nha! Người đó là ai đây?” Dựa theo Dương Dịch phân tích và tìm kiếm, Hạ Thiên Vũ loại bỏ từng người từng người bên cạnh, vẫn không có một người phù hợp.

“Có phải em bỏ sót mất người nào hay không?” Nghe cô loại bỏ từng người một, thật sự là không có ai! Nhưng có chuyện như vậy, chắc chắn không phải là bọn Thất thái làm, nếu Thất thái vừa chính ra như vậy, thì tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc giữa đường.

“Không có, chắc chắn là không có rồi!”

“Vậy cũng không biết nữa, nhưng may mà bọn họ kịp thời, nếu không anh nhất định giúp em dọn dẹp bọn họ.”

“Ha ha, thôi, không nghĩ ra được, bọn họ đã gọi tin xin lỗi, nếu nín lỳ không thả chính là em hẹp hòi !”

“Ha ha, vậy trước hết chúng ta tha cho bọn họ một mạng, bọn họ thật sự nên cảm ơn người giúp bọn họ nha!”

“Ừ, đã không có chuyện gì, anh vội vàng đi làm đi!”

“Được.”

Nói chuyện với Dương Dịch như vậy, cho nên Hạ Thiên Vũ cũng không suy nghĩ tiếp cái gì, lúc trước tức giận, tất cả nghi ngờ đều biến mất không thấy, quân họ khi gió là ai, đến lúc tự nhiên sẽ tự động xuất hiện thôi, cũng không phải là người muốn hại mình, đến lúc đó nhất định phải nói tiếng cảm ơn với họ.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Chương 50.2 - Diễn Đàn Phong Vân

Edit: Sun520

Chỉ là ngay sau đó, Hạ Thiên Vũ luôn suy nghĩ muốn biết rốt cuộc ai giúp đỡ mình, thật sự là bất ngờ mà, mặc dù mới vừa rồi nghĩ rất thoáng, nhưng ngay sau đó cô luôn suy nghĩ muốn tìm ra người đó là ai, cho nên cô nhập nã online, tìm kiếm IP của bài đăng này nhưng bài LZ được đăng nhập rất nhiều lần, nhưng mỗi lần đăng nhập là những nơi khác nhau.

“Chẳng lẽ đã rõ ràng rồi sao?” Dù sao ID của người đó là màu đen, chắc chắn kỹ thuật máy tính tốt hơn cô, muốn xóa dấu vết rất dễ dàng, nhưng cô muốn tìm manh mối để tìm ra dấu vết của người giúp đỡ mình, dường như là không thể nào, xem ra kỹ thuật của cô vẫn còn quá kém!

Lần đầu tiên Hạ Thiên Vũ cảm thấy cần phải học tốt hơn về ngành công nghệ thông tin này, nhìn xem người khác làm chuyện tốt cũng không muốn để lại tên, bản lĩnh của cô lại quá kém, muốn tìm cũng tìm không ra.

Phía dưới thư nói xin lỗi là một bài phát biểu, lần nữa hiện ra cảnh náo nhiệt.

Một con quạ trắng: Wow, không nhìn ra được tấm ảnh này là P nha, LZ dạy tôi một chút đi, đáng tiếc ảnh đã bị xóa, nếu không thì có thể nghiên cứu thử xem có sơ hở nào không.

Son Thủy vô tình: Tôi nhìn không giống như là P! Lý do này có phải giả dối hay không?

Khăn ăn không che hồ sơ: Làm sao có thể là giả, nếu giả thì người ta làm sao đặc biệt giải thích như vậy, đầu óc hồng rồi à, hơn nữa người ta có thể đưa ra một lý do như vậy?

Bỉ ôi không thôi: Đúng vậy, nhưng đáng tiếc không có thấy rõ mặt em gái kia nha, có lẽ là một cô gái xinh đẹp.

Ngày nghỉ không phải là mộng: Lz nhận tôi làm học trò đi! Tôi cũng muốn học.

.....

Nhìn phía dưới có rất nhiều ID sùng bái trả lời, trong nháy mắt Đinh Doãn Dị cảm thấy xấu hổ, đây chính là ảnh thật có được hay không, căn bản cũng không phải là P ra, làm sao là do kỹ thuật cao! Chỉ là người đăng bài viết này thật sự quá đáng, làm sao cô có thể là một người như vậy, chỉ cần nhìn mấy ngày nay tiếp xúc với cô, Đinh Doãn Dị cũng không tin bài đăng này.

Cho dù muốn kéo bài này cũng kéo đến quá thái quá đi, mặc dù đáng về Thiên Vũ rất đẹp, nhưng không nhìn kỹ sẽ cảm thấy rất bình hường, giống như cô không biết cách ăn mặc, nếu thật sự như lời họ nói, thì cô phải ăn mặc trang điểm lộng lẫy, chứ không thể nào đơn giản như vậy.

Hơn nữa Hoan Hoan có nói với mình, chuyện trên trên diễn đàn hoàn toàn không đúng, cho dù cô là của mẹ Hoan Hoan, có thể con bé sẽ nghiêng về phía cô, nhưng vì bạn bè mà nuôi dưỡng một đứa bé chắc chắn sẽ không đến nỗi nào.

Anh nhìn lại bài đăng lần nữa, chủ nhà vốn là đang rất tức giận, trong nháy mắt làm cho nhiều người hỏi làm bằng cách nào mà được như vậy, từ trước đến giờ đều là chán động ở Baidu, không nghĩ tới bây giờ chủ nhà cũng bắt đầu hóng gió.

Ánh sáng rực rỡ: Là ai, là ai đang làm trò quỷ, không thấy ảnh trong máy tính của tôi nữa? Có bản lĩnh chui ra ngoài cho tôi.

Ánh sáng đầy trời: Đúng vậy, quá ghê tởm, Mạc Quân Vũ có phải là cô ở trong bóng tối giờ trò hay không, có bản lĩnh làm nhưng không có bản lĩnh thừa nhận, còn chạy tới che giấu sự thật, quả nhiên chính là một tiện nhân.

Hoa quý đậm chiếc nhẫn: Đây là muốn làm gì? Chuyện gì xảy ra thế? Hai vị lâu trên có thể giải thích rõ một chút hay không, để cho chúng tôi biết rõ mọi chuyện.

Khăn giấy mùa đông: Đúng vậy, đúng vậy, đã xảy ra chuyện gì, tôi rất tò mò.

Ánh sáng đầy trời: Rốt cuộc là ai làm được như thế, nhanh chui ngay ra đây cho tôi, nếu để cho tôi bắt được thì tôi không khách khí đâu đấy.

.....

Cô cười lạnh nhìn Ánh sáng đầy trời và Ánh sáng rực rỡ kêu gào ở giữa, nếu thật sự có thể tra được, tôi đây thật sự là học uống phí sao? Nếu các người thật sự có thể tìm được bọn họ thì làm sao kêu gào ở đây chứ?

Quả nhiên vẫn là một đám người chưa trưởng thành, Đinh Doãn Dị thật sự bức bối với những người này, đây là dùng là phép khích tướng sao? Có phải vẫn không đủ cao thâm đúng không?

Chẳng lẽ muốn anh đi ra ngoài thành thật để cho các người tính sổ sao? Dĩ nhiên câu trả lời là không thể nào!

Đóng diễn đàn, náo nhiệt cũng chỉ là nhất thời, sẽ qua rất nhanh, nhưng danh tiếng xấu xa vẫn sẽ vang một vạn năm, chuyện này rất nghiêm trọng nhưng không thể làm rõ được!

Kiều Y đến, còn cầm theo một số đồ ăn vặt cho Hoan Hoan, Hạ Thiên Vũ thấy nên ước ao ghen tị, dù sao tuổi của cô cũng không có miễn dịch đối với đồ ăn vặt, khi thấy có quà vặt vẫn sẽ muốn ăn.

Sau buổi cơm tối, hai người bọn họ ngồi xem tiết mục giải trí ở phòng khách, thuận tiện nói câu được câu mất, mà Hoan Hoan cũng chỉ có thể nhìn hai người vui vẻ không dứt, còn cô thì làm bài tập bên cạnh, nhưng lỗ tai thỉnh thoảng vẫn nghe ngóng, xem ra cũng không có tâm tư làm bài tập.

Hạ Thiên Vũ nói chuyện gặp Dương Dịch trong game, và chuyện buổi tụ hội bạn học trong thực tế với Kiều Y, nhưng Kiều Y giống như không cảm thấy bất ngờ, chỉ cười cười, nói: “Điều này cho thấy hai người các cậu có duyên phận, Dương Dịch rất tốt, mặc dù chỉ gặp qua một lần, nhưng mà mình lại rất thích anh ấy.”

“Cậu thích anh ấy?” Hạ Thiên Vũ ngạc nhiên.

Kiều Y cười hí mắt nói: “Dĩ nhiên, ai mà không thích trai đẹp? Hơn nữa lại là anh chàng rất đẹp trai!”

“Y Y, mấy ngày trước, anh ấy đến tìm mình, mình mới phát hiện, hóa ra mình chưa bao giờ quên anh ấy!” Bỗng nhiên cô cười tự giễu, là trước kia mình cũng có chút lỡ vào sao? Nhưng tại sao sau này lại có thể ở chung với Lãnh Thần, Hạ Thiên Vũ không biết, cũng nói không rõ ràng lắm.

“Mặc dù ngày trước chúng mình rất ít tiếp xúc, nhưng mà mình luôn nhớ ánh mắt của anh ấy, sẽ rất nhớ nhưng”

Trên mặt Kiều Y xuất hiện nụ cười, nắm tay của cô, nói: “Cô gái ngốc, dĩ nhiên mình biết! Thật ra thì anh ấy cũng rất thích cậu, nhưng mà cậu chưa bao giờ phát hiện mà thôi, bằng không tại sao nhiều năm anh ấy luôn hỏi chị Cả, cậu sống có tốt không? Cũng chỉ có cậu ngốc nghếch như vậy, có người yêu say đắm mình mà cũng không biết, nếu mình có đẹp trai thậm chí mình thì tốt, bản thân nằm mơ cũng sẽ cười đến tỉnh đấy!”

Kiều Y nói xong thì giật mình, dường như mình nói sai rồi.

Hạ Thiên Vũ sững sờ, quay đầu nhìn về phía cô, nói: “À? Hỏi chị Cả sao?”

Kiều Y không nhịn được cười ra tiếng, nếu đã nói ra thì không giấu diếm nữa: “Anh ấy là bạn trung học của chị Cả, cho nên mới vừa rồi cậu nói với mình gặp anh ấy trong trò chơi, mình không cảm thấy có nhiều bất ngờ, ngược lại là chuyện trong dự tính, nhưng mà động tác của anh ấy quá chậm, bây giờ mới hành động, thật sự nên nói chuyện với anh ấy một chút.”

Lần này Hạ Thiên Vũ phải im lặng, hóa ra là có chuyện như vậy!

“À, số cậu thật tốt, có một người đàn ông yên lặng yêu cậu lâu như vậy.” Kiều Y ngửa đầu, than thở nói.

Ngày ấy, lần đầu tiên cô nói nhiều với Kiều Y như vậy, có thể nói là mở rộng lòng với nhau, cũng là lần đầu tiên cô biết Kiều Y phiền não.

Kiều Y sinh ra ở đây, nhưng bạn trai cô lại ở vùng khác, giữa hai người có rất nhiều rất nhiều trở ngại, cho nên bây giờ Kiều Y cũng rất buồn, cô không biết nên kiên trì hay là từ bỏ, cũng không biết, tất cả những nỗ lực của mình có đáng giá hay không.

Cô thấy Kiều Y đau lòng, cô chỉ có thể cười nhạt, thật ra thì, tình yêu của cô có thật sự thuận lợi như vậy hay không, cô cũng không biết, bây giờ cô chỉ có thể làm chính là an ủi cô ấy, dù sao cuộc sống luôn là phải trải qua rất nhiều trắc trở, mới biết lựa chọn của mình có đúng hay không, tất cả mới có thể kết thúc.

Cô và Hoan Hoan tiễn Kiều Y về, Hạ Thiên Vũ vẫn còn cân nhắc chủ đề mới vừa rồi của hai người, mặc dù hai người gặp gỡ khác nhau, nhưng đều giống nhau là có rất nhiều khó khăn, bên ngoài là một nơi tốt nhưng không chắc chắn nơi đó thật sự tốt.

Hơn mười giờ đêm, điện thoại di động vang lên, cô nhìn, hóa ra là Triệu Vũ gọi tin cho cô.

“Chị dâu, buổi tối lão đại đi uống rượu với khách hàng rồi, đã khuya cũng chưa có trở lại, đoán chừng muốn say chết rồi! lát nữa chị nhớ gọi điện thoại cho cậu ấy, để cho cậu ấy tỉnh táo một chút, tôi sợ cậu ấy bị người ta ăn! Chị dâu, tôi hết lòng với chị đó nha! Len lén nói cho chị biết, mấy ngày nữa là sinh nhật lão đại, chúng tôi muốn tụ tập với nhau đến khuya, có phải chị nên đến dự sinh nhật của lão đại hay không?”

Sinh nhật? Cô nhớ, sinh nhật Dương Dịch là tiết Đoàn Ngo.

Cô mỉm cười, bây giờ cô chưa có ý định đi thành phố S.

Vì vậy cô trả lời với Triệu Vũ: Gởi địa chỉ của anh ấy cho tôi. . . tôi không đến được, nhưng tôi muốn gởi quà tặng cho anh ấy, nhưng cậu phải giữ bí mật!

Ngay sau đó, Triệu Vũ gởi địa chỉ của anh cho cô, sau đó cười híp mắt nói tuyệt đối tuyệt đối sẽ giữ bí mật, nhưng mà thái độ làm cho Hạ Thiên Vũ cảm thấy chính là cười trộm.

“Mẹ ơi, con làm xong bài tập rồi, Chủ nhật mẹ dẫn con đi chơi đi! Lần trước mẹ và thầy giáo Đình nói lần sau sẽ dẫn con đi chơi mà, nhưng cũng đã lâu rồi, các người cũng không có mang Hoan Hoan đi ra ngoài, có phải lừa gạt Hoan Hoan hay không?” Ánh mắt Hoan Hoan nhìn Hạ Thiên Vũ lên án, giống như cô đã làm mười tội nặng nhất vậy.

Lúc này cô mới nhớ tới, hình như là có chuyện này thì phải, nhưng mình đã quên mất trong khi con bé này lại vẫn nhớ rõ ràng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chương 51.1 – Ai lợi hại hơn ai

Edit: Sun520

Hoan Hoan vừa thấy vẻ mặt này của mẹ thì biết chắc chắn mẹ đã vứt chuyện này ra sau đầu rồi, trong lòng khó chịu, mẹ thiệt là, chuyện đi chơi quan trọng lại có thể quên như vậy, có phải Hoan Hoan không nói, thì mẹ cũng không mang Hoan Hoan đi ra ngoài đúng không!

“Hi hi, Hoan Hoan, mấy ngày nay mẹ rất bận, mẹ không phải nói không giữ lời nha. . . , chỉ là muộn một chút mà thôi, con thấy thầy giáo Đình mỗi ngày đi dạy rất vất vả, ngày chủ nhật còn phải soạn giáo án! Đầu đó có nhiều thời gian đi ra ngoài với chúng ta!”

“Nhưng mẹ không hỏi thầy giáo Đình thì làm sao mẹ biết, mẹ cũng không phải là thầy giáo!” Mẹ lại muốn lừa phỉnh mình, không có cửa đâu.

“Ai . . . , được rồi, mẹ sẽ gọi điện thoại hỏi, nhưng mẹ không có số của thầy giáo Đình!” Hạ Thiên Vũ thỏa hiệp, không ngờ thời gian gần đây Hoan Hoan rất thông minh, đây rõ ràng là chuyện tốt, vì sao mình luôn cảm thấy xấu hổ như vậy! Tại sao Hoan Hoan lại dùng sự thông minh này đối với mẹ chứ? Mẹ có trêu chọc con đâu chứ?

“Vậy không có cách nào khác sao?” Hoan Hoan chưa từ bỏ ý định hỏi, không có số điện thoại thì gặp mặt nói chuyện.

“Chẳng lẽ Hoan Hoan muốn mẹ đi đến trường học tìm thầy giáo xin số điện thoại hả? Nếu như vậy thì thầy giáo lại nghĩ mẹ thích anh ta!” Trong lòng Hạ Thiên Vũ rất vui mừng, nhưng về mặt rất là khó xử.

Cách này được nha!

Chỉ là Hoan Hoan biết đây là không thể nào, mặc dù trong lòng hết sức nghĩ tán thành, nhưng đó là trước khi nhìn thấy Dương Dịch, sau đó lòng Hoan Hoan đã bắt đầu dao động, Hoan Hoan bắt đầu dao động giữa hai người Đinh Doãn Dĩ và Dương Dịch, cho nên lúc này cũng không có thúc giục Hạ Thiên Vũ đi thực hiện.

Bản thân thầy giáo Đinh làm rất tốt, nếu chú Dương Dịch bất hòa với mẹ, vậy thì thầy giáo Đinh cũng được, Hoan Hoan thật là thông minh.

Chỉ là nếu Hạ Thiên Vũ biết ý nghĩ của Hoan Hoan, sợ là tim cũng muốn ngừng đập thôi, Hoan Hoan đó là vấn đề mặt mũi đó, nếu là sự thật, mặt mũi của mẹ không chống cự nổi đâu nha!

“Hoan Hoan, không có cách nào! Nếu không chờ sau này hãy nói cũng được! Có phải bây giờ Hoan Hoan nên đi ngủ rồi đúng không?” Nói xong Hạ Thiên Vũ mở điện thoại đi động nhìn một chút, phát hiện ra rằng mặc dù rất xấu hổ khi nói chuyện với Kiều Y lâu như vậy, nhưng vẫn không có quá khuya.

“Mẹ ơi, hôm nay có phải ngủ sớm đúng không, có phải mẹ muốn đi làm chuyện xấu xa gì hay không, nếu không tại sao ép Hoan Hoan đi ngủ sớm như vậy? Thành thật khai báo với con đi.” Hoan Hoan nhìn thấy nét mặt của cô cũng biết bây giờ thời gian chắc chắn vẫn còn rất sớm, về mặt vui sướng khi hỏi cô.

Cô nhìn đáng về Hoan Hoan như dạng bị ta bắt được nhược điểm rồi, dờ khóc dờ cười nghĩ giải thích cũng không biết giải thích thế nào.

“Được rồi, mẹ đi làm chuyện xấu đi, Hoan Hoan cũng làm chuyện của mình, chúng ta đều có việc riêng được không, mẹ không buộc Hoan Hoan đi ngủ, Hoan Hoan chính mình tự đi chơi, được chưa?”

“Mẹ, mẹ không vui sao, được rồi, con đi ngủ đây!” Bỏ lại những lời này, Hoan Hoan xoay người rồi đi, để lại cho cô một bóng lưng tiêu sái(phóng khoáng).

“Vớ vẩn, lại còn chảnh nữa chứ.” Bất đắc dĩ cười một tiếng.

“Mẹ, vì sao trong phòng bếp lại có hoa, mỗi lần con nhìn thấy đều là tươi mới à? Có phải có người theo đuổi mẹ hay không?”

“Làm sao có thể, đã bảo con đi ngủ, còn trông nom đông trông nom tây, cẩn thận về sau biến thành Bà Quán Gia đấy, mẹ thấy phòng bếp quá dầu mỡ cho nên mua hoa về trang trí đấy, vừa đẹp mắt lại có không khí trong lành, không phải rất tốt à.”

“Được rồi, được rồi, con không quan tâm nữa, cái người này không phải quá lãng phí tiền sao, chỉ vì không khí trong lành, tại sao trước kia không thấy mẹ lãng phí vậy!” Lời nói phía sau Hoan Hoan chỉ hạ thấp giọng thì thầm, nhưng vẫn để cho Hạ Thiên Vũ nghe.

Nhìn Hoan Hoan rồi đi, rốt cuộc là Hoan Hoan gần đây quá yêu quan sự tình hay là gần đây cô xảy ra quá nhiều chuyện phải không?

Cô âm thầm tự hỏi, trong lúc lơ đãng nhớ lại lời nói mới vừa rồi của Triệu Vũ, cho nên lấy điện thoại đi động ra, do dự có nên gọi điện thoại cho Dương Dịch hay không.

Lúc này, điện thoại đi động lại vang lên, nhìn vào tên, là Dương Dịch, cô có chút vui vẻ, vội vàng nghe.

“Bà xã.” Giọng của anh vẫn quyến rũ như vậy, làm cho người ta vừa nghe đã nghiện, nhưng hôm nay nghe có chút trầm thấp, cô nghĩ có lẽ là bởi vì uống rượu.

“Dạ, em đây!” Cô cố gắng duy trì dịu dàng của mình, hoặc là nói, cô chưa bao giờ nói chuyện với người đàn ông nào mà dịu dàng như vậy, có lẽ là bởi vì tối nay cô biết sắp đến sinh nhật anh, cho nên mới cảm thấy như vậy.

Anh cười khê, sau đó nói: “Bà xã, hôm nay em thật dịu dàng, giọng nói nghe thật ấm áp.”

“Anh đang ở đâu?” Không để ý đến lời của anh, bây giờ cô chuyện cô quan tâm nhất chính là anh đang ở đâu.

“Ồ nhà! A Không đưa anh trở về! Anh uống quá nhiều nên đầu rất đau, thật khó chịu! Muốn lên trò chơi tìm em, lại càng muốn nói chuyện với em hơn cho nên anh gọi điện thoại tới, thật xin lỗi, hôm nay anh về nhà muộn, không có vào trò chơi với em!”

“Hôm nay em không lên trò chơi, không cần mỗi ngày đều vào trò chơi với em, anh phải tự chăm sóc mình tốt trước mới được, anh ngủ được không?”

“Được, anh nghe lời bà xã đại nhân. Bà xã.”

“Hả?”

“Mấy ngày nữa đến đây với anh được không?”

“Mấy ngày nữa em sẽ về nhà, lần sau đi!”

“Trước tháng chín đến với anh, anh mừng sinh nhật với em!”

Cô kinh ngạc, làm sao anh có thể biết sinh nhật của cô trong tháng chín, suy nghĩ một chút sau đó không cảm thấy nhiều ngạc nhiên, có lẽ là Thư Mỹ nói cho anh biết, bỗng nhiên cô mỉm cười, nói: “Được, em đồng ý với anh! Nhanh đi ngủ đi!”

“Ừ, được rồi.”

Cúp điện thoại, cô lại có thể đắm chìm trong sự lãng mạn có tên nhớ nhưng, cho dù Dương Dịch uống say nhưng vẫn nhớ cô nha.

Cô biết, cô thật sự yêu rồi, cảm giác đó chưa từng có trước đây, nên trong lòng tràn ngập ngọt ngào.

※※

“Mẹ ơi, ngày mai chúng ta đi chơi với thầy giáo Đình nha!” Mới vừa tan học, Hoan Hoan đã chạy tới đây, vừa nói vừa chạy về phía Hạ Thiên Vũ, giống như trong lòng không thể đợi đến ngày vậy.

“Hoan Hoan, trước đó không phải nói với con rồi sao, thầy giáo Đình rất bận rộn, hơn nữa”

“Mẹ, không có việc gì con đã hỏi thầy giáo Đình rồi, thầy giáo nói ngày mai có thời gian, có thể đi chơi với chúng ta, hơn nữa, thầy giáo còn cho Hoan Hoan số điện thoại của thầy nữa, nói chờ xác định đi nơi nào rồi sau đó gọi điện thoại thông báo với thầy, đến lúc đó thầy chắc chắn sẽ đến, mẹ thầy giáo Đình nói có đúng không?” Hoan Hoan cắt đứt lời từ chối mà chuẩn bị cô nói, rất chu đáo thuận tiện lấy số điện thoại của thầy giáo Đình đến, làm cho cô không nghĩ ra được lý do từ chối nữa.

Lần đầu tiên Hoan Hoan vì mẹ mà nghĩ chu đáo như vậy, tại sao lúc bình thường không nhìn thấy con bé chu đáo như vậy chứ?

“Hoan Hoan, thầy giáo Đình thật sự đồng ý sao? Con không có lừa gạt mẹ chứ?” Cô muốn xác nhận chuyện này là sự thật.

“Mẹ”

“Được rồi, mẹ biết rồi, mẹ sai lầm rồi, ngày mai con muốn đi đâu thì đi nơi đó có được hay không?” Nhìn thấy ánh mắt Hoan Hoan tức giận, cô nhanh chóng nhận sai để tránh làm cho tiểu tử tông này tức giận.

“Hừ hừ, thái độ này không còn sai biệt lắm, con sẽ không so đo với mẹ.” Nhìn thấy dáng vẻ lão tử tông của Hoan Hoan, khiến Hạ Thiên Vũ cực kỳ im lặng.

“Vâng vâng vâng, tử tông ngài có phải nên làm bài tập về nhà rồi hay không, nếu không ngày mai cũng đừng nói mẹ nuốt lời đó! Nếu thầy giáo nói với mẹ Hoan Hoan không có làm bài tập về nhà, thì Hoan Hoan sẽ bị trừng phạt không nhẹ đâu đấy!” Lúc này đến phiên cô dọa Hoan Hoan rồi, trong lòng của cô mang theo nhiều nụ cười, nhưng mà trên mặt lại là dáng vẻ rất nghiêm túc.

“Được rồi, con đi làm bài tập về nhà, tuyệt đối không để cho mẹ có cơ hội tìm con gây phiền phức, hừ.” Nói xong Hoan Hoan thật sự chạy đi làm bài tập về nhà, bộ dáng như vậy đoán chừng là bởi vì ngày mai muốn ra ngoài chơi, nên làm bài rất nghiêm túc.

Nếu mỗi lần con đều nghiêm túc như vậy, thành tích của con nhất định sẽ được tăng lên rất nhiều, trong lòng Hạ Thiên Vũ âm thầm suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Chương 51.2 – Ai lợi hại hơn ai

Edit: Sun520

“Cốc cốc” tiếng gõ cửa vang lên, Hoan Hoan vốn là nghiêm túc làm bài tập trong nháy mắt về mặt trở nên bức bối, đoán chừng là bởi vì tiếng gõ cửa âm ỉ đến chỗ cô.

Hạ Thiên Vũ vội đi mở cửa: “Tiểu Vũ, Hoan Hoan về chưa?”

Li San mang theo đồ đi vào, nói về phía Hoan Hoan: “Hoan Hoan, xem đi mang đồ ăn ngon đến cho con nè, hoan nghênh không?”

“Hoan nghênh hoan nghênh, đi giúp Hoan Hoan cất đồ ăn vật đi, chờ Hoan Hoan làm xong bài tập sẽ tới ăn, mẹ con cũng không thể ăn trộm” Hoan Hoan nói với Li San sau đó tiếp tục nghiêm túc làm bài tập, Li San cảm thấy rất là kỳ lạ, nếu là bình thường Hoan Hoan đã sớm để xuống bài tập xuống

chạy tới ăn rồi, tại sao hôm nay lại nghiêm túc như vậy à?

“Hoan Hoan muốn ngày mai mình đưa con bé đi ra ngoài, cho nên mới phải nghiêm túc như vậy, để cho con bé làm xong rồi ăn cũng được.” Hạ Thiên Vũ giải thích khi thấy Li San nghi ngờ.

“Hóa ra là có nguyên nhân à, mình nói mà, được rồi, cậu cắt cho Hoan Hoan đi, chờ Hoan Hoan làm xong bài tập sẽ ăn.” Li San mỉm cười, cũng không thèm quan tâm đến đáng về vui sướng của Hoan Hoan nghênh đón mình.

Hai người trò chuyện trên trời dưới đất, chỉ là không biết người nào dẫn dắt đề tài đến trong trò chơi, khiến Li San tràn đầy tò mò về những chuyện xảy ra trong Bát Hoang, tại sao cô có thể có nhiều chuyện thú vị xảy ra như vậy, không chịu được khi Li San thúc giục, cô đành phải làm theo lời Li San.

Đăng nhập vào game lần nữa, trên kênh nói chuyện riêng xuất hiện rất nhiều người, khiến Hạ Thiên Vũ lập tức cảm thấy hình như lại xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ lại muốn gió nổi lên một lần nữa? Mấy ngày trước mới vừa nổi lên một sóng gió mà!

Mở ra nhìn thấy Diễm Diễm Mưa Bụi.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Tại sao trong game luôn có tin đồn về cậu vậy hả?

Mạc Quân Vũ: A? Tin đồn gì? o(͡° ͜ʖ ͡°)o

Diễm Diễm Mưa Bụi: Cậu còn không biết? Mình nói cậu nên sống một cuộc sống không tranh quyền thế có tốt hơn không? Trước đó đã gây ra một con sóng gió, à mà không đúng gần đây cậu vẫn luôn có sóng gió, vừa chọc phải Thất thái, vừa có biết bao nhiêu người giúp đỡ, vừa cầu kết với đại thần, lại kết hôn với đại thần, vừa khiến đại thần giúp cậu ra mặt đánh nhau, đại thần vì cậu bị tẩy trắng rồi, tại sao gần đây mình phát hiện trong trò chơi tất cả sự kiện lớn đều không thoát được có liên quan với cậu đây? Gần đây Thiên Diện Lang, Vạn Sự Thông và Bách Hiếu Sanh vui mừng muốn chết à!

Mạc Quân Vũ: Tiểu Vũ, tốt nhất cậu nói cho mình biết đã xảy ra chuyện gì, nhanh lên!

Diễm Diễm Mưa Bụi: Cậu lên diễn đàn xem một chút, nhiều chuyện cầu huyết lắm, tại sao cậu lại gặp phải chứ! (thở dài) nhưng cho dù bọn họ viết như thế nào, mình luôn tin tưởng cậu, chỉ có điều mình cảm thấy những người này thật sự quá ngây thơ!

Ôi, trò chơi này cái gì cũng được đưa lên diễn đàn, có vẻ như gần đây diễn được mọi người quan tâm nhất nha.

Cô vội mở ra diễn đàn chính thức, sau đó nhìn thấy mấy bài có page view dẫn cao nhất, sau khi xem xong, cô hóa đá lần nữa, thật sự rất cầu huyết rất cầu huyết mà, không biết người nào viết ra bài báo cầu huyết như vậy.

Mà Li San cười vui sướng ở bên cạnh: “Di San, đi có thể yên tĩnh một chút hay không vậy!” Hoan Hoan khó chịu khi nghe tiếng ồn này.

“Được được được.” Cô trả lời với một nụ cười, chỉ là giọng rõ ràng thấp rất nhiều, Hoan Hoan cũng tiếp tục làm bài tập về nhà.

Tiêu đề là Phát hiện tin tức của nhân yêu, nội dung nói là người đàn ông A thầm mến một phụ nữ, theo từ hiện thực đuổi đến trò chơi, biết người phụ nữ kia thích người đàn ông B trong trò chơi, cho nên sau đó huấn luyện một ID người phụ nữ đi quyến rũ người đàn ông B, kết quả người đàn ông B tiếp xúc với người đàn ông A nên phát hiện người đàn ông A thật ra là Nhân yêu, sau đó cùng nữ chính yêu nhau, người đàn ông A ghi hận trong lòng, cho nên dùng ID người nữ quyến rũ người đàn ông C là đại thần, từ đó đã kích người đàn ông B và nữ chính, nhưng tình cảm người đàn ông B và nữ chính vững hơn vàng, hơn nữa lại có hậu viện mạnh mẽ, nên người đàn ông A buồn bã, cho nên xóa ID nữ, lại lấy một ID nữ khác đi quyến rũ người đàn ông D là tôn đại thần, tiến hành trả thù người đàn ông B và nữ chính.

Bên trong còn kèm theo một ảnh chụp màn hình ngày mà ID địa tinh Hạ Thiên Vũ tiêu diệt đám người đó, chỉ là dùng bút xoạt xóa ID đi, nhưng mọi người ở trong khu vực này sẽ nhận ra ID địa tinh của Hạ Thiên Vũ, bởi vì bộ trang phục kia là độc nhất vô nhị.

Hơn nữa gần đây chuyện đã xảy ra cũng rất nhiều người biết, bây giờ mọi người đều biết ID Trong Mộng Tầm Hoan là ai, cho nên bên trong bài đăng này nói Nhân yêu là ai cũng đã rõ ràng rồi.

Bài báo còn nói chắc như đinh đóng cột, nói cho hai đại thần bị lừa gạt, không nên bị Nhân yêu lừa gạt nữa.

Sau đó cô nhìn vào bài bình luận, phần lớn mọi người đều chửi rủa cô, nhưng cũng có mấy người đứng ra nói Nhan Như Mỹ Quyển là người vốn hạ tiện như vậy, thích đôi trắng thay đen để kích động quần chúng

“Hạ Thiên Vũ, tại sao cậu trêu chọc người ta như thế, tại sao họ hận cậu tới mức đó chứ?” Li San cười hỏi.

“Mình cũng không biết, cậu xem nội dung vở kịch chơi rất khá đi, thật tài tình!” Hạ Thiên Vũ không nhịn được cười nói, mặc dù sau khi cô xem xong thì có chút ngây ngô, nhưng sau đó cô cảm thấy rất buồn cười.

Cô mở ra danh sách bạn tốt, Dạ Diệc Hàn và đội ngũ của anh vẫn đứng yên đều không online, cô biết mấy ngày nay anh rất bận rộn nhiều việc, chỉ có buổi tối mới có thể login, cho nên đoán chừng bây giờ cũng không biết chuyện của cô, vì vậy, cô rất thờ ơ.

Cô chuyển đến kênh thể giới, cùng Ly San thưởng thức những tin đồn đó.

【 Thế giới 】 Như nước này: Tất cả mọi người thấy được chưa, Mạc Quân Vũ căn bản là đại nhân yêu! (ói)

【 Thế giới 】 Thần Mã Đô Thị Phù Vân: Tôi tin tưởng cô Mạc! (đĩnh)

【 Thế giới 】 Lặng lẽ: Cho dù cô Mạc thật sự là Nhân yêu, chơi với Dạ đại thần thì tôi cũng thích...! (sắc)

【 Thế giới 】JQ sinh khắp nơi: Người phụ nữ thôi trong thế giới nha! JQ tràn trệ nha! JQ khắp nơi nha! (rầu rĩ)

【 Thế giới 】 Lộ nước: Thật sự không rõ tên nhân yêu kia có gì tốt! Quá tiện rồi! (ói)

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: Quả nhiên Dạ phu nhân chính là lợi hại, cô chính là nhà sản xuất ra tin đồn nha! Xin hãy tiếp nhận ý sùng bái của tôi đi!

【 Thế giới 】 Hoa tương tích: Thôi đi, Nhân yêu hoành hành trên thế giới, thì trách những người đàn ông ngốc kia!

【 Thế giới 】 Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Diễn đàn là Phù Vân! Phu nhân của thành chủ thành Bất Dạ chúng ta có phải là nhân yêu hay không thì không cần các người phải kết luận ở đây, TM có người tình tào hay không, những người phụ nữ như Nhan Như Mỹ Quyển có phải NC (dân đồn) hay không!

【 Thế giới 】 Đóa bảo: 9494, không ăn được nho thì nói nho còn xanh, phu nhân của thành chủ là người phụ nữ rất xinh đẹp nha, cho nên những người phụ nữ ghen tỵ cũng không nên kêu gào ở đây! Thật sự quá mất mặt!

【 Thế giới 】 Say Tây Phong: Bà xã, em không nên nói chuyện với NC, ảnh hưởng hình tượng, nhanh chóng! (nhanh chóng)

【 Thế giới 】 Thượng Đế chiếc nhẫn: Tôi cũng không nhìn nổi rồi, Tây Phong, tôi rời khỏi bang, tôi muốn đến bang phái các người! Tôi muốn tiếp tục đi sùng bái tiểu Mạc Mạc! Tiểu Mạc Mạc, tôi luôn tin tưởng cô, luôn ủng hộ cô! A ha ha.

Nhìn Đóa bảo, Say Tây Phong và Thượng Đế chiếc nhẫn nói chuyện giúp cô, bất giác mỉm cười, ít nhất, cô cũng không cô đơn nha!

Li San nhìn vẻ mặt của cô, có chút ngạc nhiên, nên hỏi cô: “Dạ đại thần? Hạ Thiên Vũ, mình nhớ cậu không quan tâm đến người trong game mà, Dạ đại thần là người thế nào vậy?”

“Anh ấy là Dương Dịch !” Hạ Thiên Vũ cười nói, khi cô nói tên của anh thì luôn dịu dàng như thế.

Li San nhếch miệng cười, nói: “Hóa ra là anh ấy, khó trách! Không phải bây giờ cậu rất hạnh phúc à? Không ngờ anh ấy đuổi theo cậu đến trong game luôn rồi!”

Cô chỉ cười nhạt, xem ra ban đầu mình chính là người không biết chuyện rồi! Có lẽ là bởi vì người trong cuộc luôn mơ hồ hay là mình quá ngốc? Li San xoay người vào phòng bếp, chuẩn bị lấy gì đó để ăn, căn nhà này vốn chính là bốn người cùng nhau thuê, nhưng sau đó bọn họ từng người một vì công việc mà phải ra ngoài, sau đó chỉ còn lại hai người Hoan Hoan và Hạ Thiên Vũ.

Lúc này, Hạ Thiên Vũ lại nhìn thấy tên người trong danh sách bạn tốt liên tục sáng lên.

Người cuối cùng login là Dạ Diệc Hàn, sau khi login lập tức gửi tin nhắn cho Hạ Thiên Vũ: “Bà xã, anh mới vừa biết chuyện trên diễn đàn, đừng nóng giận, đừng lo lắng, anh sẽ xử lý tốt.”

Cô gõ một hàng chữ gửi lại: “Tôm tép nhãi nhép, không đáng giá để em tức giận (ノ 3 ￣)ノ”

“Ngày đó khi bọn họ bị em giết có chụp hết ảnh lại chưa?” Anh hỏi.

“Có, bảo đảm anh hài lòng!” Cô vui vẻ nói.

Cô tìm được ảnh chụp và video ngày đó rất nhanh từ trong máy tính, không nên trách cô phúc hắc, từ lúc cô nhìn thấy bọn họ bắt đầu, cũng biết bọn họ nhất định sẽ mượn đề tài để nói chuyện của mình, cho nên vừa bắt đầu đã làm tốt mười phần chuẩn bị.

Sau khi Dương Dịch nhận video và ảnh chụp mà cô gửi đến, đoán chừng cũng cười vang, sau đó gửi tin cho cô trong trò chơi, nói: “Bà xã, em quả nhiên là tiểu hồ ly phúc hắc, quá sùng bái, làm sao em có khả năng dự đoán trước hả?”

“Em không muốn bọn họ nắm được nhược điểm, anh muốn làm thế nào đây?” Cô hỏi, thật ra thì cô có thể không cần đề anh giải quyết, nhưng khi nghe anh nói, cô cảm thấy mình được anh bảo vệ, rất vui vẻ.

Lúc này Dương Dịch gọi điện thoại đến.

“Tiếp tục thu thập chứng cứ, khiến đám người Nhan Như Mỹ Quyển hoàn toàn biến mất đi!” Trong lời nói của anh tràn đầy tức giận.

“Nhan Như Mỹ Quyển?” Cô hỏi dò.

“Đúng vậy, chuyện trên diễn đàn, bao gồm rất nhiều việc trước đó, đều do cô ta quấy phá bên trong.”

“Hoàn toàn biến mất có thể quá tuyệt hay không?” Cô có chút thận trọng hỏi, lúc này giọng Dương Dịch hình như thật sự tức giận.

“Muốn đối phó thì đối phó trực tiếp với anh là được rồi, như vậy vẫn có vẻ quang minh chính đại! Em lại không trêu chọc cô ta, tại sao cô ta lại nhắm vào em chứ? Anh rất sợ cô làm tổn thương em, anh sẽ không cho cô ta thêm bất cứ cơ hội nào!”

Cô cảm thấy giọng điệu của anh có chút hốt hoảng lẫn tức giận, thật giống như là đang sợ cái gì. Cô ta? Anh nói cô ta là ai đó?

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Chương 52. 1 - Khắp nơi đều là cục diện rối rắm

Edit: Sun520

“Anh nói cô ta là ai? Tại sao cô ta muốn nhắm vào em? Không phải Thất Thái nhắm vào em sao? Được rồi, anh đừng tức giận, cho dù bọn họ là ai, nếu anh thật sự không muốn nhìn thấy họ, thì dễ lắm thôi mà, cùng lắm thì em ra tay biến mấy vì tính của họ thành màu đen hết, và xóa hết ID trong máy tính của họ. Cho dù bọn họ muốn đăng ký lại, em cũng có bản lĩnh xóa lần thứ hai. Vòng tình yêu thật rắc rối!”

“Không, cô ta sẽ không chịu phục, anh nhất định phải để cho cô ta thua tâm phục khẩu phục! Anh còn nhất định phải để cho cô ta biết, em là bà xã của anh, người anh yêu nhất chỉ có một người là Hạ Thiên Vũ em mà thôi, không ai có thể thay thế được.”

Anh nói, cô là bà xã của anh, cô là người mà anh yêu nhất!

Ha ha, anh nói cô ta là một trong những hoa đào thổi theo đuổi anh, nhưng mà cô ta rốt cuộc là ai, cô rất là tò mò nha, có phải là người như Nhan Như Mỹ Quyển, có lẽ là Nhan Như Mỹ Quyển rồi, đoán trước cũng chỉ có cô ta, nếu Dương Dịch nói ra là cô ta thì chắc chắn anh đã có chứng cứ.

Cô không thể nào hiểu được Nhan Như Mỹ Quyển, nhưng người phụ nữ này cũng không thích mắng chửi người, thuận mắt hơn nhiều so với bọn Thất Thái.

“Dương Dịch, có cuộc điện thoại chen ngang, em nghe trước đã nha.”

“Được.”

Đợi cho Dương Dịch đồng ý, Hạ Thiên Vũ mới nhận điện thoại, nhưng người bên đầu dây bên kia làm cho người ta không vui.

“Tiểu Vũ, em... không sao chứ!”

“Tôi có thể có chuyện gì chứ!” Lúc này giọng nói của cô cũng không có lớn, bởi vì cô nhớ đến sự việc khó hiểu trong khoảng thời gian kết thúc trên diễn đàn kết thúc lúc, chẳng lẽ chuyện này là Lãnh Thần đập tắt hay sao?

“Tiểu Vũ, anh thật sự muốn giúp em, chuyện lúc trước là lỗi của anh, nhưng mà trong lòng anh lại không thay đổi.” Giọng của Lãnh Thần mang theo thành khẩn.

“Thật sự không cần, chuyện của tôi thì tôi và Dương Dịch sẽ nghĩ cách giải quyết, lần trước xảy ra chuyện trên diễn đàn anh đang làm gì?” Do dự, Hạ Thiên Vũ vẫn là suy nghĩ muốn hỏi một chút chuyện lúc trước đến cùng có phải Lãnh Thần làm hay không, nếu thật sự là anh ta làm, vậy thì mình phải làm như thế nào đây? Hạ Thiên Vũ không biết, nếu thật sự là Lãnh Thần làm thì có phải đại biểu cô và Lãnh Thần sẽ tiếp tục dây dưa hay không!

“Thật xin lỗi, Tiểu Vũ, lần trước chuyện trên diễn đàn anh vừa định nhúng tay không ngờ tốc độ của em lại nhanh như vậy, thật xin lỗi.”

Nghe được lời nói của Lãnh Thần thì trong lòng cô rất tức giận, chẳng lẽ mình giống như là loại người hèn hạ đó sao? Mình tự viết tin xin lỗi mình, vậy mà anh ta cũng nghĩ ra được!

“Tôi đã nói rồi, chuyện tôi và Dương Dịch không cần anh quan tâm, anh không phải là người nào của tôi, cũng vĩnh viễn sẽ không trở thành người nào của tôi, hai chúng ta không có bất kỳ mối quan hệ gì.”

“Nhưng...” Không phải mỗi lần em đều đón nhận hoa anh tặng sao?

Nhưng Lãnh Thần vẫn chưa nói hết những lời này thì đã nghe âm thanh tí tí truyền đến từ điện thoại bên kia.

“Ha ha” Lãnh Thần cười tự giễu, biết rất rõ rằng sẽ là như vậy, nhưng lúc trước cho dù như thế nào, vẫn sẽ xảy ra một cảnh như vậy, không phải sao? Cho dù sớm biết, nó sẽ thúc đẩy bản thân mình càng cách xa cô hơn mà thôi! Tại sao anh có một vị hôn thê như vậy, chẳng lẽ anh không có quyền theo đuổi tình yêu của mình sao? Chỉ vì danh hiệu vị hôn thê đã chụp lên người phụ nữ mà anh không thích.

“Dương Dịch, vẫn còn ở đó chứ?”

“Ồ! Phải gọi ông xã, ai gọi điện thoại vậy?”

Nghe được câu này, Hạ Thiên Vũ vẫn có chút lẩn ngáp ngừng, mắt cẩn thận nhìn Li San bên trong nhà bếp và Hoan Hoan ngồi làm bài tập cách đó không xa, nhìn thấy hai người cũng không có nhìn sang lúc này mới yên lòng lại.

“Vâng, bên này em có chút rắc rối!” Cô quyết định đẩy chủ đề quan trọng về phía mình.

“Rắc rối gì?” Anh nhanh chóng hỏi lại.

“Lãnh Thần mới vừa gọi điện thoại tới. Anh ta cũng ở trong trò chơi, gọi là Lãnh Nguyệt Tinh.”

“Là anh ta? Chính là cuộc điện thoại chen vào lúc nãy? Anh ta biết em là Mạc Quân Vũ?”

“Vâng, không biết tại sao trước đó ba mẹ và bạn gái Lãnh Thần đến nhà tìm em, còn định dùng tiền đuổi em! Thật sự là buồn cười chết người mà, bây giờ em với Lãnh Thần từ đầu tới cuối cũng không có chút quan hệ nào! Thật sự không biết bọn họ đến tốt cùng là nghĩ như thế nào, không biết ba mẹ Lãnh Thần nghĩ thế nào mà lại bị vị hôn của con mình nắm mũi dẫn đi, cha mẹ như vậy thật đúng là đủ cực phẩm rồi!”

“Lãnh Thần anh ta quán quýt em?”

“Cũng không phải, dù sao em cũng không sợ, em với anh ta chưa từng xảy ra chuyện gì, tương lai cũng sẽ không có bất kỳ quan hệ gì!”

“Anh tin em!”

Cô không muốn giấu anh những chuyện mà cô gặp phải, bởi vì cô cảm thấy hai người ở chung một chỗ thì phải thành thật với nhau, anh nói một câu kia “Anh tin em” thật ra đã khiến uất ức của cô mấy ngày nay trở thành hư không rồi, nhưng cô vẫn không hiểu tại sao anh lại tức giận như vậy.

Rốt cuộc điều gì khiến anh tức giận như vậy.

Chuyện gì đã làm cho anh căm thù đến tận xương tủy?

Nhan Như Mỹ Quyển, cô cũng muốn xem một chút, cô ta có thể so sánh với vẻ của cô hay không? Chỉ là Dương Dịch lựa chọn mình, có phải mình đã chiếm xuất sắc rồi hay không!

“Tiểu Vũ, đang làm gì đó? Mình làm bánh ngọt ngon lắm đó!”

“A, biết rồi, mình tới ngay.”

“Dương Dịch, hôm nay trước hết như vậy đi, Li San làm bánh ngọt cho em, cúp trước nha...!”

“Em! Đi đi đi đi! Cũng không nên tranh giành với Hoan Hoan.” Giọng nói sùng nịch của Dương Dịch truyền đến, cũng không có quan tâm đến cách gọi của cô, có lẽ là biết phía bên cô còn có người, cũng có thể là quên mất.

“Làm sao có thể, cúp nha.”

“Hoan Hoan, đi Li San làm bánh ngọt cho con đó, để bài tập đó đi.” Hạ Thiên Vũ cúp điện thoại đi động, nhìn thấy Hoan Hoan còn chưa qua nên nhắc nhở.

Hoan Hoan ngẩng đầu nhìn Li San bung ra bánh ngọt đi ra, rồi nhìn lại bài tập của mình, sau đó nói với giọng không vui: “Hai người ăn trước đi, con chưa làm xong bài này, đi San nhớ chờ cho con một chút.”

“Cái con nhóc này, bài tập cũng không vội vàng mà! Ít nhất cũng phải nghỉ ngơi một chút chứ!” Li San vừa nói vừa cười.

“Nhưng mẹ nói hôm nay con không làm xong bài tập thì sẽ không dẫn con đi chơi đó, Hoan Hoan phải hoàn thành sớm mới không suy nghĩ đến nữa.”

“Mẹ cũng không nói Hoan Hoan không thể ăn bánh ngọt nha! Nếu con còn lại một ít thì vẫn có thời gian ăn bánh ngọt mà!” Hạ Thiên Vũ nhận lấy ánh mắt trách cứ Li San quăng tới, lập tức khai đạo nâng Hoan Hoan, nếu không sau này đây chính là bằng chứng về tội ngược đãi trẻ em.

“Vâng •••, vậy cũng được, con sẽ ăn bánh ngọt trước.” Hoan Hoan vui sướng đặt bút trong tay xuống, chỉ cần một sự lựa chọn Hoan Hoan sẽ hoàn toàn quên đi những cảm xúc rối rắm trước đó, Li San và Hạ Thiên Vũ nhìn nhau cười một tiếng.

Mấy người ăn xong bánh ngọt, Hoan Hoan tiếp tục đi làm một số bài tập chưa làm xong, còn hai người Li San và Hạ Thiên Vũ tiếp tục tụ tập ở trước máy vi tính, Hạ Thiên Vũ nói chuyện lúc Ly San rời đi, khiến Li San cảm thấy trong khoảng thời gian mình rời đi quý báu cỡ nào, thế nhưng bỏ lỡ nhiều chuyện tốt vui vẻ như vậy.

Li San yêu cầu muốn xem bài đăng, Hạ Thiên Vũ hào phóng mở ra diễn đàn lần nữa, phát hiện bài cáo buộc đó đã bị xóa bỏ rồi, mà nhảy vào tầm mắt chính là bản cập nhật mười phút trước tên là “Chương trình thực tế của khu Điện Vũ Lan Nhược”, chỉ trong vòng mười phút ngắn ngủi mà lượng người xem đã vượt qua mấy trăm, cô ngạc nhiên mở ra, lúc này mới ngăn ngừ 10 phút thì có nhiều kích chuột, nhất định vừa rồi đã xảy ra chuyện gì đó, đầu

tiền là thấy một cô gái đẹp như tranh vẽ.

Gò má mơ hồ, làm cho người ta thấy không quá rõ ràng, nó mang lại cho mọi người một kiểu quyến rũ khác nhau, cô nhìn phía dưới tấm ảnh trước mặt ID là Nhan Như Mỹ Quyển, trong lòng cười nhạt, hóa ra là cô ta, quả thật vẻ thủy mị cũng không tệ lắm.

Sau đó, phía dưới ảnh Nhan Như Mỹ Quyển là những bức tranh vẽ người đẹp khác nhau, dưới mỗi tấm hình ảnh đính kèm ID, làm người ta vừa xem hiểu ngay, cô qua loa quét hạ xuống, cũng không tệ lắm, có tươi mát thanh nhã, có trang điểm đậm, có hoạt bát đáng yêu, có xinh đẹp lãng lợ, hơn hai mươi bức tranh bày ra nhiều vẻ đẹp, chất lượng vẫn chỉ là thật khá mà thôi.

Cô cố ý nhìn vào bức ảnh Thất Thái Áo Cưới, ngoại trừ người đẹp Nhan Như Mỹ Quyển, hầu hết những người còn lại đều có phong cách tươi mát và quyến rũ trộn lẫn vào nhau, nếu như muốn bình chọn Đệ Nhất Mỹ Nhân, đoán chừng sẽ là Thất Thái Áo Cưới giành chiến thắng.

Nhưng, làm cô kinh ngạc chính là ảnh chụp trang điểm đậm của ID Từ Bối Xác, rõ ràng chính là Từ Hân Bình! Cô chỉ không nghĩ đến Từ Hân Bình trang điểm đậm như thế, mặc dù tục khí, nhưng rất đẹp, quả nhiên người đẹp trang điểm thế nào cũng không che lấp được bản chất trời ban.

Cô nhìn thấy phía dưới bình luận, hầu hết mọi người đều nói không có nhiều phụ nữ đẹp, chỉ có một số ít nói đáng đáp không tệ à ..., Hạ Thiên Vũ nghĩ thầm, hóa ra khiếu thẩm mỹ của cô đã theo không kịp công chúng rồi sao?

Nhưng không có nghi ngờ chút nào, Thất Thái Áo Cưới tức giận, Nhan Như Mỹ Quyển tức giận, Từ Bối Xác tức giận! Thất Thái Áo Cưới là thật sự tức giận, Nhan Như Mỹ Quyển là mông lung làm cho người ta không nhìn thấy được sự tức giận, Từ Bối Xác là xinh đẹp tức giận.

Cô nhìn trò chơi, trên thế giới đã sớm nở oanh, đều là đang khen vẻ đẹp của những cô gái kia....

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Chương 52-2: Khắp nơi đều là cục diện rối rắm (2)

Chương 52-2: Khắp nơi đều là cục diện rối rắm (2)

Bạn tốt Diễm Diễm Mưa Bụi gọi tin đến: Tiểu Vũ à, cậu phải cẩn thận nha, Nhan Như Mỹ Quyển nói rằng muốn theo đuổi Dạ Diệc Hàn đấy!

Mạc Quân Vũ: Vậy thì sao? ㄟ (▽) ㄟ

Diễm Diễm Mưa Bụi: (kinh ngạc) Cậu không xem trên diễn đàn sao? Người phụ nữ đó quá xinh đẹp, ai!

Mạc Quân Vũ: Rất rõ ràng, khuôn mặt đẹp của cô ta không uy hiếp được mình đâu!

Diễm Diễm Mưa Bụi: Mình còn nghe nói, cô ta và Dạ Diệc Hàn là thanh mai trúc mã đó!

Mạc Quân Vũ: Làm sao cậu biết?

Diễm Diễm Mưa Bụi: Bạn của mình cùng bang với Nhan Như Mỹ Quyển, mình tận mắt nhìn thấy Nhan Như Mỹ Quyển nói với họ, cô ta và Dạ Diệc Hàn là thanh mai trúc mã, nói từ nhỏ đến lớn chỉ có một người phụ nữ bên cạnh Dạ Diệc Hàn mà thôi.

Cô sẽ không cho phép người phụ nữ khác đến gần anh!

Mạc Quân Vũ: Chưa từng thấy qua người phụ nữ nào ngốc nghếch như vậy!

Diễm Diễm Mưa Bụi: Hơn nữa Tiểu Vũ à, cậu thật sự có lòng tin sao? (nghi vấn)

Mạc Quân Vũ: Mình và anh ấy là bạn học thời đại học, mình luôn tin anh ấy, như vậy là đủ rồi! Nếu không anh ấy cũng sẽ không đợi mình nhiều năm như vậy.

Diễm Diễm Mưa Bụi: Woa, hoá ra là như vậy sao, ha ha, Tiểu Vũ cậu thật hạnh phúc, mình nghĩ Nhan Như Mỹ Quyển chắc chắn buồn bực chết nha! Người phụ nữ kia, không có gì tốt đẹp, ngoại trừ nói chuyện dễ nghe thì không hơn gì những người phụ nữ khác cả, cũng không đáng được khen ngợi! Mấy người phụ nữ trong bang của họ, ngày ngày ở trước mặt người khác chỉ biết nói vô trách nhiệm, còn đi quyến rũ đàn ông lừa tiền và gạt trang bị, gởi những lời ghê tởm đó trong QQ khiến mình cảm thấy muốn ói!

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Diễm Diễm Mưa Bụi nói như vậy, đột nhiên trong lòng lại nghĩ ra một chuyện, nên gọi tin nhắn đi: Tiểu Vũ, cậu có thể sao chép lại cuộc nói chuyện trên QQ của Nhan Như Mỹ Quyển với bạn cùng bang, gởi cho mình được không?

Diễm Diễm Mưa Bụi: Không thành vấn đề, bạn cùng bang của mình không có hảo cảm với cô ta, nhưng cậu ấy không có bỏ đi nơi khác mà muốn ở đó

nhìn những người phụ nữ kia tự tìm chết như thế nào, bây giờ mình đi tìm cô ấy.

Đợi đến khi Điem Điem Mưa Bụi gọi đến bức ảnh đã được sao chép có ghi hết toàn bộ cuộc nói chuyện lừa tiền và gạt trang bị của bọn họ, sau đó cô vội vàng sửa lại rồi gọi cho Dương Dịch, cô thừa nhận là cô rất độc ác, không muốn bỏ đá xuống giếng như vậy, nhưng cô cũng không thể ngồi chơi mà không quan tâm đến chuyện liên quan đến mình, mình không diệt họ, không lẽ sau này cô phải chờ họ tới diệt mình sao.

Từ vừa mới bắt đầu quan hệ của cô và Thiên Địa Không Tha đã không trong sáng rồi, giống như cô đã rơi vào cái hố họ đào sẵn vậy, nhiều người đều ở đây chỉ trích cô không đúng, giống như nói Tiểu Tam mới là người tốt vậy!

Nhưng Tiểu Tam chân chính nào có tốt kết quả đâu, nhưng mà cô lại bị danh hiệu Tiểu Tam bị chụp lên mũ này thì không thể giải thích được, nếu vẫn không ra mặt dạy dỗ những người ghê tởm đó, thì cô có thể trở thành Thánh Mẫu thật sự rồi.

Cô luôn cảm thấy mình thật thông minh, Điem Điem Mưa Bụi nói sao nhiều năm qua chỉ có Nhan Như Mỹ Quyến ở bên cạnh Dạ Diệc Hân, nhưng Dương Dịch lại rất ghét cô ta, chắc chắn cô ta đã làm chuyện gì đó khiến anh nổi giận rồi!

“Tiểu Vũ, cậu có bạn trai?” Li San nhìn cô và Điem Điem Mưa Bụi nói chuyện, ngạc nhiên kêu lên, nhưng ngay sau đó để lại nhỏ giọng, dù sao Hoan Hoan còn ở đây!

“Li San, đúng vậy.” Cẩn thận nhìn qua Hoan Hoan, thấy Hoan Hoan đang nhìn mình và Li San bên này, một lúc sau lại tiếp tục làm bài tập, lúc này mới hơi yên lòng một chút, vốn là Hạ Thiên Vũ cách Hoan Hoan một khoảng rất xa, bởi vì phòng khách rất lớn, cho nên chỉ cần giọng nói không quá lớn thì sẽ không ảnh hưởng đến Hoan Hoan.

“Thật à! Tiểu Vũ, cuối cùng thì cậu cũng nghĩ thông suốt rồi, bạn trai cậu đáng về thế nào? Lúc nào thì mang tới cho mình nhìn một chút.” Lần này, giọng nói Li San nhỏ hơn rất nhiều, nhưng trong giọng nói vẫn không che giấu được sự phản kích của cô, giống như cô mang bạn trai của mình đến vậy.

“Chính là Dương Dịch!”

“Không phải chứ! Hóa ra là anh ấy à! Xem ra rốt cuộc anh ấy đã tu thành chánh quả rồi!” Vốn là rất vui mừng nhưng sau đó Li San lại như thiếu quan tâm, nhìn Hạ Thiên Vũ rất là buồn bực.

“Tại sao cậu nghe là Dương Dịch thì có biểu hiện như thế hả? Chẳng lẽ anh ấy không tốt?”

“Không có, anh ấy rất tốt, chẳng lẽ cậu không nhìn ra được mình đang ghen tỵ sao!” Li San chính là không muốn nói thật ra đây là chuyện xưa rồi, nếu Hạ Thiên Vũ có bạn trai khác chắc chắn sẽ dẫn đến một cuộc đại chiến rồi, dĩ nhiên chuyện này Li San chắc chắn sẽ không nói cho Hạ Thiên Vũ biết.

Đang nói, điện thoại di động vang lên lần nữa, cô thấy cuộc gọi từ nhà chị gái, cô dừng trò chơi lại, ý bảo Cách San lấy điện thoại giúp cô, sau đó bấm nút nghe.

Hôm nay là ngày mấy, tại sao ai cũng gọi điện thoại đến cho cô vậy.

“Chị.” Giọng nói của cô rất thận trọng.

“Con bé kia, lúc nào thì về nhà đây?”

“Em tính tuần sau về nhà!” Cô tiếp tục cẩn thận, chị Hai không phải người tốt đâu.

“Ngày mai, em đến thành phố S một chuyến đi, A Du xuất hiện rồi! Em chính là người bình tĩnh nhất trong nhà chúng ta cho nên em phải đi giải quyết chuyện này. Chị cho em biết, chị giao chuyện này cho em, bằng mọi cách em phải khiến cho đầu heo kia đến gặp chị!”

“A, chị, chị có chắc em có thể làm được không?” Làm khó cô vậy sao, tại sao cục diện rắc rối ở đâu lại đè trên người mình?

“Không giải quyết được cũng phải giải quyết, cứ quyết định như vậy đi...! Cúp đây!”

“Alô Alô.....” Cô còn chưa kịp từ chối thì bên kia đã cúp điện thoại rồi, cô buồn bực để xuống điện thoại di động, trong lòng vẫn lầu bầu, ai, hết cách rồi, chị Hai bóc lột, cô còn phải cam tâm tình nguyện thật vui mừng khi bị bóc lột nữa chứ, không có công bằng nha!

“Tiểu Vũ thế nào? Đáng về cậu như người mất sức sống vậy, chị gái nhà cậu làm gì cậu hả?”

“San San, hu hu hu, chị Hai nhà mình thật đáng ghét, cầm cục diện rắc rối vứt cho mình dọn dẹp, còn không cho mình từ chối.” Giã khóc mấy tiếng tới bày tỏ chị Hai mình không nhân đạo thế nào.

“Ặc, Tiểu Vũ, cậu nói đi. Cục diện rắc rối là sao?”

“Không phải là đi bắt anh trai nhà mình về sao, thật làm cho người ta bực mình mà! Chị Hai bảo mình phải đưa anh trai về nhà, anh ấy cũng đâu phải là Hoan Hoan mà nghe lời mình chứ.” Cô oán trách với San San, bây giờ việc cô có thể làm là oán trách.

“Được rồi được rồi, bây giờ cậu oán trách cũng không có tác dụng gì đâu! Vẫn là nhanh đi chuẩn bị hành lý đi!”

“Đúng rồi, Li San cậu giúp mình chăm sóc cho Hoan Hoan nha, trời ơi, mình còn đồng ý với con bé ngày mai muốn dẫn nó đi chơi, bây giờ thì tốt rồi, bị lỡ hẹn, không biết tiểu tổ tông này náo loạn thế nào đây nữa!” Lúc này, Hạ Thiên Vũ mới phát hiện ra chị Hai không chỉ vứt cho mình một cục diện rắc rối, mà là hai nha.

“Ặc, mình không giúp được cậu việc này đâu... cậu tự mình đi nói cho tốt, tin tưởng chắc chắn Hoan Hoan sẽ đồng ý với cậu.” Li San nói rất đúng, dù sao mới vừa rồi thái độ Hoan Hoan làm bài tập rất là nghiêm túc mà bây giờ cô lại muốn thả chim bồ câu cô bé, thật sự không biết là cô bé phản ứng thế nào, cho nên mình tuyệt đối không đi lên chịu chết, nhiều nhất quạt quạt gió giúp một tay thôi.

“Li San, cậu không thể đi với mình khuyên nhủ sao?” Hạ Thiên Vũ không có can đảm nhìn Hoan Hoan vẫn còn nghiêm túc làm bài tập ở bên kia, vậy mà cô lại nuốt lời, những cố gắng trước đó của Hoan Hoan đều tan thành bọt bong bóng rồi, chắc chắn Hoan Hoan sẽ không dễ dàng bỏ qua.

“Vậy thì cậu đi đi, mình nhớ mới vừa rồi chưa rửa chén ăn bánh ngọt, đúng lúc mình đi rửa chén đây, khuya lắm rồi, không sai biệt lắm có thể ngủ rồi.” Li San nói xong nhanh chóng lách người, trong lòng vô cùng may mắn vì mới vừa rồi không có rửa chén ngay lập tức.

“Li San, cậu •••” nhìn Li San nhanh chóng lách người đi, lập tức Hạ Thiên Vũ biến thành cô Mạc chiến đấu hăng hái, cẩn thận đi về phía Hoan Hoan, nhưng trong bụng thì không ngừng thấp thòm.

“Cái đó, Hoan Hoan, hôm nay khuya lắm rồi, những bài tập này có thể để ngày mai làm tiếp.” Cô nhắm mắt tận lực uyển chuyển diễn đạt lòng của mình, chỉ là cô đã sai, đứa bé không thể nào hiểu được lời nói uyển chuyển như vậy, cho dù Hoan Hoan rất thông minh.

“Nhưng con phải làm xong lập tức, tại sao muốn để ngày mai làm vậy ạ, hơn nữa ngày mai chúng ta còn phải đi chơi! Con còn chưa nghĩ ra ngày mai nên đi nơi nào chơi đây nè, đúng rồi con cũng chưa gọi điện cho thầy giáo Đình nói nơi đi chơi đây!” Hoan Hoan càng nói càng nhiều, lại không biết bây giờ Hạ Thiên Vũ cảm thấy những lời nói mà Hoan Hoan nói đều giống như từng kim đâm vào tim mình.

“Cái đó Hoan Hoan, có thể thương lượng với con một chuyện hay không?”

Lúc này Hoan Hoan vừa làm xong, xếp tập, bỏ vào cặp sách, và nghe Hạ Thiên Vũ nói chuyện.

“Có chuyện gì sao? Mẹ, Hoan Hoan còn nhiều việc chưa làm lắm đó!” Ý của Hoan chính là cô nói nhanh lên một chút nói, nhưng cô lại hy vọng Hoan Hoan có thể từ từ tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Chương 53 - Quà sinh nhật kinh – hỉ (ngạc nhiên – vui mừng)

Edit: Sun520

“Hoan Hoan, ngày mai chúng ta không đi ra ngoài chơi có được hay không!” Nói một hơi, trên mặt Hạ Thiên Vũ là dáng vẻ muốn anh dừng hy sinh.

“Cái gì? Mẹ, chúng ta không phải nói ngày mai muốn ra ngoài chơi sao! Không được, không được, không thể như vậy.” Hoan Hoan không quan tâm trong tay mình còn cầm sách, vội nắm quần áo của cô, với dáng vẻ nếu ngày mai không đi thì tối nay cô đừng nghĩ ngủ được.

“Hoan Hoan, mẹ có việc cần xử lý gấp nha, chuyện này là Di Hai con đặc biệt giao phó, nếu làm không xong mẹ sẽ nói với Di Hai là do Hoan Hoan đó.” Nhìn thấy dáng vẻ Hoan Hoan quả nhiên không thuận theo, Hạ Thiên Vũ đẩy toàn bộ lỗi đến trên người chị Hai mình, thật ra thì vốn cũng chính là lỗi của chị Hai mà, thuận tiện còn phải uy hiếp tiểu tổ tông này, hai bút cùng vẽ (tiếp cận theo hai hướng), lúc này có tác dụng rồi!

“Không được, con không quan tâm, làm sao mẹ có thể nói là tại con chứ, dù sao con cũng là con gái của mẹ đó, tại sao có thể đối với con như vậy, con không quan tâm, ngày mai mẹ phải đi cùng con ra ngoài chơi.” Làm Hạ Thiên Vũ không có nghĩ tới chiều hai bút cùng vẽ này thế nhưng không có tác dụng chút nào, ánh mắt không tự chủ nhìn xem Ly San đang làm gì, lúc này Hạ Thiên Vũ rất muốn cầu cứu, nhưng lúc này Ly San làm cho chén và đĩa chén va chạm vào nhau vang lên âm thanh đặc biệt, như có ý nói với Hạ Thiên Vũ, cô rất bận rộn.

Ly San cũng không nhìn lại, cô chỉ có thể nhắm mắt tiếp tục dọn đồ.

“Hoan Hoan, hay là mẹ nhờ di San dẫn con đi chơi có được không? Con có thể mang theo thầy giáo Đình.” Hừ, Ly San cậu không có đạo đức, nhìn xem mình kéo cậu xuống nước như thế nào.

“Không muốn, con chỉ muốn mẹ.” Nói xong, trong ánh mắt Hoan Hoan giống như đang tụ tập nước mắt.

“Hoan Hoan, đừng khóc, di San cũng giống như mẹ thôi, ngày mai con có thể tự mình đi đến nơi mà con muốn! Vẫn có người đi cùng với con mà!”

“Không giống nhau, không giống nhau, mẹ và dì San không giống nhau, tại sao mẹ và dì làm như vậy?” Hoan Hoan đưa tay nhỏ bé che mặt, làm bộ như lau nước mắt, cái tay còn lại vẫn lôi kéo quần áo của Hạ Thiên Vũ.

Hừ, mẹ thật là xấu, mỗi lần đều lừa gạt Hoan Hoan, Hoan Hoan không quan tâm trước đó mẹ đã đồng ý rồi, với lại Hoan Hoan muốn mẹ và thầy giáo Đình ở chung một chỗ, nếu biến thành dì San thì làm sao có thể giống nhau!

Hoan Hoan thấy cô thật nóng nảy, biết mình dùng chiêu này có hiệu quả, ra sức nặn ra nhiều nước mắt một chút.

Hạ Thiên Vũ không trả lời Hoan Hoan, bản chất không phải giống nhau sao? Làm sao lại không giống nhau.

“Hoan Hoan, con ngoan ngoãn nghe lời có được hay không, chờ mẹ trở lại con muốn đi chơi thế nào cũng được, có được hay không!”

“Mẹ thật xấu xa, chuyên môn lừa gạt Hoan Hoan.” Cái này hay, vì vậy sau này có thể đổi nhiều lần, cho nên có thể làm cho thầy giáo Đình tiếp xúc với mẹ nhiều một chút, hi hi.

“Làm sao có thể chứ, mẹ thật sự không lừa gạt Hoan Hoan, mẹ bảo đảm về sau chỉ cần không ảnh hưởng học tập, Hoan Hoan muốn đi ra ngoài thế nào cũng có thể, được không! Lúc này mẹ nuốt lời thật sự là chuyện đột nhiên xảy ra, nếu không mẹ chắc chắn sẽ không lừa gạt Hoan Hoan.”

Nghe cô nói như vậy, lúc này Hoan Hoan mới ngẩng đầu lên, Hoan Hoan cố ý bôi loạn nước mắt trên mặt: “Vâng, Hoan Hoan còn muốn ăn ngon.”

“Được được, ăn ngon, ngày mai bảo dì San dẫn con đi mua được không?” Cuối cùng thì tiểu tổ tông cũng yên tĩnh rồi, cô thở ra một hơi, lại hoàn toàn không nghĩ tới cô đi vào cạm bẫy của Hoan Hoan, nhân tiện còn tặng kèm rất nhiều đồ ăn vặt, chỉ là tâm tư của một đứa trẻ, người lớn chưa chắc có thể đoán được.

“Được rồi, nhìn con khóc kia, chúng ta nhanh đi rửa mặt, ngày mai ngoan ngoãn ở chung một chỗ với dì San, biết không?”

“Ừm... ừm.” Hoan Hoan đáp lời trong giọng nói còn mang theo tiếng nức nở.

Cuối cùng Hoan Hoan cũng ngoan ngoãn đi theo Hạ Thiên Vũ rửa mặt, sau đó lên giường ngủ.

“Wow, Tiểu Vũ nhanh như vậy mà đã dỗ Hoan Hoan rồi sao, có tiến bộ nha!” Lúc này, Ly San đã rửa chén xong, cô đang ngồi trên ghế sa lon, xem ti vi.

“Minh đã nói với cậu mà cậu không giúp một tay, ngày mai bắt đầu giao Hoan Hoan cho cậu, nhớ phải cho con bé ăn đồ ăn ngon, mình đã đồng ý với con bé rồi, về phần xuất lực dĩ nhiên chính là cậu cái người bỏ của chạy lấy người này.” Cô bảo Ly San đi sang ngồi một chút, cô cũng ngồi ở trên ghế sa lon.

“Hắc, rõ ràng là cậu trêu chọc con bé, làm sao lại trách đến trên đầu mình chứ, mình không đối phó được với tiểu tổ tông này, không phải chỉ có người mẹ như cậu mới đối phó được sao, cậu lợi hại hơn mình rồi!” Đối với không có xuất lực Ly San vẫn còn có chút áy náy, vì vậy dĩ nhiên là không thể nói thiếu lời tăng bốc được.

“Ha ha, được rồi được rồi, mình đi thu dọn đồ đạc đây, làm bồi thường, cậu giúp mình thu xếp đi, như vậy mình mới có thể đi ngủ sớm một chút.”

“Vâng vâng, tôi lập tức đến giúp ngài thu xếp.” Ly San nhanh chóng lách người, lấy hành động tới bầy tỏ bồi thường của mình.

Cô bắt đầu đi tắt máy vi tính, cùng Ly San thu xếp hành lý, quả nhiên hai người cùng nhau thu xếp chỉ trong chốc lát, đã thu xếp hành lý xong.

Hôm sau, gọi điện thoại cho Thư Mỹ, Kiều Y nói một tiếng, sau đó cô vội vã ra sân bay, chị Hai nhà mình đúng là tốt thật.

Ngay cả vé máy bay cũng đều đặt trước hết cho cô, cô chỉ cần đến sân bay là trực tiếp bay.

Thành phố S là nơi nhộn nhịp, cô đã tới, nhưng cũng chỉ là đã tới mà thôi, cũng không lưu lại bất kỳ trí nhớ gì, bây giờ có chỉ là Dương Dịch ở thành phố này.

Cô đến khách sạn, đầu tiên là tắm rửa sạch sẽ, sau đó mở máy vi tính, Dương Dịch không online, trong lòng cô có chút cô đơn, vốn là muốn xem anh sẽ ở đâu.

Chị Hai cũng ở thành phố S, chỉ là để cho thuận tiện, cô vẫn nên lựa chọn một người ở tại khách sạn, yên lặng, cũng không cần lo lắng bị chị Hai bóc lột lần nữa.

Cô nghĩ, nếu như Dương Dịch biết cô đến, sẽ phản ứng thế nào, ngày mai là sinh nhật của anh và cô muốn gặp anh một lần, không biết anh có kinh ngạc hay không đây, ha ha! Mình làm chuyện này có phải là một bất ngờ hay không?

Cô đang thất thần thì điện thoại di động vang lên, cô nhìn thấy là một dãy số điện thoại bàn, cô do dự có nên trả lời hay không nhưng sau đó cô vẫn ấn nút nghe.

“Alô, Tiểu Vũ!”

“Chị?”

“Bên thám tử tư có tin tức, bây giờ A Du đang ở quán bar Dạ Quang!”

“Được, em lập tức đến tìm anh ấy!”

“Tốt, có tin tức lập tức gọi điện thoại báo cho chị.”

Cúp điện thoại cô vẫn còn ở rối rắm, sau đó lập tức kịp phản ứng, và ngay sau đó nhanh chóng sang lại mình, nhanh chóng ra cửa, đón taxi, lên đường đến quán bar Dạ Quang.

Cô ở khách sạn cách quán bar Dạ Quang khoảng nửa giờ đường xe, mặc dù không xa, nhưng lúc này, trong lòng cô lo lắng rối loạn, cô rất sợ bỏ lỡ lần này, lại không biết phải bao lâu mới có thể tìm được anh! Mặc dù cô bối vì không cãi được mệnh lệnh của chị Hai, nhưng mà đối với người anh trai này, cô vẫn rất hi vọng anh có thể về nhà.

Đi tới quán bar, cô vội đi vào, bên trong ánh đèn chớp chớp, âm thanh chấn động, cô rất ghét hoàn cảnh này, nhưng hết cách rồi, cô phải đến.

Cô dè dặt đi vào, cố gắng không tiếp xúc đám người chung quanh, tìm kiếm bóng dáng của anh trong đám đông.

Cuối cùng trong một góc nhỏ, cô nhìn thấy anh mặc áo T-shirt đen ngồi cùng với hai nam hai nữ.

Gần như là cô chạy tới, cầm túi xách nhỏ trong tay đặt xuống trước mặt anh, mắt nhìn thẳng anh.

Anh khẽ ngẩng đầu, nhìn thấy cô, trong mắt rất đổi ngạc nhiên, ngay sau đó thay thế bởi sự lạnh lùng.

“Sao em lại tới đây?” Giọng nói kia lạnh lùng nhàn nhạt, không có một chút tình cảm.

Hai người đàn ông bên cạnh vội vàng để cho hai nữ quán bar đi trước, sau đó đồng loạt đưa ánh mắt về phía Hạ Thiên Vũ.

“Cô bé, đây là thế nào? Tại sao tức giận như vậy? Đại ca, cô bé là ai vậy?” Một trong hai người đàn ông đầu húi cua hỏi.

Anh chỉ là lạnh nhạt ngẩng đầu, không để ý tới lời nói của anh ta, nói: “Về đi, đây không phải là chuyện em quản!”

Trong lòng Hạ Thiên Vũ toát ra lửa giận, cô dè nén lửa giận, nói: “Thiên Du, anh còn dám nói như vậy, không phải là chuyện của em quản sao? Vậy anh nói cho em biết, chuyện gì em quản được hả? Anh không nói một tiếng đã chạy mất, đã năm năm rồi, anh có biết hay không? Anh biết mọi người lo lắng anh sao? Tại sao anh buống bình trên sự đau khổ của mọi người? Anh cho rằng Anh cho rằng đây là điều mà chú Áo muốn nhìn thấy sao?”

“Nếu như không phải bọn họ, chú Áo sẽ không chết!” Anh có vẻ tức giận: “Tôi là Áo Văn, tôi không phải Thiên Du!”

Một người khác thấy thế nên vội vả lấy ly rượu từ tay Áo Văn đưa tới cho Hạ Thiên Vũ nói: “Ai nha, tiểu thư, đại ca chúng tôi tức giận, em nhanh uống ly rượu này nhận lỗi đi!”

Hạ Thiên Vũ nhìn người nọ đưa rượu tới, sau đó nhìn Áo Văn không biến sắc, cô thật là bị chọc tức, đoạt lấy chén kia rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó sặc đến ho khan.

“Này, em” Áo Văn nhìn cô như vậy, cũng có chút không nhẫn tâm, dù sao giữa hai người vẫn có quan hệ máu mủ, vẫn có thân tình.

Bên cạnh đó người đàn ông đầu húi cua thấy thế lại vội rót rượu thêm đầy ly cho cô, dù sao lão đại nhà mình cũng không có nói gì, không hề nghĩ ngợi lại cho cô uống nữa, rượu kia giống như là nước lọc một nửa vào trong bụng, chỉ khác với nước lọc là rượu này là có tác dụng chậm.

Người đàn ông đầu húi cua muốn rót nữa, nhưng bị Áo Văn hung hăng trừng mắt liếc, người đàn ông đầu húi cua vội vàng để chai rượu xuống, chỉ là không ngờ Hạ Thiên Vũ chính mình tự đi đoạt lấy chai rượu, tự mình rót một ly, uống vào lần nữa.

Lần này Áo Văn luống cuống, vội vả đoạt lấy chai rượu và ly rượu từ trong tay cô.

“Em là ngu ngốc sao? Uống rượu như vậy!” Anh đau lòng trách mắng, đúng là vẫn không nhìn nổi cô thế nhưng uống như vậy.

“Đừng động tới em!” Cô đẩy anh ra, lui về phía sau mấy bước, ngã nhào ở trên ghế sofa, cô có chút say rượu chỉ vào Áo Văn, nói: “Dạ, anh là Áo Văn, anh không phải là anh Thiên Du, anh không phải! Cho đến bây giờ, anh vẫn còn hận chúng tôi, có phải hay không? Làm sao anh nhẫn tâm? Mọi người chúng tôi yêu thương anh như vậy, nhưng anh lại ngoại trừ trốn tránh vẫn là trốn tránh, người nhất gan!”

Cô cố gắng đứng dậy, cầm túi xách nhỏ trên bàn lên, thân thể say lao đảo chuẩn bị đi ra ngoài.

“Tiểu Vũ!” Áo Văn đưa tay dịu cô, lại bị cô đẩy ra, cô chỉ nói: “Đừng đụng vào em! Nếu như anh còn một chút tình cảm, hãy về nhà đi, hoặc là đi gặp chị, chị rất nhớ anh! Cái người này sao nào, mọi người trong lòng đều không dễ chịu!”

Cô đi tới cửa, lúc này rượu mồi đã lên tới, cô bắt đầu cảm thấy trước mắt cũng có chút trở nên mơ hồ, Áo Văn nhìn cô như vậy, vội vàng đuổi theo, hai người đàn em cũng đi theo đến đây.

Ra khỏi quán bar, cô đỡ tường đi về phía trước một đoạn đường, dựa vào tường, thật sự là không còn hơi sức đi nữa.

Cô lấy điện thoại từ trong túi xách ra, ấn số của Dương Dịch.

“Dương Dịch.” Cô mới gọi tên của anh, giọng nói đã nghẹn ngào, nước mắt nhanh chóng thấm ướt hốc mắt.

“Tiểu Vũ, em làm sao vậy? Em đừng khóc, nói cho anh biết xảy ra chuyện gì!” Dương Dịch lo lắng hỏi.

“Em uống rượu, bây giờ không thấy rõ cái gì. Không ngờ, từ lượng em thể nhưng lại kém cỏi như vậy, ha ha ••••” Cô vô lực lại tự giễu nói, xong: “Em đang ở quán bar Dạ Quang, đến đón em đi!” Cô nói xong, trong nháy mắt nước mắt rơi xuống.

“Em đến thành phố S rồi hả? Em đừng sợ, anh lập tức sẽ tới, không được cúp điện thoại, chờ anh!” Dương Dịch cũng không kịp hỏi lại cái gì, trước hết bây giờ vẫn là phải xác định Hạ Thiên Vũ không có việc gì mới được, có vấn đề gì sau này hãy nói.

Mà ở cửa quán bar, hai người đàn em của Áo Văn đứng ở nơi đó, đứng xa xa nhìn cô, Áo Văn thì bất động, sau lưng này hai tiểu đệ cũng không dám dễ dàng lộn xộn.

“Đại ca, có muốn cô bé đó hay không?” Người đàn ông đầu húi cua còn chưa nói hết lời đã bị Áo Văn hung hăng trợn mắt nhìn một cái, Áo Văn nói: “Các cậu chán sống dám đánh chú ý đến con bé? Ở chỗ này nhìn, đợi có người tới đón con bé chúng ta đi trở về.”

Nửa tiếng sau, Dương Dịch đến, gần như trong nháy mắt anh đã nhìn thấy Hạ Thiên Vũ cách quán bar không xa.

Anh đến gần cô, nhìn thấy cô vô lực dựa vào tường, tay lại siết thật chặt điện thoại di động, đặt ở ngực, anh bước tiến lên, nhẹ nhàng gọi cô: “Tiểu Vũ, anh đến rồi! Thật xin lỗi vì đến trễ như vậy!”

Cô khẽ ngẩng đầu, trong gương ngườ nhìn thấy anh, cho dù cái thế giới này mờ tối, nhưng anh vẫn rõ ràng như vậy.

Cô mỉm cười, ôm cổ của anh, nằm gọn trong ngực của anh.

Lúc mới vừa nhận được điện thoại của cô, anh nghe cô nói cô uống rượu ở quán bar, lại nghe thấy cô đang khóc, cả người anh cũng muốn điên rồi, chỉ muốn tới gặp cô, chỉ cần đưa cô đi là được, bây giờ nhìn thấy cô rồi, cuối cùng anh đã yên tâm rồi, chỉ là nhìn thấy bộ dáng này của cô, trong lòng anh rất khó chịu.

“Em không sao, chính là rất đau đầu, rất choáng váng mà thôi!” Cô ní non, âm thanh kia rất hay.

“Ừ, không sao, chúng ta về nhà!” Anh cầm tay của cô, dịu cô từng bước một đi đến ven đường.

Đặt cô ngồi ở ghế phụ, thay cô cài tốt dây nịt an toàn, anh mới vòng qua xe đi về phía ghế lái.

Anh quay đầu lại nhìn về phía quán bar, thấy người đàn ông lạnh lùng mới vừa dừng ở đó xoay người đi vào trong quán bar.

“Tổng giám đốc Internet Khuynh Thế, không tệ lắm!” Áo Văn nhàn nhạt nói nhỏ, ánh mắt càng thêm lạnh lùng.

Đắp chân lên trên người cô, anh tự tay lấy mắt kiếng của cô xuống, nhìn khuôn mặt đẹp, nụ cười trên bên miệng càng thêm dịu dàng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô ửng đỏ, có thể là bởi vì say rượu, vậy mà lại mê người như vậy, anh tự tay vén sợi tóc ra trên trán cô, khoảng cách nhìn cô gần như vậy, anh mỉm cười, lúc này, trên đời này có lẽ anh là người hạnh phúc nhất.

Bộ dáng cô ngủ say thật yên tĩnh, khiến cho người ta nhìn mà say theo.

Anh đứng dậy đi xem trò chơi, mở ra danh sách bạn tốt, gọi tin nhắn cho Khí Vũ Hiền Ngang: A Vũ, ngày mai cậu đi mua một bộ quần áo, từ trong ra ngoài, từ ngoài đến chân, chuyển đến cho tôi trước buổi trưa, có biết hay không?

Khí Vũ Hiền Ngang: Lão đại, anh cần quần áo phụ nữ làm gì? Không phải là ••••(kinh ngạc)

Dạ Diệc Hàn: Đừng hỏi nhiều như vậy, làm theo là được! Mua đi tôi sẽ trả sau!

Khí Vũ Hiền Ngang: Được, size mấy đây?

Dạ Diệc Hàn: Người phụ nữ cao hơn cậu một chút, vóc người không sai biệt lắm, giày 230.

Khí Vũ Hiền Ngang: Lão đại, có phải chị dâu tới hay không? Tôi nhớ hôm nay là sinh nhật của anh nha, anh ăn người ta rồi sao? (sắc)

Dạ Diệc Hàn: Chán sống rồi đúng không! Tôi không muốn người thứ tư biết chuyện này!

Khí Vũ Hiền Ngang nhất thời im lặng, anh đây còn không có chán sống nha, anh còn muốn sống thêm mấy năm nữa nha, anh khóc à!

Sáng sớm, ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ chiếu vào căn phòng, cô mở mắt ra lại cảm thấy đầu rất đau, một cái tay vỗ vỗ cái trán, một cái tay khác chống đỡ bò dậy, sau đó mở mắt ra, một căn phòng đầy xa lạ, dọn dẹp rất sạch sẽ, giường hai người rất lớn, ga giường trắng tinh, bên cạnh có cái bàn, bày một máy Laptop, nhất định không phải khách sạn, đây là đâu chứ, vì vậy cô cố gắng nhớ lại.

Đang suy nghĩ, cửa phòng bị mở ra, Dương Dịch đi vào.

“Đã tỉnh rồi sao?” Anh khẽ mỉm cười nói, đi thẳng tới bên giường, ngồi ở bên giường, nhìn cô.

Cô có chút kinh ngạc, đột nhiên nhớ tới chuyện xảy ra tối hôm qua, hình như là cô gọi anh đến đón, không ngờ cô say như vậy, người đầu tiên nghĩ đến lại là Dương Dịch, hay là bởi vì đây là hành phố S!

Lắc đầu một cái, cô bỏ qua chuyện nghĩ trong đầu sang một bên.

Anh vẫn đẹp trai như vậy, lúc mỉm cười vẫn ấm áp như vậy, lúc không cười cũng đẹp như vậy, không giống với Lãnh Thần, Lãnh Thần là người lạnh lùng, sự lạnh lùng có lúc sẽ cho người sinh ra ngàn ngại, thế nhưng nháy mắt chính là thuốc giết cô, cho dù là độc dược, cô cũng sẽ không chút do dự uống vào, đó chính là sự mê hoặc vô hình.

“Làm phiền anh rồi!” Cô nói có chút ngượng ngùng.

“Anh đã chuẩn bị xong bữa sáng, em rời giường nhanh lên một chút! Anh chờ em ăn sáng đó, em tắm trước đi.” Anh mỉm cười nói, đối với bà xã phải làm những chuyện như vậy.

Cô nhìn anh, đột nhiên cảm thấy giống như tất cả đều là đáng giá, vì vậy mà cô mỉm cười, nói: “Sinh nhật vui vẻ!”

Anh cũng có chút sững sốt, là bị nụ cười của cô làm cho kinh ngạc rồi!

Anh thấy rõ ràng ánh mắt của cô, khi cô nhìn anh, trong con ngươi trong suốt hấp dẫn anh, giống như ngàn ngôi sao trên bầu trời đêm, giống như nước hồ thật sâu, làm cho người ta liếc mắt nhìn đã lún xuống dưới rồi.

“Bà xã, em đừng nhìn anh như vậy, anh sợ mình không nhịn được sẽ ăn em đấy! Không ngờ sinh nhật anh là lúc em khiến cho anh ngạc nhiên và vui mừng như vậy, thật là làm cho anh vừa mừng vừa sợ!” Anh không nhịn cười được.

Anh cười giống như có sức cuốn hút vậy, cô cũng bất giác mỉm cười, dòi chần trong dĩ, chuẩn bị rời giường.

Say cả đêm, cô cho đến bây giờ vẫn có chút cảm thấy vô lực, vừa định rời giường, lại đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lại nắm chặt, lúc này cô nghĩ may mà mình chậm một bước, thật là may mắn mà.

“Thế nào?” Anh nhìn hành động của cô có chút không hiểu.

Cô có chút quần bách, ngẩng đầu nhìn anh, nói: “Sau khi anh vào cửa em vui mừng nên quên mất!”

“Quên cái gì?” Anh càng thêm không hiểu, có quên đồ vật gì đó rồi sao? Không có chứ!

Cô không biết mở miệng làm sao, đối diện với đôi mắt anh, vẻ mặt tỉnh bơ nói: “Lát nữa, em nghĩ anh nên giặt cái chăn này đi!”

Anh nhìn cô, sau đó mới phản ứng được, không nhịn được cười.

“Em đây lúng túng, mà anh còn cười được!”

“Anh đi ra ngoài trước, em tắm đi, chờ anh trở lại.” Anh không cười nữa, đứng dậy đi ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Chương 54.1 Hoa đào nở rộ

Edit: Sun520

Hạ Thiên Vũ lấy chăn trùm lên đầu, xấu hổ quá đi, sớm không đến trễ không đến, lại có tình đến lúc này.

Cô miễn cưỡng đi vào phòng tắm, nhìn thấy anh thay cô chuẩn bị bàn chải đánh răng kem đánh răng, cô đánh răng trước, sau đó bắt đầu tắm, tắm được một lúc, Dương Dịch đi vào phòng, gõ cửa phòng tắm, nói: “Quần áo đều đặt trên giường, lát nữa em ra lấy, khi nào em sửa sang xong thì ra phòng khách tìm anh.”

“A, được.” Cô mệt mỏi trả lời, xấu hổ chết đi được, hôm nay không phải là ngày tốt mà.

Nghe âm thanh đóng cửa, cô đóng nước, cầm khăn tắm quấn lên thân thể của mình, sau đó rón rén đi tới bên giường, nhìn một ít túi lớn gì đó, bắt đầu đi đồ ra mấy thứ đó.

Các sản phẩm vệ sinh đủ thương hiệu, đồ lót gì cũng có, còn có kẹo, chocolate và đồ ăn vặt, cô không nhịn được cười khi nhìn những thứ này, không biết anh làm thế nào mà mua đầy đủ các thứ này, đây là muốn cho Hoan Hoan ăn sao? Đáng tiếc Hoan Hoan cũng không đến, nếu không thì con nhóc kia chắc chắn sẽ rất vui mừng.

Cô thấy một chiếc váy mới mua cạnh bên, nhìn nhãn hiệu vẫn còn ở phía trên, đưa tay cầm lên. Chiếc váy màu trắng nhạt, đường may cũng không tệ lắm, cô từng nhìn thấy Thư Mỹ mang quần áo nhãn hiệu thời trang Magazine, hình như rất đắt tiền, chỉ là không nhớ rõ giá tiền thôi.

Cô giặt xong quần áo với chân, tiếp đó sấy tóc còn ướt cho khô, sau đó mang đôi dép lê anh đã mua, sửa sang xong mình, cô mở cửa đi phòng khách tìm Dương Dịch.

Dương Dịch nghe âm thanh, anh quay đầu lại, trong nháy mắt ngẩng ngẩn cả người.

Ngũ quan xinh xắn, gương mặt tuyệt đẹp, tóc dài suông thẳng, chiếc váy cắt khéo léo lộ ra những đường cong hoàn mỹ, đùi đẹp lộ ra ngoài, mỗi một thứ đều quyến rũ mê hoặc lòng người, lần đầu tiên anh nhìn thấy cô toát ra sự xinh đẹp như vậy, không ngờ cô xinh đẹp hơn so với trong suy nghĩ của anh.

Anh thừa nhận, anh là bị cô làm kinh ngạc, anh biết cô rất đẹp, chỉ là, mỗi một lần xinh đẹp đều không giống nhau.

Anh yêu cô, chẳng qua là cảm thấy cô gái này thật lạnh lùng không giống với những người khác, nhưng lúc này trong nháy mắt anh đã bị cô cuốn hút, cũng chính là trong nháy mắt yêu cô, nhưng lại chưa bao giờ muốn tách cô và sự xinh đẹp này đến nơi khác.

Nhưng, sau đó anh mới biết được, bản thân cô là xinh đẹp, vẻ đẹp đó không giống với những người khác..., anh không thể nào nói rõ ra được, có lẽ đây chính là vừa thấy đã yêu, có lẽ là trong mắt người tình là Tây Thi.

“Làm sao vậy?” Cô đi tới trước mặt anh, quơ quơ tay trước mắt anh.

Anh phục hồi tinh thần lại, mỉm cười: “Mỗi một lần đều cảm thấy em đẹp hơn.”

“Nếu em xấu, người ta sẽ nói em không xứng với anh! Hơn nữa, anh lại đẹp trai, em thấy Hoan Hoan đối với anh rất tốt, vậy mà anh lại bắt sống Hoan Hoan nhà em” Cô cười nói.

“Hình như bây giờ anh không xứng với em!” Anh nói xong, cầm cái muỗng khuấy nước trong ly, sau đó đưa cho cô, nói: “Uống, nghe người ta nói uống nước đường đỏ thì sẽ ít khó chịu hơn.”

Cô đưa đôi tay cầm lấy, trong lòng lại đầy ngọt ngào, cảm giác rất ấm áp.

Cô uống xong để ly xuống, vừa lúc điện thoại di động lại vang lên, cô vừa nhìn thì thấy người gọi là mẹ nên vội vàng nhấc nghe.

“Bảo bối, chị con nói con ở thành phố S, tại sao con nghe lời nói nó hả?”

“Hết cách rồi, mấy trăm năm mới nhìn thấy anh Ba được một lần! Con không muốn cũng phải làm một chút gì đó cho gia đình chứ!”

“Được rồi, nhưng sao con không có ở cùng với chị con, một mình con có buồn không? Có muốn mẹ đến với con hay không?”

“A, mẹ, cái này. . . . Con muốn nói là con đang ở đây, a, bạn trai con ở đây, mẹ có ngạc nhiên hay không?”

“Thật sao? Ai, con gái lớn cánh cứng cấp rồi, mẹ không xen vào chuyện của con đâu! Bạn trai đối xử tốt với con không?” Vậy mà mẹ không có một chút bộ dáng tức giận.

“Rất tốt ạ! Hôm nay, ba đến công ty chưa?” Cô vội vàng ngăn đề tài, không thể để cho mẹ nói về vấn đề này.

“Đúng vậy, hôm nay là chủ nhật, nhân viên nghỉ, chỉ có một mình ba con chạy đi làm, ông ấy là một tổng giám đốc thật thà làm việc trong khi nhân viên đều nghỉ hết!

“Đó là ba chuyên nghiệp thôi! Việc này mẹ phải học hỏi ba đó, dáng vẻ của mẹ nha, vẫn luôn chơi trò chơi!”

“Con bé hư hỏng này, cũng biết đứng về phía ba con à! Thiệt là! Mẹ thật sự là bị con làm tổn thương rồi đó.”

“Được rồi, tại sao mẹ lại ghen với ba chứ!”

“Được rồi, không quấy rầy hai người các con, sớm một chút mang về nhà gặp mẹ và cha con, có chuyện gì nhớ nói với mẹ!”

“Yên tâm đi, con đây không phải rất tốt sao? Tạm biệt mẹ!” Cũng không có nói lúc nào thì mang về nhà, dù sao bát tự (ngày sinh tháng đẻ) còn chưa viết

ra đâu!

Nói một lúc cô cúp điện thoại, Dương Dịch nghe được giọng nói của cô khi nói chuyện qua điện thoại, là giọng con gái nũng nịu với mẹ, trái tim anh càng mềm mại hơn, hóa ra cô không chỉ là người xinh đẹp lạnh lùng trước người xa lạ, mà cũng là công chúa bảo bối trước mặt cha mẹ nữa!

Cô vừa mới cúp điện thoại xong, cũng không tự giác nhích lại gần Dương Dịch, nói: “Hôm nay sinh nhật anh, có phải sẽ có rất nhiều người tới nhà hay không? Em ở đây có bất tiện hay không? Có người sẽ cảm thấy em chướng mắt hay không?”

Anh vỗ nhẹ đầu của cô, nói: “Nghĩ gì thế? Trên đời này, người anh yêu nhất chỉ có em thôi!”

“Buổi trưa em nấu cơm cho anh ăn?” Cô thử hỏi.

“Được, cơm tối theo anh về nhà được không?” Anh cũng thử hỏi.

“À? Đi đến nhà của anh sao? Có phải là quá sớm hay không?” Cô có chút chống đỡ không được.

“Anh thật sự muốn ở chung với em, biết không? Chờ lần sau anh sẽ cùng em về nhà gặp ba mẹ em!” Anh nhẹ nhàng vuốt tóc cô, dịu dàng nói.

Bỗng nhiên cô có chút cảm động, không nhịn được ôm lấy eo của anh, đầu tựa vào ngực của anh.

Anh cứng chịu vuốt tóc của cô, chợt cô ngẩng đầu nhìn anh, sau đó một tay buông ra, ngoắc ngoắc ngón tay với anh, anh nghĩ là cô muốn nói nhỏ với anh, nên nghiêng đầu lại, ai ngờ cô lại hôn trên gò má anh một cái, cười hi hi nhìn anh, giống như là mình chiếm phần lớn tiện nghi vậy.

“Em chiếm tiện nghi của anh!” Anh đưa tay thọc lắc eo của cô, cô nhất thời ngửa nên cong người lại.

“Ha ha ... em không phải ... sinh nhật anh ... bổ sung hêm ... quà tặng nhỏ ... ha ha ha ha ha ha”

Hai người cười nháo như vậy, thật sự rất vui vẻ, sau đó cô thua trận trước, nhận thua với anh.

Bọn họ cứ nhìn nhau như vậy, Dương Dịch lại gần, hôn cô, đầu của cô trống rỗng, sau đó rất nhanh phản ứng kịp, đôi tay ôm cổ của anh, để cho anh hôn tự nhiên hơn sâu hơn, tay của anh vuốt ve tóc của cô phía sau lưng, anh hi vọng chìm đắm trong thế giới của cô, không bao giờ muốn tỉnh lại

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chương 54.2 - Hoa đào nở rộ

Edit: Sun520

Ăn xong bữa sáng, bọn họ ngồi xem tivi trên sofa trong phòng khách.

Hạ Thiên Vũ quan sát nhà của anh, vào cửa chính là phòng khách, bên trái là phòng bếp, sát vách phòng bếp là một phòng trống, mà đối diện cửa chính chính là phòng của anh, trong phòng còn có một phòng vệ sinh, sát vách phòng của anh còn có một phòng, là thư phòng.

Cô đang suy nghĩ về cấu trúc của ba phòng ngủ một phòng khách, lại nghe chuông cửa vang lên.

Hạ Thiên Vũ vội vàng đứng dậy, còn Dương Dịch thì đi mở cửa.

Vào nhà chính là ba người đàn ông và một phụ nữ, cô biết ba người đàn ông đó, là Triệu Vũ, tướng mạo cũng không tệ lắm, không có phong cách như Dương Dịch nhưng đẹp hơn so với người khác, còn hai người đàn ông kia thì, một vô cùng Rất vạm vỡ, một vô cùng đẹp trai, mà người phụ nữ kia trông rất có hơi thở của thành phần tri thức, cảm thấy rất dịu hiền.

Lúc bốn người bọn họ vào nhà thấy Hạ Thiên Vũ thì tập thể ngốc trệ.

Đẹp!

Người đẹp!

Quá đẹp!

Tuyệt đẹp à!

Sau đó, Dương Dịch đi tới, quơ quơ tay trước mặt bọn họ, nói: “Bốn người các cậu đây, còn Vương Miêu đâu?”

Bốn người mới hồi phục tinh thần mới vừa ngổn ngang trong gió lại, nhưng người phụ nữ kia lại lên tiếng: “Anh ấy đi lấy bánh ngọt rồi, tôi nói này tổng giám đốc, anh bắt được người đẹp này ở đâu vậy?”

Triệu Vũ cúi người thật thấp trước mặt Hạ Thiên Vũ, nói: “Chị dâu, tôi luôn nghĩ rằng sự kiện xì căng đan của cô gái kia chỉ là tin đồn, nhưng bây giờ tôi mới tin, đây là sự thật! Chị dâu, tại sao chị lại đẹp như tiên trên trời vậy chứ? Lần trước tụ hội đã cảm thấy chị đẹp, nhưng lần này tại sao chị lại đẹp hơn rồi, quả nhiên được xuất từ tay lão đại chính là không giống bình thường mà! Nhưng mà tôi chính là người chọn chiếc váy đó nha!”

Triệu Vũ tranh công nhìn những người bên cạnh rất vui vẻ nhưng mấy người đó lại không để ý tới anh.

Người đàn ông đẹp trai nói tiếp: “Chào chị dâu, tôi là Đinh Mậu, chị có thể gọi tôi là Đinh Đường!”

Người đàn ông vạm vỡ nói tiếp: “Chào chị dâu, tôi là Lý Bất Khuất, chị có thể gọi tôi là A Không!”

Người phụ nữ cũng lên tiếng: “Tổng giám đốc phu nhân, tôi tên là Vương Mâu, là thư ký của tổng giám đốc, và cũng là bạn gái Triệu Vũ, tổng giám đốc phu nhân chị rất xinh đẹp đó, khó trách trong mắt của tổng giám đốc không nhìn người phụ nữ khác trong nhiều năm như vậy, hóa ra là anh ấy cất giấu phu nhân nha!”

Vương Mâu nói những lời phát ra từ đáy lòng, cô thật sự không nghĩ có một phụ nữ xinh đẹp như vậy!

Hạ Thiên Vũ bị đám người bọn họ dọa làm cho sững sờ, sau đó cười nhạt, nói: “Chào mọi người, tôi là Hạ Thiên Vũ.”

Lúc này, Dương Dịch cầm nước nóng đi ra từ phòng bếp, châm trà cho bọn họ, làm cho bọn họ cảm thấy áp lực thật sâu.

Bọn họ cũng đưa ánh mắt như khó tin nhìn về phía Dương Dịch, lão đại của bọn họ, làm sao tổng giám đốc đại nhân của bọn họ sẽ tự mình bưng trà đưa nước cho bọn họ rồi hả? Xem ra là bởi vì có chị dâu ở đây, cho nên lão đại dịu dàng hơn rất nhiều, sau đó tập thể bọn họ đưa ánh mắt cảm kích nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, Hạ Thiên Vũ thấy nên trong lòng nao nao.

“Cô Vương, cô đi với tôi ra ngoài mua thức ăn có được hay không? Tôi không biết đường!” Hạ Thiên Vũ có chút ngượng ngùng nói.

Vương Mâu lập tức, nói: “Được chứ được chứ, tôi cùng đi với chị, đi thôi!”

Họ đang muốn đi ra cửa, thì Dương Dịch nói họ chờ anh một chút, sau đó anh trở về phòng, lấy mắt kiếng của Hạ Thiên Vũ, đeo lên cho cô, nói: “Thế này mới được, anh mới an tâm!”

Sau đó, ba người đàn ông kia nhìn anh đầy khinh thường, yêu vợ còn hơn bản thân nữa, dần thân vào quá sâu rồi!

Nhìn hành động của anh khiến Hạ Thiên Vũ buồn cười, sau đó cô mỉm cười rồi nói với Vương Mâu: “Chúng ta đi thôi!”

Vương Mâu rất quen thuộc đối với tình hình chung quanh đây, họ đi bộ đến chợ bán thức ăn mất gần mười phút, từ trước đến giờ Hạ Thiên Vũ không ưa thích mùi vị thức ăn được bán ở chợ, nhưng cô muốn nấu cơm cho anh ăn, nên không quên được.

“Hình như chị Hạ rất thích tổng giám đốc của chúng tôi!” Vương Mâu cười híp mắt nói, nhìn dáng vẻ của cô, chắc chắn là cô gái được cả nhà nuông chiều, mặc dù rất quen thuộc đối với thức ăn, nhưng giống như là người rất ít đến những nơi như thế này, nhìn động tác của cô là có thể thấy rõ ràng.

Hạ Thiên Vũ nhìn về phía Vương Mâu, cũng không kiêng dè gật đầu, trên mặt là nụ cười ngọt ngào, nói: “Anh ấy cũng rất yêu tôi.”

Vương Mâu nhìn bọn họ hạnh phúc, cũng không khỏi mỉm cười, An Nhan, lần này cô nên nhận thua đi!

Họ mua rất nhiều món ăn, hai người xách túi lớn túi nhỏ ra khỏi chợ bán thức ăn, lúc cách nhà năm phút đi bộ thì lại bị hai tên lưu manh cầm gậy gỗ chặn đường.

Vương Mâu lo lắng, hỏi: “Các người muốn gì? Tại sao chặn đường chúng tôi?”

Tên nhóc lưu manh có mái tóc vàng nói: “Hôm nay, chú đến tìm cô bé này, ai bảo cô bé đắc tội với anh Áo của chúng tôi?”

Trong nháy mắt, Hạ Thiên Vũ hiểu ý nghĩa của lời này, Áo Vãn? Anh ấy cho người chặn đường cô? Làm sao có thể?

Vương Mâu thấy đối phương đến tìm Hạ Thiên Vũ, càng cảm thấy kinh ngạc, lập tức gọi điện thoại cho Dương Dịch, ai ngờ vừa đặt mấy túi thức ăn xuống đất, vừa lấy điện thoại ra thì tên nhóc lưu manh kia cầm gậy đi đến muốn đánh Vương Mâu, Hạ Thiên Vũ để thức ăn trên tay xuống đất, sau đó kéo Vương Mâu qua, tên nhóc lưu manh kia đánh hụt, nhưng điện thoại của Vương Mâu lại rơi xuống đất.

Hạ Thiên Vũ nhìn hoàn cảnh chung quanh, nơi này lại là góc chết của chung cư, cho thấy rằng bọn họ tìm đúng lúc, xem ra chuẩn bị rất đầy đủ.

“Nói đi, rốt cuộc các người muốn như thế nào?” Hạ Thiên Vũ có chút không thoải mái, tại sao cô không tin anh trai phái người đến chặn đường đánh cô chứ, không phải anh ấy không muốn nhìn thấy mình sao.

Chỉ có trước mặt bạn bè cô mới có thể làm cho người ta cảm thấy ấm áp, còn đối với người xa lạ cô luôn luôn không có biểu hiện gì.

“Anh Áo nói muốn dạy dỗ cô thật tốt...cô muốn để cho chúng ta đánh một trận hay là để cho chúng ta thoải mái đây hả?” Một tiểu lưu manh nhuộm tóc đỏ highlight nói xong, trong mắt đầy xấu xa làm cho người ta thoát nhìn cảm thấy rất ghê tởm.

Hạ Thiên Vũ cười lạnh: “Chớ giả bộ, Áo Văn hoàn toàn không cho phép các người đến tìm tôi gây phiền phức! Người kia cho các người bao nhiêu tiền? Các người nói ra, tôi sẽ cho các người gấp đôi, như thế nào?”

Hai tên nhóc lưu manh liếc mắt nhìn nhau, điều kiện này hình như tương đối hấp dẫn đó.

Ngay sau đó, xuất hiện bước chân chậm chạp Áo Văn, anh lười biếng đi ra, nhìn hai tên nhóc lưu manh.

“Mày là ai? Xen vào việc của người khác là gặp xui xẻo đó!” Tên nhóc lưu manh tóc đỏ nói.

Đột nhiên, Hạ Thiên Vũ buồn cười, mới vừa rồi vẫn còn nói anh Áo, lúc này lại nhận không ra Áo Văn, còn dám khiêu khích như thế.

Áo Văn cũng lười nói nhảm với bọn họ, anh từ phía sau bọn họ tiến lên một bước, một cước đá vào trên lưng của tên nhóc tóc vàng, tên tóc vàng chống đỡ không nổi nên nghiêng ngã, vừa đứng một giây đánh vào trên đầu tên tóc đỏ, Áo Văn vừa đá một cước, hai người kia té xuống đất kêu rên.

Lúc này, Vương Mâu đã sợ choáng váng, nhìn Áo Văn si ngốc.

Áo Văn đi về phía Hạ Thiên Vũ, có chút lạnh lùng nhưng có chút quan tâm hỏi: “Tôi hôm qua, người đó là bạn trai của em?”

Cô gạt đầu một cái, sau đó nhìn anh nói: “Anh vẫn chưa về nhà?”

“Khi nào anh muốn về thì sẽ về thôi, sau này nhớ chú ý, có người luôn muốn hãm hại em đó!” Áo Văn nói.

“Ai muốn hại em chứ?” Hạ Thiên Vũ có chút kinh ngạc hỏi.

“Một người tự cho mình đúng mà thôi, cô ta có thể cho là em với anh có quan hệ không đúng đắn!” Áo Văn hỏi họ.

“Hóa ra là anh cũng sẽ trêu chọc lạn đào hoa! Xem ra anh đi cũng không có gì đặc biệt, cũng không ngoại trừ dây dưa lạn đào hoa.” Cô mỉm cười tự giễu, muốn dùng phép khích tướng, chỉ là ngay sau đó suy nghĩ một chút vẫn là không ổn, sau đó dùng giọng nói dụ dỗ: “Anh đưa em về chỗ của bạn trai em? Buổi trưa em nấu cơm cho anh ăn?”

“Không đi!” Áo Văn lạnh nhạt nói ra hai chữ.

Hạ Thiên Vũ hừ một tiếng, không để ý tới anh, đi xách những túi trên đất, nói: “Cô Vương, chúng ta trở về đi thôi!”

“Được.” Vương Mâu có chút kinh sợ quá độ, nhặt lên điện thoại di động của mình, cầm lên những túi xách kia, vội vã đi theo Hạ Thiên Vũ.

Áo Văn nhìn bóng lưng cô rời đi, chợt lộ ra một nụ cười mà đã lâu rồi anh chưa cười.

Điện thoại di động lúc này vang lên, anh nhìn dây số không có tên, nhưng anh nhấn nghe!

“Cái tên Thiên Du khốn kiếp này, cậu không về nữa là chị đây giết cậu. Nhiều lần cúp điện thoại chị như vậy, cậu càng ngày càng tiền đồ đúng không! Cậu làm chị mệt mỏi quá đây! Mẹ nó. Nói chuyện với chị.” Giọng nói kia tràn đầy giận dữ, Áo Văn bị sợ cho nên đưa điện thoại di động ra thật xa, đợi khi cô nói xong, mới dám đưa lại gần, chậm rãi nói: “Tôi nói làm sao chị còn tính khí đó, cẩn thận không có đàn ông nào dám lấy chị đó, nể mặt Tiểu Vũ mới cho chị chút thể diện, nhận điện thoại của chị!”

“Mẹ nó, cậu về nhà ngay cho chị! Không về thì cẩn thận tôi đến hang ổ khiến cho cậu bò trở về!”

Áo Văn cười khê một tiếng: “Được rồi, tôi đồng ý với chị về nhà là được! Đừng nóng giận, tức giận dễ già!”

Thật ra anh suy nghĩ một chút thì nhà kia cũng không có kém như vậy, nếu không phải bởi vì . . . mình cũng sẽ không bỏ nhà ra đi.

“Già rồi không ai lấy thì tôi cũng không cần cậu còn phải nuôi tôi! Tức giận đó cũng là bị cậu làm cho tức giận!”

“Được rồi, được rồi, đừng tức giận nữa mà! Tôi xử lý tốt mọi chuyện bên này rồi sẽ về nhà mà, chị Hai, chị bao nhiêu tuổi rồi, tại sao chị vẫn nóng tính như vậy, chị nên học một ít từ Tiểu Vũ, người ta rất dịu dàng!”

“Cút đi! Chị đây không muốn nói nhảm với cậu! Về nhà sớm, thuận tiện chăm sóc tốt cho Tiểu Vũ!”

“Tiểu Vũ có bạn trai nó chăm sóc rồi, không cần chúng ta quan tâm!”

“Hả? Bạn trai? Lúc nào thì con bé có bạn trai? Tại sao tôi lại không biết? Tiểu Vũ thật là có tiền đó, có bạn trai mà không nói với tôi.”

“Bạn trai của con bé là tổng giám đốc Internet Khuynh Thế và giải trí LY, lớn hơn Tiểu Vũ một tuổi, bọn họ là bạn học thời đại học, cho nên ở chung một chỗ cũng là chuyện rất thuận theo tự nhiên!”

“Làm sao cậu biết? Có ức hiếp Tiểu Vũ hay không?”

“Người đó rất tốt, tôi đều điều tra qua rồi, dáng vẻ không kém bất cứ người đàn ông nào trong nhà chúng ta, phẩm hạnh không tồi, chuyện khác tôi sẽ mau sớm làm rõ ràng, đợi con bé dần xếp xong, tôi sẽ về nhà thăm chị và mẹ bọn họ!”

“Chuyện đó. Tiểu Vũ với bạn trai ở cùng một chỗ? Nguy hiểm không? Còn nữa, có thể tin người đàn ông đó được không? Tôi rất lo lắng đó, Tiểu Vũ của tôi cũng không thể xảy ra chuyện gì, A Du, cậu phải bảo vệ Tiểu Vũ thật tốt đó.”

Nghe người phụ nữ này nói mà trên trán của anh hần lên gân xanh, sau đó nín thật lâu rồi cuộc nói: “Chị thật là quá dài dòng, chị nói nhiều chuyện như vậy thì chị đến đây giải quyết đi, chị mới 25 nhưng tại sao tôi cảm thấy chị đã 85 rồi.”

Không đợi cô tức giận, Áo Văn cúp điện thoại thật nhanh, sau đó tắt máy.

Hình như là hòa hảo rồi, anh cứ nghĩ rằng không thể nào tha thứ được, nhưng bây giờ, giống như anh đã đón nhận, hơn nữa, cảm giác hòa hảo cũng không tệ lắm, giống như, rất hạnh phúc, cho dù bị chửi cũng là rất hạnh phúc đấy!

Như vậy, Áo Văn không còn là Áo Văn nữa, bây giờ anh chính là Thiên Du.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Chương 55.1 – Sinh nhật ngọt ngào

Edit: Sun520

Hạ Thiên Vũ và Vương Mâu mới vừa vào cửa, đã nhìn thấy Vương Miêu, cô và Vương Mâu xách thức ăn vào trong bếp, sau đó cô lấy mắt kiếng xuống, rồi lại cùng nhau đi ra, Hạ Thiên Vũ ngẩng đầu đánh giá Vương Miêu, mang giày Tây, rất chính thức, rất lịch sự.

Một tay Vương Mâu ôm cánh tay Vương Miêu, nói với Hạ Thiên Vũ: “Tổng giám đốc phu nhân, anh trai của tôi – Vương Miêu!”

Mắt của Vương Miêu cũng dừng trên người Hạ Thiên Vũ mấy giây, sau đó khẽ mỉm cười, nói: “Hóa ra là chị dâu thật sự xinh đẹp như lời của các cậu nha, thẳng thắn Dương Dịch thật sự may mắn!”

Hạ Thiên Vũ khẽ mỉm cười, sau đó nói: “Các anh tùy tiện ngồi đi, tôi đi nấu cơm.”

Bốn người Dương Dịch, Đinh Đường, Triệu Vũ và A Không, đang chơi Đấu Địa Chủ (Landlords-Bài Tú Lơ Khơ), thấy Hạ Thiên Vũ trở lại, Dương Dịch vội nói: “Lão Vương, thế chỗ của tôi, tôi đi giúp bà xã nấu cơm!”

Ngoài Hạ Thiên Vũ, còn mấy người khác bị hóa đá! Khi nào thấy tổng giám đốc nấu cơm, thế nhưng hôm nay lại giúp bà xã nấu cơm.

“Nô lệ của vợ!” A Không nói.

“Bị vợ kiểm soát rồi!” Triệu Vũ nói.

“Gia đình phụ nam!” Đinh Đường nói.

Dương Dịch ném mấy lá bài còn lại trên tay xuống bàn, nói: “Tứ Đại Thiên Vương! Tôi thắng!”

Tiếp đó, anh đứng dậy đi về phía Hạ Thiên Vũ, sau đó quay đầu lại nói với bọn họ ba chữ: “Tôi thích!”

Bỗng nhiên, Hạ Thiên Vũ cảm thấy buồn cười, sau đó cùng Dương Dịch đi vào bếp.

Vương Mâu thấy hai người bọn họ trong phòng bếp, cô cảm thấy mình chính là kỳ đà cản mũi, nên bỏ chạy đi xem mọi người đánh bài.

Anh giúp cô xắc thức ăn, rửa rau, còn cô thì tập trung vào nấu ăn.

Hai người cứ như vậy im lặng không nói phân chia việc làm, sau một lúc, Hạ Thiên Vũ mới lên tiếng nói: “Nếu trong tương lai có chuyện gì vượt ra ngoài sức tưởng tượng của anh, anh không được tức giận, được không? Hơn nữa, anh nhất định phải tin tưởng em không có lừa gạt anh!”

“Dĩ nhiên anh sẽ tin tưởng em, sao thế?” Dương Dịch ngạc nhiên, hỏi.

Khuôn mặt Hạ Thiên Vũ hiện lên một chút không vui, nói: “Vốn là sinh nhật anh em không muốn làm cho anh lo lắng, nhưng không nói trong lòng em sẽ

không vui! Lúc em với cô Vương về nhà, bị hai tên nhóc lưu manh chặn đường!”

“À? Chuyện gì xảy ra?” Dương Dịch kinh ngạc, hỏi: “Không có sao chứ?”

Cô lắc đầu, tiếp tục động tác trong tay, nói: “Anh không có hỏi em chuyện tối ngày hôm qua!”

Anh gật đầu, nói: “Anh thật tò mò tại sao em lại uống rượu? Tại sao em lại an toàn đứng ở ngoài cửa quán bar! Mà quán bar kia là nơi rất không sạch sẽ, tối hôm qua lúc em nói em ở đó, thì anh cảm thấy lòng của mình rất lo sợ, anh sợ em gặp chuyện không may!”

“Em không sao.” Cô cười cười, nói: “Thật ra là bởi vì anh trai em rời nhà trốn đi đã rất nhiều năm, ngày hôm qua em vừa đến thành phố S, chị em gọi điện thoại nói với em là anh ấy đang ở quán bar Dạ Quang, cho nên em chạy đến đó tìm anh ấy!”

Dương Dịch như có điều suy nghĩ gật đầu, vốn muốn hỏi hỏi về gia đình cô, nhưng nhìn cô giống như rất kiêng dè nói về tình hình của gia đình cô, cho nên anh cũng không tiện hỏi.

“Chuyện của nhà em không thể nói với anh được!” Cô bắt đầu dĩ nhiên nói: “Chẳng qua là mẹ không có phản đối em với anh ở chung một chỗ, lần sau em dẫn anh về nhà, sau khi nhìn thấy cha mẹ em thì anh sẽ biết tại sao em không nói được chuyện của gia đình em!”

Dương Dịch cười ha ha, nghĩ tới chuyện cô bị chặn đường, hỏi: “Mấy người vừa rồi chặn đường em, sau đó thì sao?”

Cô cười một tiếng, nói: “Sau đó anh của em tới, tới qua anh ấy nhìn thấy anh đưa em đi, cho nên anh ấy đến xem một chút đi! Hai tên nhóc lưu manh đó là do một phụ nữ thăm mền anh ấy tìm đến, có lẽ cô ta nghĩ em và anh trai có quan hệ khác!”

Dương Dịch nghe đến đó, nụ cười trên mặt có chút cứng đờ, hình như là bị cái gì đó đã kích!

“Anh làm sao vậy?” Cô nhìn sắc mặt của anh, không khỏi lo lắng hỏi.

Dương Dịch mỉm cười rồi lắc đầu, nói: “Không có việc gì! Về sau có anh, anh sẽ không để cho một mình em đi ra ngoài.”

Cô nghe được nên trong lòng cảm thấy ấm áp, gật đầu một cái.

Đến buổi trưa, cô nấu xong các món ăn, bọn họ mang lên bàn tròn lớn ở phòng khách, mọi người cùng bung thức ăn lên, nhìn Hạ Thiên Vũ trang trí mỗi món ăn rất đẹp mắt, bọn họ không nhịn được thêm ăn.

“Woa, tại sao thấy món ăn này lại đẹp như vậy chứ?” Triệu Vũ ưu tiên khen ngợi.

“Dĩ nhiên là đẹp rồi, cậu cho rằng tôi đi rất nhiều nơi để chơi thôi à!” Hạ Thiên Vũ nói với vẻ mặt đầy tự hào.

Bọn họ mỗi một người đều ngồi xuống, không kịp chờ đợi muốn nếm thử tay nghề nấu ăn của Hạ Thiên Vũ.

“Hôm nay thật sự là nhờ phúc của lão đại mới biết được tay nghề của chị dâu đó nha!” Đinh Đường cười hi hi nói.

“Rất nhiều năm trước tôi đã nếm qua rồi!” Dương Dịch nói càng thêm tự hào.

Triệu Vũ vội lại gần hỏi: “Lúc nào vậy? Khi còn học đại học, cậu với chị dâu cầu kết lúc nào vậy, thành thật khai báo đi!”

Hạ Thiên Vũ cũng không thấy buồn cười, thuận miệng nói: “Cũng không có gì, chính là tôi vượt đèn đỏ, anh ấy kéo tôi lại, kết quả hai chúng tôi ngã xuống đất, tay của anh ấy còn chảy máu, cho nên tôi dẫn anh ấy về nhà, mời anh ấy ăn cơm thôi! Đây chính là trả ơn đó.”

Về mặt Triệu Vũ hưng phấn, nói: “Hoá ra là như vậy! Khó trách khi đó cánh tay lão đại rõ ràng là đau muốn chết, nhưng vẫn mỉm cười khúc khích, hóa ra lúc ấy tư xuân sao, ài, tại sao tôi lại ngốc nghếch không phát hiện ra chứ.”

“Tôi nhớ lúc ấy trong tức xá, Triệu Vũ không.” Dương Dịch lời còn chưa nói hết, Triệu Vũ lập tức im lặng, sau đó nói với vẻ mặt phớt lờ: “Không nói cái này, ăn cơm ăn cơm!”

A Không nói: “Có phải chúng ta đã quên kính rượu chúc mừng sinh nhật tổng giám đốc của chúng ta rồi hay không?”

Vương Mậu vội nói: “Đúng vậy, hôm nay là sinh nhật của tổng giám đốc chúng ta!”

Dương Dịch mỉm cười ấm áp, nói: “Chẳng qua tôi nói không nên uống rượu thì tốt hơn, ban đêm về nhà sẽ gặp chuyện không hay!”

Vương Miểu cũng nói tiếp: “Không uống rượu, uống chút gì đó là được rồi, chúng ta hiểu ý nhau là được rồi!”

Vì vậy một nhóm người nâng ly lên uống nước, Hạ Thiên Vũ hoàn toàn không uống, bởi vì nước trong ly của cô đều là Dương Dịch thay cô uống hết, cho dù đây chẳng qua là nước, gặp gỡ một người đàn ông cẩn thận như vậy, cô nghĩ, đời này cô sẽ yêu anh như vậy!

Sau khi ăn xong, cô dọn dẹp nhà bếp xong, từ bên trong đi ra, cô thấy bọn họ ngồi lại một chỗ, Vương Miểu đặt bánh sinh nhật trên bàn, sau đó thấp sáng cây nến, nói với Dương Dịch: “Nhóc, cậu phải ước nguyện!”

“Sinh nhật của nữ sinh mới chơi thôi nến, tôi thì chơi làm gì!” Dương Dịch rất im lặng.

Thấy Hạ Thiên Vũ tới đây, anh kéo cô đến, cung chiều nhìn cô nói: “Bà xã, em thôi nên giúp anh!”

“Tổng giám đốc ước nguyện đi!” Vương Mâu hào hứng nhắc nhở.

Dương Dịch nghiêng đầu nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, Hạ Thiên Vũ cũng nhìn về phía anh, anh nói: “Điều ước của tôi là, mãi mãi cùng Hạ Thiên Vũ ở chung một chỗ.”

Khóc miệng Hạ Thiên Vũ trời lên nụ cười nhàn nhạt, đột nhiên một tay ôm lấy eo của anh.

Cô yêu chính là loại an tâm đi, cảm thấy chuyện thực tế này, rất tốt!

Cuối cùng là bọn họ cùng nhau thổi tắt cây nến, đây là tiệc sinh nhật mà anh khó quên nhất, bởi vì có cô ở đây! Cho dù không phải là sinh nhật của mình, nhưng lần này quả thật còn ngọt ngào hơn so với sinh nhật của mình.

Có lẽ đến hơn ba giờ, mấy người bọn họ rời đi để lại không gian cho hai người bọn họ, Dương Dịch nhìn thời gian không sai biệt lắm, cũng chuẩn bị đưa Hạ Thiên Vũ về nhà.

Cô có chút sợ khi gặp người nhà của anh, nhưng lần đầu tiên cô phải để lại ấn tượng tốt mới được! Như vậy mới có thể, trong tương lai việc này là không thể tránh khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Chương 55.2 – Sinh nhật ngọt ngào

Edit: Sun520

Đến nhà Dương Dịch là đã 5 giờ, mười ngón tay của hai người đan chặt với nhau, họ đứng ở bên ngoài biệt thự.

Tóc cô được cột lên thật cao, trên tóc cài một cây trâm đơn giản, và mặc một bộ váy ngắn màu xanh lá cây, kết hợp với sợi dây chuyền lấp lánh, cùng với giày thủy tinh, rõ ràng không có trang điểm, nhưng lại toát ra nét đẹp đầy quyến rũ.

Bữa cơm tết Đoàn Ngo, là bữa cơm của gia đình của họ, và cũng là sinh nhật của anh.

Anh dắt cô đi vào biệt thự, hấp dẫn đồng loạt ánh mắt của người nhà họ Dương.

Thật là xứng đôi!

Thật là một đôi đáng yêu!

Thật là một đôi trai tài gái sắc!

Đây chính là hình ảnh mà mọi người thấy, giờ phút này trong mắt người đàn ông kia tất cả đều là sự dịu dàng.

Cô chưa bao giờ tham gia tiệc gia đình của người khác, nhưng cô lại không cảm thấy sợ, nhìn tay bị anh nắm chặt, cho nên cái gì cô cũng không sợ, chỉ cần có anh ở đây, thì cô sẽ ứng phó được!

Ngay phía trước là một bà lão lớn tuổi đang ngồi trên ghế, đứng bên cạnh bà lão là một đôi vợ chồng trung niên, không nói thì cô cũng biết đó chính là cha mẹ của Dương Dịch, bọn họ nhìn cô với ánh mắt đầy hài lòng, mà không phải chán ghét.

Ánh mắt của bà lão nhìn cô rất trìu mến, khi nhìn thấy ba ánh mắt ấy nhìn thẳng vào mắt cô thì cô biết cô đã thắng.

“Bà nội, cha, mẹ, đây là bạn gái của con - Tiểu Vũ!” Đi tới bên cạnh bà nội, Dương Dịch giới thiệu với bọn họ.

“Bà nội, bác trai, bác gái!” Cô ngoan ngoãn gọi, cô có bản lĩnh gọi như thế làm cho Dương Dịch ngạc nhiên, lại có thể gọi ngọt như vậy, xem ra, cô thật sự có thể làm cho người lớn vui vẻ! Việc này anh không cần lo lắng.

Bà nội tươi cười rạng rỡ, không có một chút ý bài xích nào, làm cho người ta có ấn tượng tốt: “Ai yêu, cháu trai Dịch tìm được nàng dâu thật là xinh đẹp, hơn nữa cái miệng nhỏ thật ngọt nha!”

Hạ Thiên Vũ buông tay Dương Dịch ra, mỉm cười đứng bên cạnh bà nội, cô dịu dàng nắm tay bà nội.

Cha Dương quan sát Hạ Thiên Vũ, cũng không nhận được gật đầu nói: “Tự nhiên thoải mái, biết rõ đạo lý, hiểu lễ tiết, Dịch, con lừa gạt nàng dâu nhỏ này ở đâu vậy?”

“Cha, xem cha nói kia! Tiểu Vũ là bạn học thời đại học của con!” Dương Dịch cười nhạt.

Mẹ Dương – Doãn Uyển cũng dịu dàng mỉm cười, nói: “Có bạn gái là chuyện tốt, nhớ mang Tiểu Vũ về nhà nhiều một chút để cho bà nội gặp mặt biết không? Con xem bà nội của con gần như là liếc mắt một cái đã thích cô bé này rồi!”

Dương Dịch gật đầu một cái, nói: “Con biết rồi ạ, nhất định thường xuyên đưa cô ấy về nhà!”

Sau một lúc trở chuyện là bắt đầu bữa tiệc, từ lúc bắt đầu bữa tiệc Hạ Thiên Vũ vẫn luôn ở bên cạnh bà nội, còn Dương Dịch bung ly rượu đi đến đám đông gần đó, nhưng cho dù có nhiều người hơn nữa, cô chỉ nhìn một cái, là có thể tìm được vị trí của anh rồi, hình như tâm ý của hai người tương thông vậy, khi cô nhìn sang, Dương Dịch luôn có thể cảm thấy nhìn lại.

Bà nội nhìn cô luôn cười vui vẻ, cô ấy là cháu gái nha, có phúc khí rồi...!

Cha của Dương Dịch là ông trùm ngành kiến trúc, là chủ tịch công ty xây dựng Dương thị, còn mẹ của Dương Dịch luôn phụ trách chi nhánh công ty bất động sản của gia đình, cha của An Nhan vẫn đi theo Dương Dự, ngày trước còn đã cứu Dương Dự một mạng, cho nên, quan hệ hai nhà rất tốt, An Nhan thích Dương Dịch, cha mẹ Dương Dịch cũng chưa từng can thiệp, bởi họ nghĩ bọn nhỏ có thể tự mình phát triển.

Dương Dự cũng không quan tâm đến xuất thân của con dâu, nhưng bản thân Doãn Uyển thì rất để ý, nhưng sau khi bà nhìn thấy Hạ Thiên Vũ, cảm thấy cô gái xuất thân chắc chắn sẽ không kém, phong cách của cô bé kia được phát ra từ bên trong, làm cho người ta không thể không thích, cho nên nháy mắt Hạ Thiên Vũ trong lòng Doãn Uyển Hạ Thiên Vũ cao hơn An Nhan một tầng.

Khi âm nhạc vang lên, khách khứa ra khỏi vị trí trung tâm, và những người khác bắt đầu khiêu vũ vây quanh trung tâm.

Dương Dịch đi tới bà nội bên cạnh, nói: “Bà nội, cho con mượn Tiểu Vũ một chút nha!”

Bà nội nhìn thấy Dương Dịch đi tới, cũng biết anh muốn làm cái gì, cười ha hả nói: “Được được được, Tiểu Vũ à, con nhanh đi khiêu vũ với cháu Dịch đi, bà nội muốn xem!”

Hạ Thiên Vũ khẽ cười, đặt tay vào trong tay Dương Dịch, mặc anh dẫn cô tới đại sảnh.

“Nhảy cái gì chứ?” Hạ Thiên Vũ hỏi.

“Em muốn nhảy cái gì?” Dương Dịch hỏi ngược lại.

“Chỉ cần anh nhảy được, em đều sẽ nhảy được!” Hạ Thiên Vũ rất có lòng tin gật đầu, làm Dương Dịch không biết làm sao.

“Vậy hay là Waltz đi, anh không sánh bằng em!” Dương Dịch không biết làm sao nói.

Không nghĩ tới Hạ Thiên Vũ lại cười, anh thật sự dễ dàng đã bị cô lừa rồi. Cô đã học qua vũ điệu, hơn nữa, cô rất có thiên phú khiêu vũ, nhưng thật sự cô hiếm khi lấy ra khoe khoang ở nơi công cộng!

Yêu Waltz!

Bởi vì, đây là vũ điệu thuộc về hai người bọn họ!

Cô theo anh múa xoay tròn, lần đầu hai người phối hợp vũ điệu ăn ý và hoàn mỹ như vậy!

Người chung quanh cũng dừng lại khiêu vũ, chuyên tâm nhìn một đôi bách nhân biểu diễn.

Đó là một loại rung động lòng người, một bức tranh tuyệt đẹp, làm cho tất cả mọi người ở đây say mê trong đó rồi.

Một khúc kết thúc, bốn phía yên tĩnh mười giây đồng hồ, ngay sau đó, tiếng vỗ tay từ bốn phía vang lên.

Thấy được một cuộc biểu diễn như vậy, thật sự là làm cho lòng người rất rung động!

Bọn họ nhìn thẳng vào mắt nhau cười, bọn họ thành công! Thành công đưa tới sự chú ý của người khác, thành công đặt tình yêu lên một bước.

Sau khi kết thúc bữa tiệc, cô lại trò chuyện với bà nội, sau đó mới cùng Dương Dịch rời khỏi.

Cô và Dương Dịch nói về khách sạn, Dương Dịch không để cho cô trở về, nhưng vẫn đi một chuyến khách sạn, dọn hết tất cả hành lý của cô đến nhà của anh, anh không muốn cô biến mất trong thế giới của anh! Nếu là chia ra, gặp lại cũng không biết là khi nào.

Sau khi trở về phòng, cô mở máy tính lên để đó, sau đó cô đi tắm rửa sạch sẽ, thay đồ ngủ.

Đồ ngủ của cô là chiếc váy bằng vải cotton màu trắng, phía trước in một con thỏ nhỏ, chiếc váy dài đến phía trên đầu gối khoảng hai cen-ti-mét.

Cô mang dép nhảy ra từ toilet, anh nhìn cô, cô gái nhỏ này, rốt cuộc muốn giày vò anh thế nào mới được đây, mặc ít như thế, cũng không sợ anh làm chuyện xấu! Nhưng anh chỉ có thể thờ dài, ai bảo mình muốn giữ lại chứ, chịu đựng thôi.

Chờ anh tắm xong ra ngoài, cô nằm lì ở trên giường chơi game, anh ngồi chơi game ở bàn bên cạnh.

Trên ID của cô, phát hiện mình số bang phái biến thành Thành Bất Dạ, cho nên nghiêng đầu hỏi anh: “Anh thêm ID của em vào bang rồi hả? Em đảm nhiệm lệnh truy sát Nhan Như Mỹ Quyển, anh không sợ gây ra phiền toái?”

Lệnh truy sát này là được ban ra từ rất sớm, cho tới bây giờ cũng không có hủy bỏ, trước khi đại thần bị giết thành cấp một, mặc dù Hạ Thiên Vũ cũng đã nói muốn anh là người tốt, nhưng bởi vì trong thời gian này có quá nhiều chuyện, nên cô quên mất, lại không nghĩ rằng bọn họ vẫn còn nhớ kỹ bọn Thất Thái!

“Em là bà xã của anh đúng không?” Anh nói, cho dù có Lệnh truy sát, cũng là anh và cô cùng nhau gánh chịu!

Cô đang suy nghĩ, bạn tốt Điem Điem Mưa Bụi gọi tới tin tức: Tiểu Vũ, hai ngày nay cậu đi đâu vậy?

Mạc Quân Vũ: Ặc, mình ở chỗ của bạn trai o(∩_∩)o

Điem Điem Mưa Bụi: (sắc) Cậu đi tìm Dạ đại thần rồi hả ? A a a a

Mạc Quân Vũ: (~? ~)~ Không nói đến chuyện này ~

Điem Điem Mưa Bụi: Được rồi được rồi, cậu bận rộn, mình chính là nhớ cậu nên muốn nói chuyện với cậu mà thôi.

Bây giờ, Hạ Thiên Vũ đã quen trực tiếp tắt cuộc nói chuyện với người xa lạ, cô không muốn lại bị người ta chỉ vào mũi máng, còn không cãi lại, khiến cho cả người buồn bực, giống như, chó cắn cô một cái, cô cũng không tiện đi cắn lại một cái chứ!

Cô mở ra thuộc tính bang phái【 Thành Bất Dạ 】, trong bang phái có 60 người, mà đang online 52 người, tỷ số online rất cao nha, cô giản lược quét tên nhân vật một lần, thì phát hiện, bang phái có 60 người mà có không ít người được xếp hạng trên bảng PK trong hàng trăm người chơi, mà đẳng cấp của toàn bộ 60 người đều là đứng đầu bảng xếp hạng nhân vật.

Rốt cuộc thì cô đã biết không phải cấp bậc bang phái đứng thứ nhất, ngoài ra còn có những người kia cũng đều đứng thứ nhất.

Cô mở ra kênh bang phái, thật sự yên tĩnh, cũng không có người nói chuyện, vì vậy cô nói chuyện.

【 Bang phái 】Mạc Quân Vũ: Đóa Bảo, gọi Đóa Bảo.

【 Bang phái 】Đóa Bảo: Oa, Tiểu Vũ, tôi nhớ cậu muốn chết (hôn gió)

【 Bang phái 】Say Tây Phong: Tiểu Vũ, cô có thể đến sớm mộ chút, hầu như Đóa Bảo hành hạ tôi đến chết rồi! (khóc lớn)

【 Bang phái 】Thượng Đế Chiếu Nhãn: Ai nha, Tiểu Vũ, cô tới rồi! (cười to)

【 Bang phái 】Mạc Quân Vũ: Chào mọi người, (*^__^*) hi hi.

【 Bang phái 】Dạ Diệc Hân: Bà xã, em làm như anh không tồn tại sao?

【 Bang phái 】Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn: Đây, có phải Thành chủ không vậy? Dám nhò như vậy mà anh cũng muốn ăn? (khinh bỉ)

【 Bang phái 】Lặng lẽ: 9494, Thành chủ, tôi nghe bọn họ nói rồi, anh và Thành chủ phu nhân đều đã lăn trên ga giường rồi!

【 Bang phái 】Đóa Bảo: A a a a Tiểu Vũ, cậu bị ăn sạch sành sanh rồi sao (hoảng sợ)

【 Bang phái 】Mạc Quân Vũ: Được rồi, rốt cuộc nói muốn nói chuyện gì, nói nhanh đi ——

【 Bang phái 】Thanh Sơn ánh nước biếc: chúng tôi nghe trên YY, Thành chủ phu nhân người lên YY đi!

【 Bang phái 】Khí Vũ Hiên Ngang: Tất cả mọi người lên YY đi, chúng ta không có việc gì hơn là tâm sự trên YY thôi!

Sau khi xem xong, Hạ Thiên Vũ nghiêng đầu nói với Dương Dịch: “Anh lên YY, em muốn nghe tất cả những gì họ nói!”

Dương Dịch nhìn Hạ Thiên Vũ nổi lên ý nghĩ kỳ quái, bất giác mỉm cười lần nữa, nhưng cũng phia nghe lời của cô phân phó, mở YY, vào kênh Thành Bất Dạ mà bọn họ thành lập.

Dương Dịch đăng nhập vào kênh gọi là Thành Bất Dạ, chỉ nghe thấy giọng hát của Triệu Vũ.

Triệu Vũ đang ca. Hát giống như giết lợn vậy, thật làm cho người không bình tĩnh được mà! Sau đó màn hình công cộng trên YY là tiếng mắng chửi, nhưng Triệu Vũ không để ý tới những người này, hát tiếp, tiếp tục làm nhục lỗ tai mọi người.

Lần này Dương Dịch thật sự nổi nóng rồi, thẳng nhóc cậu muốn hát thì cứ hát đi, dọa hòng người khác còn chưa tỉnh, cố tình hù sợ bà xã dịu dàng hiền thực, thông minh và xinh đẹp của nhà tôi, vì vậy thật xin lỗi nha, anh lấy cái áo lót che hết toàn mạch tự.

Vì vậy thế giới yên tĩnh, anh thay đổi kênh thành một bài phát biểu tự do.

Lúc này Triệu Vũ kêu rên vì bị bị vút bỏ, người khác cũng không nhìn anh ta.

“Thành Chủ Đại Nhân thật sự nổi giận nha!” Nói chuyện là Đóa Bảo, rõ ràng là giọng nói của cô gái nhỏ, nhưng lại che giấu sự mạnh mẽ.

“Ha ha, nàng dâu Đóa Bảo, giờ cô mới biết sự tức giận này lớn thế nào sao!” Nói chuyện là Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn, giọng nói của cô còn thành thực hơn Đóa Bảo, lại bí mật mang theo đùa giỡn, trong giọng nói mạnh mẽ không thể ít hơn so với Đóa Bảo.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Chương 56 – Bữa tiệc cuối cùng

Edit: Sun520

“Thành Chủ Đại Nhân, mấy người bọn Đinh Đương nói Thành chủ phu nhân không phải là người đẹp, có phải thật sự như vậy hay không, để cho chúng ta thấy vẻ đẹp đó đi, thỉnh thoảng thật sự là mong đợi là tốt nha!” Giọng nói dịu dàng, như cô gái nhỏ làm nũng, vô cùng tinh tế.

“Thành Chủ Đại Nhân bị bà xã kiểm soát, anh ấy sẽ không mang vợ ra đâu! Nếu không bọn mày hãy cẩn thận kéo Thành Chủ Đại Nhân phi đao đó! Chúng tôi thật sự là nhận không ít phi đao đâu nha!” Nói chuyện là Đinh Đương.

“Đúng vậy, lại nói hôm nay là sinh nhật của Thành chủ, buổi trưa chúng tôi ăn là Thành chủ phu nhân nấu đó, thật sự là một bữa ăn đáng nhớ đấy nha!” A Không nói tiếp đầy hăng say.

“Doraemon, A Không, hai người các cậu ở đâu?” Chợt đại thần nói chuyện.

“Cậu hỏi cái này làm gì?” A Không vội vàng hỏi ngược lại.

“Dạy dỗ cấp dưới!” Đại thần nói xong rất đáng đánh đòn: “Tôi thấy các cậu chính là thiếu dạy dỗ!”

“Tôi sai rồi!” Đinh Đương vội đổi lời nói, làm bộ đáng thương nói: “Lão đại, tôi trên có mẹ già dưới lại có con nhỏ, anh sẽ không nhẫn tâm đối với tôi như vậy chứ! Tôi sai rồi, tôi không nên nói anh bị bà xã kiểm soát. Tôi thật sự biết lỗi rồi mà.”

Lúc này Hạ Thiên Vũ đưa tới, nhấn phím, nói: “Đinh Đương, cậu không phải cảm thấy cậu và A Không cầu tôi thì có tiền đồ hơn sao?”

“Woa, giọng nói hay làm mất hồn à, là ai đang nói chuyện thế?” Nói chuyện là Thanh Sơn vòng nước biếc.

“Thanh Sơn chết tiệt, cầm miệng cho lão nương!” Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn lập tức cắt đứt, nói: “Cậu chán sống đúng không, cậu lại dám đùa giỡn với Thành chủ phu nhân, nhanh trốn cho lão nương! Thành chủ phu nhân, ngài đại nhân không chấp lỗi tiểu nhân, ngài nhanh khuyên nhủ Thành Chủ Đại Nhân đi mà!”

A Không lập tức nói tiếp: “Chị dâu cứu mạng, chị dâu, tôi không muốn bị lão đại dạy dỗ đâu mà!”

Đinh Đương cũng nói tiếp: “Chị dâu, về sau tôi tuyệt đối trung thành với chị, có thể tin chị nhiều hơn so với lão đại!”

Lúc này Hạ Thiên Vũ quay đầu nhìn Dương Dịch, không nhìn được cười, vẻ mặt Dương Dịch uất ức nhìn cô nói: “Chẳng lẽ anh giống như người bị bà xã quản lý lắm hả? Bà xã, em sẽ không tạo hình tượng của anh như vậy đi!”

Chỉ nghe Đóa Bảo trong YY đang gọi cô: “Tiểu Vũ, Tiểu Vũ, mau ra đây!”

“Ừ, mình ở đây!” Cô nhẹ giọng nói.

“Ai yêu, giọng nói này, ngay cả tôi nghe hồn cũng bị cuốn hút đi, đừng nói bọn đám kia sắc lang kia!” Đóa Bảo cười hi hi nói: “Tiểu Vũ, cậu thật sự cùng với Thành chủ ở cùng một chỗ sao, vậy hai người các cậu rốt cuộc là ai đẩy ngã ai vậy?”

Hạ Thiên Vũ nghe Đóa Bảo nói thẳng ra như vậy, lập tức đỏ mặt.

Dương Dịch lại cười ha ha, nói: “Đừng nói đến chuyện này nữa, bà xã tôi xấu hổ rồi đó!”

Sau đó trong YY cười lăn cười lộn, một đám trâu ghẹo ở bên cạnh, khiến Hạ Thiên Vũ không còn bình bình được nữa.

Dương Dịch nhìn Hạ Thiên Vũ rồi rấm, nên xoay người đến bên giường, nhìn cô nằm lý ở trên giường chơi game, bản thân anh cũng nằm sấp lên giường, nhẹ nhàng vuốt ve tóc của cô, yêu thương nhìn cô, ý cười bên khóe miệng càng ngày càng đậm.

“Tại sao em cảm thấy anh đang sờ chú chó nhỏ nhà anh vậy hả?” Cô nhìn anh, nói.

“Chú chó nhỏ này để cho anh sờ sao?” Anh không chút để ý nói.

“Đĩ nhiên. . . .” Cô vừa định nói không cho, lại đột nhiên quay sang chỗ khác, đẩy máy vi tính về phía đầu giường, sau đó đưa tay thọt lét anh, vừa náo vừa nói với anh: “Anh tốt nhì, lại còn nói em là chú chó nhỏ! Anh là tên đại bại hoại!”

Dương Dịch bị cô làm cho cười không ngừng, sau đó phản công đi thọt lét cô, hai người huyên náo cười không ngừng.

Dương Dịch một phát bắt được tay của cô, lập tức đặt ở trên người của cô.

Bốn mắt đối diện nhau, cô dừng lại ý cười, anh không cảm lòng hồn xuống, thật lâu sau, anh mới buông cô ra, hai người nằm song song trên chiếc giường lớn, nhìn trần nhà ngấn người.

“Tối hôm qua anh ngủ ở đâu?” Cô hỏi.

“Trên ghế salon phòng khách!” Anh rất bất đắc dĩ nói.

Cô có chút buồn bực nghiêng đầu, nói: “Giường của anh lớn như vậy, đủ hai chúng ta ngủ mà.”

“Em để cho anh ngủ ở bên cạnh em không phải dẫn dụ anh phạm tội sao?” Anh im lặng nhìn chằm chằm trần nhà, nhưng trong lòng thì rất thích, chỉ là đến lúc đó nhất định sẽ rất khó chịu, ai, như thế nào cũng khó cả.

Chợt cô mỉm cười, nói: “Chờ đến lúc sinh nhật em, em sẽ dẫn anh về nhà.”

“Vậy còn có hai tháng nữa, đến lúc đó anh sẽ đưa ba mẹ đi cùng?” Anh đứng dậy nghiêm túc nói.

Cô suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu nói: “Được, khiến bà nội cũng cùng đi chứ!”

Anh cười gật đầu, sau đó xoay người lại khẽ chạm trên môi của cô.

“Tại sao yên tĩnh như vậy rồi hả?” Trong YY vang lên giọng của Đóa Bảo.

“Chẳng lẽ Thành chủ và Thành chủ phụ nhân phải đi thí nghiệm chuyện ai đẩy ngã ai rồi sao?” Lặng lẽ nói.

“Có thể, có thể. . . .” Nước biếc lượn quanh Thanh Sơn cũng phụ họa nói.

“Tôi vẫn là không muốn nói chuyện đi, miễn cho bị lão đại biết sẽ bị chết thảm. . . .” Đình Đường rất uất ức nói.

Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch nghe, nhìn nhau, sau đó cùng cười khẽ một tiếng.

“Đừng rồi, lần trước em ca với anh, anh còn chưa có thu âm lại đâu đấy, hay là chúng ta đi hát một chút?” Dương Dịch nói.

Hạ Thiên Vũ gật đầu một cái, nói: “Được, chỉ là anh là Đại Danh Nhân ngộ nhờ bị người khác biết có bà xã rồi, có thể bị những fan hâm mộ ghét bỏ hay không?”

“Anh không sợ, em không ghét bỏ anh là được!” Dương Dịch khẽ mỉm cười.

Hai người nói xong rồi đứng dậy, Dương Dịch mở ra YY, kết nối card âm thanh với Microphone vào Ban nhạc Thiên Nhiên.

Hạ Thiên Vũ gọi tin nhắn cho đám Lạc Anh trong game: “Nhanh đi 1314, mình muốn hợp ca với Sun đại thần ca bài cùng tên với ca khúc mới 《Bát Hoang chi mộng》!”

Trên kênh thể giới còn xuất hiện một tin: Mọi người nhanh đi YY1314, Sun đại thần muốn hát ca khúc mới cùng tên với trò chơi 《Bát Hoang chi mộng》!

Trong lúc nhất thời, sự nổi tiếng của Sun trên kênh YY đã hấp dẫn số người vượt qua ba hoặc bốn nghìn người, ngồi chờ Dương Dịch ca.

“Anh là ca sĩ của Ban nhạc Thiên Nhiên, người trong bang biết không?” Hạ Thiên Vũ nhú mày, hỏi Dương Dịch.

Dương Dịch lắc đầu, nói: “Chỉ là cũng không có gì, vì bà xã, anh sẽ nói toạc ra một lần đi!”

Hạ Thiên Vũ không nhịn được cười, đi tới hôn trên mặt anh một cái, đầu tựa vào trong ngực của anh, nói: “Em nghĩ anh là hạnh phúc lớn nhất mà ông trời ban xuống cho em, sau này, em vẫn sẽ hạnh phúc như vậy.”

“Đó là tất nhiên!” Dương Dịch cười nhàn nhạt.

Mười phút sau, chính là đến mạch tự Dương Dịch, Dương Dịch mở ra karaoke, cũng nhân tiện ghi âm lại, lúc này mới mở ra bài hát 《Bát Hoang chi mộng》, vang lên giai điệu động lòng người.

“Tôi tin rằng khi xem qua bộ tiểu thuyết《Bát Hoang》này thì các bạn bè đều sẽ bị hấp dẫn, bài hát này được viết trong cuốn sách Nhật Nguyệt Tinh Thần và tình cảm thâm tiết của bốn người mười đời mười kiếp, đây cũng là lần đầu tiên tôi tiếp xúc với phong cách ca khúc này, hi vọng mọi người thích!” Trước khi bắt đầu ca khúc, trước tiên Dương Dịch nói lời dạo đầu.

Anh hát một đoạn ngắn xong, sau đó đưa Microphone tới bên miệng của cô, lần đầu tiên cô ca nghiêm túc.

Lời bình xuất hiện liên tục trên màn hình thật kinh khủng, có lẽ là đối với giọng hát này quá mức tuyệt vời.

Kết thúc một bài, trên màn hình không ít người hỏi Dương Dịch hiện trường hát, còn là đồng nghiệp hát liền mạch, Dương Dịch không có giải thích, nhưng lại hôn thật mạnh lên gò má Hạ Thiên Vũ một cái, anh dùng hành động nói mọi người.

Nhưng Hạ Thiên Vũ chỉ cười nhạt, Dương Dịch lại hát một ca khúc khác, sau đó mới xuống mạch.

Hạ Thiên Vũ mở ra QQ, mới nhìn thấy nhóm fan đầy khí thế ngất trời, họ đang thảo luận chuyện của cô.

“Lần này nổi tiếng rồi...!” Hạ Thiên Vũ bất đắc dĩ nói.

Đang nói, thì danh sách bạn tốt QQ của Dương Dịch sáng lên, Dương Dịch mở ra, là Nhan Nhan - một fan hâm mộ Ban nhạc.

“Anh Dịch, chuyện gì xảy ra? Cô gái kia là ai? Có phải là con tiện nhân ngày đó, có đúng hay không?”

Dương Dịch nhất thời cảm thấy nhức đầu, chỉ trả lời cô ta mấy chữ: Bạn gái của tôi. Sau đó anh thoát khỏi QQ.

Mới vừa đóng QQ, tin nhắn của bạn tốt trên YY lại sáng, là quản lý kênh giải trí Thịnh Thế.

Thịnh thế nhắn diệt: Sun, cô gái mới vừa rồi, có thể để cho cô ấy tới Ban nhạc không?

Sun: Cô ấy là bà xã của tôi, không có nhiều thời gian như vậy.

Thịnh Thế nhắn diệt: Không cần quá nhiều thời gian, thỉnh thoảng là tốt rồi, giọng nữ hoàn mỹ như vậy!

Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ liếc mắt nhìn nhau, Hạ Thiên Vũ lắc đầu một cái, nói: “Anh hãy nói với anh ta thỉnh thoảng em sẽ thay anh ca cũng được!”

Sun: Bà xã tôi nói, cô ấy sẽ thỉnh thoảng ca thay tôi.

Thịnh Thế nhắn diệt: Vậy thì tốt!

Sau khi xử lý những thứ kia xong, Dương Dịch tò mò nhìn Hạ Thiên Vũ, thấy Hạ Thiên Vũ sùng sốt một chút.

“Làm gì nhìn anh như vậy?”

“Anh hoàn toàn không có phát hiện hóa ra là em là đa tài à!”

“Anh không phải cũng là đa tài sao! Đúng rồi, em có quà tặng cho anh đấy!”

Không đợi Dương Dịch lấy lại tinh thần, Hạ Thiên Vũ đã xuống giường, cô mở valy ra, lấy ra một quyển tập tranh, đưa cho Dương Dịch.

Dương Dịch vừa mở ra, nhất thời ngây dại, vô cùng vui mừng: “Tiểu thư Lam Nhã tự tay ký lên tập tranh? Em lấy ở đâu vậy?”

Hạ Thiên Vũ chỉ cười khanh khách nhìn anh, nói: “Đây chính là bí mật của em! Về sau em sẽ nói cho anh biết!”

“Ừm!” Dương Dịch ngẩng đầu, khẽ cười.

Một đêm này, bọn họ ôm nhau ngủ, họ đều mong được tương lai tốt đẹp.

Ngày hôm sau, anh đi làm, còn cô ở trong nhà chuyên tâm làm cô bạn gái nhỏ của anh, an tâm chờ anh tan việc.

Sau khi kết giao với anh, cô mới biết, tất cả những thứ khác đều trở nên không quan trọng.

Cô dọn dẹp nhà vệ sinh thì chuông cửa vang lên.

Cô đi mở cửa ra, sau khi mở ra cô không khỏi hét to một tiếng, còn tưởng rằng là nhìn lầm rồi.

“Nha đầu chết tiệt kia, hét cái gì!” Nói chuyện là một người đeo kính đen, là một cô gái ăn mặc thời trang hết sức xinh đẹp.

“Chị, làm sao chị biết mà tới?” Hạ Thiên Vũ kinh ngạc hỏi.

Cô gái xinh đẹp đó không phải là người xa lạ gì, mà chính là chị gái Hạ Thiên Vũ—— Thiên Ca.

Thiên Ca lấy kính xuống, mỉm cười, nói: “Thế nào? Thấy chị, em không vui sao?”

“Làm sao lại như vậy? Chị, vào đi!” Cô vui mừng lôi kéo Thiên Ca vào nhà.

Sau khi Thiên Ca vào nhà đánh giá chung quanh phòng này, không khỏi gật đầu, nói: “Cũng không tệ lắm! Xem ra thằng nhóc A Du kia không lừa chị, xem ra em tìm đàn ông cũng không tệ lắm.”

“Hóa ra là anh Ba nói cho chị à!” Hạ Thiên Vũ giờ mới hiểu được.

Thiên Ca khẽ mỉm cười, nói: “Em cũng có gan lớn, chị của em ở thành phố S, em không đến ở với chị, mà đến ở trong nhà của người đàn ông khác!”

“Chị, không phải như chị nghĩ đâu mà!” Hạ Thiên Vũ cuống quýt giải thích.

Thiên Ca chỉ nhàn nhạt khoát tay áo, nói: “Dù là cái dạng gì cũng rất bình thường, em cũng không phải là đứa bé, làm sao tin tưởng mình cũng sẽ có chừng mực! Hơn nữa Dương Dịch này, Thiên Hành đưa tư liệu của cậu ta cho chị xem, quả thật không tệ, là một người đàn ông tốt.”

Hạ Thiên Vũ chợt cảm thấy trong đầu đầy màu đen, nói: “Chị, chị lại để cho anh Tư tới tấn công hệ thống tài liệu của người khác.”

“Chị không có, nhưng mà Thiên Hành có làm chút chuyện!” Về mặt Thiên Ca xem thường.

Dĩ nhiên Hạ Thiên Vũ chỉ có thể nghe Thiên Ca, trong nhà, trừ ba mẹ, Thiên Ca chính là tồn tại giống như Thần.

“Ừ, đúng, đúng anh Tư nghe lời nói của chị mà.” Hạ Thiên Vũ chỉ đành phải cười theo.

“Được rồi! Tối hôm nay chị ăn cơm ở đây, em sẽ chiêu đãi tốt chị gái của em chứ!” Thiên Ca sờ sờ mũi Hạ Thiên Vũ.

“Được, chị muốn ăn cái gì, em sẽ làm cho chị.”

“Lúc này mới ngoan sao!” Thiên Ca cười: “Đúng rồi, buổi trình diễn thời trang ngày mai, em nhớ đến đấy!”

“Được. Em nhất định đến.”

Buổi tối, khi Dương Dịch về nhà, người mở cửa là Thiên Ca, Dương Dịch ngây ngẩn cả người, sâu kín xoay người nhìn lại biển số nhà, không sai mà!

Thiên Ca không nhịn được cười: “Này, Dương Dịch, nhìn thấy tôi sao giống như nhìn thấy quý thế hả?”

“Xin hỏi cô là.” Dương Dịch nhỏ giọng hỏi.

“Chị của cậu.” Thiên Ca ngẩng đầu lên, đáng vẻ như trên cao nhìn xuống.

“À?” Dương Dịch càng thêm buồn bực.

Ở phòng bếp Hạ Thiên Vũ đang bận bịu thì nghe được giọng nói, vội đi ra, nói: “Dịch, anh đã về rồi!”

“Tiểu Vũ, đây là.” Dương Dịch nhìn về phía Thiên Ca, rất rối rắm hỏi.

“Chị ấy là Thiên Ca – chị gái của em.” Hạ Thiên Vũ giải thích: “Anh trò chuyện với chị ấy nha, em nấu cơm.”

“Được.” Lúc này, Dương Dịch mới khôi phục lại, sau đó đổi giày ở cửa rồi mới đi vào.

Lúc này, Thiên Ca đã ngồi trên ghế sa lon rồi, nhìn thấy Dương Dịch đi tới, nên khẽ mỉm cười, nói: “Ngồi đi!”

Dương Dịch ngồi đối diện với Thiên Ca có chút mất tự nhiên, chẳng biết tại sao, người ngạo mạn như anh, nhưng ở trước mặt Thiên Ca, anh cảm thấy mình tương đối yếu thế.

“Tôi nghĩ Tiểu Vũ đã nói với cậu, tôi là người như thế nào rồi!” Thiên Ca híp híp mắt, nói.

Dương Dịch chỉ nhàn nhạt cười một tiếng: “Tiểu Vũ chỉ nói, cô ấy nghe lời chị nhất.”

Thiên Ca không khỏi cười một tiếng, lắc đầu một cái nói: “Con bé tất nhiên là nói tôi rất mạnh mẽ đi!”

Dương Dịch chỉ cười một tiếng, cũng không muốn tiếp tục rồi rầm đến chuyện này.

Thiên Ca chỉ cười nhạt: “Không tệ, mấy ngày nữa tôi hi vọng cậu có thể đến nhà tôi gặp cha mẹ.”

“Được, nghe lời chị.” Dương Dịch gật đầu.

Thiên Ca rất hài lòng với câu trả lời của Dương Dịch, nhìn về phía Hạ Thiên Vũ trong phòng bếp, ánh mắt chuyển sang dịu dàng, sau đó nói với Dương Dịch: “Tiểu Vũ đi theo tôi lớn lên ở nước ngoài, rất ngoan. Trong nhà chỉ có con bé là không làm cho mẹ lo lắng. Ngày trước tôi đã thề, tôi nhất định sẽ bảo vệ tốt Tiểu Vũ, nếu ai có lỗi với con bé, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Thấy cậu với con bé như vậy, nên tôi yên tâm rồi! Chỉ là các người bây giờ ở cùng một chỗ, mặc dù thời đại thay đổi, mà tôi tin Tiểu Vũ sẽ không làm chuyện khác người, nhưng truyền đi cũng không dễ nghe cho lắm.”

“Tôi hiểu ý của chị, chị yên tâm, tôi sẽ không phụ lòng của Tiểu Vũ.”

Thiên Ca nhìn bộ dáng Dương Dịch nghiêm túc, cười nhạt, đánh giá cao gật đầu một cái.

Có lúc, một người, trong trí tim mình, luôn luôn vô tình, giống như bọn họ vậy.

Đi qua vô tình gặp được, bọn họ làm thuận theo tự nhiên, còn chân chính đi xa, mới phát hiện bạn tâm lẫn nhau, nhưng may mắn là, bọn họ đều quay trở lại.

Buổi trình diễn thời trang của Thiên Ca được tổ chức trong một khách sạn năm sao ở thành phố S, mà Thiên Ca còn có một cái tên khác là Lam Ca, dĩ nhiên là không ai biết bởi cảnh của cô.

Người ngồi ở phía dưới đài hình chữ T là Thiên Ca mời tới là các nhà kinh doanh và một số bậc thầy có uy tín về ngành thời trang, mà Thiên Ca chưa bao giờ có một buổi họp báo nào, trước kia cô luôn tổ chức buổi trình diễn rất là khiêm tốn, chỉ có lần này, cô tổ chức lớn như vậy, làm kinh động truyền thông trên thế giới.

Ngày hôm nay, người mẫu cô mời tới đều là người mẫu nổi tiếng trong nước được công ty người mẫu đứng đầu đào tạo ra, khiến họ mặc vào những bộ trang phục kia, tất nhiên không có gì sánh kịp, hơn nữa, cô còn chuẩn bị vũ khí bí mật - Hạ Thiên Vũ!

Lúc bắt đầu buổi họp báo, Thiên Ca đi tới phía bên phải sân diễn hình chữ T, mỉm cười nhìn người dưới đài.

Bản thân Thiên Ca là cô gái hết sức xinh đẹp, cô mặc một bộ đồ công sở được cắt may rất có phong cách, dáng người cao gầy, không tìm ra được một chút tý vết nào.

“Đầu tiên, tôi vô cùng vinh hạnh vì có thể mời được tất cả các vị đến tham gia buổi trình diễn thời trang mùa hè của tôi, lần này tôi và thương hiệu của tôi mang đến chủ đề là dẫn dắt xu hướng của thời thượng, chúng tôi mang đến trên thế giới xu hướng thời trang mà chưa bao giờ từng xuất hiện, chúng ta sẽ sớm tung ra thế giới đồng phục mới. Sau đây, chúng ta hãy cùng nhau thưởng thức các mẫu thời trang thời thượng nhé!” Thiên Ca chậm rãi nói xong, trong giọng điệu kia mang theo kiên định, cùng với vẻ mặt mỉm cười đầy tự tin khiến cho người xem rất tin tưởng.

Thiên Ca rời đi đài hình chữ T, ngay sau đó, âm nhạc vang lên, người mẫu bắt đầu trình diễn trang phục trên đài chữ T.

“Ngã Mễ đến từ phòng thiết kế, thiết kế bộ đồ công sở đầy mát mẻ.” Phía sau là giọng nói của MC truyền tới.

Mỗi lần người mẫu mặc một trang phục lên sân diễn là phía dưới chính là tiếng hét to, đèn flash không ngừng nhấp nháy, những truyền thông dường như muốn nạp đầy đủ mọi thứ vào trong máy ảnh của bọn họ vậy.

Buổi trình diễn gần như là trải qua một giờ, những trang phục mùa hè rực rỡ, làm cho người ta hoa mắt.

Đợi đến khi gần kết thúc, mọi người không khỏi thắc mắc, tại sao tất cả trang phục biểu diễn không có mẫu thiết kế nào của Thiên Ca.

Lúc mọi người đang thắc mắc thì Thiên Ca chậm rãi đi lên sân diễn hình chữ T, đầu tiên là khẽ mỉm cười, tiếp theo lấy microphone nói: “Chắc hẳn mọi người cũng có thể tận mắt thấy được thực lực của chúng tôi, mới vừa catwalk show mô-đen chính là nhà thiết kế mới nhất trong công ty của chúng tôi thiết kế ra và cũng là một phần mẫu trang phục, và còn nhiều trang phục tốt hơn nữa, hi vọng khi công ty chúng tôi mở rộng và hợp tác với mọi người, nhưng cũng có một số người không nghĩ đến, nếu chúng tôi không thiết kế thì có lẽ sẽ không ra được các mẫu mới như vậy.”

“Lam Ca tiểu thư, tôi có một vấn đề muốn hỏi cô.” Có một ký giả truyền thông giờ tay nói.

“Mời nói.” Thiên Ca ưu nhã chờ đợi.

“Lần buổi trình diễn thời trang này, không phải cô có tác phẩm quan trọng muốn công bố sao?” Người phóng viên kia mới vừa hỏi xong, những người khác phụ họa theo: “Đúng vậy đúng vậy!”

Thiên Ca nhếch miệng mỉm cười, nói: “Kế tiếp việc quan trọng chính là trình bày tác phẩm của tôi! Sau này, tôi sẽ không thiết kế thời trang nữa.”

“Tại sao?” Dưới đài nhất thời nhốn nháo ồn ào.

Thiên Ca giơ tay lên ý bảo mọi người im lặng, tiếp theo thông dong cười ha ha nói: “Tôi năm nay 26 tuổi rồi, tôi nên bỏ chút thời gian đi theo đuổi chuyện lớn cả đời đúng không? Sự nghiệp, cho tới bây giờ cũng không phải là công việc chính của tôi, ước nguyện ban đầu tôi là thiết kế thời trang chính là vì mẹ và em gái, cho nên bữa tiệc này chính là bữa tiệc cuối cùng do em gái tôi tới tự mình giúp tôi biểu diễn, tôi nghĩ mọi người nhất định sẽ ngạc nhiên.”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Chương 57 - Cường hôn

Edit: Sun520 – ĐDLQĐ

Cô vừa dứt lời, truyền đến giọng nói của MC: “Xin mời tiểu thư Hạ Thiên Vũ!”

Chói mắt đèn chiếu thẳng lên trên người của Hạ Thiên Vũ khi cô đi ra sàn diễn, Hạ Thiên Vũ một thân lông lẩy ngượng ngùng nhìn nhiều người như vậy, trong lòng có chút bối rối, nhưng cho dù như thế, cô vẫn lộ ra mỉm cười, trường hợp như vậy là không thể để cho chị già mất thể diện.

Hạ Thiên Vũ bước từng bước đến, Thiên Ca khẽ mỉm cười, đi tới, đưa tay nắm lấy tay Hạ Thiên Vũ.

Mọi người đều bị choáng váng, hai chị em đứng chung một chỗ, một giống như tiên, một giống như yêu, đều xinh đẹp hơn người bình thường.

Thiên Vũ mặc một bộ trang phục lấp lánh, càng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

“Lễ phục thật là xinh đẹp!” Mọi người không khỏi kêu lên.

Tiếp đó Thiên Ca giới thiệu: “Lễ phục này là tác phẩm thời trang cuối cùng của tôi, và em gái sẽ thay tôi hoàn thành, mọi người cũng nhìn thấy hiệu quả đúng không?”

Có truyền thông không khỏi đặt câu hỏi: “Tiểu thư Lam Ca, cô thiết kế ra trang phục tuyệt vời như vậy, tại sao cũng không tiếp tục nữa chứ? Cô có biết, cô rời khỏi ngành như vậy, là tổn thất lớn đối với giới thời trang hay không!”

Thiên Ca cười nhạt một tiếng, nói: “Tôi không thiết kế thời trang nữa, nhưng, tất cả thành viên trong công ty vẫn làm việc bình thường, sau này công ty chúng tôi cũng sẽ có tác phẩm thời thượng cao cấp triển lãm cho mọi người trên thế giới.”

Hạ Thiên Vũ có chút nhúc nhích đầu nhìn mọi người, ánh mắt bay xa, lại nhìn thấy Dương Dịch trong đám người đó, không khỏi thở phào nhẹ nhõm, lộ ra nụ cười nhạt nhẽo, nhưng giờ phút này trong lòng cô đã yên tĩnh lại.

Thiên Ca chợt cúi đầu, kéo mạnh làn váy của Hạ Thiên Vũ, chỉ thấy làn váy phút chốc bị vứt xuống, trong lúc nhất thời mọi người nhìn thấy chính là làn váy tung bay, mọi người nhìn lại, lúc này mới phát hiện ra lễ bộ phục trong khoảnh khắc biến thành áo đầm bình thường rồi, và lộ ra hai chân thon dài của Hạ Thiên Vũ, giờ phút này lại gần với thực tế hơn.

Bên trong bật lên tiếng vỗ tay như sấm.

Thiên Ca tùy ý sửa lại quần áo Hạ Thiên Vũ một chút, nói với những người có mặt ở đây: “Đây không chỉ là lễ phục, mà cũng chính là quà tặng tôi muốn tặng cho em gái của tôi, lễ phục này chỉ thích hợp với em gái của tôi.”

“Tiểu thư Lam Ca, em gái cô có vẻ đẹp không ai có thể sánh được, tại sao không suy tính vào Làng Giải Trí chứ?” Một ký giả truyền thông đặt câu hỏi.

Thiên Ca nhàn nhạt hỏi ngược lại: “Làng Giải Trí không phải là cái động không đáy sao?”

“Cũng không thể nói như vậy!”

Thiên Ca nhàn nhạt đổi chủ đề, nói: “Được rồi, hôm nay buổi họp báo cuối cùng đến đây thôi, nếu mọi người còn có yêu cầu khác, thì tìm các thành viên khác đi, tôi còn có chuyện, rời đi trước.”

Thiên Ca nói xong kéo Hạ Thiên Vũ rời đi, mà Dương Dịch trong đám người cũng vội đi vòng qua phía sau.

Thiên Ca bảo Hạ Thiên Vũ chờ ở phòng thay quần áo, còn mình thì đi xử lý một số chuyện.

Hạ Thiên Vũ đang muốn thay quần áo, thì nghe tiếng gõ cửa, cô vui mừng đi mở cửa, vì cô nghĩ là Dương Dịch, nhưng trong nháy mắt cửa được mở ra

thì cô cũng sờ.

“Học. . . . Học trường” Cô mở miệng có chút xấu hổ, là Lãnh Thần.

Lãnh Thần nhìn Hạ Thiên Vũ, mỉm cười, khẽ gật đầu: “Hạ Thiên Vũ, lại gặp nhau rồi.”

“Ha ha, trùng hợp như thế!” Cô có chút xấu hổ buông tay ra, xoay người vào phòng thay quần áo, Lãnh Thần cũng đi vào theo.

Cô tựa vào trước gương, yên lặng nhìn Lãnh Thần, muốn nói gì đó nhưng cũng không biết nói cái gì.

“Học trường, làm sao anh có thể tới nơi này?” Cô bất đắc dĩ tìm đề tài, hỏi.

Lãnh Thần buông tay ra, nói: “Tư Hân Bình cũng là nhà thiết kế trong giới thời trang, tới tham dự buổi họp báo của tiểu thư Lam Ca, nhưng không ngờ, em lại là em gái của tiểu thư Lam Ca.”

“Ha ha.” Cô cười đến có chút bất đắc dĩ, không ngờ cũng có thể gặp bọn họ như vậy.

Lãnh Thần nhìn cô, trong lòng không khỏi đau xót.

“Hạ Thiên Vũ, tại sao em không chịu cho anh thêm một cơ hội?” Lãnh Thần buồn bã hỏi.

Hạ Thiên Vũ nhất thời chỉ cảm thấy nhức đầu, nói: “Học trường, tôi nói rất nhiều lần rồi, chúng ta cho tới bây giờ cũng chưa có cái gì.”

Lãnh Thần thấy cô từ chối, không nói lời gì, tiến lên vài bước nắm chặt vai của cô, không chừa cô vào trong lòng ngực của mình.

“Em nói dối!” Lãnh Thần nói: “Em quên lần đầu tiên lúc em gặp anh vui mừng thế nào, em quên rồi sao?”

“Học trường, anh thật sự hiểu lầm rồi! Hơn nữa đó là chuyện rất lâu trước kia!” Hạ Thiên Vũ ngẩng đầu phản bác.

Lãnh Thần vẫn không nói mà chận miệng của cô lại, chỉ có thể như vậy, chỉ vì Tư Hân Bình mà cô hoàn toàn ngăn cách anh ở bên ngoài thế giới của cô rồi, không thể, tại sao, anh không tin, đây chỉ là giả mà thôi.

Đầu Hạ Thiên Vũ nhất thời trống rỗng, cô bị Lãnh Thần cường hôn rồi!

Trong nháy mắt cô phản ứng kịp, đưa tay dùng sức muốn đẩy anh ra, nhưng đẩy thế nào đẩy cũng đẩy không ra.

“Tiểu Vũ!” Giọng Dương Dịch truyền đến, nghe tiếng đẩy cửa, giống như tất cả lúc này đều dừng lại.

Lãnh Thần vừa hơi buông lỏng, Hạ Thiên Vũ không chút do dự tát anh một cái, âm thanh chát chúa này làm cho tất cả đều dừng lại.

“Tiểu Vũ, sao thế?” Ngay sau đó Thiên Ca chạy vào, nhìn thấy tình huống trước mắt, chợt cảm thấy không ổn!

Hạ Thiên Vũ quay đầu nhìn về phía Dương Dịch, lại nhìn Thiên Ca, chợt cảm thấy rất xấu hổ.

“Lãnh Thần, làm sao anh lại ở đây?” Dương Dịch nhìn Lãnh Thần, lạnh lùng hỏi.

Lãnh Thần cũng là cười lạnh: “Thì sao? Cậu có thể tới, tôi sao không thể tới? Tôi thích Hạ Thiên Vũ, thì không thể theo đuổi cô ấy sao?”

“Cô ấy là bà xã của tôi, không có quan hệ gì với anh!” Cho dù Dương Dịch tỉnh táo đi nữa, nhưng lúc này anh rất tức giận.

“Bà xã của cậu?” Lãnh Thần bật cười, nói: “Vậy thì sao? Cũng chỉ là trong game mà thôi, trên thực tế nam chưa lập gia đình nữ chưa gả, mới vừa rồi tôi còn hôn cô ấy, thì như thế nào!”

“Lãnh Thần, anh thật là quá đáng!” Dương Dịch đi lên mấy bước, không đợi Lãnh Thần phản ứng kịp, đánh một quyền trên mặt của Lãnh Thần.

Thiên Ca nhìn tình hình này, khuyên cũng không phải, mà không khuyên giải cũng không được, chỉ nhìn Hạ Thiên Vũ.

Lúc này vẻ mặt Hạ Thiên Vũ không chút thay đổi, từ trước đến nay trong lòng cô không cảm thấy khổ sở, mà cảm thấy đau lòng.

Lãnh Thần sờ sờ mặt bị đánh, không cam lòng ra tay đánh trả, hai người cứ như vậy đánh nhau.

“Đủ rồi, hai người các cậu đều đi ra ngoài cho tôi!” Thiên Ca nhất thời tức giận, lạnh lùng quát.

“Chị, hai người bọn họ không cần đi, em đi ra ngoài, bây giờ em đi ngay ra ngoài!” Hạ Thiên Vũ mắt hồng cười một tiếng, đi tới trước mặt Thiên Ca, nhìn Thiên Ca một cái, trực tiếp đi ra ngoài cửa.

“Tiểu Vũ!” Lúc này Dương Dịch mới nhớ tới, vội muốn đuổi theo.

Thiên Ca đưa tay ngăn anh lại, nói: “Đừng đuổi theo, vô dụng thôi”

“Chị.” Dương Dịch muốn nói lại thôi, Thiên Ca lắc đầu một cái, nói: “Cậu không an ủi con bé ngược lại lại đánh nhau với cậu ấy, Tiểu Vũ khẳng định cho là cậu giận con bé rồi, bây giờ cậu mà đuổi theo, hoàn toàn ngược lại.”

“Tôi. Tôi không có giận cô ấy!” Dương Dịch cãi lại nói, nói anh không khó chịu là giả, nhưng anh thật sự không giận Hạ Thiên Vũ, anh chỉ là sợ Lãnh Thần làm tổn thương cô, cho nên mới không nhận được muốn dạy dỗ Lãnh Thần. Trên đời này, anh luôn sợ cô bị tổn thương, tại sao anh lại để cho cô khổ sở đây?

Anh nhìn về phía cửa, lại cảm thấy không làm được gì.

Sau khi Dương Dịch ra khỏi khách sạn, không có về nhà, mà đi đến công ty xử lý một chuyện, chỉ là, thay vì nói công việc quan trọng, chẳng bằng nói là anh muốn mượn cơ hội khiến hai người cũng yên tĩnh một chút, nói anh không ngại, vậy khẳng định là nói dối, nhưng, muốn trách, anh cũng chỉ sẽ trách mình.

Hơn mười một giờ khuya, anh mới về nhà, nhưng không nhìn thấy Hạ Thiên Vũ, lúc này anh mới phát hiện ra tính nghiêm trọng của chuyện này.

Anh bật tất cả đèn lên, tìm không ra cô, sau đó anh lại tìm trong nhà lần nữa, cũng không nhìn thấy dấu vết cô đã trở lại, nhưng hành lý của cô đều còn ở đây, tìm của anh đột nhiên như rơi xuống vực sâu.

Anh cuống quýt gọi điện thoại cho Hạ Thiên Vũ, liên tục gọi một dãy số, nhưng bên trong chỉ có một giọng nói: Số máy quý khách vừa gọi đã ngoài vùng phủ sóng

Anh càng thêm sốt ruột, vội gọi điện thoại cho Thiên Ca.

“Dương Dịch, làm sao cậu gọi trễ như thế?” Thiên Ca hình như là mới vừa ngủ, lại bị đánh thức, giọng nói rất là mơ hồ.

“Chị, không thấy Tiểu Vũ đâu nữa, cô ấy không có về nhà.” Dương Dịch vội vàng nói.

“A, không có về nhà sao!” Thiên Ca nói không rõ ràng, lại đột nhiên giật mình tỉnh giấc, giọng nói lớn 180°, hét lớn: “Cái gì? Tiểu Vũ không có về nhà? Cậu. sao bây giờ cậu mới nói cho tôi biết!”

“Thật xin lỗi, tôi vừa trở về, mới phát hiện.” Dương Dịch cười khổ nói.

“Cậu tự đâm đầu vào chỗ chết rồi, sao cậu về trễ như thế! Đợi đó, tôi cho người đi tìm, có tin tức gọi điện thoại cho cậu.” Thiên Ca quát lên.

“Được, tôi cũng đi ra ngoài tìm một chút.”

“Muốn tìm thì ngày mai tìm, khuya rồi cậu ngủ đi!” Thiên Ca nói xong thì cúp điện thoại.

Dương Dịch nhìn điện thoại bị cắt đứt, trong lòng cảm thấy rất đau, rốt cuộc Hạ Thiên Vũ đi nơi nào chứ.

Anh thật sự tự trách, nếu như lúc ấy đuổi theo, tất cả cũng sẽ không xảy ra chuyện gì!

Nghĩ tới đây, anh thật sự hận bản thân mình.

Chuyện không hay này là do anh.

Ánh mắt nhìn thấy laptop, suy nghĩ một chút, hay là mở ra máy vi tính, vào game.

Anh hi vọng Hạ Thiên Vũ online, trong lòng không yên cầu nguyện.

Sau khi vào game, chợt phát hiện, quả nhiên Hạ Thiên Vũ đang online.

Anh vội vàng gửi tin nhắn: “Tiểu Vũ, em ở đâu?”

Nhưng không có người trả lời anh, khoảng chừng sau mười phút, cô mới trả lời cho Dương Dịch: “Em không sao.”

Dương Dịch đang muốn kiểm tra đến tột cùng là cô đang ở đâu, cô rất nhanh trả lời lại tin nhắn: “Không cần tra em đang ở đâu.”

Anh có chút nhất thời nổi giận, cô không để cho anh đi tìm cô, vậy rốt cuộc nên làm gì bây giờ? Nếu mình không để ý lời của cô đi thăm dò, cô biết nhất định phải càng thêm tức giận.

Dạ Diệc Hàn: Về nhà thôi.

Mạc Quân Vũ: Chơi game đi!

Cô không quan tâm lời nói của Dương Dịch, chỉ nhàn nhạt trả lời anh mấy chữ.

Bởi vì em mệt mỏi, bởi vì em sợ, cho nên, để cho em một mình ở đây mấy ngày đi! Đây là lời mà trong lòng mà cô muốn nói.

Cô vuốt tóc, trong lòng rất khó chịu.

Nhìn một chút ngoài cửa sổ, đèn nê ông vẫn lóe sáng như cũ, và cũng là lần đầu tiên cô cảm thấy buồn như thế.

Đứng dậy đi tới bên cửa sổ, kéo rèm cửa sổ qua, hoàn toàn ngăn cách mình với bên ngoài.

Hít một hơi thật sâu, đợi trời sáng, có phải tất cả đều sẽ tốt hay không?

Dương Dịch, thật xin lỗi, em không phải cố ý muốn rời khỏi, nhưng em sợ đối mặt. Bỗng nhiên em cảm thấy mình không sạch sẽ rồi, dính vào hương vị của người khác, cảm giác này rất khó chịu, nhất thời trong tim có câu khó chịu rất nhiều.

Trong lòng cô lẩm nhẩm.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 63: Chương 58 - Lời mời “Hợp lý” của Hoan Hoan

Edit: Sun520

Cả đêm trằn trọc trở mình, lúc tỉnh lúc ngủ, cũng không biết rốt cuộc là mình ngủ bao lâu, chẳng qua là khi ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ chiếu vào, Hạ Thiên Vũ mới tỉnh, mắt lẳng lặng nhìn về phía rèm cửa sổ nhưng tư tưởng không biết bay đi nơi nào rồi, đợi đến khi hoàn hồn thì sắc trời cũng không còn sớm nữa.

Đứng dậy, đánh răng rửa mặt, sau đó chỉ tùy tiện ăn vài miếng điểm tâm, bây giờ Hạ Thiên Vũ thật sự muốn trở về, đã rất lâu không có nhìn thấy Hoan Hoan, lúc này tính toán toán hình như Hoan Hoan đã nghỉ hè mấy ngày rồi, vừa đúng lúc có thể mang theo Hoan Hoan đi ra ngoài chơi một chút, con bé này thật lâu không có đi xa nhà khẳng định vui vẻ đến phát rồ rồi.

Nghĩ như vậy, trên mặt của cô rốt cuộc cũng xuất hiện nụ cười.

Lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho Ly San.

“Mẹ, sao bây giờ mẹ mới gọi điện thoại về, Hoan Hoan rất nhớ mẹ đấy ạ!” Người nghe điện thoại là Hoan Hoan, giọng điệu đầy vui sướng, cho dù bản thân cô không có ở trước mắt cũng có thể cảm thấy được.

“Là lỗi của mẹ, Hoan Hoan có nghe lời đi Ly San hay không vậy!”

“Dĩ nhiên là nghe rồi, Hoan Hoan rất ngoan, đúng không đi Ly San!” Nói xong Hoan Hoan đặt điện thoại bên tai Ly San: “Dạ dạ, Hoan Hoan ngoan nhất.” Trong giọng nói của Ly San mang theo nụ cười, ngoài miệng liên tục không ngừng đáp lại.

“Mẹ nghe rồi đó, Hoan Hoan rất ngoan, mẹ, Hoan Hoan nhớ mẹ, mẹ về nhanh lên có được hay không!” Hoan Hoan làm nũng nói.

Nghe được Hoan Hoan làm nũng, nhất thời trong lòng Hạ Thiên Vũ cảm thấy tốt hơn rất nhiều: “Mẹ sẽ về ngay, Hoan Hoan được nghỉ hè rồi đúng không?”

Cô (Hoan Hoan) vừa đi vừa nói trong điện thoại: “Đúng vậy, mẹ chẳng lẽ đi một chuyến xa nhà đã quên khi nào thì Hoan Hoan nghỉ rồi sao?”

“Không có không có, mẹ đang suy nghĩ, muốn dẫn Hoan Hoan đi nơi nào chơi tốt đây à!”

“Thật ạ! Mẹ muốn dẫn con đi ra ngoài chơi, ồ, thật tốt quá thật tốt quá, đã một học kỳ Hoan Hoan không có đi chơi rồi, mẹ chúng ta đi nơi nào chơi đây, công viên Hải Dương, hay là đi ăn đồ nướng?”

Nghe Hoan Hoan nói ra những nơi bên ngoài, phần lớn là tương đối gần nhà, Hạ Thiên Vũ không nhịn được cười một tiếng, là quá lâu không có mang Hoan Hoan đi một nơi xa sao?

“Chúng ta không đi những nơi đó, chúng ta đi đến một nơi thật xa một chút có được hay không?”

“A, mẹ đây là sự thật sao?” Hoan Hoan há hức kêu lên, đứa bé cũng có lòng hiếu kỳ, trong lòng khó tránh khỏi kích động không thôi khi nghe đến những nơi chưa từng đi.

“Đúng vậy, này, Hoan Hoan muốn đi hay không đây?” Cô cố ý hỏi.

“Muốn muốn, dĩ nhiên là muốn.” Nghe được cô nói như vậy, Hoan Hoan vội vàng trả lời, nếu lúc này Hạ Thiên Vũ ở bên người cô bé nhất định sẽ thấy Hoan Hoan đang dùng sức gặt đầu.

“Ha ha, Hoan Hoan nhanh đi chuẩn bị đồ muốn mang theo đi, đưa điện thoại cho dì Ly San.” Trên mặt Hạ Thiên Vũ khẽ cười, chỉ là đi hơi xa một chút cũng không cần vui vẻ như vậy chứ!

“Dì San, mẹ muốn nói chuyện với dì.” Bên đầu điện thoại kia truyền đến Hoan giọng nói háo hức của Hoan, sau mấy giây yên lặng, Ly San tiếp điện thoại.

“Tiểu Vũ, cậu sắp trở về rồi à! Vừa trở về đã mang Hoan Hoan đi chơi, nhìn xem con nhóc này vui vẻ thế nào 0 kìa.”

“Ừ, vừa lúc Hoan Hoan nghỉ hè, mình mang Hoan Hoan ra ngoài vui chơi, điên cuồng một chút, cậu không được nói với bất kì ai nơi mà mình đi nha!” Cô suy nghĩ một chút, giọng nói giống như nói giống vậy.

“Không phải vậy chứ, cậu đi ra ngoài vui chơi mà cũng không để cho bất kỳ ai biết, cậu là muốn thanh tịnh thanh tịnh thành Phật à!” Ly San cũng nói giỡn với cô, chỉ là trong lòng mơ hồ cảm thấy có cái gì đó không đúng, trước đây cho đến bây giờ khi Hạ Thiên Vũ ra cửa cũng sẽ không như vậy.

“Ha ha, chỉ là ngoại trừ chút ngoài ý muốn, mình muốn đi ra ngoài thanh tịnh thanh tịnh, mình nhớ được nơi ở của Thiên Hề giống như là thị trấn nhỏ, bên kia hoàn cảnh rất tốt, lần trước nói muốn đến xem, nhưng cho đến bây giờ cũng không có đi, bây giờ vừa đúng lúc có thể đi, tin tưởng Hoan Hoan nhất định cũng sẽ rất thích nơi đó.” Cô không muốn để cho Ly San biết chuyện mình bị Lãnh Thần cưỡng hôn, dù sao Ly San còn phải làm việc, nếu để cho cô ấy biết nhất định sẽ rất lo lắng cho mình.

“Này, cậu không sao chứ?” Ly San thấy cô không muốn nhiều lời, vẫn là nhịn không được hỏi.

“Dĩ nhiên mình không có việc gì, mình thì có thể có chuyện gì chứ, mình rất tốt, chỉ là muốn nhờ cậu giúp mình chuẩn bị quần áo, vì mình không mang hành lý về, vội vã rồi đi Thái Thương cũng không còn tới kịp trở về dọn dẹp.” Giọng nói của cô tội nghiệp, giống như là một chú chó con không có nhà để về, chỉ là Ly San lại biết cô không muốn làm cho mình lo lắng, là vì chứng minh chính mình không có việc gì.

“Được, bây giờ mình sẽ đi ra ngoài mua đồ cho cậu, thuận tiện cũng mua giúp Hoan Hoan nhiều một chút, đã lâu rồi mình không có đi mua quần áo cùng với Hoan rồi, cậu mà trở về, mình chính là muốn cậu trả một hóa đơn lớn quần áo đấy.”

“Được, vậy cậu không nên khách khí, cứ việc mua, mình nhất định là có tiền trả hóa đơn quần áo cho cậu.”

“Đây chính là cậu nói đó nha, chớ đến lúc đó oán giận mình mua quá nhiều. Rồi, cẩn thận mình tìm Hoan Hoan nói cậu là quỷ keo kiệt, chút chi phí mà cũng không chịu đưa, đến lúc đó khiến Hoan Hoan mất mặt chết cậu.”

“Cậu được lắm, tệ như vậy, khiến Hoan Hoan đối phó với mình, nhưng mà cậu yên tâm chuyện chi phí mình tuyệt đối sẽ không quỵt nợ.” Cô vui vẻ cười lên, biết đây là cách Ly San đặc biệt để an ủi mình.

“Ha ha, khi nào đến có muốn mình đi đón cậu hay không?”

“Được, khó được lúc cậu có lòng.” Lúc này không sai biệt lắm đi tới sân bay, cô nhìn lịch trình máy bay, nói thời gian mua vé máy bay với Ly San, sau đó mới cúp điện thoại

Ly San cúp điện thoại, sau đó thu xếp đồ đạc rồi kéo Hoan Hoan ra khỏi cửa, Hạ Thiên Vũ vội vàng trở lại sớm rồi sẽ đi tiếp, cho nên cô cũng không thể trì hoãn mà vội vàng thừa dịp trong khoảng thời gian cô trở về đi mua đồ mà cô ấy muốn, Hoan Hoan vốn không tình nguyện nhưng khi nghe đến giọng nói Ly San muốn mang mình đi mua quần áo thì biến mất không dấu vết, thậm chí càng chủ động dẫn đầu đi hơn so với Ly San, Ly San thấy mà lắc đầu.

Xem ra chuyện mua quần áo đối với Hoan Hoan cũng rất quan trọng! Ly San trầm nghĩ trong lòng.

Hai người chạy mấy cửa tiệm, lúc Hoan Hoan sắp mệt mỏi muốn chết, rốt cuộc cô cũng mua hết đồ vật cần thiết, trong lúc nhất thời khiến bản thân vốn là mệt mỏi nhưng khi Hoan Hoan nghe được về nhà lần nữa thì rất có động lực.

Lúc này mua đồ thật sự không thể nói là không nhiều lắm, đầy trên hai tay Ly San, ngay cả trên tay Hoan Hoan cũng vậy, đều có mấy túi tương đối nhẹ.

“Hoan Hoan, sao con ở đây? Vị này là?”

“Thầy giáo Đình, làm sao thầy lại ở chỗ này vậy ạ?” Khi Hoan Hoan nghe được giọng nói này không cần quay đầu lại cũng có thể nhận ra chủ nhân của giọng nói đó.

“Đây là dì Ly, con theo dì Ly mua quần áo, con muốn cùng mẹ ra ngoài chơi, thầy giáo Đình cũng đi cùng chúng ta chứ!” Mặc dù trên tay còn là xách theo đồ, nhưng Hoan Hoan mang theo vẻ hưng phấn như cũ, chỉ nói lời nói đó quả thật làm cho Ly San im lặng.

Một người phụ nữ và một đứa bé đi chơi, mang theo một thầy giáo không có quan hệ thì như thế nào đây? Nếu là cô giáo thì cũng thôi đi, nhưng bây giờ vấn đề là thầy giáo, vấn đề này có thể lớn.

Mà chuyện này tất nhiên là hi vọng của Hoan Hoan, cô bé hận không được mình nhanh chóng có một người cha đấy chứ, nếu là đi chơi một lần là có thể khiến thầy giáo Đình trở thành cha của mình thì đó chính là đúng như mong muốn của cô bé rồi.

“Xin chào, tôi là bạn của mẹ Hoan Hoan.” Ly San không thể đưa tay ra, co nên Ly San chỉ có thể gật đầu một cái bày tỏ, đây cũng là cách mà Ly San muốn đổi đề tài.

“Xin chào, tôi là thầy giáo của Hoan Hoan, tôi họ Đình.” Dĩ nhiên Đình Doãn Dịch cũng biết trong lời nói của Hoan Hoan không hợp lý đến cỡ nào, cho nên lập tức trả lời Ly San, nhưng trong đầu nhớ tới lúc thấy Hạ Thiên Vũ, khi anh và Hạ Thiên Vũ cùng chơi trong game, anh thật sự có một suy nghĩ rất xúc động, đây là một cô gái tốt, nhưng anh vẫn còn lý trí, cho nên hai người cũng có thể bỏ qua ý nghĩ của Hoan Hoan.

“Hoan Hoan, đi mua quần áo với đi? Sao đi không nghe mẹ con nói hai người cùng đi với bạn nh?”

“Mẹ bị đi Hai gọi đi, nhưng mẹ sẽ lập tức trở lại, đến lúc đó mang Hoan Hoan đi chơi, thầy giáo Đình có đến hay không vậy ạ!” Hoan Hoan ngoặt trở lại chủ đề hai người cũng tránh đi một lần nữa, khiến Đình Doãn Dịch có chút hối hận tại sao mình lại nhắc tới chuyện này!

“Hoan Hoan, mẹ con chỉ chuẩn bị vé máy bay cho hai người là con với mẹ con thôi à, nếu lại thêm vào thầy giáo Đình, Tiểu Vũ sẽ phải trở về mua vé một lần nữa rồi.” Ly San chỉ có thể nghĩ ra lý do vụng về này để từ chối.

“Vậy thì không có việc gì, chỉ là mua vé một lần nữa thôi mà.” Hoan Hoan lấy cớ phản bác lại Ly San, ánh mắt đặt vào hy vọng nhìn Đình Doãn Dịch lần nữa.

“Nhưng Hoan Hoan, mẹ con chuẩn bị chỗ ở cũng chỉ có hai người thôi, bây giờ là nghỉ hè, rất nhiều người bạn nhỏ đều muốn đi chơi, đến lúc đó chỗ ở nhiều khó tìm a, coi như vé máy bay không phiền toái thì việc này cũng rất phiền toái à!” Ly San chỉ có thể hi vọng đầu óc con nhóc này chuyển sang chuyện này là tốt rồi.

Hoan Hoan quay đầu trở lại nhìn Ly San, trong ánh mắt mang theo nồng đậm khó chịu, giống như sẽ phải lập tức khóc nói con mặc kệ con mặc kệ, dù sao cô bé vẫn muốn thấy dáng vẻ thầy Đình đi cùng.

Trong nháy mắt lòng của Ly San bị treo lên.

“Hoan Hoan, đi của con nói rất đúng, hơn nữa mấy ngày nay thầy cũng có chuyện, không có cách nào đi cùng với Hoan Hoan được.” Đình Doãn Dịch cũng không có nhìn thấy vẻ mặt của Hoan Hoan, nhưng không cần nhìn cũng biết Hoan Hoan nhất định là không hài lòng, nhưng anh cũng quả thật có việc cần hoàn thành.

Ly San nghe được Đình Doãn Dịch mở miệng, trong nháy mắt cũng cảm giác áp lực của mình nhỏ rất nhiều, hai người cùng nhau phản kháng, nhất định có thể thắng nỗi con nhóc này.

Thật ra thì nếu không có nhìn thấy Đình Doãn Dịch thì Hoan Hoan vẫn suy nghĩ muốn đi cùng với Đình Doãn Dịch, chỉ là cổ tình lúc này anh xuất hiện như vậy, hơn nữa còn gọi Hoan Hoan lại, khiến Hoan Hoan nhớ lại chính mình vút vô xe phòng hồ một bên, đã không có nhìn thấy Dương Dịch, cho nên cái vô xe phòng hồ này có thể hữu dụng trong lúc này.

Nghe được thầy giáo Đình không phối hợp như vậy, vốn là còn muốn thử Hoan Hoan nhưng chỉ có thể thu lại lời nói thôi.

Nước mắt chuẩn bị rơi xuống, quay người lại.

“Thầy giáo Đình, thầy thật sự không muốn đi cùng Hoan Hoan ra ngoài chơi sao?”

“Hoan Hoan, thầy thật sự có chuyện, cho nên không thể đi chơi cùng với Hoan Hoan được, chờ sau này thầy rảnh rồi sẽ mang Hoan Hoan đi ăn đồ nướng có được hay không?” Đình Doãn Dịch nhất thời cảm thấy lời nói của mình không tệ, như vậy sẽ không khiến xung đột bất kì điều gì, cũng có thể gặp lại Hạ Thiên Vũ.

“Dạ, được rồi!” Cuối cùng Hoan Hoan không thể mang Đình Doãn Dịch đi, dù sao người ta có chuyện nên mình không thể làm bộ dạng đũa bẻ không ngoan được, nhưng bây giờ trong lòng Hoan Hoan có chút buồn bực, dù sao nghĩ chuyện không có như ý.

“Hoan Hoan, mẹ con sắp tới rồi, chúng ta không nhanh lên đường mẹ sẽ phải chờ con đấy!” Lúc này Ly San nhìn đồng hồ, đã không còn sớm, hơn nữa không biết con nhóc này còn có thể nghĩ ra chuyện gì nữa, dù sao đi sớm một chút vẫn tốt hơn.

“Vậy thì không quấy rầy các người, tôi còn có chuyện đi trước đây.” Đình Doãn Dịch rất thức thời nói lên lời cáo từ, đôi lấy ánh mắt khen ngợi của Ly San.

“Hoan Hoan, thầy giáo Đình muốn đi, con nhanh chào tạm biệt thầy giáo đi!” Ly San không cho Hoan Hoan thời gian phản ứng, vội thúc giục Hoan Hoan, dáng vẻ rất vội vã, nhìn Hoan Hoan thật sự cảm thấy thời gian rất cấp bách.

“Tạm biệt thầy giáo Đình!” Cũng không đoái hoài tới lưu luyến không rời rồi, so với thầy giáo Đình thì mẹ càng quan trọng hơn.

Rất cuộc cũng cách xa thầy giáo Đình, Ly San cũng coi là thờ phào nhẹ nhõm, nhanh chóng cùng Hoan Hoan đi tới xe trước, đặt hết vật mua được vào bên trong cốp sau xe, trước đó Ly San bị sự chú ý dời đi nên chưa phát hiện, bây giờ Ly San mới cảm thấy được những túi này rất nặng, tay cũng bởi vì

nói những thứ này túi trở nên đỏ rồi.

Mang theo Hoan Hoan chạy thẳng tới sân bay, cũng không về nhà, dù sao Hạ Thiên Vũ trở lại mà có thể chia sẻ một chút, mặc dù thời gian đi xe về nhà rất ngắn, nhưng Ly San vẫn chọn cách ít dùng sức hơn, cũng có thể nói rõ với Hoan Hoan mẹ bé thật sắp tới, mà thời gian cũng không sai biệt lắm.

Hai người đến sân bay được một lúc, thì Hạ Thiên Vũ mới đến nơi.

“Mẹ!” Hoan Hoan là người đầu tiên thấy cô ra ngoài, một giọng nói trong trẻo của đứa bé nhất thời đưa tới vô số chú ý của những người khác trong sân bay, âm thanh huyền ảo dừng lại mấy giây, lại một lần khôi phục huyền ảo như trước.

“Ly San, Hoan Hoan mẹ đã trở về.” Giang tay chạy tới Hoan Hoan, mang theo cô đi về phía bán vé.

“Ly San, mình đi mua vé máy bay đến chỗ Thiên Hề trước nha, hai người đợi chút nha.” Nghe cô nói như vậy, Ly San mới phát hiện vì sao cô ấy lại đi vội vã, vội vàng ngăn lại đường đi của cô.

“Tiểu Vũ, cậu mua vé lúc mấy giờ?”

“Dĩ nhiên là càng sớm càng tốt, thời gian nghỉ hè rất ngắn ngủi, đừng không Hoan Hoan?” Hạ Thiên Vũ nhìn về phía Hoan Hoan, lại thấy Hoan Hoan nhìn Ly San tỏ cáo, lúc này Ly San mới chú ý tới, đột nhiên nhớ tới lời nói của thầy giáo Đình lúc trước.

Áo nào nhìn sang Hạ Thiên Vũ, nhất thời làm Hạ Thiên Vũ không hiểu.

“Cái đó Hoan Hoan, đi Ly còn tưởng rằng mẹ con đã mua vé xong rồi! Chỉ là đi Ly có thể xác định mẹ con đặt tốt chỗ ở rồi.” Ly San ý bảo Hạ Thiên Vũ nhanh lựa ý hứa theo cô.

Cô không giải thích được nhìn Ly San một cái, sau đó theo lời Ly San nói tiếp: “Đúng vậy, trước đó mẹ có nói với đi Ly là đã đặt trước chỗ ở, nhưng không nghĩ tới đi Ly của con lại nghĩ rằng mẹ đặt tốt vé máy bay, mọi chuyện chính là như vậy đấy?”

Lúc này, Hoan Hoan mới để xuống vẻ mặt tỏ cáo: “Được rồi!”

“Không nói chuyện đó nữa, Tiểu Vũ trước hết mình muốn nói về việc mặc dù chúng tôi mới vừa đi mua đồ, nhưng đồ của Hoan Hoan cũng không có mang tới đây, cho nên cậu sẽ không vừa trở về đã muốn đi rồi chứ!” Bây giờ Ly San vẫn tương đối lo lắng chuyện này.

“Đúng vậy, không sao, đến lúc đó mua là được, dù sao mình và Hoan Hoan chỉ ở một thời gian ngắn.” Nghe được Hạ Thiên Vũ nói như vậy, lúc này Ly San biết Hạ Thiên Vũ thật sự đi vội vã, nếu không cô sẽ không nói ra thiếu thì mua là được, chưa từng thấy cô tiêu xài như vậy, lúc này cô lại nói ra lời tiêu xài lãng phí như vậy.

“Được rồi.” Ly San biết ý của cô đã quyết, nhưng trong lòng thì không nhịn được lo lắng, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, Tiểu Vũ phải đi vội vàng như vậy.

Hạ Thiên Vũ không biết có một số việc, càng không nói mới càng khiến người biết cô vội vã như vậy.

Mấy người cùng đi mua vé máy bay, nhìn cách thời gian chuyển bay tiếp theo một khoảng, cho nên bọn họ cùng đi nơi gần sân bay ăn bữa cơm, sau đó Ly San đưa hai người đi dạo phố, Hoan Hoan im lặng lắng nghe.

Hạ Thiên Vũ cười cười nhạo Ly San, nhân tiện khen ngợi sự tức giận của Hoan Hoan làm cho Hoan Hoan gia tăng oán hận với Ly San, khiến Ly San ngại vì nơi công cộng cho không thể phát tác, mà Hoan Hoan đều dùng ánh mắt tỏ cáo cô, nói ly San hư hỏng, Hạ Thiên Vũ thỉnh thoảng cười xấu xa ở bên cạnh.

Chỉ là trong lòng Ly San rõ ràng, cô là đang phát tiết buồn bực trong lòng, tìm một chút chuyện dỗi đi chú ý lực.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Hạ Thiên Vũ đã mang theo Hoan Hoan chia tay với Ly và nói gấp lại, mang theo đồ mà Ly San mới vừa mua lên máy bay, vốn là Ly San còn nghĩ cười nhạo cô một chút, trước đó mình khổ lực như vậy, bây giờ đến phiên cô khổ lực rồi, lại không nghĩ rằng cô thể nhưng trực tiếp sử dụng kí gửi, khiến Ly San không có chỗ cười nhạo được nữa.

Hạ Thiên Vũ cùng Hoan Hoan rất nhanh tìm được nhà Thiên Hề, nghênh đón là giọng nói đầy vui mừng của Thiên Hề.

“Hoan Hoan, rất lâu không có gặp con, nhìn thấy đi Thiên có muốn vui hay không?” Sau khi ôn chuyện một lúc, Hạ Thiên Vũ đã bị vớt lại, Thiên Hề trò chuyện với Hoan Hoan rất hăng say, bởi vậy mà Thiên Hề cũng không kịp chuẩn bị trà bánh.

Mà Hạ Thiên Vũ cũng không có khách khí, bởi vì trước đây cô đã ở nhà của Thiên Hề một thời gian, mặc dù rất ngắn, nhưng cũng đã biết rõ, đến trong phòng bếp xem thì thấy một quả dưa hấu, cho nên cô cắt dưa hấu thành từng miếng, đặt ở trong đĩa, thật là một người chủ không có ý thức, cùng với một người hảo hức vừa đến.

“Tiểu Vũ thật tốt!” Thiên Hề vừa cảm thán, vừa tự cầm lên hai miếng dưa hấu, một miếng cho Hoan Hoan, một miếng cho chính mình, nhìn Hạ Thiên Vũ rất buồn bã.

“Đúng vậy, đúng vậy, ai bảo chủ nhân như cậu cũng không có tính tự giác chứ, mình không thể làm gì khác hơn là một người khách tự giác rồi, mình cùng Hoan Hoan thật xa xôi tới thăm cậu! Kết quả lại được đối xử thế này, nếu có chỗ khiếu nại mình khẳng định sẽ tố cáo cậu.” Nói xong cô cũng cầm lên

một miếng dưa hấu.

“Ha ha, đáng tiếc cậu không có chỗ tổ cáo mình đâu à, cho nên không có cách nào, ai bảo cậu gặp người chủ nhân như mình đây chứ! Nghĩ như thế nào mà mang Hoan Hoan tới chỗ của mình, cũng không có gặp cậu thời gian dài như vậy, không ngờ lúc này thế nhưng tới.”

“Vậy là cậu không phải đã chuẩn bị phòng từ rất sớm cho mình và Hoan Hoan à!” Hạ Thiên Vũ không trả lời Thiên Hề, cô muốn nói, nhưng Hoan Hoan vẫn còn ở đây!

Thiên Hề nhìn thấy ánh mắt Hạ Thiên dừng trên người Hoan, cho nên cũng biết Hoan Hoan vẫn còn ở nơi này, Hoan Hoan không thích hợp nghe những chuyện này!

“Nhà mình không phải rất lớn sao, lúc nào cậu đến cũng có phòng ở hết, chỉ cần hơi dọn dẹp một chút, được, mình sẽ đi dọn dẹp, biểu hiện mình đây là một người chủ có tính tự giác.” Vừa lúc Thiên Hề ăn xong miếng dưa hấu trong tay, tiếp đó để vỏ dưa hấu xuống, sau đó lau tay, lúc này mới đi dọn dẹp phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Chương 59 – Căn phòng đáng yêu của Hoan Hoan

Edit: Sun520 –

“Hoan Hoan, đến nhà đi có vui không vậy!” Hạ Thiên Vũ cầm khăn giấy trên bàn lau miệng cho Hoan Hoan.

“Dạ, chỉ là nếu thầy giáo Đình cũng tới, Hoan Hoan càng thêm vui về nhà.” Về mặt Hoan Hoan đầy vui vẻ, chỉ là không biết làm sao cho con nhóc này thỏa mãn nữa đây.

“Hoan Hoan, ngồi máy bay lâu có mệt hay không?” Cô im lặng nhưng Hoan Hoan lại vẫn nhớ chuyện này, bình thường lúc đi học làm sao lại không nhớ dài như vậy chứ, tất cả đều dùng trên mặt này rồi, cho nên cô vội vàng chuyển đề tài, nếu Hoan Hoan càng nghĩ đến thì lúc đó có thể sẽ khó đỡ hơn.

“Mệt chứ, nhưng mẹ nhất định mệt hơn, mẹ đi máy bay gấp hai lần Hoan Hoan đấy nha!” Đầu Hoan Hoan đầu ngửa về phía sau, giảm bớt sự mệt mỏi trên cổ, sau đó thẳng cổ nói.

“Hoan Hoan thật biết nghe lời, lại biết đau lòng mẹ nữa kia!” Trên mặt cô bởi vì Hoan Hoan khéo léo mà cười thật to, nhất thời cảm thấy trăm hoa đua nở trong phòng khách.

Đợi đến khi Hạ Thiên Vũ dừng lại nụ cười, thì nhìn thấy Hoan Hoan nhìn chằm chằm mình.

“Hoan Hoan? Sao vậy con? Trên người mẹ có vật gì hả?” Nghi ngờ hỏi Hoan Hoan, vì sao ánh mắt của bé nhìn thẳng vào mặt mình như vậy, chẳng lẽ trên mặt có gì đó sao? Tay không tự giác sờ lên mặt.

“Không có không có, mẹ thật xinh đẹp, không hổ là mẹ của Hoan Hoan!” Tay nhỏ bé Hoan Hoan lấy tay Hạ Thiên Vũ ra, đi đến gần, hôn lên mặt cô một cái.

“Ha ha, con là quỷ linh tinh mà!”

“Tiểu Vũ, mình dọn dẹp xong rồi, thật là mệt chết mình.” Thiên Hề đi ra trực tiếp ngã xuống trên ghế sofa, nhưng chỉ trong chốc lát, cảm thấy giống như người bị kiệt sức vậy, gọi Hạ Thiên Vũ và Hoan Hoan nhưng hai người rất im lặng.

“Di Thiên vất vả rồi, cảm ơn di Thiên giúp một tay!” Cho dù Hoan Hoan rất im lặng, nhưng rất là khéo léo hiểu chuyện, chỉ là đôi mắt nhỏ vẫn không ngừng xoay vòng.

“Hoan Hoan là ngoan nhất, di Thiên vất vả như vậy cũng đáng.” Thiên Hề ngồi dậy, nhìn về phía Hoan Hoan vuốt nhẹ mái tóc của bé, sau đó cô chuyển ánh mắt nhìn Hạ Thiên Vũ bên cạnh, giống như muốn nói, thấy con gái cậu hiểu chuyện chưa lại biết mình vất vả nữa đây, cậu thấy mà cũng không nói một tiếng cảm ơn!

Dĩ nhiên Hạ Thiên Vũ hiểu ý của Thiên Hề, chỉ là ngậm miệng cười nhạt không nói.

Hoan Hoan cũng không có né tránh, mặc cho Thiên Hề xoa: “Di Thiên này, đi phải mang Hoan Hoan và mẹ đi tham quan nơi này chứ à!”

“Được, không thành vấn đề.” Thu tay, tiếp tục tựa vào trên ghế sa lon.

“Hoan Hoan, muốn đi xem phòng di Thiên chuẩn bị cho con hay không! Đẹp lắm đó!” Dĩ nhiên Thiên Hề sẽ không nói đó là bởi vì mình cũng rất thích

cảm giác mơ mộng đó, cho nên trong nhà có rất nhiều phòng được trang trí mộng ảo đáng yêu, hoặc là lãnh khốc, dù sao người viết tiểu thuyết có rất nhiều ý tưởng, mà trong nhà lại lớn như vậy, có đầy đủ không gian làm đi làm lại, cho nên chọn trong đó một phòng thích hợp với Hoàn Hoàn tuyệt đối là không thành vấn đề.

“Được ạ được ạ!” Hoàn Hoàn vui mừng từ trên ghế salon nhảy lên chạy lên lầu xem, không nghĩ rằng trong thời gian này sẽ ở mỗi phòng khác nhau, chắc chắn gần đây di Thiên thay đổi cách trang trí rồi, ha ha, Hoàn Hoàn thật sự tới đúng lúc rồi, vừa đúng cho Hoàn Hoàn dùng.

Trước khi Hoàn Hoàn đến nhà, ban đầu có rất nhiều phòng được trang trí khác nhau mà Hoàn Hoàn đã xem qua, ánh mắt di Thiên thật không tốt, mỗi một món trong phòng Hoàn Hoàn đều thích, chỉ là di Thiên nói chỉ có thể ở một phòng trong số đó, thật ra thì Hoàn Hoàn vẫn tương đối hy vọng có thể một ngày ở một phòng, nói như vậy mỗi ngày đều phải không giống nhau.

“Ai ai, Hoàn Hoàn chậm một chút! Con biết là phòng nào sao?” Nhìn thấy Hoàn Hoàn chạy nhanh như vậy, Thiên Hề hoàn toàn đuổi không kịp.

Nghe được Thiên Hề nói có lý, Hoàn Hoàn lập tức dừng lại bước chân đang chạy: “Di Thiên, đi nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, Hoàn Hoàn muốn nhìn thấy phòng của Hoàn Hoàn sớm một chút!”

“Hoàn Hoàn, con không cần vội như thế, không nhìn thấy di Thiên của con mới vừa giúp con dọn dẹp xong căn phòng mới chết đi được sao, lúc này sao mau đứng lên nổi dậy!” Hạ Thiên Vũ nhìn đáng vẻ Thiên Hề, cười vui vẻ, bảo cậu làm mình tổn thương làm chi!

Lúc này Thiên Hề hoàn toàn cũng không có thời gian chú ý đến vẻ mặt của Hạ Thiên Vũ, thật sự con nhóc Hoàn Hoàn này có vẻ rất vui vẻ, nghe thấy Thiên Hề nói như vậy, vội vàng chạy trở về kéo Thiên Hề, hoàn toàn bất đắc dĩ, Thiên Hề chỉ đành phải tăng tốc độ, cũng may mà cách không xa, lập tức nói: “Không phải hành hạ người mà.”

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy hai người đều đi rồi, nháy mắt trong phòng khách trở nên an tĩnh rất nhiều, khiến cô có chút không được tự nhiên, cho nên cô đứng lên dọn dẹp sạch sẽ vô đưa hầu trên bàn, sau đó cô đi đến phòng để máy tính của Thiên Hề.

Mở máy vi tính ra, trong máy vi tính của Thiên Hề cũng tải xuống Bát Hoang, mặc dù bình thường cô không chơi, nhưng dù sao cũng là tiểu thuyết cô sửa đổi, cho nên cô vẫn tải xuống trò chơi này.

Con chuột đặt trên biểu tượng Bát Hoang, cô có chút do dự rốt cuộc có nên login hay không đây!

Nếu bây giờ online, Dương Dịch có thể tra được hay không, nhưng không online thì mình làm sao vào cửa hàng bây giờ, nếu đứt hàng thì không kiếm được tiền, mặc dù không liên quan đến việc giảm giá mấy ngày trước đó, nhưng nếu có thể kiếm được tiền một chút cũng tốt!

Mặc kệ, có lẽ lúc này Dương Dịch cũng không có đang online, đến lúc đó chỉ cần mình xóa hết dấu vết nơi login là được, nhưng nếu anh đang online thì phải làm thế nào?

Do dự một lúc lâu, Hạ Thiên Vũ vẫn quyết định login vào game, vào game, đầu tiên Hạ Thiên Vũ mở ra danh sách bạn tốt, nhưng trời không giúp người mà, hình cái đầu của Dạ Diệc Hàn lại sáng.

Vào lúc này con chuột hoảng loạn, không ngừng suy nghĩ đến việc tắt như thế nào, nhưng con chuột không biết là chuyện gì xảy ra dĩ nhiên đang run rẩy, làm thế nào cũng không thể thoát ra được.

“Tích tích tích” âm thanh kênh nói chuyện riêng của bạn tốt vang lên, cô sợ cả kinh, chẳng lẽ Dương Dịch lại phản ứng nhanh như vậy.

Ánh mắt nhanh chóng nhìn về phía danh sách bạn tốt, chỉ là con chuột trong tay cô cũng không có dừng lại, trong mắt cũng không thấy cái đầu kia nữa, có lẽ con chuột thoát khỏi máy, và thoát khỏi game.

Trong lòng cô rất lo lắng, chỉ là lúc sau mới nhớ tới việc phải xóa bỏ nơi login nhanh một chút, nhưng Dương Dịch có thể tra được nơi mình login hay không đây?

Hạ Thiên Vũ cũng không biết người trên kênh nói chuyện riêng lúc ấy là ai, nhưng rất có thể là Dương Dịch gọi tới, dù sao Dương Dịch đang online, hơn nữa kênh nói chuyện riêng này gọi tới là lúc cô vừa mới login vào, càng nghĩ trong lòng cô càng hoảng sợ, nếu Dương Dịch tìm tới thì làm thế nào, mặc dù cô có chút muốn gặp anh, nhưng phần lớn cảm giác còn chưa muốn gặp Dương Dịch, dù sao lúc mình bị Lãnh Thần cưỡng hôn, Dương Dịch đã nhìn thấy.

Cảm giác khi thấy bạn gái của mình bị người đàn ông khác hôn là thế nào, hơn nữa người đàn ông này lại là bạn trai trước của bạn gái mình, Hạ Thiên Vũ không cảm thấy, cũng không biết cảm giác đó thế nào, nhưng cô lại biết nếu Dương Dịch ở trước mặt mình bị người khác hôn, cho dù là Dương Dịch không muốn cô cũng sẽ rất khó chịu, mà bây giờ người cưỡng hôn lại là bạn trai trước của mình, cho dù trước đó quan hệ của hai người cũng không có đến mức hôn mê.

Nụ hôn đầu của cô là cho Dương Dịch, khi cô đi chung với Lãnh Thần, mặc dù sẽ cảm thấy rất tốt, nhưng lại cảm thấy có một cái gì đó ngăn cách ở giữa, có lẽ là mình cũng không có thật sự yêu anh ta.

Mà đối với Dương Dịch thì khác, cô thật sự yêu, cho nên quan tâm ý nghĩ của anh, dù là không có nhìn thấy vẻ mặt anh ghét bỏ mình, chính mình cũng thật sự không chịu nổi, nhưng cảm giác này cùng với Lãnh Thần rõ ràng khác nhau.

Cho nên cô muốn một người tránh ra ngoài yên lặng một chút, không muốn đối mặt Dương Dịch, chỉ là vào game đã trở thành một thói quen, cho nên cô

không nhìn được muốn vào xem một chút, có lẽ cửa hàng kia cũng chỉ là một kiểu lấy cớ, như là muốn mượn cơ hội thuận tiện xem Dương Dịch một chút, chẳng qua là khi nhìn thấy Dương Dịch online, cô bắt đầu hốt hoảng không dứt.

Cô xóa bỏ dấu vết nơi mình login, Hạ Thiên Vũ cũng không thể xác định Dương Dịch có tra IP của mình trước một bước hay không, trong lòng vẫn đang bất ổn, nghĩ tới có lẽ Dương Dịch cũng không có nghĩ đến mình sẽ online, cho nên không phản ứng kịp, có lẽ anh đã nhìn thấy, nhưng cô thoát rất nhanh, chỉ là cô cũng biết mình lúc ấy là chậm, chậm mấy phút đồng hồ.

Nhịp tim đập nhanh, nhưng lúc đó không có nhanh như vậy.

“Mẹ, phòng của Hoan Hoan đẹp lắm nha, Hoan Hoan rất thích nha! Mẹ? Mẹ ở đâu vậy?” Giọng nói vui vẻ của Hoan Hoan truyền đến, trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của cô.

“Đã tới rồi, Hoan Hoan, mẹ ở trong phòng máy vi tính!” Nói xong, Hạ Thiên Vũ đi ra cửa phòng.

“Tiểu Vũ, mình không nghĩ tới cậu lại bỏ chạy đi chơi máy tính nha! Thật sự không có một phút rảnh rỗi mà!” Thiên Hề biết Hạ Thiên Vũ nếu chơi máy vi tính thì nhất định là chơi game, nếu nói là kiểm tra tài liệu, thì lúc này là rất ít, mà cô cũng quen với việc Hạ Thiên Vũ chơi game rồi, dù sao chơi cũng là game của mình, bạn tốt giỏi như vậy, dĩ nhiên mình vui mừng rồi.

“Ai bảo hai người bỏ lại mình chứ!”

“Mẹ mẹ, trong phòng Hoan Hoan có một chút gấu rất dễ thương nha, thật là lớn! Còn có chuông gió nữa, nghe vui tai, chỉ là đặt phía cửa sổ, buổi tối Hoan Hoan cũng có thể nghe được tiếng chuông gió rồi, di Thiên còn nói nếu không muốn nghe tiếng chuông gió thì con có thể đóng cửa sổ lại, có chuông gió sẽ không chuyển động, nếu như Hoan Hoan nóng thì có thể mở một cánh cửa sổ khác.” Hoan Hoan vui vẻ khoe phòng mới của mình, trong giọng nói là hết sức hài lòng.

Ở trong phòng của Hoan Hoan thật ra thì còn có máy điều hòa không khí, chỉ là đứa bé không thể luôn dùng máy điều hòa không khí được, nếu không thì trong lòng sẽ sinh ra lệ thuộc vào đó, cho nên trừ khi là Hoan Hoan đặc biệt nóng thì Hạ Thiên mới có thể cho Hoan Hoan dùng máy điều hòa không khí, nếu không thì Hoan Hoan sẽ mở ra cửa sổ ra, đắp chăn ngủ.

“Xem ra di Thiên tốn không ít tâm tư phòng của Hoan Hoan đâu nhỉ! Thiên Hề, phòng của mình đâu?” Nếu đã chọn xong phòng cho Hoan Hoan rồi, thì mình cũng phải biết phòng của mình chứ.

“Tiểu Vũ, cậu chọn cho mình một phòng đi nhé!” Thiên Hề không quan tâm nói, thuận tiện cầm lên hộp điều khiển ti vi bên cạnh mở TV.

“Cái gì? Cậu không chuẩn bị sao, hóa ra là mới vừa rồi đi dọn dẹp phòng cũng chỉ dọn một phòng cho Hoan Hoan thôi sao, mình còn tưởng rằng làm sao cậu nhanh như vậy chứ, lại kêu mệt với mình!” Hạ Thiên Vũ không phục nói, nhìn nụ cười trên mặt Hoan Hoan cũng không dừng lại, di Thiên thật tốt, chuẩn bị cho Hoan Hoan phòng tốt như vậy, mẹ thật đáng thương, còn phải tự mình chọn.

Dọn dẹp phòng, đồng tình nhìn Hạ Thiên Vũ một cái.

“Mẹ, Hoan Hoan về phòng trước nha, mẹ và di Thiên tìm phòng của mẹ nha.”

“Được rồi, đi đi.” Hạ Thiên Vũ không tổ cáo với Thiên Hề nữa, nhìn Hoan Hoan vui vẻ nhảy về phòng.

“Hừ, Thiên Hề món nợ này chúng ta phải tính, vậy mà cậu không có chuẩn bị phòng cho mình, thật là quá ghê tởm, chỉ nghĩ cho Hoan Hoan mà không nghĩ cho mình, nếu cậu thật sự không chú ý đến mình, lần sau mình sẽ không mang theo người đang ở bên trong kia đâu đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đâu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Chương 60 - Hoan Hoan bị bắt cóc

Edit: Sun520

Vừa thấy Hoan Hoan rời đi, Hạ Thiên Vũ bắt đầu tính sổ, trước đó cô đã nghĩ làm sao cô ấy dọn dẹp một lúc là xong, hóa ra là không dễ mất đến mình! Có chủ nhà nào đối xử với khách như vậy không?

“Tiểu Vũ, cậu thấy mình đối với hai người ai tốt hơn ai hả! Mình không phải coi cậu như người ngoài à, Hoan Hoan người ta là một đứa bé dĩ nhiên mình phải chuẩn bị cẩn thận rồi, không thể ngược đãi trẻ em không phải sao!” Thiên Hề giải thích rất nhiều cho hành vi của mình.

“Cậu..., xem như cậu giỏi, thật sự để mình tự chọn phòng à?” Hạ Thiên Vũ tức giận nhìn đáng vẻ không tìm không phổi của Thiên Hề, ngay sau đó trong đầu nghĩ tới điều gì, tức thì không còn giận nữa.

“Ừ, tùy cậu chọn.” Thiên Hề cũng không thể nghĩ đến Hạ Thiên Vũ sẽ làm gì mà cô chỉ tập trung vào hành động võ thuật đẹp mắt trong tivi, cho nên thuận miệng đồng ý.

“Này ... mình sẽ gắng gượng ở phòng của cậu cũng được.” Dáng vẻ cô rất là miễn cưỡng, trong nháy mắt lời nói kia hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của Thiên Hề.

“Cái gì, không được.” Giọng nói Thiên Hề gần như là át luôn tiếng tivi, khiến Hạ Thiên Vũ cũng không chịu được muốn che lỗ tai lại.

“Cậu không phải nói muốn tùy mình chọn sao! Chính cậu cũng đồng ý mà!”

Dĩ nhiên phòng của Thiên Hề cái gì cũng có, tất cả mọi thứ đều đầy đủ, hơn nữa trong đó chắc chắn có đồ mà cô yêu thích, cho nên Hạ Thiên Vũ mới có thể hết tức giận, đảo cái hồ to để cho Thiên Hề nhảy vào, sự thật chứng minh, Thiên Hề quả nhiên nhảy vào rất vui vẻ.

“Nhưng ... được rồi, Tiểu Vũ, mình sắp xếp cho cậu một phòng tốt hơn nha, nếu không cậu chọn một phòng mà cậu thích, mình sẽ dọn dẹp thật tốt, chắc chắn sẽ khiến cậu hài lòng, được không?” Thiên Hề nhìn Hạ Thiên Vũ lấy lòng, vẻ mặt rất đáng thương.

“Mình đây không phải chọn xong rồi sao!” Hạ Thiên Vũ nín cười, dáng vẻ làm như không hiểu ý tứ trong lời nói đó.

“Tiểu Vũ, mình biết ngay cậu là tốt nhất, cũng không cần chọn phòng của mình có được hay không, cậu nghĩ đi, phòng của mình chắc chắn rất lâu không có dọn dẹp, vừa dơ lại vừa bừa bộn, không thích hợp với cậu đâu, trong khi đó mình có rất nhiều phòng nha, tùy cậu chọn lựa, vừa không có người ở chắc chắn rất sạch sẽ.” Thiên Hề nhìn Hạ Thiên Vũ lấy lòng, trong mắt là một dáng vẻ đáng thương.

“Nhưng mình đã nhìn trúng phòng của cậu làm sao bây giờ! Không có việc gì nếu tất cả bừa bộn, chắc chắn mình có thể dọn dẹp sạch sẽ đấy! Dù sao mình cũng đang nhàn rồi.” Hạ Thiên Vũ chính là muốn trêu chọc Thiên Hề, lần sau xem cô còn dám làm nhiều với mình như vậy không, một ngày không đánh đã muốn nhảy lên đầu gối rồi sao, vậy mà mình còn cảm động vì khi cô ấy tặng sách lại nhớ đến mình đầu tiên, không nghĩ tới khi cô đến đây lại gặp ngay tình hình này, hoàn toàn không thể tha thứ mà.

“Không được nha..., cậu là khách, cậu không thể tự mình dọn dẹp được đâu, hơn nữa cậu không phải là tới chỗ của mình chơi sao, cậu mà dọn dẹp phòng thì sẽ lãng phí thời gian đấy, hay là cậu chọn một phòng khác đi, mình sẽ quét dọn sạch sẽ, bảo đảm sạch sẽ có thể soi ra bóng dáng của người khác.” Không ngừng làm nũng, kiên quyết không thể để cho ra bản thân phải ra khỏi phòng ngủ của mình.

Nhìn thấy dáng vẻ Thiên Hề thật sự lo lắng, nụ cười trên mặt Hạ Thiên Vũ càng lan ra rộng hơn: “Thấy cậu chân thành như vậy, vậy thì ... được rồi! Nhưng mà cậu phải nhớ quét dọn sạch sẽ từ trong ra ngoài đấy nha!”

Trong mắt Thiên Hề tràn đầy thiết tha, cuối cùng thì Hạ Thiên Vũ cũng bỏ qua, không thể chơi đùa với lửa được, nếu không Thiên Hề thật sự tức giận vậy coi như không xong.

“Ừ, mình biết ngay Tiểu Vũ đối với mình là tốt nhất.” Thiên Hề gật đầu, dáng vẻ đó giống như chủ chó nhỏ đáng yêu vậy.

“Vậy cậu cũng nhanh chút đi! Nhớ giúp mình chọn một phòng đẹp mắt, nếu không mình sẽ không hài lòng, cậu phải cực khổ quét dọn lần nữa.” Hạ Thiên Vũ không khỏi lừa gạt Thiên Hề lần nữa, đặc biệt uy hiếp nói.

“Tiểu Vũ, cậu không phải tự mình đi chọn sao?” Thiên Hề nghe được Hạ Thiên Vũ uy hiếp, ừ ừ khuất khuất nghĩ tới nếu cậu chơi xỏ mình thì làm thế nào! Ngay cả khi mình chọn phòng đẹp nhất nhưng cậu ấy cảm thấy khó coi thì làm thế nào!

“Không, cậu chọn đi! Đã rất lâu rồi mình không có đến đây, cho nên sau này mình sẽ đi tham quan tất cả các phòng, chắc chắn còn rất nhiều thời gian, trang trí phòng như thế nào cậu rõ ràng nhất, mình tin tưởng ánh mắt của cậu mà.” Mắt Hạ Thiên Vũ nhìn sang.

Nghe Hạ Thiên Vũ nói cũng thật sự có lý, Thiên Hề đang muốn đi, đột nhiên không hiểu tại sao Hạ Thiên Vũ lại đến đây thăm mình! Trước đây Hoan Hoan có biết bao nhiêu kỳ nghỉ hè, tại sao cô lại không đến! Nghĩ tới đây, vốn là muốn đứng lên nhưng thân thể lại ngồi xuống trở lại.

“Tiểu Vũ, thành thực khai báo, tại sao cậu lại đến chỗ của mình, tại sao trước đây không thấy cậu đến chỗ này của mình.”

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Thiên Hề rốt cuộc cũng hỏi đến chuyện này, cô thu lại nụ cười trên mặt, vốn là có thể nói dối Thiên Hề, nhưng Hạ Thiên Vũ không muốn nói dối Thiên Hề, dù sao Thiên Hề cũng biết chuyện của mình trong game, hơn nữa Hạ Thiên Vũ không biết vừa rồi Dương Dịch có tra được chỗ ở của cô hay không, nếu Dương Dịch tra được, đến lúc đó tìm tới cửa nói với Thiên Hề, mình chỉ sợ sẽ bị Thiên Hề cầu nhào chết.

Trong lòng đã quyết định nói cho Thiên Hề biết, cô nghĩ mình phải thẳng thắn nói hết chuyện xảy ra lúc trước với Thiên Hề, quả nhiên chào đón chính là giọng Thiên Hề chửi rủa Lãnh Thần, mau để cho Thiên Hề dừng lại chửi mắng, ngộ nhờ khiến Hoan Hoan Hoan nghe được thì không hay cho lắm, cho nên cô vội vàng kéo Thiên Hề đi thu dọn phòng, cô hi vọng trong thời gian dọn dẹp khiến Thiên Hề bớt giận.

—— Thời gian tuyến phân cách ——

“Mẹ, hôm nay chúng ta muốn đi đâu chơi đây, Hoan Hoan muốn mua rất nhiều rất nhiều món ăn ngon, có thể vừa ăn vừa chơi ở đây, di Thiên di biết không?” Hoan Hoan nói xong nhìn sang hỏi Thiên Hề bên cạnh, dù sao nơi này là chỗ ở của Thiên Hề, chắc chắn Thiên Hề quen thuộc đối với nơi này nhất.

Hạ Thiên Vũ cũng vui vẻ khi nhìn thấy phong cảnh xung quanh rất hợp cho cô đi giải sầu, bên cạnh là Thiên Hề vừa lái xe vừa trả lời Hoan Hoan.

“À, vậy hôm nay chúng ta đi công viên chơi trước nha! Đợi đến ngày mai chúng ta sẽ đi leo núi, di Thiên biết một ngọn núi cao thật là cao, đến lúc đó Hoan Hoan cũng đừng kêu mệt nha!”

“Dạ, sẽ không sẽ không, Hoan Hoan rất là mạnh mẽ đó nha.”

“Ừ, di Thiên tin Hoan Hoan, vậy hôm nay chúng ta đi công viên chơi nha! Bên trong cũng có rất nhiều món ăn ngon và chơi rất vui nữa đó!” Nghe những lời của Hoan Hoan có vẻ rất hài lòng với sắp xếp của cô, trong lòng Thiên Hề không khỏi đắc ý, quả nhiên mình vẫn khá là thông minh.

“Được, mẹ có được hay không vậy ạ?” Hoan Hoan vẫn rất có lương tâm, biết còn phải hỏi ý kiến của một người trong xe nữa.

“Hoan Hoan thích là được, mẹ không quan trọng.” Hạ Thiên Vũ mặc cho Hoan Hoan sắp xếp, mặc dù mình là ra ngoài giải sầu, nhưng bé muốn đi nơi nào, chắc chắn là không thể nghĩ ra được.

“Được, vậy chúng ta đi thôi!” Hoan Hoan thúc giục Thiên Hề lái xe nhanh lên một chút, Thiên Hề chỉ có thể không ngừng an ủi con nhóc này, dù sao chạy nhanh thì đúng là không tuân theo quy định.

Rất nhanh ba người đã đến đích của ngày hôm nay, thời gian bọn họ ra ngoài không sớm lắm, dù sao cũng là thời gian nghỉ hè, cho nên cũng không vội ra ngoài chơi, và lúc này mặt trời cũng đã lên thật cao rồi.

“Mẹ, mẹ nhìn xem đó là mứt quả nha! Di Thiên di Thiên, chúng ta cùng nhau đi mua nha!” Hoan Hoan kéo Thiên Hề, Hạ Thiên Vũ bắt đầu nhìn hai người, nhỏ lời kéo lớn chạy, cô chỉ đành phải theo ở phía sau.

Hoan Hoan nhìn thấy cái này tốt, nhìn thấy cái đó cũng tốt, có thể là thật lâu không có đi ra ngoài cùng với Thiên Hề, cho nên vẫn quán lấy Thiên Hề, mà nhìn Hạ Thiên Vũ giống như là một cái đuôi ở phía sau, thỉnh thoảng bị vứt bỏ.

Hạ Thiên Vũ đang bị hai người bỏ lại phía sau, cũng quen rồi, nhưng cô vẫn luôn thấy họ đi về phía nào, cho nên sau đó cô vừa thưởng thức phong cảnh chung quanh vừa đi chậm rãi về phía bọn họ.

“Tiểu Vũ, cậu có nhìn thấy Hoan Hoan hay không?” Lại một lần rơi ở phía sau, vẫn chưa đi đến nơi của hai người, đã nhìn thấy Thiên Hề nhanh chóng chạy ngược về phía mình, mà đáng vẻ rất là vội vã lẫn hoảng hốt.

Nháy mắt trong lòng Hạ Thiên Vũ cũng sinh ra hốt hoảng, chẳng lẽ không thấy Hoan Hoan.

“Chuyện gì xảy ra vậy, không phải Hoan Hoan vẫn luôn đi cùng với cậu sao? Tại sao cậu không thấy con bé ở đâu?” Nói lời này, Hạ Thiên Vũ đã nhìn xung quanh xem thử có thấy bóng dáng của Hoan Hoan hay không.

“Mình ... mình mới vừa đi trả tiền lúc quay người lại đã không thấy Hoan Hoan đâu nữa, nên mình vội vàng chạy trở về còn tưởng rằng ...” Thiên Hề không cần nói lời sau đó, Hạ Thiên Vũ cũng đã biết rõ.

“Vậy chúng ta đi tìm nhanh lên, cậu tìm nơi xa một chút, nhanh lên đi, trước tiên mình sẽ tìm ở chung quanh đây, không chừng Hoan Hoan ở gần đây đó!” Rất hi vọng đó là sự thật, nhưng Hạ Thiên Vũ biết đây là chuyện không thể nào, Hoan Hoan sẽ không bao giờ không hiểu chuyện mà bỏ chạy đi xem những thứ khác, hơn nữa thấy mới vừa rồi lúc Thiên Hề chạy tới một đường đều nhìn xung quanh, chắc chắn là không có thấy Hoan Hoan, nhưng không thể buông tha như vậy được!

Mới vừa nói xong, Hạ Thiên Vũ bỏ chạy đi tìm kiếm khắp nơi rồi, trong lúc bất chợt có chút hận, tại sao hôm nay công viên nhiều người như vậy chứ, nếu như ít người hơn, chắc chắn sẽ không lạc mất Hoan Hoan.

Càng không tìm được bóng dáng của Hoan Hoan thì trong lòng Hạ Thiên Vũ càng hốt hoảng, sẽ không sẽ không, Hoan Hoan sẽ không bị bắt cóc, vì sao mình mới vừa rồi không nhìn phía sau hai người chứ, nếu cô nhìn thì cũng sẽ không không nhìn thấy Hoan Hoan! Đều tại cô, tại sao cô lại ngắm phong cảnh chứ! Thật là, làm thế nào bây giờ, làm thế nào bây giờ, nếu không tìm được Hoan Hoan thì làm thế nào đây!

Hai người tìm một vòng ở trong công viên, cũng không có nhìn thấy bóng dáng của Hoan Hoan, khiến trong lòng hai người càng thêm lo lắng, nước mắt trong mắt Hạ Thiên Vũ như muốn rơi xuống, chỉ là không thể, lúc này cũng không phải là lúc khóc.

Ngay lúc đó, mắt Hạ Thiên Vũ hình như nhìn thấy bóng dáng Hoan Hoan nhưng sau đó lại biến mất trong đám người.

“Thiên Hề nhanh lên một chút, mình giống như nhìn thấy Hoan Hoan rồi!” Hạ Thiên Vũ chạy đến bên đó, lớn tiếng kêu Thiên Hề, hai người cùng nhau chạy tới, chỉ là hai người tìm kiếm trong đám người chung quanh, nhưng cuối cùng cũng không có thấy dấu vết của Hoan Hoan.

“Mình mới vừa rồi rõ ràng đã nhìn thấy bóng dáng của Hoan Hoan, làm sao sẽ, làm sao sẽ không thấy nữa chứ, Hoan Hoan, Hoan Hoan.” Lớn tiếng hét lên, tên của Hoan Hoan, lúc này cô cũng không để ý những người chung quanh quăng đến ánh mắt khác thường, vào lúc này nước mắt tuôn ra như nước suối.

“Tiểu Vũ, đều là lỗi của mình, cậu trách mình đi, nếu không phải mình không nhìn Hoan Hoan thì con bé cũng sẽ không mất tích như vậy, đều là lỗi của mình.”

Br/

Hạ Thiên Vũ cũng không quan tâm đến nước mắt chảy xuống, trước mắt hoàn toàn mờ hồ, cô lấy điện thoại di động ra gọi cho mẹ mình nhưng nước mắt vẫn không ngừng được, mắt nhìn điện thoại di động cũng không rõ được, không dễ dàng đánh ra mấy con số.

“Mẹ” Giọng nói Hoan Hoan vang lên ở bên tai, giọng nói rất xa, khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy chắc chắn mình đã nghe nhầm rồi, sao có thể, cô cũng đã tìm khắp công viên này rồi, nhưng không có bóng dáng Hoan Hoan, tại sao bây giờ lại xuất hiện!

Chỉ là ngẩng đầu nhìn Thiên Hề, dáng vẻ của Thiên Hề hình như cũng đã nghe đến giọng nói này, trong lúc nhất thời Hạ Thiên Vũ dừng lại động tác trong tay, nhìn về phía giọng nói truyền tới.

“Mẹ.” Trên mặt Hoan Hoan cũng đầy nước mắt, dường như là đang khóc, từ trước đến giờ trong giọng điệu kia chưa từng thấy vui vẻ, từ trước đến nay hạ Thiên Vũ nghe cũng không rõ.

Đôi tay không để ý hình tượng lau hết nước mắt trên mặt của mình, cho dù trong khoảng thời gian ngắn nước mắt không ngừng được, nhưng nhìn thấy Hoan Hoan trở lại thì ít hơn rất nhiều.

“Hoan Hoan, con đi đâu, làm hại mẹ thật lo lắng đó!” Giờ phút này trong mắt Hạ Thiên Vũ chỉ có Hoan Hoan, nhanh chóng chạy tới ôm lấy Hoan Hoan, đẩy người đàn ông ôm Hoan Hoan sang một bên.

Người đàn ông kia cũng rất là thức thời buông lỏng tay ra, dù sao nhìn thấy dáng vẻ Hạ Thiên Vũ khóc như vậy, xem ra rất lo lắng cho đứa nhỏ này.

“Mẹ, Hoan Hoan cũng rất nhớ mẹ!” Hoan Hoan ôm chặt lấy Hạ Thiên Vũ, Thiên Hề nhìn thấy Hoan Hoan trở lại, cuối cùng cũng buông xuống lo lắng trong lòng, chỉ là người đàn ông đưa Hoan Hoan trở về thoát nhìn là rất tuần tú, anh ta khoảng ba mươi tuổi, Thiên Hề bị khuôn mặt anh hấp dẫn sự chú ý.

Người đàn ông kia rất vui vẻ, dáng vẻ hài lòng, vẻ mặt hoàn toàn cũng không giống như là một người vừa mới cứu người trở về nên có, rốt cuộc anh là ai, không phải là kẻ bắt cóc đi, nhưng anh không phải vậy, nếu là kẻ bắt cóc, chắc chắn sẽ không tốt bụng đưa đứa bé trở lại như vậy.

Trong lòng Thiên Hề xoay chuyển liên tục, cuối cùng thì Hạ Thiên Vũ cũng giảm bớt sự sợ hãi trong lòng, đặt Hoan Hoan xuống, lúc vừa muốn dạy dỗ Hoan Hoan thì cô nhìn thấy người đàn ông bên cạnh Hoan Hoan, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, cho dù khuôn mặt cô vì khóc mà đỏ bừng cũng không che giấu được vẻ mặt kinh ngạc của Hạ Thiên Vũ lúc này, tại sao anh lại ở đây, hơn nữa hình như mới vừa rồi anh chính là người ôm Hoan Hoan trở về.

“Mẹ, Hoan Hoan rất sợ, lúc này có một chú xấu bụng ôm Hoan Hoan đi, Hoan Hoan muốn gọi di Thiên, nhưng chú xấu bụng kia lại bịt kín miệng Hoan Hoan, hu hu hu, Hoan Hoan thật là nhớ mẹ, nếu không phải chú này nhìn thấy và cứu Hoan Hoan, có phải Hoan Hoan sẽ không còn được gặp lại mẹ hay không?” Nói xong, Hoan Hoan khóc một lần nữa, mà đám người chung quanh cũng rất cuộc biết đáng về mấy người này vì sao vội vàng như vậy rồi, chung quanh làm thành một vòng xem kịch vui, cũng có một chút người đang giận dữ nghị luận, chỉ là đến lúc thật sự có thể ra tay, nhưng không có ai có thể làm điều đó.

“Được rồi được rồi, không sao, bây giờ Hoan Hoan vẫn có thể nhìn thấy mẹ, không sao không sao.” Dụ dỗ Hoan Hoan, chỉ là ánh mắt Hạ Thiên Vũ lại nhìn về phía người đàn ông bên cạnh, tại sao anh sẽ ra ngoài?

Cái vấn đề này xoay tròn trong lòng, vốn là nhìn thấy Hoan Hoan an toàn nhưng trong lòng lại sợ hãi một lần nữa.

“Cám ơn anh, lần này làm phiền anh, nếu không chúng tôi thật không biết nên làm sao đây mới phải.” Cho dù trong lòng lo lắng suy đoán, chỉ là mọi người ngay trước mắt rồi, cho dù không muốn thế nào, cũng phải đối mặt, không thể trốn tránh được.

“Em nói lời này khách sáo quá, phải là anh cảm ơn em mới đúng.” Người đàn ông nói xong, ánh mắt dịu dàng nhìn về phía Hoan Hoan, trong đó mang theo vô số tâm tình làm cho người ta không nhìn ra rốt cuộc là cái gì.

Chỉ có Thiên Hề đứng bên cạnh không biết chuyện gì xảy ra khi nghe đoạn đối thoại của hai người, đây là xảy ra chuyện gì? Vì sao hai người đối thoại kỳ lạ thế kia, hoàn toàn cũng không giống như là một người tốt giúp đỡ người khác, chẳng lẽ Tiểu Vũ biết người đàn ông này.

Mà Hoan Hoan hoàn toàn cũng không có phát hiện tình trạng kỳ lạ này, trong lòng chỉ an tâm khi nhìn thấy Hạ Thiên Vũ, và một mối sau cơn sợ hãi.

“Không có gì, nơi này nói chuyện không tiện, hay là chúng ta đi thôi!” Cắt đứt lời nói của người đàn ông, bởi vì Hạ Thiên Vũ nhìn thấy chung quanh còn vây quanh một vòng người!

“Ừ.” Hạ Thiên Vũ ôm Hoan Hoan rồi khỏi rất nhanh, quần chúng xung quanh nhìn thấy mấy người muốn rời đi, cũng vội tản đi, lúc này đến phiên Thiên Hề làm cái đuôi.

Thiên Hề chấp nhận nhanh chóng đuổi theo mấy người, tiếp tục làm tài xế, dọc theo đường đi luôn là im lặng, hoàn toàn ngược lại so với lúc đến.

Thiên Hề thấy vậy cũng nuốt lại nghi vấn ở trong lòng, dù sao không khí này rất kỳ lạ, cô vẫn nên trở thành mục tiêu của họ thì tốt hơn.

Trong bầu không khí kỳ lạ đó mà Hoan Hoan vẫn ngủ thiếp đi, dù sao cũng là thời gian mà một đứa bé trải qua đầy sợ hãi, đứa bé vẫn là người mệt mỏi nhất, Hạ Thiên Vũ để cho Hoan Hoan nằm thoải mái một chút, dùng chân của mình làm gối đầu cho Hoan Hoan.

Đến nơi, Hoan Hoan vẫn còn ngủ, Hạ Thiên Vũ cẩn thận ôm Hoan Hoan lên, nhưng bị người đàn ông ôm lấy, Hoan Hoan bị người đàn ông ôm vào trong ngực, Hạ Thiên Vũ cũng không biết nói thế nào, chỉ dẫn người đàn ông đưa Hoan Hoan vào phòng của bé, mấy người lại trở lại phòng khách.

Trong,

“Cảm ơn em đã nuôi lớn Hoan Hoan như vậy.” Mới vừa ngồi xuống ghế trong phòng khách, người đàn ông không thể chờ đợi mà nói cảm ơn.

“Không có gì, tôi đã xem Hoan Hoan như con gái của tôi, hơn nữa hôm nay cũng phải cảm ơn anh, nếu không tôi đây thật xin lỗi mẹ ruột của Hoan Hoan.” Miễn cưỡng mỉm cười, chỉ là nụ cười rất khó coi, hợp với khuôn mặt đã khóc của Hạ Thiên Vũ, càng thêm gượng gạo.

Giờ phút này Hạ Thiên Vũ chỉ cảm thấy bị đánh thẳng vào mặt lần thứ hai sau khi Hoan Hoan bị bắt cóc, còn không có thư giãn chốc lát, m83 vào lần thứ hai rồi.

“Không trách anh, dù sao chuyện ngày hôm nay ai cũng chẳng ngờ được.” Nói là nói như vậy, nhưng ai mà biết được ý nghĩ trong lòng của đàn ông chứ!

“Đây là lỗi của tôi, nếu không phải là tôi sơ suất, Hoan Hoan cũng sẽ không bị người khác bắt cóc, đều là lỗi của tôi.” Nhìn thấy hai người nói về chuyện bắt cóc, Thiên Hề rất là tự giác kéo trách nhiệm về mình, dù sao Hoan Hoan bị người bắt cóc vốn chính là bởi vì sơ suất của mình, bây giờ cha của Hoan Hoan tới hỏi tội, không thể để cho Tiểu Vũ gánh chịu toàn bộ trách nhiệm!

Thiên Hề cũng nghe được, người này sợ sẽ là cha ruột của Hoan Hoan, thật sự ai cũng không ngờ khi Hoan Hoan bị bắt cóc cha ruột lại xuất hiện chứ.

Thiên Hề cũng nghĩ đến, không phải cha Hoan Hoan xuất hiện lúc này không phải là muốn đoạt Hoan Hoan với Tiểu Vũ chứ! Nếu là như vậy •••••

Thiên Hề nhìn Hạ Thiên Vũ, lúc này mới phát hiện ra cơ thể Hạ Thiên Vũ căng cứng, nếu mình bây giờ mới đến, chỉ sợ đến bây giờ cũng không thể phát hiện sự khác thường của Tiểu Vũ.

“Không có việc gì không có việc gì, thật may mắn là không sao!” Người đàn ông nhìn Thiên Hề, an ủi, chỉ là dáng vẻ kia giống như đang suy nghĩ chuyện gì, nhưng dáng vẻ lại do dự điều gì đó.

“Đúng vậy, Thiên Hề cậu cũng không cần tự trách, dù sao bây giờ Hoan Hoan đã tìm trở về rồi.” Nhìn thấy Thiên Hề vẫn còn ở tự trách, Hạ Thiên Vũ cũng an ủi cô theo người đàn ông đó, dù sao mình cũng muốn gánh một nửa trách nhiệm, không thể để cho Thiên Hề gánh chịu tất cả trách nhiệm được.

“Thật ra thì ... lần này, anh nghĩ muốn mang Hoan Hoan đi, dù sao anh mới là cha ruột Hoan Hoan, anh trở về đi tìm mẹ của Hoan Hoan, nhưng anh không ngờ cô ấy vậy mà ...” Nói tới chỗ này người đàn ông không đành lòng nói thêm gì nữa.

Ban đầu anh rời xa mẹ Hoan Hoan là bởi vì gia đình của anh không cho phép hai người bọn họ ở chung một chỗ, nhưng nếu anh có thể đạt được thành tựu, thì hai người mới có cơ hội danh chính ngôn thuận ở một chỗ, qua nhiều năm anh cố gắng, nỗ lực đạt được thành tựu, nhưng khi anh tìm đến hai mẹ con Hoan Hoan thì mẹ Hoan Hoan đã rời xa nhân thế đã lâu rồi.

Vậy mà anh lại phấn đấu ở một nơi nào đó không biết, cho nên nhiều năm qua anh không có liên lạc, chỉ liều mạng đạt thành tựu để đổi lấy hai người gần nhau, không ngờ đổi lấy cũng là kết quả như thế.

“Anh muốn mang Hoan Hoan đi thật sao?” Hạ Thiên Vũ biết tình hình này và Thiên Hề cũng biết, chỉ là bởi vì Thiên Hề không có gặp qua cha ruột của Hoan Hoan, cho nên hoàn toàn cũng không biết, khi bọn họ nói ra, Thiên Hề mới biết được.

Quả nhiên tình hình này là trốn không được, âm thầm giấu cọt mình không dám đối mặt, cái dây cung trong lòng cũng muốn đứt đoạn rồi.

“Ừ” Người đàn ông khẳng định lần nữa, chỉ là nhớ tới tình hình mới vừa rồi khi thấy Hạ Thiên Vũ không nhìn thấy Hoan Hoan, cũng biết Hạ Thiên Vũ thật ra thì rất thương Hoan Hoan, có phải anh tàn nhẫn hay không, nhưng Hoan Hoan là cốt nhục của anh mà.

Lúc này, Thiên Hề biết cô hoàn toàn không có chỗ nói chuyện, cho nên cô chỉ có thể ngoan ngoãn cầm miệng, cô có thể làm chỉ có không đành lòng nhìn Hạ Thiên Vũ.

“Được rồi!” Trời mới biết Hạ Thiên Vũ nói ra hai chữ thế nào khó khăn thế nào, lúc nói ra, Hạ Thiên Vũ không cảm thấy được đây là buổi chiều nào.

Hoan Hoan là hạnh phúc không thể thiếu trong cuộc sống của cô, bây giờ không có hạnh phúc này thì cuộc sống của cô sau này phải làm sao đây, cô không dám nhớ lại, mặc dù ban đầu bạn tốt giao Hoan Hoan cho cô nuôi dưỡng, nhưng dù sao cha ruột Hoan Hoan cũng là anh, mình hoàn toàn cũng không có quyền lợi cướp đoạt hết.

“Cảm ơn em, anh biết em đối với Hoan Hoan rất tốt, anh biết em bỏ ra cho Hoan Hoan rất nhiều, nhiều năm như vậy, một người trẻ tuổi còn mang theo một đứa bé, chắc chắn rất vất vả, cô ấy có một người bạn như vậy thật sự là cuộc sống may mắn.” Người đàn ông cũng biết Hạ Thiên Vũ là không dễ dàng, ban đầu Hạ Thiên Vũ vẫn còn học đại học, cho dù nhà cô có rất nhiều tiền, nhưng mang theo một đứa bé tóm lại là một chuyện rất không tốt, hơn nữa lúc ấy tuổi của cô còn rất nhỏ.

“Không cần nói cảm ơn, đây là tôi tự nguyện, Hoan Hoan thật đáng yêu, con bé là niềm vui của tôi.” Nói đến đây, Hạ Thiên Vũ càng cảm thấy buồn bã, Hoan Hoan sẽ phải rời khỏi mình.

Không có chuyện gì, không có chuyện gì, tối thiểu Hoan Hoan tìm được cha ruột của mình, con bé sẽ phải rất vui vẻ, không phải trước đây Hoan Hoan vẫn luôn hỏi cha sao, cuối cùng thì bây giờ Hoan Hoan đã có một người cha rồi, chắc chắn Hoan Hoan sẽ thật là vui mừng.

Hạ Thiên Vũ tự an ủi trong lòng như vậy, nhưng tâm trạng thì không ngừng suy sụp, tất cả sự an ủi đều không có tác dụng.

Lúc này, Hoan Hoan lại đang trong giấc mộng, cũng không biết trong phòng khách xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Chương 61 - Thế giới rộng lớn nhưng bà xã lớn hơn

Edit: Sun520

Lúc Hoan Hoan tỉnh lại lần nữa, sắc trời đã không còn sớm, gần đến giờ cơm tối.

“Mẹ, hôm nay ăn món gì vậy ạ? Hoan Hoan rất đói bụng nha.” Chu môi bày tỏ sự không hài của mình.

“Mẹ làm xong rồi, con tối ăn đi!” Hạ Thiên Vũ bùng ra thức ăn làm xong, để lên bàn.

Tại sao hôm nay cảm thấy là lạ, mẹ làm sao vậy nhỉ? Bình thường mẹ chắc chắn sẽ cười nói, ai cho con ngủ lâu như vậy, nhưng hôm nay lại không có hứng thú.

Ánh mắt nhìn thấy ân nhân cứu mình đang ngồi trước bàn cơm, có thể là bởi vì hôm nay có khách đi! Hoan Hoan tìm lý do kì lạ cho hôm nay, sau đó bé ngồi thoải mái và chờ bữa ăn tối.

Thiên Hề giúp Hạ Thiên Vũ đặt thức ăn lên bàn, sau đó mọi người cùng nhau ngồi ở trước bàn ăn cơm, đợi đến lúc mọi người ăn không sai biệt lắm, Hạ Thiên Vũ đang định nói cho Hoan Hoan một tin không tính là “Tin tức tốt”, nhưng không nghĩ Hoan Hoan lại trách móc trước rồi.

“Mẹ, chú này, hôm nay là ở lại nhà di Thiên sao ạ?” Nói xong, tay nhỏ bé Hoan Hoan cũng không có dừng lại động tác gấp thức ăn.

“Hoan Hoan, con nên gọi chú là cha!” Người đàn ông mở miệng sửa đúng, cũng làm cho Hoan Hoan giật mình.

Dường như mẹ và chú này không thích hợp cho lắm, cha của Hoan Hoan tốt hơn hết là phải cao to đẹp trai, tại sao có thể như bây giờ chứ, mặc dù chú này cũng rất đẹp trai, nhưng không có trẻ tuổi và không có xứng đôi với mẹ chút nào.

“Mẹ, khi nào thì mẹ cho Hoan Hoan tìm cha vậy, Hoan Hoan cũng không có đồng ý chứ, chú Dương Dịch đâu rồi? Thầy giáo Đinh đâu rồi? Hoan Hoan không cần chú ấy làm cha.” Nói Hoan Hoan chu miệng lên nói, sau đó để chiếc đĩa gấp thức ăn xuống, ngồi im lặng trước bàn ăn.

Nghe được Hoan Hoan nói như vậy, Hạ Thiên Vũ thật sự không biết rốt cuộc là nên khóc hay nên cười nữa! Hoan Hoan nghĩ rằng đây là bạn trai của cô sao!

Người đàn ông cũng không có nghĩ đến Hoan Hoan lại nghĩ như vậy, sững sờ một chút, lúc này mới dịu dàng giải thích.

“Hoan Hoan, chú là cha ruột của con! Cha là tới đón con cùng nhau trở về.” Không có nói tới vợ của mình, bởi vì anh không muốn mình đau lòng cũng không muốn Hoan Hoan buồn, hôm nay nhận Hoan Hoan là một ngày vui mừng, mà vợ anh chắc chắn cũng sẽ không hi vọng trong ngày hạnh phúc lại đầy nỗi buồn!

“Cha ruột sao? Hoan Hoan chỉ có mẹ à! Cha từ đâu đến đây vậy ạ?” Nghe được lời người đàn ông giải thích, Hoan Hoan cũng không tiếp nhận tình cảm tốt đẹp, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Hạ Thiên Vũ, đúng vậy thật ra thì cô bé nghe hiểu, nhưng mẹ mới là người thân nhất của bé, cha cũng chỉ có thể là mẹ tìm cha cho bé, Hoan Hoan mới không cần người cha này đâu.

Nếu cha thật sự yêu Hoan Hoan, thì sẽ không để cho Hoan Hoan và mẹ cùng nhau thời gian dài như vậy, cho tới bây giờ mới đến nhận Hoan Hoan, Hoan Hoan mới không cần người cha không có lương tâm như vậy.

Nghĩ như vậy, trong mắt Hoan Hoan nhấp nháy tinh thể, cả người làm bộ đáng thương giống như đứa bé không ai cần, khiến Hạ Thiên Vũ không khỏi cảm thấy đau lòng, càng lúc càng đau lòng hơn.

“Hoan Hoan” theo lý thuyết thì Hạ Thiên Vũ là nên giúp khuyên Hoan Hoan đi cùng với cha của bé, nhưng Hạ Thiên Vũ không thể nói ra được, dù sao hai người ở chung một chỗ nhiều năm như vậy, làm sao có thể nói cắt đứt thì cắt đứt chứ? Nhưng, dù sao người đàn ông này cũng là cha ruột của Hoan Hoan, thế nào cũng quan trọng hơn so với mình, mình hoàn toàn cũng không có tư cách khiến Hoan Hoan ở lại.

Thiên Hề nhìn cảnh tượng như vậy, trong lòng là từ từ thương cảm, làm sao tình tiết như phim truyền hình lại sẽ xảy ra ở nơi này của cô chứ! Hoan Hoan,

Tiểu Vũ, nếu hôm nay không có đi công viên chơi thì sẽ không xuất hiện cảnh tượng như bây giờ phải không?

Dù sao Thiên Hề cũng là người ngoài, cho nên không tiện nói gì, chỉ có thể lo lắng trong lòng nhìn mấy người trên bàn ăn.

“Hoan Hoan, chú thật sự là cha ruột của con, lúc trước chưa có tới tìm con, là vì cha muốn con và mẹ con có thể sống một cuộc sống tốt sau này, nhưng cha không có nghĩ đến, mẹ con.” Người đàn ông nhìn thấy Hạ Thiên Vũ muốn nói gì đó nhưng nói không được thì biết trong lòng cô chắc chắn không dễ chịu rồi, nhưng Hoan Hoan là máu mủ của mình, bây giờ vợ đã chết anh muốn dẫn bé Hoan Hoan trở về, vốn là không muốn nói tới vợ nhưng bây giờ vì để cho Hoan Hoan có thể đi cùng mình cho nên anh không thể không nói.

“Không muốn không muốn, lúc trước ông không cần Hoan Hoan, bây giờ Hoan Hoan cũng không cần ông, Hoan Hoan là của mẹ ai giành cũng không đi, Hoan Hoan muốn mẹ, Hoan Hoan muốn mẹ!” Mang theo giọng khóc lóc kể lể đánh tới trái tim Hạ Thiên Vũ.

“Nếu lúc đầu anh không có thời gian trở lại mang Hoan Hoan đi, tại sao bây giờ anh lại muốn mang con bé đi chứ, tôi cũng không hy vọng Hoan Hoan biến mất trong thế giới của tôi.” Hạ Thiên Vũ không nhịn được, cho dù anh và Hoan Hoan là cha và con gái, nhưng Hạ Thiên Vũ thật sự không bỏ được, trong giọng nói biểu lộ thái độ của mình và Hoan Hoan, nếu như cuối cùng anh vẫn đưa Hoan Hoan đi.

Hạ Thiên Vũ nhìn về phía Hoan Hoan, trong ánh mắt vô cùng lưu luyến và không nỡ, không, Hoan Hoan sẽ không đi.

“Đúng vậy, Hoan Hoan và Tiểu Vũ hai người đã sinh ra tình cảm, nếu như anh phải chia rẽ hai người bọn họ, so sánh với đến lúc đó hai người cũng sẽ không tốt hơn.” Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ phản kháng, trong lòng Thiên Hề tràn đầy vui mừng, cô cũng không hy vọng nhìn thấy Hoan Hoan và Hạ Thiên Vũ chia lìa, cô không thể làm gì được nhưng cô vẫn có thể hóng gió một chút.

Người đàn ông im lặng, đưa mắt nhìn Hoan Hoan một lúc, trong mắt buồn bã, nhẹ nhàng thở dài.

“Hoan Hoan, con thật sự không muốn rời đi ở cùng một chỗ với cha haysao? Cha biết rõ lúc trước là ba có lỗi, không có quan tâm đến con và mẹ con, nếu lúc trước lòng của cha có thể hung ác một chút, sớm một chút thoát khỏi trói buộc gia tộc, mà không phải như bây giờ một để cho bọn họ mới đồng ý mẹ của con, có lẽ bây giờ chúng ta vẫn là một gia đình hạnh phúc.” Trong ánh mắt người đàn ông tràn đầy khát khao, ánh mắt nhìn Hoan Hoan rất dịu dàng.

“Không cần, Hoan Hoan muốn mẹ.” Có lẽ là bị ánh mắt của người đàn ông này làm cho “Lung lay” rồi, Hoan Hoan dừng lại một chút, lúc này mới kiên định đáp lại nói, khiến lòng của Hạ Thiên Vũ và Thiên Hề hồi hộp.

“Được rồi! Thay vì con ở cùng cha thì không bằng con và mẹ con bây giờ ở cùng nhau, cha đã làm tổn thương mẹ con một lần, không muốn làm tổn thương con lần nữa. Chỉ là, Hạ Thiên Vũ, xin em nhất định phải chăm sóc thật tốt cho Hoan Hoan, tốt nhất là có thể cho bé có một gia đình hoàn chỉnh, nếu Hoan Hoan đi theo anh, có lẽ gia đình này cũng sẽ không đầy đủ.”

Anh có chút tự giễu, buông tay dễ dàng như vậy nhưng thật ra thì anh cũng là suy nghĩ đến gia đình riêng của mình, nếu Hoan Hoan bị người trong gia đình ức hiếp thì làm thế nào? Dù sao từ nhỏ sinh trưởng trong gia đình như vậy thì đứa bé đều không phải là đèn đã cạn dầu, nếu Hoan Hoan đi theo mình, mình chính là có rất nhiều chuyện phải bận rộn, hoàn toàn không thể chăm sóc thật tốt cho Hoan Hoan được.

“Dạ, mẹ, Hoan Hoan có thể cùng với mẹ rồi.” Hoan Hoan vui mừng nín váy Hạ Thiên Vũ, mặc dù trong lời nói của người đàn ông đầy đau buồn làm cho Hoan Hoan cũng bị lay động, nhưng mà đối với Hoan Hoan mà nói thì chuyện vẫn có thể ở cùng với mẹ là điều tuyệt vời hơn.

Trên mặt Hạ Thiên Vũ mang theo nụ cười, chỉ là ánh mắt lại đồng tình nhìn người đàn ông, đôi mắt là nụ cười của người đàn ông.

“Nếu đã giải quyết, vậy hãy nhanh lên, còn chưa có ăn no mà, tiếp tục ăn, ăn no rồi rồi đi, về phần anh, ở lại đây thêm mấy ngày đi, cùng chơi đùa với Hoan Hoan, tôi nghĩ Hoan Hoan rất vui đấy.” Thiên Hề nhìn về phía người đàn ông nói, trong giọng nói là vì Hạ Thiên Vũ và Hoan Hoan lại có thể được hạnh phúc bên nhau.

Kết quả như thế quả nhiên là vui nhất, nhưng Thiên Hề không thể không thừa nhận mình vẫn còn có chút thông cảm với người đàn ông này, không có vợ, bây giờ đứa bé cũng đi, nhưng đối với tình hình như bây giờ Thiên Hề vẫn tương đối hài lòng, dù sao cô vẫn tương đối nghiêng về bạn bè hơn, hy sinh người đàn ông một có thể thành toàn hai, kết quả như thế coi như là vui mừng lớn nhất, nhưng người đàn ông thật sự không có kết quả tốt!

Và đối với người đàn ông này mà nói có lẽ đây mới là kết quả tốt nhất, nếu thật sự đưa Hoan Hoan đi, có thể đổi lại chính là sự ghét bỏ đối với anh, hơn nữa Hoan Hoan còn có thể biểu hiện ra sự bất mãn của mình, đến lúc đó anh bận rộn hai bên, chắc chắn cũng sẽ phiền lòng, mà bây giờ nhìn thấy Hoan Hoan vui vẻ anh cũng thỏa mãn, tối thiểu, đây là một khởi đầu tốt và anh có thể tranh thủ tới xem một chút.

Hạ Thiên Vũ còn trẻ nhất định có thể tìm ông xã tốt, anh cũng có nghĩ đến Hạ Thiên Vũ mang theo Hoan Hoan có thể sẽ không tốt nói yêu thương, nhưng nhìn thấy đáng về Hoan Hoan ưa thích như vậy, anh cũng không nhẫn tâm dội nước lạnh được, Hạ Thiên Vũ chắc chắn cũng không ngại Hoan Hoan liên lụy, đến lúc đó Hoan Hoan sẽ có gia đình hạnh phúc thôi.

“Cha” đang suy nghĩ, người đàn ông chỉ nghe thấy Hoan Hoan gọi to một tiếng, tiếng gọi khiến trong lòng người đàn ông đầy vui mừng, trực giác được mình quan tâm đối với Hoan Hoan cũng có hồi báo, nước mắt thấm ướt hốc mắt nhưng không có rơi xuống.

“Hoan Hoan, con là con gái tốt của cha.” Trên mặt của mọi người tràn đầy nụ cười, đã không còn sự cảm thông trước đó nữa, hình như lúc này trong phòng ăn không có bất kỳ dấu vết của nỗi buồn nữa.

Mấy người thật vui vẻ com nước xong, liên tục mấy ngày một đường cười vui đến nơi chơi, có lúc điên cuồng lên cha của Hoan Hoan và bọn họ cùng

nhau cười to, không có kỳ chút nào, cũng làm cho anh càng thêm chắc chắn Hoan Hoan đi theo Hạ Thiên Vũ chính là một lựa chọn rất tốt, ít nhất sinh hoạt của anh cũng không ó muốn màu muốn vẽ như vậy.

“Mẹ, hôm nay chong chóng thật đẹp! Hoan Hoan rất thích!” Nhìn chong chóng quay, vẻ mặt Hoan Hoan cười rất hài lòng.

“Đúng vậy, Hoan Hoan chọn chong chóng nhìn rất đẹp!” Người đàn ông cười đáp lại.

“Đúng vậy, đúng vậy, cha vẫn là nhất, mẹ làm tổn thương trái tim của Hoan Hoan nha, đều vẫn không trả lời.” Hoan Hoan phàn nàn.

Hạ Thiên Vũ im lặng nhìn người đàn ông phụ họa, thật là, đây là muốn cung chiều Hoan Hoan thành cái dạng gì, tại sao cô cảm thấy gần đây Hoan Hoan càng ngày càng kiêu ngạo rồi, đều do người cha ruột này cung chiều quá rồi.

“Hoan Hoan” vừa kêu tên Hoan Hoan, ánh mắt Hạ Thiên Vũ nhìn về phía trước im lặng.

Người đàn ông, Thiển Hề và Hoan Hoan nhìn thấy vẻ mặt Hạ Thiên Vũ như thể theo ánh mắt của cô nhìn sang

Lúc này, Dương Dịch đứng dưới ánh mặt trời, rõ ràng nên nhìn qua rất là ảm áp, cả người cũng là tản ra áp suất thấp, giống như ánh mặt trời ảm áp khiến anh càng thêm ảm đạm.

“Dương Dịch, sao anh lại tới đây?” Thiển Hề mừng rỡ kêu lên, dĩ nhiên là không cảm thấy được sự khác thường giữa Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch, cũng quên Hạ Thiên Vũ là vì cái gì mới đến nhà của cô.

Giờ phút này trong lòng Dương Dịch tràn đầy mùi dấm, nếu trước không có nghe lầm lời thì Hoan Hoan gọi người đàn ông kia là cha, chẳng lẽ Tiểu Vũ không cần anh nữa?

Chỉ là bởi vì Lãnh Thần sao? Cô cũng không cần anh rồi sao?

Nhớ tới Lãnh Thần, lúc đầu Dương Dịch tìm đến Hạ Thiên Vũ chính là muốn nói tin tức tốt này với Hạ Thiên Vũ, dưới sự thúc đẩy của anh nên Lãnh Thần đã kết hôn với Từ Hân Bình, hơn nữa anh đã phá hủy sự nghiệp của Lãnh Thần rồi, để cho một nhà bọn họ đến sống ở nước ngoài, Lãnh Thần không còn cách nào tới đây đưa Tiểu Vũ được nữa.

Mặc dù chuyện này khiến Dương Dịch hao tổn không ít tài lực, nhưng Dương Dịch nhìn rất thoáng, số tiền này chính là kiếm vì bà xã, bây giờ dĩ nhiên là phải giải quyết phiền toái của bà xã rồi.

Chẳng qua là sau khi anh đuổi Lãnh Thần đi, nhìn thấy tình hình như bây giờ, ban đầu Hạ Thiên Vũ chỉ là vào một trò chơi, người gọi tin trên kênh nói chuyện riêng chính là Dương Dịch, cho nên mới đến tìm cô muộn như vậy.

“Tiểu Vũ, trong khoảng thời gian này em sống thật vui vẻ nhỉ!” Trong giọng của Dương Dịch không tự chủ mang theo chút châm chọc, suy nghĩ một chút mình vì giúp cô giải quyết phiền toái một ngày chỉ có thể ngủ được mấy tiếng, vì muốn chạy tới gặp cô, anh đặc biệt trang điểm cho mình một lần, chỉ sợ cô nhìn thấy đáng về tiêu tụy của anh rồi cô sẽ tự trách mình, nhưng bây giờ không chỉ nhìn thấy cô mà còn có một người đàn ông khác, đáng hận hơn chính là người đàn ông kia còn già hơn so với anh.

Thật ra thì đáng về của cha Hoan Hoan cũng không phải rất già, so với Dương Dịch thì cũng chỉ là anh trai của anh mà thôi, dĩ nhiên nguyên nhân trong này là bởi vì Dương Dịch vất vả nhiều ngày cho nên có chút tiêu tụy, dù sao trang điểm như vậy cũng không thể che giấu toàn bộ đáng về tiêu tụy được.

Lúc này, Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Dương Dịch lại nhớ tới chuyện lúc trước, dĩ nhiên là càng không muốn đối mặt với Dương Dịch, ánh mắt không nhìn anh, miệng mím thật chặt không nói lời nào, trong lòng rất thấp thòm dĩ nhiên cũng không có chú ý tới giọng của Dương Dịch, càng thêm không có nhìn đáng về của Dương Dịch.

Bộ đáng này khiến Dương Dịch cảm thấy trong lòng cô chột dạ, là bởi vì cô làm sai, cho nên mới phải nói theo mình, vì thế là anh tức giận nhiều hơn.

“Tiểu Vũ, có phải em cũng không có nghĩ trở lại với đến anh phải không? Ha ha” Cười nhưng đầy tức giận chính là nói đến đáng về của Dương Dịch lúc này, tất cả nụ cười thật ra thì đều là đang chế giễu mình, chế giễu anh ngốc nghếch.

Hoan Hoan nhìn thấy đáng về này của Dương Dịch, cẩn thận tránh ra sau lưng của Hạ Thiên Vũ và cha của bé, lúc này bé cảm thấy chú Dương Dịch thật sự đáng sợ.

Hạ Thiên Vũ đang nghe những lời này của Dương Dịch, trong lòng cô phát hiện có chỗ không đúng cho lắm, lời này của Dương Dịch là thế nào?

Chột ngắc đầu lên, nhìn thấy đáng về Dương Dịch có chút tiêu tụy, cô rất đau lòng, vì cô nên anh mới gầy sao?

Người đàn ông nhìn thấy đáng về của Dương Dịch thì trong lòng vui vẻ, bởi vì không bao lâu nữa Hoan Hoan sẽ có gia đình hạnh phúc rồi, nhìn đáng đáp người này vẫn là biết rõ Hạ Thiên Vũ có Hoan Hoan, nếu anh không ngại Hoan Hoan, sau này chắc chắn cũng có thể đối xử thật tốt với Hoan Hoan.

Không thể trách người đàn ông này khi thấy đôi người yêu này cãi nhau mà vẫn nghĩ đến lợi ích của Hoan Hoan, dù sao Hoan Hoan cũng là máu mủ của anh, thế nào anh cũng phải suy nghĩ cho Hoan Hoan chứ.

Bây giờ nhìn thấy Hoan Hoan có chút sợ Dương Dịch, trong lòng người đàn ông lại do dự, ngay sau đó mở miệng giải thích.

“Tiên sinh, có lẽ anh hiểu lầm rồi? Tôi chỉ là cha của Hoan Hoan mà thôi.”

“Anh là cha của Hoan Hoan ..” Nói đến một nửa, Dương Dịch ngừng nói, anh nhìn mọi người xung quanh, lúc này mới tiêu hóa hết lời của người đàn ông này, dù sao người đàn ông này không nói thẳng ra, nhưng nếu thần kinh thô thì có lẽ sẽ hết hiểu lầm ngay.

Nhưng đó là cha của Hoan Hoan? Đó là cha nuôi Hoan Hoan? Lại là cha ruột? Vậy quan hệ của anh và Hạ Thiên Vũ không phải như mối quan hệ kia... Quan hệ, hóa ra là mình suy nghĩ nhiều quá rồi.

Lúc này, sự tức giận trong lòng anh bị dập tắt sạch sẽ, lập tức tới là áy náy, anh không nên chỉ nghe lời từ một phía mà vội kết luận như vậy, cho dù thế nào thì anh cũng phải nghe Tiểu Vũ nói chứ, tại sao có thể vừa nghe một tiếng xưng hô mà anh đã hiểu lầm Tiểu Vũ rồi, anh thật sự là đáng chết mà.

Giờ phút này trong đầu Dương Dịch toàn là suy nghĩ có lỗi với Hạ Thiên Vũ, về phần những người chung quanh bên xấu cái gì anh hoàn toàn không có chú ý đến, cũng không có nghĩ gì nữa, giờ phút này quan trọng nhất chính là Hạ Thiên Vũ.

Cẩn thận nhìn về mặt Hạ Thiên Vũ, sau khi Dương Dịch chắc chắn cô không có tức giận, lúc này trong lòng anh mới buông lỏng.

“Tiểu Vũ, thật xin lỗi!” Thế giới rộng lớn nhưng bà xã là lớn hơn, Dương Dịch không phải là người làm sai ở trước mặt phụ nữ vì lòng tự trọng mà không xin lỗi, ở trước mặt bà xã mà anh làm sai thì phải cúi đầu, khi âm áp mới có thể giúp đỡ lâu dài được, cho nên giọng nói xin lỗi của Dương Dịch là gọn gàng linh hoạt, không dài dòng dầy dụa chút nào.

Hạ Thiên Vũ nghe được lời nói xin lỗi của Dương Dịch sau khi hiểu rõ mọi chuyện, trong lòng cũng sớm đã không có bóng dáng uất ức nữa, cô thật sự không có nhìn lầm người, người mà Dương Dịch thương yêu nhất chính là cô, anh có thể chịu trách nhiệm khi mà suy nghĩ sai, sau đó nhớ tới biểu hiện của Dương Dịch trước đó, Hạ Thiên Vũ không khỏi bật cười.

Trước đó cô lúng túng khi nhìn thấy Dương Dịch, giờ phút này cũng sớm đã không biết bị Hạ Thiên Vũ quăng mắt đến nơi hẻo lánh nào rồi, lúc này Dương Dịch cũng có thể coi như là trong họa được phúc.

Người đàn ông nhìn thấy thái độ của Dương Dịch thì trong lòng cũng không cảm được thương thức, không ngờ người đàn ông này lại là người kiên quyết như vậy, có thể lập tức nói xin lỗi, lúc anh nghe thấy tiếng cười của Hạ Thiên Vũ truyền tới, người đàn ông biết chắc là đôi người yêu này đã giải hòa rồi.

Thiên Hê nhìn thấy tình hình như vậy, phản ứng của cô khi thấy Dương Dịch cũng đã biến mất trước đó rồi, bây giờ trong lòng cô chỉ có hâm mộ, hâm mộ Hạ Thiên Vũ có thể có được bạn trai tốt như vậy.

“Tiểu Vũ, em tha thứ cho anh sao?” Dương Dịch tự nhiên biết Hạ Thiên Vũ chịu cười chứng tỏ cô đã tha thứ anh, nhưng anh vẫn muốn chắc chắn, như vậy mới có thể thật yên lòng.

“Anh đó! Lần tới nếu lại như vậy cũng đừng nghĩ em sẽ tha thứ cho anh!” Hạ Thiên Vũ mang theo sự nũng nịu đi tới trước mặt Dương Dịch, trong giọng nói dĩ nhiên là hoàn toàn tha thứ cho Dương Dịch, hai người bên nhìn nhau cười, hình như những người khác bị lây tại chỗ vậy, nên trên mặt mọi người đều mỉm cười.

“Mẹ, đây là mẹ tìm cha mới cho Hoan Hoan sao?” Hoan Hoan chẳng biết lúc nào đã không còn phía sau hai người rồi, đứng ở trước mặt hai người hỏi.

“Không phải, mẹ làm sao sẽ tìm cha mới cho Hoan Hoan!” Hạ Thiên Vũ nói, khiến cho mọi người nghe được mà hồi hộp trong lòng, Hạ Thiên Vũ muốn trở què sao? Không phải nói tha thứ Dương Dịch rồi sao, vì sao bây giờ cô lại nói với Hoan Hoan như vậy chứ?

Mà Dương Dịch chỉ nhìn Hạ Thiên Vũ, về mặt bình tĩnh, anh tin chắc chỉ cần Tiểu Vũ tha thứ cho anh thì tất cả sẽ không có chuyện gì, Tiểu Vũ nói như vậy nhất định là chưa nói hết lời mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Chương 62 - Chúng tôi muốn kết hôn?

Edit: Sun520

Quả nhiên, Hạ Thiên Vũ tiếp theo một câu đã hóa giải không khí trong nháy mắt.

“Hoan Hoan đây là chuyện của cha cũ, trước đó mẹ và Dương Dịch đã nói yêu thương rồi!” Có gì xấu hổ khi thừa nhận chứ, cha ruột của Hoan Hoan đã xuất hiện, nếu mình không tìm bạn trai thì cũng không có chỗ nào tốt, mặc dù cha của Hoan Hoan nói giao Hoan Hoan cho Hạ Thiên Vũ, nhưng ai biết được bỗng nhiên anh ta thay đổi hay không, cho nên mình phải có nhiều lợi thế hơn mới được.

Anh ta không phải muốn Hoan Hoan có một gia đình hoàn mỹ hay sao? Vậy bây giờ mình và Dương Dịch cùng một chỗ, Dương Dịch lại không ghét sự

tồn tại của Hoan Hoan, mà Hạ Thiên Vũ lại thật sự thích Dương Dịch, cho nên chọn Dương Dịch là ứng viên tốt nhất rồi.

“Tiểu Vũ.” Trong mắt Dương Dịch tràn đầy hưng phấn, chẳng những Tiểu Vũ tha thứ cho mình, mà tương lai cha của Hoan Hoan cũng là mình đứng không?

“A, mẹ, được rồi, mẹ tìm cha cho Hoan Hoan mà lại không nói cho Hoan Hoan, hừ!” Hoan Hoan làm bộ tức giận quay mặt đi, nhưng đôi mắt tí hí như hạt châu dừng lại rồi liếc qua liếc lại, chính là muốn nhìn phản ứng của mấy người sau lưng, chỉ là thân người Hoan Hoan nghiêng đi quá nhiều, chỉ chuyển động bằng mắt, Sun520. cho nên bé hoàn toàn không thể nhìn tình hình phía sau lưng.

Đội rất lâu sau lưng vẫn không có phản ứng, Hoan Hoan không nhìn được nên quay mặt lại muốn nhìn cho rõ ràng, nhìn thấy chính là mọi người che miệng không lên tiếng, bé xoay người lại thì mẹ bé vậy mà không nhìn được mỉm cười.

“Ha ha, được rồi, Hoan Hoan, là lỗi của mẹ, con không phải vẫn muốn mẹ tìm cha cho Hoan Hoan sao, Sun520. bây giờ mẹ tìm về tất cả đều cho con nhưng không ngờ con lại không cần, mẹ thật sự đau lòng à, nếu Hoan Hoan không thích lời này thì mẹ cũng không cần chú Dương Dịch nữa, để cho một mình chú Dương Dịch sống qua ngày thì tốt hơn.”

Nói xong Hạ Thiên Vũ hất tay Dương Dịch đang nắm tay của mình ra, đi về phía Hoan Hoan.

Hoan Hoan thấy vậy, trong lòng không khỏi bắt đầu lo lắng, mẹ không phải là nói thật chứ!

Dương Dịch nhìn thấy hành động của Hạ Thiên Vũ, trên mặt cũng không xuất hiện vẻ lo lắng, anh vẫn đứng ở yên lặng nơi đó, ánh mắt làm bộ đáng thương nhìn Hoan Hoan, đáng vẻ là bị Hoan Hoan làm hại, nhưng anh không có trách cứ ra miệng, khiến Hoan Hoan thấy lương tâm đầy tội lỗi.

“Mẹ, Hoan Hoan chỉ là đùa giỡn với mẹ thôi mà, Hoan Hoan thích chú Dương Dịch, mẹ và chú Dương Dịch ở chung một chỗ tốt lắm ạ.” Thân thể nhỏ bé Hoan Hoan nhanh chóng chạy tới, kéo áo Hạ Thiên Vũ, chân Hạ Thiên Vũ vẫn còn tiếp tục bước đi nên không thể không ngừng lại.

Hoan Hoan không hài lòng khi Hạ Thiên Vũ chỉ ngừng lại, cho nên bé lôi kéo áo của cô chạy về phía Dương Dịch bên kia.

“Được rồi, Tiểu Vũ, chúng ta nên trở về, chẳng lẽ các người định đứng trên đường lớn lâu như vậy sao?” Thiên Hề chắc chắn biết hai người trêu chọc Hoan Hoan, không khỏi lên tiếng giải vây.

“Ha ha, được rồi, được rồi, nếu Hoan Hoan thích chú Dương Dịch, mẹ và chú Dương Dịch sẽ ở chung một chỗ, được rồi, chúng ta vẫn nên về nhà nhanh lên một chút, một mình cha của con đứng ở nơi đó lâu như vậy rồi, Hoan Hoan muốn lạnh nhạt cha con sao?” Lúc này, Hạ Thiên Vũ mới nhìn thấy cha của Hoan Hoan bị ném ở một bên, áy náy cười một tiếng.

Người đàn ông đáp lại nói, sau đó ánh mắt trở về trên người của Hoan Hoan lần nữa, giờ phút này Hoan Hoan nghe lời nói của Hạ Thiên Vũ sau đó vui sướng chạy về phía người đàn ông.

“Hoan Hoan?”

“Thầy giáo Đình, làm sao thầy biết ở chỗ này vậy ạ?” Hoan Hoan ngạc nhiên nói, tuyệt đối không nghĩ tới thầy giáo Đình lại xuất hiện ở đây, chỉ là, Hoan Hoan cẩn thận liếc nhìn Dương Dịch, nhưng mới vừa rồi mẹ và chú Dương Dịch ở chung một chỗ! Xem ra thầy giáo Đình là không có đùa giỡn rồi, tốt nhưng thật sự đáng tiếc à!

Mặc dù ở trong lòng Hoan Hoan thì thầy giáo Đình chỉ là một vỏ xe phòng hồ, nhưng vỏ xe phòng hồ này cũng rất tốt, bây giờ không cần dùng vỏ xe phòng hồ này nữa, cho dù thầy giáo Đình có tốt hơn chú Dương Dịch, Hoan Hoan vẫn cảm thấy rất tiếc.

Trước đó hi vọng có thể cùng đi với thầy giáo Đình đến đây, nhưng bây giờ Hoan Hoan không hi vọng thầy giáo Đình xuất hiện ở đây, bởi vì đã có chú Dương Dịch ở đây rồi.

“Thầy giáo Đình, không ngờ anh cũng sẽ ở nơi này nha!” Hạ Thiên Vũ cũng rất bất ngờ, thế nhưng gặp thầy giáo Đình ở đây, thật sự là duyên phận nha!

“Tôi tới nơi đây có chút việc, không ngờ lại gặp các người. Vị này là?” Đình Doãn Dịch chỉ vào Dương Dịch hỏi, bởi vì giờ phút này cử chỉ của Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ rất thân mật, Đình Doãn Dịch đối với Hạ Thiên Vũ không phải là cảm giác bình thường, lại thêm Hoan Hoan ra sức giới thiệu, cho nên chuyện mà Đình Doãn Dịch muốn hỏi trước nhất chính là về Dương Dịch.

Dương Dịch nhú nhú mày, nhưng không có nói gì.

“Đây là bạn tốt của tôi – Thiên Hề, đây là cha ruột của Hoan Hoan, còn đây là bạn trai của tôi – Dương Dịch.” Trải qua chuyện mới vừa rồi, giờ phút này Hạ Thiên Vũ giới thiệu đã trở nên rất rõ ràng, tránh khỏi người khác hiểu lầm.

Đình Doãn Dịch nghe Hạ Thiên Vũ vậy mà đã có bạn trai, ánh mắt quan sát toàn thân Dương Dịch một lần, trong lòng không tự chủ bắt đầu trầm xuống, xem ra mình không có hi vọng rồi! Người ta đã có bạn trai, vẫn là đã tới chậm một bước.

Nếu ban đầu tôi theo đuổi em trước, Sun520 có phải bây giờ em chính là bạn gái của tôi hay không, và bây giờ vị trí có phải sẽ thay đổi hay không đây?

Những lời này, Đình Doãn Dịch không dám hỏi mà hỏi cũng không được.

“Thầy giáo Đình, không phải thầy Sun520. còn có chuyện sao?” Hoan Hoan không khỏi nhắc nhở, bé thật sự không muốn hai người kia xuất hiện cùng một nơi trong cùng một lúc!

Lúc trước Hoan Hoan lập đi lập lại tất cả ưu điểm của Đình Doãn Dị với Hạ Thiên Vũ, tuy bé nói ba hoa chích chòe nhưng đó đều là sự thật, thật sự không có phóng đại bao nhiêu, sau đó vừa ép buộc Đình Doãn Dị đến gần Hạ Thiên Vũ, Đình Doãn Dị cũng là bị Hoan Hoan ép không có cách nào, cho nên anh tự học kỹ thuật máy tính và sử dụng lỗ hổng của Bát Hoang tạo ra được cấp bậc chia đều ID “Đồng Lại Tâm”, đó cũng chính là lý do tại sao lần đầu tiên Hạ Thiên Vũ gặp phải một người không chơi nhưng lại có ID cấp cao như vậy, người ta còn rồi rảnh giúp cô hái thuốc.

“A, đúng rồi, tôi còn có chuyện cần phải làm, đi trước đây.” Thật ra thì Đình Doãn Dị đã làm xong chuyện của mình, chỉ là khi biết Hạ Thiên Vũ có bạn trai, Đình Doãn Dị cũng muốn nhanh chóng rời đi, nhưng trong ánh mắt anh nhìn Hạ Thiên Vũ lại có chút lưu luyến.

Dĩ nhiên Dương Dịch chú ý tới phản ứng của Đình Doãn Dị, khi anh không hỏi người khác trước, lúc anh hỏi mình, Dương Dịch đã nhận ra, bây giờ nhìn thấy ánh mắt của Đình Doãn Dị, trong lòng Dương Dịch lại cảm thấy vật sở hữu của mình bị người mơ ước, cảm giác này khiến Dương Dịch rất khó chịu.

Bình thường Tiểu Vũ không mặc cũng không lộ ra vẻ đẹp, mà tại sao vẫn hấp dẫn hoa đào chứ?

Nhưng Dương Dịch lại không biết đóa hoa đào này thật ra là Hoan Hoan dẫn đến cho Hạ Thiên Vũ, nếu Hoan Hoan không ra tay thì chắc chắn đóa hoa đào này sẽ không tới, hai người ngay cả mặt mũi cũng không gặp mặt, bởi vì Hoan Hoan mới có thể dẫn tới nhiều hoa đào.

Chỉ là hiển nhiên đóa hoa đào này rất biết điều, biết khó mà lui không giống Lãnh Thần dây dưa lần nữa, nhưng đây cũng là cảnh báo cho Dương Dịch, cô vợ nhỏ của mình là một người thật sự xinh đẹp, làm sao cũng không che giấu được, cách tốt nhất chính là bỏ cô vào trong túi sớm một chút, như vậy mới có thể đánh lui những thứ kia có thể lướt tới nhiều hoa đào.

“Công việc quan trọng hơn, thầy giáo Đình đi thông thả.” Hạ Thiên Vũ cũng không biết suy nghĩ của mấy người đó, nhìn thấy Đình Doãn Dị là có chuyện muốn làm cũng không giữ lại mặt anh rồi đi.

Lại không biết rằng rồi đi còn có tim của anh, chỉ là cho dù biết thì trái tim Hạ Thiên Vũ cũng sẽ không chịu nổi áp lực đó, bởi vì cô đã có Dương Dịch rồi.

Cha Hoan Hoan hé miệng cười cười, không ngờ Hạ Thiên Vũ lại ngốc như vậy, Dương Dịch quả nhiên là lợi hại nha, vậy mà anh ta cũng đuổi kịp.

—— Trở về căn nhà nhỏ của Thiên Hê ——

“Dương Dịch, anh đi gọi Tiểu Vũ xuống đi, nhà này hiệu quả cách âm rất tốt, cho nên không gọi được Tiểu Vũ đâu, cơm tối cũng nhanh xong rồi đó!” Thiên Hê rất là lười biếng khi nhìn thấy có Dương Dịch ở đây, lại là người thân với Tiểu Vũ còn hơn so với mình, cho nên cô chẳng muốn đi gọi Hạ Thiên Vũ xuống ăn cơm.

Dương Dịch gật đầu đồng ý, đi vào cửa phòng Hạ Thiên Vũ, nhẹ nhàng đóng cửa, sau khi anh quan sát căn phòng một lần, lúc này Dương Dịch mới đi tới bên giường, nhìn thấy khuôn mặt Hạ Thiên Vũ ngủ thật an tĩnh.

Hạ Thiên Vũ ngày thường và Hạ Thiên Vũ giờ phút này là một người hoàn toàn khác nhau, mặc dù là lạnh nhạt nhưng lại có hai thái độ xa lánh và thân thiết khác xa nhau, nếu vô tình vi phạm vào điều cấm kỵ của cô, sau đó bạn vĩnh viễn sẽ không bước vào trong lòng của cô được, mà giờ phút này Hạ Thiên Vũ mặc kệ ai làm cái gì, cô đều chỉ biết nằm an tĩnh, sẽ không có phản kháng gì.

Dĩ nhiên Dương Dịch sẽ không làm chuyện khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy mất hứng, chỉ là trong đầu cũng không tự giác nhớ tới buổi chiều gặp Đình Doãn Dị, Dương Dịch nhìn thấy Sun520. biểu hiện của Tiểu Vũ và anh ta không có bất kỳ quan hệ nào, nhưng Dương Dịch thật sự nhìn thấy tình yêu trong mắt anh ta, điểm này không thể không nghĩ ngờ được.

Mặc dù Đình Doãn Dị đã đi rồi, thế nhưng sao nhớ tới Dương Dịch vẫn có chút ghen, có phải Tiểu Vũ có sức hấp dẫn hơi nhiều phải không? Đầu nói trong mắt người tình là Tây Thi, sợ hãi này chính là Dương Dịch giờ phút này rồi, dù sao bình thường Hạ Thiên Vũ ăn mặc thật sự không làm người khác chú ý cho lắm.

Hạ Thiên Vũ không phải thoải mái lật người, cũng khiến Dương Dịch dừng lại suy nghĩ, vốn là thời tiết tương đối nóng, mà lúc ngủ Hạ Thiên Vũ lại không thích mặc quần áo, cho nên bây giờ trên người cô chỉ mặc đồ lót, đang đắp chăn, cho nên khi cô lật người thì chăn rơi xuống, Hạ Thiên Vũ cũng không nghĩ đến sẽ có người không hỏi cô đồng ý hay không mà đã trực tiếp vào phòng của mình rồi.

Vốn là, nếu Thiên Hê đi vào phòng thì cũng sẽ lễ phép gõ cửa, mà bây giờ quả thật Hạ Thiên Vũ đã quên mất hai người đàn ông trong nhà, cho nên Hạ Thiên Vũ mới có thể yên tâm ngủ như vậy, cũng không nghĩ đến Dương Dịch thế nhưng lại không gõ cửa mà đã đi vào.

Lý trí nói cho anh biết, anh nên đưa mắt dời đi, chỉ là mắt quả thật sự không muốn rời khỏi như vậy, giờ phút này Hạ Thiên Vũ khiến cho sự tự chủ của anh trong nhiều năm tan rã trong nháy mắt, những mảnh vải rất ít ỏi hơn nữa lại tôn lên da thịt trắng nõn càng thêm mê người, ánh mắt không thể kiểm soát được.

Vốn là thân thể ở bên giường từ từ đến gần người ngủ say trên giường: “Tiểu Vũ ~”

Gọi nhỏ Hạ Thiên Vũ, Dương Dịch sợ hù sợ người yêu của mình, càng đến gần môi mềm mại của Hạ Thiên Vũ thì trong mắt anh có vẻ càng mềm mại mê người.

Trong lúc đang đến gần, cuối cùng Sun520. lý trí của Dương Dịch chiếm thượng phong đành chỉ lại động tác chuẩn bị tiến thêm một bước, mình chỉ tới gọi Tiểu Vũ ăn cơm, rốt cuộc bây giờ mình đang làm gì đây?

Giờ phút này trong lòng vang lên giọng nói khác, Thiên Hề không phải nói phòng này hiệu quả cách âm rất tốt sao!

Trong khi Dương Dịch do dự không quyết định, hình như Hạ Thiên Vũ nằm mơ thấy đồ ăn ngon, miệng không tự chủ giật giật, lần này quả thật làm cho Dương Dịch hoàn toàn không còn lý trí nữa, chỉ cảm thấy miệng Hạ Thiên Vũ mềm mại đưa tới, đầu lưỡi không tự chủ được mà duỗi vào quần lấy đầu lưỡi của Hạ Thiên Vũ.

Trong mộng Hạ Thiên Vũ chỉ cảm thấy ngoài miệng có cái gì mềm mại, quả thật cô rất muốn nuốt nó vào trong bụng nhưng với không tới, rất là không hài lòng khiến Hạ Thiên Vũ không tự chủ tỉnh lại, ngay cả khi cảm thấy có người đang gần mình nên cô không tự chủ muốn phản kháng, chỉ là Hạ Thiên Vũ cảm thấy chẳng biết tại sao nụ hôn này cũng không mâu thuẫn, cảm giác không hề giống lúc đầu khi Lãnh Thần hôn mình, khi nhìn thấy người trước mắt là Dương Dịch, Hạ Thiên Vũ bỏ qua chống cự, cô tin tưởng Dương Dịch chắc chắn sẽ không thương tổn tới mình.

Dương Dịch lưu luyến tách ra đôi môi hai người, chỉ là không dập tắt được ngọn lửa trong mắt: “Tiểu Vũ, anh muốn, có được hay không, anh không muốn nhìn thấy người đàn ông khác bên cạnh em, cho dù người đó là cha của Hoan Hoan cũng không được, em biết không, thật ra thì em có sức hấp dẫn rất lớn, lúc đầu anh gây dựng sự nghiệp vẫn luôn nghĩ tới, em có bị người khác cướp đi hay không, nhưng may mắn thay, em vẫn là của anh, Tiểu Vũ!”

Hạ Thiên Vũ vô lực nằm ở trên giường, nghe lời tâm tình của Dương Dịch nhưng trong lòng thì ngọt ngào, chỉ là nơi này chính là nhà của Thiên Hề, chẳng lẽ Dương Dịch không sợ sẽ có người tới sao?

Nghĩ như vậy Hạ Thiên Vũ bắt đầu đẩy tay trên tay mình ra, tính muốn đẩy Dương Dịch ra.

Mà Dương Dịch hiểu hành động này là Hạ Thiên Vũ từ chối, trong nháy mắt ánh mắt đã không còn ánh sáng như trước, thật ra thì Tiểu Vũ vẫn chưa chịu tiếp nhận anh đúng không.

Hạ Thiên Vũ cảm thấy trên tay không còn sức nặng nữa, mắt nhìn về phía Dương Dịch, cô không thể nhẫn tâm đối với sự cô đơn này, sau đó tay cô dừng lại động tác.

“Dương Dịch, đây là nhà của Thiên Hề.” Nói tới chỗ này, giọng nói Hạ Thiên Vũ càng ngày càng nhỏ, gần như là không nghe thấy, ý này cũng khiến Dương Dịch hiểu, trong nháy mắt tất cả tâm tình tiêu cực đều biến mất không thấy rồi.

Thân thể ép Hạ Thiên Vũ xuống lần nữa: “Không có chuyện gì, Thiên Hề nói, nơi này cách âm rất tốt.” Nói xong Dương Dịch hôn lên đôi môi đỏ mọng chờ đợi đã lâu lần nữa, trong lúc nhất thời Thiên Lôi Câu Địa Hóa, trong phòng cánh xuân vô cùng tốt lành, cũng là quên mất ba người ở phòng ăn bên ngoài.

Khi bên ngoài, ba người chờ thật sự không nhìn được nữa, hai người cuối cùng cũng xuất hiện trong phòng, chỉ là vẻ mặt Hạ Thiên Vũ rõ ràng đỏ, nói rõ với mọi người là cô đang chột dạ.

“Mẹ, làm sao mẹ lâu như vậy mới xuống à! Hoan Hoan đợi mẹ lâu rồi đó, chú Dương Dịch cũng thật là, đi gọi mẹ mà cũng lâu như vậy.” Hoan Hoan quyết miệng giận hờn nói, trên tay không quên gấp thức ăn ăn cơm.

“Hoan Hoan, mẹ chỉ là ngủ quên mà thôi.” Một câu nói này không lớn lắm, giọng nói chưa đủ, hơn nữa thái độ Hạ Thiên Vũ uốn éo không thể không khiến Thiên Hề và cha của Hoan Hoan phỏng đoán chuyện xảy ra, chỉ là nhìn vẻ mặt Dương Dịch luôn tươi cười, hai người vẫn còn có chút không biết mình phỏng đoán đến cùng là đúng hay không đúng, chỉ là có thể nhìn ra tâm trạng Dương Dịch rất tốt.

“Được rồi, mọi người không phải đi dạo một ngày, nhanh ăn cơm đi, không ăn cơm sẽ bị cảm lạnh.” Dương Dịch nhìn thấy cô vợ nhỏ của còn xấu hổ bên kia, vội vàng đi ra hoà giải dù sao cũng là lỗi của mình, nếu là oán đến trên đầu mình cuộc sống sau này đã có thể khổ ép.

“Được rồi, được rồi, ăn cơm ăn cơm, hôm nay đúng là một chết tới mà.” Dĩ nhiên Thiên Hề sẽ không tin tưởng lý do của Hạ Thiên Vũ, chỉ sợ bọn họ hai người là ở trong phòng làm chuyện mà người khác không thấy được đi!

Nghĩ tới đây, Thiên Hề len lén cười, ánh mắt nhìn về phía Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch càng lộ vẻ mập mờ, khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy càng thêm có muốn chui đầu vào trong động.

“Thiên Hề, tôi và Tiểu Vũ cũng nhanh muốn kết hôn rồi đây, đến lúc đó cô cần phải nhớ tới uống rượu mừng nha!” Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ bị Thiên Hề nhìn chột dạ không dứt, Dương Dịch mỉm cười thả một quả bom, rất tốt đời đi sự chú ý của Thiên Hề, nhưng cũng là sợ Hạ Thiên Vũ quên sự chột dạ trước đó.

“Cái gì, Dương Dịch chúng ta muốn kết hôn khi nào?”

“Tiểu Vũ, nếu Hoan Hoan cũng đã thừa nhận muốn anh làm cha, dĩ nhiên anh sẽ chịu trách nhiệm đối với mẹ con hai người đúng không?” Lời của Dương Dịch một câu hai nghĩa, khiến Hạ Thiên Vũ không thể nào phản bác.

Đúng vậy! Bây giờ cũng đã cái bộ dáng này rồi, chẳng lẽ còn không sớm một chút kết hôn sao? Hơn nữa, Hoan Hoan cũng muốn cha.

“Woa woa, Tiểu Vũ hai người các cậu sẽ phải kết hôn nhanh như vậy! Vậy mình nhất định phải đi, lúc nào thì? Nơi nào? Mình chắc chắn cho các bạn

một bì thư lớn màu đỏ đầy nha.” Thiên Hề hưng phấn không thôi, giống như mình chính là người muốn kết hôn vậy, dù sao Hạ Thiên Vũ cũng là bạn thân nhất của cô, dĩ nhiên rồi, nhanh như vậy là có thể tìm được hạnh phúc, thật tốt!

“Thời gian còn chưa có định ra, đây không phải là một quyết định để cho bạn biết!” Dương Dịch biết chuyện này là không thực tế, anh cảm thấy có lỗi khi phải đánh lạc sự chú ý của Thiên Hề.

Mà cha Hoan Hoan nghe tin tức hai người muốn kết hôn, trong lòng cũng là vui mừng, nụ cười trên mặt càng cao, không ngờ thẳng nhóc Dương Dịch này phát triển nhanh như vậy.

Còn tưởng rằng tối thiểu phải qua một đoạn thời gian mới có thể giải quyết Hạ Thiên Vũ chứ, thẳng nhóc này thật không tệ nha!

“Woa, mẹ mẹ, Hoan Hoan đã có cha? Đây là sự thật sao? Không phải là Hoan Hoan đang nằm mơ chứ?” Hoan Hoan vui mừng nhảy lên tại chỗ, biểu đạt sự vui sướng trong lòng bé, cha Hoan Hoan bị sợ nhanh chóng đi tới che chở bên cạnh Hoan Hoan, chỉ sợ nếu Hoan Hoan xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sẽ không tốt.

“Đừng vậy, đừng vậy, nhìn Hoan Hoan vui mừng, thật sự, đây là muốn lúc mẹ con kết hôn sẽ có quần áo mới mặc sao?” Thiên Hề cười trừ ghẹo, hoàn toàn đã quên mất trước đó đang hoài nghi Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch làm chuyện gì ở bên trong phòng.

Sự thật chứng minh chiêu này thật sự rất có hiệu quả, trong nháy mắt dời sự chú ý của mọi người, hiệu quả không phải là tốt bình thường nha!

“Hoan Hoan, con quên người cha này rồi sao? Cha cũng là cha của con nha! Hoan Hoan nói như vậy khiến cha đau lòng à, Hoan Hoan đây là có cha mới thì quên cha cũ sao?” Cha của Hoan Hoan thấy Hoan Hoan hạnh phúc như vậy cũng không nhịn được chen vào trêu ghẹo, nhiều người đều vui vẻ ở đây bên kia, mình cũng không thể roi ở phía sau phải không, nếu không thì thật sự có thể bị Hoan Hoan quên lãng ở góc nào rồi.

“Cha, Hoan Hoan làm sao sẽ quên cha chứ, cha là tốt nhất, như vậy Hoan Hoan mới có hai người cha, đến lúc đó Hoan Hoan ôm thì có hai ba đau lòng nha.”

Nghe được lời của Hoan Hoan, làm cho tất cả Sun520. mọi người nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Chương 63 - Trở về

Edit: Sun520

Mấy ngày sau, mọi người vui chơi liên tục trong thành phố nhỏ, vui chơi trong thành phố được một nửa, thì cha Hoan Hoan rốt cuộc không chịu được sự thúc giục của người trong nhà nên tính toán trở về.

“Cha, Hoan Hoan sẽ nhớ cha, cha phải thường xuyên đến gặp mẹ và con nha!” mấy ngày nay Hoan Hoan và cha Hoan Hoan đã bồi dưỡng được tình cảm, dù sao cũng là có quan hệ máu mủ, trải qua mấy ngày chung đụng thì hai người cảm thấy đã thân thiết hơn.

“Được, cha tìm được thời gian sẽ tới gặp Hoan Hoan, đến lúc đó Hoan Hoan cũng không được quên cha đấy, nếu không cha cũng không mang nhiều món ăn ngon cho Hoan Hoan đâu, cha muốn đặt nhiều món ăn ngon ở trước mặt Hoan Hoan, chính là không để cho Hoan Hoan ăn à!” Người đàn ông cũng không muốn Hoan Hoan đau lòng khi chính mình sẽ phải rời đi, cho nên nói đùa với Hoan Hoan.

“Cha hừ, cha không thể như vậy. Nếu cha dám đối với Hoan Hoan như vậy, Hoan Hoan sẽ không để ý đến cha nữa.” Mặt Hoan Hoan uất ức nhìn Hạ Thiên Vũ, muốn mẹ mình ra mặt làm chủ, mà ngoài miệng cũng không yếu thế khi cha uy hiếp mình.

“Được rồi, cha đùa với con thôi mà, Hoan Hoan không tức giận, không tức giận.” Người đàn ông nhìn thấy đáng vẻ Hoan Hoan thì trong lòng lập tức chịu thua, mặc dù đứa bé rất lâu sẽ quên, nhưng cũng dễ dàng mang thù nha! Anh cũng không muốn lần sau khi tới sẽ nhìn thấy đáng vẻ tức giận của Hoan Hoan.

Sau khi người đàn ông nhìn thấy Hoan Hoan rốt cuộc không có đáng vẻ tức giận nữa, lúc này mới xoay người nhìn về phía Hạ Thiên Vũ.

“Tiểu Vũ, anh giao Hoan Hoan cho em, cũng không thể khiến Hoan Hoan chịu uất ức, nếu không anh chắc chắn ddllqqdd.Sun520 sẽ không bỏ qua cho em!” Lời nói của người đàn ông mang theo đùa giỡn, dù sao trong khoảng thời gian này hai người cũng quen thuộc, có lúc hơn phân nửa đều là nói đùa.

“Anh yên tâm đi, tôi nhất định sẽ chăm sóc tốt cho Hoan Hoan, tôi đã chăm sóc nhiều năm rồi, chẳng lẽ anh còn chưa tin tôi sao! Nếu anh muốn gặp Hoan Hoan thì tùy thời có thể đến gặp Hoan Hoan!” Trên mặt Hạ Thiên Vũ mỉm cười, dù sao nơi này cũng không phải là mãi mãi, khi anh ta muốn gặp Hoan Hoan tùy thời đều có ddllqqdd.Sun520 thể tới.

“Anh yên tâm, tôi cũng sẽ chăm sóc Hoan Hoan thật tốt, ngay cả khi tôi và Tiểu Vũ có bảo bảo, chúng tôi cũng sẽ chăm sóc tốt Hoan Hoan, anh cứ yên

tâm” Dương Dịch nhìn thấy ánh mắt người đàn ông, nên nhìn người đàn ông bảo đảm, cũng khiến trên mặt Hạ Thiên Vũ xuất hiện màu đỏ ửng.

Dương Dịch thật là, chuyện sinh bảo bảo không phải sớm sao! Nói sớm như vậy làm gì chứ!

Chỉ là Hạ Thiên Vũ cũng biết mình muốn cùng Dương Dịch ở chung một chỗ, về sau hai người chắc chắn cũng sẽ có bảo bảo, Hoan Hoan chắc chắn cũng sẽ có em trai hoặc là em gái, mà người đàn ông muốn bảo đảm như vậy, dù sao có mấy người thân hay là ruột thịt của họ, anh ta cũng phải sợ Hoan Hoan sẽ phải chịu đối xử không tốt! Quả nhiên là đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ.

Nhìn thấy Dương Dịch có thể hiểu tâm tư của mình, người đàn ông cũng không lúng túng, vẻ mặt vui vẻ: “Được, anh nói những lời này tôi rất yên tâm, tôi cũng tin tưởng các bạn chắc chắn có thể chăm sóc tốt cho Hoan Hoan, được rồi thời gian không còn sớm, tạm biệt Hoan Hoan, tạm biệt mọi người!” Người đàn ông nhìn đồng hồ, cũng không tiếp tục nói từ biệt, xách theo hành lý nói tạm biệt với mọi người.

“Hoan Hoan, trở về nhà đi Thiên mẹ chuẩn bị món ngon cho con có được hay không?” Hạ Thiên Vũ nhìn thấy tâm trạng Hoan Hoan xuống thấp, dỗi đi sự chú ý.

“Vâng ạ, Hoan Hoan muốn mẹ làm món gì đó thật ngon đây này!” Hoan Hoan vui sướng đáp lại, trên mặt mỉm cười, biến mất sự đau lòng khi chia tay trước đó.

“Anh cũng vậy, rất lâu không có có ăn thức ăn Tiểu Vũ làm rồi đấy! Bây giờ suy nghĩ một chút đã chảy nước miếng à!” Dương Dịch theo sau Hoan Hoan cũng mang theo vẻ mặt mong đợi nhìn Hạ Thiên Vũ, nhìn thấy vẻ mặt Hạ Thiên Vũ đỏ lên lần nữa.

Dương Dịch thật là, nhìn mình làm gì chứ!

“Đúng vậy, đúng vậy, mình cũng rất lâu không có có hưởng qua thức ăn mà Tiểu Vũ làm đó nha.” Giọng nói Thiên Hề theo sau mọi người.

“Vậy chúng ta nhanh về nhà đi!” Hạ Thiên Vũ nói xong câu đó, đã nhanh chóng rời đi, cảm thấy như là chạy mất dép vậy.

“Ôi chào, ai, ôi, Tiểu Vũ, cậu chạy nhanh như vậy làm gì, đừng lo lắng, không phải mới ăn sáng xong không bao lâu sao?” Thiên Hề cũng không biết cảm giác của Hạ Thiên Vũ lúc này quần bách thế nào, nhìn thấy Hạ Thiên Vũ đi nhanh nên nghi ngờ, khiến cho Dương Dịch nhìn không được bật cười.

“Sao thế? Mình nói không đúng?” Thiên Hề vẫn không rõ đây là thế nào?

“Đúng đúng, em nói đúng, Tiểu Vũ đây là muốn đi xem trong tủ lạnh có còn thức ăn hay không, nếu không còn thức ăn đoán chừng còn phải chạy ra chợ lần nữa.” Nếu biết mình còn cười, chỉ sợ cô vợ nhỏ của mình sẽ đánh mình như từ nên vội vàng tìm một lý do khác.

“Vậy cũng không cần gấp gấp như vậy đi, chợ bán thức ăn cũng không quá xa, Tiểu Vũ thiết là, tính tình nôn nóng.” Nói xong, Thiên Hề đuổi theo, chỉ còn lại Dương Dịch dắt Hoan Hoan cùng nhau đi trở về.

“Cha thật xấu xa!” Hoan Hoan mỉm cười nhìn dáng vẻ Dương Dịch, khiến Dương Dịch trong nháy mắt quần rồi, không phải đâu, Thiên Hề cũng không có phản ứng kịp, tại sao tốc độ phản ứng của con bé này nhanh như vậy chứ!

Đảo mắt đã qua nghi hè, Hoan Hoan cũng sắp khai giảng, cho nên Hạ Thiên Vũ mang theo Hoan Hoan về nhà, mà Dương Dịch cũng cùng Hạ Thiên Vũ cùng nhau trở về.

“Tiểu Vũ, lúc nào thì chúng ta kết hôn vậy?” Nhắc lại chuyện cũ cũng khiến Hạ Thiên Vũ sợ đến nổi giật mình, phải kết hôn nhanh như vậy sao? Chuyện cắt giảm này giống như một giấc mơ vậy nhau, có phải có chút thuận lợi hay không, nhưng Hạ Thiên Vũ có thể chắc chắn tim của mình thật sự yêu Dương Dịch.

“Dương Dịch, chúng ta sẽ phải kết hôn nhanh như vậy sao?” Vốn Hạ Thiên Vũ chỉ cho là Dương Dịch là vì nói sang chuyện khác cho nên đặc biệt nói như vậy, dù sao sau đó Dương Dịch cũng không nói thời gian đính hôn! Không ngờ Dương Dịch lại nói thật.

“Mẹ, mẹ và cha muốn kết hôn à, được được, đến lúc đó Hoan Hoan có thể mặc váy nhỏ xinh đẹp rồi.” Nghĩ tới, vẻ mặt Hoan Hoan là nụ cười ngọt ngào, giống như đã nhìn thấy dáng vẻ bé đã mặc váy nhỏ xong rồi vậy.

“Con nha, đến lúc đó cha chắc chắn cho Hoan Hoan ăn mặc thật xinh đẹp được không à?” Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ vẫn còn do dự, Dương Dịch vội vàng lôi kéo Hoan Hoan đứng về phía mình, nhiều người mới có cơ hội kết hôn sớm một chút.

“Được ạ được ạ, cha thật tốt, mẹ, khi nào thì mẹ và cha kết hôn vậy ạ, Hoan Hoan muốn mặc váy đẹp cho người khác nhìn, đến lúc đó Hoan Hoan cũng rất đẹp.”

Nhìn Hoan Hoan thế nhưng một bước cẩn thận bị Dương Dịch kéo đi qua rồi, Hạ Thiên Vũ chỉ có thể khóc không ra nước mắt, đây là tình trạng gì à, bức hôn sao?

“Hoan Hoan, mẹ cũng có thể cho Hoan Hoan ăn mặc thật xinh đẹp nha, tại sao nhất định mẹ phải kết hôn với chú Dương Dịch?” Mặc dù Hạ Thiên Vũ là có chút kích động kết hôn với Dương Dịch, nhưng Hạ Thiên Vũ vẫn có chút không nghĩ tới cảm giác kết hôn sớm như vậy, mình cũng không có hưởng thụ qua cảm giác nói yêu thương, sẽ phải kết hôn sớm như vậy sao?

Nhìn thấy Hạ Thiên Vũ trả lời như vậy, Hoan Hoan hỏi: “Mẹ, con có thể tìm cha sao?”

“Được!” Hạ Thiên Vũ sáng khoái đáp lại, mặc dù có chút kì lạ cha bé không phải mới vừa đi sao? Không ngờ Hoan Hoan nhanh nhớ cha bé như vậy rồi, gọi điện thoại cho anh ta là được mà, Hạ Thiên Vũ cũng không có đặc biệt kì lạ đối với lời nói không đầu không đuôi của Hoan Hoan, dù sao đứa bé suy nghĩ tích cực tính vẫn còn rất cao.

“Mẹ, con tìm xong rồi, chính là cha Dương Dịch, mẹ cũng nhanh kết hôn với cha Dương Dịch đi! Như vậy Dương Dịch mới thật sự chính là cha của Hoan Hoan! Mẹ cũng không thể nói không có tính toán gì hết nha!” Hạ Thiên Vũ vừa định bác bỏ mình nói sai, nhưng không nghĩ Hoan Hoan nói trước một bước ngăn chặn đường lui của cô, mắt thấy Dương Dịch cười vui vẻ, hưng hăng tròn mắt nhìn anh mấy lần.

“Được rồi, mẹ không nuốt lời, nhưng Hoan Hoan à kết hôn chính là chuyện lớn, phải được sự đồng ý của bà ngoại con và mẹ chú Dương Dịch thì mới được nha, cho nên cuộc sống này hay là trước đó không cần nhất định đâu! Chờ hai bên gia đình của mẹ và cha Dương Dịch đồng ý định ngày có được hay không?”

Hoan Hoan bị lời nói của Hạ Thiên Vũ vòng vèo có chút chóng mặt, nhưng bé hơi hiểu một chút ý nghĩa, nhìn về mặt Dương Dịch một chút, gật đầu một cái bày tỏ mình đồng ý.

“Tiểu Vũ, anh biết ngay em tốt nhất, về sau anh nhất định sẽ đối tốt với em.” Dương Dịch vui vẻ cùng Hoan Hoan nhìn thẳng vào mắt mà cười, trong mắt của Hạ Thiên Vũ chính là một đại hồ ly và một tiểu hồ ly cười rất gian trá không dứt ở bên kia.

“Hừ” khó chịu tiếng hừ lạnh, rồi lại không thể phản kháng, đã hứa với đứa bé có lúc cũng rất khó đổi ý.

“Mẹ, Hoan Hoan yêu mẹ nhất đó!” Hoan Hoan đi đến gần hôn gò má của Hạ Thiên Vũ, dù sao nếu mẹ mình tức giận, Hoan Hoan cũng là rất không hi vọng nhìn thấy, Hoan Hoan vẫn thích hình ảnh gia đình vui vẻ hơn.

“Con đó, Dương Dịch vẫn chưa trở thành cha của con, mà khuỷu tay con đã bắt đầu rề ra ngoài rồi, mẹ thật sự đau lòng!” Hạ Thiên Vũ dùng đôi tay che mặt, bày tỏ chính mình là một phó muốn khóc bộ dáng, mà về mặt Hoan Hoan là một bộ im lặng.

“Mẹ, chiều này của mẹ có chút lỗi thời rồi đó, Hoan Hoan xem trên tivi người ta đều là cứng rắn nặn ra nước mắt, nhưng mẹ nặn cũng không ra một chút nước mắt nào cả, Hoan Hoan đều nhìn ra có được hay không!” Hạ Thiên Vũ thấy giả khóc không được, ngẩng đầu lên nhìn thấy chính là đáng về tiểu đại nhân của Hoan Hoan, giờ phút đó cô cảm thấy mình biến thành đứa bé, mà Hoan Hoan lại biến thành người lớn, và bé đang dạy dỗ mình.

“Được rồi được rồi, Hoan Hoan, chúng ta sắp đến nha.” Dương Dịch cười đến nghẹn cho nên nhìn về chung quanh, vừa lúc nhìn thấy máy bay sắp hạ cánh.

“Thình thoảng vậy đó, mẹ, cuối cùng thì chúng ta cũng về nhà, nhưng Hoan Hoan cũng sắp đi học rồi.” Nghĩ đến về nhà là Hoan Hoan hưng phấn, dù sao nhà của mình vẫn là thích nhất, nhưng vừa nghĩ tới sắp đi học thì về mặt Hoan Hoan không còn vui vẻ nữa.

“Hoan Hoan đi học cũng rất tốt! Trong trường học có rất nhiều bạn nhỏ, cả nghỉ hè Hoan Hoan cũng không có gặp rồi, chẳng lẽ Hoan Hoan cũng không muốn đến gặp một số bạn bè hay sao? Hơn nữa lần này Hoan Hoan lại có rất nhiều học đệ học muội rồi, Hoan Hoan không muốn nhìn thấy những học đệ học muội mới hay sao?” Nhìn thấy Hoan Hoan hăng hái rồi đối với khai giảng, Dương Dịch xuất khẩu dụ dỗ, đổi lấy ánh mắt tán thưởng của Hạ Thiên Vũ.

“Dĩ nhiên là Hoan Hoan muốn gặp rồi, được rồi, khai giảng cũng không tồi, đến lúc đó Hoan Hoan có thể khoe với những người bạn nhỏ khác là Hoan Hoan đã có cha, hơn nữa lập tức Hoan Hoan còn có hai người cha, ha ha!” Nghĩ tới đây Hoan Hoan hưng phấn lần nữa, thậm chí có chút mong đợi nhanh khai giảng một chút.

Mấy người ngồi lên xe taxi cũng không có hành lý gì nhiều, chỉ có quần áo Ly San mua lúc trước, còn có một số vật phẩm mà Thiên Hê mua ở bên kia, không có những vật khác.

Về đến nhà, Hạ Thiên Vũ đặt đồ xuống, đi phòng bếp rót nước, sau đó ngồi nghỉ ngơi trên ghế sofa trong phòng khách.

Không biết Dương Dịch và Hoan Hoan lặng lẽ nói cái gì, sau đó Hoan Hoan mang theo đồ đạc của mình đi về phòng: “Hoan Hoan, con đi đâu?” Hoan Hoan cũng không trả lời câu hỏi của Hạ Thiên Vũ, mà tiếp tục đi về căn phòng nhỏ của mình, sau đó đóng cửa lại, cho nên phòng khách chỉ còn lại Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch.

“Tiểu Vũ, em nói anh chuyển đến nơi này ở cùng với em có được không?” Dương Dịch đứng dậy ngồi vào bên cạnh Hạ Thiên Vũ, trước đó có Hoan Hoan nên không tiện nói gì, bây giờ Hoan Hoan đi rồi, dĩ nhiên Dương Dịch muốn mình phải có một chút quyền lợi.

“Không phải công ty của anh ở thành phố S hay sao? Anh bỏ mặc được sao?”

“Không sao, anh đều đã sắp xếp, cho dù không có anh thì trong công ty vẫn có thể hoạt động bình thường.” Chỉ là Dương Dịch không có nói là sẽ thu nhập ít hơn khi không có anh ở đó mà thôi.

“Vậy anh cũng không thể bỏ mặc luôn chứ? Đó chính là sản nghiệp của anh đấy?” Hạ Thiên Vũ không trả lời rốt cuộc có thể hay không mà là nói đối mặt với hình hình thực tế.

“Không lâu nữa, là có thể đi về! Cho nên trong khoảng thời gian này, Tiểu Vũ sẽ để cho chúng ta cùng nhau ở chứ? Hoan Hoan không phải nói muốn khoe khoang bé có cha sao? Nếu mọi người không tin thì Hoan Hoan có thể mời bạn học tới nhà làm khách, anh đây chắc chắn sẽ không để cho Hoan

Hoan mất mặt.”

Hạ Thiên Vũ nghe được Dương Dịch nói như vậy, nụ cười nở rộ trên mặt: “Dĩ nhiên người cha như anh đây sẽ không làm cho Hoan Hoan mất mặt, em tin anh nhất định sẽ làm cho Hoan Hoan nở mày nở mặt.” Hạ Thiên Vũ che miệng mỉm cười, Dương Dịch đây là vì muốn đến ở cùng mình nên hạ thấp giá trị của mình đến mức này sao?

“Em còn cười được? Ai bảo em không đồng ý anh chuyển qua sớm một chút, cho nên bây giờ giá trị của anh đã trở nên thấp như vậy, đây đều là lỗi của em” Dương Dịch đến gần Hạ Thiên Vũ, mặt của hai người gần đều có thể cảm thấy hô hấp đối phương, lời oán trách trong miệng từ từ dừng lại, trong lúc nhất thời phòng khách tĩnh không có một chút âm thanh.

Hạ Thiên Vũ chỉ có cảm thấy tim mình đang không ngừng nhảy lên rất nhanh, cảm thấy nhịp tim vào giờ phút này rõ ràng thế nào, lỗ tai không có tiền đồ ra phát hiện đồ ửng, nếu không phải mặt của Dương Dịch cùng mình dán tại một chỗ, Hạ Thiên Vũ nhất định sẽ đưa tay che gò má của mình để cho mình không cần đoán mò.

Giữa hai người chỉ còn lại một chút xíu khoảng cách, rất nhanh sẽ bị Dương Dịch chủ động lấp đầy, miệng lần nữa dán lên môi đỏ mọng mềm mại kia, làm như mê muội vậy, thế nào cũng không muốn rời khỏi, lần này cảm giác hoàn toàn khác xa với lần trước, lần trước Hạ Thiên Vũ là ở trong giấc mộng, còn lần này cô tỉnh, anh đưa đầu lưỡi vào trong miệng Hạ Thiên Vũ, cùng dây dưa với lưỡi của cô.

Giờ phút này Hạ Thiên Vũ rất là phối hợp với động tác của Dương Dịch, bởi vì thích, bởi vì yêu, bởi vì cô đã nhận định Dương Dịch chính là bạn đời duy nhất của mình trong cuộc đời này.

Dương Dịch cảm thấy Hạ Thiên Vũ thuận theo, trong lòng càng thêm vui sướng, đôi tay ôm lấy eo của Hạ Thiên Vũ, eo ếch không đủ một nắm nhưng nếu mập một phần là nhiều, gầy một phần là ít, hoàn toàn thích hợp.

Hạ Thiên Vũ chỉ cảm thấy quanh thân không khí càng ngày càng loãng, nhiệt độ quanh thân càng ngày càng cao, tham lam muốn hút lấy không khí ít hoi quanh thân.

Mà lúc này Dương Dịch cảm thấy Hạ Thiên Vũ không có học được cách hô hấp, chỉ đành phải tham luyện buông ra đôi môi đỏ hồng này.

“Đưa ngốc, chẳng lẽ em không học được hô hấp sao?” Trong giọng của Dương Dịch mang theo vô số cưng chiều, giờ phút này nghe được trong tai Hạ Thiên Vũ đầy ngọt ngào.

“Anh cảm thấy em có thể lợi hại tự học thành tài như vậy?” Thẹn quá thành giận nhìn Dương Dịch được tiện nghi còn ra vẻ.

Dương Dịch nghe được Hạ Thiên Vũ nói như vậy, trong lòng sáng tỏ trừ lần trước Lãnh Thần cường hôn, Hạ Thiên Vũ hôn chỉ sợ là tất cả đều cho mình, vui mừng trong lòng không chỉ một chút xíu, chỉ có cảm giác tâm trạng của mình giờ phút này vẫn là trong đám mây, mặc dù lúc nào cũng có thể sẽ có rút xuống nguy hiểm, nhưng Dương Dịch muốn có được cảm giác này.

Nhìn dáng vẻ của Hạ Thiên Vũ, trong lòng không khỏi nghĩ tới sự đẹp đẽ lần đó, chỉ là giờ phút này là ở phòng khách, hơn nữa còn có bé Hoan Hoan ở đây, nếu bị con bé nhìn thấy, sau này mình có dễ chịu, nhưng chủ yếu nhất vẫn là không thể khiến đứa bé nhìn thấy hình ảnh trẻ nhỏ không nên thấy được.

“Vâng vâng, anh sai rồi, anh sai rồi, anh sắp xếp đồ đạc cho bà xã đại nhân nha.” Dương Dịch nhanh tìm lý do cách xa Hạ Thiên Vũ, nếu không anh chỉ sợ mình thật sẽ một không nhịn được.

Hạ Thiên Vũ cũng không biết suy nghĩ của Dương Dịch giờ phút này, chỉ là nghe Dương Dịch nói như vậy nên cô gật đầu, cảm điều khiển bên cạnh mở ti vi lên xem, đã có người vui vẻ cống hiến sức lực sửa sang phòng thì mình thư giãn vậy.

Nhìn thấy dáng vẻ không có tim không có phổi của Hạ Thiên Vũ, Dương Dịch chỉ đành phải bắt đầu đi lấy đồ, xách theo hành lý đi về phòng sửa sang lại.

Đội Dương Dịch rời đi, Hạ Thiên Vũ không muốn xem ti vi, chợt nhớ tới đã lâu rồi mình vào trò chơi rồi, nên đi tới trước máy vi tính ngồi xuống, mở máy vi tính ra đăng nhập vào trò chơi, quả nhiên hàng hóa của cửa hàng cô đã bán sạch rồi, vội vàng lấy hàng từ kho hàng bổ sung vào.

Khí Vũ Hiền Ngang: A, chị dâu rút cuộc thì chị cũng xuất hiện, tôi ở đây hơn một tháng cũng không có thấy chị bổ sung hàng, thỉnh thoảng cũng có thể đau lòng muốn chết (đáng thương)

Mạc Quân Vũ: Ha ha, thật xin lỗi nha, tôi phải đi ra ngoài một chuyến, không để ý tới à!

Khí Vũ Hiền Ngang: Chị dâu, sau này trước khi đi mong chị thông báo một tiếng nha, nếu không tiểu nhân chờ rất lo lắng nói. Hơn nữa chị dâu à, chị nhất định không biết, gần đây Bát Hoang muốn cử hành buổi lễ cos long trọng a, không biết đến lúc đó vai trò người sẽ là cái gì, chắc chắn rất đẹp mắt nha. (mong đợi)

Mạc Quân Vũ: Thật à! Đây cũng rất làm người ta mong đợi đó, lúc nào thì à? Người nào đóng vai à?

Khí Vũ Hiền Ngang: Tôi cũng không rõ lắm, phía chính phủ chỉ gửi thông báo, còn không có tin tức cụ thể! Thật hy vọng tôi cũng có thể tham gia!

Quân Mạc Vũ: A, không ngờ tôi trở lại còn có thể theo kịp buổi lễ cos long trọng này, tới thật đúng lúc nha!

Khí Vũ Hiền Ngang: Chị dâu, bọn tôi đã dành được hoa cảm ơn, làm sao chị có thể nói thật là đúng lúc! Nói, có phải chị và lão đại ở chung một chỗ hay không?

Quân Mạc Vũ: Không nói với cậu, tôi bận rộn bỏ sung hàng đây!

..

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Chương 64 - Oanh động toàn trường

Edit: Sun520

Khí Vũ Hiền Ngang: Không nha, chị dâu, chị không thể nói một chút sao, có phải chị và lão đại thật sự ở chung một chỗ hay không à?

Khí Vũ Hiền Ngang: Chị dâu? Còn ở đó hay không?

Khí Vũ Hiền Ngang: Chị dâu?

Hạ Thiên Vũ không quan tâm tới cường hào nữa, mà tiếp tục bỏ sung hàng hóa, sau đó xem trong kho hàng còn thiếu cái gì, sau khi làm xong lại thấy trên kênh thể giới rất là náo nhiệt.

【 Thế giới 】 Hoa rơi không nói gì: Tại sao nói không thấy Nữ Nhi quốc nữa à?

【 Thế giới 】 Nước biển lượn quanh Thanh Sơn: Hừ, chỉ sợ Nữ Nhi quốc làm nhiều chuyện xấu, cho nên đã giải tán rồi, bạn không nhìn thấy không có một người nào của Nữ Nhi quốc xuất hiện trong trò chơi sao?

【 Thế giới 】 JQ sinh khắp nơi: Tôi cũng không nhìn thấy, dường như ngay cả bọn Thất Thái cũng không thấy nữa? Chuyện gì xảy ra à? Ai tới nói cho tôi biết đi!

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: Ha ha, các bạn cũng không biết thôi, hay là muốn Bách Hiểu Sanh tôi đây tới nói cho các bạn biết nha!

【 Thế giới 】 Thiên Diện Lang: Bách Hiểu Sanh cậu chảnh cái gì mà chảnh! Không phải là đại thần trả thù sao! Đại thần đã tẩy trắng Nữ Nhi quốc rồi, bây giờ đại thần đã khôi phục thậm chí thực lực còn mạnh hơn so với trước kia, còn không muốn báo thù sao, cho dù đại thần không muốn báo thù nhưng Nữ Nhi quốc khiêu khích Dạ phu nhân đó cũng không phải là chuyện ai cũng có thể định đoạt được, Dạ phu nhân bị người của Nữ Nhi quốc ép xóa nick, hơn nữa mặc dù Dạ phu nhân đổi ID vẫn không trốn được âm mưu của Nữ Nhi quốc, lần lượt va chạm, hai bên tiếp tục châm ngòi, sau đó Nữ Nhi quốc lại vẫn hèn hạ dùng diễn đàn gièm pha tới vu oan Dạ phu nhân chỉ bằng những thứ này, đại thần cũng không có lý do gì mà không báo thù thay cho Dạ phu nhân.

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: Thiên Diện Lang, làm sao tôi lại không phát hiện hóa ra cậu viết chữ nhanh như vậy nha! Lúc này mới mấy phút, cậu đã đánh ra mấy trăm chữ, cho dù là miệng nói cũng không có nhanh như vậy chứ?

【 Thế giới 】 Thiên Diện Lang: Hừ, cái này cậu không biết đâu, tôi sớm đã đánh tốt, chỉ chờ đăng lên thôi à! (đắc sát)

【 Thế giới 】 Bách Hiểu Sanh: Cậu ... thật sự là quá hèn hạ rồi.

【 Thế giới 】 Thiên Diện Lang: Vậy mới có thể thắng được cậu nha!

【 Thế giới 】 Không chỗ không phong tao: Woa wo, đây chắc chắn là tin tức lớn nhất nha, có phải khi nào xảy ra tở báo hay không, gần đây thật là nhiều kịch hay à, chỉ là sao cảm thấy cách một thời gian thật dài như vậy, để cho tôi mong đợi thật lâu, rốt cuộc xuất hiện một tin tức lớn không phụ kỳ vọng của tôi nha!

【 Thế giới 】 Khí Vũ Hiền Ngang: Hừ, dĩ nhiên, lão đại của chúng tôi là ai, không bảo vệ bà xã của mình chẳng lẽ bảo vệ người khác sao?

【 Thế giới 】 Thần mã Phù Vân A: Vũ Khí Hiền Ngang nói rất đúng, lão đại rất tốt, không hổ thẹn thoàng tôi sùng bái lão đại à!

【 Thế giới 】 Thiên Diện Lang: Nhìn đi nhìn đi, tôi nói đúng rồi chứ!

【 Thế giới 】 Trần châu sẽ có lúc phát sáng: Woa, tin tức lớn thật sự bùng nổ nha, Dạ đại thần thật kiêu ngạo.

Hạ Thiên Vũ vội vàng mở ra bang phái xem, quả nhiên làm sao cũng không tìm thấy nước Ân, cho nên cô mở ra trò chơi lần nữa, nhập vào tên tuổi Nhan

Như Mỹ Quyển, chỉ nhìn thấy ID này thế nhưng biến thành cấp một, lúc này hình cái đầu là màu xám.

Hai tháng nay Dương Dịch không phải đều ở cùng một chỗ với chính mình sao? Sao anh có thể đi tiêu diệt Nữ Nhi quốc đây?

Cô không tin nên nhập vào tên tuổi Thất Thái Áo Cưới lần nữa, nhìn thấy như cũ vẫn là cấp một, tiếp đó là Bảy Sắc Cầu Vòng, Thất Thái Miên... tất cả đều trở thành cấp một, ánh mắt chuyển sang trên kênh thể giới lần nữa, lúc này thể giới không có một chút tiếng мэng chửi, hình như tất cả những người мэng chửi trước đó giờ phút này đều biến thành cấp một, mà bây giờ những người này cũng đã biến thành cấp một, hoàn toàn cũng không có tư cách chửi мэng ở kênh thể giới.

Giờ phút này Dương Dịch từ trên lầu đi xuống, tìm được Hạ Thiên Vũ, nhìn thấy ánh mắt Hạ Thiên Vũ thế nhưng nhìn chằm chằm kênh thể giới không nháy mắt, nên anh cũng tò mò nhìn kênh thể giới, sau khi nhìn thấy tin tức trên kênh thể giới, trên mặt Dương Dịch cười cười, trong lòng cũng không có gì kinh ngạc.

Hạ Thiên Vũ cảm giác khi Dương Dịch xuất hiện, đợi đến Dương Dịch hiểu ồn ào trên thể giới, sau đó Hạ Thiên Vũ mới mở miệng.

“Những thứ này là anh làm hả?”

“Đúng vậy!” Dương Dịch rất là tự nhiên gật đầu một cái, thẳng thắn thừa nhận, trước đó nói trừng phạt Nhan Như Mỹ Quyển là chuyện rất tự nhiên, nhưng Dương Dịch vẫn muốn đối phó họ mới có thể an tâm, không nghĩ được đối phó với bọn họ ra sao, cuối cùng Dương Dịch vẫn lựa chọn dùng thủ đoạn này giải quyết triệt để phiền toái.

“Hai tháng này không phải anh đều ở cùng với em sao?”

“Đúng vậy, trước đó anh cũng đã sắp xếp xong xuôi, sao thế? Anh đã hoàn toàn đóng chặt ID của mấy người bọn họ, chỉ cần cô ta dùng IP đó thì chắc chắn không có thể đăng nhập vào Bát Hoang.”

“Dương Dịch, anh thật ác độc!”

“Đây không phải là vì bà xã à, dĩ nhiên ông xã của em là muốn bảo vệ tốt bà xã mới được. Nếu không đại thần anh đây cũng quá vô dụng rồi.”

“Ha ha, anh ba hoa đi!” Không để ý tới Dương Dịch nữa, cô thao tác nhân vật đi nhận nhiệm vụ.

Lúc này, nhà mạng chính lại gọi đến một bức thư, Hạ Thiên Vũ cũng không có nghĩ gì nên mở bức thư, dù sao mình được nhà mạng chính công nhận là Thương gia thì có lúc cũng sẽ nhận được một số bức thư từ phía nhà mạng chính chứ.

Mở thư ra, Hạ Thiên Vũ mới thấy tin tức lần này hoàn toàn cũng không chỉ là về Thương gia, mà là về COS buổi lễ long trọng mà cường hào đã nói lúc trước.

Trong thư có nói muốn mời tất cả Thương gia được nhà mạng chính công nhận tới tham gia COS buổi lễ long trọng, tất cả chi phí sẽ được cung cấp bởi nhà tài trợ của trò chơi, dĩ nhiên trong trò chơi Bát Hoang phía nhà mạng công nhận cũng không nhiều Thương gia, cho nên COS buổi lễ long trọng vẫn sẽ có những người khác cùng tham gia.

Sau khi đọc thư, Hạ Thiên Vũ nhìn về phía Dương Dịch: “Dương Dịch, anh cũng sẽ nhận được thư như vậy đi, dù sao anh cũng là đại thần trong trò chơi, chỉ là phía nhà mạng chính công nhận Thương gia trong trò chơi cũng không nhiều, em cảm thấy được các đại thần trong trò chơi này cũng sẽ được mời, đến lúc đó anh đi không?”

Nói tới chỗ này Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình giống như không có cần thận nhìn thời gian buổi lễ long trọng, quay đầu trở lại đi xem, lúc này mới phát hiện ra cos buổi lễ long trọng hình như chính là ngày hôm nay, chỉ là may mắn khoảng cách nơi cos buổi lễ long trọng không xa nhà của Hạ Thiên Vũ, hoàn toàn cũng không cần tiền tài trợ của nhà tài trợ trò chơi đi.

“Anh vẫn chưa có vào trò chơi, cũng không biết có hay không.”

Nói xong Dương Dịch không khách khí cầm lấy con chuột trong tay Hạ Thiên Vũ, mở ra trò chơi Bát Hoang lần nữa, trò chơi Bát Hoang này một máy máy vì tính có thể mở đầng hoàng mấy ID, dĩ nhiên cũng cần tốc độ internet hỗ trợ, nếu không cho dù bạn mở ra rất nhiều cái, nếu tốc độ internet không được thì bạn cũng không dễ dàng di chuyển được.

Sau khi nhập vào username cùng mật mã Dương Dịch đi vào trò chơi, trong hộp thư có rất nhiều thư, chỉ là phần lớn đều là Vương Miếu, A Không gọi tới, không để ý đến những thứ này, mở thư ra, quả nhiên ở đây bên trong nhìn thấy một bức thư phía nhà mạng gửi đến, mở ra nội dung cũng giống với thư của Hạ Thiên Vũ vậy.

“Quả nhiên bà xã nhà tôi vẫn lợi hại nhất, biết trước nha! Ông xã méc cảm!” Dương Dịch làm ra một tư thế khâm phục, chọc cho Hạ Thiên Vũ bật cười.

“Dương Dịch, không ngờ anh cũng sẽ có lúc dụ dỗ nha! Chúng ta đi thôi, COS buổi lễ long trọng sắp bắt đầu rồi đó!” Hạ Thiên Vũ ngoài miệng nói qua trên tay đã định đóng máy vì tính.

Dương Dịch để lại động tác của Hạ Thiên Vũ, chọc cho Hạ Thiên Vũ xoay người nghi ngờ nhìn về phía Dương Dịch không biết anh đây là ý gì.

“Bà xã, chúng ta vừa mới về nhà đó! Em cũng không mệt mỏi sao? Gấp gấp như vậy đã muốn đi tham gia cos buổi lễ long trọng! Nếu không chúng ta

vẫn là ở nhà thôi, có buổi lễ long trọng hay không đối với chúng ta cũng không quan trọng lắm”

Hạ Thiên Vũ rút tay ra khỏi tay của Dương Dịch: “Không quan trọng, em cũng muốn nhìn một chút những thứ kia cos ra hiệu quả, dù sao đây chính là tiểu thuyết Thiên Hê sửa đổi thành trò chơi. Chúng ta đây không phải là nghỉ ngơi một chút rồi sao?”

Hạ Thiên Vũ không có tùy ý của Dương Dịch, thật ra Dương Dịch nói như thế cũng là có ích kỷ, bây giờ mới vừa về đến nhà, nếu không phải đi tham gia cos buổi lễ long trọng, thì hôm nay sẽ có thời gian nữa chuyển hành lý còn lại đến nhà của Hạ Thiên Vũ, dù sao lúc mình nói ở chung thì Hạ Thiên Vũ cũng không có không đồng ý nha!

“Nhưng bà xã, chúng ta đi ra ngoài hiệu quả cũng vậy thôi, hơn nữa chắc chắn không đến nơi trực tiếp còn xem tốt hơn, em chính là ở nhà nghỉ ngơi đi, huống chi nếu chúng ta cùng đi thì Hoan Hoan làm thế nào?”

“A, nhưng em vẫn thích xem tại hiện trường hơn, chắc chắn rất đặc sắc nha, ra ngoài sẽ cảm thấy không khí tốt hơn, khó được hai người chúng ta đều được mời, đến lúc đó không chuẩn hai người chúng ta là một đôi đấy, chẳng lẽ anh cũng không muốn nhìn anh hiệu quả của cos, em rất muốn xem.” Dĩ nhiên là Hạ Thiên Vũ không biết trong lòng Dương Dịch đến tột cùng là đang suy nghĩ gì, nhưng cán cân trong lòng cô cũng càng thêm thiên về cos buổi lễ long trọng, đó là một cảm giác rất mới lạ, tuyệt không biết sau khi mình cos sẽ biến thành hình dáng gì, nhưng không cần phải nói là có thể biết đến lúc đó nhất định là rất đẹp.

Dương Dịch vốn là kiên quyết không muốn đi nhưng giờ phút này lòng bắt đầu dao động, mình thật sự sẽ cùng Tiểu Vũ một đôi sao? Phải nói Dương Dịch không thiên về cos, nhưng muốn cho anh nhìn thấy dáng vẻ Tiểu Vũ và người khác thành một đôi xuất hiện trong một bức ảnh, Dương Dịch cảm thấy trong lòng rất là không thoải mái, bây giờ nghe Hạ Thiên Vũ nói như vậy, trong lòng Dương Dịch đã bắt đầu động lòng, nếu người xuất hiện cùng với Tiểu Vũ trong một bức ảnh là mình, dĩ nhiên Dương Dịch thật sự vui mừng, giống như là tuyên bố với mọi người Hạ Thiên Vũ là người của anh vậy.

“Nhưng còn Hoan Hoan, em yên tâm để bé ở nhà một mình sao?” Mặc dù Dương Dịch có chút dao động, nhưng vẫn muốn tranh thủ mình phúc lợi, chỉ là trên tay không có ngăn cản Hạ Thiên Vũ tắt máy vì tính nữa.

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy mình thuận lợi tắt máy vì tính, cũng biết Dương Dịch đã buông ra, dĩ nhiên là càng thêm ra sức muốn đi.

“Hoan Hoan chúng ta đều lớn như vậy, một người có thể tự chăm sóc mình tốt, có lúc đứa bé cũng ddllqqdd.sun520phải cần độc lập, quản thúc bé cũng không tiện, hơn nữa Hoan Hoan ngồi máy bay lâu như vậy chắc chắn là mệt mỏi, vừa lúc có thể làm cho bé nghỉ ngơi thật tốt, đợi đến Hoan Hoan tỉnh lại chúng ta chắc chắn cũng không sai biệt lắm trở lại, đến lúc đó chúng ta có thể mang món ăn ngon cho Hoan Hoan, hơn nữa Hoan Hoan còn có thể gọi điện thoại đi động, nếu có chuyện gì có thể gọi điện thoại cho em, đến lúc đó chúng ta chạy về là tốt.” Hạ Thiên Vũ chu toàn suy tính đến, nếu Hoan Hoan ở nhà một mình.

Làm cho người ta không yên lòng Hạ Thiên Vũ cũng sẽ không muốn đi, chính là bởi vì có những suy nghĩ này, Hạ Thiên Vũ mới có thể tùy ý của mình, dĩ nhiên trong mắt Hạ Thiên Vũ Hoan Hoan được xếp ở vị trí thứ nhất.

“Vậy cũng tốt!” Dương Dịch suy nghĩ lần nữa, bây giờ sắc trời cũng không sớm, nếu mình và Hạ Thiên Vũ trở về muộn, không chuẩn mình mà có thể ở lại chỗ này rồi, cho dù hai người không thể ở chung một chỗ, nhưng tối thiểu có thể khoảng cách gần để bảo vệ cô vợ nhỏ của mình sao, không có cảm hành lý cũng không còn quan trọng, có lúc phải dùng đến thì có thể đi siêu thị mua về là được mà.

“Nhé!”

Hạ Thiên Vũ nhìn thấy Dương Dịch buông ra, nụ cười trên mặt tăng nhiều, đứng lên hôn lên mặt của Dương Dịch.

Điều này làm cho tâm tình Dương Dịch tốt hơn lần nữa, không ngờ đều có thể có phúc lợi như vậy!

Hạ Thiên Vũ vội vàng đi đến phòng của Hoan Hoan, đã nhìn thấy Hoan Hoan đã ngủ rồi, có chút im lặng, giờ phút này mình đánh thức Hoan Hoan, Hoan Hoan sợ là cũng sẽ không nghe vào mình rồi cuộc nói là cái gì đi!

Đang lúc Hạ Thiên Vũ không biết hành động làm sao, Dương Dịch đã đi vào, nhìn thấy tình cảnh này, cầm lên tờ giấy cùng bút trong phòng Hoan Hoan đưa cho Hạ Thiên Vũ.

Lập tức, Hạ Thiên Vũ đã biết ý tứ của Dương Dịch, vốn định muốn chính mình dặn dò, đến lúc đó Hoan Hoan tỉnh lại nhìn thấy là được.

Nụ cười trở lại trên mặt lần nữa, để tờ giấy lên bàn viết dặn dò, bây giờ Hoan Hoan còn đang học tiểu học, cho nên Hạ Thiên Vũ chỉ có thể tận lực viết chữ đơn giản, suy nghĩ viết viết rồi cuộc viết xong lời nói của mình sau năm sáu phút, sau đó dính trang giấy vào học tủ bên cạnh Hoan Hoan vừa tỉnh lại là có thể thấy, lúc này Hạ Thiên Vũ mới ra khỏi phòng.

“Dương Dịch, anh thật là thông minh nha, có thể nghĩ đến cách như thế. Chúng ta đi nhanh đi, thời gian không còn sớm.” Mới vừa tán dương Dương Dịch đôi câu Hạ Thiên Vũ nhớ lại tới thời gian cos buổi lễ long trọng có thể cũng nhanh đã tới rồi, phải nhanh mới chạy tới mới được, nếu không sẽ phải bỏ lỡ, nếu chuẩn bị sẽ bạch như vậy.

“Dạ dạ, tuân lệnh bà xã đại nhân.” Nói xong để tờ lòng mình giống như thật sự là hành động, Dương Dịch lướt qua đi tới trước mặt Hạ Thiên Vũ, vốn là lo lắng nhân vật hình như chuyển đổi rồi.

Giờ phút này về mặt Hạ Thiên Vũ có thể nói dở khóc dở cười, bây giờ Dương Dịch là rồi cuộc bắt đầu khẩn trương sao! Hiển nhiên không phải, đây là bởi vì Hạ Thiên Vũ thúc giục cho nên Dương Dịch đang dùng hành động để chứng minh, mình có phần nghiêm túc đối đãi.

“Bà xã, em đứng ở chỗ này chờ anh ... anh đi lấy xe ngay đây.” Cũng không đợi Hạ Thiên Vũ trả lời, Dương Dịch nhanh chóng rời đi, quả nhiên không bao lâu Hạ Thiên Vũ đã nhìn thấy Dương Dịch lái xe tới.

Hai người vội vàng vàng, rút cuộc đến nơi cos trước một phút để thay đổi quần áo, nhân viên chỉ huy vốn nghĩ rằng hai người không đến, tới lúc gấp rút sẽ tìm nhân viên thể thao, không ngờ hai người đã đến, Hạ Thiên Vũ cảm thấy may mắn bọn họ không có tìm người thể thao cho hai người, nếu không đến lúc đó làm sao nói với những người thể thao người đó.

Đĩ nhiên người chịu trách nhiệm chính là căn cứ vào trong trò chơi tổng hợp vô số bất quá, thân phận của hai người Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch là một đôi, cũng không biết người chịu trách nhiệm chính có điều tra trước hay không, mà ghép hai người cùng nhau một chỗ, nhưng không thể ngờ ghép thành đôi là bởi vì chú ý tiêu điểm, trong trò chơi hai người chẳng những là vợ chồng, hơn nữa hai người đều chia tay giúp đỡ khi thấy kẻ thù, vì đối phương mình mà bất bình.

Hiện tại trong trò chơi càng thêm tuân ra Dạ đại thần vì bảo vệ phu nhân mà tẩy trắng Nữ Nhi quốc, đây là tin tức chính xác cỡ nào, tin nóng cỡ nào, cho nên hai người này vừa ra tuyệt đối sẽ nóng, nhà mạng chính cũng không có trách cứ hai người đã trễ, ngược lại rất vui mừng khi hai người có thể xuất hiện trong buổi lễ long trọng, phải biết hai người này cùng xuất hiện, vừa là điểm nóng, có thể vì trò chơi mang đến dấy sóng người, tại sao nhà mạng chính có thể không ưu ái chứ!

Trước đài đã bắt đầu cos biểu diễn, mà sau đài hai điểm lửa nóng vẫn còn tỉ mỉ trang phục, thợ trang điểm rất là dụng tâm trang điểm để không có tỳ vết nào, tốc độ nhanh nhưng rất ổn, nhìn một cái cũng biết là người hóa trang luyện ra được.

Hai người tới chậm nhất, trang phục hai người cũng tốn hao thời gian nhiều nhất, khi toàn bộ cũng đã chuẩn bị xong, trước sân khấu biểu diễn cũng không sai biệt lắm muốn kết thúc.

“Ừ, thật ra đây là tác phẩm tôi vừa ý nhất, đến lúc đó nhất định phải cho tôi nhiều bức ảnh đấy nhé, tôi muốn toàn bộ góc độ, đến lúc đó cất giấu thật tốt.”

Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch đứng lên, trong nháy mắt khiến tất cả mọi người trong phòng hóa trang dừng lại động tác trong tay, tuần nam mỹ nữ đã không thể hình dung hai người trai đẹp gái xinh rồi, dung mạo hai người này đều không thua nhau, cảm thấy đứng chung một chỗ thật xứng đôi, không ngừng đổi mới tầm mắt của mọi người, mà lại thích hợp như thế.

“Nhanh lên một chút nhanh lên một chút, đã trì hoãn đã lâu rồi, nhanh lên một chút lên sân khấu, muốn cảm ơn thì cũng!” Bên ngoài có người kêu, mọi người mới từ trong sững sờ hồi phục lại tinh thần.

Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch hai người nắm tay cùng đi về phía sân khấu, ở trong game hai người là làm ... nhất lửa nóng, như vậy ở cos bên trong hai người chính là xuất sắc nhất, giờ phút này tất cả ánh sáng cũng tập trung tại trên người của hai người, không phủ nhận hóa trang lại đạt hiệu quả như vậy, nhưng dung mạo hai người vốn chính là kiệt tác của Thượng Đế, giờ phút này càng thêm rõ ràng hai người hoàn mỹ ra sao.

Trong nhất thời hiện trường Yến Tước không tiếng động, trong mắt của tất cả mọi người cũng chỉ có một đôi bích nhân trên sân khấu.

Thật ra lúc trước nhà mạng chính đặc biệt giao phó người ra sân khấu phải dùng tư thế gì, nhưng khi hai người ra sân khấu thì nhà mạng chính cũng không nói lời nào, bởi vì hai người không cần làm cái gì, cũng có thể thắng được ánh mắt của mọi người rồi.

Mà lúc Dương Dịch đang tiếp thụ ánh mắt của mọi người đưa tới, trong lòng tràn đầy hạnh phúc, điều này chứng tỏ hai người đứng ở trong mắt của tất cả mọi người, giờ phút này cho dù Hạ Thiên Vũ xinh đẹp bị người thương thức, nhưng lại khiến Dương Dịch cảm thấy rất thỏa mãn, cô gái này là của Dương Dịch anh.

Ngay sau đó tiếng vỗ tay như thủy triều vang lên, liên tiếp, trong đó còn mang theo không ít ca ngợi, âm thanh ái mộ.

Trước tất cả đi qua người mẫu lục tục đi ra sân khấu, vây quanh hai người Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch, người chủ trì đi ra ngay sau đó, bắt đầu giới thiệu.

Sau khi giới thiệu xong xuôi vai diễn của các nhân vật, rút cuộc thì người chủ trì cũng nói trọng tâm rơi xuống trên người một đôi bích nhân, mà hai người cũng cảm thấy rằng những người này đều có rất nhiều thời gian, mà chỉ sợ thời gian này mọi người đều muốn nhìn thấy cái này.

“Thật ra tất cả mọi người đều biết hai người này, cos hoàn mỹ và cũng là lần đầu tiên tôi nhìn thấy, cho dù hành động tùy ý của hai người bọn họ tôi đều thích! Tôi tin gần đây chỉ sợ người trải qua Bát Hoang đều biết trong trò chơi làm đến sôi sục lên sự kiện Mạc Quân Vũ và Dạ đại thần, không sai hai người chính là Dạ đại thần và Dạ phu nhân của chúng ta đã làm oanh động toàn trường, không ngờ hai người trong trò chơi có thể oanh động toàn bộ server hơn cả hiệu quả của cos Thượng Đế là oanh động toàn trường, thật sự khiến tôi rất hâm mộ nha! Mới vừa rồi lúc hai người đến vẫn là cùng nhau đến, mọi người có muốn biết hai người này có quan hệ gì hay không à?” Người chủ trì hướng micro về phía người xem.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Chương 65 - Kết hôn đi

Edit: Sun520

“Nghĩ muốn!”

“Đại thần, anh nói mau đi, anh và Dạ phu nhân thật ra thì vốn chính là vợ chồng đúng không?”

“Đại thần, Dạ phu nhân không phải là người yêu của anh, phải không?”

“Dạ đại thần, Cô quân không phải là đối tượng anh thầm mến chứ?”

“Cô Quân, là đại thần theo đuổi cô hay là cô theo đuổi đại thần vậy à?”

“Đại thần, nói cho tôi biết đây không phải là sự thật!”

“Đại thần

Dưới sân khấu, tất cả người hồi hồn sau phản ứng, các loại khác nhau, cũng được hiển thị trong game Dạ Diệc Hàn lửa nóng, dĩ nhiên cũng không có thiếu đám fans hâm mộ Mặc Quân Vũ, nhưng hình như người thích đại thần nhiều hơn.

“Dạ đại thần, anh nghe chưa? Dưới sân khấu có rất nhiều người đang gọi anh, có phải anh nên trả lời sự tò mò của chúng tôi hay không, rốt cuộc thì quan hệ của anh và Cô Quân là thế nào? Mặc dù tin đồn về hai người bay đầy trời ở trong game, nhưng mà trong hiện thực sợ là lần đầu gặp chứ?”

Người chủ trì đưa micro đến bên miệng Hạ Thiên Vũ, chỉ là Hạ Thiên Vũ thể hiện rất là bình tĩnh, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của người chủ trì, dù sao bình thường tâm lý của phụ nữ đứng trên sân khấu rất là kém, không thể chịu được mọi người dưới sân khấu ồn ào, rất dễ dàng sẽ để người chủ trì nói ra yêu cầu, nhưng lần này người chủ trì đã sai lầm rồi.

“Tôi và Tiểu Vũ là quan hệ người yêu, không bao lâu nữa hai chúng tôi sẽ kết hôn.” Dương Dịch nhìn thấy Hạ Thiên Vũ không trả lời, cho nên anh nói, trên mặt là nụ cười âm áp, mang theo chút cứng chiu.

“Woa woa woa, không ngờ Dạ đại thần và Cô Quân thật sự có JQ nha!” Trên đài người chủ trì nói khoa trương, khán giả dưới sân khấu cũng bị tin tức này nháo lên rồi.

“Làm sao có thể, anh là Dạ đại thần đẹp trai, làm sao sẽ bị người đoạt đi chứ.”

“A a a, không sống được nữa, nữ thần lòng ta, Cô Quân làm sao cô có thể là của người ta đây?”

“Dạ đại thần, một ngày không có anh, cuộc sống của tôi mất đi ý nghĩa.”

“Không cần! Đây là một thực tế tàn nhẫn, không cần nói với tôi...tôi tình nguyện chẳng hay biết gì.”

.....

“Dạ đại thần, anh có nghe thấy hay không?” Người chủ trì chột nghiêm mặt lên, “Nghe quần chúng hò hét một chút! Anh thật sự làm tổn thương trái tim chúng tôi rồi đó Tại sao có thể kết hôn sớm như vậy! Cô Quân chẳng lẽ cô chưa từng nghe nói tình yêu là phần mộ hôn nhân sao? Cô kết hôn sớm như vậy chẳng lẽ cô sẽ không sợ đại thần vứt bỏ cô sao? Tôi thấy đại thần đẹp trai lại nhiều tiền, nhất định là có rất nhiều cô gái nhỏ theo đuổi.” Giọng của người chủ trì khôi phục lần nữa, nói ra những lời chẳng những không làm cho Hạ Thiên Vũ tức giận mà ngược lại cô mỉm cười liên tục.

“Người chủ trì, anh gây chia rẽ tình cảm của tôi và Tiểu Vũ thì tôi sẽ mang theo Tiểu Vũ đi đấy, một lần đến cos lại ném mất một người vợ thì tôi không có lời rồi!” Dương Dịch nghiêm mặt lên, dáng vẻ làm bộ muốn dắt Hạ Thiên Vũ đi, Hạ Thiên Vũ cũng đi theo Dương Dịch, nhất thời dọa sợ người chủ trì, quả thật là khiến người chủ trì nhảy dựng lên ngăn lại hai người tại chỗ.

Phía dưới người xem vốn là cũng lo lắng cho Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ, nhưng lúc nhìn thấy hành động của người chủ trì thì cười một tiếng, sau đó tiếp tục chú ý động tĩnh trên sân khấu.

“Đừng nha, đừng nha, tôi đây không phải giúp các bạn tăng tình cảm sao, tại sao lại lật mặt với tôi rồi, tôi đây có nhiều oan uổng à!” Người chủ trì thấy Dương Dịch dừng bước, vội vàng lời kéo Dương Dịch cùng với Hạ Thiên Vũ trở lại.

“Được rồi, được rồi, đừng nói là đại thật thật sự theo đuổi cô Quân nha, cũng không biết là quen biết ở trong trò chơi hay là trên thực tế à.” Nơi này người chủ trì nói rất nhanh, chỉ sợ Dương Dịch trở mặt lần nữa.

“Quay trở lại đề tài, xin hỏi Dạ đại thần, anh cảm thấy cô Quân đối với trò chơi Bát Hoang của chúng tôi Bát Hoang thế nào?”

“Rất tốt! Xuất hiện đủ loại nhiệm vụ đủ loại đặc sắc.”

“Dạ đại thần nói rất đúng, tôi cũng cảm thấy như vậy.”

“Đây chính là nói phu xướng phụ tùy nha! Vợ chồng Dạ đại thần vẫn rất có tương trợ chồng, sau đây là thời gian mọi người sẽ chụp chung với cos nhân vật nha, chẳng qua tôi nhìn thấy đáng về đại thần và cô Quân hai người như hình với bóng vậy, chúng ta vẫn không nên tách đôi người yêu này ra được, hãy để cho bọn họ đứng chụp ảnh chung một chỗ, tôi nghĩ mọi người cũng sẽ đồng ý chứ?” Lời nói khiêm tốn, nhưng trong lòng người chủ trì chính là quyết định chỗ này, sau khi anh ta kết luận thì khán giả cũng sẽ không có phản bác, ngay cả cô cũng sẽ rất ít.

Trước đó nghe nói mấy câu làm cho Dương Dịch nghe được rất là thoải mái, mà cách làm sau đó cũng là cách mà Dương Dịch đánh giá rất cao người chủ trì này, thật ra đáng về lúc trước có tạo dáng một chút, thật ra thì Dương Dịch cũng không muốn quá nhiều người biết chuyện giữa anh và Tiểu Vũ, dù sao đây cũng là tình cảm giữa anh và Tiểu Vũ.

Mà người chủ trì hiển nhiên là cũng đã nhìn ra, cho nên lập tức nói sang chuyện khác, sau đó nghĩ muốn trối Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ chung một chỗ, Dương Dịch rất thích tình trạng này, ánh mắt tán thưởng nhìn về phía người chủ trì, trong lòng người chủ trì cũng sáng tỏ, lần này chính mình làm như vậy khiến cho Dạ đại thần có cảm thấy tốt.

Người chủ trì cũng có chút không hài lòng đối với đáng về của đại thần, nhưng anh ta biết rõ giờ phút này Dạ đại thần chính là nhân vật chính của buổi lễ cos, mà cô Quân lại theo Dạ đại thần, cho nên cho dù mình có bất mãn cũng không có yêu cầu Dạ đại thần, chỉ cần anh phát huy đầu óc của mình, tận lực lấy lòng cũng đại thần, ít nhất là không thể để cho Dạ đại thần hồng nể mặt mũi của mình lần nữa, dưới sân khấu còn nhiều người xem như vậy, nếu sơ sót đoán chừng chẳng những Dạ đại thần đi, mà ngay cả người xem ở dưới đều muốn đi.

Thời gian chụp ảnh chung rất ngắn, ban tổ chức sắp xếp rất toàn diện, dưới sân khấu người xem thay phiên phân ra xếp hàng theo cos nhân vật mà mình thích, nếu xếp hàng đến cuối cùng thì rất có thể không tới lượt rồi, dĩ nhiên lúc xếp hàng đám người rất dễ dàng người chen lấn nhau, nhưng ban tổ chức đã quy định thời gian, nếu ở hạn định thời gian bên trong còn không có xếp thành hàng thì không có tức cách chụp ảnh chung, cho nên người xem cũng không có dẫn đến chuyện cãi vã, tốc độ cho nên tốc độ của mọi người cũng rất nhanh chóng.

Sắp xếp như thế chẳng những tránh khỏi chật chội, cũng tránh khỏi sự kiện giẫm đạp cãi vã, rất nhanh đã đến giờ, từng người từng người xếp hàng chụp chung hình lưu niệm, chuyện dĩ nhiên là bên Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch xếp hàng là nhiều nhất, cái khác cos còn lại là ít nhiều gì đều có, kết thúc chụp ảnh chung rất nhanh, mặc dù cũng có không có xếp hàng đến, nhưng phần lớn cũng có chụp chung.

Sau khi cos chụp chung chấm dứt, hai người Dương Dịch và Hạ Thiên Vũ tháo trang sức rời đi ngay, đi mua bữa ăn tối trước, sau đó mới về nhà.

Hoan Hoan vừa mới thức dậy, nhìn thấy tờ giấy Hạ Thiên Vũ viết, sau khi xem xong mới biết mẹ và chú Dương Dịch cùng đi ra ngoài, Hoan Hoan len lén cười ra tiếng.

“Ha ha, bây giờ mẹ và cha Dương Dịch bồi dưỡng tình cảm sao? Xem ra chẳng mấy chốc chú Dương Dịch sẽ thật sự trở thành cha của Hoan Hoan rồi.” Hoan Hoan để tờ giấy xuống, rời giường, đi tìm thức ăn lại phát hiện tủ lạnh rỗng tuếch, nhưng mẹ vẫn chưa về, không thể làm gì khác hơn là phải chịu đói bụng rồi.

“Hoan Hoan, mẹ về rồi.” Hoan Hoan vừa nghĩ tới khi nào thì mẹ mới có thể trở về, thì Hạ Thiên Vũ và Dương Dịch đã đến nhà rồi, vui sướng vọt tới cửa.

“Mẹ, mẹ rốt cuộc đã trở lại, Hoan Hoan đói bụng, nhưng cũng không có ăn.” Hoan Hoan ngửa đầu nhìn Hạ Thiên Vũ, trong mắt là biểu lộ sự đáng thương.

“Mẹ mang món ăn ngon tới cho con đây, Hoan Hoan mới vừa thức dậy hả?” Dương Dịch đi vào nhìn thấy chính là tình hình Hoan Hoan kêu đói với Hạ Thiên Vũ ở cửa ra vào.

“Đúng vậy, Hoan Hoan vừa mới thức dậy, không ngờ mẹ sẽ trở lại rồi, mẹ trở về rất đúng lúc nha, có mang thức ăn ngon cho Hoan Hoan hay không?” Hoan Hoan thấy mẹ không trả lời, hỏi một lần nữa.

Hạ Thiên Vũ đặc ý nhìn về phía Dương Dịch, đang tiếp thụ ánh mắt Dương Dịch thừa nhận Hạ Thiên Vũ nói đúng, lúc này mới nói mình đã mua bữa ăn tối.

“Mẹ làm sao để Hoan Hoan đói bụng chứ! Lúc nào, mẹ cũng nghĩ tới Hoan Hoan, nhanh đi rửa tay, chúng ta ăn cơm tối.”

“Ồ, mẹ thật tốt.” Hoan Hoan vui mừng nhảy dựng lên, chạy nhanh đi rửa tay, Hạ Thiên Vũ mỉm cười vui vẻ nhìn bóng dáng nhỏ bé của Hoan Hoan rời đi, sau đó đặt cơm tối trên bàn, Dương Dịch chủ động giúp Hạ Thiên Vũ bày biện, khiến cho Hạ Thiên Vũ cảm thấy giống như cô đã kết với Dương Dịch rồi vậy.

Thật ra như vậy cũng rất tốt, có thể sau khi kết hôn sẽ cảm thấy tốt hơn bây giờ thì sao?

Trong đầu hạ Thiên Vũ không tự chủ được xuất hiện ý nghĩ như vậy, rõ ràng trước đó vẫn nghĩ không cần kết hôn, kết quả bây giờ Hạ Thiên Vũ đã cảm thấy thật ra thì kết hôn cũng có thể sẽ rất tốt.

“Dương Dịch, nếu không chúng ta kết hôn đi!” Cũng không biết là không khí là như thế nào, Hạ Thiên Vũ lại kích động đã nói ra những lời này, trước đó mặc dù Dương Dịch có nói qua muốn định ngày kết hôn, nhưng dù sao hai người còn không có thương lượng, bây giờ những lời này của Hạ Thiên Vũ càng giống như là tỏ tình.

A, sao mình lại nói ra như vậy!

Hạ Thiên Vũ hậu hồi hận muốn chết, mới vừa định nói chỉ là cô đùa giỡn, nhưng Dương Dịch đã nói trước.

“Được, ngày mai anh sẽ đưa em đi gặp cha mẹ và bà nội của anh, lần trước em đã gặp rồi, về phần cha mẹ em, sau khi gặp bà nội thì chúng ta đi gặp bọn họ! Đến lúc đó chúng ta chọn ngày sớm một chút, kết hôn sớm một chút.”

“Được” thấy dáng vẻ Dương Dịch nghiêm túc như vậy, Hạ Thiên Vũ không tự chủ gật đầu nói được, thật ra thì trong lòng cô muốn kết hôn với Dương Dịch, nếu đối tượng kết hôn với mình là Dương Dịch, vậy cô cũng không phản đối.

Nụ cười trên mặt Dương Dịch nhiều hơn thường ngày, rốt cuộc Tiểu Vũ cũng chịu kết hôn với anh, sau này chúng ta mà có thể luôn cùng nhau, trước đó bà nội cũng rất thích Tiểu Vũ, chắc chắn bà nội và cha mẹ sẽ đồng ý mình cưới Tiểu Vũ.

Giờ phút này trong lòng Dương Dịch tràn đầy tự tin, nụ cười được phát ra từ nội tâm hạnh phúc, không có chuyện gì hạnh phúc hơn chuyện người yêu đồng ý gả cho mình, giờ phút này Dương Dịch cảm thấy như vậy.

“Tiểu Vũ, anh biết ngay là em yêu anh mà, anh thật sự hy vọng chúng ta có thể kết hôn ngay lập tức, vậy thì chúng ta có thể rất nhanh ở cùng một chỗ rồi.”

“Không phải bây giờ chúng ta cùng nhau sao?” Hạ Thiên Vũ không khỏi bị Dương Dịch nhiễm, nhưng ngoài miệng vẫn suy nghĩ muốn đả kích Dương Dịch một chút.

“Tiểu Vũ, không giống nhau, hai chủng cảm xúc này không giống nhau, sau khi chúng ta kết hôn anh sẽ có thể cùng em quang minh chính đại ở cùng một chỗ, đến lúc đó ai cũng biết em thuộc về Dương Dịch anh.”

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Chương 66 - Thân phận của ai mới mất mặt

Edit: Sun520

“Dương Dịch, chúng ta muốn kết hôn cũng không cần vội vàng như vậy chứ! Tại sao hôm nay sẽ phải dđllqqdd.sun520đi gặp cha mẹ của anh chứ?” Hạ Thiên Vũ mang theo chút làm nũng, dù sao ngày hôm qua Hạ Thiên Vũ mới nói muốn kết hôn với Dương Dịch, hôm nay Dương Dịch dĩ nhiên muốn dẫn mình đi gặp cha mẹ bọn họ, mặc dù Hạ Thiên Vũ đã gặp cha mẹ của Dương Dịch một lần, nhưng dù sao lý do đi lần này là không giống như vậy.

“Tiểu Vũ, chẳng lẽ em không muốn kết hôn với anh sao?” Ánh mắt Dương Dịch mang theo hy vọng nhìn Hạ Thiên Vũ, dừng lại động tác trên tay của chính mình, dáng vẻ rất là mong đợi, nhìn Hạ Thiên Vũ oán trách nhưng không nói ra miệng.

“Tiểu Vũ, chúng ta nhanh chóng xác định thời gian kết hôn đi, đầu tiên là em gọi điện thoại nói cho cha mẹ 0em biết.” Lúc trước về mặt cha mẹ và bà nội của Dương Dịch khi nhìn thấy Hạ Thiên Vũ là có thể biết rằng bọn họ thật sự hài lòng về Hạ Thiên Vũ, cho nên giờ phút này anh không có lo lắng cha mẹ sẽ phản đối mình cưới Hạ Thiên Vũ.

“Anh yên tâm, cha mẹ em chắc chắn sẽ đồng ý, bọn họ đều là theo ý của em, chỉ cần em nhìn vừa mắt, người nhà của em chắc chắn sẽ không phản đối.”

“Tiểu Vũ, em trước hết hỏi một chút đi! Nếu cha mẹ em không đồng ý thì làm thế nào? Nếu bọn họ nói đồng ý, ngày mai sẽ để cho cha mẹ anh và cha mẹ em bàn bạc hôn sự đi.” Dương Dịch nói ra tâm sự của mình ở nửa câu sau, chỉ để xác định cha mẹ Hạ Thiên Vũ đồng ý gả Tiểu Vũ cho mình, sau đó anh sẽ yên tâm rất nhiều.

“Nhìn anh lo lắng chưa kìa, được rồi được rồi, em gọi điện cho mẹ ngay đây.” Buồn cười nhìn dáng vẻ lo lắng của Dương Dịch, lấy điện thoại ra.

“Con gái bảo bố? Tìm mẹ có chuyện gì à?” Sau khi, Lam Nhã nhận được điện thoại của Hạ Thiên Vũ gọi tới, vui mừng hỏi, hình như con gái của mình rất ít gọi điện thoại cho mình nhà.

Hạ Thiên Vũ nhìn Dương Dịch bên cạnh: “Mẹ ..., con có bạn trai rồi, chúng con muốn kết hôntrong khoảng thời gian này.” Mặc dù biết mẹ mình chắc chắn sẽ đồng ý ý kiến của mình, nhưng Hạ Thiên Vũ thật sự không biết mình nói thế nào mới phải, lần nữa ánh mắt nhìn về phía Dương Dịch, chỉ thấy Dương Dịch cười ngọt ngào.

“Cái gì? Tiểu Vũ, con có bạn trai lúc nào? Ngay cả muốn kết hôn mới nói với mẹ, con bé này thật là đáng chết mà, giấu diếm mẹ lâu như vậy, thật đau lòng!” Trong điện thoại di động truyền ra âm thanh, Dương Dịch vốn là ở bên cạnh, hơi có thể nghe được, bây giờ Lam Nhã nói vang lớn hơn, dĩ nhiên Dương Dịch nghe được rõ ràng.

Hạ Thiên Vũ nhìn về phía Dương Dịch làm ra dáng vẻ bất đắc dĩ, cô biết mẹ mình sẽ có dáng vẻ như vậy, nếu con người khác trực tiếp gọi điện thoại nói muốn kết hôn, không phải là bị cha mẹ cô áy náy chết sao, sau đó hỏi đông hỏi tây điều tra họ khẩu, mà mẹ của mình lại tình huống như thế, nhưng

điều này cũng chứng minh mẹ tin tưởng mình ánh mắt của cô, cho nên không có, cho đến khi mình muốn kết hôn sẽ yêu cầu bộ dáng giá trị con người đối phương.

“Mẹ, chẳng lẽ mẹ không muốn gả con gái mẹ ra ngoài phải không?”

“Muốn chứ, mẹ dĩ nhiên muốn nha, d nhưng mẹ đây không phải là mới vừa nhận được quả bom con đưa tới hay sao, khiến mẹ kinh ngạc một chút không được à...!”

“Được được được, mẹ nói đều được.”

Dương Dịch nghe điệu độ nói chuyện của Lam Nhã, nhất đề xuống thời thấp thòm trong lòng, chỉ cần mẹ của Tiểu Vũ không có vấn đề, bên mình chắc chắn cũng sẽ không có vấn đề.

“Lúc nào thì các con kết hôn thế? Đúng rồi, bạn trai con là ai?”

“Đại thần” bình tĩnh nói ra hai chữ then chốt, sau đó Hạ Thiên Vũ đưa điện thoại di động cho Dương Dịch, mình đi xa một chút.

“Oa oa oa, con gái bảo bối, hóa ra con rể là đại thần, đáng vẻ đẹp trai không hả? Nếu không đẹp trai thì cũng không cần mang đến gặp mẹ, nếu không sẽ phá hủy hình tượng đại thần trong lòng mẹ.” Lần này giọng Lam Nhã còn cao hơn so với mới vừa rồi, may mắn là Hạ Thiên Vũ có dự kiến trước, cho nên bây giờ Dương Dịch chính là người gặp nạn.

Ban đầu Dương Dịch không hiểu d 0 tại sao Tiểu Vũ ném điện thoại cho mình, rốt cuộc bây giờ thì anh đã hiểu, mình là thuận tay!

Sau khi Dương dịch nghe âm thanh ồn ào, Hạ Thiên Vũ mới cầm lại điện thoại di động, sau đó làm mặt quỷ với Dương Dịch.

“Đẹp trai đẹp trai, con rể mẹ rất đẹp trai, là bạn học đại học, con bảo đảm mẹ có thể mang đi ra ngoài gặp người. Về phần lúc nào thì kết hôn, chờ con gặp cha mẹ anh ấy, đến lúc đó cha mẹ hai bên bàn bạc là được. Được rồi, mẹ con còn vội vàng sửa sang, cúp trước đây.”

Không đợi Lam Nhã tiếp tục hỏi, Hạ Thiên Vũ đã ngắt điện thoại, không treo mẹ nhà mình thì không biết phải nói đến bao lâu nữa, lúc mới bắt đầu không hỏi cái gì không có nghĩa là sau này sẽ không hỏi.

“Tiểu Vũ, em đối với mẹ em như thế sao?” Dương Dịch mỉm cười nói, anh không nghĩ tới mẹ Tiểu Vũ lại là người có tính trẻ con như vậy, nhưng anh lại không biết mẹ của Tiểu Vũ lại là họa sĩ Lam Nhã mà anh sùng bái.

“Vây anh cảm thấy em nên tiếp tục nghe mẹ em cầu nhàu đến mai, hay là nên cùng với anh đi gặp cha mẹ anh đây hả?”

“.....” Dương Dịch bị chặn lại không còn lời nào để nói, nhưng đây là Tiểu Vũ đang phối hợp mình!

“Được rồi, chúng ta đi thôi!” Nhìn thấy đáng vẻ Dương Dịch kinh ngạc, trên mặt Hạ Thiên Vũ cười đến hải lòng, dẫn đầu rời đi, Dương Dịch bắt đầu đi đuổi theo ở phía sau.

Bà xã nhỏ này thật đúng là có hứng thú thật ác! Nhìn ông xã kinh ngạc mà lại vui vẻ như thế sao?

Rất nhanh hai người đã đến nhà Dương Dịch, trong lòng Hạ Thiên Vũ mang theo không biết bao nhiêu lo lắng lẫn nữa, dù sao lần này tới là bạn gái Dương Dịch, hơn nữa còn là sắp kết hôn nữa chứ..., làm sao có thể không lo lắng chứ!

“Không có việc gì, không cần lo lắng.” Hình như Dương Dịch bên cạnh cảm thấy tâm trạng Hạ Thiên Vũ, cho nên anh nắm tay Hạ Thiên Vũ, đi vào trong.

Trong lòng Hạ Thiên Vũ dần dần bình tĩnh với sự ảm áp của bàn. Đúng vậy, lần trước nhìn thấy người nhà Dương Dịch không phải là rất dễ thân cận à!

“Bà nội, con đã trở về!” Mới vừa vào phòng khách nhìn thấy chính là bà nội ngồi ở trên ghế sa lon, TV mở, nhưng rõ ràng sự chú ý của bà nội Dương Dịch không phải trong TV trước mặt.

Bà nội Dương Dịch vui mừng quay đầu, chỉ là ngay sau đó nụ cười trên mặt đã biến mất: “Con còn biết trở lại à! Con suy nghĩ một chút đã bao lâu rồi con không về nhà.” Giờ phút này bà nội Dương Dịch đã nhìn thấy Hạ Thiên Vũ, chỉ là trên mặt của bà vẫn không có xuất hiện vẻ mặt hiền lành, lúc trước bà nhìn Hạ Thiên Vũ vẫn là rất thuận mắt, cảm thấy người phụ nữ này tốt hơn An Nhan, nhưng bây giờ trong lòng bà nội càng thêm nghiêng về An Nhan.

Một người phụ nữ hoàn toàn khiến cho cháu trai mình mấy tháng không trở về thì không phải là một con dâu hiền, mặc dù cô cho người ta ấn tượng rất tốt, nhưng sự thật cũng không giống nhau, An Nhan vẫn tốt hơn.

“Bà nội, bà làm sao vậy? Con đây không phải trở lại gặp bà à, gần đây chuyện của công ty đặc biệt bận rộn, cho nên không có thời gian, lần này con dẫn theo cháu dâu bà đến, thật ra là muốn cho bà ngạc nhiên!” Dương Dịch đẩy Hạ Thiên Vũ ra trước mặt một chút, khiến bà nội nhìn càng thêm rõ ràng.

“Cháu dâu của tôi ở đâu, đúng rồi, cháu dâu bà đã tới.”

“Bà nội, con đặc biệt cắt nhỏ quả Tương Thủy cho bà đây, cho nên bà dễ ăn hơn một chút.” Cũng không biết là cố ý hay là trùng hợp, sau khi bà nội nói

xong câu nói kia, An Nhan mang theo một đĩa trái cây cắt nhỏ tới đây, lúc nhìn thấy Dương Dịch, rõ ràng ánh mắt An Nhan mang theo rất nhiều yêu say đắm.

“An Nhan, làm phiền con, con thật sự thân thiết, không giống với một số người, thoát nhìn có vẻ tốt, nhưng không biết nghĩ sao mà vụng trộm! Bà có một cháu trai tốt như thế nhưng hơn mấy tháng liên tiếp không trở về nhà, người phụ nữ khác cũng không cần cục xương già tôi đây rồi, ả, An Nhan, con thì tốt hơn, thích hợp là người làm cháu dâu bà nhất.” Bà nội cầm lên đĩa bên cạnh, chằm vào miếng trái cây cho vào trong miệng, từ từ nhai.

“Bà nội...” An Nhan xấu hổ kêu, chỉ là trong ánh mắt nhìn về phía Hạ Thiên Vũ rõ ràng mang theo địch ý, trong lòng đầy vui mừng khi nghe những lời bà nội nói

“Bà nội, bà đừng như vậy, con thật sự bối vì công ty quá bận rộn cho nên không có tới thăm bà, bây giờ bà cũng biết chính là lúc công ty bận rộn nhất, hôm nay con đặc biệt mang theo Tiểu Vũ tới thăm bà.” Trong lòng Dương Dịch có chút tức giận bà nội mình cho nên trong giọng nói xen lẫn tức giận, nhưng anh cũng biết rõ ràng bà nội sẽ không vô duyên vô cớ thái độ như vậy, trong lòng hoài nghi măm mống, mà đối tượng hoài nghi đầu tiên chính là An Nhan động lòng người bên cạnh.

Hạ Thiên Vũ thấy thái độ bà nội đối với mình như vậy, đã biết rõ bà nội sợ là rất không hài lòng về mình, nhưng lần trước rõ ràng thái độ của bà nội cũng rất hòa ái, bây giờ đã xảy ra chuyện gì, cô chỉ có thể yên lặng đứng ở một bên, nhìn bọn họ, dù sao bây giờ cũng không làm rõ được tình hình.

“Hừ, công ty con rất bận rộn, bận rộn đến nỗi không thấy bóng dáng con đâu?” Nghe được cháu trai nói bà vẫn không thay đổi lời nói, trên mặt của bà nội lạnh hơn.

Dương Dịch nghe bà nội nói như vậy, cũng biết sợ là An Nhan nói với bà nội, bình thường bà nội chắc sẽ không đến công ty tìm mình, mà giỏi nhất đi chính là An Nhan, mình không có ở đây thời gian dài như vậy chắc chắn là An Nhan nói.

Dương Dịch cũng không có nghĩ đến An Nhan sẽ nói xấu Tiểu Vũ với bà nội, bây giờ nhìn thái độ này của bà nội rất là cứng rắn, sợ là tin lời nói của An Nhan.

Nhìn thấy cháu mình không nói, bà nội cũng chắc chắn lời An Nhan nói đều là sự thật, mà lý do cháu trai không có ở đây mấy tháng sợ đều vì Hạ Thiên Vũ, trong lòng chắc chắn càng không thích Hạ Thiên Vũ, ánh mắt của bà đều mang trách cứ nhìn Hạ Thiên Vũ.

“Con thật sự làm cho bà nội thất vọng, lúc đầu bà còn nghĩ người phụ nữ này là người tốt, không ngờ cũng đã có con gái rồi, điều này cũng không biết là người đàn ông kia ra sao, con lại theo đuổi và mang người phụ nữ như vậy vào cửa chính? Con không sợ gia đình của chúng ta mất mặt hay sao?” Càng nói bà nội càng tức giận, lúc trước cảm thấy Hạ Thiên Vũ cô là người được dạy dỗ, ai ngờ đến sau đó không thấy bóng dáng cháu mình đâu, vì vậy bà nội mới để cho người điều tra Hạ Thiên Vũ, lại không nghĩ rằng Hạ Thiên Vũ đã có một con gái rồi.

“Bà nội, không phải như vậy, bà hãy nghe con nói”

“Bà nội, con kính trọng bà là trưởng bối, cho nên tùy bà nói, nhưng bà không thể sỉ nhục con gái của con, bà cũng là người có con cái, chẳng lẽ người có con cái thì không thể theo đuổi hạnh phúc của mình sao?” Hạ Thiên Vũ không chịu được, có thể nói mình, nhưng không thể nói đến Hoan Hoan, Hoan Hoan chính là bảo bối của mình.

“Dĩ nhiên cô có thể theo đuổi hạnh phúc của mình, nhưng cầu xin cô không nên theo đuổi cháu trai của tôi, thằng bé chính là đứa con nhà duy nhất của nhà chúng tôi, cũng không cần một mạng theo một phụ nữ có con hoang không biết của người đàn ông nào làm vợ.”

“Bà nội, bà không được nói như thế.” Dương Dịch nhìn thấy vẻ mặt Hạ Thiên Vũ tức giận, cũng biết bà nội nói quá mức, lớn tiếng ngăn lại.

Lần đầu tiên, bà nội vẫn là nhìn thấy thái độ Dương Dịch đối với mình như vậy, trong lòng càng thêm bất mãn với Hạ Thiên Vũ, đứng lên, An Nhan nhìn thấy vội vàng vịn bà nội.

“Tôi có nói sai sao? Đây vốn chính là sự thật.”

“Bà ..., được.” Hạ Thiên Vũ gạt đầu, trong lòng hít sâu, hất tay Dương Dịch ra.

“Tôi cũng không thích kết hôn với cháu trai duy nhất của gia đình các người, Hoan Hoan là bảo bối của tôi, không phải là người sắp vào quan tài có thể sỉ nhục, tôi kính trọng bà là người lớn cho nên vừa rồi cũng không có nói gì, nhưng bà cũng không thể xúc phạm ranh giới cuối cùng của tôi lần nữa, các người sống trong một ngôi nhà bị hỏng thật sự nghĩ rằng tôi hiếm lạ à!” Nói xong Hạ Thiên Vũ xoay người đi về phía cửa.

Giờ phút này Dương Dịch cũng không biết mình nên làm gì bây giờ, vội vàng muốn đuổi theo Hạ Thiên Vũ.

“Dương Dịch, con trở lại cho bà, con mà dám bước ra khỏi cửa nhà này một bước, bà sẽ nhảy lầu cho con xem.” Bà nội thở hổn hển, nói lời nói độc ác khi nhìn thấy bước chân Dương Dịch muốn đuổi theo.

Lời như vậy rõ ràng chính là khiến Dương Dịch tình thế khó xử, nhưng đó là hạnh phúc của mình, bây giờ bà nội mình đang nổi nóng có thể thật làm ra chuyện như vậy, đến lúc đó mình chính là người có tội, đừng bước lại khó xử.

Hạ Thiên Vũ đi tới cửa dùng bước, quay đầu lại, khi Dương Dịch nhìn thấy hành động của Hạ Thiên Vũ, còn nghĩ rằng cô không đành lòng mình nóng nảy cho nên muốn trở lại.

“Đúng rồi, có thể tôi quên nói, mẹ tôi là họa sĩ Lam Nhã, anh trai tôi là Thiên Phi, chị Hai tôi Lam Ca là nhà thiết kế thời trang đứng đầu quốc tế, tôi không mất mặt một chút nào, vì độc đỉnh của gia đình các người mà tôi phải ném mặt mũi gia đình tôi sao, bây giờ không kết hôn cũng tốt, tôi vui về tự do.”

Hạ Thiên Vũ nói xong rồi đi cũng không quay đầu lại, thẳng để lại ba người giật mình ở phòng khách.

Dương Dịch hoàn toàn không nghĩ tới thân phận người một nhà Hạ Thiên Vũ, thế nhưng tất cả đều là nhân vật nổi tiếng, ngay cả họa sĩ Lam Nhã mình thích nhất lại là mẹ của cô ấy, người mẹ ấy thật là kì lạ!

An Nhan cũng không có nghĩ đến một nhà Hạ Thiên Vũ có thể lực cường đại như vậy, trong mắt cô một nhà Dương Dịch quả thật thì không môn đăng hộ đối với cô ta (HTV), nhưng tại sao cô ta (Hạ Thiên Vũ) muốn tới cướp Dương Dịch của mình chứ, cô ta sống ở xã hội thượng lưu không phải rất tốt sao?

Cô cái gì cũng có, tại sao không bỏ qua cho Dương Dịch chứ!

An Nhan cắn chặt đôi môi, trong lòng hận ý tràn ngập ra lần nữa.

Bà nội sững sờ ngã ngồi xuống trên ghế sofa, vào giờ phút này lửa giận lúc trước đã thay thế bởi khiếp sợ, hóa ra một phụ nữ có đứa bé lại là thân phận như vậy, trước đó bà nội quan tâm đến thân phận của Hạ Thiên Vũ cho nên bà không có điều tra, tất cả tâm tư đều bị hấp dẫn bởi sự tồn tại của Hoan Hoan, nhưng vì sao cô lại coi trọng cháu của mình đây?

Mà lúc An Nhan biết Hạ Thiên Vũ có cô con gái là Hoan Hoan, trong lòng rất vui mừng, cho nên hai người cũng không có chú ý đến việc điều tra không ra thân phận của Hạ Thiên Vũ, nhưng bây giờ thành bọn họ lo lắng và ghen tỵ thân phận của cô.

“Bà nội, Hoan Hoan cũng chính là đứa bé của Tiểu Vũ, thật ra thì cũng không phải là con ruột của Tiểu Vũ, đây chẳng qua là con của bạn cô ấy, bởi vì bạn của cô ấy khó sinh, cho nên Tiểu Vũ mới có thể thay mặt nuôi bé.” Lúc này giọng nói Dương Dịch không còn hơi sức, muốn tức giận nhưng anh không đành lòng tức giận với bà nội được, giờ phút này trong lòng của anh rất hoảng sợ.

“Này ... con đuổi theo đi!” Bà nội đang nghe Dương Dịch giải thích, trong lòng không khỏi áy náy hơn, trước đó Hạ Thiên Vũ cũng không có ý kiến với lời nói chửi bới của mình, giờ rồi giờ rồi có lẽ là già nên hồ đồ rồi, không phân tốt xấu đã đi hỏi tội, bây giờ là muốn bản thân nhận lấy hậu quả đi!

Nếu Hạ Thiên Vũ truy cứu xuống, sau này người một nhà mình chắc chắn không dễ chịu, nghĩ như vậy, trong lòng bà nội càng lo lắng càng hơn, cũng không kịp nghĩ tới ai khơi mào chuyện này trước nữa.

Dương Dịch nghe được bà nội cho mình đuổi theo bắt người trở lại, vội vàng nghĩ tới phương hướng Hạ Thiên Vũ chạy đi, chỉ là thời gian đã qua đã lâu rồi, Dương Dịch hoàn toàn cũng không biết Hạ Thiên Vũ đi nơi nào.

An Nhan nhìn thấy ý định Dương Dịch và bà nội ý đều không tại bên trên thân mình, từ từ rời đi, lúc này dĩ nhiên không thể để cho bọn họ nhìn thấy, nếu họ nhớ tới nguyên nhân mình gây ra nhất định sẽ trách đến trên đầu của mình, về sau Dương Dịch sẽ càng thêm xa lánh mình.

Trong phòng khách chỉ còn lại bà nội nhắm mắt lại ngồi ở trên ghế sa lon, đối diện là TV ở phát hình.

Hạ Thiên Vũ chạy đi, thật ra cô có chút hối hận đối với những lời mình vừa nói, cô thật sự yêu Dương Dịch, nhưng nghĩ lại những lời gây tổn thương người của bà nội, không tranh bánh mỳ thần cũng muốn tranh giọng điệu mà, nếu mình vẫn còn muốn cùng Dương Dịch ở chung một chỗ, e rằng cuộc sống sẽ không tốt hơn, với lại lúc ấy Dương Dịch không có giúp mình, điều đó chứng minh ở trong lòng anh bà nội hoàn toàn quan trọng hơn cô!

Mặc dù Hạ Thiên Vũ thật sự biết không thể so bạn gái và bà nội với nhau, nhưng cô không tự chủ được bắt đầu so sánh, có vẻ trong lòng càng đau hơn, nước mắt trong hốc mắt muốn chảy ra, lại bị Hạ Thiên Vũ kìm nén, lỗ mũi ề ảm, mắt càng mở càng lớn, nhưng trong lòng đã bị tổn thương.

“Không có việc gì, không có Dương Dịch tôi vẫn có thể sống tốt, đàn ông, quả nhiên là không đáng tin.” Ngoài miệng nói như vậy, nhưng những giọt nước mắt liên tục chảy xuống, mắt đã trợn đến lớn nhất, nhưng nước mắt không ngừng chảy được.

Trước mắt mơ hồ, thấy rõ mắt Hạ Thiên Vũ trợn to hơn, khiến Hạ Thiên Vũ không nhìn thấy đối diện có một chiếc xe hàng đang lái tới, có lẽ là bởi vì khu vực nơi này ít người, cho nên chiếc kia xe hàng lái rất nhanh, khi thấy Hạ Thiên Vũ thì xe đã rất gần.

“Cẩn thận”

Âm thanh truyền đến bên tai, sau đó Hạ Thiên Vũ chỉ cảm giác cả người bị đẩy ra.

“Bùm” tiếng xe hàng dừng lại xen lẫn tiếng va chạm cùng lúc, đợi đến Hạ Thiên Vũ lấy lại tinh thần thì nhìn thấy một người bị xe đụng máu me đầy người.

Nước mắt thấm ướt hốc mắt lần nữa: “Đinh Doãn Dị, anh đang làm cái gì vậy?”

Trong lúc khẩn cấp, Đinh Doãn Dị chính là người đẩy Hạ Thiên Vũ ra, còn chính bản thân anh bị xe hàng đụng phải máu me đầy người.

Đinh Doãn Dị chống đỡ tia ý thức cuối cùng, trên mặt chống lên một nụ cười, sau đó ngất đi.

“Anh” nhìn thấy Đình Doãn Dị ngất đi, Hạ Thiên Vũ vội vàng nhớ tới phải báo động, móc ra điện thoại, đôi tay run rẩy gọi điện thoại.

“Nhất định sẽ không có chuyện gì, nhất định sẽ không có chuyện gì.” Giờ phút này Hạ Thiên Vũ không quan tâm đến tài xế xe hàng, trong mắt chỉ có máu me khắp người Đình Doãn Dị, không dám đẩy anh, sợ sẽ làm bị thương anh, chỉ có thể tự nói an ủi mình.

Nhưng càng nhìn Đình Doãn Dị, trong lòng Hạ Thiên Vũ càng lo sợ.

Đội xe cứu thương đến, Hạ Thiên Vũ chỉ cảm thấy thời gian dài như một thế kỷ, rốt cuộc chờ được xe cứu thương đến, lúc này trong lòng cô cô giống như nhìn thấy hi vọng, đi theo xe cứu thương, nhưng trong lòng thì yên tâm rất nhiều.

Khi xe cứu thương đang đóng cửa, nếu lúc này Hạ Thiên Vũ nhìn ra phía ngoài, sẽ nhìn thấy Dương Dịch, nhưng giờ phút này tinh thần cô đều ở trên người Đình Doãn Dị, hoàn toàn không có ý định nhìn bên ngoài.

Mà sau khi Dương Dịch nhìn xe cứu thương đến, anh lại tiếp tục tìm kiếm Hạ Thiên Vũ, hai người gặp thoáng qua như vậy, nhưng cho dù anh nhìn thấy thì thế nào, khi xe tông vào, Hạ Thiên Vũ cũng đã mắc nợ một phần tình cảm khó trả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Chương 67 - Đại Kết Cục

Edit: Sun520

“Anh nói đi, nếu lúc trước anh không cứu tôi, thì bây giờ người nằm trên giường có phải là tôi hay không?” Hạ Thiên Vũ ngồi ở phía trước cửa sổ nhìn Đình Doãn Dị nằm trên giường vẫn không có động tĩnh.

Gần năm năm rồi, lúc trước Đình Doãn Dị giải phẫu xong nhưng được biết là anh tổn thương quá nghiêm trọng hoàn toàn không có cơ hội tốt, cho nên sau đó Hạ Thiên Vũ dùng quan hệ của cha mình, đưa Đình Doãn Dị đến điều trị ở bệnh viện nổi tiếng ở nước ngoài, nhưng tình trạng vẫn như bây giờ, anh sống đời sống thực vật.

Bác sĩ nói, khả năng Đình Doãn Dị có thể tỉnh lại rất nhỏ, gần như là chỉ có 2%.

Trong năm năm, mỗi ngày Hạ Thiên Vũ đều đến bệnh viện cùng với Đình Doãn Dị, nói chuyện với anh, giúp anh gọt trái cây để khi anh tỉnh lại là có thể ăn.

Nhưng sau mỗi lần gọt xong, cũng không có thấy Đình Doãn Dị mở mắt ra, lần lượt thất vọng, càng làm cho Hạ Thiên Vũ hiểu không biết Đình Doãn Dị yêu mình từ lúc nào nữa, nếu không cho dù ai cũng sẽ không có lý do gì mà đi cứu người lại không quan tâm đến tính mạng của mình.

Rõ ràng hơn là, Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình thiếu Đình Doãn Dị càng nhiều, đây là một món nợ không thể nào trả được, nhưng mình chính là thiếu hơn, nếu Đình Doãn Dị không bao giờ tỉnh lại, Hạ Thiên Vũ quyết định chăm sóc anh mãi mãi, đã sớm từ bỏ hạnh phúc, thiếu sẽ dùng cuộc đời mình chăm sóc để đổi đi!

“Mẹ, mẹ đang nghĩ gì vậy ạ?” Lúc này Lolita đã là thiếu nữ, nắm tay cậu nhóc năm tuổi chạy tới, không vui, nhưng Hạ Thiên Vũ vẫn lo lắng hai người sẽ té ngã, cho nên vội vàng đỡ lấy cậu nhóc.

“Con thật là, chậm một chút không được sao.”

“Mẹ, hôm nay chị mang con đi chơi một trò chơi đấy ạ, Nhạc Nhạc cảm thấy chơi rất vui vẻ nha!” Nhạc Nhạc kéo quần áo Hạ Thiên Vũ cho biết.

“Con mới mấy tuổi, đã chơi trò chơi thật là! Hoan Hoan con cũng thật là, mang Nhạc Nhạc đi chơi trò chơi gì vậy!” Hạ Thiên Vũ trách cứ nhìn Hoan Hoan, chỉ là không che lấp được sự sùng nịnh trong mắt.

Lúc trước Hạ Thiên Vũ ra nước ngoài cũng không có mang theo Hoan Hoan, cho nên gọi điện thoại cho cha ruột Hoan Hoan, để cho anh ta mang theo Hoan Hoan tới đây, về đồ đạc trong nhà, Hạ Thiên Vũ cũng không có mang, nếu muốn cắt đứt với Dương Dịch, Hạ Thiên Vũ cũng không nghĩ có ràng buộc gì nữa, cô sợ Dương Dịch sẽ ở nhà mình trông ngóng mình, cho nên cũng không dám lấy hành lý.

Mà không có gì thích hợp hơn là gọi cho cha ruột Hoan Hoan đi đón Hoan Hoan, dù là gặp phải Dương Dịch, cũng chỉ nói là cha ruột muốn đón Hoan Hoan thôi, cho dù thời gian có chút trùng hợp, nhưng cũng chính bởi vì trùng hợp có lúc không làm cho người ta sinh ra nghi ngờ.

Điều này tương đương với Hạ Thiên Vũ đang đánh cược, nếu thua chính là bị Dương Dịch phát hiện, nhưng bây giờ đã nói lên Hạ Thiên Vũ đã thắng, không để cho Dương Dịch chú ý tới nơi ở của mình.

Hoan Hoan chắc chắn phải ở bên cạnh mình, nếu không thì mình thật xin lỗi Hoan Hoan, thế nhưng bỏ mặt Hoan Hoan một người ở nhà cũng đã là lỗi

của Hạ Thiên Vũ, nếu vẫn không đưa Hoan Hoan về bên cạnh mình, chỉ sợ Hoan Hoan sẽ không ngủ được, dù sao Hoan Hoan quen thuộc có Hạ Thiên Vũ ở bên cạnh rồi, nếu Hạ Thiên Vũ không có ở đây, Hoan Hoan sợ là muốn ồn ào cũng không đỡ được.

Sau khi Đinh Doãn Dị phẫu thuật thì mới phát hiện ra sự xuất hiện của Nhạc Nhạc, Hạ Thiên Vũ cũng không có nghĩ đến cuộc sống của mình thế nhưng lại xuất hiện một nhân vật quan trọng ngoại trừ Hoan Hoan, cho dù Dương Dịch và mình sẽ không ở bên nhau, nhưng Hạ Thiên Vũ vẫn sinh ra Nhạc Nhạc.

“Ồ, Tiểu Vũ lại tới xem ông xã cô à?” Y tá mang theo thuốc đi vào.

“Dì, đây là thầy giáo của con, không phải là cha của con, dì không cần kêu bậy có được hay không?” Hoan Hoan bắt đầu đi giải thích.

“Làm sao sẽ không phải, ngày ngày mẹ con chạy tới nhìn Đinh tiên sinh, làm sao mẹ con có thể quan tâm đến một thầy giáo như vậy, Hoan Hoan con cũng không nên gât dì chứ!” Y tá cũng không thèm để ý đến lời giải thích của Hoan Hoan, bắt đầu kiểm tra cho Đinh Doãn Dị.

“Mẹ.” Hoan Hoan nhìn thấy y tá không tin, nên muốn kêu Hạ Thiên Vũ giải thích cho y tá nghe, nhưng Hạ Thiên Vũ cũng không có phản ứng, mà giúp Nhạc Nhạc sửa sang lại quần áo.

Hoan Hoan cũng không có trông cậy vào Hạ Thiên Vũ, dù sao mỗi lúc bị người hiểu lầm Hạ Thiên Vũ đều im lặng, điều này cũng làm cho Hoan Hoan nhớ chú Dương Dịch, rõ ràng lúc trước mẹ đồng ý muốn gả cho chú Dương Dịch, nhưng có vẻ như sau khi đi cùng chú Dương Dịch, thì đã không thấy tăm hơi, điều này làm cho Hoan Hoan bắt đầu hoảng hốt, nghĩ tới việc có phải mẹ mình muốn vứt bỏ mình hay không, hay là chú Dương Dịch chộc mẹ tức giận, mãi cho đến lúc cha ruột đến đón mình tới đây.

Chỉ là trong năm năm này, mỗi lần nhắc tới chú Dương Dịch mẹ mình đều im lặng, Hoan Hoan dần dần lớn lên, cũng chậm chậm đã hiểu, sợ là xảy ra chuyện gì đó giữa mẹ và chú Dương Dịch, cho nên Hoan Hoan cũng không nhắc đến chú Dương Dịch nữa.

“Đều rất bình thường, tôi đi trước đây, không quấy rầy nữa.” Đối với thời gian người ta ở bên nhau, y tá rất tự nhiên cho rằng đây là thời gian một nhà bốn người, mình là một người ngoài không nên quấy rầy.

Bên trong bệnh viện tất cả y tá trên cơ bản đều biết Hạ Thiên Vũ, bởi vì không có một người nào mà không phản bội người sống đòi thực vật, mà vấn đề người này là phụ nữ, lại là một phụ nữ trẻ tuổi, phụ nữ này có vẻ là người không phú thì quý, chuyện này rất hiếm, cũng là nguyên nhân khiến y tá trong bệnh viện quan tâm.

“Cám ơn!” Hạ Thiên Vũ nói tiếng cám ơn, để cho Nhạc Nhạc tự mình chơi, ánh mắt mắ hồn nhìn ngoài cửa sổ.

Nhạc Nhạc không biết đến cạnh giường từ lúc nào, chơi cái mền, mà Đinh Doãn Dị trên giường, lúc này 0mất từ từ chuyển động, chỉ chốc lát sau hai con mắt mở ra thì nhìn thấy một đứa bé trước mắt, một đôi mắt to đen nhánh nhìn mình không nháy.

“Mẹ, thầy giáo Đinh tỉnh rồi kìa.” Sau khi Hoan Hoan thấy hai người nhìn thẳng vào mắt nhau, lập tức kêu Hạ Thiên Vũ.

Nghe tin tức Hạ Thiên Vũ quả thật không tin tưởng nổi, năm năm rồi, ròng rã năm năm Đinh Doãn Dị không có tỉnh, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng lại tỉnh.

Vui mừng đi tới trước giường, nhìn thấy chính là cảnh tượng Nhạc Nhạc và Đinh Doãn Dị hai người nhìn thẳng vào mắt nhau.

“Anh đã tỉnh?” Giọng Hạ Thiên Vũ nhẹ nhàng chậm chạp, chỉ sợ hù dọa Đinh Ý Dịch mới vừa tỉnh lại.

“Hoan Hoan nhanh đi gọi bác sĩ tới đây.” Hạ Thiên Vũ quay đầu lại nói với Hoan Hoan, trong giọng nói hưng phấn khó nói lên lời.

“Dạ!” Hoan Hoan cũng biết mẹ bây giờ rất vui vẻ, nhanh chóng đi gọi bác sĩ tới xem tình trạng của Đinh Doãn Dị.

“Tiểu Vũ? Cô không có việc gì là tốt rồi.” Trí nhớ của Đinh Doãn Dị rõ ràng dừng lại trước lúc mình bị xe đụng, có lẽ là mới vừa tỉnh cho nên cũng thay đổi cách gọi Hạ Thiên Vũ.

Hạ Thiên Vũ đang nghe Đinh Doãn Dị tỉnh lại nói câu đầu tiên là quan tâm đến mình thì trong lòng rất tràn ngập áy náy, Đinh Doãn Dị đều đã như vậy, thế nhưng vừa tỉnh lại lại gọi tên cô.

“Tôi vốn là không có việc gì, chỉ có anh bị thương.” Trên mặt Hạ Thiên Vũ hết sức nặn ra ra nụ cười, nhưng trong lòng thì rất chua xót.

Lúc này bác sĩ chạy tới, giúp Đinh Doãn Dị kiểm tra, Hạ Thiên Vũ mang theo Nhạc Nhạc và Hoan Hoan đi ra ngoài.

“Mẹ, chị mang con đi chơi mà trong trò chơi ấy có một đại thần tốt nhưng cố chấp nha, chị không để cho Nhạc Nhạc đi tìm đại thần chơi.” Khi Nhạc Nhạc oán trách nhìn Hạ Thiên Vũ, thì Hoan Hoan bên cạnh ra hiệu cho Nhạc Nhạc không nên nói.

“Nhạc Nhạc, thật sự bình thường trong trò chơi đại thần cũng sẽ không chơi với người còn nhỏ như em, chị đây không phải là lo lắng em bị người khác ức hiếp sao!” Lúc này, trong lòng Hoan Hoan rất thấp thòm, thận trọng nhìn về mặt Hạ Thiên Vũ.

“Ha ha, Nhạc Nhạc chị dẫn con chơi trò chơi gì vậy, đại thần cố chấp cái gì, thế nhưng khiến Nhạc Nhạc cảm thấy hứng thú như vậy.” Hạ Thiên Vũ cũng không có phát hiện hai đứa trẻ vụng trộm mờ ám, Đinh Doãn Dị tỉnh lại khiến tâm trạng Hạ Thiên Vũ rất tốt, cho nên cô cũng có tâm tình nghe

chuyện khác một chút, vừa nghĩ tới trò chơi, đã lâu rồi mình cũng chưa vào trò chơi đó nha.

“Mẹ, trò chơi đó gọi là Bát Hoang, đại thần đó tên Dạ Diệc Hàn mỗi ngày đều ở thế giới kêu một câu “Bà xã, anh sẽ đợi em trở về, khi nào em trở lại anh đều sẽ chờ em, đều là anh sai lầm mới có thể để cho em chịu uất ức, anh đã rời đi cái nhà kia rồi, chỉ cần sau khi em trở về anh đều sẽ đứng ở phía bên em.” Mặc dù Nhạc Nhạc không biết phía sau đại thần nói cái gì, nhưng những lời phía trước Nhạc Nhạc nghe hiểu được, đại thần thật đáng thương, thế nhưng không thấy bà xã, mỗi ngày anh phát lời không giống nhau, ngày hôm qua Nhạc Nhạc quên mất, thật dài nha, hôm nay Nhạc Nhạc mới chỉ nhớ một chút.” Nói xong Nhạc Nhạc ảo não vỗ vỗ đầu óc của mình, không hài lòng trí nhớ của mình.

Nhạc Nhạc càng nói nhiều, trong lòng Hoan Hoan thấp thỏm càng nhiều, bởi vì giống như chính là chú Dương Dịch, mẹ hình như không muốn gặp lại chú Dương Dịch, kết quả Nhạc Nhạc người này dám nói lỗ miệng, thật là, không phải dặn dò không thể nói thật nhiều lần rồi sao.

Giờ phút này, không biết suy nghĩ của Hạ Thiên Vũ đã bay đi đâu, lúc ấy nói lời tổn thương Dương Dịch là bởi vì nổi nóng, đợi đến sau khi hết giận thì sự chú ý của Hạ Thiên Vũ sớm đã tập trung ở trên người của Đinh Doãn Dị rồi, bây giờ suy nghĩ thật ra thì Dương Dịch cũng không có sai, chỉ là bà nội của anh biết cô có Hoan Hoan cho nên nghĩ sai lệch mà thôi.

Hạ Thiên Vũ càng nghĩ, càng cảm thấy lúc trước Dương Dịch thật ra thì cũng không có gì sai, lúc đó cô thật sự quá xúc động, nếu không giờ phút này mình và Dương Dịch vẫn trải qua cuộc sống hạnh phúc như trước đây, Đinh Doãn Dị cũng sẽ không nằm trên giường năm năm đến bây giờ mới tỉnh lại.

Tất cả vào giờ phút này hình như cũng trở thành sai lầm của mình, bây giờ Hạ Thiên Vũ không biết thay đổi sai lầm của mình thế nào cả, hình như mình thật sự có lỗi với mọi người, Dương Dịch, Đinh Doãn Dị.

“Bệnh nhân không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi mấy ngày thì có thể làm khỏe mạnh rồi, chúc mừng, Đinh tiên sinh đã tỉnh lại.” Bác sĩ thay Đinh Doãn Dị kiểm tra xong đi ra ngoài, Hạ Thiên Vũ không nghe bả kì lời nói nào cả, mắt chỉ là ngơ ngác nhìn Đinh Doãn Dị trong phòng.

Bác sĩ chỉ coi Hạ Thiên Vũ là thật sự vui mừng, cho nên nói xong rồi rời đi.

“Mẹ?” Hoan Hoan lo lắng lên tiếng gọi.

“Không có việc gì, chúng ta vào xem thầy giáo Đinh thôi!”

.....

Sáng sớm, Hạ Thiên Vũ mang theo nỗi chao đi tới phòng bệnh Đinh Doãn Dị lần nữa, mấy ngày nay Đinh Doãn Dị bình phục rất tốt, Hạ Thiên Vũ vẫn luôn chăm sóc anh.

“Tiểu Vũ” truyền tới giọng nói quen thuộc bên tai đến mức không thể quen thuộc hơn, khiến Hạ Thiên Vũ cảm thấy mình sinh ra ảo giác.

Chỉ là sau khi thấy rõ người bên trong phòng bệnh, Hạ Thiên Vũ mới phát hiện đây hoàn toàn không phải là ảo giác.

“Anh, làm sao tới nơi này?” Hạ Thiên Vũ không biết tâm tình của mình giờ phút này thế nào, rất phức tạp, ngay cả mình cũng không biết là dạng gì.

“Là Đinh Doãn Dị gọi điện thoại gọi anh tới, nếu không phải anh ta gọi thì anh không biết hóa ra là em ở nơi này, mấy năm nay anh tìm em ở rất nhiều nơi, nhưng vẫn không tìm được em... em biết không! Anh còn tưởng rằng sau này chúng ta cũng sẽ không gặp mặt lại rồi, có phải em muốn rút khỏi trí nhớ của anh, nhưng mỗi ngày anh luôn treo nhân vật trong trò chơi, anh muốn ngày nào đó em nghĩ thông suốt rồi sẽ tìm đến anh, nhưng anh treo rất lâu mà em vẫn không có tới tìm anh, mỗi ngày anh đều phát ra một câu trên kênh thế giới, đến nỗi không còn từ nào để viết nữa, nhưng may mắn cuối cùng thì anh đã tìm được em.”

Hạ Thiên Vũ nghe lời nói của Dương Dịch, trong lòng mang theo vô số không đành lòng, không dám nhìn Dương Dịch quay đầu nhìn về phía Đinh Doãn Dị trên giường bệnh.

“Mỗi ngày khi nói chuyện anh đều thấy em mắt hờn mắt vía, hơn nữa... Nhạc Nhạc không phải là con trai của Dương Dịch sao!” Đinh Doãn Dị nói có chút tự giễu, nhưng sự thật vốn chính là như thế, Đinh Doãn Dị vô tình biết được chuyện này từ trong miệng của Nhạc Nhạc.

Đinh Doãn Dị biết mình hoàn toàn không có cơ hội rồi, cho dù mình muốn Hạ Thiên Vũ lưu lại, nhưng anh không giữ được trái tim của cô, thay vì để cho cô khổ sở, không bằng nhìn cô hạnh phúc.

Hoan Hoan dắt tay Nhạc Nhạc vào cửa, cười híp mắt nói với Hạ Thiên Vũ: “Mẹ, con và Nhạc Nhạc thiếu một người cha!”

.....

“Lão đại, tôi nhìn thấy chị dâu và một người đàn ông trong quán cà phê!” Triệu Vũ mặt báo.

“Ừ, không có việc gì cúp trước.” Một tên con trai cầm điện thoại đi động không chút để ý.

“Lão đại! Cậu vẫn không thấy tức giận sao? Người đàn ông kia còn vai kề vai với chị dâu nữa đó.” Triệu Vũ không sợ chết nói tiếp.

“Ừ, tôi cho phép.” Một tên con trai nói xong, Lolita bên cạnh giơ ngón tay cái của cô lên.

“Lão đại, người đàn ông kia có khuôn mặt rất giống Tiểu Hoan Hoan, nói không chừng là cha ruột của Tiểu Hoan Hoan đó nha!” Triệu Vũ nói tiếp.

“Ừ, có thể là vậy!” Một tên con trai tự nhiên nói ra.

Lolita đoạt lấy điện thoại di động nói: “Chú Triệu, bây giờ mẹ đang uống cà phê cùng với ông ngoại Chỉ là, mới vừa rồi con nói với dì Vương, thật ra thì chú mới là cha ruột của con!”

“Cái gì?” Triệu Vũ bị đánh trở tay không kịp.

“Thật sự! Chú cẩn thận nghe, dì Vương đến rồi kìa!” Lolita nói nghiêm túc .

“Con.” Người khác lệ rơi đầy mặt, cửa bị đẩy ra, bà xã đại nhân đưa mắt nhìn chằm chằm

“Hoan Hoan con thật là lợi hại, lần sau chú Triệu con ra ngoài chắc chắn sẽ nói xấu con với cha của con đấy.” Dương Dịch cầm ly nước lên uống.

“Này, cha có muốn Hoan Hoan giúp cha chinh chú ấy hay không, xem chú ấy còn dám tới phiền cha nữa không.”

“Con nha, thật là, đến lúc đó chỉ sợ dì Vương con oán trách cha con đó, chỉ là cô ấy khẳng định hết cách với con.” Dương Dịch cười sùng nịch.

“Cha, năm năm trước đây người phụ nữ xấu đánh mẹ là gì của cha vậy ạ? Thành thật nói cho Hoan Hoan, Hoan Hoan muốn báo thù cho mẹ.” Dáng vẻ Hoan Hoan giờ giờ quả đấm một bộ rất là hung hãn, Nhạc Nhạc an tĩnh ở một bên nghe lời nói phụ nữ, thỉnh thoảng tìm kiếm đồ chơi chung quanh.

“Đó là An Nhan, trước kia cha cô ta luôn đi theo ông nội con làm việc, còn đã cứu ông nội con một mạng, cho nên quan hệ hai nhà chúng ta cũng không tệ lắm, cha cũng không biết cô ta làm sao lại sẽ coi trọng cha con, chỉ là đều đi qua rồi, cha đã chinh người phụ nữ xấu xa đó rồi, Hoan Hoan không cần tự thân động thủ, chờ mẹ con cùng cha trở lại nhà ông nội là được.” Dương Dịch kiên nhẫn giải thích cho Hoan Hoan, nhưng trong lòng thì chờ Hạ Thiên Vũ trở lại.

Trước đó cắt đứt quan hệ với người trong nhà, sau đó bởi vì Hạ Thiên Vũ khuyên nhủ hòa hảo với bà nội vô số lần, cho nên cuối cùng Dương Dịch đã khôi phục quan hệ với người nhà như trước rồi, có thể bà nội ấy náy với Hạ Thiên Vũ, cho nên sau đó đối xử với Hạ Thiên rất tốt.

Tiếng mở cửa truyền đến, Hoan Hoan vừa nghe cũng biết là mẹ mình, xuống ghế sa lon, nắm tay Nhạc Nhạc, vui sướng chạy về phía cửa, hai chị em cùng gọi: “Mẹ ơi!”

Hết trọn bộ

--- -----oOo-----

Bạn đang đọc truyện *Cha đại thần, mẹ không dễ theo đuổi* đầu được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.